

B.a. 5
3

3
25-82

Biblioteca Clavis Scripta	
GEANA	
Clas	A
Instans	82
Clasato	106

7 488 40 MADE IN GERMANY

del Colegio de la Compañia de Jesus Granada — N.º 106 BR

FLAMINII PARISI

I. C. C O N S E N T I N I

ET IN ALMO VRBIS GYMNASIO

Iuris Pontificij Primarij interpretis.

DE RESIGNATIONE

BENEFICIORVM

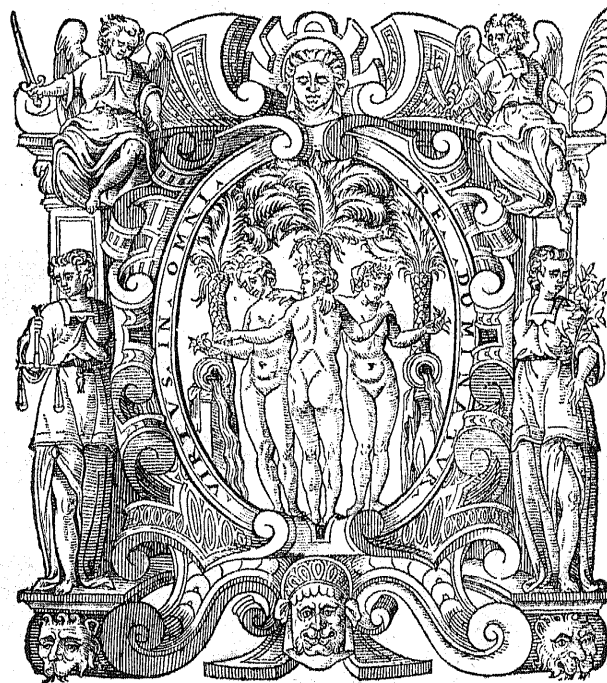
TRACTATVS.

Complectens totam fere praxim Beneficiarum.

TOMVS PRIMVS.

Decisionibus Rotæ Romanæ, & receptis Doctorum opinionibus
vbique hoc Asterisco * notatis.

Indice primo Quæstionum, altero deinde sententiarum, ac Verborum copiosissimo adiecto.

VENETIIS M D XCV

Apud Hæredem Hieronymi Scoti.

PAVLO CAMILLO SFONDRA TO
S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI
A M P L I S S I M O
FLAMINIUS PARISIUS FELICITATEM.

VEL familiaritas ea, quae maxima Francisco Sfondrato Cardinali Avo tuo, cum Petro Paulo Cardinali Parisio, gentili meo intercessit, hortatur me, ut, quaecumq; à me profici possunt, ea illustr. nomini tuo dicata esse velim. Nihil enim vel laboribus meus honestius, vel consentaneum magis officio meo esse potest, quam quòd te mihi patronum videar adoptasse. Nam de Gregorio XIV. Pont. Max. Patruo tuo, quid dicam? Is me, Cardinalis cum esset, semper fovit: neque nunc negligit, in Augustissima sede collocatus, ut iure, meritoq; tanti viri iudicio, et amore gloriari possim, nihilq; antiquius mihi ducã, quam, ut is intelligat, cupere me, hanc observantiam, quam eius summis virtutibus, et maximis erga me beneficijs debeo, ad suos quoque transferre. Aditum igitur mihi ad tuam gratiam patefaciendum existimaui per hoc primum volumen de resignatione beneficiorum. Quod ipsum destinatum amplitudini tuae, cùm à me nihil habeat, praeter singularem quendam cultum quo te prosequor, nõ prorsus fortasse inutile erit, ob rei materiam, quae et Roma quotidie in usu est, neque adhuc quidem ab alio quopiam est pertractata. Ego vero apud te gravissimis distentum negotijs, in arenis maximisq; rebus semper occupatum, longior non ero, quod satis in praesentia esse arbitror hac ratione declarasse meam erga te observantiam, ortam videlicet à maioribus meis, auctam à meritis tuis, cumulatam denique, ab assiduis sermonibus quos de te, deq; tua mira in agendo prudentia, cùm ad mirabili commendatione reliquarum virtutum tuarum, habet vir sapiens, et alta quadam mente, ac iudicio praeditus Vincentius Laurentius Cardinalis Montis Regalis, cuius patrocinium iamdiu amplissimum mihi esse atq; ornatissimũ intelligo. Accipe igitur munus hoc Princeps Illustrissime mea in te, et in omnem familiam tuam observantia pignus. Quod si amplissima dignitate tua metieris, tenue, si ex ingenio meo, mediocre, si ex animo, per magnum esse reperies.
Vale 10. Julij M D X C I.

I N D E X
LIBRORVM ET QVAESTIONVM
HVIVS PRIMI VOLVMINIS
COMPLECTENTIS LIBROS SEPTEM.

Ac centum, & Quatuordecim Quaestiones principales.

Liber Primus.

Quid sit resignatio, Quotuplex, Quid per eam amittat resignans, Quid consequatur Resignatarius, & ad quid teneatur, & quando vacet beneficium, & quando licita sit poenitentia. Decem & octo continet Quaestiones.

- Q**UID sit Resignatio expressa, & quid tacita, quae differentia sit inter verba renunciare, & resignare, & cedere, & quid unum quodque importet.
- Quotuplex sit resignatio expressa, & dantur exempla conditionalis resignationis.
- Quae differentia sit inter simplicem, & conditionalem resignationem, & plene ponitur materia, quando abdicetur ius per resignationem conditionalem, & quibus casibus non abdicetur.
- Quando vacet beneficium per resignationem, etiam conditionalem, ubi vacet, an possit libere conferri, quibus, a quo, & quando, & an possessio dicatur vacans.
- Quid amittat resignans per resignationem, quid de proprietate beneficii, & de possessione civili, vel naturali, diffuse ponuntur pertinentia ad hanc materiam.
- An resignans possit percipere fructus, usque ad quod tempus illos capiat, & quando incipiant deberi resignatario, & quid in renunciatione simplici, & ad quos spectent fructus pendentes.
- An resignans post admissam renunciationem possit incubere possessioni, & omnia pertinentia ad illud beneficium resignatum exercere, & gerere, donec alter capiat possessionem.
- An resignans post receptam resignationem teneatur ad pensiones impositas beneficio resignato, & quando teneatur resignatarius ad illas pensiones, & quae ad hanc materiam pertinent explicantur.
- An resignans post admissam renunciationem teneatur recitare horas canonicas, & quando resignatarius incipiat teneri.

- 10** An resignans post resignationem teneatur residere in beneficio resignato, & hac sumpta occasione, ponuntur, qui teneantur ad residentiam, & quibus poenis afficiantur non residentes, & quae privilegia habeant residentes.
- 11** An quis post renunciationem Canonatus possit cognoscere de causa sibi commissa a Sede Apostolica, & an illa causa veniat decidenda per resignatarium.
- 12** An resignans beneficium possit poenitere, & late explicatur, quid coram Ordinario, & quid coram Papa, & latissime ponitur, & comprobatur licitam esse poenitentiam, donec consensus sit extensus in Camera, vel Cancellaria, & quid in renunciatione tacita.
- 13** An resignans possit repetere beneficium resignatum, pluribus modis ampliatur, & limitatur conclusio negativa firmata, & comprobata.
- 14** An in casibus, in quibus resignans per resignationem non abdicat ius a se, possit redire ad beneficium resignatum absque nova collatione.
- 15** An resignans semel possit ulterius resignare, ampliatur, & limitatur multis modis negativa opinio.
- 16** Quae transcant in resignatarii, ponitur regula omnia transire cum pluribus ampliacionibus, & dubitatur, an sententia lata contra resignantem noceat resignatario, an resignatarius teneatur purgare attentata per resignantem, & an teneatur stare locationi, & conductioni factae per resignantem, an resignatarius teneatur ad debita contra tracta per resignantem, an spoliatus possit agere contra successorem spoliantis per resignationem, an transactio facta per resignantem noceat resignatario.
- 17** An resignans post renunciationem aliquid retineat, & ponitur de Episcopo renunciante, an retineat ea, quae sunt dignitatis, vel ordinis, & de Abbate renunciante, an remaneat monachus.
- 18** An resignatio sit favorabilis, vel odiosa, & quid de renunciatione prophana

Liber

Et quaestionum.

Liber Secundus.

Quae beneficia possint resignari vigintiptem continet Quaestiones.

- 1** An omnia beneficia possint resignari, & an Papatus, Cardinalatus Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, Abbatia, Prioratus, & alia.
- 2** An beneficia consistorialia possint resignari, & quae sint consistorialia.
- 3** An beneficia litigiosa possint resignari, & quando, ac quomodo, coram quo, & diffuse pertinentia ad hanc materiam ponuntur, & de subrogatione notatu digna explicantur.
- 4** An beneficia iurispatronatus possint resignari, & an renunciatio facta spreto patrono sit nulla ipso iure, an Papa deroget iuri patronatus, & in quibus casibus, novem cause ponuntur.
- 5** Beneficia electiva, an possint resignari.
- 6** An possit resignari beneficium, ad cuius titulum, quis est promotus, & quando, & quomodo, & de promotio ad titulum patrimonij, & ad titulum beneficii aliqua scitu digna ponuntur.
- 7** An beneficia exempta possint resignari.
- 8** An beneficium sine redditibus possit resignari.
- 9** An beneficia unita possint resignari, antequam unio sortiatur effectum, & quid de resignatione, quae fit in favorem, & an sit stando metio unionis.
- 10** An beneficia, super quibus concessa sunt expectantia a Sede Apostolica, possint resignari.
- 11** An beneficia manualia possint resignari.
- 12** An beneficia patrimonialia possint resignari.
- 13** An beneficium extinctum, & suppressum possit resignari.
- 14** An Hospitalia possint resignari, & quomodo dentur.
- 15** Pensio, an possit resignari, seu transferri, & an sit beneficium.
- 16** An beneficia reservata possint resignari, & quae beneficia sint reservata diffuse ponitur.
- 17** An beneficia commendata possint resignari.
- 18** An beneficium, super quo reservatus est regressus possit resignari.
- 19** An beneficia, in quibus Cardinales habent indulta possint resignari.
- 20** An beneficium, quod cadit sub consuetudine optandi possit resignari.
- 21** An possit resignari, in favorem ius quod praetenditur in aliquo beneficio.
- 22** An possit resignari beneficium nondum collatum.
- 23** An possit resignari beneficium super quo volens resignare habet ius ad rem, & qui habeant tale ius.

- 24** An possit resignari beneficium Bullis non confectis.
- 25** An possit resignari beneficium litteris non plumbatis.
- 26** An possit resignari beneficium ante habitam possessionem.
- 27** An possit resignari beneficium ante factam publicationem.

Liber Tertius.

Qui possint resignare beneficia, decem & octo continet Quaestiones.

- 1** An omnes possint beneficia resignare, An habentes dignitatem, an priuatus ipso iure, & qui priuatus ipso iure, an promoti ad incompatibilia, & hac sumpta occasione ponitur tota fere materia Beneficiorum compatibilium, & incompatibilium.
- 2** An consecutus parochialem ecclesiam, ex qua tenetur se promoveri facere intra annum possit illam resignare in fine anni, agitur de materia c. licet Canon de elect. lib. 6.
- 3** An possit resignare beneficium non soluens pensionem.
- 4** An possit resignatarius resignare non facta intimatione resignanti, ut ex litteris tenebatur.
- 5** An impetrans beneficium per annum pacifice possessu ab alio possit illud resignare, hac orta occasione ponitur tota fere materia regula de annali, & examinantur novem quaestiones ad illam pertinentes.
- 6** An promovendi ad ecclesias cathedrales seu Metropolitanas possint resignare, & p. sexdecim quaestiones interpretatur regula Cancellariae de beneficiis vacaturis per promotionem ad ecclesias, & monasteria, scilicet an sit odiosa. Quae differentia sit inter primam partem, & secundam regulae, an comprehendat resignationes, quae sunt in curia, an si usu recepta, an habeat locum in resignationibus in favorem, an comprehendat commendas, an loquatur etiam in beneficiis iuris patronatus, an habeat locum in beneficiis promovendorum ad partes infidelium. Quomodo fiat derogatio, an comprehendat beneficia familiarium Cardinalium, an comprehendat promovendum ignorantem se promovendum, an fraudis presumptio excludatur, ex eo, quod supplicatio sit manu Papae signata, an ex possessione decennali insurgat presumptio derogationis, an comprehendat resignationem, in qua fuit praestitus consensus post promotionem, an habeat locum in beneficiis electivis, an deroget concordantibus.

vij An

- 7 An minor 25. ann. maior autem 14. possit resignare beneficium, quod obtinet, & possit resignare beneficium, quod obtinet, & possit procuratorē ad hoc constituere, & an sit restituendus aduersus renunciationem ab ipso factam, & quando potest dici lesus in ea, & que lesio requiratur, & cui incumbat onus probandi illam, & quomodo consideretur dolus iurij. Et quid de minore 14. an. & an requiratur auctoritas tutoris, & an requiratur noua collatio in restitutione, quae sit minori, & infra quantum tempus.
- 8 An mente captus, furiosus, habens dilucidam rerualla possint resignare, & quo probetur furor.
- 9 An resignarius possit resignare, ponitur regula affirmatiua cum multis ampliacionibus, & limitationibus.
- 10 An infirmus possit beneficia, quae obtinet, resignare.
- 11 Exemptus an possit resignare, & qui sunt exempti, & hac sumpta occasione ponuntur casus, quibus exempti subiiciuntur ordinarijs locorum ex Concilio Trid. & qui sint ordinarij.
- 12 Faemina an possit resignare, & plene agitur de renunciatione abbatissatus.
- 13 An uolentes ingredi religionem possint renunciare, & quando, an in anno probationis.
- 14 Non habentes, unde uiuere, an possint renunciare.
- 15 An possit renunciare habens rescire ecclesiam uetustate collapsam, & destructam.
- 16 An criminosi possint resignare, an lite pēdēte, an post conclusum in causa, an post sententiam latam in resignatione debeat fieri mentio inquisitionis, quid in crimine grauissimo, quid post impetrationem beneficij, & quid in resignatione in fauorem, ac plures limitationes ponuntur.
- 17 Senex an possit resignare.
- 18 Qui possint cogi ad resignandum, & quid in criminoso, illiterato, scandalofo, irregulari, priuado, & alijs casibus, & plene discutitur, an petens licentiam cedendi illa obtenta possit cogi etiam si sit episcopus iuxta textum in ca. quidam de renū. & si inter Cardinales existentes in conclauis fuit factum pactū, ut qui assumeretur ad summū Pontificatū teneatur renunciare infra certū tēpus, an creatus postea Papa teneatur renunciare, & an Papa teneatur renunciare si detegatur habere uxorem, & an renunciatio coacta sit nulla.

Liber Quartus.

Quibus personis possint beneficia resignari. Vn decim complectitur Quaestiones

- 1 An omnibus possint beneficia resignari, & qui sint idonei ad ea.

- 2 An renunciatio facta in fauorem laici sit nulla, & quid de Hospitali, & quid si fiat cum clausula quamplurimum clericali charactere fuerit insignitus, & circa hanc clausulam aliqua dubia explicatur, & agitur de ordinato a non suo episcopo, vel ab heretico, vel ante legitimam aetatem.
- 3 An possit beneficium resignari criminoso, homicida, periuro, schismatico, heretico, simoniaco, sacrilego, falsario litterarum Apostolicarum, usurario publico, apostata, irregulari, Bannito, notorie infami, Excommunicato, Insuperdescendi, suscipso, Lusori.
- 4 An possit resignari Furioso, Illiterato, Illegitimo, Bigamo, Neophito, & filio Iudaei.
- 5 An beneficium saeculare possit resignari Regulari, & e contra.
- 6 An Faemina possit beneficium resignari.
- 7 An beneficia possint resignari exteris a Regno, & his, qui non intelligunt Idioma loci, vel non sunt de ciuitate, vel oppido, & illegitimo.
- 8 An beneficia possint resignari infirmis senibus, habentibus dignitatem, affinitibus, seu consanguineis.
- 9 An beneficium possit resignari minori 25. annorum & maiori 14. & minori 14. anno, & quid de dignitate, & an aliter facta sit nulla, & quid si beneficium est sacerdotale, & resignarius nō sit sacerdos, & an minor possit acceptare beneficium sine Curatore.
- 10 An beneficium possit resignari in fauorem Capituli, seu conuentus.
- 11 An bona conscientia possit aliquis procurare, ut sibi beneficium resignetur, & resignans, an peccet resignando in fauorem idonei indigni, atque digni, & minus digni.

Liber Quintus.

Ex quibus causis resignentur Beneficia. Sex continet Quaestiones.

- 1 An causa in dubio praesumatur. Et qua causa requiratur in renunciatione Papatus.
- 2 Qua causa requiratur in renunciatione Cardinalatus.
- 3 Qua causa requiratur in renunciatione Episcopatus. Diffuse explicantur sex causa relatae in cap. nisi cum pri dem de renunc. propter conscientiam criminis, debilitatem corporis, defectū scientiae, malitiam plebis, graue scandalum, irregularitatemque personae. Et an liceat Episcopo deferre ecclesiam propter persecutionem, & an possit illam resignare ratione oculi, vel ob labores, aut ratione

Liber Septimus, & vltimus huius primi Tomi.

An resignatio debeat fieri in manibus superioris. Quibus causis aliter facta sustineatur. Qui dicatur superior, & plene agitur de Papa, Cardinale Episcop. Abbate, & alijs inferioribus Vigintinouem continet Quaestiones.

- 1 An resignatio facta coram non superiore sit nulla, & an praedictet renunciati, & quid de ratificatione subsequuta per superiorem, & quid in beneficijs cum acquiratur tantum ius ad rem, ut in electo, presentato & similibus, & quid in beneficijs litigiosis, & quid de intrusis.
- 2 An criminosi & irregulares possint renunciare absque auctoritate superioris.
- 3 An renunciatio tacita, quae fit per adeptionē secundi curati possit fieri absque auctoritate superioris.
- 4 An ingredientes Monasteria debeant renunciare coram superiore.
- 5 Papa cum non habeat superiorem coram quo resignabit Papatum?
- 6 Hospitalia an possint renunciare absque superioris auctoritate.
- 8 Conclauista an teneantur renunciare coram superiore, & qua sint eorum priuilegia.
- 8 An resignatio possit fieri in nullius manibus.
- 9 Coram quo superiore facienda est resignatio, & an beneficium possit renunciari coram Imperatore, Rege, Duce, & alio quocumque.
- 10 Coram Papa, quae beneficia resignantur, & quae do, & quae beneficia non possunt, nisi coram eo renunciari, & quid de reseruatis.
- 11 Coram Cardinalibus an possint beneficia resignari. Quae, quando, & ponitur cuius vigore fiat resignatio, an tituli, episcopatus, Indult, & quid de Cardinalibus, Presbyteris, & Diaconis.
- 12 An legati a latere possint resignationes recipere, & an legati nati & missi.
- 14 An Archiepiscop. & episc. habeant facultatē recipiendi resignationes, & quid in beneficijs reseruatis, iurispatronatus, electionis, comprehensis indulto Card. uolentis intrare religionem, alterius episcopi, & in beneficijs, quorum collatio spectat ad inferiorem.
- 15 An coram abbatibus possit fieri resignatio, & quid de abbate non exempto.
- 16 An prepositus possit renunciaciones beneficiorum

ratione inspirationis, vel humilitatis, siue ratione ingressus Religionis, & ob intemperiam acris, & inimicitias.

- 4 Qua causa requiratur in Resignatione dignitatis ecclesiastica, aut Beneficij curati.
- 5 Qua causa requiratur in Resignatione, Beneficiorum simplicium.
- 6 Qua causa requiratur in Resignatione, qua fit coram ordinarijs, & ex quibus causis ipsi possint recipere renunciaciones. Ponitur constitutio 58. Pij V. illaque diffuse interpretatur explicado plures causas ibi contentas ex quibus ordinarijs id licet scilicet ob senectutem, ob ualitudinem, ob impedimentum corporis, ob uitium corporis, ob crimen, ob censuras, ob scandalum, ob incompatibilitatem, & ponitur, quae pena sit imposita aduersus dictam constitutionem contra facientes, & quibus, &c.

Liber Sextus.

De resignatione cum reseruacione omnium fructuum, vel medietatis Pensionis, Regressus, Accessus, & Translationis Pensionis. Quinque continet Quaestiones.

- 1 An fiat Resignatio cum reseruacione omnium fructuum, vel medietatis, Quando, ubi, & quomodo fiat, & hodie an sit in usu plene omnia pertinentia ad hanc materiam explicantur.
- 2 An concedatur reseruatio Pensionis in Resignatione, & ex qua quantitate in quibus beneficijs. Quid tunc sit exprimendum, Quae clausula denitur in huiusmodi reseruacione, & quando extinguatur pensio ita reseruata plenissime omnia pertinentia ad hanc materiam ponuntur.
- 3 In quam penam incurrat Resignarius non soluens Pensionem Resignanti reseruata in ipsa Resignatione, & traditur exactissime materia Regressus reseruati ob non solutionem Pensionis. Quando, & quomodo reseruetur, ac remittatur.
- 4 An pensionarius possit transferre pensionem, & hac sumpta occasione, quindecim fere Quaestionibus tota materia translationis ponitur, & plures casus utilissimi explicantur.
- 5 An resignanti reseruetur Regressus, & summa diligentia explicatur huiusmodi materia, Quid sit Regressus, Quando concedatur, & quibus causis prohibeatur, & alia utilissima Quaestiones.

Index lib. & quæstionum.

- rum recipere, & quid in archidiacono, archipresbytero, priore, & alio inferiore.
- 17 An renunciatio beneficij possit fieri coram Cardin. Vicecancel. & quid seruetur hodie.
- 18 An auditores Rotæ possint recipere renunciations beneficiorum, & quando.
- 19 An Rescribendary viriusque signaturæ habeant facultatem recipiendi resignationes.
- 20 An coadiutor datus episcopo possit renunciationem beneficij recipere, explicatur materia coadiutorum, scilicet quando fuerunt instituti. Quando dentur, & quæ sit eorum iurisdictio.
- 21 An Oeconomus habeat facultatem recipiendi resignationes, explicatur, quando detur Oeconomus. Quibus casibus, & quid possit facere.
- 22 An resignatio possit fieri coram exequutoribus gratiarum deputatis a sede Apost. ad providendum de beneficijs vacantibus.
- 23 An Capitulum Metropolitana, vel Cathedralis ecclesie sede plena, vel vacante habeat facultatem recipiendi resignationes, ut poterat archiepiscopus, vel episcopus, & quorum beneficiorum.
- 24 An vicarius episcopi possit renunciations beneficiorum recipere. Quorum beneficiorum, quædo, & quomodo. Hæc materia diffuse tractatur, nam ponitur regula cum multis ampliationibus, & limitationibus, & quamplures Rotæ Decisiones in casibus occurrentibus facta referuntur.
- 25 An Notary possint resignationes beneficiorum recipere.
- 26 An resignatio possit fieri coram iudice.
- 27 An data facultate recipiendi resignationes beneficiorum veniat facultas recipiendi renunciations beneficiorum reservatorum.
- 28 An in resignatione beneficij, quæ fit in urbe habeat locum regula Cancellariæ de impetrantibus beneficia vacantia per obitum familiarium Cardinalium, ut impetrans beneficium vacans per obitum familiaris Cardinalis teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Card. & si ille in Curia fuerit eius ad id accedat consensus alias gratia sit nulla.
- 29 An inferiores, a Papa habentes facultatem conferendi, & recipiendi resignationes beneficiorum, possint committere receptionem resignationis, & collationem, & ponitur quomodo probetur collatio.

F I N I S.

FLAMINII PARISI IVRE CONSULTI CONSENTINI DE RESIGNATIONE BENEFICIORVM. LIBER PRIMVS.

PRIMAE QVÆSTIONIS.

S P M M A R I V M.

- D**efinitio debet precedere omnem tractatum. Equivoca prius sunt distinguenda, & postea definienda.
- Renunciatio beneficij duplex, tacita, & expressa.
- Renunciatur tacite, & expressè iuri patronatus nominationi, sententiæ rei iudicatæ, fidei commissio, appellationi, instantiæ hereditati, exceptionibus, attentatis, & privilegijs.
- Quisque potest renunciare iuri sibi competenti in spiritalibus, & temporalibus.
- Quisque potest renunciare expressè, & tacite.
- Renunciatio tacita tantum operatur quantum expressa.
- Taciti & expressi eadem est virtus.
- Renunciatio tacita, inducit privationem beneficij ut expressa.
- Tacita renunciatio quid sit.
- Clericus contrahens matrimonium tacite videtur renunciare beneficijs.
- Matrimonium et nulliter contractum, privat beneficijs.
- Privatio quæ fit per contractum matrimonij inducitur ipso iure.
- Clericus contrahens matrimonium, videtur renunciare regressu, & liti ad beneficia.
- Clericus contrahens matrimonium videtur renunciare pensioni.
- Per ascensionem secundi incompatibilis, videtur renunciari primo.
- Primum beneficium vacat per translationem ad incompatible.
- Beneficium primum vacat per electionem ad incompatible.
- Expectativa gratia amittitur per ascensionem incompatible.
- Liti renunciatur per ascensionem incompatible.
- Possessio pacifica quæ remissive.
- Clericus effectus miles secularis amittit beneficium.
- Consentiens ut beneficium suum alteri conferatur videtur illud renunciare.
- Consentiens ut suum beneficium possideatur ab alio per triennium videtur illud renunciare.
- Rei iudicatæ renunciatur, patiendo, ut producantur iura, & dentur articuli.
- Decima renunciatur patiendo ut alius illas exigat.
- Appellationi renunciatur si appellans petiit prorogationem a iudice a quo.
- Appellationi renunciatur si causa non committatur infra decem dies.
- Expressa renunciatio fit verbis expressis.
- Renunciatio beneficij definitio.
- Definitio debet exprimere quiditatem rei definitæ.
- Definitio debet esse congrua materiæ subiectæ.
- Definitio debet conuerti cum suo definito.
- Renunciare est cedere, dimittere, & derelinquere.
- Renunciatio est donatio.
- Donatio excedens summam quingentorum aureorum debet insinuari.
- Renunciatio excedens summam quingentorum aureorum debet insinuari.
- Renunciare est diminuerè redditus.
- Renunciatio est alienatio.
- Verbum dimittere, est admodum generale.
- Dimitto idem est quod relinquo, & derelinquo.
- Verbum dimittere proprium est etiã in permutatione.
- Renunciatio beneficij debet sponte fieri.
- Renunciatio coacta non est proprie cessio.
- Actus nullus non est proprie actus.
- Actus renunciationis debet esse voluntarius.
- Dimissio quæ fit per privationem non est spontanea.
- Renunciatio debet fieri libere, & pure absq. passionem.
- Renunciatio simoniaca, & confidentialis, est prohibita.
- Beneficium nondum collatum non potest renunciari.
- Beneficium alteri collatum non potest renunciari.
- Iuri alieno renunciari non potest.
- Non potest resignare qui beneficium non habet.
- Nemo potest dare quod non habet.
- Privatio presupponit habitum.
- Cardinalatus, Episcopus, & Abbatia sunt beneficia.
- Renunciatio faciendæ cum causa.
- Beneficium renunciandum coram superiore.
- Renunciatio tacita non requirit auctoritatem superioris.
- Definitio optima est quæ habet genus, differentias, & conuertitur.
- Renunciatio potest fieri in curia & extra curiam.
- Renunciatio simplex & in fauorem.
- Renunciatio in fauorem fit libere.
- Resignatarius habet ius a Papa, & non resignante.
- Origo spectanda.
- Verbu renunciare est equiuocum, & capitur multimodis.
- Verbu cedere est equiuocum, & capitur multis modis.
- Verbum resignare est equiuocum, & habet plures significaciones.
- Resignare beneficium, pro dimittere.
- Renunciatur beneficium, ceditur iuri.
- Renunciare, cedere, & resignare inter se confunduntur.
- Vocabulorū diuersitas non semper diuersum ostendit.
- Eiurare, pro renunciare.
- Eiurare est renunciare cum iuramento.

A D E

De Resignatione beneficiorum ecclesiasticorum tractatus a definitione incipiendum erit iuxta Ciceronis praeceptum lib. primo officiorum relatum a Bal. in praeludij Feud. nu. 8. Et quia aequivoce prius sunt distinguenda teste philosopho; Ideo in primis sci re oportet renunciationem beneficij, vel esse tacitam vel expressam ut scriptum reliquerunt Host. in cap. veniens num. 1. de renunc. Ant. de Butr. in cap. ex transmissa num. 1. & 10. & in cap. quod in dubijs numero 1. eo. tit. Abb. in cap. ex ore sedentis. num. 10. de his quae fiunt a mai. part. capit. 10. And. in c. clerici num. 6. de cleric. coniug. Card. Alexand. in cap. qualiter num. 4. 7. q. 1. Rot. decis. 15. de off. deleg. in nou. Rebuff. in prax. beneficiar. tit. de renunc. tacit. num. 1. Christophorus Roffiniacus in tract. de benef. c. 14. num. 3. Petrus Gregorius lib. 17. syntag. iur. c. 17. num. 21. Fulcus. de visitatione c. 20. num. 20. & communiter ab omnibus passim receptum est ut egregie ostendit D. meus Card. Paris. conf. 76. in princ. vol. 4. Ita tacite & expresse renunciatur Iuri patronatus ut tradit idem Card. Paris. conf. 14. num. 8. vol. 4. ac Nominatiōi Rebuff. in tract. de nominat. q. vlt. num. 18. & 19. & Regressui Card. Paris. dic. conf. 76. nu. 7. vol. 4. Caputaq. decis. 12. in princ. p. 3. & Sententiā Card. Paris. conf. 5. nu. 4. 2. vol. 1. Rei iudicate. Corn. conf. 148. num. 20. vol. 2. Appellationi Caputaq. decis. 29. & decis. 31. p. 1. Rolanda Vall. conf. 5. num. 2. 2. vol. 4. Alexand. in l. 1. num. 4. C. de in integr. restit. fideicommissi. Bal. conf. 450. num. 2. lib. 3. & conf. 440. num. 3. eod. lib. 3. Caputaq. decis. 20. p. 2. Instantiā. Paul. de Eleazar. in c. situm litibus num. 39. de dolo & contum. Io. Crot. in c. cum sit Romana numer. 24. de appellat. Hereditarij. Bal. conf. 196. num. 7. lib. 4. Dec. conf. 89. num. 5. & conf. 266. num. 4. Card. Paris. conf. 1. 2. num. 53. vol. 1. & conf. 69. num. 7. vol. 3. Rolanda Vall. conf. 99. num. 4. lib. 4. Menoch. conf. 6. num. 9. vol. 1. Gabriel. conf. 60. num. 2. vol. 1. Exceptionibus. Bal. conf. 210. num. 4. lib. 5. Card. Paris. conf. 10. num. 3. 7. vol. 1. Ferris. Alex. in l. 1. num. 8. de ferijs Attētatis. D. Rober. Lancelot. de atten. p. 2. c. 4. limit. 15. & p. 3. c. 3. num. 5. 3. & Privilegijs. Rolanda Vall. conf. 2. n. 3. lib. 4. Melchi. Palaez. in tract. Maiorit. p. 1. q. 38. nu. 1. Port. Imol. conf. 22. num. 1. 5. & plures casus refert Jacobus Butrigarius in tract. de renunciatione iuris; & omnibus alijs rebus, cum quisque possit renunciare iuri sibi competenti in spiritualibus & temporalibus. Archid. in c. quam periculosum. num. 4. 7. q. 1. & in c. denique num. 4. 6. q. 3. Iacob. de Arena in tract. de posit. §. 5. num. 2. Alex. conf. 116. num. 2. lib. 3. D. meus Card. Paris. conf. 65. num. 24. vol. 2. Cor. conf. 109. nu. 1. vol. 1. & conf. 739. num. 2. vol. 3. Rolanda Vall. conf. 85. n. 63. lib. 2. Rot. decis. 32. num. 3. de appell. in nou. & decis. 1. num. 3. de iure iur. per Bisignati. & decis. 31. nu. 4. de re iud. in antiq. Socci. iur. conf. 50. nu. 2. vol. 2. Menoch. conf. 57. num. 15. & conf. 84. num. 61. vol. 1. conf. 89. num. 7. eodem vol. non solum expresse sed etiam tacite. Cephal. conf. 18. numero 5. Menoch. conf. 78. num. 22. vol. 1. & idem effectus resultat ex utraque ca. ex ore & ibi gloss. & omnes de his quae fiunt a mai. part. cap. Cardin. Paris. conf. 76. in princ. volum. 4. cum 8. taciti & expressi eadem sit virtus. eum quid ff. si cer. pet. quae ad hoc semper allegatur ut ibi scribit Ias. nu. 5. Card. Paris. conf. 69. num. 1. vol. 3. & faciunt not. per

glos. Bal. & alios in Lemancipata C. de iur. & fact. igno. ran. Ioan. Andr. in c. clerici. num. 6. de cler. coniug. cum alijs ut per Card. Paris. conf. 19. numero 153. cum sequen. volum. 2. Io. Crot. in cap. personas num. 3. de appell. Dec. conf. 166. num. 2. Rober. Lancelot. de atten. p. 2. cap. 4. lim. 25. num. 20. ideo dicimus vtramque inducere privationem beneficij Card. Paris. in ca. cum eccles. num. 1. de excep. & est communis opinio teste Alfonso. Hoied. in tract. de incompat. benef. c. p. 1. c. 13. & c. 4. num. 7. Mandos. in addic. ad lap. alleg. 16. lit. A.

9 Facita renunciatō t est, quae ipso iure fieri intelligitur absque verborum expressione, cū deducatur ex quadam iuris interpretatione clem. gratia vbi omnes de rescript. not. in c. de multa de præben. tradit Roffiniac. dict. c. 14. de benef. sub. num. 3. Quae primo exemplificari potest in eo qui in minoribus ordinibus constitutus contrahit matrimonium: nam iste tacite videtur renunciare beneficio quod obtinet. cap. 1. & cap. quod a te vbi gloss. Hostiens. Imol. & alij omnes de cleric. coniug. Doct. in cap. 1. eod. tit. lib. 6. Card. Paris. conf. 40. num. 30. volum. 4. Caputaq. decis. 215. num. 2. p. 1. Cappell. Thotolan. decis. 239. Ma. card. de prob. con. cl. 82. num. 3. Nauarr. conf. 3. num. 1. de renunc. & est communis opinio teste Euerardo conf. 11. circa principium etiam si matrimonium sit nullum t ex causa cōsanguinitatis, vel affinitatis. & communis opinio teste Imol. in cap. Ioannes nu. 24. de cleric. coniug. & t ipso iure privatur communis opinio, de qua attestatur Méchiaca lib. 3. de testam. §. 22. num. 45. in fin. Clar. lib. 5. recep. sentent. §. vlt. q. 73. ver. clericus. ac etiam videtur renunciare regressui & omni iuri competenti ad beneficium ecclesiasticum. & communis opinio teste Covarr. super 4. decret. p. 2. c. 6. §. 3. num. 5. & t etiam pensioni ex causa cessionis sibi reservata. & communis opinio teste Gig. de pension. q. 54. secundum quam opinionem fuit conclusum in Rot. Roman. coram Io. Paulo in vna Aducaen. pensionis 4. Iunij 1546. teste Pur. decis. 459. li. 2.

16 Secundo exemplificatur in eo qui cōsequitur possessionem secundū beneficij incompatibile: nam videtur eo ipso renunciare primum c. De multa ca. quia in tantum c. ad haec c. praeterea de præben. cap. sanctorum dist. 70. c. 1. & 2. 2. i. q. 1. clem. Gratia de rescript. c. 4. sess. 7. Conc. Trident. de reform. & c. 17. sess. 24. etiam de reform. Io. de Lignano in tract. de pluralit. benef. in princ. Gemin. in c. beneficium num. 4. de regular. in 6. & in c. pauper num. 3. de præben. eo. lib. Ber. q. familiar. 80. num. 1. late Duenas reg. 71. Coratius tract. de benef. c. 5. num. 59. latissime Mascard. de probat. concl. 183. Petr. Greg. lib. 17. syntag. iur. cap. 17. num. 22. & communis opinio, de qua attestatur Alfonso. Hoied. tract. de incompat. benef. p. 1. cap. 4. in princip. Bursat. conf. 353. numero primo volum. quarto sicut per translationem ad beneficium incompatible uacat primum cap. in apibus 7. quæst. prima Rebuff. in prax. iur. requisita ad collationem numero 52. Ferrett. consilio 29. numero 13. ac t per electionem. & communis opinio teste Bursat. dic. consilio 353. num. 6. & t per ascensionem incompatibilis perditur etiam gratia expectatiua cap. si pauper clericus de præben. libro sexto vbi omnes Roman. consilio 356. numero primo Calder. consilio quinto de præben. Anchar. consilio 214. numero quarto Moedan. decis. manu. c. 130. & videtur t renunciari litij super alio incompatibili gloss. in dic. clem. Gratia vbi Card. Zabarell. Gamar. decis. decimas septima manu. c. & hae procedunt quoties

quoties possessio fuit pacifica, nam alias secus ut fuit resolutum in Rot. in vna Florentin. canonicatus & p. ben. die. 1. Martij. 1558. coram. R. P. D. Prospero de sancta Cruce, nunc Cardinali Amplissimo. teste Caputaq. decis. 4. 15. lib. 1. in manu. & fuerat idem resolutum coram Vestan. 10. Ianuarij 1552. in vna Barchinonen. beneficij teste eodem Caputaq. decis. 294. p. 2. in impress. & itaque dicatur possessio pacifica docet ex pluribus Mascard. in alleg. concl.

22 Tertio exemplificatur in eo qui est effectus miles secularis, nam videtur tacite renunciare beneficio quod obtinet gloss. in c. vlt. verb. redierint de cler. non resid. Barb. conf. 1. col. vlt. ver. praeterea facit lib. 1. Gi. de pen. q. 55. num. 2. Curt. sen. conf. 80. Rebuff. de nominat. q. vltima. & communis opinio teste Imol. dic. c. vlt. num. 6. de cleric. non resid. de. & communis etiam attestatur Clar. lib. 5. recep. sentent. §. vlt. que. 73. ver. clericus.

23 Quarto potest exemplificari t in eo qui consensit ut beneficium suum cōferatur alteri, nāq. videt tacite renunciare illud gloss. in c. beneficium verb. assensu de regular. in 6. Card. Alex. in c. quamuis. n. 17. q. 1. Ab. in c. ex ore. 5. & 9. de his quae fiunt a mai. part. capit. Moedan. dec. manu. 335. in princip. an indultum, & t patitur ut ab alio possideatur per triennium. Rot. de cil. 3. de renunc. in nou. Imol. indic. ex ore. Mascard. de probat. concl. 1263. nu. 28. nam videtur illud habere, pro derelicto. Hostien. in c. veniens. 2. de renunc. Ita tacite renunciatur rei indicatę patiendo ut post illam producantur iura & dentur articuli pro ut fuit resolutum in Rot. in vna Tirafonen. seu. Valconen. canonicatus & præben. coram Moedano die. 23. Martij. 1547. teste eodem Moedan. decis. 39. in manu. & in alia Placentin. coram Io. Paulo teste Peregrin. decis. 39 & decis. 114. lib. 1. in manu. & t renunciatur tacite decimis spatio ut alius illas exigat ut per Calb. tra. praescriptio. p. 5. q. 7. rubr. de decim. Caputaq. dec. 242. p. 1. & t tacite videtur renunciatur appellationi, quoties appellans comparet coram Iudice a quo & petit prorogationem ut fuit resolutum in Rot. in vna Lucan. Charitativ. sub iudij coram Accorombon die. 27. Aprilis. 1551. teste Caputaq. decis. 29. p. 1. sicut t renunciatur appellationi si causa non fuit commissa infra decem dies ut fuit conclusum in Rot. in vna Alisbonen. coram Reumano. 18. Octobris. 1551. teste Caputaq. decis. 31. & 32. p. 1. Et de hac renunciatione tacita non erit noster tractatus sed de expressa t quae sit verbis expressis & explicitis ut scribit Petrus. Gregor. dic. lib. 17. syntag. in c. 17. nu. 23. & est communis opinio omnium doct.

De expressa igitur resignatione beneficiorum ecclesiasticorum loquitur. Primo Quæro quid sit communis responso ita te habet t Resignatio est iuris proprij spontanea refutatio seu dimissio, Host. in sum. ti. de pact. & tractat. §. 1. num. 6. Vitalis de Cambanis tra. clausularum in verbo clausula renunciavit Card. que refert & sequitur Petr. Gregor. syntag. iur. lib. 17. cap. 17. num. 13. Caccialup. tract. de transact. quæst. 3. num. 10. Moedan. in recollectis manu. decis. 72. Christophorus. col. 2. sed hæc definitio mihi non probatur, nam congruit renunciationi in genere ut tradit Mandos. in trac. de signat. grat. verbo. resignationes col. 2. vbi dicit quod ita diffinitur renunciatio in genere sumpta, & in his terminis loquuntur Speculat. Vital. de. Camban. & Caccialup. vnde cum non ex primat t quidditatem naturam, & substantiam, rei definitæ non est bona. Bal. in l. maximum vitium C.

de lib. prat. Bart. in l. prima ff. de testam. In fin. l. si qui pro emptore num. 88. ff. de vlt. cap. Alciat. lib. 6. paradox. cap. 9. & regulare est ut definitio quae non congruit proprie subiectæ materiæ rei definitæ nō sit bona. l. si vno ff. locat. c. solita de maior. & obed. Angel. in l. damni in feci ff. de damno in fec. cum alijs ut per Sebal. Medic. tract. de diffin. p. 1. quæst. 4. num. 44. Vnde secunda datur definitio. Renunciatio est iuris proprij spontanea; & libera dimissio seu cessio. ita Rebuff. in praxi beneficiorum tit. de resignat. in princ. Sebal. Itjan. Medic. dic. tract. de diff. p. 2. diffinit. 96. vbi explicat verba, sed hæc etiam definitio eodem morbo laborat, congruit enim, quemadmodum & superior generalis renunciationi, & non conuertitur cum suo definito, datur namque spontanea & libera cessio iuris proprij, & tamen non est renunciatio de qua loquimur & quando fit de iure temporali; vel quando fit de iure spirituali, vel quando fit de beneficio coram non suo superiore. cap. quod in dubijs de renunciat. & clarum est non esse bonam definitionem, quæ cum suo definito t non conuertitur gloss. in l. vlt. ff. de verb. signific. & in l. prima ff. de cap. dimin. gloss. In fin. de oblig. in princ. Petr. de Bellapert. in §. superest. nume. 6. de action. Bart. in l. prima §. dolum vbi Angel. num. 2. ff. de dol. Paul. de Cast. in l. si quis seruo nu. 4. C. de furt. Gelius lib. 4. cap. 1. no. act. Alexand. in l. 1. num. 4. ff. de acquirend. possess. & est communis opinio omnium Doct.

Quare ita definirem seu magis describerem. Resignatio, de qua nos agimus, est dimissio spontanea, & libera beneficij obtenti facta cum causa coram superiore. Dico dimissio quia renunciatus t cedit dimittit derelinquit & donatus suum i. hoc iure §. 1. ff. de donat. l. si quis delegauerit cum ibi notat ff. de nouat. Bald. in l. venditrici in fin. C. de reb. eccl. non alien. Alexand. consilio 22. num. 7. volum. 5. & propterea t renunciatio appellatur donatio. Alexand. conf. 115. num. 1. volum. 5. Card. Paris. conf. 26. num. 58. & conf. 65. num. 57. volum. 3. Rolanda Vall. conf. 64. num. 2. o. vol. 2. Menoch. conf. 80. num. 57. & conf. 1. num. 2. 1. 1. & 214. vol. 1. & sicuti donatio t excedens summam 500. aureorum de bet. in sinuari l. sancimus C. de donat. ita t renunciatio prophana excedens dictam summam Bald. in l. illud C. de sacrosan. jeccl. quem refert & sequitur Afflic. in tract. de iur. prothomis. in princ. legis num. 3. Card. Paris. dic. conf. 26. numer. 58. Hinc scribit idem D. meus Card. Paris. consilio 127. numero 16. volum. 1. t quod renunciare est diminuerē redditus. Hinc capitur t pro alienatione Menoch. consilio 80. numero 21. & 56. & hoc verbum dimissio erit loco generis, nam t completur quemcunque actum per quem quis a se ius proprium abdicat, ut colligitur ex Mandos. in reg. Cancell. de infir. quæst. 13. numero 8. in fin. & nume. 9. tam in temporalibus quam in spiritualibus. Petr. Gregor. dic. libro 17. cap. 17. numero 14. nam t dimitto idem est quod relinquo & derelinquo. Cic. in 4. academ. & 5. Marth. cap. quinto in meminisse §. legatum suum ff. de off. proconf. c. ex parte prima de off. deleg. & est verbum proprium huic materiæ; nam de dimissione beneficij habemus plures canones, cap. si beneficia. ubi pluries reperitur huiusmodi verbum de præben. libro sexto extrauag. exetabilis Ioa. 2. 2. & Mandos. dist. quæst. 17. cum illa reg. cancellaria loquatur de dimissione beneficij, t eam interpretatur habere locum etiam in permutatione quod fuit etiam decisum in Rot. pluribus, ut infra suo loco dicitur.

Dico spontanea quia resignatio beneficiorū debet

43 sponste fieri. Hof. in summ. tit. de renunc. §. qualiter. Geminian. in c. in ordinaris §. in conferendis num. 3. de off. ordinarij lib. 6. Rot. decis. 5. num. 2. de renunc. in nou. & decis. 6. num. 2. co. tit. in antiq. Io. Monac. in c. licet. num. 5. & ibi Franc. & Gammar. & communiter alij * de rer. permut. lib. 6. & ita tota die praticatur * & sic hoc verbum excludit vim dolam metum & ponitur ad differentiam renunciationis coactae quae non est proprie cessio. not. in c. super hoc de renunc. c. ad audientiam q. met. cau. & est communis opinio * nanqueit nulla vt omnes * scribunt & actus nullus non est proprie actus. l. 4. §. condemnatum ff. de sent. & re iudic. c. illud de iur. patron. cum actus renunciationis debeat esse tyo lunarij Lambertini. de iur. patr. in 6. art. 6. q. p. inc. p. 2. lib. 1. num. 2. 1. & dicitur infra & ad differentiam dimissionis quae fit per privationem nam illa non est spon tanca vt omnibus * notum est. Dico libera quia resignatio beneficij debet libere & pure fieri absq; aliqua pactione conditione, & modo c. cum pridem de pact. c. ex parte. 1. de off. deleg. vbi omnes * Oldrad. conf. 324. sub num. 5. Calderin. in c. mandatum nu. 4. de rescript. Crauey. conf. 122. num. 2. Mascard. de probat. concl. 1395. nu. 10. & est communis * opinio omnium Docto. vt suo loco infra dicitur, & ex hoc excluduntur renunciations simoniacae, & confidentiales, quae prohibita, & nullae sunt, & etiam ponitur ad differentiam litis cui ceditur ob rationem c. finem litibus de dol. & contumac. & tradit Sebalt. Medic. loco citat.
44 Dico beneficij onerati nam beneficium hndum collatum renunciari minime potest Rot. decis. 26. de procur. in antiq. Ioan. de Grass. de rescript. apostol. numero 88. Boer. decis. 205. num. 4. & 308. Rostiniac. de benef. c. 14. nu. 4. & est * communis opinio de qua dicitur sequenti libro, nec etiam potest renunciari beneficium alteri collatum vt communiter omnes doct. affirmant, quia iuri alieno non potest renunciari. c. dilecto in fi. de praeben. toto tit. c. res inter. ali. act. Et quia qui beneficium non habet resignare non potest. Put. decis. 166. in princ. lib. 1. & est * communis opinio, cum i. nemo possit dare quod non habet. l. traditio ff. de acquir. rer. domi. l. nemo ff. de regul. iuris, prima tio enim praesupponit habitum l. qui decet ff. de verb. oblig. & hoc verbum beneficij est genericum aptu scd prehendere Cardinalatum Episcopatum Abbatiam & alia beneficia vt infra sequenti libro dicitur.
45 Dico facta cum causa quia in resignatione requiritur causa. c. super hoc de renunc. vbi Ant. de Butr. Innoc. Card. Abb. Imol. & alij * omnes & dicam infra.
46 Dico coram superiore naque beneficium debet resignari coram superiore Abb. in c. audita nu. 3. de rescript. spoliat. Turrecrem. in c. denique num. 2. 6. q. 3. Calfad. decis. 2. num. 3. de renunc. D. meus Paris. conf. 93. num. 2. 5. vol. 4. & alij * omnes, & hoc ad excludendum renunciationem tacitam quae non requirit auctoritatem superioris. Benedic. Capran. element. Gratiae nu. 5. de rescript. Et haec definitio cum habeat genus & differentias ac cum suo definito conuertatur erit optima. Bart. in l. prima in princ. ff. de testamen. & in l. 1. §. dolum ff. de dol. Ber. in Rubr. de const. num. 76. Eueyard. in loco a defn. num. 3. Dec. & Cagnol. in l. omnis definitio ff. de regul. iur. Alciat. libr. 6. paradox. cap. 9.
47 Ac comprehendit non solum renunciacionem facta coram ordinarijs, sed etiam illam quae fit coram summo Pontifice. Fulc. de visit. lib. 2. cap. 28. num. 12. Rostiniac. de benef. cap. 14. nu. 2. 1. comprehendit etiam renunciationem simplicem & resignationem in fauorem factam cum reservatione fructuum, vel pensionis, na

43 haec quoque libere fieri dicitur & conditio apponitur de voluntate Papae, qui ex causa hoc facere consuevit. Card. Paris. conf. 76. vol. 4. & ab eo resignatarius habet ius & non a resignante. Caffador. decis. 15. sub num. 1. de praeben. quem refert & sequitur Mandof. regul. 33. de signat. per fiat. q. 7. num. 8. ideo attenda natura originaria, potest dici pura, quae in vnaquaq; materia test spectanda. l. 3. C. ad Maceedind. si procurator 1. respon. ff. mandat. l. clam possidere ff. de acqui. poss. Marian. Socc. sen. in c. veniens num. 52. de accusat. Crauey. uett. conf. 318. num. 4. Et dixi in principio definitio nis, ynnunciatio expressa beneficij ecclesiastici tum ad excludendum tacitam tum etiam quia verbum renunciare est aequiuocum vt tradit Mandof. tract. signat. gratia. verb. resignationes ver. resignare renunciare. 1. ar canum deferre. l. i. quid aliquid ff. de pan. renunciare. 1. Referre. Cicer. §. Philipp. cum legati renunciarint & c. Caesar in coment. 1. & lib. 4. & habetur in l. cum in pluribus §. mandauit tibi ff. locat. l. qui fundum 1. resp. ff. de contrahen. emp. & ibi Bud. renunciare idest declarare. Terent. in Andria Cic. pro lege Manlia & lib. 9. de epistol. renunciare idest remittere. Quintil. lib. 10. Bud. in anno. pandect. in l. minor ff. de minor. Renunciare idest cedere & ius suum repudiare. l. si quis in conscribendo iunctis his quae ibi scribit Alcia. C. de pact. l. de iudic. ff. de iudic. l. si filius ff. de minor. l. si mandauerit §. vlt. ff. mandat. l. postquam liti C. de pact. Alciat. in l. de testato. col. 4. in princ. ff. de verb. signifi. & hoc momentu sumitur in tit. de renunc. extr. in 6. & in clem. & nos accipimus. Ita etiam verbum cedere est aequiuocum secundum Bonifac. de Vitalin. clem. vltima num. 6. de renunc. nam aliquando vt ipse dicit sumitur pro percutiente aliquando pro incidente aliquando pro dante locum aliquando pro renuntiante, cedere temporari Cicer. fam. l. 4. ibi to cedentem tempore cedere intercessioni, vel prouocationi. Bud. in pandect. super l. 2. ff. de orig. iur. cedere legibus cedere patriae cedere vitae cedere oneri vel honori Bud. in l. honorem §. quoties ad ff. de positio. cedere fortunae. Caffad. in comment. lib. 6. belli Gallici prop. finem. cedere amiciciae Virg. lib. 11. Aeneid. & lib. 12. cedere obsequijs Virg. lib. 3. Iouian. Maius in suo repertorio verbo cedere, cedere causa Caffador. de c. 12. num. 7. de appell. cedere liti l. si filius ff. de min. Rot. decis. 309. in nou. cedere die l. cedere diem ff. de verb. oblig. cedere iuri, causa, priuilegio, actioni, c. 2. de alien. mutan. iud. cau. fact. cedere beneficio idest a beneficio discedere Mandof. in praxi signat. gratiae in verb. cessionis in principio, & ex toto illud dimittere vt tradit Card. Zabarell. in clem. vnica nu. 4. de renunc. sicuti cedere bonis est a bonis discedere & illa tradere creditoribus, vt habetur in Rub. & tot. tit. C. qui bonis cedere poss. R. offred. in tract. libel. in rub. de off. iudic. A. 22. in sum. in tit. qui bon. ced. ad post. Bald. in l. vltim. eo. ut. in princ. Alberic. de Rosat. in l. penul. cod. tit. late Roland. Vall. consil. 7. libro 2. num. & consil. 87. eo. lib. Maet. Brun. de cessio. bonor. q. 1. & cedere iuri est discedere a iure & illud alteri tradere cap. 4. Ruth. ibi cedo iuri propinquitati, & tradit Lucill. libro 28. relatus a Iouian. loco citat. & cedere possessionem, vel usufructum est alteri possessionem, & vltim tradere l. & similiter ff. de leg. secunda l. saepe ff. de acquir. possess. & hoc modo accipitur in materia nostra.
48 Ita etiam verbum resignare est aequiuocum vt tradit Mandof. tract. signat. grat. verb. resignatioes ver. resignare & est communis * doctorum sententia resignare quod signatum erat aperire l. si testamentu ff. de testam.

testamen. l. 2. ff. de fals. Plaut. in Trinum. Horat. 1. epistol. 7. & in epistol. ad Maecenatem lib. 1. l. si testamento quod signauerit & ibi gloss. ff. qui testamen. facer. poss. Rebuff. in l. 39. ff. de verb. sign. tol. 294. litt. M. resignare pro perfecte signare Columel. lib. 3. Mandof. loco citat. resignare. i. claudere Virg. lib. 4. Aeneid. & lumina morte resignat. resignare pro abrogare siue dissoluere. Cicer. in oratione pro Archia Poeta. Hic autem su mitur resignare t beneficium pro dimittere Mandof. in reg. de Infirmis. l. 3. num. 10. & penitus abdicare ius a resignante. Innoc. Host. & Abb. & alij * omnes in c. q. in dubijs de renunc. Rota decis. 6. de rerum permut. in nou. & decis. 4. de renunc. eo. lib. & decis. 5. nu. 2. co. tit. per Bisignet. Caffador. decis. 2. n. 3. de renunc. & de c. 4. num. 3. de rest. spoliat. Card. Paris. conf. 39. nu. 3. & est communis * opinio omnium Doctorum. Et quamuis Alfonso. Soc. super reg. 43. Cancell. Innoc. VIII. vers. Nam. consideret differentiam t inter renunciare & cedere vt renuncietur beneficium quod possidetur & cedatur iuri competenti super aliquo beneficio, quem videtur sequi Petr. Greg. lib. 17. syntag. iur. c. 17. num. 21. Mandof. dict. tra. & de signa. grat. tit. cessiones, ver. cessiones, tamen verius est haec tria verba licet renunciare cedere & resignare inter se con fundi & vnum accipi pro alio vt in loco citat. firmat Alfonso. Soc. Rebuff. super concordant. rubr. de reg. ad prelat. nominat. facien. §. Monasterijs in vers. cessionem. Mandof. in dic. trac. signat. grat. tit. regressus & accessus col. 2. vers. illa verba. Bonifac. de Vitalin. in clem. 1. num. 6. de renunc. doct. in c. susceptum per illu text. de rescript. lib. 6. & sequuntur * omnes, ac ita praticari videmus, quando quidem vocabulorum diuersitas non semper diuersum ostendit, vt doct. & eleganter explicat Excellentissimus D. & praceptor meus D. Cinus Campanus in l. contractus, num. 105. ff. de reg. iur. addunt quidam t quartum scilicet Eiuare. Christophorus Rostiniac. de benef. c. 14. c. 15. 16. 17. 19. & 20. Petr. Greg. syntag. iur. lib. 17. cap. 18. quod verbum t ostendit renunciationem factam cum iuramento vt scriptu reliquit Nauarr. in cap. accepta oppo. decuplex. num. 10. de restit. spol. Achill. de Grass. in recoll. manulcr. decis. 317.

SECUNDAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M .

- 1 Renunciatio duplex pura & conditionalis.
- 2 Resignatio pura quae sit.
- 3 Resignationes antiquo tempore fiebant pure.
- 4 Renunciatio conditionalis quae sit.
- 5 Renunciatio debet esse libera.
- 6 Papa permittit fieri coram eo resignationes sub conditione.
- 7 Quotidie fiunt hodie renunciations cum conditione.
- 8 Stilus curiae seruatur pro lege.
- 8 Conditiones permissae a iure possunt apponi in collatione.
- 9 Conditiones permissae de stilo tolerantur in renunciatione.
- 10 Papa admittendo resignationes sub conditione, habet respectum ad supplicationem humiliter sibi facta.
- 11 Clausula non alias, nec alio modo apponitur a Copistis.
- 12 Renunciatio dependet a voluntate superioris.
- 13 Resignatarius habet ius a Papa.
- 14 Renunciatio in fauorem dicitur conditionalis.

- 15 Renunciatio in fauorem recipit conditionem, si resignatarius acceptat.
- 16 Resignatarius debet acceptare.
- 17 Clausula, & non alias de stilo, in renunciationsibus solet apponi.
- 18 Clausula, & non alias, nec alio modo conditionem inducit.
- 19 Clausula, & non alias est limitatiua.
- 20 Papa de iure ordinario non potest alteri conferre qua nominato beneficium renunciatum cum dicta clausula, & non alias.
- 21 Renunciatio dicitur conditionalis etiam si non apponatur dicta clausula, & non alias.
- 22 Dispositio quae fundatur in duabus rationibus cessante vna sustinetur in alia.
- 23 Renunciatio conditionalis est quoties in eadem supplicatione vnus renunc. & alter supplicat.
- 24 Renunciatio facta in manibus Papae de stilo interpretatur in fauorem.
- 25 Correspetui actus dicuntur qui fiunt eodem die.
- 26 Clausula non alias nec alio modo non est hodie necessaria.
- 27 Mattheus Contarellus Cardinalis sancti Stephani laudatur.
- 28 Petrus Paulus Cardinalis Parisus legit Roma, Patavij, & Bononiae.
- 29 Gregorius XIII. fuit familiaris Cardinalis Parisij.
- 30 Vincentius Laureus Cardinalis Montis Regalis laudatur.
- 31 Renunciatio in fauorem duplex, simplex & qualificata.
- 32 Renunciatio simplex in fauorem quae.
- 33 Renunciatio qualificata in fauorem quae.

SECUNDO quaero quotuplex sit haec resignatio expressa beneficij?
 * communis Doctor. omnium responso est, esse t duplicem, scilicet puram seu simplicem, & conditionalem in fauorem tertij aut praeterea conditionem. Rebuff. in sua praxi. tit. de resignatione express. num. 2. Rostiniac. de benef. cap. 14. num. 3. ver. prior Couarr. pract. q. cap. 36. sub. num. 9. Petr. Gregor. syntag. iur. dic. lib. 17. cap. 27. Sebalt. Medic. in l. vlt. glof. 3. num. 306. C. de legibus. Mandof. in prax. signat. gratiae ti. regressus & accessus col. 2. &
 * alij * omnes: simplex t pura dicitur quoties beneficium pure & simpliciter renunciatur in manibus superioris. Put. decis. 158. in fi. lib. 3. & doct. * omnes supra citati & nulla sit resignanti reservatio iuxta communem * opinionem, de qua omnes * doct. passim, & ita simpliciter fiebat t resignationes antiquo tempore, na resignationes in fauorem non erant in vtu tempore Alexandri III. & Innocen. III. ac Bonifacii VIII. Clem. V. vt tradit Put. decis. 428. ante medium lib. 1. & ideo non nisi de resignatione simplici fit mentio in Decretaliu lib. ac 6. & Clementina. Conditionalis vero est quae voluntate summi Pontif. eiusq. permissione recipi aliqua conditionem vel modum vt colligitur ex his quae scribunt D. meus Paris. conf. 5. col. 1. vol. 4. Ptolomaeus de c. 10. in manulcr. & quamuis natura resignationis est vt sit libera & pura ac absq; pactione conditione & modo. Innoc. glof. Abb. num. 4. Anton. de Butr. Card. Imol. Dec. & alij * omnes in c. ex parte 1. de off. deleg. Archid. Beilam. & Card. Alexand. num. 33. in c. ordinationes, n. 33. 1. q. 1. glof. in c. Apostolica 8. q. 1. glof. in l. illa institutio. ff. de haered. inst. Calder. in c. mandatum
 A 3 num. 4.

num.4.de rescrip. Imol. in c. cum inter num. 5. de elec. Rot. decil. 6. nu. 2. de renunc. in antiquior. Oldrad. cō sil. 324. suu nu. 5. Card. Zabarell. in c. cum dilecti nu. 2. de præben. Gemian. in c. dudum num. 12. de præben. lib. 6. Petr. de Baif. in direct. elect. p. 3. c. 1. num. 4. Roffiniac. de benef. c. 27. n. 8. Gig. de pen. q. 4. nu. 5. Arnul. Rux. de iur. regal. privileg. 32. nu. 6. Bonifac. de Vitall. in clemen. vnica nu. 1. de rerum permut. Iac. de Rim. conf. 91. num. 2. Crauett. conf. 122. num. 2. Redoan. de simon. p. 2. c. 10. in princ. Card. Paris. in c. venerabilis n. 45. de except. Navar. in Manual. c. 23. num. 107. Ma-
 * leard. de probat. cōcl. 1395. num. 10. & * cōmuniter alij: tamen stilus * contrarium obseruat vt ↑ Papa scien-
 6 te & hoc permittēte fieri possit resignatio sub modo & conditione pro vt de stilo attantur Cassad. dec. 2. num. 3. de simon. & decil. 4. loc. Fel. in c. ad audiētiam 2. col. 1. de rescrip. Boer. de auctōr. leg. a later. col. ante penult. Redoan. dict. tract. de simon. p. 2. c. 12. & c. 13. num. 3. Abb. in c. non satis n. 8. de simon. Dec. in c. ex parte 1. n. 15. de off. deleg. Caccialup. de pētio. q. 19. in prin. Gig. in eo. tract. q. 83. n. 9. Io. Carrafa in tract. de simon. mental. n. 63. optime Mandof. in prax. signatur. grat. tit. regressus col. 2. vers. notandū. Ptolomęus in de
 7 cil. 100. in manu. vbi dicit q̄ quotidie fiunt in mani- bus Papę renunciationses cum conditionibus, & hunc esse stilum a multis seculis seruātū attestatur Nauarr. in manual. c. 23. n. 107. vers. ad decimum & tamen stilus curię pro lege seruatur. Lap. alleg. 6. Calder. conf. 8. n. 4. de rescrip. Card. Paris. conf. 44. n. 17. & seq. vol. 1. & conf. 14. n. 8. & 9. & conf. 128. n. 4. vol. 4. Gabr. conf. 73. n. 78. vol. 1. & est cōis * opinio omnium doct. vt p̄ Burfat. conf. 393. n. 15. vol. 4. Et scuti conditiones p-
 8 missæ ex l. dispositione iuris cōis tolerantur in resigna- tionibus ac collationibus beneficiorum pro vt notat Ant. in c. cum M. Ferrariensis col. 3. 2. vers. venio ad lex- tum de const. & habetur per Dec. conf. 118. & egregie per Card. Paris. cōf. 29. n. 8. vol. 4. Io. Selu. de benef. p. 3. q. 9. n. 4. ita ↑ & conditiones permissæ de stilo. Guid. Pa-
 9 pa conf. 119. n. 4. & sequen. Mil. in reper. verb. stilus cu- ria. Cur. Iun. conf. 178. n. 13. Fran. de March. decil. del-
 10 phin. 158. n. 3. & decil. 276. n. 5. p. 1. Dec. conf. 699. nu. 4. Card. Paris. in c. illud nu. 2. de præscrip. Oclauian. ca-
 cher. decil. pedemont. 22. n. 6. Cassane. in consue. Bur-
 11 gund. n. 8. Alciat. conf. 220. in fin. & prædictus stilus vñ fundari quia Papa admittens supplicationem ↑ resigna-
 12 tionis non habet respectum ad illā clausulam quille re-
 13 nunciat ad commodū talis & nō alias nec alio modo
 14 vel cū reseruatiōe, sed ad supplicationem humiliter si-
 15 bi factam vt in terminis tradit Nic. Boer. dic. tract. de
 16 auctōr. leg. a later. n. 127. allegans ad hoc Feder. de sen.
 17 in tract. permut. q. 29. sequitur Redoan. de simon. p. 1. c. 27. n. 17. & eadem p. 1. c. 25. col. vlt. vbi dicit prædictā
 18 clausulam apponi a Copistis & per hoc non debere
 19 nocere partibus gl. & Salicet. in l. vlt. C. de fid. in strum.
 20 Crauett. cōf. 220. in fi. & de clausula codicillari Bart. in
 21 l. 1. in 6. q. ff. de iur. codicil. Barbat. conf. 48. n. 56. 62. li.
 22 1. Hinc dicimus resignationem dependere a volūate
 23 & potestate superioris. Mascard. de prob. cōcl. 1395
 24 n. 1. & resignatarius ↑ non habet ius a resignatiōe sed a
 25 Papa. Abb. in c. 2. de præscrip. Cassad. decil. 15. sub nu.
 26 1. de præben. quos refert & sequitur Mandof. reg. 33.
 27 de signat. per fiat q. 7. n. 8. Et hæc resignatio conditio-
 28 nalis exemplificatur in renunciatiōibus quę fiunt in
 29 manibus Papę in fauore alicuius, nā hæ dicuntur con-
 30 ditionales vt scriptum reliquerunt Ant. de Butr. c. in
 31 ter cetera n. 6. de præben. Put. decil. 158. num. 2. lib.
 32 3. Crescent. decil. 37. lib. 1. in manu. Iaf. conf. 162. li.

2. & conf. 86. lib. 3. Roffiniac. de benef. c. 24. num. 23.
 Fufe. de visit. lib. 2. cap. 28. n. 20. & tenuit pluries Rot.
 * teste Ptolomę. decil. 102. in manu. & est recepta a-
 * pud omnes * opinio etiam in praxi. Ideo renunciatio
 15 causā permutationis quia fit in fauorem dicitur con-
 16 ditionalis Ant. de Butr. in dic. c. inter cetera. num. 6.
 Felin. in cap. cum venerabilis de excep. & ibi Card. Pa-
 17 ris. num. 45. in fin. Petr. Gregor. lib. 17. Syntag. iur. Caf-
 18 pit. 17. num. 31. & volunt * communiter doctor. extra
 19 ditis in cap. vnico. de rerum permut. libro 6. Gabriel.
 20 conf. 199. lib. 2. & huiusmodi resignationem in fauo-
 21 rem dicunt Doctor. dici conditionalem duplici resp-
 22 ctu, primo quia recipit conditionem ↑ si resignatarius
 23 acceptet beneficium resignatū vt quia est absens aut
 24 alias vt tradit Hieron. Gabriel. conf. 192. num. 2. lib. 1.
 25 * Hinc pluries fuit decimū in Rota * debere constare
 26 ↑ de vera acceptatione resignatarij vt fuit resolutum in
 27 vna * Cælarau gustana Vicarię Sancti Egidij coram Ac-
 28 corombono & in alia * Oxomen. pētionis vt per Moe-
 29 dan. in recollect. manu. decil. 235. secundo quia
 30 tunc apponitur ↑ clausula & non alias aliter nec alio
 31 modo iuxta * stilum vulgarem de quo attestatur Cas-
 32 fador. decil. 2. num. 3. de simon. Redoan. de simon. p.
 33 2. c. 12. & c. 13. num. 3. Mandof. in prax. sign. grat. tit. re-
 34 gressus & accessus col. 2. vers. notandum, & in tit. re-
 35 signationes col. 2. vers. in resignationibus quę clau-
 36 sula condit. onem inducit Bal. in l. si quidem C. de ex-
 37 cept. & in auth. ressi. num. 7. C. de facr. sanct. eccl. Alex.
 38 conf. 3. num. 5. lib. 1. Socin. sen. conf. 251. col. 4.
 39 lib. 2. tal. in l. vlt. num. 142. C. de iur. Emphyt. Dec. con-
 40 sil. 528. num. 1. Rebuff. conf. 4. num. 14. & confil. 38.
 41 num. 3. & conf. 93. num. 14. Grat. conf. 135. num. 12.
 42 cum sequen. Card. Paris. conf. 19. num. 18. vol. 1. Ioan.
 43 Petr. Surd. conf. 143. num. 43. & est ↑ limitatiua potesta-
 44 tis ac præseruatiua. Card. Paris. conf. 10. nu. 28. vol. 4.
 45 Caputaq. decil. 84. num. 10. part. 3. & est ↑ tanta poten-
 46 tia huiusmodi clausula vt Papa ex potestate ordinaria
 47 non videatur posse alteri conferre beneficium resigna-
 48 tum cum dicta clausula, quam nominato Mandof. in
 49 tract. signat. grat. tit. resignationes col. 3. vers. item &
 50 in simili Cassador. decil. 2. num. 6. de simon. Card. Pa-
 51 ris. conf. 6. ad fi. vol. 4. Et si huiusmodi clausula & non
 52 alias nec alio modo non apponitur in resignatione in
 53 fauorem, vt hodie vt plurimum fit, nihilominus dicitur
 54 renunciatio cōditionalis vt fuit pluries resolutum
 55 in Rot. * scilicet in vna Cæsenaten. Monasterij de mē-
 56 se Aprilis 1542. coram Sarn. teste Moedan. decil. 338.
 57 licet regressus in manu. & in alia Bononien. Mo-
 58 nasterij die vlt. Februarij. 1558. teste R. P. D. Gabriel.
 59 Paleott. tunc auditore Rotę nunc Cardinali Ampliff.
 60 ita etiam attestatur Caputaq. decil. 82. li. 1. in manu.
 61 & tradit Mandof. dic. prax. signat. grat. tit. regressus co-
 62 lum. 2. vers. notandum, vbi etiam dicit de raro accide-
 63 re vt fiat absque dicta clausula quod si fiat subintelligi
 64 tur, nam hoc casu ↑ licet cesset hæc ratio secunda, viget
 65 tamen prima argum. S. affinitatis Instic. de nupt. Im-
 66 mo quod est plus & valde notandum si quis renuntiat
 67 non in fauorem cum dicta clausula, vel absque, sed sim-
 68 pliciter, ↑ & in eadem supplicatione in qua ipse renun-
 69 tiat alter supplicat pro collatione, hoc etiam casu di-
 70 citur resignatio conditionalis in fauorem vt fuit etiā
 71 resolutum pluries in Rot. * in vna Tranen. & in vna
 72 Vicentin. Cantorię & in alia Firman. Prioratum cor-
 73 am R. P. D. Prospero de sancta cruce nunc Cardina-
 74 li Illustriff. die 28. Ianuarij 1547. vt ipse attestatur de-
 75 cil. 150. alias 156. in manu. & attestatur etiam Pat.
 76 * decil. 523. lib. 2. & in vna * Gebbenen. coram D. Camil-
 77 lo de

10 de Balconib. de anuo 1534. teste Sarn. decil. 4. lib. 1.
 in manu. scrip. & Crescent. in recollect. manu. script. de-
 cil. 78. lib. 1. & nouissime in vna * Tuder. Beneficij co-
 ram R. P. D. Blanchetto Rotę Auditore Meritiffi-
 24 mo, quod probatur tum ex eo quod scribit Cassad. de
 cil. 19. num. 10. de concess. præben. dum vulgij quod
 * quando renunciatio fit in manibus Papę quomodo
 * quæque fit concepta renunciatio videtur de stilo * fa-
 25 cta in fauorem, tum etiam quia ex quo in eadem sup-
 26 plicatione vnus renuntiat & alter supplicat, videntur
 27 omnia correfpectiue facta. adnot. per Felin. in c. pasto-
 28 ralis de rescrip. nam correfpectiui actus dicuntur qui
 29 fiunt eodem tempore. Dec. in l. certi conditio. S. si nū-
 30 mos. num. 13. ff. si cert. petat. & fuit dictum in Rot. * in
 31 vna Ciuitaten. Abbatiz die 6. Octob. 1551. coram Ac-
 32 corombono. Ex quo inferitur dictam clausulam & nō
 33 alias alteri nec alio modo. nō esse necessariam in sup-
 34 plicatione, ideo hæc de causā & alijs bon. memor. Illu-
 35 striff. & Reuerendiff. D. Matthæus ↑ Contarellus cum
 36 annis elapsis superioribus Prodatarius esset, mandauit
 37 vt dicta clausula non apponeretur, nec certe mirum,
 38 fuit enim longo vsu & exercitatione in Curia Roma-
 39 nā negotijs maxime versatus, & exierat de familia illa
 40 omnium bonarum artium, & virtutum Florentiffima
 41 Petri Pauli Parisij Consentini Card. ampliffimi genti-
 42 tilis mei, quem virum ob eius in legum disciplina præ-
 43 stantiffimam eruditionem, & egregiasque virtutes ani-
 44 mi, postquam Romę Patuij ac Bononię in prima Ca-
 45 thedra pontificia & Cæsaræ iura de loco superiori
 46 multos annos esset interpretatus, Paulus III. Pontifex
 47 maximus Cardinalatus dignitate digniffimum iudica-
 48 uit. Ex qua etiam familia quamplures præstantissimi vi-
 49 ri prodierunt inter quos non reuicēbo ↑ D. Hugonē Bon-
 50 compagnum Bononiensem. I. n. clariffimū a Pio III.
 51 Cardinalatus insignibus ornatum, qui postea Ponti-
 52 fex maximus creatus Gregorius XIII. fuit nominatus
 53 Nec silentio ↑ præteribo Illustriff. & Reuerendiff. D.
 54 Vincentium Laurum Tropiensem, quem propter
 55 multiplicem eruditionem, vitæq. pietatem & in rebus
 56 grauilimis tractandis summā prudentiā a Pio. V. Epi-
 57 scopum Montis regalis creatum, Greg. XIII. Felice-
 58 cord. post multas in longinquas regiones feliciter de-
 59 fūctas legationes Cardinalatus dignitate decorauit.
 60 Et hæc resignatio conditionalis in fauorem duplex
 61 est. simplex in fauorem & qualificata vt voluit Moe-
 62 dan. decil. 115. circa intellectum & decil. 184. & 185. in
 63 manu. Dicitur ↑ simplex in fauorem quoties quis re-
 64 signat beneficium in fauorem N. absque ulla reserua-
 65 tione, qualificata autem est quoties reseruatur aliqd.
 66 resignanti, ut quia fit resignatio in fauorem reseruato
 67 regressu Ptolomę. decil. 102. in manu. Cott. dec. 12.
 68 Card. Paleott. decil. 33. Moedan. decil. 338. Crescent. de-
 69 cil. 107. in manu. Petr. Greg. lib. 17. Syntag. iur. c. 17.
 70 n. 30. vel reseruatis fructibus aut medietate eorum: nā
 71 hæc quoque dicitur conditionalis Crescent. dec. 64. li.
 72 1. in manu. Petr. Greg. dict. lib. 17. Syntag. c. 17. n. 29.
 73 & 30. aut reseruata pensione, nam hæc esse conditio-
 74 nalem est communis * opinio Ptolomę. decil. 63. Guido
 75 bon. decil. 54. & 59. Cott. decil. 318. in manu. Put. de
 76 cil. 248. lib. 2. Petr. Gre. dict. c. 17. num. 29. & ita fuit
 77 resolutum per Rot. * in vna Comēcoram R. P. D. Bu-
 78 balo 4. Iulij. 1548.

TERTIÆ QVÆSTIONIS

S. P. M. A. R. I. V. M.

Aliud est renūciare simpliciter, & aliud cedere alteri.

2 Renunciatio simplex coram quocunque potest fieri.
 3 Resignatio conditionalis in manibus Papę est facien-
 da.
 4 Renunciatio coram ordinario non videtur habere ani-
 mum transferendi possessionem.
 5 Renunciatio simplex statim abdicat ius.
 6 Beneficium resignatum potest vt vacans conferri.
 7 Possessio civilis, & naturalis amittitur per renuncia-
 tionem simplicem.
 8 Conditionalis renunciatio non abdicat ius, nisi adim-
 pletis conditionibus.
 9 Conditionalis renunciatio non seruatis conditionibus
 perinde est ac si non esset facta.
 10 Resignanti competit actio spolij non seruatis conditio-
 nibus.
 11 Beneficium manet resignanti conditionibus non serua-
 tis.
 12 Conditio est seruanda.
 13 Conditio formam importat.
 14 Forma seruanda est ad vnguem.
 15 Conditio debet impleri in forma specifica.
 16 Conditio non potest pro parte adimpleri.
 17 In conditione minimum non potest relaxari.
 18 Cōuentio censetur violata si in minimo fuerit mutata
 19 Cōuentio fit vt seruetur.
 20 Conditio suspendit actum conditionalem.
 21 Conditio pendente actus non dicitur perfectus
 22 Contractus conditionalis non est proprie contractus.
 23 Gratia conditionalis est perfecta.
 24 Conditio pendente actus non dicitur actus.
 25 Conditio nihil ponit in esse.
 26 Quid sit conditio.
 27 Conditioe deficiente omnia conditionaliter disposita
 ruunt.
 28 In iudiciōe data sub conditioe gestum ante est nul-
 lum.
 29 Conditioe deficiente actus habetur ac si non esset fa-
 ctus.
 30 Conditioe tacita deficiente actus est nullus.
 31 Tacitum tantum operatur quantum expressum.
 32 Parta sunt non facere, vel sub conditioe si non puri-
 ficatur.
 33 Conditioe deficiente nihil dicitur actum.
 34 Ex actu conditioali, deficiente conditioe, nihil per-
 ditur vel acquiritur.
 35 Actus non operatur vltra intentionem agentis.
 36 Actus non operatur cum cessat consensus.
 37 Consensus præstius super actu nullo non præiudicat.
 38 Consensus præstius super matrimonio nullo non præ-
 iudicat.
 39 Purificata conditioe fingitur omnia a principio in-
 teruenisse.
 40 Afferens conditionem purificatam debet probare.
 41 Conditio purificatio probatur a duobus testibus.
 42 Renunciatio habetur ac si non esset facta non serua-
 tio conditionibus.
 43 Prouisio facta non seruatis conditionibus est nulla.
 44 Renunciatio ex certa causa illa, non sequitur sibi non
 præiudicat.
 45 Renunciatio habet tacitam conditionem, vt pacta ser-
 uentur.
 46 Reseruatur regressus si non seruet resignatarius pacta.
 47 Resignanti non abdicatur ius nisi beneficium acquirat
 ur resignatario.
 48 Resignatio videtur semper facta sub conditioe vt be-
 neficium acquiratur resignatario.
 49 Permutatione non sequitur, non abdicatur ius.
 A 4 50 Non

- 50 Non abdicatur ius si non fuit renunciatio admiffa a superiore.
- 51 Donatio iuris presentandi habet effectum cum interuenit autoritas superioris.
- 52 Renunciatio non nocet resignanti si fuit admiffa in fauorem alterius quam illius pro quo supplicabatur.
- 53 Resignans potest continuare possessionem cum ab eo non abdicatur ius.
- 54 Papa consuevit resignationes admittere in fauore perfonarum expressarum.
- 55 Renunciaciones ut plurimum admittuntur ad nota resignantium.
- 56 Resignans non abdicat ius antequam acceptet resignatarius.
- 57 Gestia per resignantem ante acceptationem resignatarij sunt valida.
- 58 Censura lata contra resignantem antequam acceptet resignatarius tenet.
- 59 Si resignatarius non est uiuus ius non abdicatur a resignante.
- 60 Filia que renunciauit patri propter fauorem fratrum illis deficientibus admittitur ad bona patris.
- 61 Resignatario existenti excommunicato ius remanet resignanti.
- 62 Renunciacione annullata quia resignatarius non est clericus resignans potest agere spolio.
- 63 Resignans in fauorem dicitur possidere donec resignatarius acquirat.
- 64 Gratia si neutri non imrat ubi non datur vacatio.
- 65 Resignans scienter nulliter abdicat ius.
- 66 Resignans resignato regressu non abdicat ius si ei non reseruetur.
- 67 Regressus bodie sunt sublati.
- 68 Procurator qui debet renunciare resignato regressu resignans simpliciter nulla facta diligentia de eo Cessio non tenet.
- 69 Procurator debet seruare formam mandati.
- 70 Resignans resignato regressu non abdicat ius si ei non acquiratur.
- 71 Resignans scienter nulliter abdicat ius.
- 72 Resignans resignato accessu non abdicat ius si ei non acquiratur.
- 73 Resignans resignatis fructibus non abdicat ius si ei non reseruetur uel non acquirantur.
- 74 Naturalis possessio retinetur ex reservatione usufructus.
- 75 Resignans seruata medietate fructuum non abdicat ius si reservatio est nulla.
- 76 Contra resignatarium dicentem pensionem nullam datur actio spolijs.
- 77 Resignans scienter nulliter abdicat ius.
- 78 Resignans seruata pensione si ei non reseruetur ius non abdicatur.
- 79 Resignans cum pensione libera si ita non fuerit seruata non abdicat ius.
- 80 Resignans cum pensione exempta potest agere spolio se iam ita non reperiat.
- 81 Resignans seruata pensione quatenus medietatem fructuum non excedat si reperiat excedere pensio non est nulla sed reducenda.
- 82 Renunciatus liti seruata pensione si pensio est nullalis non censetur exincta.
- 83 Cassans pensionem ut alia sibi reseruetur ea non reseruat pensio non uidetur cassata.
- 84 Consentiens pensioni ad effectum translationis in alium uidetur consentire conditionaliter.

- 85 Clausula ex tunc in actu condicionali refertur ad conditionem, & nihil antea efficit.
- 86 Pensione annullata resignans potest agere spolio.
- 87 Pensione existente nulla beneficium impetratur per obitum resignantis.
- 88 Subrogatus potest dicere pensionem nullam sicut poterat resignans.
- 89 Resignanti potest pensio reseruari super alio beneficio.
- 90 Si pensio reseruata resignanti existat nulla, resignatio non tenet etiam si resignans ratificauit.
- 91 Resignans seruata pensione fructibus & regressu, si aliquid deficiat ius non abdicatur ab eo, & numeratur 93.
- 92 Resignans qui habuit beneficium simplex in recompensam potest agere spolio si reperitur curatum.
- 94 Consensus resignantis requiritur incipienda possessione quoties fuit facta resignatio cum hac conditione.
- 95 Renunciacione nulla existente, ius non abdicatur a resignante.
- 66 Resignans in manibus non habentis facultatem recipiendi resignationem non abdicat ius.
- 98 Resignans in manibus non superioris amittit possessionem, & ei non datur restitutio.
- 99 Resignans simoniaci non abdicat ius.
- 100 Beneficium resignatum vacat per obitum resignantis cum ius non abdicatur.
- 101 Quia promissio non tenet cum beneficium non vacat, & non narratum fuit.
- 102 Quia promissio non purgatur a prioritate.
- 103 Resignatio non facta mentione in presenti annullata est nulla & ius non abdicatur.
- 104 Gratia si neutri dicitur noua gratia.
- 105 Gratia si neutri habet tacitam conditionem si beneficium vacat.
- 106 Resignatio nulla ob non expressionem ueri valoris non abdicat ius.
- 107 Promissio est nulla non expresso uero valore.
- 108 Culpa resignatarij non debet nocere resignanti.
- 109 Regula de valore an operetur ante productionem.
- 110 Decretum irritans annullat gratiam.
- 111 Expressio mala ueri valoris facta scienter a resignatario non nocet resignanti.
- 112 Expresso uero valore abdicatur ius a resignante.
- 113 Resignatio subreptitia non abdicat ius a resignante.
- 114 Renunciatio non facta mentione nominis non abdicat ius.
- 115 Renunciatio facta a procuratore non seruata forma mandati est nulla.
- 116 Renunciatio non publicata non abdicat ius, hodie scilicet.
- 117 Renunciatio nulla non abdicat ius.
- 118 Resignans scienter nulliter abdicat ius.

Eritio quare qua differe-
ntia sit inter simplicem resigna-
tionem, & conditionalem non
differre apud omnes receptum
est cum aliud sit resignare simpli-
citer, aliud cedere alteri Bald.
con. 40. m. 3. lib. 1. Dux tamē
asserit ut principales dicit. Quā-
rū primat est ut resignatio sim-
plex possit fieri coram ordinario & coram summo. Pon-
tifici resignatio autem condicionalis corā Papa dū-
taxat fieri potest ut est communis omnium doct. cen-
sentia in praxi obseruata & in qua pluries resolutum
est in Rot. Mandosin reg. de inhr. resign. q. 2. nu. 1. & in
reg. de

- reg. de final. q. 46. nu. 2. Caputaq. decif. 225. lib. 1. in
manu. ubi dicit quod renunciatio coram ordina-
rio & si habeat animum amittendi possessionem non
autem uidetur habere animum illam possessionem in
alium cum hic actus coram eo non possit fieri. Re-
doan. de finon. p. 2. cap. 10. cum sequen. & alij multi
ut inf. dicitur.
- Secunda differentia est quia resignatio simplex
statim abdicat ius siue fuerit facta coram ordinario si-
ue coram Papa & resignatus remanet sine tit. etiam co-
lorato, & beneficium uidetur haberi pro derelicto &
illud ut vacans potest libere conferri aut impetrari.
Abb. Ant. de Butr. Imol. & alij omnes per illum tex.
in cap. sollicitie & cap. accepta de resit. spol. Cassad. de
cit. 4. eod. tit. Card. Put. decif. 158. in fin. nu. 4. lib. 3.
ubi refert ita fuisse decifum in Rot. in vna Burgen.
præfessionii coram Fabio. 15. Octobris. 1548. attesta-
tur etiam Achill. de Grass. decif. 10. sub. tit. de resit. spo-
liat. alias. 37. Pelegr. decif. 287. lib. 3. in manu. & est
communis opinio ut amittatur etiam possessio ci-
uilibus & naturalis. Put. dicit. decif. 158. nu. 3. lib. 3. Resi-
gnatio uero condicionalis non abdicat ius nisi ad
pleis conditionibus. Rot. decif. 4. de rer. permut. in an-
tiq. tal. conf. 86. lib. 3. Card. Paris. conf. 5. nu. 7. vol. 4.
Crescent. decif. 131. in manu. Thom. de Tran. u. re-
collet. manu. decif. 39. Moedan. decif. 2. & 183. ma-
nu. scilicet. Pelegrin. decif. 75. Ptolom. dec. 63. Achill. de
Grass. decif. 11. de pen. Guidobon. decif. 59. Couta de
cit. 3. 18. & 32. in manu. Caputaq. decif. 1. manu. 2. li.
1. Man. fol. in regul. cancell. de impetra. benefic. vacat
per. obit. fam. L. Card. q. 31. nu. 16. Idem, Mandosin
prax. signat. grat. tit. regressus & accessus c. 2. uel. no-
tandum & ita fuisse sapienter in Rot. resolutum attesta-
tur. Moedan. decif. 83. Corradus. in manu. Put. de-
cif. 145. lib. 1. Caputaq. decif. 342. lib. 1. & habetur in li-
diueri. manu. decif. 14. & 54. & ita fuit nouissime
resolutum in vna Lucan. beneficiorum. coram. R. P.
D. Seraphino Auditore Rotæ doctissimo die. 4. No-
uembris. 1579. uel. idem Seraphin. attestatur deci. 298.
in manu. ubi etiam dicit rem esse claram & resolu-
tam in pluribus causis, ita quoq. fuit resolutum in
vna Clarabontana Pensionis. coram. R. P. D. Hippo-
lyto Aldobrandino nunc sanctæ. R. E. Cardinali. Am-
plissimo. & hæc est communis omnium doctorum
sententia in praxi quæ obseruata namper inde est
ac si facta non esset si conditiones non seruentur, ut
egregie ostendit D. meus Paris. dicit. conf. 5. nu. 7. Vo-
4. & est communis opinio, quia ius remanet penes
resignantem, ac etiam possessio & actio spolijs ei com-
petit. Rot. deci. 4. de rer. permut. in antiq. Moedan. de
cif. 18. 183. & 341. in manu. Caputaq. decif. 342. lib. 1.
in manu. Card. Paleotr. decif. 148. Salamantin. de A-
quila alias. 212. Pelegr. decif. 75. Ptolom. decif. 63. A-
chill. de Grass. decif. 11. De pension. Thom. de Tan. de
cif. 248. lib. 2. Cetera decif. 401. in manu. ubi attesta-
tur ita fuisse resolutum per Rot. corā Cardinali san-
ctæ Crucis. 16. Aprilis. 1559. ac alias pluries teste Ca-
putaq. dicit. decif. 342. & est communis omnium Do-
cto. resolutio ut ante conditionem uel modum im-
pletum beneficium maneat resignanti. Sarnen. de tri-
nal. q. 27. & 33. Gabrie. conf. 185. nu. 2. lib. 1. & sic re-
signatio in fauorem est præilegiata. Cassa. decif. 3. de
renunc. Put. decif. 357. lib. 1. nec mirum nam condi-
tio est eius naturæ ut sit seruanda in iuris & l. qui he-
redit. ff. de condi. & demonstrat. & ibi omnes, ne dum
in uicima uoluntate, sed etiam inter uiuos l. fultula. §. q
fundum. ff. de contrahend. empt. l. si teruis §. si pluri

- ff. si quis caut. Menoch. conf. 35. nu. 4. vol. 1. & qui-
dem ad uicium cum conditione formam importet Ca.
Paris. conf. 97. nu. 359. vol. 2. Ruin. conf. 199. nu. 1.
lib. 1. Socc. Inn. conf. 122. nu. 19. vol. 1. & conf. 85. nu.
15. vol. 2. Tiraquel. de retract. condit. §. 2. glo. 1. nu.
2. Andr. ab exca. in Rubr. de confit. nu. 79. Meno-
ch. conf. 60. nu. 48. vol. 1. & forma obseruanda sit
ad uicium ut dicunt communiter Doct. in l. prima.
ff. de lib. & posth. Dec. conf. 532. nu. 4. & §. 5. Tiraquel.
de retract. Conlanguin. §. 1. gloss. 11. nu. 11.
- Hinc est quod conditio debet adimpleri in for-
ma specifica dicit. l. qui heredi & l. meuius. ff. de con-
dit. & demonstrat. Bart. & communiter alij in l. Gal-
lus. §. & quid sit tantum ff. de libe. & posth. Alexan.
conf. 59. nu. 8. lib. 3. Corne. conf. 283. nu. 1. lib.
1. & conf. 67. nu. 4. & conf. 199. nu. 13. lib. 2. & cōf.
75. nu. 2. lib. 3. Cardin. Paris. conf. 22. nu. 7. & 66.
vol. 1. & conf. 22. nu. 8. vol. 1. & conf. 38. nu. 4. vo-
4. Idem Paris. in cap. in præsentia. nu. 65. de probat.
16 Socc. iun. conf. 90. nu. 6. vol. 1. quo fit ut conditio
non possit pro parte adimpleri Alex. conf. 75. nu. 9.
vol. 7. immo si in aliquo minimo deficiat non dicitur
illi satisfactum gl. in lres bona fide ff. de contrahē.
emption. & ibi Bal. Dec. conf. 532. nu. 4. Taf. conf.
94. nu. 2. lib. 2. Ruin. conf. 22. nu. 5. vol. 2. Zoazdi.
conf. 40. nu. 1. Menoch. conf. 35. nu. 4. & con. 60.
18 nu. 40. vol. 1. sicut conventio ceterum violata si in
minimo fuerit immutata Fulgos. conf. 273. Comen-
19 conf. 139. nam uidetur apposta eo animo ut adim-
pletur & perficiatur Cardin. Paris. conf. 8. nu. 26. vo-
20 3. Hinc quod conditio est eius qualitas ut suspendat ac-
tum conditionalem in euentum uel defectum con-
ditionis l. cedere diem. ff. de verbo. signific. l. sub con-
ditione. ff. de condi. indeb. l. prima in prin. ff. de regu.
Catonian. l. i. quis sub conditione dan. lorum decem
ff. si quis qmiff. cau. testamen. Corn. conf. 237. nu.
5. vol. 4. Menoch. conf. 63. nu. 28. vol. 1. & conf. 78.
nu. 14. eodem vol. 1. Socc. lun. conf. 2. nu. 35. vol. 1.
& habet se ad esse, & non esse Corn. conf. 192. nu. 5.
lib. 2. & conf. 263. nu. 5. lib. 3. ita ut ea pendere factus
21 non dicatur perfectus. Car. Paris. conf. 82. nu. 7. vol.
4. ad quod a cetera responsum Aret. conf. 11. nu. 2.
22 dicitur: contractum conditionalem non esse pro-
prie contractum, quem ad hoc sequitur Menoch. cōf.
23 63. nu. 9. vol. 1. & est communis opinio gratiam con-
ditionalem esse imperfectam gl. per illum tex. in c. si
pro te de rescrip. lib. 5. Menoch. conf. 105. nu. 86.
vol. 1. idem Menoch. conf. 38. nu. 15. eodem vo. nā
24 tea pendente actus non dicitur actus l. pecuniam quā
ff. si cert. perat. & ibi Alex. nu. 4. Menoch. conf. 105.
25 nu. 85. vol. 1. quia si nihil ponit in esse antequam im-
pletur cap. si pro te & ibi glo. & doct. de rescrip. l.
6. l. que sub conditione ff. de condic. insti. l. 2. ff. de
donat. l. donatarius ff. de donat. ob. caus. glo. in. clem.
prima de concess. præben. Bar. in l. prima ff. de conf. &
demonstrat. Card. Paris. conf. 164. nu. 19. vol. 4. & c.
44. nu. 1. vol. 1. & conf. 235. nu. 229. eodem vol. 1.
Cetal. conf. 37. nu. 47. & conf. 56. nu. 31. & conf.
218. nu. 10. vol. 1. Burlat. conf. 47. nu. 42. & conf.
46. nu. 20. vol. 1. Menoch. conf. 99. nu. 140. vol. 1. pri-
mo, quod etiam colligitur ex eius definitione quæ
26 ita se habet, conditio est euentus fortuitus in quo di-
spolium suspenditur. Socc. iun. conf. 2. nu. 35. vol.
1. & conf. 65. nu. 50. & conf. 62. nu. 18. eodem vo.
1. Card. Paleotr. de. Not. spur. cap. 28. nu. 9. Sebastian.
Medic. de fortun. calib. q. 1. nu. 4. & de definitio de
finitio. §. 1. nu. 1. Nauarr. conf. 2. nu. 1. de condic. ap-
pos. &

27 pos. & conf. 17. nu. 1. de sent. ex com. Et ideo conditione deficiente omnia conditionaliter disposita ruunt & inania redduntur. Item quia. §. 1. ubi & in nuptijs non sequitur ipso iure evanescit stipulatio. ff. de pact. l. qui heredi. §. plautius ubi Bar. & Soc. Sen. ff. de con. dic. & demon. str. Cor. conf. 70. nu. 2. vol. 3. Soc. iunior. conf. 8. nu. 2. li. 2. & conf. 57. nu. 2. 3. & confil. 113. nu. 16. eod. li. 2. & conf. 102. nu. 6. lib. 1. & conf. 46. nu. 28. vol. 4. Dom. meus Paris. conf. 19. nu. 42. vol. 2. Cefal. conf. 143. nu. 4. §. li. 1. Bursat. conf. 44. nu. 28. vol. 1. Menoch. conf. 1. nu. 410. ubi alios citat. vol. 1. & conf. 99. nu. 233. Gabr. conf. 81. nu. 2. li. 2. Hinc iurisdictione data sub conditione gestum ante conditionem nullum est ut fuit resolutum in vna * Tiburtin. 20. Maj. 1545. teste Put. decif. 283. lib. 2. & actus habetur ac si non fuisset factus l. pecuniam quam. ff. si cert. pet. l. necessario. §. quod si pendente. ff. de peric. & comm. rei vend. §. ex conditionali Instit. de verb. oblig. Oldr. conf. 139. ad habendam & conf. 257. factum tale est. col. 3. D. meus Card. Paris. conf. 5. nu. 7. vol. 4. Soc. iun. conf. 4. nu. 16. & conf. 180. nu. 40. vol. 2. Curr. Iun. cō sil. 92. nu. 6. Cefal. conf. 17. nu. 8. & conf. 57. num. 1. 1. & conf. 97. nu. 38. & conf. 114. nu. 3. vol. 1. doct. Menoc. conf. 99. num. 138. vol. 1. Dec. conf. 179. num. 3. Card. Paris. conf. 59. num. 5. & conf. 64. num. 17. vol. 1. Mandos. signat. grat. tit. resignationes. col. 3. Gabr. confil. 72. num. 3. vol. 2. Rebuff. conf. 75. num. 5. quod etiam vendicat sibi locum in conditione tacita & subintellecta ut ea deficiente actus habeatur pro non facto Soc. Sen. conf. 124. num. 17. & conf. 172. num. 15. lib. 2. Cefal. conf. 22. num. 7. vol. 1. nam tacita tantum operatur quantum expressa Soc. iun. conf. 78. num. 13. vo. 3. cum taciti & expressi eadem sit virtus vulg. l. cum quid. ff. si cert. pet. ubi omnes. Paria tamen sunt nihil fieri aut fieri conditione qua non purificetur Ripa. resp. lib. 1. c. 2. num. 23. Cefalus conf. 17. num. 8. vol. 1. cum nihil dicatur actum Bald. in l. si liquidem. C. de except. Idem Bal. in S. denique qua fuerit prima. causa. feud. amittend. col. ult. in vltibus feud. lat. conf. 162. in causa col. 4. lib. 2. Bertrand. conf. 133. viso num. 20. li. 2. Rebuff. de pacif. poss. num. 146. & per consequens ex illo actu & renunciatione nullum ius perditur vel acquiritur l. nec vile. ff. ex quib. cau. maio. l. qui absenti. ff. de acq. poss. l. 2. §. vlt. ff. de donat. ubi loquitur in donatione facta in qua deficit conditio Card. Paris. conf. 20. num. 36. vol. 1. & conf. 12. num. 91. eod. vol. primo Paul. de Castr. in l. eum qui. ff. de inoff. testam. Geminian. in c. si beneficia. num. §. de prebend. in 6. ob rationes predictas. & siue actus operetur ultra intentionem agentis l. non omnis l. si quis nec causa ff. si cert. petat. l. obligationum substantia ff. de actio. & oblig. Dominus meus Card. Paris. conf. 18. numero. 36. 1. 1. & conf. 41. num. 14. vol. 4. cum tunc esset consensus Bal. in l. Arethusa. ff. de itat. homin. Dominus meus Paris. conf. 31. num. 17. vol. 4. late excellentiss. Bursat. conf. 41. num. 24. vol. 4. nam tunc consensus prestitus super actu nullo non prejudicat ut de consensu prestito per creditores super alienatione nulla habetur in l. 4. §. vlt. ubi Bar. ff. ex quib. mod. pign. vel hypot. Ale. conf. 22. co. 1. lib. 1. Dec. in l. creditor num. 7. ff. de reg. iur. & de consensu prestito sup matrimonio nullo. Gemin. conf. 33. Paris. conf. 52. num. 7. vol. 4. Ita e contrario si purificetur conditio habet naturam ut singat omnia a principio interuenisse. & perinde esse ac si a principio actus pure esset factus l. vlt. §. 1. ff. de vulg. & pupil. Dec. in l. pecunia. in 2. not. ff. si cert. pet. Card. Paris. conf. 5. num. 39. vol. 4. Tiraque. de retract.

conlang. §. primo. gl. 2. num. 17. Soc. Iun. conf. 181. num. 22. vol. 2. A nd. ab exea de pact. nu. 503. Menoc. conf. 38. num. 33. & conf. 105. num. 20. vol. 1. Nauarr. conf. 1. num. 6. de condit. appof. verum tasserens conditionem purificatam debet probare purificationem Cor. conf. 92. num. 8. vol. 2. Menoch. de praesump. l. 2. praesump. 50. num. 35. Mascard. de probat. conclu. 343. quia est facti Cefal. conf. 46. num. 44. vol. 1. & et se probandam duobus testibus scribit Cor. n. cōf. 92. num. 1. vol. 1. Ideo redeundo ad rem nostram non ad impletis conditionibus ius non abdicatur a resignante & t. resignatio habetur ac si non fuisset facta. nam non aliter praesumitur lumm. Pontif. admittere has resignationes conditionales nisi seruen tur ex conditionibus. ut scribitur optime Pifoni. dec. 102. Moedan. decif. 83. Corradus. & decif. 423. & dec. 338 Card. Paleot. decif. 3. die vlt. Caputaq. decif. 82. li. 1. omnes in recollect. manuscr. Hinc scriptum reliquit D. meus Card. Paris. conf. 114. nu. 7. col. 4. t quod resignatio limitata debet obseruari. alias prouisio illius causa facta nulliter processit. Hinc voluit Anchar. in c. cum vniuersorum. nu. 2. de rer. permut. quod iudicians ex certa causa illa non sequuta potest redire. q. etiam videtur esse de mente Geminian. in cap. si tibi beneficium num. 5. de preben. lib. 6. t renunciationes enim habent tacitam conditionem ut pacta seruentur. ut respondit Ang. conf. 59. num. 8. & * Itilus obseruat ut referretur regressus in beneficio resignato si resignatarius non obseruet quo casu locus est regressu. Card. Paris. conf. 114. nu. 7. vol. 4. Redoan. de simon. p. 3. c. 3. num. 9. & ex hac conclusione ab omnibus recepta & ita comprobata alique deducenda erunt illationes. ut omnes casus habeantur & nihil intactum relinquatur.

47 Primo inferitur non abdicari ius a resignante nisi beneficium resignatum acquiratur resignatario in cuius fauorem fuit facta cessio. Caputaq. decif. 84. num. 5. p. 3. Ptolom. decif. 100. & decif. 202. in manuscr. Put. decif. 158. num. 2. lib. 3. & decif. 523. lib. 2. Bursat. conf. 41. num. 4. & 5. vol. 4. Rebuff. de pacif. poss. num. 146. secundum paruam impressionem Achi. de Grass. decif. 10. de rest. spoliat. Moedan. decif. 296. incip. magna. alias 326. Rebuff. conf. 192. num. 8. & conf. 4. num. 13. & est communis opinio omnium doct. secundum quam fuit resolutum in Rot. * & notissime in vna Bononiensis. transactionis honorum coram Illustissimo D. Cardinali Aldobrandino de anno 1579. & in alia Pampilonen coram eodem de anno 1573. Gerunden. benefici. Mediolanen. Canon. catus. & in vna Hispanen. Cappellan. namque semper videtur * facta cum hac conditione resignatio dummodo beneficium queratur resignatario l. nec vile ff. ex quib. cau. maio. l. qui absenti ff. de acq. poss. Put. decif. 145. lib. 1. & decif. 523. li. 2. & decif. 158. lib. 3. & decif. 84. lib. 1. Moedan. decif. 58. 83. & 341. in manuscr. ubi dicit pluries decifum. vnde si non queratur ius remanet. nam abdicatur cum acquiritur illi. Ita in l. si quis haereditatem. C. de Inst. & sub. & in l. in substitutione. ff. de vulg. & pup. & hoc intelligitur licet non exprimat quia mens. resignantis est ut non alius quam resignatarius consequatur beneficium ut etiam fuit resolutum in Rot. * de mense Aprilis 1542. teste Moedan. decif. 341. in manuscr. ita & in renunciatione facta causa permutationis ius non abdicatur * si non sequatur permutatio. & fiat hinc in de collatio Collectan. in c. iniustum num. 2. de rer. permut. Archid. in cap. Abbas. num. 5. 18. quest. 2. Geminian.

nian. in cap. 1. num. 51. cum sequitur. de rer. permut. l. 6. Imol. in cap. exhibitum num. 43. Anchar. num. 24. & * communiter. Doct. de rer. permut. Bellam. de permu. benefic. p. 9. quest. 1. num. 2. & p. 1. quest. 10. num. 2. Rot. decif. 4. num. 1. de renunc. in antiq. Abb. in cap. cum secundo de preb. Mandos. de infir. q. 12. n. 2. & est * communiter per omnes receptum & scribit Moedan. decif. manuscr. 323. magna difficultas quod si resignatio non operatur iuxta intentionem habetur pro non facta sequitur Caputaq. decif. manuscr. 379. lib. 1. Hinc * communis est opinio non abdicari ius a resignante nisi resignatio a superiore admissa fuerit Crescen. decif. 332. lib. 1. in manuscr. Caputaq. decif. 325. lib. etiam primo in recollect. manuscr. Idem Caputaq. decif. 84. num. 1. p. 3. in impresso ubi dicit ita fuisse * decifum Pelegrin. decif. 70. lib. 1. in manuscr. Put. decif. 145. lib. 1. Petr. Gregor. tyntag. iur. lib. 17. c. 17. num. 28. Nauarr. in cap. accepta oppo. 7. numero 27. de restit. spoliat. ita t donatio iuris praesentandi non abdicat ius a donante ante superioris confirmationem. Put. decif. 16. lib. Hinc etiam * communiter * est receptum non abdicari ius a resignante si resignatio fuit admissa in fauorem non tamen illius cui volebat & intendebat cedere. & per consequens beneficium non vacat. ita fuit resolutum in Rot. in vna * Tra nen. & Firman. Prioratum. 28. Ianuarij. 1547. coram R. P. D. Prospero de sancta Cruce nuc Card. Illustri limo teste Put. decif. 523. lib. 2. & t resignans potest continuare possessionem in suo beneficio * communis opinio teste Soc. senior. conf. 168. in principio. l. 2. quam refert ad hoc & sequitur Rebuff. in tract. de pacif. poss. nu. 146. hoc tamen de raro accidit. nam t Papa non consuevit resignationem in fauorem certae personae factam pro alio quam pro eo in cuius fauorem cessio facta est admittere ut dicunt Castador. decif. 3. num. 1. de renunc. Ptolom. decif. 101. incip. Con ch. n. Card. Paleot. decif. 48. in Bononien. in recollect. ch. n. manuscr. Mandos. in prax. signat. grat. tit. resignationes col. 3. vers. Nec Papa. & vlt. esse compertum videmus t quia licet a voluntate superioris pendeat admittere resignationes. tamen ut plurimum admittuntur & conceduntur ad vota resignantium. Castador. decif. 3. num. 9. in fin. super regul. Cancell. nam aut non admittitur resignatio per Papam vel si admittitur recipitur ut detur beneficium illi in cuius fauorem est resignatum. alias resignans non praestat consensum si ne quo non possunt expediri litterae iuxta regulam. * Cancell. de qua infra suo loco dicitur. & stilo * esse receptum omnes sciunt.

Hinc etiam si fuit admissa renunciatio in fauore illius cuius fuit facta. verum ille est absens ante quam acceptet ipse resignatarius. ius non abdicatur a resignante ut fuit resolutum in Rot. * teste Cott. decif. 53 in manuscr. & tradunt Card. Paleot. decif. 33. Moedan. decif. 10. in causa in recollect. manuscr. Gabrie. conf. 192. num. 2. lib. primo ubi dicit pluries decifio nibus Rotae esse comprobata * & est communis opinio. Caputaq. decif. 90. p. 3. ubi scribit non abdicari ius nisi consistat resignatarius acceptasse. nam resignatio videtur facta cum hac conditione si ille resignatarius absens acceptet beneficium sibi resignatum. ideo ante eius consensum ius non cecidit a resignante. Ant. de Butr. num. 18. post gloss. in cap. cum pridem de patris vbi. Abb. in fin. Sarn. de trien. quest. 27. num. 34.

57 Quo fit ut gesta per resignantem ante acceptationem resignatarij post vero resignationem sint valida & non possint retractari ut fuit resolutum in Rot. * in vna

Caesaraugustan. Vicariae sancti Egidij coram Accoram bono ut habetur lib. diuers. decif. 69. in manuscr. 58 & ideo t centura lata ob non solutionem pensionis contra resignantem ante ratificationem resignatarij post vero resignationem sunt valida illata ut fuit resolutum in vna * Terdunen. pensionis. 17. Martij 1539. coram Moedan. teste eodem decif. 10. in causa in manuscr. ubi quidam resignauit in fauorem nepotis quidam beneficia quorum fuit accepta possessio absq; ma dato postea fuit ex communicatus resignans ob non solutionem. quarebatur de validitate. fuit conclusum validas esse censuras ex dicta ratione quia non abdicatur ius ante acceptationem resignatarij.

Hinc si non potest beneficium resignatum acquiri resignatario quia est mortuus tempore admittae resignationis ius non abdicatur a resignante qui credebat illum esse viuum ut egregie scribit Guidobonus. decif. 91. in manuscr. quia ut ipse dicit inualide renunciauit. ad quod facit simile de renunciatione phanorū in fauorem certarum personarum nam illis deficientibus euancescit. Roman. conf. 22. proposita. Georg. Nact. in cap. quamuis num. 39. de pact. l. 6. vnde t filia qua renunciauit patri propter fauorem fratrum si fratres viuo adhuc patre mortui sint admittuntur obstante renunciatione cum iuramento sollicitetur ad bona patris. Bal. in l. pact. C. de collat. in 4. quest. vbi Sal. Idem Bal. in laus col. 2. de liber. praeter. Geminian. in dict. cap. 1. & est * communis opinio.

Hinc si beneficium resignatum non potest acquiri resignatario quia est ex communicatus vel ob aliam causam ius remanet penes eademem ut fuit resolutum in Rot. * in vna Guesn. praepetoriae coram Cardinali sanctae Crucis. 23. Martij. 1547. teste Put. decif. 11. de renunc. in manuscr.

62 Hinc si beneficium resignatum non potest acquiri resignatario vel si cepit possessionem fuit annullata renunciatio. quia non erat Clericus ut narrauit resignans potest agere spolio & venit restitendus Card. Paleot. decif. 112. alias. 163. Britonorien. hospitalis in manuscr. Ita & alijs similibus casibus. nam ut communiter omnes concludunt t resignans in fauorem certe dicitur possidere & habere titulum coloratum ante acquisitionem resignatarij. Put. decif. 158. num. 3. lib. 3. late Sarn. de trien. q. 24. Mandos. prax. signat. grat. tit. resignationes. col. 3. & ob id alias fuit * decifum t non sublineri gratiam si neutri cum non detur vacatio teste Ptolom. decif. 30. in manuscr. limita tamen haec non procedere t si scienter resignans nulliter resignasset. nam tali casu abdicaret ius quamuis resignatario beneficium non acquiratur ut fuit resolutum * in vna Rom. Canon. coram R. P. D. Seraphino die Lunae 27. Nouembris 1567.

66 Secundo inferitur quod renuncians t referuato regressu. si regressus non fuit referuatus. resignatio est nulla. cum non sit seruata conditio. quare ius non abdicatur a resignante. ut fuit pluries in Rota * resolutum. ut per Crescen. decif. Fos. lib. 1. in manuscr. Achil. de Grass. decif. paima de renuncia. alias 327. Pelegrin. decif. 112. lib. 3. Caputaq. decif. 2. lib. 1. omnes in recollect.

67 manuscr. & t quamuis regressus sint sublata a Concilio Tridentino cap. 17. sess. 25. de refor. tamen adhuc est utilis huiusmodi illatio. nam si quis constituit pro euratorem ad renunciandum beneficium referuato si bi regressu & no alias si procurator referuauit simpliciter nulla facta diligentia de regressu obtinendo resignatio est nulla. & ius non abdicatur a resignante. ut fuit conclusum per Dominos de Rot. * in vna Hispanen.

len. portionis 25. Octobris 1560. coram Oradino teste & Cott. decif. 2. namque ibi preſupponebatur tempore illo ſcilicet tempore Pij III. non concedi regreſſus & tamen fuit dictum debere conſtare de aliqua diligentia procuratoris circa illum obtinendum ut ſeruariet formam mandati l. diligenter ff. manda. cap. cum dilecta de reſcrip. Dec. conſ. 77. num. 1. Neuzan. conſ. vo. num. 3. Socc. conſ. 22. num. 14. lib. 3. Amplia idē procedere ſi regreſſus fuit referuatus, ſed non poteſt referuans illum conſequi: nam ius non uidetur ab eo abdicatum ut fuit determinatum in Rota in vna Maguntin. Canonica coram Ptolom. decif. 102. in manuſcr. & poteſt poni exemplum in cauſa Cartagenenſi propoſita in Rota Fabio. 9. Martij. 1545. namque fuerat reſignanti referuatus regreſſus in Hiſpania qui dicebatur nullus quia non aderat conſenſus requiſitus per priuilegium Cleri Hiſpaniarum annullans omnes regreſſus abſque conſenſu expeditos fuit per omnes decifum ius tali caſu non eſſe abdicatum a reſignante teſte Put. decif. 248. lib. 2. ac etiam poteſt exemplificari ſi fuit referuatus regreſſus per ceſſum vel deceſſum, verum non poterat illum habere cum alteri prius à Papa ſit cōceſſus, nam hoc caſu reſignatio eſt nulla & ius non abdicatur a reſignante ut fuit ſententiatum per Dominos de Rota in vna Toletā. parochialis 20. Decembris 1538. teſte Moedan. dec. 66. in manuſcr. Limita tamen hæc omnia non procedere ſi reſignans ſciēter nulliter reſignauit quia hoc caſu abdicatur ius ab eo ut fuit reſolutum in vna Roman. Canonica 17. Nouembris 1567. coram R. P. D. Seraphino. Amplia idem procedere ſi quis reſignauit referuato ac ceſſu, nam ille acceſſus haberi non poteſt cum reſignatio ſit conditionalis & correſpectiua ius non abdicatur a reſignante ut fuit ſententiatum per DD. de Rota in vna Gennen parochialis 5. Martij 1553. teſte Put. decif. 438. lib. 1.

73 Tertio inferitur quod ſi quis reſignauit referuatis omnibus fructibus ſuper beneficio reſignato ſi fructus ei non referuntur uel ſi fuerit facta referuatio, verum nulliter, ius non abdicatur ab eo ut fuit reſolutum in Rot. teſte Creſcent. decif. 64. lib. 1. in manuſcr. ubi reſert dubium decifum in cauſa Brixien. in qua quidam presbyter reſignauit parochialem quam obtinebat coram Notario vſus verbis, quæ in contractibus de rebus profanis apponi ſolent ſcilicet quod parochialem ſuam cedebat transferebat & donabat titulo donationis inter viuos irrevocabiliter, referuato tamen ſibi vſu fructu beneficij & eius bonorum in vita ſua, cuius reſignationis vigore de mandato ordinarij reſignatarius cepit poſſeſſionem, reſignans tamē forſan ductus poenitentia coram loci ordinario intenta iuit actionem ſpolij dictæ parochialis: & probata ſua poſſeſſione obtinuit ſententiam a qua fuit appellatū per reſignatarium & cauſa commiſſa in Rota, quæ rebatur an ſubintraret actio ſpolij & ſic an ſit reſtituendus: quidam dicebant quod non quia etiam per renunciationem nullam amittitur poſſeſſio ciuilib & naturalis, contrarium tamen fuit decifum eſſe conſirmandam ſententiam, & per conſequens reſtituendū quia etiam quantum ad animum ipſe noluit deſinere poſſidere ꝛ cum remeſerit ſibi vſu fructus ex cuius referuatione naturalis poſſeſſio non amittitur. l. naturaliter, cum ibi not. ff. de acquir. poſſeſſione, ſed tantū ciuilib transfertur & ſic uenit reſtituendus.

75 Ita etiam reſignans referuata medietate fructuū, ſi referuatio ſit nulla, ius non abdicatur a reſignante, ut fuit reſolutum in Rot. in vna Florentin. Sanctæ Fe-

licitæ coram Capizuc. 15. Iunij 1551. teſte Caputaq. decif. 86. lib. 3. in manuſcr. & die 20. Aprilis 1556. coram Card. ſanctæ Crucis, ut habetur in reſcollec. manuſcr. lib. diuerſ. decif. 167. nam ibi quidam reſignauit beneficium referuata medietate fructuum, & non alias nec alio modo quam elegit per 20. annos, poſtea reſignatarius ceſſit in fauorem N. qui dixit de nullitate reſignationis, quia tempore referuationis beneficium erat grauatum penſione de qua non fuit facta mentione: quia nullitate ſtante referuarius medietatis fructuum egit ſpolio & cum de hoc dubitare, ut fuit reſolutum poſſe, cum regula ſit ut non referuata conditione poſſit agi ſpolio. Moedan. decif. 83. 91. Simonetta decif. 39. Sarn. decif. 1. Fabius decif. 16. & 40. Pelegrin. decif. 70. omnes in reſcollec. manuſcr. Caſſad. decif. 6. de reſtit. ſpolia Caputaq. dec. 342. lib. 1. Idem fuit conſuſum in vna Placentina de anno 1559. teſte Cott. decif. 321. nam ibi quidam reſignauit referuata medietate fructuum loco penſionis non aliter & c. non facta mentione de quadam penſione quæ erat ſuper beneficio: ſi ex hoc reſignatarius dicat penſionem nullam, reſignans poterit agere ſpolio. Limita tamen hæc non ꝛ procedere quoties reſignans ſciēter nulliter reſignauit iuxta decifionem factam in cauſa Roman. Canonica de anno 1567. ut ſupra dictum eſt.

78 Quarto inferitur quod reſignans referuata penſione ſi penſio ei non referuetur reſignatio eſt nulla & ius non abdicatur a reſignante ac ſi facta non eſſet, ut fuit pluries conſuſum in Rot. & in vna Oueten. Canonica coram Fantuccio 27. Martij 1555. teſte Caputaq. decif. 379. lib. 1. in manuſcr. Pelegr. decif. 151. lib. 2. & in vna Valen. coram R. P. D. Robuſterio 14. Iunij 1585. & in vna Auenionen. Canonica coram Io. Paulo teſte Creſcent. decif. 131. in manuſcr. qui dicit. q. nolens ſoluere penſionē octo Ducatorū amiſit canoniciatū valoris cētū. Guidob. dec. 74. in manuſcr.

79 Idemque procedit ſi fuit facta referuatio, verum nō libere pro ut fuit facta reſignatio, nam ius non abdicatur a reſignante. Moedan. decif. 183. in manuſcr. & eſt communis opinio, & ob id fuit reſolutum in vna Vicenū. parochialis teſte Ptolem. decif. 63. in manuſcr. quod ꝛ reſignauit referuata ſibi penſione libera, & exempta & non aliter & ipſe reſignans exegit penſionem exēptam elapſo triennio deuenit ad eius notitiam penſionem non eſſe exemptam, utique poteſt agere ſpolio aduerſus reſignatarium qui non poterit ſe iuuare regula detrienniali. Idemque erit ſi fuit referuata penſio verum inualide puta quia erat nulla ex aliqua cauſa: nā ius non videtur abdicatum a reſignante ut fuit conſuſum in dicta Oueten. 22. Martij. 1555. coram Fantuccio teſte Caputaq. decif. 379. lib. 1. in manuſcr. & aliis coram Cardinali ſanctæ Crucis die 17. Maij. 1557. teſte Cotta decif. 318. in reſcollec. manuſcr. & in vna Biſinianen. Archidiaconatus. 12. Maij coram Cardinali ſanctæ Crucis, ubi quidam reſignauit Archidiaconatū in fauorem. N. referuata penſione 17. ducatorum ſuper Eccleſia ſancti Angeli non poterat ſolui penſio ſuper dicta eccleſia, fuit reſolutum non eſſe abdicatum ius a reſignante & poſſe agere ſpolio teſte Caputaq. decif. 342. lib. 1. in manuſcr. & habetur etiam hæc decifio in lib. diuerſorum manuſcr. decif. 54. & aliis ut per Creſcen. decif. 234. lib. 2. in manuſcr. ubi quidam reſignauit referuata ſibi penſione quæ aſſerebatur medietatem fructuum non excedere, & quia vere medietatem fructuum excedebat petebat, in totum annullari cum ſubreptio vitet, fuit reſolutum

tum poſſe reſignatem reuerti ad ſuum beneficium, vel reducatur penſio ad medietatem in eo quo exceſſit & habetur etiam per Cott. decif. 321. Pelegrin. decif. 112. lib. 3. Caputaq. decif. 21. lib. 1. Moedan. decif. 181. Vicenū. omnes in manuſcr. & ob id reſignans iuri ſiti & cauſæ aliqua penſione ſibi referuata ſi penſio eſt nulla ſi non cenſetur extincta nec ius a reſignante abdicatum, etiam ſi cedens credēs illam penſionem probabiliſſimè eſſe bonam per aliquos annos eam exegit, ut fuit reſolutum in Barchinonen. Canonica & præbendæ coram. Guicciardino. 8. Ianuarij. 1567. teſte Robert. Lançello. de attent. p. 2. cap. 4. nu. 83. 256. Ita etiam penſionem ut alia ſibi referuetur ſi non fuit alia valide referuata, non videtur caſſata penſio prima ut fuit decifum coram. Put. 4. Februarij. 1540. teſte Moedan. decif. 83. Conradus de Graſſis ubi dicit quod licet pluries fuiſſet decifum ut non abdicatur ius non ſeruatibus conditionibus hic tamen caſus in ſpecie non erat decifus, vnde idem ſtatuentum cum ad ſit eadem ratio, ita quoque fuit conſuſum in vna Euggubin. die 2. Iunij. 1559. teſte Card. Paleott. decif. 326. Mandolin. præſignat. grat. ſi. extinctions. col. 3. verſ. dubium. Ita etiam conſentens extinctioni penſionis ad effectum translationis & non aliter conſentus eſt conditionalis & ante conditionem cunctum ꝛ inde eſt ac ſi præſtitus, non fuiſſet ut conſuluit Gabr. 85. conſ. 185. lib. 1. Etiam ſi ad ſit clauſula ex tunc cōſentente, quia clauſula ex tunc in actū conditionalis ſemper referatur ad conditionē & nihil antea eſſicit Card. dicit & Imolin. dem. vna de eo acc. præben. Caſſad. decif. 3. nu. 10. de præben. Card. Paris. conſ. 82. nu. 17. vol. 2. & in dict. Euggubin. 2. Iunij 1539. quod tranſferens penſionem in aliquem tanquam clericum ſi conſtitit eum non eſſe clericum ius non cenſetur abdicatum. Amplia etiam ſi illam penſionem inualidam exegerit per aliquos annos, nam ſi poſtea annulletur penſio poteſt reſignans agere ſpolio, namque ius nō ꝛ abdicatum, ut fuit ſententiatum per omnes die 10. Aprilis 1559. teſte Cott. decif. 101. in manuſcr. & alias ut conſtat ex ſupradictis. Et ſi reſignans inualiditatem penſionis ignorans nunquam aliquid dixit, ſed eam exegit credendo eſſe validam ꝛ ſi vere erat nulla & iſte reſignans moriatur poteſt per eius obitum beneficium impetrari, cum ob nullitatem penſionis nūquam fuerit ius abdicatum ab eo. Et ſi ſubrogatus poterit dicere penſionem nullam ſicut poterat regnans dim erat, vniſ ſi ſciuiſſet nullitatem & per conſequens recuperare beneficium, ita fuit pronūciatum in Rot. in vna Vliſbonen. coram Decano die 26. Iunij 1554. teſte Guidobono decif. 59. in manuſcr. qd ꝛ procedit ſiue penſio ꝛ fuerit referuata ſuper eodem beneficio ſiue ſuper diuerſo Guidobono dict. decif. 59. Amplia etiam ꝛ procedat ſi reſignans ſciens reſignationē nullā illā de facto acceptauerit, ac ratificauerit extinguēdo penſionē, nā nihilominus nō valet reſignatio ut fuit tētū per omnes in vna Tullen. parochialis. 3. Iunij. 1547. corā. Pelegr. teſte co. dec. 70. lib. 1. & de ci. 151. lib. 2. in manuſcr. nā ius remāſit ꝛ reſignatē aquo abdicari non potuit & ita pluries fuiſſet decifum ꝛ atteltatur Pelegr. dict. decif. 70. Limite tamen niſi ſciēter reſignat, nam tunc abdicatur ius iuxta decif. ſupra allegatam.

91 Quinto inferitur quod ſi quis ꝛ reſignauit referuata ſibi penſione regreſſu, aut fructibus cum poteſtate tranſferendi, ſi fuit facta referuatio penſionis uel fructuum abſque dicta facultate tranſferendi, ius non abdicatur a reſignante ut per omnes fuit reſolutum

* in Rot. teſte Caputaq. decif. 298. p. 2. ubi loquitur in cedente epiſcopatum referuatis fructibus cum poteſtate tranſferendi & eſt communis opinio. Hinc ꝛ ſi reſignans pro beneficio reſignato habuit recompenſam a reſignatario ſcilicet beneficium ſimplex ſi illud reperitur curatum poteſt agere ſpolio ut fuit tētū Romæ hoc anno 1589. ita quoque ſi habuit duo beneficia & vnum euincatur reſtituitur ut fuit reſolutū teſte Bellam. decif. 348. Felin. in c. cum venerabilis, numero 11. de except. Ita etiam ſi fuit facta reſignatio cum referuatione fructuum & penſionis ſi unum referuetur abſque alio ius non abdicatur ut fuit cōcluſum in vna Verdunen. Monasterij 26. Iunij 1559. coram Palaott. teſte Caputaq. decif. 2. lib. 1. in manuſcr. Ita quoque ſi aliud ſimile fuerit omiſſum ut fuit dictum die Mercurij 4. Nouembris 1579. in vna Lucam beneficiorum coram R. P. D. Seraphino. Prætereā ſi quis ꝛ reſignauerit cum decreto quod nō poſſit reſignatarius ingredi poſſeſſionem niſi de mandato & licentia ipſius utique non poterit reſignatarius illam acquirere niſi impleta ea conditione, ut fuit dictum in vna Carthagin. Archidiaconatus 13. Octobris 1557. teſte Card. Paleott. decif. 18. alias 28. in manuſcr.

95 Sexto inferitur quod ſi quomodo cūque ſi nulla reſignatio ius non abdicatur a reſignante Pet. Rebuf. conſ. 75. num. 4. & fuit pluries decifum in Rot. teſte Caputaq. decif. 216. num. 3. p. 1. & noniſſimo coram R. P. D. Seraphino ut ipſe atteltatur decif. 34. manuſcr. incip. domini firmarunt & alias ſæpius ut patebit ex infra citandis ita quod hæc eſt communis opinio. Ita de permutatione fuit dictum in Rota. 28. Iunij 1585. corā R. P. D. Bubalo. Hinc ꝛ ſi quis ꝛ reſignat beneficium quod eſt de iure patronatus laicorum in fauorem certe perſonæ ſine conſenſu patronorum & ſine legitima derogatione iuris patronatus, reſignatio eſt nulla & ius remanet ꝛ reſignatē, ut fuit reſolutum in Rota in vna Iſpalen. capellanij ſanctæ Catherinæ coram Rauell. 10. Decembris 1538. teſte Moedan. decif. 338. licet regreſſus in manuſcr. & in alia Gerūden. beneficij 26. Februarij 1539. coram eodem Rauellen. & in vna Mediolan. canonica coram Io. Paulo. 13. Ianuarij 1543. teſte Moedan. decif. manuſcr. 323. magna difficultas teſtatur etiam Burſa. qui hanc quoque opinionem defendit conſ. 411. num. 4. & 5. & eſt communis opinio. Hinc etiam reſignans in manibus non habentis facultatem recipiendi reſignationem non abdicat ius. Guid. Pap. conſ. 172. nu. 1. late Moedan. decif. 33. tit. de renunc. in manuſcr. in cip. B's fuit propoſitum, abdicat tamen poſſeſſionem & non datur reſtitutio. Nauarr. in c. accepta, oppo. 7. num. 23. & 33. de reſtit. ſpoliat. & ibi Bern. num. 32. Hinc etiam reſignans ſimoniac non abdicat ius, Innoc. in c. cum vnuerſorum. de rer. permut. Rot. decif. 7. de renunc. in antiquis, Aragonia decif. 12. Illerden. in manuſcr. Caſſad. decif. 3. de renunc. Caputaq. decif. 251. p. 2. & decif. 368. lib. 1. in manuſcr. Burſat. conſ. 411. num. 24. vol. 4. & eſt communis opinio. & per cōſequens ꝛ beneficium vacat per mortem reſignantis, ut fuit reſolutum in vna Legionen. teſte Moedan. decif. 243. incip. de anno, ſub tit. de ſimoniac: nam ibi quidam Nicolaus reſignauit Archidiaconatum in fauorem Petri a quo recepit ſchedulam manu eius ſubſcriptam per quam promiſit recipere in confidentiam & reſignare cui voluerit, fuit reſolutum ſchedulam eſſe ſimoniacam & ius non eſſe abdicatum a reſignante, & per eius mortem beneficium vacare, & ob id noua prouidiō

provisio non suffragatur si narratum fuit Papæ quod beneficium vacabat per resignationem, & resignatio erat simoniaca, cum ius non fuerit abdicatum a resignante, ut fuit conclusum in vna* Camaricen. canoniciatus & præbendæ coram Decano die 4. Maij 1551. teste Caputaq. decif. 251. p. 2. noua enim provisio nõ purgat vitia præterita, neque in illis aliquid disponit, Castad. dec. 6. num. 8. de præbend. Hinc resignatio facta absque mentione intrusi annalis est nulla & ius nõ abdicatur a resignante, Put. decif. 48. num. 5. lib. 1. ex quo infert in vna* Conchen. sancti Michaelis die 20. Nouembris 1540. fuisse coram ipso tentum resignatario non suffragari gratiam si neutri postea impetrata: quia gratia si neutri dicitur noua gratia, Roma. conf. 362. & habet tacitam conditionem si beneficiũ vacat, Brun. conf. 30. Put. decif. 280. lib. 2. sed cum ius non fuerit abdicatum a resignante, quia non fuit factum primæ parti regulæ, non potuit illud ius tamquam vacans cessionario conferri. Hinc resignatio nulla ob non expressionem veri valoris factam a resignatario non abdicat ius, ut fuit sententiatum pluries in Rota* in vna* Conchen. coram Thoma de Tanis 27. Februarij 1542. teste Put. decif. 170. lib. 1. & eodem Thom. de Tan. decif. 39. in manuscr. & Pelegr. decif. decif. 123. lib. 1. etiam in manuscr. & in vna* Oxomen. Parochialis de pacis coram Guidobono die 20. Maij 1551. teste Caputaq. decif. 84. p. 1. & in alia* Dertufen. Beneficij coram Achil. de grass. 26. Iunij 1555. teste Caputaq. decif. 368. lib. 1. in manuscr. & in vna* Pampilonen. prioratus coram Pu. 26. Iunij 1551. teste Caputaq. decif. 91. p. 3. & ratio est quia cum resignatio sit nulla ob non expressionem veri valoris propter regulam de valore & propter communem silum, ergo nõ abdicat ius, Caputaq. decif. 15. num. 3. p. 1. & cum non possit beneficium resignatum acquiri resignatario, ius remanet penes resignantem, Paul. de Castro. in l. cum qui. in principio. ff. de offic. testam. tal. conf. 86. num. 16. lib. 3. Boer. decif. 243. num. 11. & communiter* alij, vt supra dictum est. Præterea comprobatur quia culpa resignatarij non debet nocere resignanti. Sancimus. C. de pœnis. l. si quis in suo. §. lex. C. de offic. estam. Nec obstat quod regula de valore non operetur nisi post productionem respondetur quod immo regula quando cum que producta detegit nullitatem & inualiditatem ipsius resignationis, & propter decretum irritans in ea appositum annullat gratiam, Castad. decif. 22. num. 15. super reg. Cancell. Sarn. de ann. q. 5. Vnde non potest agi contra resignatarium ad priuationem, vt fuit resolutum in dicta* Conchæ. teste. Th. de Tan. dict. decif. 39. Amplia procederetiam si sciẽter fuisset facta mala expressio a resignatario ut fuit conclusum in dicta* Dertufen. beneficij coram Achille 26. Iunij 1555. teste Caputaq. decif. 368. lib. 1. in manuscr. & rationem ponit idem Caputaq. decif. 84. num. 5. p. 3. in impressis dum scribit culpam resignatarij nõ debere nocere resignanti. Limita nõ procedere si in supplicatione fuit expressus verus valor, nam hoc casu abdicatur ius a resignante etiam si in literis non fuit expressus postea verus valor, nam ex quo poterat expedire secundum verum valorem expressum in supplicatione fuerat a principio ius quaesitum, vnde postea expediendo litteras non expresso vero valore ius vacat, ita limitat Put. dic. deci. 270. lib. 1. vbi dicit hæc limitationem fuisse de mente dominorum* de Ro. in causa Conchen. proposita die 27. Februarij 1542. & tradit Pelegrin. decif. 123. lib. 1. in manuscr. quod comprobatur quia resignans consentit supplicationi in qua

cum esset expressus verus valor & sic esset valida abdicatio & nulla ex alia causa non abdicatur ius a resignante Caputaq. decif. 315. num. 2. & 3. p. 1. & decif. 84. p. 3. Hinc si in resignatione non est facta mentio unionis non abdicatur ius. Oldrad. conf. 175. Cardin. Paris. conf. 14. num. 78. vol. 4. Hinc resignatio facta a procuratore non seruata forma mandati est nulla & non abdicat ius a resignante ut fuit pluries decisum in* Rot. vt habetur in lib. diuersimanusc. decif. 114. & est communis opinio vt dicam infra suo loco. Hinc si resignatio est nulla quia non fuit publicata, ius nõ abdicatur a resignante ut fuit sapienter in Rot. resolutum & in vna* Pampilonen. 15. Martij 1573. coram Illustrissimo Cardinali Aldobrandino & in alia* Auziman. coram R. P. D. Brauo 13. Februarij. 1583. hodie tamen secus ex constitutione sanctæ memor. Gregorij XIII. de publicandis resignationibus; vt suo loco dicitur. Hinc etiam resignatio nulla ex alijs casibus non abdicat ius a resignante & potest agere spolio vt pluries fuit decisum in* Rot. quæ decisiones fuerunt firmate in vna* Roma. Canoniceatus die Lunæ 17. Nouembris 1567. coram R. P. D. Seraphino. Limita tamen hæc non procedere quoties resignans scienter nulliter resignat, nam tunc abdicat ius & nõ potest agere spolio vt fuit sententiatum in Rota in die* Roman. Canoniceatus 17. Nouembris 1567. coram R. P. D. Seraphino. Hinc scribit Rebuff. conf. 192. num. 5. vers. nec obstat quod clausula non alias nec alio modo non operatur quando adest culpa resignantis.

QVARTAE QVÆSTIONIS

S V M M A R I V M

- 1 Beneficium vacat per renunciationem.
- 2 Vacatio vera dicitur quæ fit per renunciationem.
- 3 Beneficium vere vacat per mortem.
- 4 Mors omnia soluit.
- 5 Resignans habetur pro mortuo.
- 6 Mors ciuiliſ an æquiparetur naturali.
- 7 Beneficium vere vacat per priuationem.
- 8 Renunciatio priuatur beneficio.
- 9 Maior casus priuatio ex resignatione, quam ex sententia priuationis.
- 10 Paria sunt Papam obijſſe, aut renunciasse.
- 11 Concurſus fit in beneficijs curatis, vacatibus per mortem, & renunciationem.
- 12 Vacandi modus per renunciationem est vnus ex dignioribus.
- 13 Ecclesia vacat per mortem naturalem, & ciuilem.
- 14 Beneficium vacat pluribus modis per mortem ciuilem.
- 15 Beneficium vacat per promotionem ad Ecclesiam Cathedralalem.
- 16 Beneficium vacat per ingressum religionis.
- 17 Vacatio per resignationem inducitur facto hominis.
- 18 Beneficium vacat etiam per resignationem conditionalem.
- 19 In resignatione conditionali beneficium confertur.
- 20 Beneficium non vacans minime confertur.
- 21 In resignatione conditionali debet interuenire collatio.
- 22 Beneficium resignatum debet conferri resignatario.
- 23 Beneficia permutata debent conferri compermutandis.
- 24 Dispositio loquens de vacatione non comprehendit eam.

- eam, quæ fit per resignationem conditionalem.
- 25 Resignatio conditionalis est priuilegiata.
 - 26 Gratia si neutri quando non prodest.
 - 27 Gratia si neutri non intrat non data vacatione.
 - 28 Expectatiua non capit beneficium resignatum.
 - 29 Reservatio per cessum, vel decessum non capit beneficium resignatum causa permutationis, vel conditionaliter.
 - 30 Renunciatio conditionalis dicitur qualificata.
 - 31 Verba per cessum interpretantur in cessione simpliciter.
 - 32 Beneficia vacantia per renunciationem non debentur mandatarijs.
 - 33 Beneficia tantum vacantia per obitum debentur mandatarijs.
 - 34 Graduatũ & nominatũ non debentur beneficia resignata.
 - 35 Priuilegium conferendi in Verbo processum, vel decessum interpretatur in cessione simpliciter.
 - 36 Cardinalis habens facultatem conferendi per cessum non potest conferre vacantia per resignationem conditionalem.
 - 37 Regressui non fit locus per resignationem conditionalem.
 - 38 Vnio non intrat in resignatione conditionali.
 - 39 Beneficium resignatum in curia con cadit sub clausulis generalibus.
 - 40 Reservatio Cardinalium propter familiaritatem cessat in resignatione conditionali.
 - 41 Beneficium vacat post renunciationem admissam, & consensum præstitum.
 - 42 Beneficium vacat per mortem resignantis si moriatur ante præstitum consensum.
 - 43 Beneficium vacat per obitum resignantis si non seruentur conditiones.
 - 44 Mortuo resignante antequam resignatarius acceptet, vel consentiat reservationem vacat per eius obitum.
 - 45 In formalibus nihil dicitur actum, si aliquid deest.
 - 46 Forma est precise seruanda.
 - 47 Resignatarius qui non consensit reservationi in vita resignantis non potest postea.
 - 48 Sententia lata contra cedentem ante, acceptationem resignatarij valet.
 - 49 Beneficium vacat per obitum resignatarij si moriatur post consensum, ante vero confessionem litterarũ.
 - 50 Beneficia resignata vacant vbi fit resignatio.
 - 51 Resignans dicitur mori in loco resignationis.
 - 52 Beneficia resignata coram summo Pont. dicuntur vacare in Curia.
 - 53 Sententia priuationis lata in curia inducit vacationem apud sedem.
 - 54 Beneficia resignata in Curia sunt reservata.
 - 55 Beneficia resignata in Curia non comprehenduntur sub consuetudine optandi.
 - 56 Ordinarij non possunt conferre beneficia resignata in Curia.
 - 57 Beneficium resignatum potest libere conferri.
 - 58 Beneficium resignatum potest libere impetrari.
 - 59 Beneficia resignata simpliciter possunt indistincte conferri, conditionaliter vero non nisi personis nominatis.
 - 60 Papa non confert beneficia resignata, nisi resignatarijs.
 - 61 Clausula nec alias nec alio modo valde operatur.
 - 62 Ordinarij possunt omnibus conferre.
 - 63 Resignata in curia conferuntur per sum. Pont.
 - 64 Ordinarius recipiens resignationem potest conferre.

- 65 Si beneficium resignatum est electiuum habentes eligere eligunt.
- 66 Renunciatio debet præcedere collationem.
- 67 Collatio debet fieri de beneficio vacanti.
- 68 Beneficij non vacantis nulla est provisio.
- 69 Beneficium debet conferri intra tempus præfinitum.
- 70 Beneficium dicitur vacans per resignationem.
- 71 Per renunciationem amittitur titulus & possessio vtraque.
- 72 Canonicus iterum receptus denuo iurare debet.
- 73 In renunciatione conditionali resignans dicitur, possidere donec acquiratur resignatario.

Varto quæro, An per resignationem vacet beneficium? communis opinio omnium docto. est affirmatiua quæ tenet. Lap. alleg. 14. Bellam. de permut. benef. q. 11. q. 3. num. 14. Archid. in cap. de nique num. 3. 6. que 3. Io. Monach. Geminian. Petr. de Anchar. & alij omnes in cap. susceptum de refer. lib. 6. Rot. decif. 1. de refer. in nou. & in pluribus alijs locis relatus per Card. Paris. conf. 76. num. 4. vol. 4. & alios citat. Exc. D. Franc. Bursat. conf. 363. num. 1. vol. 4. Aeneas de Falconib. de referuat. q. 5. prin. c. num. 8. ver. octauo quæro, Pelegr. duci. 287. lib. 3. in vna sanctæ Agathæ in manuscr. Prolom. dec. manuscr. 30. Bilignet. decif. 30. de renunc. Celf. Hug. conf. 16. num. 22. Port. Imolen. con. 13. num. 3. & plures adducit Boer. decif. nu. 1. Mandol. regul. 30. Cancell. q. 7. per totam, Rebuff. conf. 38. num. 14. vers. nec obstat & conf. 185. quod expresse probat text. dic. cap. susceptum ibi per cessionem eiusdem ipsi proponente vacare, & c. cap. quod in dubijs. cap. admouet. ca. super hoc cap. nisi cum pridem cap. vlt. de renunc. c. 1. & 2. vt lit. pend. cap. inter cuncta vbi glof. de præbe. & ibidem doctores omnes adnotant. Hæc dicitur vera vacatio vt tradit Innocen. in c. accepta num. 1. de rest. spo. vbi sequuntur Nauar. & Bero. Philippus Prob. de iur. reg. q. 5. num. 6. & scriptũ reliquit. D. meus Paris. conf. 76. num. 4. vol. 4. & est communis conclusio ab omnibus recepta: nam si licet vacatio quæ fit per mortem dicitur vera vacatio. t. cum mors omnia soluat ita & hæc per resignationem cum resignans secundum communem opinionem quo ad beneficiũ resignatum habetur pro mortuo. Castad. decif. 16. num. 2. super regul. Cancell. Abb. in cap. nisi essent de præben. Card. Paris. con. 93. num. vol. 4. Put. decif. 408. lib. 2. nam amittit omne ius quod in eo habebat. Rot. de cif. 6. in fin. de rerum. 3. eodem tit. Paris. con. 39. num. 3. vol. 4. & communiter* alij vt infra dicitur. nam mors ciuiliſ æquiparatur morti naturali quando in casu, occurrenti tantum operatur quantum mors naturalis. l. Deo nobis & ibi Bal. num. 7. C. de episcop. & cle. Felin. in cap. licet num. 2. de off. deleg. Socc. conf. 92. num. 1. lib. 1. Paris. conf. 68. num. 8. vol. 2. Et sicuti ve res vacat beneficium per legitimam priuationem superioris. Boer. decif. 2. num. 1. Rebuff. in prax. benef. tit. de modo amitten. benef. Staphil. de grat. expectat. tit. de var. mod. vacat. nu. 5. Docto. communiter. in cap. at si clerici de iudic. ita & per resignationem cũ renuncians priuatur beneficio. Ant. de Butr. in cap. veniens. num. 27. de renunc. Rot. decif. 5. num. 2. eodẽ tit. in antiquior. per Bisignett. Cardin. Paris. conf. 143. num. 19. vol. 4. Docto. communiter in cap. ex transmissa de renunc. immo t. maior casus priuatio ex voluntaria cessione quam ex illa quæ fit in inuitum. Card.

52 cis vbi fit cessio. Si vero fit resignatio in curia corā summo Pontifice beneficia dicuntur vacare in curia. Franc. in c. 2. col. 2. de p̄bend. lib. 6. post Archid. Card. in clem. 1. in 8. q. vt lit. pend. & ibi Pet. de Ancl. in 2. & 4. not. Imol. col. 2. vers. deinde Rom. conf. 342. nu. 2. Rebuff. conf. 38. nu. 14. vers. nō obstat Caputaq. de c. 64. p. 1. Roffiniac. de benef. d. c. 28. num. 3. Card. Paris. d. conf. 10. num. 1. vol. 4. Mandosin prax. de signa. grat. tit. resignat. col. 3. vers. beneficia.

53 Hinc sententia priuationis lata in curia inducit vacationem apud sedem vt fuit resolutum in vna Com postellan. Canonici & p̄bendā corā Achille de Grass. 19. Decembris 1552. teste Caputaq. decif. 90. lib. 1. in manu scr. Et hæc beneficia resignata corā Papa in curia erunt referuata referuatione iuris qua beneficia vacantia in curia dispositioni sedi Apostolice referuantur c. p̄senti de p̄bend. lib. 6. Rom. d. cōf. 342. nu. 2. Alex. conf. 67. viso puncto col. 4. & 5. lib. 4. Simonett. de referuat. benef. c. 31. Ferrer. d. cōf. 354. Card. Paris. conf. 47. num. 29. vol. 4. Rebuff. loco cita. & est cōmunis opinio vt patet ex adductis per Card. Paris. d. conf. 10. col. 1. vbi respōdit beneficia resignata in curia non comprehenduntur sub consuetudine seu statuto de optando, nā huiusmodi consuetudo, vel statutu non comprehendit vacantem p̄bendā apud sedem vt est text. apertus & ibi omnes doctores sequuntur in c. vlt. de consuet. lib. 6. Rot. decif. 4. de consuet. in nou. Gemin. conf. 39. in princip. in referuatis enim non habet locum ius optandi Rot. decif. 1. de rerum permut. in nou. Gemin. conf. 30. cum alijs quæ adducit Card. Paris. d. conf. 10. col. 2. & 3. Ex quo sequitur quod de dicto beneficio resignato in curia non poterit disponere ordinarij vt tenuit Rot. in vna Zamoren. Archidiaconatus de mēse Iunij anno 1532. Sarn. de infirm. q. 33. col. 2. vers. p̄dictis Calder. conf. 9. de p̄bend. & est cōmunis opinio. Rebuff. tamen conf. 38. num. 15. tenet quod de vacantibus per resignationem in curia Papa non potest providere sine consensu Regis, quia vacantia per resignationem in curia non sunt referuata Papæ, quæ opinio communiter reprobat vt dictum est.

Tertio dubitatur. An possit libere conferri beneficium resignatum? cōmunis opinio est affirmatiua 57 Ant. de Butr. in c. sollicito num. 13. de restit. spoliat. Innoc. in c. accepta eodem tit. Bald. in Margarita in verb. renuncians Abb. in c. ex parte el primo num. 2. de offic. deleg. & alij omnes. Et ratio est quia cum renuncians per ipsam renunciationem amittat omne ius & priuetur beneficio Redoan. de simon. p. 2. c. 10. n. 26. & 27. & beneficium vacet, ergo potest libere conferri ita arguit Butr. d. c. sollicito num. 13. vers. de priuatione. Bertrand. conf. 284. num. 1. p. 1.

58 Hinc etiam beneficium resignatum potest impetrari a Papa. Io. And. in rub. de renunciatione num. 3. vers. item impetrari & ibi Abb. Bal. in Margarita sup Innoc. in verbo renuncians Lambert. de iur. patr. l. b. 2. num. 139. fol. 152. communis opinio vt patet ex citatis per Mandosin. reg. Cancell. de versimil. not. q. 7. num. 4. & ita practicatur.

Quarto dubitatur an quibuslibet possint conferri beneficia resignata? cōmunis distinctio hæc est 59 vt renunciata simpliciter possint oibus conferri alias idoneis; renunciata vero in fauorem & sic cōditionaliter non nisi his in quorum fauorem resignantur vt 60 ex pluribus supra in 3. q. ostendi, nec Papa consuevit resignationem in fauorem certæ personæ pro alio quod pro eo in cuius fauorem cessio facta est admittere.

Cassador. decif. 3. num. primo de renunciat. Ptolom. decif. 101. Mandosin prax. signat. grat. tit. resignatio nes colum. 3. & tota die fieri videmus.

61 Et stante clausula & non alias nec alio modo quæ apponi solet in supplicatione non videtur de potestate ordinaria posse illud beneficium resignatum alteri quam nominato conferre. Ias. in l. vlt. num. 142. c. de iure emphyteot. Card. Paris. conf. 6. ad fin. vol. 4.

62 Ex quo sequitur quod cum coram ordinarijs non renuncientur beneficia nisi simpliciter posse per eos conferri libere quibuslibet, excipias tamen casus exceptos per constitutionem Pij. V. 58. de qua late infra dicitur suo loco.

Quinto dubitatur a quo debeant conferri beneficia resignata. fac duas cōclusiones quarum prima crit vt resignata in curia conferantur per summum Pontificem & hæc est cōmunis opinio, nam ibi dicitur vacare & est referuatum vt supra ostendit, & ordinarius nullo pacto poterit se intrromittere vt conclusit Rot. in dict. Zamonen. Archidiaconatus de anno. 1532. Sarn. de inf. q. 33. col. 2. vers. p̄dictis. Secunda quoties renunciatio facta est corā ordinarijs & hoc casu distinguit quod aut recipiens resignationem habet potestatem conferendi & tunc poterit libere conferre, aut vero collatio spectat ad alium & tunc ille cui competit debet conferre Ant. de Butr. in dict. c. sollicito sub nu. 13. de restit. spoliat. Hostien. in cap. accepta eod. tit. Lambert. loc. cit. Gabriel. conf. 187. nu. 6. libro. 1.

65 Et aduertet quod si beneficium est electiuum habentes eligere eligent, si vero est iuris patronatus, patronus presentabit, vt late concludit per multa Boer. decif. numero 26. & 7. cum sequent. & est cōmunis opinio, & qui habet priuilegium nominabit. Rebuff. conf. 38. num. 14.

Sexto dubitatur quando debeant conferri, communis * responso est post resignationem cum renunciatio debeat præcedere collationem Gemin. in cap. ordinarij. §. in conferendis nu. 4. de off. ordi. li. 6. Rot. decif. 12. n. 3. de re iudic. in nou. Nam collatio debet fieri de beneficio vacante. Abb. quem refert & sequitur Boer. dict. dec. 2. nu. 42. Bertrand. conf. 284. nu. 1. par. 1. nam beneficij non vacantis nulla est prouisio ideo requiritur regulariter vt vt causa col. 2. Gemin. conf. 86. in causa in principio in terminis nostris. Rebuff. conf. 4. nu. 8. & debent etiam conferri intra tempus statutum a canonibus.

Septimo dubitatur. An possessio dicatur vacans. p 79 * resignationem, communis opinio est affirmatiua quæ tenent. Ant. de Butr. in c. sollicito sub nu. 13. de restit. spoliat. & ibi omnes & præcipue. Abb. fm quam opinionem conclusit Rot. in vna Conchen. parochialis. 1. Martij. 1540. teste. Moeda. decif. 87. incip. Tertius in manu. tit. de excep. col. penult. in fin. & col. vlt. Et rō 71 se quæ p resignationem amittit ne dū dominiū & proprietate, sed et ois possessio naturalis & ciuili. Inn. Host. & Card. & Abb. in c. q. in dubijs de renunc. Rot. dec. 9. de rerrū pmut. in nou. Cassad. dec. 1. nu. 3. de renunc. Th. de Tan. dec. 35. Card. lanctæ Crucis dec. 151. Caputaq. dec. 23. li. 1. omnes in recolletis man. & videtur tex. in i. 3. §. in amittenda & l. si quis vi. §. differentia. ff. de acquir. ren. poss. vbi. Ale. n. 4. Hinc dicit Philippus. Probu. in tract. de iure reg. q. 5. nu. 2. quod quo ad resignā em beneficium resignatum vacat tam quo ad proprietatē. i. titulu. q. quo ad poss. gl. pragma. in tit. de elect. s. licet & §. quo ad tollēdū in verbo libe. col. 3.

72 Ex quo infert Philippus. Prob. dic. q. 5. n. 8. vers. si igit quod

quod cum per resignationem fiat vacatio iuris & facti fieri quoque aperturam regalium, vt Rex Fræciæ dum fiet collatio videtur. iure suo Regaliæ per inde ac si vacatio per mortem naturalē facta esset, ex quo etiam dixit idem Prob. q. 5. num. 4. quod si canonicus iurauit in sua prima institutione & postea renunciat h i iterum receptus fuerit in canonicum, debet deum iurare. tanquam nouus nunquam receptus quæ per illam renunciationem fuit solutus eo iuramento antiquo Rot. decif. 67. in antiq. Federic. de Sen. conf. 264. si canonicus Calder. conf. 2. de rebus ecclē. non alien. Decif. Tholo. 264. Sarn. de annal. posses. quæst. 66. Romanus conf. 374. præsens. Et hæc conclusio procedit in renunciatione simplici, in renunciatione vero conditionali resignans dicitur possidere & titulum coloratum habere donec beneficium quaeratur resignatario. Put. decif. 158. sub num. 3. li. 3. & dicam infra in sequenti quaestione & iude Burlat. consilio. 41. i. uolum. 4.

QVINTAE QVAESTIONIS

S V M M A R I U M .

- 1 Per renunciationem quis priuatur beneficio.
- 2 Priuatio fit ipso iure per renunciationem.
- 3 Maior priuatio causatur ex renunciatione, quam ex ea quæ per sententiam.
- 4 Resignans quo ad beneficium resignatum habetur pro mortuo.
- 5 Resignans poterit obtinere renunciatum, & alia beneficia.
- 6 Monachus quo ad Mundum dicitur mortuus.
- 7 Vir separatus ab uxore iudicio Ecclesie quo ad ipsam reputatur mortuus.
- 8 Mors ciuiliis quando equiparatur naturali.
- 9 Beneficium vacat per renunciationem admissam.
- 10 Beneficium vacat per mortem, translationem, & alij modis.
- 11 Superior potest conferre beneficium resignatum.
- 12 Papa per renunciationem priuatur Papatu.
- 13 Resignatio facta parte absente nocet.
- 14 Renunciatio facta cum referuatione omnium fructuum abdicat ius.
- 15 Per renunciationem amittitur titulus, & omnis possessio.
- 16 Appellatio beneficij venit possessio.
- 17 Possessio rei spiritualis non potest stare sine titulo.
- 18 Facilius amittitur possessio quam titulus.
- 19 Presumptus resignans velle cedere etiam possessionem.
- 20 Renuncians rem videtur illam habere pro derelicto.
- 21 Habens beneficium pro derelicto spatio. decem annorum amittit possessionem.
- 22 Prophana & spiritualia in quibus equiparantur.
- 23 Per renunciationem perditur ius, & possessio post prestitum consensum.
- 24 Per renunciationem amittitur omne ius postquam admissa est a superiore.
- 25 Spoliatus ante admissam possessionem restituitur.
- 26 Renuncians in manib. non superioris non restituitur.
- 27 Per spontaneam renunciationem, amittitur possessio.
- 28 Per resignationem non perditur decentatio.
- 29 Incumbendo possessioni post cessionem retinetur naturalis.

20. Resignatarius sine auctoritate superioris non potest capere possessionem.
31. Spoliatus detentione est restituendus.
32. Decentatio prodest pro regula de annali.
33. Resignans si est absens a loco beneficij amittit etiam detentionem.
34. Resignans manens in possessione per triennium potest opponere retrocessionem.
35. Retrocessio in Resignante hodie non procedit.
36. Per renunciationem simplicem quis amittit titulu, & possessionem utramque videtur habere beneficium pro derelicto.
37. Resignans in fauorem dicitur possidere donec resignatum acquirat.
38. Non perditur possessio nisi verificatis conditionibus.
39. Per renunciationem amittitur ius de presenti non autem de futuro.
40. Per renunciationem etiam factam in manibus ordinarij amittitur omne ius.
41. Per renunciationem nullam amittitur possessio.
42. Procurator constitutus ad lites cessione reuocatur.
43. Clementina vlt. de procur. habet locum etiam in morte cuncti.
44. Cessante causa mandati cessat mandatum.
45. Mandatum extinguitur vbi non adest persona quæ re presentetur.
46. Sententia lata contra procuratorem reuocatum est nulla.
47. Procurator reuocato potest procedi aduersus dominum per contradictas.
48. Procurator reuocatus non potest appellare.
49. Appellatio interposita ab eo cui non interest est nulla.
50. Per resignationem factam referuatis fructibus non reuocatur procurator resignans.
51. Resignans referuatis fructibus quoad summum interesse non dicitur mortuus in eo beneficio.
52. Manens in detentione post renunciationem non videtur vacare procuratorem.
53. Procurator non reuocatur post litem contestatam quoad expensas.
54. Procuratore ad litem reuocatur cum intimatio facta aduersario.
55. In reuocatione procuratoris que fit per mortem non requiritur intimatio.
56. Quibus debet fieri intimatio reuocationis procuratoris.
57. Mandatum factum post cessionem contra resignatarium non expirat per secundam cessionem.

VINTO quero quid amittat resignans? cōis & recepta doctor. responso est vt per eam quæ priuatur beneficio vt scribunt oēs doct. & præcipue Oldr. & Io. An. relati a Cald. Paris. conf. 143. nu. 19. vol. 1. Ant. de Butr. in c. venies nu. 27. de renunc. vbi et Abb. n. 6. & 7. Rot. dec. 5. nu. 2. de renun. in antiquo. per Bisignet. & dec. 6. in fi. de rer. permut. in nou. & habetur in dec. Tholo. 286. Rip. in c. ex p. i. n. 23. Ant. de Burg. n. 65. & 66. de off. dele. Sebast. Medi. in l. vlt. gl. 3. n. 305. de legib. Ludo. Alfer. conf. 3. n. 2. Cassad. dec. 4. n. 10. de rest. spol. Moedan. dec. 2. quod probat in toto tit. de renunc. & scipue in c. ex transmissa illius tit. ibi. Verum, quoniam iam dicta ecclesia ab eo soluta dignoscitur ex quo ea quæ sibi contulerat ad petitionem suam resignatur vidē & c. & in cl. super hoc eiuudem tit. ac in c. accepta de rest. spo.

Et huiusmodi priuatio fit ipso iure Ant. de But. in c. sollicitate n. 13. de rest. spoliat. Redoan. de Simon. p. 2. c. 10. n. 26. & 27. per tex. in c. quod in dubijs de renu. & non caret rone attempta voluntate ipsius. Hinc post alios scribit Card. Paris. col. 135. n. 19. vol. 4. q. maior priuatio cauatur ex voluntaria priuatione qua ex illa quae fit in inuitum. Resignans n. quo ad beneficium resignatum habetur pro mortuo vt scribit gl. coter recepta in c. susceptum in verb. non morte de rest. in 6. & ibi Io. Monac. Gemin. Archid. Anchi. & alij oes Abb. in c. Nisi essent in gl. vt. de pben. Card. Paris. col. 93. n. 25. vol. 4. & conf. 143. n. 8. eodem vol. Simonett. decif. 53. Crescen. decif. 227. lib. 1. in manifest. Put. de cif. 354. lib. 1. Gab. conf. 67. nu. 3. vol. 2. Gratiff. conf. 968. n. 1. Lambert. de iur. patron. 3. art. 6. q. princ. 1. p. 2. lib. n. 2. Roffinia. de benef. c. 2. n. 5. Put. decif. 468. lib. 2. & p. obatur in c. in apibus §. ecce 7. q. 1. & decif. mortuus ciuilitate tantum Put. d. decif. 468. lib. 2. & decif. 80. lib. 3. quo ad ipsam ecclesiam, nam poterit obtinere alias vel ad eandem reassumi gl. in d. c. susceptum verb. non morte de rest. lib. 6. Put. d. decif. 468. 6. ita Monachus quo ad modum mortuus dicitur & reputatur c. placuit. 2. 16. q. 1. ita & vir ab vxore iudicio ecclesie separatus quantum ad ipsam habetur. p. mortuo c. in summa in prin. 3. q. 2. & talitatu mors ciuilis habet eundem effectum quae naturalis licet regula triter fecus Io. Monach. in c. episcopus de supplenis lat. neglig. Io. And. in c. cum sis de conuersione. O. drad. conf. 224. Pet. de Anch. col. 249. Ant. de But. in c. licet de off. deleg. Gemin. in d. c. susceptum num. 9. ver. laudis ciuilitate.

9. Hinc est quod per resignationem admissam a superiore beneficium dicitur vacare, namq. renuatio admissa per superiorem inducit vera vacationem Belli. de permitt. benef. p. 1. q. 3. n. 12. cum alijs adductis p. Card. Paris. conf. 76. n. 4. vol. 4. per Bursat. col. 363. n. 1. vol. 4. & voluerunt Celf. Hug. col. 16. n. 2. Port. Im. conf. 131. n. 3. & coter alij nati que dicitur vacare ecclesie seu beneficium per translatione & renuacione Cassad. decif. 4. n. 4. loc. & condue. & decif. 3. n. 4. & 5. de caus. poss. & propriet. & super reg. Cancell. decif. 16. n. 2. Rom. conf. 374. plens in fi. Sarn. in reg. de public. q. 20. in fi. & de ann. 62. q. Ant. de But. in c. susceptum n. 2. & 6. de rest. lib. 6. Boer. decif. 2. & est coter opinio omniu Doctoru q. probatur in d. c. susceptu ibi, per cessionem eiusdem ipsam prapontem uacare, & c. & ibi cum beneficium ipsum cessione non morte vacauerit, & c. de rest. lib. 6. l. si superior ad que spectat collatio pot. beneficium renunciatum conferre & illi aufertur possessio sine citatione Innoc. in c. accepta num. 1. de rest. spoliat. Bals. super Margarita verb. renunciatis But. in c. 2. num. 13. de rest. spoliat.

12. Amplia vt renunciasti priuatur beneficio etiam si esset Papa Dec. in c. ex parte num. 20. de rest. spoliat. & p. batur in c. 1. de renu. lib. 6. vbi est casus & ibi com munit. Doct. hoc notant.

13. Amplia 2. & si fuit facta resignatio parte absente ita Abb. post Innoc. & alios in c. veniens n. 7. de renu. c.

14. Amplia tertio vt per renuacionem abdicetur ius etiam si fuerit facta cum reservatione omnium fructuum Caputaq. decif. 81. num. 1. p. 3.

15. Amplia 4. vt resignatione non solum quis amittat beneficium id est titulum & proprietate, sed etiam ois ius quod in eo habet ac etiam possessionem naturalē & ciuilem, vt voluerunt Innoc. Hostiens. Card. Abb. Im. & alij omnes in c. quod in dubijs de renu. & in c. iur. hoc & in c. admodum eodem tit. Idem Abb.

in c. sollicitate de rest. spoliat. Ant. de But. in c. veniens nu. 27. de renu. & in c. 3. in 6. de rest. spoliat. Rot. decif. 6. in fi. de rerum permut. in notis. & decif. 4. de renu. eodem lib. & decif. 5. nu. 2. eodem tit. in antiquior. per Bilignett. Cassad. decif. 2. n. 3. de renu. & decif. 4. n. 3. & 10. de rest. spoliat. Pelegr. decif. 97. lib. 1. Tho. de Tan. decif. 35. Card. sancta Crucis. decif. 151. Moedan. decif. 12. & 236. col. 2. & decif. 235. Oxome. Caputaq. decif. 3. lib. 1. & decif. 93. eodem lib. in manu. Paulin. de poss. sed. vacan. 2. p. q. 2. sub n. 14. Roffinia. de benef. c. 16. num. 3. cum seq. Redoan. de Simon. p. 2. c. 13. num. 8. Lancelott. de attent. c. 6. n. 2. Menoch. de recup. poss. l. reuend. nu. 165. Card. Paris. conf. 39. n. 3. vol. 4. Crauet. conf. 34. n. 3. ver. in renu. Gign. conf. 20. nu. 9. & conf. 9. nu. 3. Ferret. conf. 6. nu. 9. & conf. 207. nu. 17. Port. Imol. conf. 25. nu. 1. lib. 1. Staphil. de grat. expect. tit. de var. mod. vacan. nu. 30. Cabr. conf. 19. n. 1. vol. 1. Sarn. in reg. de ann. q. 57. & plures allegat Mandos. in eadem reg. q. 28. nu. 4. Vincē. Carot. in reg. concessio ampl. 4. n. 3. de reg. iur. lib. 6. Alex. in l. si quis vi §. differentia nu. 5. ff. de acq. poss. Calder. conf. 4. de renu. c. Put. de vit. lib. 2. c. 28. nu. 24. Nauarr. in c. accepta oppo. 7. n. 1. de rest. spo. Gerard. Mazol. conf. 60. nu. 16. & est coter omnium doctorum sententia, pro qua facit l. 3. §. in amittenda & l. si quis vi §. differentia ff. de acq. poss. vbi Alex. n. 5. dicit quod renunciatis beneficiis videtur renunciare possessioni. Accedit quia beneficij appellacione venit & eius possessio Innoc. in c. Episcopi de rebus eccle. non alien. Bellam. in c. 2. num. 8. de rest. spoliat. Menoch. de recuperand. poss. l. remed. 1. nu. 265. vbi dicit quod possessio rei beneficialis non potest stare sine titulo & si facilius amittitur possessio quam titulus Rot. decif. 5. nu. 2. de rest. spoliat. per Bilignett. Nauarr. in d. c. accepta oppo. 7. nu. 10. & p. r. l. unum in dubio resignantem velle etiam renuere possessione vt egregie vult Ant. de But. in d. c. veniens num. 27. de renu. & quia hunc animum habet ideo perdit etiam possessionem Oldrad. conf. 227. de toto. Io. Andr. & Rot. vt refert & sequitur Nauarr. in d. c. accepta oppo. 7. sub nu. 11. de rest. spoliat. namq. renuacionis re pro derelicto illam habere videtur, & ob id possessio nem cum dominio amittit d. l. si quis vi §. differentia iuncta l. 1. & 2. ff. pro derelicto. Abb. in c. 2. num. 9. de rest. spoliat. Gerard. Maxhd. conf. 63. num. 1. 6. Hinc si quis habet beneficium pro derelicto (patio decē annuamittit possessionem; vt fuit resolutu in vna Gebenen. coram Camillo 10. Iunij & iterum teste Sarn. decif. 46. lib. 2. in manu. scrip. & sic in hac materia qd dicitur in prophanis habet locum in beneficiis Menoch. dic. remed. primo de recup. poss. nu. 271. Nauarr. dic. cap. accepta oppo. 7.

23. Declara tamen hanc ampliationem t. procedere si praestitus fuit consensus per ipsum resignantem, nam antea non amittit ius qd habet in beneficio iuxta ea qd scribunt Put. decif. 106. lib. 3. Caputaq. decif. 115. l. 1. Bursat. conf. 393. per totum vol. 4. & coter doct. ut infra dicitur. Secundo declara t. hanc ampliationem procedere postquam admissa fuit per superiorem resignatio, namq. post admissionem amittitur possessio & dominium Innoc. & Abb. ac alij in d. c. quod in dubijs de renu. Ant. de But. in c. quidam n. 9. eod. tit. Paulus de Eleazar in clem. 1. de renu. Milan. reper. in verb. renuatio n. 6. Gign. conf. 19. Fran. de March. decif. 120. & 1101. p. 1. Celf. Hug. conf. 6. nu. 26. & conf. 43. n. 2. & conf. 78. n. 2. Menoch. de arbi. iud. cas. 201. num. 47. cum alijs allegatis per Bursat. conf. 393. num. 11.

num. 11. & 12. Nauarr. in ca. accepta in oppo. 7. n. 26. cum seq. de rest. spoliat. Put. decif. 94. num. 2. lib. 2. & decif. 523. num. 1. eodem lib. 2. & est coter opinio omnium doctorum; ideo non admissa, spoliatus restituitur vt late per Menoch. de adipiscem. possess. primo re med. nu. 303. & ideo t. renunciatis in manibus non fuit superioris quis amittat possessionem non tamē amittit proprietatem Archid. in c. Abbas num. 5. 18. q. 2. Io. And. in c. deliberatione num. 2. de off. deleg. lib. 6. Iaf. in l. 1. §. si vir. num. 27. ff. de acquir. poss. de qua re dicam latius infra.

27. Declara tertio hanc conclusionem procedere in spontanea resignatione Ant. de Burg. in c. ex parte n. 65. de rest. spoliat. num. 66. & 67. declarat quomodo intel ligatur Card. Paris. conf. 143. num. 19. vol. 4. Sebalt. Medic. in l. vit. glof. 3. num. 305. de legib. & est communis opinio de qua dicitur suo loco.

28. Declara quarto hanc ampliationem vt resignas p. dat cum dominio possessionem iuris non tamen t. vi detur cessisse detentioni, vnde post admissam renuacionem potest incubere possessioni realiter & de facto & incumbendo animo continuandi retinetur naturalis Calder. conf. 4. de renu. Ant. de But. in c. sollicitate de rest. spoliat. Cassad. decif. 2. num. 3. de renu. c. Sarn. de ann. q. 57. col. 2. & in eadē regula q. 56. col. etiam 2. & est notabilis decif. 1. Rot. de renu. in snou. Sequitur Put. decif. 468. nu. 2. lib. 2. Caputaq. decif. 94. & 86. p. 3. Moedan. decif. 87. in causa Conchē. & decif. 36. col. 2. Mandos. de signat. grat. tit. Fructuū reservationes col. 2. Sarn. de ann. q. 57. col. 2. Rebuff. conf. 4. nu. 4. Achil. de Grass. decif. 10. de rest. spoliat. alias decif. 317. in manu. quia licet per cessionē amittatur tit. & possessio, ea tamen possessio non transferatur. Sarn. loco citato quia t. resignatarius sine auctoritate executoris illam apprehendere non potest vt est.

30. Communis opinio & huiusmodi detentio est tantum momenti, vt si spoliatur ea detentio sit restituetus Rot. d. decif. 1. de renu. in nou. Inno. in c. super hoc eodem tit. de quo dicitur infra suo loco post Cassad. decif. 4. de rest. spoliat. & sufficit huiusmodi detentio t. vt ille iuuetur regula de annal. Sarn. de annal. d. q. 56. col. 2. Mandos. in eadem reg. q. 29. num. 1. & 2. cum seq. & facit quod scribit Put. in hac materia decif. 511. lib. 2. & melius decif. 158. lib. 3. si vero resignans t. est abiens a loco beneficij amittit etiam detentationem Moedan. decif. 2.

34. Declara quinto hanc ampliationem non procedere t. si resignans post admissam resignationem manserit in possessione per triennium, nā hoc casu in odium negligentiae resignatarij praesumitur retrocessio iuxta allegat. Lap. 84. quae sequitur Rot. in pluribus causis vt per Put. decif. 106. lib. 3. qui dicit ita fuisse decif. sum in vna Asturicen. parochialis, facit quod scribit Put. decif. 250. num. 2. lib. 2. Caputaq. decif. 24. nu. 4. & decif. 27. num. 1. & decif. 148. num. 4. lib. 1. quae retrocessio hodie non haberet locum stante constitutione Gregorij de publicand. resignat. quae annullat etiam has retrocessiones vt infra dicitur.

36. Declara 6. hanc ampliationem vt in simpliciter renuacione post eius admissionem amittat statim ois possessio ciuilis & naturalis & res vt habita pro derelicto. Achil. de Grass. decif. 10. de rest. spolia. alias 317. in manu. & est coter omnium doctoru sententia, si vero resignatio fuit facta in fauore alius, resignans t. et possidere & titulu coloratum hinc donec resignatario beneficiu acquiratur & reservatio fauore ipsius facta habeat locu. Put. decif. 158. sub n. 3. lib. 3. namq. possess.

sio sine animo non transfertur l. 3. §. in amittenda & l. quemadmodum ff. de acq. poss. Sarn. de trienn. q. 24. Rebuff. de pacificis poss. n. 285. & ille vt habere animum eam non perdidit nisi verificatis conditionibus Put. decif. 248. n. 2. lib. 2. & decif. 94. n. 4. eodē lib. Caputaq. decif. 215. p. 1. Moeda. decif. 341. vbi attestat ita fuisse pluries resolutum Put. decif. 377. n. 1. lib. 2.

39. Declara 7. vt amittat t. possessionem quam habet de praesenti, non autem illam quam de futuro habere posset. Anchi. in c. ex infinatione numer. 6. de Simon. Caputaq. decif. 215. num. 14. p. 1.

40. Quinto amplia vt etiam t. per renuacionem factam in manibus ordinarij renunciatis amittat ois ius & possessione ciuilem & naturalē Caputaq. decif. 134. lib. 1. in manu. & est coter opinio recepta p. doctores.

41. Sexto amplia vt etiam t. per renuacionem nullā quis amittat ius & possessionem ciuilem & naturalē Crescen. decif. 64. lib. 1. Put. decif. 511. p. 2.

42. Et in tantum resignatione beneficij amittitur possessio, & ois ius ad illud beneficium vt est cessione p. curator constitutus ad lites omnes & negotia rone illius beneficij censetur reuocatus, vt respondit Rom. conf. 374. plens est qd Rot. decif. 28. de proc. in neu. vbi dicit fuisse resolutum per omnes dispositionem t. clement. vt. de procur. volentem morte reuocari p. curatorem procedere etiam in morte ciuili Crescen. decif. 169. lib. 1. alias 171. eodē lib. Thom. de Tan. de cif. 106. Pelegr. decif. 55. lib. 1. & decif. 32. lib. 3. Sarn. decif. 36. lib. 1. Bertand. conf. 350. lib. 3. Cassad. decif. 2. n. 1. de appellat. Caputaq. decif. 23. lib. 1. & ita fuit resolutum in vna Salamantin. portiois coram Fabio teste Ant. Aug. decif. 713. lib. 3. & ita est fuisse iudicatum per Rot. attestantur Sarn. de ann. q. 62. Horat. Mado. in addit. ad Rom. d. conf. 374. in ver. mortuus.

44. Et haec conclusio coter recepta probatur d. clem. vt. ex identitate ronis & multiplex adestur rō, prima qd cessante t. madata cessat ipsum madata c. si paup. clericus in fi. de pben. in 6. sed p. cessionē cessauit cā p. p. racionis qd erat defensio iuris renuati, ergo, & c. Secunda rō quia cessante ratione interesse cōstitutis cessat madata p. ratoru l. si remunerati §. sicut & §. si tibi madata vero. ff. madata. sed p. p. cessionē cessat interesse qd ille hēt in prosecutione iuris, ergo, & c.

45. Tertia ratio quia vbi non est aliquis q. respiciet i. sp. vt successor psona ipsius madata mortui, finit madata morte, et re nō integra l. 1. c. de act. & oblig. l. si per epistolam ff. de acq. haered. sed praetato renunciante nō reperitur successor in specie, cum in beneficijs ecclesiasticis non succedatur & non habeat locu successio ca. ad extirpandam de filijs presbyr. ergo, & c. alias rationes deducit Rom. d. conf. 374.

46. Et ideo sententia lata contra illum procuratorem est nulla Pelegr. decif. 32. lib. 3. in causa Conchen. canonicatus & ita fuisse resolutum in Rot. die 16. Decembris 1552. attestatur Caputaq. decif. 286. lib. 1.

47. Et ideo omisso procuratore t. contra renuacionem procedi pot. per contradictas ita fuit resolutum in Rota corā Sarnen. de anno 1537. pro Lodouico Lopez vt ipse attestatur decif. 36. lib. 1. Roma. conf. 374. quamuis Guid. Pap. decif. 547. teneat contrarium.

48. Et ideo si post cessionem factam de beneficio, vel de iure competenti ad illud lata fuit sententia procurator renunciatis t. nō poterit appellare, & si fuit interposita appellatio intelligitur nulla ex defectu mandata in facti contingentia interrogatus respondit Roman. d. conf. 374. & ratio est quia appellatio ipsa procuratoris ad interesse suum non refertur sed con

stituentis cuius intererat a sententia aduersus se lata appellare, sed propter cessionem constituentis cessat interesse ipsius cum nullum ius in illo beneficio habeat, ergo non valet appellatio namque nulla est appellatio interposita eius nomine cuius non interest. c. non tolent. 2. quæst. 6. cap. cum inter de elect. l. non solo

49 * Iemus. ff. de appella recip. & ita fuit resolutum in Ro. de mens. Octobris 1529. in duabus causis coram D. Mercurio de Vipera & Nicolao de Arezio teste Casad. decif. 2. de appellat. cedendo enim uidetur non habuisse animum litigandi, vel saltem declarauit illam litem prosequi non velle.

50 Primo limita nisi resignans reseruasset sibi fructus & regressum, nam hoc casu ex quo non cessat interesse suum mandatum non expirauit per cessionem sed adhuc durat vt fuit resolutum in vna Vincenti. Canonici & Præben. coram Io. Maria teste Crescent. de cif. 169. lib. 1. alias 171. & huiusmodi limitatio iustificatur ex rationibus a contrario sensu positus a Roman. dict. consil. 374. namque adhuc viget interesse suum cui habeat fructus reseruatos eo maxime si renunciâs remanserit in detentatione Pelegri. in decif. 17. lib. 2. &

51 quia tunc quo ad suum interesse renunciâs non dicitur mortuus quo ad beneficium resignatum Sarn. de annal. q. 62. col. 5. Marius Anguifol. consil. 20. numero 15.

52 Secundo limita nisi resignans mansisset in possessione beneficii resignati, nam hoc casu procurator non censetur reuocatus, & ideo valet processus agita tus cum illo procuratore ita resolutum in vna Placentin. Canonici die 6. Octobris 1546. teste Card. sanctæ Crucis decif. 88. in manuscripto. & quæ affirmant Pelegri. in decif. 17. lib. 2. in manu. Crescent. de cif. 169. lib. 1. alias 171. & ita etiam fuit tentum in vna * Perusin. die 10. Maij 1559. coram Paleott. teste Caputaq. decif. 23. libro primo, & ratio est quia tunc durat interesse resignantis & per consequens durat mandatum Crescent. decif. 245. & 277. & cum remanserit in possessione mors ciuili non operatur eundem effectum quod naturalis & per consequens non equiparatur Bart. in l. ex ea parte S. insula ff. de verb. obli. Bal. in l. Deo nobis C. de Episcop. & cleric. Paris. consilii. 67. num. 13. vol. 4.

53 Tertio limita vt mandatum non reuocetur p cessionem factam post litem cõtestatam quo ad fructus & expensas pro vt fuit resolutum in Ro. in vna Valent. Canonici die 2. Octobris 1545. coram Tho. de Tan. teste Pelegri. in decif. 35. lib. 1. eo maxime si resignans remanserit in detentatione idem Pelegri. dict. decif. 17. lib. 2.

54 Requiritur tamen intimatio faciendâ aduersario in reuocatione quæ inducitur ex resignatione ita Casad. decif. 2. sub nu. 14. de appell. sequitur Put. dec. 467. nume. 6. lib. 2. vbi dicitur ita fuisse resolutum per D. D. de Rot. in vna Palentin. Canonici coram Tho. de Tan. die 8. Octobris 1546. & vt etiam ipse Thom. tradit dec. 106. & Card. sanctæ Cruc. dec. 88. in manu. Et ratio est quia tunc imputatur Domino. Vnde contrarium statuitur in reuocatione p procuratoris q per mortem domini est inducta vt non sit intimanda aduersario Bar. in l. procuratorem. ff. de proc. Abb. in cap. mandatum eodem tit. Felin. in ca. ex parte 21. fallen. de rescrip. quia nihil est quod possit imputari domino & hanc esse rationem differentie tradit Put. dict. decif. 467. nume. 6. lib. 2. Casad. decif. 2. nume. 14. de appell.

56 Quibus vero debeat fieri intimatio vide per Ial.

in l. eius qui s. quas vero nu. 1. ff. si cert. petat.

Sed hic occurrit dubitatio An si quis resignauit in fauorem N. & post resignationem constituit procuratorem ad omnes causas motas & mouendas & mandatum erat contra N. omnesque alios & postea iterum resignauit in fauorem alterius, dubitatur an per hanc secundam cessionem censeatur procurator constitutus reuocatus: hoc dubium fuit propositum in Ro. coram Th. de Tan. die 8. Octobris 1546. in vna * Palentin. Canonici in qua fuit resolutum durare mandatū vt tradit Put. dec. 467. li. 2. Th. de Tan. 2cc. 106. Sarn. de frien. q. 62. Pereg. dec. 17. primo ex quo p resignationem primam erat mortuus constituto procuratoris post primam resignationem facta non potest intelligi nisi pro defensione rone fructuum perceptorū per eum dum esset in possessione Canonici & per consequens ad eū interesse, vnde non censetur reuocatus uel ratione detentationis.

Vnde si fuit Lata sententia valida est vt per Puteū dict. decif. 467. lib. 1. Thom. de Tan. decif. 106.

SEXTAE QVAESTIONIS.

S Y M M A R I V M .

- 1 Resignans post resignationem non potest percipere fructus.
- 2 Resignans tenetur dimittere procuratorem beneficii resignati
- 3 Titulus quem habebat resignans per cessionem est extinctus.
- 4 Resignans post resignationem non potest possidere.
- 5 Resignans percipiens fructus post renunciationem tenetur ad illorum restitutionem.
- 6 Resignans post resignationem reputatur intrusus.
- 7 Resignans post resignationem non habet titulum canonicum.
- 8 Intrusus est eiciendus a possessione.
- 9 Mala fidei possessor tenetur ad fructus perceptos.
- 10 Resignanti coram ordinario vel Papa debentur fructus vsque ad tempus renunciationis.
- 11 Admissa renunciatione, perditur titulus, & possessio beneficii.
- 12 Resignans post cessionem non est dominus neq; possessor.
- 13 Fructus spectant ad Dominum.
- 14 Fructus percepti post renunciationem simplicem donec beneficium conferatur spectant ad eum ad quem spectarent si beneficiarius esset mortuus.
- 15 Vacatio per mortem, & per resignationem equiparantur.
- 16 Fructus percepti post obitum beneficiati spectant ad successorem.
- 17 Fructus percepti post obitum beneficiati spectant ad Cameram Apostolicam in Regno Neapolitano.
- 18 Fructus spectant ad eum cui facta est collatio.
- 19 Fructus pertinent ad quem bona.
- 20 Fructus sunt accessorii domini.
- 21 Resignans potest percipere fructus donec fuerint intimati littere resignationis.
- 22 Resignatarius non potest percipere fructus ante expeditionem litterarum.
- 23 Non sufficit, vt resignans, sciat litteras esse expeditas.
- 24 Debet esse notum Iudici, vt Iudici.
- 25 In posse resignatarij est an velit vti gratia.
- 26 Resignans restituitur si spoliatur antequam resignatus expediat litteras.
- 27 Resignans potest percipere fructus vsque ad tempus Data.

28 Resignans post datam supplicationis amittit titulum dominium, & possessionem.

29 Fructus debentur domino a die quo ei acquiritur ius.

30 Fructus debentur domino a tempore quo emphyteuta cecidit.

31 Data est illa que attenditur.

32 Omnia secuta retrahuntur ad tempus Data.

33 Consensus retrahitur ad tempus Data.

34 Consensus formalis non est necessarius ad perfectionem gratia.

35 Resignatario debentur fructus a die capta possessionis.

36 Purificatis conditionibus Resignatarius consequitur plenum ius.

37 Venditori licet percipere fructus ex venditione conditionali.

38 Vera est opinio vt fructus debeantur resignanti vsque ad diem prestiti consensus.

39 In renunciationibus correptiuis attenditur tempus prestiti consensus.

40 Tempus datum ad publicandum olim computabatur a die prestiti consensus.

41 Resignans potest penitere vsque ad diem prestiti consensus.

42 Resignans spoliatus restituitur vsque ad diem prestiti consensus.

43 Resignatio dicitur perfecta prestito consensus.

44 Prestito consensus per resignantem resignatarius efficitur dominus.

45 Fructus spectant ad dominum.

46 Fructus sunt accessorii domini.

47 Fructus pendentes, & futuri spectant ad emptorem.

48 Fructus interim percepti, spectant ad heredem adita hereditate.

49 Hæres per aditionem efficitur dominus.

50 Maritus habet fructus dotis contra matrimonio.

51 Fructus dotis non debent restitui per maritum mortuam uxore.

52 Maritus est dominus dotis.

53 Fructus legitima debentur filio, a die mortis patris.

54 Fructus pendentes, & futuri spectant ad dominum.

55 In renunciationibus correptiuis, & conditionibus, ius abdicatur prestito consensus.

56 Renunciationes conditionales sunt præcedente tractatu.

57 In renunciationibus conditionalibus supplicatio porrigitur ad utraque partem.

58 In renunciationibus conditionalibus consensus præstatur ab utroque.

59 Certioratus non debet intimari.

60 Resignatarius non potest percipere fructus ante receptionem litterarum.

61 Admissa renunciatione abdicatur, ius reuocabiter usque ad consensus.

62 De stilo Curie consensus non retro trahitur ad tempus Data.

63 Resignans potest penitere etiam post prestitum paruum consensus ante extensum in Camera uel in Cancellaria.

64 In resignationibus conditionalibus consensus est formalis.

65 Consensus non retrahitur quoties pro forma rei agendi requiritur.

66 Dictum Doctoris debet intelligi secundum allegata per ipsum.

67 Capta possessione debentur fructus resignatario etiam antea debiti.

68 Actus conditionalis purificata conditione tribuit ius

a principio.

69 Resignatario debentur fructus a tempore consensus prestiti etiam si per aliquot menses non expedit litteras.

70 Gratia dicitur perfecta prestito consensus.

71 Ius plene quæritur resignatario post consensus.

72 Fructus percepti post consensus prestitum ante captam possessionem debentur resignatario.

73 Resignatarius fit dominus etiam ante adeptam possessionem.

74 Fructus debentur resignatario, etiam si steterit per aliquot tempus ad acceptandum.

75 Si conditio deficiat resignans habet fructus.

76 Resignatarius non habebit fructus ante consensus.

77 Aliud est resignare beneficium aliud fructus.

78 Resignans nendicabit fructus maturatos usque ad diem consensus.

79 Constituens procuratorem ad renunciandum poterit percipere fructus vsque ad diem notificationis resignationis.

80 Fructus pendentes sunt diuidendi prorata interestuantem & resignatarium.

81 Fructus pendentes non spectant ad heredem.

EX T O quæro an resignans post resignationem possit percipere fructus beneficii resignati? communis * omnium doctorum sententia est negatiua Rot. decif. 1. de renun. in nou. Io. Monac. in c. si te num. 30. de renunc. lib. 6. Card. Paris. consil. 39. vol. 4. Rebuff. consil. 22. n. 19. & alij in seruis citandi, nam tenetur post resignationem possessionem beneficii resignati dimittere cum amiserit tit. possessionem naturalem, & ciuilem Card. Paris. consil. 39. n. 3. vol. 4. Cig. cõf. 20. num. 9. Ferret. consil. 6. n. 9. cum alijs vt supra, & nullum habeat titulum canonicum, cui sit extinctum quod habebat ideo non poterit iure possidere ea. 1. de reg. iur. lib. 6. cum ibi notat. ex quo deducitur conclusio * communiter recepta quod si resignans percipit fructus post renunciationem tenetur ad illorum restitutionem cum non fecerit illos suos ita Io. Monac. in d. c. si te n. 30. de renunc. lib. 6. Egregie Hier. Paul. in prax. cã cell. q. solet imprimi post praxim Rebuff. fol. 602. vers. cõsultus. Rot. d. decif. 1. de renunc. in nou. Card. Paris. cõf. 39. vol. 4. Gab. consil. 192. col. 1. vol. 1. Rebuff. d. cõf. 22. n. 19. nã intrusus reputatur vt responderunt Paris. consil. 143. n. 18. vol. 4. Port. Imol. consil. 25. n. 3. cum nō habeat Canonici titulum Rot. decif. 13. de caus. possess. & propriet. in antiq. Gemin. in c. propter col. vlt. dist. 19. Fel. in c. veniens n. 2. & 3. de accus. Io. Selu. de benef. p. 1. q. 11. n. 9. cum seq. Robert. Lancel. de attent. p. 1. c. 3. num. 73. Dec. consil. 111. circa si. Card. Paris. consil. 47. n. 40. vol. 4. Coraf. de benef. p. 4. n. 13. Sarn. in reg. de trie. possess. q. 47. Et cum sit intrusus eiciendus erit a possessione, & non tuendus in ea c. licet Episcopus de pben. in 6. Inno. in c. 2. de caus. possess. Abb. in c. c. olim eodem tit. Dec. consil. 120. cum alijs vt per Ferret. cõf. 1. n. 2. Rot. decif. 9. de iur. patron. in antiq. Rom. consil. 465. Fel. in c. ceterum col. pen. de rescript. Card. Paris. consil. 47. n. 31. in fi. vol. 4. & consil. 79. n. 15. eodem vol. 4. Rocch. de curt. de iur. patron. in verb. honorificum q. 53. col. 3. in fi. Ita etiam mala fidei possessor tenetur ad fructus late Cor. consil. 301. n. 4. vol. 1. vbi late declarat vt procedat et si illos percipiat nomine illius fauore cuius fuit beneficium resignati Rebuff. d. consil. 22. n. 19. Dubium tamen est quo tempore resignans amittat fructus id est usque ad quod tempus potest illos percipere.

per e? Distingendum est inter simplicem resignationem, & conditionalem. In resignatione enim simplici quæ fit coram ordinario, vel coram summo Pontifice * statuenda est conclusio in qua concordant * omnes
 10 + vt admittitur resignatione per Papam, vel per ordinariū & præfinito consensu, resignantem non posse amplius percipere fructus qui ei debentur vsque ad illud tempus Cassad. decif. 4. num. 6. de restit. spoliat. Sarn. de public. q. 7. Gabriel. qui expresse hanc opinionem tuetur
 11 conf. 192. qui beneficium num. 1. vol. 1. + namque admittitur resignatione per superiorē resignans perdit non tantum titulum & dominium, sed etiam possessionem Abb. in cap. sollicitate de iure & de facto Sarn. in regul. de infir. resig. quest. 3. num. 2. vnde cum iste post resignationem non sit dominus neque possessor, impossibile est quod ad eum fructus pertineant ad nota. per Bal. in l. si traditio colum. vlt. C. de act. emp. Alex. conf. 120. num. 5. vol. 4. & conf. 73. vol. 2. fructus tamen spectant ad eum qui habet dominium ca. conquestus de vsur. l. herennius. ff. de iust. Grat. conf. 18. num. 2. lib. 1. Ruin. conf. 25. num. 2. & 53. n. 23. lib. 2. Ceph. conf. 13. num. 14. & conf. 215. num. 49. & conf. 290. num. 13. Burfat. conf. 11. num. 7. vol. 1. & * communiter docto. Vnde donec ordinarius vel Papa + conferat, illius beneficij ita simpliciter renunciati fructus spectabunt ad eos ad quos spectaret si beneficium vacaret per obitum cum vacatio per mortem & per resignationem + aequiparentur Doct. in cap. susceptum de rescrip. li. 6. Franc. de March. decif. 1120. nu. 2. & 3. p. 1. Burfat. cōf. 362. num. 1. id est + ad successorem vt statuit Iul. III. in constit. quæ incipit cum sicut. excepto regno Neapolit. + vbi fructus a die vacationis vsque ad diem quo p. uisi per Rom. Pontif. ceperint possessionem spectant ad Cameram Apostolicam, & exiguntur a commissarijs deputatis per Nuntium vt patet ex const. Pij III. 29. incip. cupientes & ex const. Pij V. cupientes malitians. 2. sequitur collatione fructus spectabunt ad eū cui facta est collatio vt * communiter per omnes est receptum, nam fructus + pertinent ad quos pertinet bona l. fructus vbi doct. ff. de rei vendic. l. fructus C. de fruct. & lit. expen. Benedic. Capr. conf. 10. nu. 33.
 20 nam + sunt accessorij dominij l. i. C. de condit. indeb. l. indebiti cum ibi not. ff. de Ceph. conf. 63. & consilio 13. l. num. 14.
 In resignatione vero conditionali, quæ fit coram summo Pontifice in fauorem alicuius, & cum reservatione fructuum aut pensionis diuersæ sunt opiniones.
 Prima fuit opinio Rebuff. in prax. tit. de resig. si mon. num. 41. & in tit. de publicand. resig. gloss. 18. n. 7. & in tract. de nomin. q. 14. num. 157. vbi tenet resignantē posse percipere fructus donec fuerint sibi intimatæ literæ expeditæ in fauorem resignatarij, post autem dictam intimationem fructus spectant ad resignatarium, cuius opinio probatur, quia + resignatarius non potest percipere fructus ante receptionem literarum extraneag. in iunctæ de elect. in comm. Idē Rebuff. dict. tit. de simon. resig. num. 31.
 23 Secundo quia + non sufficit vt resignans sciat literas esse expeditas nisi fuerint ei intimatæ. Nauarr. in c. accepta opp. 7. n. 1. de rest. spoliat. nam debet ei esse notum vt resignanti; sicuti dicimus notū + iudici vt iudici l. hæc autem S. nō defendi ff. ex quibus caus. in possess. eat. Bar. in l. mutuum circa si. ff. de cond. & demonst. Card. Zabarell. in clem. quia cōtigit in tertia oppo. de religio. domib. Dec. conf. 295. nu. 5. & ratio + rationis quia nescit an pars velit vti prouisione facta Franc. in

c. vt nostrum verū, hoc tamen col. 4. de appell.
 26 Tertio accedat + quia si ante id tempus resignans spoliatur restituitur, Sarn. de trien. q. 24. nu. 8. Crescen. decif. 158. in fin. manu. Pontanus de spol. cap. 13. num. 26. & num. 143. & communiter doct.
 * Secunda est opinio Sarn. in reg. de publ. q. 7. num. 2. verū, confirmatur + vbi tenet resignantem posse percipere fructus vsq; ad tempus datæ supplicationis, & ex illo tempore spectare ad resignatariū ad quod allegat Hieron. Paul. & hæc opinionem sequuti sunt plures ad uocati in vrbe & ad est quoddā consiliū impressum de anno 2586. de redd. eccles. n. 78. in fi. & num. 76. & horum opinio probatur, primo, quia post datam supplicationis resignat. amittit titulum dominij & possessionem. Rot. decif. 4. de renun. in nou. Cassad. decif. 2. eodem tit. Sarn. de infir. resig. q. 20. & dominium acquiratur resignatario & tamen fructus + debentur domino a die quo ei acquiritur ius vt post Ang. tradit. Ias. in l. 2. num. 17. C. de iur. emphyt. vbi fructus + debentur Dño a die qua emphyteota cecidit, licet postea idē dominus declarauerit caducitatē. Soc. conf. 167. n. 12. li. 2. Rip. in l. si vnquam num. 76. C. de reuocand. donat.
 31 Secundo accedit + quia data est illa quæ attenditur. Cald. in c. quisquis de elect. Bal. in l. cum apud C. com. seru. manumitt. & omnia sequuta retrotrahuntur ad tempus datæ Illustr. Card. Paleott. decif. 72. in manuscrip. Moedan. decif. 60. & 189. in manuscrip. Io. Paul. decif. 38. manuscrip. Crescen. decif. 210. manuscrip. consensu postea præfinitus qui semper retrotrahitur ad tps datæ Cassad. decif. 2. & 3. n. 3. de renunc. + in vbi considerat illa verba in literis apponi solita hodie in manibus nostris, &c. & ideo consensu formalis non est necessarius ad perfectionem gratiæ si de eo aliunde constare potest Moedan. decif. 60. in manuscrip. Crescen. d. decif. 210. in manuscrip. Cassad. decif. 1. de renunciat. Boer. decif. 348. num. 4. & 5. Dominus meus Cardin. Paris. conf. 45. num. 2. 1. vol. 4.
 Tertia est opinio Christophori Rossini. de benef. c. 14. n. 26. dicentis + resignatario deberi fructus a die captæ possessionis namq; tunc consequitur exercitiū & effectus dominij & idem Rebuff. conf. 186. n. 19. vult.
 Quarta fuit opinio aliorum qui dicūt fructus deberi resignanti donec + ius quærat resignatario quod quæritur purificationis conditionibus & post acceptationem factam per ipsum resignatarium ad not. per gloss. Ant. de Butr. n. 18. Abb. in fin. in c. cum pridem de pact. Sarn. de trien. q. 27. & 34. in fi. & de hoc videtur tex. in l. necessario §. quod si pendente. C. de peric. & comm. rei vend. nam tunc abdicatur ius a resignatario vt fuit pluries resolutum in Rota vt late ostendi supra q. 3. n. 47. cum seq. confirmatur quia licet + venditori percipere fructus ex venditione conditionali l. 1. & 2. C. de peric. & comm. rei vend. Alex. conf. 75. lib. 2. Card. Paris. conf. 59. nu. 35. cum seq. vol. 1. & est * cōis opin. doct.
 * Quid dicendū? Ego alias consulendo tenui secundā opinionem vt fructus debeantur resignanti vsq; ad tēpus datæ, ex illo tempore debeantur resignatario.
 38 Nunc autē teneo fructus + deberi resignanti vsq; ad diem præfiniti consensu, & ab illa die incipiunt deberi resignatario & p. hanc opinionem iudicauī in quadā causa Montis regalis mihi compromissa a patribus in qua supplicatio erat data die 18. Iulij 1585. consensu p. litus die 30. decembris eiusdem anni, & postea literæ expeditæ & collatio facta per ordinariū die 17. Ianuarij 1586. dubitabatur de fructibus pceptis a die 18. Iulij vsq; ad diē 30. Decembris ad quos spectaret cēl. sui & p. nunciati spectare ad resignantē pceptos vero post

post diem 30. Decembris ad resignatarium quamuis possessio fuisset capta in fine mensis Ianuarij & p. hanc opinionem reperio fuisse consultum per Hieronym. Gabriel conf. 192. num. 3. 4. & 5. & probatur hæc opinio quia in resignationibus correceptiuis, ac conditionalibus attenditur tempus præfiniti consensu qui appellatur formalis cum regratur pro forma docto. in cap. cum vniuersorum de rerū permut. Sar. de infirm. resig. q. 3. col. 2. in princ. qui dicit ita voluisse * Rot. in vna Placenti. Archidiaconatus de Vruggillo coram Episcopo Marfican. & in alia * Toletan. coram Aquen. 1539. Moedan. decif. 213. a quot. com. putabatur tempus datum ad publicandas resignationes vt saepe tenuit Rot. teste Sarn. de publ. resig. q. 7. col. 2. verū, sed prædictis licet hodie a die datæ vt patet ex declaratione Paul. III. vt per Put. decif. 42. l. 3. & Pauli III. ac constitutione Pij V. & Gregorij XIII. de publican. resignationib. Hinc vsque ad illud tempus scilicet præfiniti consensu potest pantere resignans vt tenuit * Rot. in vna Compostellan. Archidiaconatus teste Paleott. decif. 158. & alias. & ita seruat * filius * notorius curiæ vt per Burfat. cor. l. 393. vol. 4.
 42 Hinc si spoliatur a resignatario vsque ad illud tempus restituitur Cassad. decif. 4. de restit. spoliat. P. decif. 4. eodem tit. in manu. Pontan. de spol. cap. 13. num. 193. & nu. 294.
 43 Tunc + n. potest appellari perfecta resignatio. Put. decif. 105. lib. 3. & ita * filius obseruata & per cōsequēs ab illa die debentur fructus resignatario, & ante spectant ad resignantem, namque tunc efficitur vere dominus resignatarius & per consequens ad illum tamquam ad dominum spectant fructus + l. fructus l. in fundo l. ex diuerso l. non solum. §. meum. ff. de vsu. l. si dominium. C. de pignoribus l. herennius. ff. de eui. C. conquestus de vsur. Paul. de Castr. in l. si pignore. §. si præd. ff. de pignor. act. Ruin. conf. 25. num. 2. & cōf. 53. num. 23. lib. 2. Cefal. conf. 49. num. 13. & conf. 50. num. 3. & conf. 131. num. 14. & 215. num. 49. & 299. num. 13. Nauarr. conf. 7. de sentent. excommunic. nu. 2. nam + sunt accessorij dominij l. i. ff. de condit. in deb. l. indebiti cum ibi not. ff. eodem Cef. cōf. 63. & cōf. 141. num. 14.
 47 Hinc fructus + tam pendentes quam futuri spectant ad emptorem perfecta venditione Angel. conf. 55. in fin. Cagnol. in l. 2. num. 100. C. de pact. inter empt. & vendit. Tiraquel. de retract. conuent. §. 2. gloss. 1. num. 34. cum sequunt.
 48 Hinc fructus + interim percepti adita hereditate, spectant ad heredem grauatum vel in diem & non tenetur illos restituerē l. in fideicommissariam. ff. ad trebell. Ruin. conf. 131. num. 14. lib. primo, Bertrād. cōf. 21. thema num. 15. lib. 1. Cardin. Paris. conf. 55. num. 22. vol. 3. quia ipse hæres per additionem fuit effectus dominus Bart. in dict. l. in fideicommissarium col. 1. verū, sed posset dubitari ff. ad trebell.
 50 Hinc fructus + spectant ad maritum contracto matrimonio l. dotis fructus. ff. de iur. dotis a die quo substatuit onera matrimonij. C. salubriter de vsuris Gabriel. consilio 20. numero 86. volum. secund. o vbi num. 88. dicit communem esse opinionem + non esse restituendos mortua vxore, quia tunc effectus fuit dominus l. doce ancillam C. de rei vendit. cum ibi notat.
 53 Hinc etiam fructus legitime debentur filio a die mortis patris Bald. conf. 221. super primo lib. 4. Cor. conf. 265. ad fin. lib. 3. Ruin. conf. 56. num. 2. lib. 2. C. conf. 6. num. 8. & conf. 133. Cefal. conf. 56. num. 40. &

* conf. 95. num. 19. & 109. num. 29. lib. 1. * communis opinio teste Menoch. conf. 77. num. 13. vol. 1. & idē in omni materia a tempore quo trāsferē dominij debetur fructus l. fructus vbi doct. ff. de rei vend. l. fructus C. de fruct. & lit. expen. l. traditionib. cum ibi notat. c. de pact. Capr. conf. 10. num. 33. & est * omnium communis opinio, sed in resignationibus + correceptiuis, & conditionalibus, ius abdicatur præfinito consensu, & tunc transfertur ius beneficij in resignatarium vt patet ex supra congestis & est communis * opinio omnium doct. ergo resignans poterit percipere fructus vsq; ad diem præfiniti consensu & ab illa die fructus incipiunt deberi resignatario cui acquiritur beneficium resignatum.
 Non obstant adducta pro prima opinione: namq; id quod dicunt Rebuff. & Nauarr. de intimatione faciēda resignanti non seruatur in praxi cum resignationes + conditionales fiant præcedente tractatu Boe. decif. & supplicatio porrigitur ab vtraque parte Put. decif. 523. lib. 2. & tunc consensu præfinito ab vtroque resignante respectu cessionis a resignatario respectu seruationis Caputa q. decif. 217. p. 2. vnde alia intimatione non requiritur cum ille sit certioratus iuxta l. 1. in fi. ff. de act. empt. & tradit in simili Card. Paris. consil. 39. num. 34. volum. 4. vbi dicit ita receptum esse in Palatio.
 Nec primum argumentum adductum pro opinione Rebuff. illam probat, & c. quod resignatarius non possit percipere fructus ante receptionem literarū, namque hoc verissimum est & communiter ab omnibus receptum, tamen ex hoc non inferitur quod capta possessione non competant ei fructus antea debitos cum in contrarium se habeat veritas vt supra probauimus: ex quo etiam tollitur secundum argumentū nec obstat tertium, corrui enim quia habet aliam rationem vt dicitur suo loco.
 Nec obstant adducta pro secunda opinione, quia respondetur quod + quamuis admittitur resignatione abdicatur ius a resignante, hoc tamen intelligitur reuocabiliter ante consensum præfinitum, sed postea irrevocabiliter ut fuit decifum in Rot. teste Pute. decif. 106. lib. 3. vnde non illud, sed hoc tps erit attendēdū vt diximus supra, minus obstat illud quod adducebatur consensum + retrotrahi ad tēpus datæ, namque de stilo * curiæ non vadit ad perfectionem vt vidi consilium p. Excellentissimum Aduocatū Dominum Bernardinum Bisciam qui de hoc attestabatur + cum etiā post præfinitum paruum cōcessum & signatam supplicationem donec consensus non sit extensus in Camera vel Cancellaria sit locus penitentię vt fuit resolutum in * Rota in vna Parmen. pensionis de mense Iunij de anno 1547. coram Corta. Eoque magis in his resignationibus conditionalibus in quibus hic consensus est formalis Sarn. de infirm. resig. q. 3. col. 2. & tamen + quoties pro forma rei agendæ consensus requiritur nūquam actus retrotrahitur vt dicit Bal. in l. prima sub simo. r. C. ad Macedon. vbi allegat Innocen. in cap. dudum de rebus eccl. non alien. & in cap. 1. de eo qui dux. in mat. Vnde intelligo. Sar. dic. q. 7. de publican. num. 2. verū, confirmatur loqui in resignationibus quæ sunt simpliciter coram Papa vel ordinario, nam Hieronym. Paul. quem citat loquitur in hoc casu & dictum doctoris debet intelligi secundum allegata per ipsum iuxta doctrinam Bartol. in l. non solum. §. liberationis. ff. de liber. legat. & ita intelligo Cardinalem Paris. conf. 143. num. 18. vol. 4. Port. Imolen. conf. 25. num. 2. dum scriptum reliquerunt tenent

neti resignantem ad fructus perceptos post resignationem scilicet praestito consensu.

Nec obstat tertia opinio quia verum est quod scribit Roffiniac. de benefic. capitulo. 14. numero. 26. ¶ Capta possessione debent fructus resignatario, sed non ex hoc inferitur, quod ei non debeantur fructus ante id tempus debiti, ut supra probauimus.

Ad quartam opinionem respondetur quod quamuis actus conditionalis ante conditionem purificatam non tribuat ius tamen ea purificata tribuit vsque a principio Geminian. conf. 107. Staphil. de lit. grat. de mandat. de prouide. in 5. form. ad finem.

Fructus igitur spectant ad resignantem vsque ad diem consensu praestiti & secundum hanc opinionem vidi saepius concludi, ab illo autem tempore spectant ad resignatarium.

69 Quod si Ampliatur primo procedere etiam si stetit per multos menses expedire literas resignatarius nam nihilominus ei debentur fructus a tempore consensu praestiti ita in terminis Gabrie. conf. 193. num. 6. vol. 1. & ratio est quia gratia tunc est perfecta Put. decif. 106. lib. 3. Caputaq. decif. 3. lib. 2. in manuscripto.

70 Modest. decif. 213. & ius plene quaesitum post consensum Abb. in cap. nostra num. 2. de rescript. Sarn. de infirm. resignat. q. 18. ergo nihil obstat quod literas non expedierit dummodo postea fuerint expeditae cum apud ipsum sit dominium iuxta ea quae tradunt Burlat. conf. 11. num. 7. vol. 1. Cefal. conf. 49. num. 13. & conf. 50. num. 3. vol. 1.

71 Secundo Ampliatur procedere etiam si stetit per aliquod tempus post literarum expeditionem accipere possessionem namque fructus pendentes vel per tempore medio tempore scilicet post consensum debentur resignatario, ita Gabriel. dict. conf. 192. num. 6. vol. 1. Ex his quae dicta sunt in praecedenti ampliatio ne namque dominus illico fit etiam ante adeptam, possessionem Archidia. in cap. si tibi co. 1. Geminian. num. 2. Franc. nu. 7. de praebend. lib. 6. & in temporalibus hoc videtur dicere. Alexan. conf. 121. num. 6. volum. 4.

72 Ex his etiam quae diximus inferuntur quod si quis resignauit in fauorem absentis post praestitum consensum fructus debentur resignatario etiam si steterit per aliquot tempus ad acceptandum ita Gabriel. dict. conf. 192. num. 2. 3. & 4. vol. 1. nam consensus ratione fructuum retrahitur, & perinde est ac si tempore collationis fuisset praesens Geminian. in cap. si tibi absentis col. 4. de praebend. lib. 6. nam conditione pendente fructus spectant ad resignantem si conditio deficiat Roman. singu. 538. Anan. conf. 19. num. 17. qui ita interpretatur le. necessario. §. si pendente. ff. de peric. & commo. rei vendi. facit text. in l. si dominium C. de pignor. l. prima & 2. C. de pignora. actio. l. 2. C. de pact. pignor. l. prima C. de distrah. pignor. quae iura ad hoc allegantur in decif. 2. Ianuen. nu. 6. si autem conditio existat fructus debent omnino restitui resignatario cui de beneficio fuit prouisum, ita post euentum conditionis fructus restituantur a venditore emptori ut declarat egregie Pau. Cast. col. 269. incip. in facto illorum lib. 1. in antiq.

73 Et ita in alijs casibus in resignatione conditionali erit respondendum. Quia resignatarius non poterit vendicare praetextu resignationis fructus ante consensum quia aliud est resignare beneficium aliud fructus. l. fundi Trebatiani vbi Bart. ff. de vfu. leg. Gabriel. conf. 57. num. 7. vol. 2. Vnde si renuncians non potuit habere fructus exactos aut maturos ante die

praestiti consensus quamuis resignatarius ceperit possessionem tamen ille resignans poterit illos fructus petere ac uendicare cum ad se spectent ratione dominij & regiminis ita Crauet. conf. 873. num. 2. vers. atque in specie vbi allegat speculata tenentem, quod concludenti ratione probatur quia quoad illud tempus fuit dominus ergo fructus quoad id tempus ei spectant. Grat. conf. 18. num. 7. lib. 1. Ruin. conf. 25. num. 2. lib. 2. Capra conf. 10. nu. 33. Cephal. conf. 50. n. 3. & satis est quod tempore regiminis sui sint naturali.

78 Ita si quis constituit procuratorem ad renunciandum poterit percipere fructus absque dubio vsque ad diem praestiti consensus per procuratorem Geminian. in ca. 2. num. 10. vers. quid si de renunc. li. 6. Immo iste poterit fructus percipere vsque ad notificationem resignationis factae nam vsque ad illud tempus facit fructus suos etiam in conscientia quia potest presumere quod superior noluit resignationem admittere vel procurator non resignauit aut pars non curauit ita Rebuff. conf. 22. numer. 19. Prob. in addit. ad Monach. cap. 2. num. 30. de renunc. lib. 6. arg. l. sed & fecus. §. si absentis ff. pro socio.

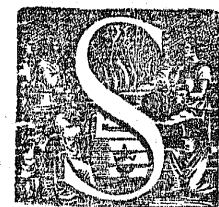
79 Dubium tamen est quid spectent fructus pendentes scilicet ad resignantem vel resignatarium Coarr. lib. 1. variar. resolut. c. 15. sub nu. 12. constanter affirmat pro rata temporis esse faciendam diuisionem inter resignantem & resignatarium. Alberi. vero in l. diuortio sub nu. 12. ff. solut. matrim. tenet ad resignatarium fructus pendentes integre pertinere & haec opinio communis est iuxta aliam communem opinionem ut fructus pendentes non spectent ad haeredes de facto sed ad ecclesiam vel ad successorem in beneficio glo. Gemin. Franc. & alij in cap. si propter de rescrip. lib. 6. & in cap. praesenti de off. ordin. eod. lib. Holt. Card. & alij in cap. vltim. de pecul. cler. Corset. in singular. verb. Clericus, opinio vero Couar. uerior est & praesertim in beneficijs curatis vel requirentibus residentiam propter ministerium quod ecclesijs exhibuerunt in eorum regimine & cura alijque diuinis obsequijs capit, cum secundum de praeben.

SEPTIMAE QVAESTIONIS
S V M M A R I V M .

- 1 Resignans beneficium simpliciter non potest incumbere possessioni.
- 2 Intrusus non potest incumbere possessioni.
- 3 Ab intruso auferitur possessio absque citatione.
- 4 Is ad quem spectat collatio statim potest conferre beneficium vacans per renunciationem.
- 5 Vacatio per renunciationem purificatur vacationi per mortem.
- 6 In beneficio curato resignato Episcopus deputat Vicarium.
- 7 In beneficijs curatis vacantibus per renunciationem fit examen per concursum.
- 8 Decretum Concilij Tridentini ca. 18. sess. 24. de reformatione non habet locum in Resignatione conditionali.
- 9 In resignatione condicionali potest resignans incumbere possessioni, & alia gerere donec resignatarius capiat possessionem.
- 10 Ius non abdicatur a resignante nisi acquiratur beneficium resignatario, & seruentur conditiones.

11 Capta

- 11 Capta possessione per resignatarium ius ei plene acquiritur.
- 12 Resignatarius ante captam possessionem non potest seingere beneficium.
- 13 Ne Ecclesia remaneat viduata multa permittuntur.
- 14 Viuente resignante non praescribitur tempus resignatario ad capiendam possessionem.
- 15 Resignans potest beneficia conferre donec resignatarius capiat possessionem.
- 16 Quandiu quis sustinetur in officio potest administrare.
- 17 Excommunicatus toleratus potest conferre & praesentare.
- 18 Cardinalis post cessionem Episcopatus non potest conferre.

PRIMO quæro an resignans beneficium post admissam renunciationem & consensum praestitum possit incumbere possessioni & omnia pertinentia ad illud beneficium resignatum exercere & gerere donec alter capiat possessionem

Distinguendum est de simplici ac de condicionali resignatione, in simplici. n. renunciatione vera est sententia negatiua quia cum ex communi amittat omnem ius ut supra probauimus sequitur non posse possessioni incumbere iuxta ea quae de intruso traduntur De cil. conf. 120. Perrett. conf. 1. nu. 2. Paris. conf. 47. nu. 31. vol. 4. & alij omnes & ob id auferitur ab eo possessio absque citatione ut post Innocent. & Hostiens. tradit Anton. de Butr. in cap. 2. num. 13. de restit. spo. liat. vbi dicit quod statim potest & is ad quem spectat collatio conferre cum ille per renunciationem spontaneam sit priuatus ipso iure & hanc opinionem egregie probat text. Concil. Trident. in cap. 18. sess. 24. de refor. ut inf. dicitur. Et hoc casu poterit superior vel statim conferre vel alia remedia adhibere ut in beneficijs quae vacant per mortem cum hac vacatio illi purificetur Franc. de Marco. decif. 1120. num. 2. & 3. p. 1. Burlat. conf. 362. nume. 1. Quare si beneficium post curatum debet Episcopus deputare Vicarium cum congrua fructuum assignatione ut onera sustineat donec de Rectore prouideatur & examen per concursum facere iuxta tex. aureum Concil. Trident. in cap. 18. sess. 24. de reformatione. vbi loquitur de uacatione quae prouenit ex morte, & ex resignatione, nam inquit tex. expedit maxime animarum salutis dignis atque idoneis parochijs gubernari id vt diligentius ac rectius perficiatur statuit sancta Synodus vt cum parochialis ecclesia vacatio etiam si cura ecclesiae vel episcopo incumbere dicatur & per unum vel per plures administraretur etiam in ecclesijs patrimonialibus seu receptis nuncupatis in quibus consuevit episcopus vni vel pluribus curam animarum dare quos omnes ad infra scriptum examen teneri mandat per obitum vel resignationem etiam si ipsa parochialis ecclesia reseruata vel affecta fuerit generaliter etiam vigore indulti seu privilegij in fauorem sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium seu Abbatum vel capitulorum de beat Episcopus statim habita notitia vacationis Ecclesiae si opus fuerit idoneum in ea Vicarium. & c. Et sic vides quod loquitur etiam de vacatione per resignationem hic & tex. loquitur de resignatione simpliciter non autem condicionali quae fit in fauorem vt

* fuit resolutum per sacram congregationem in vna Illerden. 4. Idus Octobris. 1566. & in vna Imolen. de mense Maij 1569. & in vna Auriem. de mense Februarij. 1565.

In resignatione autem condicionali que fit in fauorem statuenda est conclusio affirmatiua possessorem resignantem incumbere possessioni & omnia pertinentia ratione illius beneficii resignati exercere & gerere donec resignatarius capiat possessionem ita Christophorus Roffiniac. de benefic. cap. 14. num. 26. & cap. 23. num. 10. Rebuff. de simon. resign. nu. 27. & nu. 31. in prax. & in tract. nomin. quaest. 14. num. 157.

Et ratio est quia cum huiusmodi resignatio habeat hanc conditionem vt ius non abdicetur a resignante nisi fuerit acquisitum cum effectu resignatario, vt est communis conclusio ab omnibus recepta, vt late dixi supra q. 2. plane autem non dicitur acquisitum nisi fuerit capta possessio iuxta communem opinionem ergo vsque ad illud tempus poterit incumbere possessioni & alia gerere. Accedat alia ratio quia resignatarius ante captam possessionem non potest se in gerere beneficio sibi resignato Aufre. decif. Cappell. Tholof. 444. Roffiniac. de benefic. cap. 23. nu. 8. lo. Selua de benefic. p. 2. q. 15. Franc. de Mart. q. 49. in. 2. par. ergo ne ecclesia remaneat viduata poterit continuare resignans arg. l. memento. ff. de off. proconf. §. vlt. Auth. de admittit. extra. ag. in iuncta de elect. cap. ne p defectu de elect. & alibi scribit Roffiniac. in eodem tract. cap. 12. num. 20. quod viuente resignante non prohibetur tempus resignatario ad potendam possessionem beneficii resignati quod hodie non procedit stante constitutione 87. Gregorij XIII. Felic. recor. de public. resign. vt inf. suo loco dicitur. Ideo qui resignauit in fauorem donec resignatarius ceperit possessionem, potest beneficia conferre spectantia ad collationem illius beneficii Rebuff. in prax. de simon. resign. num. 27. & in tract. de nomin. q. 14. num. 157. & ratio est secundum Rebu. quia quandiu quis sustinetur in officio administrare potest & conferre. c. vlt. §. n. 4. cap. ad probandum de re iudic. vnde tex. communicatus toleratus potest conferre & praesentare. Innocent. in cap. si vere in fin. de senten. excomm. Ab. in cap. ad probandum eccl. 3. de re iudic. sed, vsque ad illud tempus sustinetur, ideo poterit conferre, quod confirmat Rebuff. alijs rationibus vt per ipsum. Ex quo infert Rebuff. num. 45. ad Cardinales renunciantes episcopatu, vt possint conferre donec alter episcopus ceperit possessionem, quae illatio non est vera quia ex quo Episcopatus renunciatur simpliciter in manibus Papae renuncians post renunciationem abdicauit a se omne ius Put. decif. 158. num. lib. 3. cap. put. decif. 82. nu. 3. & communiter doctores, vnde non poterit conferre iuxta ea quae supra scripsi, & facit quod decium fuit in vna Salamantin. pertionis coram Ac coram bono teste Ant. Maria Papazono in add. ad decif. 1. num. 13. de renunciat. in nou. nam admissa renunciatione nullum ius remanet penes resignantem. Lap. alleg. 24. Put. decif. 250. lib. 2. Crescenti. decif. 14. in manuscripto. & fuit resolutum in Rota in vna Tuden. beneficij lunae. 9. Maij. 1578. coram. R. P. D. Laurentio Blanchetto.

OCTAVAE QVAESTIONIS.
S V M M A R I V M .

- 1 Post renunciationem admissam resignans non tene-

tur ad

- 1 *tenetur ad pensionem & nu. 9.*
- 2 *Pensio imponitur super fructibus beneficij.*
- 3 *Resignans non potest fructus percipere post resignacionem.*
- 4 *Cessante causa cessat effectus.*
- 5 *Per mortem extinguitur obligatio soluendi pensionem.*
- 6 *Mortuus civiliter non tenetur ad pensionem.*
- 7 *Resignans dicitur mortuus quo ad hoc beneficium resignatum.*
- 8 *Pensio est seruitus cuius liberationem ecclesia fauet.*
- 10 *Cautio bancharia cessat resignato beneficio.*
- 11 *Obligatio in forma Camere & iuramentum soluendi pensionem cessat resignato beneficio.*
- 12 *Obligatio in forma Camere ad quid inuenta?*
- 13 *Obligatio in forma Camere non plus ligat quam actus.*
- 14 *Fidei iussio & iuramentum sequuntur naturam actus, super quo interponuntur.*
- 15 *Obligatio principalis extinguitur cessante causa si uelut.*
- 16 *Resignans tenetur soluere pensionem, sed ad illam se obligauit post resignacionem.*
- 17 *Quisque potest fidei iurare pro alio.*
- 18 *Resignans tenetur ad pensiones decursas usque ad die renunciationis.*
- 19 *Resignans in fraudem tenetur ad pensionem.*
- 20 *Resignans tenetur ad pensionem, si post renunciacionem fuit assumptus ad beneficium resignatum.*
- 21 *Que sunt incontinenti censentur in se.*
- 22 *Succedens in beneficio renunciat simpliciter tenetur ad pensionem.*
- 23 *Vacante beneficio, Oeconomus vel Camera in Regno Neapolitano soluit pensionem.*
- 24 *In Francia tempore aperte Regalie non soluitur pensio.*
- 25 *Resignatarius tenetur soluere pensionem.*
- 26 *Resignans ut non teneatur ad pensionem debet probare resignatarium accepisse.*
- 27 *Requiritur acceptatio resignatarij.*
- 28 *Acceptans beneficium pensione granatum se obligat ad illam.*
- 29 *Acceptatio probatur per consensum in supplicatione.*
- 30 *Pensio est onus reale, & transit ad quem beneficium.*
- 31 *Pensio transit cum re in singularem successorem.*
- 32 *Resignatarius est successor legitimus in beneficio.*
- 33 *Verbum successor comprehendit omnes successores.*
- 34 *Pensio non debetur ex contractu, sed ex voluntate Pape.*
- 35 *Inuito resignatario potest assignari pensio resignanti.*
- 36 *Pensionarius potest agere hypothecaria contra detinentem.*
- 37 *Intrusus, & non beneficiatus tenetur ad pensionem.*
- 38 *Intrusus tenetur ad Charitatum.*
- 39 *Litigans si possidet, tenetur ad pensionem.*
- 40 *An successor teneatur ad pensiones decursas tempore predecessoris.*
- 41 *An successor teneatur ad iura Episcopalia.*
- 42 *Successor fundi tenetur ad decimas praeiales.*
- 43 *Possessor beneficij absque titulo canonico si soluat pensionem, illam computabit inter fructus restituendos.*
- 44 *Resignatarius tenetur ad pensionem etiam si resignatio sit nulla.*
- 45 *Resignatarius potest dicere de pensione nulla.*
- 46 *Non retardatur solutio dum dicitur pensio nulla.*
- 47 *Resignatarius debet probare excessum.*

- 48 *Non percipiens fructus ex casu fortuito non tenetur ad pensionem.*
- 49 *Per multos annos non percipiens fructus non tenetur ad pensionem quamuis in literis dicatur, etiam si non percipiat fructus.*
- 50 *Resignatarius tenetur ad pensionem a die consensu praestiti.*
- 51 *Successor tenetur ad pensionem a die collationis.*
- 52 *Diuisio terminorum si causa commodioris solutionis.*
- 53 *Resignatarius sicuti tenetur soluere pensionem ita & quartam, & alia similia onera.*

Cautio quero. An resignas post resignacionem admittam & illi consensum praestitum teneatur ad pensionem impositam super beneficio resignato? Et communis opinio doctorum est pro sententia est non teneri amplius. Io. Andr. & alij omnes in ca. Nisi de praebend. Gammar. de auctor. leg. a lat. l. 6. tit. de pension. num. 421.

- * Burfat. conf. 361. vol. 4. & fuit pluries resolutum in Rota & in vna Terdonen. pensionis coram Moedan.
- * 11. Februarij. 1538. & in alio alia Oxomen. pensionis teste eodem Moedan. decif. 2. fuit facta resolutio in manu scriptis & alias pluries: quae conclusio probatur primo quia pensio imponitur super fructibus beneficij ut est communis opinio omnium doctorum, sed renunciacionis post admittam renunciacionem non potest fructus beneficij recipere iuxta communem conclusionem de qua dictum est supra, ergo non tenebitur ad pensionem quia cessante causa assignacionis cessat pariter obligatio soluendi pensionem. Roman. conf. 417. post. princip. num. 3. Gig. resp. 19. num. 4. & 5. Tiraquell. in suo tract. cessante causa ver. promissionis, causa & veris. concessionis & constitutionis.
- 5 Secundo per mortem cessat obligatio soluendi pensionem ut est commune omnium eorum non solum per naturalem, sed etiam per civilem. Rebuff. de pacif. possess. num. 137. & est communis opinio sed resignans dicitur mortuus quo ad beneficium resignatum. Abb. in c. nisi essent in gloss. ult. de praebend. Paris. conf. 93. num. 25. vol. 4. & communiter omnes ut supra dictum est & tradunt Doctores in cap. susceptum de rescrip. lib. 6. ergo post renunciacionem quis amplius non tenetur soluere pensionem & eo magis quia pensio est seruitus cuius liberationem ecclesia fauet. Ferret. conf. 388. num. 18. & num. 26.
- 9 Primo amplia hanc conclusionem procedere etiam in eo resignante qui consensit illi pensioni impositae super beneficio resignato ut est communis opinio de qua attestatur Gammar. dic. tract. de auct. leg. a later. tit. de pens. lib. 6. num. 421.
- 10 Secundo amplia procedere etiam si ille qui consensit impositi pensionis huiusmodi promissit sub fideiussore illam soluere data securitate bancharia per triennium vel per plures annos ut solet fieri in curia, nam nihilominus post resignacionem non tenetur soluere: & cautio praedicta bancharia expirat & fideiussores non tenentur ut fuit resolutum in Rota. Sarn. decif. 43. lib. 2. Moedan. decif. 287. incipien. Oxomen. pensionis tit. de pensio. & decif. 292. in manu scriptis. & est communis opinio, quia promissit & se obligauit illam soluere uti Resor. & dominus beneficij & fructuum, ergo cessante beneficio per renunciacionem cessat obligatio cum cessante de appe.

Tertio

- 11 Tertio ampliat etiam si ille qui consensit impositi pensioni se obligasset in forma Camere & cum iuramento ad illam soluendam statuti temporibus, nam nihilominus post resignacionem non tenetur ut in facti contingentia respondit Burfarus dict. consil. 361. num. 1. cum seq. vol. 4. ubi in fine attestatur ita obtinuisse & fuisse pluries per Rot. resolutum. Namque licet obligatio in forma Camere a procuratoribus Camere ob illius credita inuenta, ut parata sit executio absque mora faciendi processum ordinarium ut p. Gallef. in suo opus. de oblig. in forma Camere constituat faciliorem & efficaciorum cautionem ut tradit idem Gallef. in dict. tract. p. 1. quaest. 1. & quaest. 2. num. 8. & par. 2. quaest. 1. num. 14. Ita tamen non plus obligat quam licet actus, cum sequatur eius naturam sicuti fideiussio, & iuramentum. Nat. consil. 480. num. 23. lib. 3. Neuzan. conf. 32. num. 14. Cephal. conf. 420. num. 27. lib. 3. Simon de Pratis conf. 198. num. 130. Riminaldi minor. conf. 5. num. 123. cum seq. lib. 1. cum alijs ut per Gabriel. commun. opin. de iur. iur. concl. 10. per totam & est communis opinio de iuramento ante Anchar. quaestione familiar. 21. num. 156. & 56. num. 17. p. prima. & quaest. 20. num. 6. & 7. eadem. p. prima: & est etiam communis opinio de fideiussore pro ut testantur Iaso. in l. cum mota. nu. 10. C. de tran. lat. Vitalob. com. opi. verb. stipulation. 126. ideoque licet obligatio sit personalis tamen extinguitur cessante causa fructuum. Socin. Senior. conf. 71. col. penul. lib. 1. & qui non habet fructus non potest pensionem soluere. Ferret. conf. 319. nu. 5.
- 16 Limita primo non procedere si post resignacionem se obligauit soluere pensionem quae erat imposita antiquitus super illo beneficio resignato, nam tunc compellitur illam soluere non obstante resignacione ut fuit resolutum in Rot. in vna Prænellen. pensionis coram Quiroga die 20. Maij ut habetur in lib. di. uer. decif. 106. in manu scriptis & ratio est quia tunc tenetur vi nouae obligationis, nam quis non prohibetur inde iurare pro alio & se obligare ad bona sua in casu proposito absque simonia ut fuit per dominos de Ror. consideratum.
- 18 Limita secundo ut resignans post resignacionem teneatur ad pensiones decursas usque ad diem resignacionis & non solutas ut fuit conclusum per Rot. in vna Cremonen. coram Oradino ut habetur in lib. diuers. decif. manu script. incip. in vna Cremonen. Et haec est communis opinio quae nullam patitur difficultatem cum obligatio soluendi sit ante renunciacionem contracta, ut omnibus patet.
- 19 Limit. 3. non procedere quoties renunciatio fuit facta in fraudem, ita Gammar. in tract. de auct. legatia lat. tit. de pens. lib. 6. num. 423. dicens hoc casu teneri ad interesse, & ratio est quia culpa nemini debet patrocinari iuxta communem regulam.
- 20 Limit. 4. non procedere quoties resignans statim post renunciacionem assumetur ad illam ecclesiam resignatam, nam tunc tenetur soluere pensionem, ita Gammar. dict. tract. lib. 6. num. 424. & ratio est quia non videtur renunciasse qui statim assumptus est. si propter seruum. ff. de in rem ver. cap. diuortiu de poeni. distinct. 1. & periode habetur ac si in beneficio semper fuisset. quod ita senatus. ff. de adilit. edicto cert. pet. & hoc casu cessant rationes ex quibus supra concludimus non teneri vnde cessabit dispositio cap. cum cessante de appell. secus vero si fuisset ad illam ecclesiam assumptus ex intervallo, nam tunc tenetur

- pro tempore quo eam possedit & percipit fructus ut communiter concludunt doctores.
- 22 Declara quomodo ut in resignacione simplici statim liberetur resignans ab onere soluendi pensionem impositam super illo beneficio resignato & illam teneatur soluere successor id est ille cui dictum beneficium collatum fuit, & si beneficium non confertur per aliquod tempus ut accidere solet in beneficijs iuris patronatus potentissimi Regis Philippi II. tunc pensio adueniente tempore solutionis debetur ex fructibus ab Oeconomio respondit Gig. tract. pensio. qu. 65. per totam Burfar. conf. 361. num. 24. vol. 4. in regno Neapolitano cum fructus spectent ad Camera. Camera tenetur soluere pensionem pro rata. In Francia tamen tempore aperte regalie scilicet a die vacationis episcopatus usque ad subrogationem alterius non soluitur ut tradit Arnulf. Rux. de iur. regal. priuil. 53. relatus a Burfar. dict. conf. 361. num. 10. ex doctrina Castren. conf. 42. videtur lib. 1.
- 25 In resignacione vero conditionali in fauorem alius cuius admittam renunciacionem liberaetur resignans & tenetur resignatarius illam soluere ut fuit resolutum in vna Prænellen. pensionis coram Quiroga die 10. Februarij 1538. teste Card. Paleott. decif. 167. incip. proponebatur in manu scriptis & in alia Gratianopolitan. pensionis. 2. Junij. 1539. coram Rauell. teste Moed. decif. 2. q. 5. de pensio. & decif. 10. de sentent. excommunic. incipien. in causa Terdonen. in manu scriptis & alias pluries, fuit hoc idem resolutum teste Bur. conf. 361. ubi attestatur etiam ita obtinuisse, & communis opinio teste Gammar. dict. tract. de auct. legat. a later. lib. 6. de pensio. nu. 421. debet tamen resignans probare resignatarium accepisse renunciacionem & cepisse possessionem ad effectum ut ipse liberetur ab onere soluendi pensionem ut fuit resolutum post longam disputationem in dict. Gratianopolitan. pensionis 7. Julij 1539. coram Episcopo. Rauellen. teste Moedan. decif. 292. & in alia Oxom. pensionis ut p. Moedan. decif. 235. teste etiam Sarn. decif. 159. l. 1. in manu scriptis. vide Moedan. decif. 2. Burfar. conf. 361. nu. 26. & ratio est quia praesumitur mansisse in detentatione & regulariter acceptatio resignacionis requiritur ut fuit dictum in vna Celaraugulari. Vicariae sancti Egidij coram Accorambono. Melchior. Pal. in tract. ma. for. c. 1. q. 24. num. 29. Rossiniac. cap. 14. num. 26. & 28. acceptans beneficium pensione granatum videtur se obligare ad onera posita in illo beneficio. Guid. Pap. q. 577. Gig. de pens. q. 5. 1. Caputaq. decif. 302. libro. 2. & probatur accepisse si consensit supplicationi Por. Imolen. conf. 98. num. 18. Burfar. dict. conf. loco cita. Et hoc si erat resignans praesens in loco beneficij, si vero absens quia tunc cessat praesumptio detentationis secus ut fuit bis resolutum in Rot. coram Moedan. teste Sarn. decif. 153. lib. 2. in manu scriptis, & vna istarum decisionum fuit facta die 10. Februarij. 1538.
- Et ratio est hoc onus soluendi pensionem spectet ad successorem in beneficio, est quia pensio super fructibus constituta est onus reale sicut sunt decimae census & collectae gloss. penult. in c. Nisi essent de proba. Geminian. & alij communiter in cap. vltimo in fi. de offic. ordinar. lib. 6. Felin. in cap. ad audientiam num. 5. de rescrip. Paul. de Castr. conf. 338. qui exceptio. II. 32. ideoque transit eum ipsa re in singularem successorem & rei possessorem qui pro pensione venit conueniendus cap. si quis laicus 16. q. 1. ca. 1. de solu. Gig. de pens. q. 47. & consil. 124. num. 1. Card. Paris. consil. 82. num. 2. & 36. volum. 4. late Put. decif. 189. lib. 2. & decif.

decil. 1.5. libro tertio. Hinc ex communi filio de quo attestatur Burla. conf. 361. num. 1. 2. uol. 4. apponitur in literis apostolicis quando opponitur aliqua penho dictum modernum & c. vel eius in eadem ecclesia successorem singulis annis & c. quo fit ut amplius resignans non teneatur, sed is cui collatum fuit si fuit renunciatio simplex, vel resignarius si fuit renunciatio in fauorem namque resignarius successor legitimus in illo. beneficio est gloss. & alij dicit. in dict. cap. nisi de preben. Castré. conf. 5. 1. quem allegat Paris. dict. conf. 82. numer. 2. & 36. volum. 4. verbum enim successor omnes & quoscunque successores comprehendit Paris. dict. consil. 82. vol. 4. Mandol. in reg. Cancell. 33. q. 14. nume. 1. 1. Butr. conf. 5. 5. quae verba videntur dare formam, nam obligatio soluendi pensionem super beneficio contrahitur neque constituitur ex contractu & conuentione partium, sed ex sola Pontificis auctoritate & concessione a quo totum negotium huiusmodi pendet Cassad. decil. 4. num. 5. locuti Cigas conf. 26. num. 13. & conf. 3. 1. num. 10. & de pension. quaest. 44. in principio.

35 Hinc etiam inuito resignatio potest pensio resignanti assignari Felin. in dict. cap. ad audientiam nume. 5. cum sequent. de rescrip. Caccialup. de pension. q. 5. num. 5. Idque procedit etiam si in literis apostolicis in quibus constituta est pensio nihil de successoribus dictum sit Caccialup. de pen. q. 9. Ferrer. conf. 319. num. 4. & 4. lib. 2. & conf. 388. nu. 8. & 15. Alfo. Aluarez in speculo Romano. Pontif. cap. 61. de pension. nu. 14. Rebuff. de pacif. possess. nu. 126. nam potest agi hypothecaria contra detinentem beneficium Rom. conf. 388. num. 5. Bero. conf. 17. nu. 8. & seq. lib. 1. Ferrer. conf. 72. competit actio personalis pro pensione contra successorem in beneficio quia acceptando videtur contrahere ut fuit resolutum in vna Mediolan. die. 10. Februarij. 1552. coram Romano teste Caputaq. decil. 13. p. prima. Hinc intrusus ex quoferem habet id est beneficium ac fructus percipit tenetur ad pensionem non autem verus beneficiarius, in terminis Gig. conf. 29. per totum sicuti intrusus & non verus beneficiarius tenetur ad. charitatum, Bellene. de charitat. sub sid. qua. 34. ita & qui ligat si possidet tenetur ad pensionem Rebuff. de pacif. possess. num. 136. adeo quod aliqui velint ut successor in beneficio tenetur etiam ad pensionem decursas tempore praecessoris mortui Caccialup. de pens. q. 1. 1. Gig. q. 39. num. 13. utque ad fin. & fuit resolutum in Rot. in vna Senen. teste Achill. de Grass. decil. 1. de pension. & in vna Meliten. ut idem attestatur decil. 3. eodem titu. & hanc esse communem & probabilem tradit Burlat. dict. conf. 361. num. 20. vique ad nu. 24. licet Casador. decil. 3. num. 2. & 3. loca attestatur non dum Iudicio Rotae fuisse terminatum Ant. Augusti. lib. 3. cōtrouer. decil. 12. namque successor soluit iura Episcopi pro tempore etiam praeterito quo suus auctor precipit Card. in clemen. prima q. 1. de censib. & possess. for. fudi tenetur ad decimas praediales de praeterito non solutas Feder. de Sen. conf. 8. 1. incip. laicus & cōf. 209. Gig. de pension. dict. qua. 44. & conf. 41. num. 4. Hinc scribit idem Gig. conf. 124. nu. 1. quod si possessor beneficii absque Canonico titulo soluerit pensionem deinde cogatur restituere fructus, computabit pensiones solutas. Amplia ut resignarius tenetur soluere pensionem & non resignans post renunciationem admissam & acceptatam etiam si fuisset nulliter facta resignatio ut fuit resolutum in vna Ispalen.

penhionis coram Io. Paulo die. 10. Iunij. 1541. teste Mosdan. decil. 216. de pension. Put. decil. 1. de pen. in manu.

Et ratio est quia resignarius percipit fructus, ideo non inspicitur ius sed qui fructus percipit. nam ille tenetur ad onus reale iuxta doctrinam Bart. communiter receptam in l. prima C. de ann. & trib. & in l. quarto ff. de usufruc. legat. Castr. conf. 419. Potest tamen resignarius dicere de pensione nulla & iniusta ad illam vel partem illius cassandam ut fuit tentum in vna Regien. coram Capizucc. teste Achill. de Grass. decil. 8. de pension. Burlat. dict. conf. 361. num. 27. idque non retardata solutione Put. decil. 281. li. 2. & ita communiter de filio seruatur ipse tamen debet probare excessum Caputaq. decil. 299. num. 1. p. limita tamen in casu Caputaq. decil. 309. p. 2.

48 Et si fructus fortuito casu non perceperit non tenetur soluere pensionem, nam liberatur cedendo actiones contra eos qui manu hostili vel alio modo percipiunt ita fuit decitum in Rot. in vna Nouarien. coram Raellen. die. 12. Decembris. 1544. teste Puteo quem refert & sequitur Burlat. dict. conf. 361. nu. 29. nisi in literis fuisset dictum si fructus non perciperet, nam hoc casu teneretur Gig. de pens. q. 62. nu. 10. liberabitur tamen etiam hoc casu si per multos, annos fructus non perceperit, nam promissio intelligitur de vna vel altero tempore paucis annis ut fuit resolutum in Rot. teste. Ant. Augustino lib. 3. decil. 707. in manu.

Dubium tamen est a quo tempore tenetur resignarius soluere pensionem. Respondit Card. Paris. conf. 45. num. 24. vol. 4. a die data, nam ab illo tempore liberatur, prior tamen est alia opinio ut tenetur, & sit obligatus resignarius soluere pensionem a die praesentis consensus, nam ab illo tempore et fructus debentur, ut supra dictum est ab illo eodem tempore ergo obligatus existit arg. regul. secundum naturam ff. de regul. iur. l. cum qui st. de iure iuran. Si vero resignatio fuit simplex, successor tenetur ad pensionem a tempore collationis sibi factae, nam tunc ei est ius quaesitum, & haec est communis opinio recepta ab omnibus iuxta ea quae supra dicta sunt.

Et scias quod licet quis ceperit possessionem tempore Maij non tenetur soluere terminum in natiuitate sancti Iohannis Baptistae de mente Iunij quia iudicio terminorum sit causa commodioris solutionis & sic si non perceperit fructus non perceperit fructus illius anni ut fuit resolutum in vna Mellanen. coram Moe dan. 12. Decembris. 1534. teste. Put. decil. 189. lib. 2. quem vide.

Et quod dicimus de pensione ut illam tenetur soluere resignarius idem erit in alijs oneribus ut quarta & similibus ut est communis omnium docto. sententia, & ratio est quia cum ipse possideat beneficium, & percipiat fructus, acqui est ut ipse quoque ad onera tenetur illi beneficio incumbentia

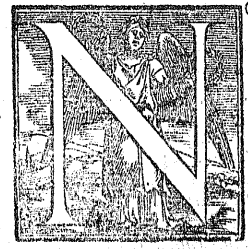
NONAE QVAESTIONIS.

S. P. M. A. R. I. V. M.

1. Resignans non tenetur recitare horas canonicas si alia ratione non tenetur.
2. Ratione beneficii quis tenetur ad horas canonicas.
3. Non percipiens fructus beneficii non tenetur ad horas canonicas.

4. Resignans

4. Resignans post renunciationem nullam ius habet in beneficio.
5. Resignans tenetur ad horas si ei fuerunt assignati omne fructus loco pensionis.
6. Quid sint horae canonicas.
7. Ad horas canonicas tenetur religiosi sacris initiati, & beneficia ecclesiastica obtinentes.
8. Peccat mortaliter omnis recitare septem aut vnam.
9. Habens beneficium non recitans horas canonicas tenetur restituere fructus.
10. Religiosi qua ratione teneantur ad horas canonicas.
11. Sacris initiati cur obligantur ad horas & nu. 13.
12. Habentes minores ordines non tenetur recitare horas.
13. Presbyter renuncians beneficium tenetur ad horas canonicas.
15. Resignarius tenetur recitare horas post collationem acceptatam.
16. Non recitans horas post sex menses tenetur ad restitutionem fructus.
17. Accipientes beneficia, & nescientes dicere horas peccant.
18. Expectantes beneficia debent preparare breuiaria & horas addiscere.

NONA Quæro an resignans post renunciationem ad missam tenetur recitare horas canonicas. Communis opinio est negativa, ut non tenetur si ad illas althingebatur tantum ratione illius beneficii resignati ut scriptum reliquit Card. in §. 1. dist. 9. artic. 8. quem refert & sequitur Nauar. in tract. de horis canonicis c. 7. nu. 19. & nu. 30. & in repet. ca. acceptat. oppos. §. nu. 2. r. de restitut. spoliat. & ratio est. quia cū tenetur ratione beneficii ad horas canonicas c. quod a te. diuersis fallacijs de cleric. coniug. ca. vlt. dist. 92. eo cessante per cessionem cessat obligatio cap. cum cessante de appell. late Tiraque. in tract. cessante causa.

3 Quod confirmatur quia si ille qui non percipit fructus ex beneficio, neque per se neque per alium nec per eum stat quo minus percipiat non tenetur ad horas quia cessat ratio obligationis Paludan. in 4. distin. 159. §. col. 3. Cardin. in dict. §. 1. ar. 14. & communiter doct. ut per Nauar. dic. c. 7. num. 28. vbi declarat ergo eo magis in casu nostro, nam militat eadem ratio cū non possit fructus percipere immo maior nam nullū ius habet in beneficio Innoc. in ca. quod in dubijs de renunc. & ibi communiter doct.

5 Quod limita primo nisi resignanti fuissent omnes fructus assignati a Summ. Pontifice loco pensionis quia tunc vere beneficiarius est ita Nauar. dict. trac. de hor. canon. cap. 7. num. 30.

6 Secundo limita. non procedere si teneretur ad eas recitandas ratione ordinis sacri, namque horae canonicas sunt oratio publica sub certo numero psalmorum lectio et aliorum huiusmodi a sanctis patribus ad laudem Dei ordinata & per septem congruentes horas distributa Iob. de lignan. in clemen. 1. de celebr. missarum vbi Card. q. 9. Albert. de Ferrarijs in c. 1. de celebr. miss. Turrecrem. in §. 1. dist. 91. artic. 1. ad quas horas canonicas tria genera hominum tenentur scilicet religiosi, sacris initiati, & beneficia ecclesiastica

obtinentes, Card. Turrecrem. dict. 1. §. dist. 91; Palud. in 4. dist. 15. q. 5. col. 1. & 2. d. Antonin. in 3. par. tit. 13. §. 4. Abolen. c. 6. super Matt. Maior. dict. 4. dist. 12. & est communis opinio teste Nauar. dict. tract. de oratione & hor. canonic. c. 7. num. 1. ver. lectudo, dico adeo ut qui istorum commiserit recitare vel omnes septē aut vnum peccat mortaliter Turrecrem. dict. §. 1. dist. 91. artic. 5. Siluestr. in summ. verb. Hora q. 12. Palud. dict. d. 15. q. 5. col. 5. qui autem omnes septem non recitat le mel peccat mortaliter, quia vna tantum oratio est nisi deliberate proponat eas non recitare Gerard. in tractat. de hor. canonic. quaestio. 8. Nauar. vbi supra; & habens beneficium vlti peccatum mortale tenetur restituere fructus perceptos: quod quāuis fuisse alius dubium ut patet ex dictis per Abb. in cap. 1. nu. 51. de celebr. miss. hodie tamen est clarum ex decreto Leonis. X. facto in concilio lateranē. in sess. 9. statuimus vt licet videre in constitutione XL Leo. X. incipien. super re quod decretum est innouatum per constitutionem Pij. V. incip. ex proximo, quarum constitutionum verba habentur per Nauar. in manual. c. 15. num. 122 & religiosi tenentur quia ecclesia approbat religiones ad vitam etiam cōtemplatiuā vt nonolum pro semet ipsis orent sed etiam pro vniuersali ecclesia Diu. Ant. in 3. par. tit. 14. cap. 4. §. 1. & sustentatur vt sint ministri ecclesiae Palud. in 4. distin. 15. b. 5. col. prima quamuis Caieta. in sum. verb. Horarum. §. 1. contra dica. Sacris initiati tenentur cum sint deputati ad ministerium diuinum. cap. 1. de celebr. miss. cap. presbiter distin. 91. Praepos. in cap. presbit. dist. 28. 1. non autem in minoribus constituti vt est communis omnium sententia. Beneficiati vero tenentur vt suis ad Deum orationibus intercedant pro laicis qui perfoluunt decimas & dicta beneficia fundarunt, & laudent Deum pro eis qui id facere nequeunt, ppter occupationes Card. Turrecrem. dic. §. 1. dist. 91. Diu. Ant. 3. par. tit. 13. cap. 4. §. 1. vnde redeundo ad propositum si quis est constitutus in ordinibus sacris, & habet beneficium licet illud beneficium resignet est tamen obligatus recitare horas Canonicas ratione ordinis sacri; nā qui tenetur ex duplici causa vna cessante remanet ex alia obligatus not. in Salfinitatis Infti. de Nuptijs.

Dubium tamen est quando tenetur resignarius recitare horas? Nauar. in dict. tract. de orat. & hora. canon. affirmat teneri statim post collationem acceptatam quia per solam collationem ante possessionē quaeritur ius in re & dominium cap. si tibi absentia cap. penult. de praeben. lib. 6. cum ibi not. contraria tamen opinio est verior ac crebrior & in praxi obseruata ut sit obligatus recitare horas post captam possessionē quia tunc fructus percipit, & incurrit poenam restitutionis fructuum si post sex menses ab obtento beneficio non recitauerit horas vt expresse dicitur in dictis constitut. Leonis. X. & Pij. V. de quibus Nauar. in manual. cap. 25. num. 122. & ita tenet idem Nauar. consil. 14. de celebrat. miss.

17 Peccant tamen accipientes beneficia & nescientes dicere horas vt egregie tradit Nauar. in tracta. de hor. canon. cap. 1. 1. num. 20. arg. l. idem iuris §. vlti. ff. ad leg. aqu. libi. Nemo debet accipere officium ad quod per inscitiam non est idoneus. Ideo inquit Nauar. loquitur. num. 27. quod expectantes beneficium vel per viā collationis vel per viam resignationis aut electionis vel praesentationis debent sibi preparare breuiaria & discere modum recitandi horas vnde multo magis peccat accipientes beneficia & nō dicentes horas ex argu.

argumento à maiori auth. multo magis. C. de sacro-
fan. ecclesi.

DECIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1. *Resignans post renunciationem non tenetur residere.*
- 2. *Residentia ratione beneficii.*
- 3. *De iure communi etiam beneficia simplicia requirunt residentiam licet contrarium seruetur de consuetudine.*
- 4. *Residere nihil aliud est quam deseruire.*
- 5. *Papa tenetur ad residentiam.*
- 6. *Papa habet curam omnium Christianorum.*
- 7. *Papa post renunciationem non tenetur ad residentiam.*
- 8. *Cardinalis tenetur residere in curia.*
- 9. *Cardinalis post renunciationem Cardinalatus non potest cogi stare in curia.*
- 10. *Patriarcha tenetur residere.*
- 11. *Primas tenetur residere non autem post cessionem.*
- 12. *Archiepiscopus cogitur residere.*
- 13. *Episcopus tenetur residere non autem post renunciationem.*
- 14. *Canonicus dum habet canonicatum debet facere residentiam.*
- 15. *Parochus tenetur residere.*
- 16. *Curatus post renunciationem non ardetur ad residentiam.*
- 17. *Canonicus renunciatus canonicatum reseruat fructibus non potest agere aduersus resignatarium pro distributionibus quotidianis.*
- 18. *Resignatarius tenetur residere postquam cepit possessionem.*
- 19. *Capta possessione resignatarius est vere beneficiarius & debet ecclesie inservire.*
- 20. *Resignatarius ante captam possessionem non potest ingerere in beneficio resignato.*
- 21. *Resignatarius non residens in beneficio resignato priuatur.*
- 22. *Priuatio est poena non residentium.*
- 23. *Cardinalis non residens in Curia post monitionem potest priuari.*
- 24. *Cardinales debent residere in Vrbe.*
- 25. *Cardinales sunt latus Papa.*
- 26. *Cardinales faciunt vnum corpus cum Papa.*
- 27. *Cardinales non possunt à Curia discedere sine licentia Papae.*
- 28. *Tempore Iulij fuerunt aliqui Cardinales priuati.*
- 29. *Episcopus non residens in suo Episcopatu potest excommunicari.*
- 30. *Episcopus non residens post legitimam monitionem debet detrueri in monasterium.*
- 31. *Episcopus non residens potest priuari.*
- 32. *Qua poena puniuntur hodie Episcopi non residentes ex Concilio Tridentino.*
- 33. *Ex qua causa Episcopus possit abesse a suo Episcopatu.*
- 34. *Nimis vituperabile est Episcopis non residere.*
- 35. *Per residentiam saluti proximorum intenditur.*
- 36. *Malus praelatus valde nocet ecclesiae Dei.*
- 37. *Malus praelatus non est ferendus.*
- 38. *Episcopus residens pluribus priuilegijs decoratur.*
- 39. *Episcopi non possunt citari nisi de commissione Papae.*
- 40. *Episcopi non possunt citari nisi Romam veniant nisi ex*

- causa ex qua venirent deponendi.*
- 41. *Causa episcoporum cognoscantur ab Auditore Camere.*
- 42. *Horatius Burghesius Auditor Camera laudatur.*
- 43. *Episcopi residentes possunt procedere aduersus quoscumque.*
- 44. *Episcopi residentes sunt exempti ob omnibus oneribus.*
- 45. *Episcopi residentes gaudent alternatiua.*
- 46. *Quid est alternatiua.*
- 47. *A principio collatio omnium beneficiorum spectabat ad Papam.*
- 48. *Papa est dominus omnium.*
- 49. *Romani Pontifices concesserunt Episcopis facultatem conferendi.*
- 50. *Quando Episcopi conferebant in omnibus mensibus, gratia expectatiua non dabatur.*
- 51. *Gratia expectatiua non reperiuntur in libris decretorum.*
- 52. *Gratia expectatiua sunt prohibita a Concilio Tridentino.*
- 53. *Antiquo tempore confusi conferebant Episcopi.*
- 54. *Locus praerogationis inter Papam & Ordinarios.*
- 55. *Episcopi residentes possunt conferre in sex mensibus.*
- 56. *Episcopi non residentes habent quatuor menses.*
- 57. *Potestas & facultas videtur dari cumulatiue.*
- 58. *Episcopi absentes causa reipublicae habent alternatiuum.*
- 59. *Abfens ex iusta causa non dicitur abesse.*
- 60. *Curati non residentes quomodo puniantur.*
- 61. *Curati absque licentia Episcopi post monitionem potest priuari.*
- 62. *Canonici non possunt ultra tres menses abesse.*
- 63. *Canonici non residentes qua poena puniantur.*
- 64. *Canonici non interequentes diuinis officijs amittunt distributiones quotidianas.*
- 65. *Canonici non possunt percipere distributiones quotidianas tempore trium mensium, quibus licet abesse.*
- 66. *Beneficium simplex de iure communi requirit residentiam.*
- 67. *Beneficium simplex de generali consuetudine non requirit residentiam.*
- 68. *Pensionarius non tenetur residere.*
- 69. *Pensio est beneficium.*
- 70. *Cap. 6 sess. 23. de reform. Conc. Trid. non comprehendit pensionarium.*

Ecimo Quero an resignans post renunciationem admissam & ibi consentum praestitum teneatur residere in loco beneficii vt an ea tenebatur? omnium docto. receptat sententia est negatiua, & ratio est euidens quia quis tenetur ad residentiam ratione beneficii Innoc. in c. cum ex tua de cleri. non residen. Archid. in c. peruenit num. 4. 7. q. 1. & de iure communitetiam si simplicia beneficia requirunt residentiam. Abb. in cap. super inordinata numero. 5. de praeben. Archid. in cap. clericis sub nu. 4. 2. 1. q. prima. Dec. in cap. cum omnes nu. 6. lect. 1. de constit. Idem. Dec. in c. de monachis. s. sed haec nu. 6. de praeben. & in cap. peruenit nu. 2. & 4. de appellat. cum alijs allegatis a Gig. de pens. q. 3. 1. communis opinio teste Natarr. in suo manual. cap. 25. num. 1. 2. quamuis contrarium scribitur

* tur

- 4. *tur* de consuetudine ideo residere nihil aliud est qua deleruire Archiacon. in dict. c. peruenit. nume. 7. 67. quae. i. cessante igitur beneficio per renunciationem cessat & obligatio residendi & deleruidi in illo beneficio cap. cum cessante de appella. & haec conclusio nullam habet difficultatem & fideo Papa qui tenetur ad residentiam Io. selu. de benef. p. 4. q. 1. vers. siue etiam sit Papatus. propter curam quam habet totius Christianorum Card. Iacoba. de concl. l. 1. o. art. 1. num. 50. & li. 6. ar. 1. num. 5. & lib. 7. art. 7. nu. 36. Albin. Pontif. potest. in verbo Diuini numinis. nu. 81. Franc. Vargas. de aucto. Pontif. confirmatio 5. nu. 3. post renunciationem amplius non tenebitur cum cesset causa, propter quam tenebatur. & ideo Cardinales qui tenentur in curia Romana residere Abb. in ca. 2. nu. 2. vers. nota 1. de cleric. non residen. Praepol. in cap. filium vestrum. nu. 2. prima. q. 1. Dominic. Sor. quem refert & sequitur Alfonso. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. 2. num. 6. & sub n. 15. & 2. par. cap. 2. num. 2. Hostienf. in cap. Bonae memor. nu. 1. de postulat. praelat. post renunciationem Cardinalatus non coguntur in curia permanere cum cesset causa obligationis & ita communititer seruatur. Hinc etiam Patriarcha qui tenetur residere Gig. de resid. episcop. cap. vlt. n. 5. Dominic. fol. li. 2. de iust. & iur. q. 3. Hoied. dict. tract. p. 1. cap. 17. n. 1. post illius renunciationem amplius non tenebitur.*
- 11. *Hinc etiam Primas qui tenetur residere Gig. loc. citat. Thom. Campeg. de resid. episc. Hoied. dict. cap. 19. num. 1. post renunciationem amplius non alstringitur. Hinc etiam Archiepiscopus qui tenetur etiam residere Caieta. de pastor. resida. Dominic. fol. dic. lib. 2. de iust. & iur. q. 3. & alij communiter infra citandi post renunciationem Archiepiscopatus non tenebitur quia cessat causa obligationis & ita coeter praerogatur. Hinc etiam Episcopus qui tenetur in suo episcopatu residere. D. Tho. 2. 2. q. 185. ar. 5. & ibi Caieta. Turrecrem. in c. peruenit in principio. 7. q. 1. Gig. dict. tract. c. 2. Card. Alban. de auctoritat. Pape p. 2. num. 26. post renunciationem Episcopatus non tenebitur cum cesset causa ex qua tenebatur & ita seruari videmus.*
- 4. *Hinc etiam Canonici qui tenetur residere in suo Canoniatu Abb. in cap. inter quatuor num. 1. & 6. Imol. & communiter alij de cleric. non residen. Archidiacon. in cap. qui nu. 17. q. 1. Hostien. in summ. tit. de praebend. num. 1. Io. Selu. de benef. p. 4. 1. q. n. 3. Rebuf. in sua praerog. tit. dispensatio. de non residendo. n. 1. post renunciationem canonicatus non tenebitur. quia cessat causa obligationis vt supra.*
- 5. *Hinc etiam Parochus & habens curam animarum, qui tenetur residere vt communiter tradunt Docto. i. cap. de multa de pbend. & ibi Abb. n. 2. cap. non nulli de cleric. non residen. cap. ordinarij de off. ordin. lib. 6. cap. cum singula de pbend. eodem li. elemen. gratiae de rescrip. extrauag. execrabilis Ioan. 22. de praeb. cap. quia in tantum de praeben. post renunciationem non tenebitur ad residentiam cum cesset causa cur tenebatur, id est cura animarum Ecclesiast. cap. 3. 2. Ezechiel. cap. 3. & cap. 34. Jerem. cap. 12. Ioan. cap. 10. Petr. in 1. cap. 5. Paul. att. 20. Dama. Epist. 4. late Greg. in suo pastoral. & plurima huius generis deduxi in tract. de reside. benef. quem p manibus habeo, & haec procedunt etiam si quis resignaret reseruat fructibus stalli in chorum naeque iste non potest agere aduersus resignatarium pro distributionibus quotidianis quia illis unius ob non residentiam vt fuit resolutum in vna Burgen. fructuum. 29. Octobris. 1584. cora Caruccio. Dabium tamen est quando tenetur resignatarius*

* * residere communis opinio ex stilo ab omnibus rece
18. praestit vt teneatur residere post quam ceperit possessionem illius beneficii resignati, quia tunc est, iure beneficiatus, & ad eum spectat inservire in illo beneficio Dec. in cap. cum omnes nu. 6. lectu. 1. de constit. Praepol. in c. si quis n. 2. dist. 92. Marc. Ant. Marfil. de reddit. eccles. cap. 20. n. 1. cum sequent. & hoc nota ga
20. post consentum praestitum & ante captam possessionem non potest ingerere in illo, vt latissime dicitur, vnde requiritur possessio.
Et non ab re erit querere qua poena puniatur resignatarius non residens in beneficio resignato post captam illius beneficii possessionem? communis respon
21. sio doctorum fuit esse priuandum Host. in cap. peruenit au. 4. de appell. & in summ. tit. de cleric. non residen.
* nu. 3. & sub nu. 5. nam haec ex frequetiori calculo doctorum fuit poena non residentium Siluestr. in summ. verb. residentia. num. 5. Benedict. Capra in tract. fall. reg. 9. 1. num. 42. cum alijs vt per Io. Selu. de benef. lib. 4. c. 3. in princ. Alfonso. Hoied. de incompat. benef. p. 1. c. 4. Rebuff. in prax. in tit. de mod. amitt. ben. nu. 50. sed quia huic opinioni aduersatur Card. Alex. in c. si quis in clero nu. 4. 7. q. 1. ex illo tex. & alijs, ideo sigillatim in materia vili residentiae sunt considerandi plures casus, quamuis aliqui ipsorum ad rem nostram no faciant, & quid hodie seruetur ponendum, quorum primus est in Cardinali non residente in curia, qui poterit post monitionem priuari, vt probatur in capi. ex gestis de cleric. non residen. vbi omnes doctores, & in specie optime Abb. nu. 2. versic. nota. tertio & Leo X. in constitutione edita in Conc. Lateran. de anno 1515. incipien. superne in Bullario vndecima in ordine, statuit vt omnes Cardinales in Romana curia resident, & imponit poenam aduersus inobedientes & patet ex constitutione Pauli III. fol. 578. in Bullario, cum sint plures Papae Hostien. in ca. dilectus num. 2. de praebend. & faciant vnum corpus cum Papa. Idem Hostien. in cap. antiqua de priuileg. Archid. in cap. cum redemptor & cap. Abbatibus 12. q. 2. Roman. conf. 418. & io non possunt Cardinales a curia discedere sine licentia Papae Cardinalis Alex. in cap. filium vestrum num. 2. 1. quae. 1. & satis colligitur ex allegatis constitutionibus Leonis X. & Pauli IV. & huiusmodi priuatio hodie non irrogaretur nisi ob contemptum magnum, vt accidit tempore Iulij II. vt per Guicci. li. 9. & 10.
Secundus casus est in Episcopo non residente in suo Episcopatu, nam in Concilio Niceno fuit statutum posse excommunicari post monitionem, vt habetur in cap. si qui vero 7. q. 1. in Concil. Agat. ut possit triennio a coeione suspendi vt habet in c. si quis 7. q. 1. Gregorius Papa Anthonio subdiacono. li. 5. Epistola 22. c. 123. scribit Monasterio esse detrudendum post legitimam monitionem, vt dicit in c. peruenit 7. q. 1. & ibi Praepol. in prin. Gig. de resid. Episc. c. 3. nu. 14. Inn. III. in c. qua liter de cle. non resid. poena priuationis imponit hoc idem vt facere Iustinianus Imperator in auth. quo oporteat Episc. coll. 9. §. & illud & in Auth. de sanctiss. Epi §. & interdicimus Duran. de mod. gener. Concil. celebran. rub. 35. num. 5.
32. *Hodie autem seruetur quod dicit in c. si quis sess. 6. de reform. sub Paulo III. in Concil. Trident. vbi dicit, quod si absque causa rationabili per sex menses abfuerint in curia ipso iure poenam quartae partis fructuum vnus anni, & si per alios sex menses pscruauerint, amittat aliam quartam parte fructuum fabricae Ecclesiae, aut pauperibus, loci applicandum crescente contumacia. Metroplitanus suffraganeos Episcopos absentes, Episcopus antiquior*

C

tiquior Metropoli tantum absentem sub pena interdicti infra tres menses denunciare debent summo Pontifici, qui providebit prout cōtumacia exegerit, & de pastoribus vtilioribus providere poterit, & hoc fuit confirmatum per Pium IV. ut patet in sua constitutione. 37. incip. de salute gregis sub datum Romae anno 1560. pridie novae Octobris Pontificatus anno primo. Idemque postea fuit innovatum in eodē Conc. Tridentino, ut patet in cap. primo sess. 23. de reforma §. si quis autem sub eodem. Pio. IV. ubi etiam & ceterius exprimitur dictos fructus amitti absque declaratione, & ideo esse restituendos, tamquam male perceptos si perceptos esse contra ipsius decreti dispositionem reperiatur, & causae ex quibus licet abesse ibi exprimitur, scilicet ob evidentem Ecclesiae aut Rei publicae vtilitatem pro ut summ. Pontifex iudicaverit Gig. de residen. Episcop. cap. 11. num. 6. nimis enim vituperabile est Episcopis non residere, & imputari levitati ac impudentiae Turcrem. in cap. peruenit. 7. quæst. prima & in cap. non cessat. 2. q. 7. nam negligit operationem per quam salutem proximorum intenditur D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 1. q. 184. art. 5. Archiep. Florent. in sum. p. 3. tit. 20. cap. 1. & ob id solet dici quod nemo plus nocet in Ecclesia Deitquam malus Praelatus D. Gregorius in suo pastoral. par. 1. cap. 2. Turcrem. in ca. Nemo. 83. distinct. & tali casu, non esse ferendum nocet Petr. de Baifio in direct. elect. in 3. par. cap. 49. numero 9. & e contrario residens ultra quod facit quod debet pluribus privilegiis decorari, nam residentes possunt citari ad comparandum in Romana curia pro quocumque delicto, & a quocumque Iudice, nisi de commissione Papae voluit bonorum memor. Pius I V. in dict. constitutione. 17. incipit. de salute Gregis anno 1. & in §. eodem. ad quod facit text. Conc. Trident. cap. 6. sess. 13. de reform. dum vul Episcopos non posse citari, ut Romae veniant nisi ex speciali commissione summi Pontificis, ut dicitur in cap. 5. sess. 24. de reform. ex auctoritatibus & variationibus quas ponit Leli. Jordan. in tract. de origin. Rom. sed per rotum, & hodie has causas Episcoporum ex speciali mandato summi Pontificis ac eius voluntate ordinari cognoscit, & iudicat Auditor Camerae, qui nunc est Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Horatius Burghefius vir tam vitae integritate tū doctrinae magnitudine & experientia nulli inferior. Et Episcopi residentes gaudent prerogativa ut possint in quibuscumque civilibus & criminalibus & mixtis causis contra quoscumque clericos etiam exemptos ac regulares extra claustra degentes procedere ut in eadem constitutione. 17. Pii IV. dicitur in §. & in super ad quod facit c. 4. sess. 24. Concil. Trid. de reforma. cap. 3. sess. 6. de reform. & cap. 14. sess. 25. de regula. Actetiam sunt exempti ab omnibus oneribus ordinariis & extraordinariis, ut idem Pius IV. voluit in citata constitutione. 17. §. Nec non.

45 Et insuper Episcopi residentes gaudent alternatiua, ut possint conferre in mensibus Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris, & Decembris, ut scribit Staphil. de expectat. nu. 6. Sarn. in cod. tract. n. 13. Pius V. in constitutione 164. incipien. sanctissimus annos 2566. Pontif. anno primo Gregorius XIII. in constitutione. 6. incipien. sanctissimus anno 1572. Pontif. anno primo, & D. Nost. Sixtus V. in constitut. 18. incipien. Sanctissimus anno 1585. Pontif. anno primo, a Principio enim collatio omnium beneficiorum ad Roman. Pontificem spectabat in Vrbe & in toto Orbe capitul. 3. de praebend. libro sexto cle-

ment. 2. ut lite pendet. Archidiacon. in capitul. statutum sub numero tercio. de prebend. libro 6. Galpa. de Peru. in tract. referuat. benefic. in principio numero primo, quia ipse est Dominus omnium capitul. postquam §. his ita in principio 1. quæstione 2. capitul. si quis deinceps 17. quæstion. quarto capitulo, si quis requirit 27. quæstion. primo capitul. Adrianus distinctio. 68. capitul. cuncta. 9. quæstion. 3. capitulo omnis anima de cens. capitul. primo in fin. de poenit. distinctio. 9. Postea vero attribuerunt Romani Pontifices Episcopis omnimodam potestatem conferendi in eorum Ecclesijs Innocent. in capitul. postulasti de iure Patronat. gloss. magna in capitulo quamquam eodem titulo libro sexto. cum alijs ut per Abb. in disputat. sua incipien. Augerio in secundo dub. principali column. secunda verlicu. secundo probatur. & in capitulo 2. nota. 2. de restitut. spoliat. & in capit. cum olim column. 2. de maior. & obedient. & tunc ceperunt Episcopi habere dispositionem omnium beneficiorum suę diocesis capitul. regenda 10. quæstion. primo capit. omnes basilicæ 6. quæstio. 1. capit. conquirente. de offic. ordinar. cap. quia diuersitate de concess. praebend. capit. ad aures de excessibus prelat. Rot. decisio. 4. de concess. praebend. in nou. 1. & eo tempore gratia expectatiua summo Pontifice nequaquam concedebantur Ioan. Andr. in addit. ad speculat. rubric. de concess. praebend. Aenas de Falcon. de reseruat. benefic. numer. primo praed. 1. & ideo non reperiuntur in libris decretorum Ioann. Andr. in capitul. de duobus de rescript. libro 6. Abba. in capitul. mandatum column. 2. eodem titul. Postea inceperunt summi Pontifices dare literas expectatiuas parce tamen Abb. in capitul. constitutus primo not. de rescript. & demum indistincte vsque ad prohibitionem factam per Concilium Trident. cap. 19. sess. 24. de rescript.

53 Nec reperiatur limitata potestas. t. Episcoporum, sed confuse ipsi conferebant ac etiam Papa & inter illos erat locus praerogatiuae quo collatio primo facta praeferebatur c. duobus ubi gl. in verb. si apparet de rescript. lib. 6. gl. in c. si a sede de preben. li. 6. c. alijs ut per Menoc. tract. de arb. iud. cas. 48. nu. 1. cum seq. unde plures oriebantur lites, ideo vlt. successus introduxit ut Episcopi residentes haberent sex menses, Episcopi vero non residentes quatuor dum taxat scilicet mensem Martij, Iunij, Septembris, & Decembris, ut ex citatis constitutionibus apparet. Quare potestas ipsorum Ordinarium generalis in omnibus mensibus hodie est limitata Rot. decisio. 4. de preben. in nou. & decisio. 27. eod. tit. & li. Card. Paris. conf. 34. in prin. vo. 4. Cas. dec. 4. nu. 2. de preben. Crauet. conf. 122. col. 2. namque quamuis Romani Pontifices transfulerint omnimodam potestatem circa hoc, multo maiorem tamen penes se retinuerunt c. dudum §. no. c. quamuis 2. de preb. Cald. conf. 3. de preb. & huiusmodi potestas videtur data accumulatiue non priuatiue Io. Menoc. in c. si eo tempore de elec. li. 6. Bal. in c. 1. in princ. qui seu. dare pos. Selu. de benefici. p. 3. q. 29. Rip. li. 1. respon. c. 15. Staph. tract. de expect. nu. 8. & fuit resolutum in his terminis * mense Ianuario de anno 1538.

58 Et hanc alternatiuam t. habent Episcopi, absentes * causa Reipublicae ut censuit sacra congregatio Concilij. Iulij 1573. qui absentes iusta causa non dicitur ab esse ca. ex par. 2. de cler. non residen. c. vnico eodem tit. li. 6. gl. in c. de cetero extr. eo. tit. Card. in clem. ut hi qui q. 9. de etat. & qual. Card. Paris. conf. 81. nu.

31. n. 3. & 4. volum. 4. Federic. de Sen. conf. 246. Cald. conf. 17. de praebend.

60 Tertius casus incuratus non residentibus, namque Concilium Tridentin. dict. capit. primo sess. 23. de reform. in §. eadem, omnino mandat idem obseruandum quo ad culpam, amissionem fructuum, & poenas, ut dictum est de Episcopis, & * stylus obseruat, ut si habentes curam animarum discedant t. absque licentia Episcopi post monitionem possint priuari, ut etiam exprimitur in dict. cap. primo §. quod si per edictum citati.

Quartus casus in canonicis non residentibus, Concilium Tridentinum cap. 12. sess. 24. de reform. §. praeterea disponit ut eis non liceat ultra sex menses ab eis de cleric. non resident. ubi Geminian. Anchar. Franc. & alij omnes Io. Selu. de benefici. p. 4. q. 1. Alfonso. Hoied. de incompat. benefici. p. prima cap. 17. num. 3. & faciunt cap. peruenit el. 2. de appellat. cap. inter quatuor de cleric. non resident. cap. ad audientiam & cap. de cetero eodem titul. & dicto tempore trium mensium t. quo licet abesse, canonici non poterunt percipere distributiones quotidianas ut censuit sacra congregatio Conc. etiam si consuetudo esset in contrarium ut in Toletan. die secundo Augusti. 1584. censuit eadem sacra congregatio.

66 Quintus casus in habentibus beneficia simplicia, quia quamuis de iure communi teneantur ad residentiam cap. sanctorum distinct. 70. cap. ex parte de offic. Vicar. cap. conquirente de cleric. non resident. Hostien. Innocent. & Ioan. Andr. in cap. ult. de cleric. non resident. Ioan. Selu. de benefici. 4. par. quæstione prima, & est communis opinio, teste Nauarr. in Manual. ca. 25. num. 12. Generalis tamen consuetudo totius orbis est in contrarium ut attestatur Hoied. de incompat. benefici. par. 1. c. 17. n. 26. & valida est Panormitan. in cap. tuae. in fine de cler. non resident. & in cap. eum omnes numero primo de constitut. & est communis opinio teste eodem in cap. extirpanda. §. qui vero num. 3. 1. de praebend. Mandos. regul. prima Can. cell. quæstione. 13. num. 8. & in addit. ad alleg. Lap. 35. in liter. B. ideo nulla erit dubitatio, sicuti neque in pensionarijs qui nequaquam tenentur ad residentiam Archid. in cap. vltimo quæstione. 1. 1. de cleric. non resident. & in cap. quamuis el. primo tuum. 2. versic. prouideri Ioan. Andr. in verb. in pensione. Franc. in 2. not. Anchar. num. 2. versic. tercio collige Geminian. in finalibus verbis de praebend. lib. 6. Ioan. Anan. in cap. non satis colum. 2. de simon. Sarn. de anna. quæstione 21. Gig. de pension. quæstione. 3. 1. num. 4. & est communis opinio cum pensio non sit beneficium. Abb. in cap. ad audientiam. 2. de rescript. & ibi. Felin. Selu. de benefici. par. prima. q. 3. Alfonso. Hoied. de incompat. benefici. p. 1. in praefat. nu. 3. & in parte. 2. cap. 7. num. 4. Sarn. de grat. expectat. verbo gratias num. 9. 2. Staphil. in eodem tracta. verb. forma noua num. 12. Id eo censuit sacra congregatio Concilij. 19. Iunij 1586. t. cap. 6. sess. 23. de reform. non comprahendere eum cui fuit reseruata pensio uti clericum si non incedat in habitu & tonsura.

VN DECIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

1. Commissa causa canonico vel N. habenti dignitatem an ea renunciata possit de illa causa cognoscere & num. 6.
2. Committitur causa contemplatione dignitatis.
3. Causae committuntur a Sede Apostolica constitutis in dignitate.
4. Legatus causam inchoatam finire non potest per regressum provinciae.
5. Successor succedit in locum praedecessoris.
7. In qualibet dispositione spectatur initium.
8. Origo spectanda.
9. Satis est quod qualitas adsit tempore quo dispositio, fumpit exordium.
10. Qualitas iuncta verbo intelligenda secundum tempus verbi.
11. Sufficit quod dignitas semper existat.
12. Quoties in commissione exprimitur nomen proprium siue praecedat siue subsequatur, delegatio videtur personalis.
13. Nomen proprium si praecedat semper facit delegationem personalem.
14. Ratio finalis cur causa debet committi constitutis in dignitate, & quia hi praesumuntur periti.
15. Accipiens qualitatem repugnantem effectus est indignus.
16. Mortuo eo cui fuit causa commissa succedit successor si delegatio fuit facta per nomen dignitatis, alias extinguitur.
17. Commissio facta Vicario expresso nomine dignitatis, transit ad successorem.

Undecimo quero si causa fuit commissa N. canonico aut constituto in alia dignitate qui post datam & receptionem litterarum resignauit canonicatum, vel aliam dignitatem in fauorem Petri, an ipse resignans possit cognoscere & decidere causam illam vel resignarius. Abb. in cap. quoniam Abbas. sub num. 8. in fin. vers. ex praedictis tenet resignantem de illa non posse cognoscere, primo mouetur quia commissio fuit realis & facta contemplatione dignitatis ut not. in cap. statutum de rescript. lib. 6. qua cessante cessat delegatio cap. cum cessante de appellat. quia peruenit ad casum a quo incipere non poterat. si a me. ff. de iudi. 2. quia cum causae debeant committi constitutis in dignitate ne Papa & sedes Apostolica a vili ministro representetur dic. cap. statum de rescript. li. 6. vbi * communitur docto. notant post. Gloss. in verb. comitantē hęc rō militat non solum respectu principij sed etiam circa medium & finem causae, namque qualitas dignitatis videtur denotare causam successionem cum eadē ratio militet etiam in omnibus casibus argu. l. illud. ff. ad leg. aquil. tercio accedat quia legatus causam inchoatam finire non potest post regressum. cap. nonit. de offi. dele. quia exeundo provinciam amittit dignitatem, quam habebat l. 3. ff. de officio. praesidis. & ex mutatione status, videtur mutata persona capitul. C. 2. feminae

foeminae distinctione 50. cap. primo distinct. 37.
 Quare successor in dignitate cognoscat de illa
 causa, na quoties commissio facta est loco & non psona
 si existens in dignitate amittit illam dignitatem, vel
 tranfit ad aliam, tunc successor cognoscat, Innocen.
 & alij * communiter pro vt de communi attestatur.
 Abb. dict. ca. quoniam Abbas sub num. 8.
 6 His tamen non obstantibus, contraria opinio verior
 * & communis est vt ipse resignans post renunciatio-
 nem possit cognoscere si tempore commissionis erat
 canonicus vel in dignitate illa constitutus, quam opi-
 nionem tenuit gloss. dict. cap. statutum in verb. cano-
 nico ver. & si tempore date de rescript. lib. 6. Archi-
 nu. 3. ver. & quid si, Ancharan. nu. 5. ver. quarto qua-
 ro Geminian. num. 9. & alij omnes idem Geminian.
 in cap. licet canon. in principio colu. 3. de elect. lib. 6.
 Card. Zabarell. in clem. & si principalis in 6. q. de re-
 script. Abb. conf. 93. colu. 3. lib. 2. Paul. de cast. conf.
 327. ad primum in 3. dub. cum alijs citatis per Dec.
 in dict. cap. quoniam Abbas num. 56. qui attestatur,
 hanc esse communem opinionem, & ibi Bero. nu. 95.
 Felin. num. 5. ver. sed numquid & sequuntur alij. &
 ego cum illud capitulum interpretarer hanc opinio-
 nem defendi. Primo quia in qualibet dispositione spe-
 ctatur initium cap. primo de rescript. cap. si eo tempo-
 re & cap. dudum de elect. l. femina. ff. de fenat. l. caecus
 de iudic. l. & origo. l. 3. c. ad macedon. l. si procurator
 primo respon. ff. mand. l. clam possidere. ff. de acquir.
 possel. vbi la. in 6. not. Marian. loc. fen. in cap. veniens.
 num. 52. de accusat. Cephal. consil. 133. num. 23. libro
 primo, sed tempore commissionis erat in dignitate
 vt sufficit vt huiusmodi qualitas affuerit tempo-
 re quo dispositio sumptur effectum l. 2. de auro &
 argent. legat. l. ex facto. §. si quis ff. ad Trebell. 2. quia
 cum dict. cap. statutum requirit vt causae committan-
 tur habentibus dignitatem ecclesiasticam videtur,
 requirere dignitatem in tempore commissionis, nam
 10 qualitas iuncta verbo vel participio verbi est intelli-
 genda secundum tempus verbi vel participij. l. in deli-
 ctis §. extraneus. ff. de noxal. vbi Alex. l. Titius. de test.
 militar. late Bartolin. lex facta in principio ff. de vul-
 gar. & pupillar. idem Bald. in l. precipimus. §. sane. C.
 de appell. & ibi Bald. in fin. idem Bald. in l. pedia. C.
 colu. vlt. ver. extra quareo. C. de fideicommiss. & per
 11 consequens sufficit quod dicta dignitas semel exi-
 stat licet postea deficiat l. in substitutione ff. de vulga.
 & pupillar. l. heredi. ff. ad Trebell. cum alijs vt per Ar-
 chidiacon. in dict. cap. statutum nume. 5. in fin. Bald.
 in l. generaliter colu. 6. ver. cu. & ex praedictis C. de
 episc. & cleric.
 Non obstant argumenta in contrarium adducta
 nam ad primum responderetur quod fuit contemplata
 dignitas vt ille sit capax commissionis; data igitur ca-
 pacitate ab initio licet deficiat poterit tamen de ea
 causa cognoscere vt ex supradictis liquet, eoque ma-
 12 gis, quia quoties exprimitur in commissione nomen
 proprium & dignitatis siue nomen proprium praede-
 dat vel subsequatur, delegatio videtur personalis &
 non realis vt tenuit Imola. dict. capitul. quoniam Ab-
 bas colu. penultim. qui dicit fuisse opinionem Ab-
 bat. & Ioanni. Alexandri consilio centesimo septuagesi-
 mo quinto. colu. penultim. libro quinto. Bernar. in
 dict. capitul. quoniam Abbas. numero 91. & numero
 92. dicit esse in puncto iuris veriore & sustentabi-
 13 lem; & si praecedat nomen proprium absque dubio
 delegatio dicitur personalis Abba. in ca. mandato. co-
 luma. secunda. de presumpt. Bartol. in l. si communis

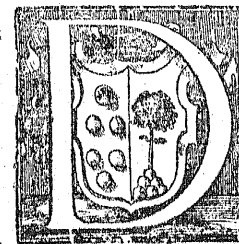
* seruus ff. de stipulat. seruo. communis. * opinio teste
 * Ber. dict. numero 191. Decif. numero 41. & alij *
 omnes. Ad secundum argumentum responsio colli-
 gitur ex superius adductis & dicit Imola. in clement.
 & si principalis columna quarta. de rescript. quod pre-
 allegata ratio non videtur finalis, sed impulsiva, ratio
 enim finalis illa est quia constituti in dignitate
 14 praesumunt periti & honestiores argument. capitu-
 lum in cunctis de electio. vnde licet cesset dignitas
 praesumptio peritiae remanet propter qualitatem
 praecedentem ac etiam honestatis Geminian. dict. ca-
 pitul. statutum sub numero 8. Ad tertium responde-
 tur differentiam esse inter legatum finitis legatione
 & hunc, quia ibi nulla est iurisdicctio hic vero secus.
 Accedat quia legatus legatione finita cognoscat de
 causa sibi commissa expresso nomine proprio Ab-
 bas dict. capitul. quoniam Abbas numero vndecimo.
 verb. dubitatur verficul. quae opinio & est * communis
 opinio teste Bero. ibi num. 102. verficul. in hac tamen
 quaestione.
 Concludendum igitur est resignantem & non re-
 signatarium posse cognoscere de illa causa secun-
 dum quam opinionem fuit iudicatum in Sacra con-
 15 gregatione * Concilij die 21. Maij 1587. in qua fuit
 propositum dubium hoc. An si is qui tempore
 commissionis reperitur constitutus in dignitate &
 deignatus inter iudices synodales si eam dignitatem
 resignauerit possit de eadem causa cognoscere vel po-
 tius is qui eam dignitatem postea obtinuit vel ne-
 ter? Congregatio censuit resignantem posse co-
 gnoscere etiam post renunciacionem.
 15 Hanc autem conclusionem si limita non procede-
 re si ille qui resignauit eam dignitatem accepit qua-
 litatem repugnantem & effectus est incapax illius de-
 legationis vt quia contraxit matrimonium vel quid
 simile fecit, nam hoc casu non poterit de illa cau-
 sa cognoscere Cardinal. Zabarell. in dict. clement. &
 si principalis in quaest. 6. vbi Imol. colu. 4. & est co-
 16 munis * opinio.
 Quando autem ille, cui causa fuit delegata mori-
 tur communis * distinctio est quod aut delega-
 tio fuit facta expresso nomine dignitatis aut expresso
 nomine proprio. Primo casu tranfit ad successore-
 rem. Secundo casu extinguitur morte vt egre-
 gie probat dict. capitulo. quoniam Abbas de officio.
 delegat. Speculat. in eodem titulo. §. vltim. Bald. in l.
 more in tertia. quaestione ff. de iurisdicctio. omnium.
 Iud. Gemin. consilio sexagesimo quarto. columna se-
 17 cunda. communis opinio * vt per Dec. qui alios ci-
 tat in dict. capitulo. quoniam Abbas in tertio. notab.
 numero decimo tertio. & ratio est quia dignitas
 nunquam moritur capitulo si gratiose de rescript.
 libro sexto. quod exemplificatur in Episcopo Ab-
 bate ac similibus. Ita etiam commissio facta Vi-
 18 cario Episcopi expresso nomine dignitatis tranfit
 ad successorem vt tenuit Paul. de Eleaz. in dict. cle-
 ment. & si principalis de rescript. Abbas in dict. capi-
 tulo. quoniam Abbas. numero vndecimo. & fuit re-
 solutum in Rota in vna t Senen. Canonicatus &
 praebendae coram D. Reumano die 25. Octobris
 1546. teste Put. decif. 487. libro 2. Caetera vero perti-
 nentia ad hanc materiam late deduxi in interpretati-
 one dict. cap. quoniam Abbas.

DVODECIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M .

- 1 Resignans non potest penitere.
- 2 Renunciatus tacite non potest penitere.
- 3 Resignans post admissam renunciacionem non potest contrahere.
- 4 Admissa resignatione dicitur res perfecta.
- 5 Admissa resignatione vere vacat beneficium.
- 6 Proponens resignare & constituens procuratorem potest penitere.
- 7 Proponens donare potest penitere.
- 8 Confessio acceptata reuocari non potest.
- 9 Renunciatio prima genitura non potest reuocari.
- 10 Litterae renunciacionis non praesentatae non praeiudicant.
- 11 Nunciatus antequam praesentet quae habet in mandatis non nocet.
- 12 Renunciatio praesentata superiori potest reuocari.
- 13 Renunciatio praesentata superiori antequam sit acceptata non nocet.
- 14 Renunciatio conditionalis potest reuocari.
- 15 Ordinarius admittens renunciacionem statim facit vacare beneficium.
- 16 In renunciacione quae fit coram summo Pontifice licita est penitentia post admissam vsque ad praestitum consensum in Camera vel Cancellaria.
- 17 Signatura Papae perficit resignationem.
- 18 Signatura Papae habet tacitam conditionem quatenus supplicantes persistant in eadem voluntate.
- 19 Consensus retrotrahitur ad diem datae & sub dicta data expeditur litterae.
- 20 Ante praestitum consensum in Cancellaria vel Camera resignatio non dicitur in totum perfecta.
- 21 Litterae resignacionis non expediuntur nisi fuerit datus consensus per principalem vel procuratorem.
- 22 Consensus attendendus est quia perficit actum.
- 23 Sine consensu resignatio est nulla.
- 24 Consensus praestitus alicui quam in Camera vel Cancellaria non prodest.
- 25 Dum superest aliquid agendum nihil dicitur actum.
- 26 Post praestitam supplicationem per resignantem licita est penitentia.
- 27 Post signatam supplicationem resignacionis licitum est resignanti penitere.
- 28 Sola signatura Papae datus in beneficio.
- 29 Resignans priuatur beneficio praestito consensu.
- 30 Consensus non retrotrahitur ad diem datae quando medio tempore superuenit penitentia resignantis.
- 31 Resignans potest penitere etiam quia data sit supplicatio resignacionis.
- 32 Parua datae effectus.
- 33 Supplicatio signata in vita resignantis potest perfici per legitimum procuratorem post mortem.
- 34 Prelatus fit ex sola pronunciatione Papae.
- 35 Parua data remanet panes pares vt plurimum.
- 36 Pontifex concedit beneficia.
- 37 Procurator potest consensum extendere post mortem resignantis si eo viuente fuit signata supplicatio.
- 38 Gratia dicitur informis literis non expeditis.
- 39 Resignans potest penitere etiam post solutam compositionem.
- 40 Solutio compositionis non abdicat ius.
- 41 Resignans potest penitere etiam post registratam supplicationem.

- 42 Resignans potest penitere etiam post extensum paruum consensum.
- 43 Resignans potest penitere etiam si iurauerit consensum praestitum.
- 44 Procurator constitutus ad renunciandum cum iuramento de non reuocando potest reuocari non obstante iuramento.
- 45 Resignans potest penitere etiam si se obligauit in forma Camera dare consensum.
- 46 Consensus qui praestatur in Camera vel Cancellaria dicitur formalis.
- 47 Resignans potest reuocare procuratorem constitutum, ad resignandum, et reuocare paruum consensum.
- 48 Reuocatio consensuum etiam nulliter facta tenet.
- 49 Resignans potest penitere etiam in praedictum resignatarij in cuius fauore erat signata supplicatio.
- 50 Resignans potest penitere, & retinere beneficium vel in fauorem alterius resignare.
- 51 Litterae sine consensu expediti non possunt.
- 52 Permutantes possunt penitere & cum alijs permutare ante consensum datum.
- 53 Permutantes non possunt penitere post praestitum consensum in Camera vel Cancellaria.
- 54 Resignante mortuo post signatam supplicationem, ante vero consensum praestitum beneficium vacat per mortem.
- 55 Inter duos resignatarios praesertur anterior in consensu quamuis posterior in data

Vndecimo Quero, an resignans beneficium possit penitere? communis, * Et vulgaris conclusio Doct. est negatiua, quam tenent passim Doctores infra citandi Rebuff. consil. 38. num. 10.

Quae etiam procedit in renunciacione tacita, vt in facti contingentia respondit Rebuff. consil. 36. nu. 12. Declara hanc conclusionem communem procedere tunc dummodo fuerit admissa resignatio per superiorem, nam tunc praedicta, & incipit praedicta, & non potest resignans penitere, & reuocare resignacionem, Antonius de Butr. in cap. quidam, num. 7. & 9. de renunc. Put. decif. 523. num. 1. lib. 2. Cel. Vgo conf. 43. num. 2. & conf. 78. num. etiam 2. Burlat. conf. 393. num. 12. li. 4. Gemin. cap. 2. col. 2. ver. quid si clericus de renunc. lib. 6. Tiraquel. de iur. primigenit. q. 28. num. 1. in fin. Nauar. in cap. accepta, in 7. oppo. num. 26. cum seq. de rest. spol. Menoch. de Arbit. Iud. Caf. 201. num. 47. & plures alios allegat idem Menochius de rec. post. l. remed. num. 303. & communiter per omnes est receptum, & rotelst quia tunc est res perfecta, & est ammissu o eius not. in c. qd in dubijs de ren. & tunc vere vacat beneficium Card. Par. col. 76. n. 4. vol. 4. Por. Imo. conf. 131. nu. 3. Rebuff. conf. 21. n. 11. & conf. 192. n. 4. cum alijs adductis, supra.

6 Ex quo. i. infertur quod si quis proponat renunciare, etiam si hoc redigat, in scriptis vel constituat, pcuratorem ad renunciandum potest penitere, ex quo non est admissa adhuc renunciatio a superiori, na res adhuc dicitur integra, arg. l. si pecuniam, ff. de cond. ob cap. vbi Bart. numer. 12. quia remanet aliquid faciendum, Dec. in vlt. numerum. 4. Cap. de pact. ita quoque

7 ita quoque proponens + donare potest pœnitere, & etiam postquam donauit antea, tamen quam donatarius acceptet Calfren. confilio. 195. libro secundo. Traquell. in tractat. de constitut. limitat. 30. numero octauo. cum sequent. Cephal. confilio. 382. familia adducit; Post ea vero + secus. Hinc confessio acceptata amplius reuocari non potest. Bald. in l. Gallus. §. quidam re. ff. de libe. & post. Roman. in leg. prima. §. si quis simpliciter, & ibi Aretin. de verborum. oblig. Alex. conf. 9. col. 1. lib. 1. Ita renunciatio i. geniture acceptata non potest reuocari Traquell. de iure prim. q. 28. Ex quo 2. inferitur, quod si quis scribat literas + per quas renunciet si litteræ non sunt presentate superioriori, & per eum admittat non amittitur ius, Anton. de Butr. in cap. 2. n. 5. Gemini. n. 9. de renunc. li. 6. Ita, + etiam si Nuntius nondum presentauit quæ in mādatis habebat Anton. de Butr. ibidem dicto cap. 2. n. 6. Gemin. sub. n. decimo 3. Inferitur quod si renunciatio fuit presentata superiori, coram quo fuit de hoc instatum vt. admittatur antequam admissio fiat potest renuncians pœnitere, communis opinio, vt per Nauar. in cap. accepta. oppos. 7. n. 28. de restitut. spol. 13 4. Inferitur quod si renunciatio fuit presentata superiori, & per eum non fuit admittita, renuncianti tamen hic actus non nocet, quapropter potest continuare suam possessionem & sine nouo titulo administrare communis opinio de qua attestatur Nauar. in cap. accepta. oppos. 7. n. 28. de restitut. spoliat. tradit Burlat. conf. 393. num. 30. volumine. 4. vbi dicit rem esse integram, & ratio est quia cū non admiserit superior renunciāns, nihil perdidit neque proprietatem, neque vero possessionem. Innocen. in cap. quod in dubijs de renunciat. Abb. in cap. vltimo eod. tit. Mil. in reper. in ver. renunciatio. n. 6. Gig. resp. 19. Hinc dicit Iacuba. de Conc. lib. 9. ar. 11. n. 3. quod renunciatio conditio malis potest reuocari, antequam perficiatur.

Quid autem si superior respondit remittendo conscientie ipsius vide Butri. in d. c. quidā. n. 9. de renun. Et hoc quod diximus vt post admissionem resignāns nō possit pœnitere procedit in renunciacione q̄ fit coram ordinarijs, nam statim quod admittit ordinarius renunciacionem beneficium vacat, & res cum non fit amplius integra, non potest renunciāns pœnitere, & habere beneficium, vt est Communis opinio Doctorum in stylo etiam recepta, vt omnes sciunt. In renunciacione vero quæ fit coram summo Pontifice non sufficit quod supplicatio fuerit Papæ presentata, & per eum admittita, id est signata, nam potest nihilominus pœnitere, donec fuerit consensus prestitus in Cancellaria vel Camera, & extensus; postea tamen, nequaquam licitum erit resignanti pœnitere, vt est per oēs receptum, Anton. Aug. dec. 259. li. 3. & de cif. 186. eodem. li. Sarn. decif. 20. lib. 1. Cott. decif. 16. Put. decif. 29. de renunc. Accorambo. decif. 48. Moheda. dec. 11. Cardinalis Paleot. dec. 70. & decif. 11. Caputaq. decif. 55. li. 1. omnes in manuscript. Put. decif. 106. li. 3. Gabrielli. conf. 393. volumine. 4. per totum, & fuit pluries resolutum in Rota, in vna Compostellana. Canonice, & in alia Camaricensi. Canonice corā. Quiroga, de mense Octobris. 1556. & in vna Gerunden. coram Capizucco, de anno. 1558. & in vna Placenti. coram Oradino, de anno. 1557. & in alia corā. Cardinale Paleot. die. 21. Octobris. 1558. vt ipse attestatur, in decif. manuscript. 257. vbi dicit rem non habere difficultatē, & sapius fuisse decifum, & in vna Abulen. Segobien. de villa castri teste Caputaq. dec. 55. li. 1. & in vna Acherontin. coram. R. P. D. Brauo. 19. Iu-

nij. 1579. vt habetur in lib. 2. diuer. decif. 74. manu 2
 27 & ratio est quia admissio, & signatura gratiæ quæ pœnitentiam, & signaturam, Putrens decif. 94. libro. 2. habet citam conditionem quatenus supplicātes in eadem, spontanea voluntate persisterant, Abb. in cap. sup. eod. num. 8. & in fin. de cond. appof. quæ ad hoc citat Bur fat. dict. conf. 393. nu. 9. & ob id + consensus, retro traditur ad diem Data supplicationis, & litteræ sub tali die expediuntur, Cassad. decif. 1. & 2. n. 6. de renunc. 20 Moheda. decif. 189. vnde ante prestitum dictum + consensus renunciatō nō dicitur in totum perfecta, Put. decif. 106. li. 3. & per consequens cum res sit integra, Resignans potest pœnitere.

Secūda Ratio colligitur ex regula Cancellariæ Xylfi. V. 40. tex qua prohibentur resignaciones expediri, nisi prius consensus fuerit extensus, & prestitus expresse per principalem, si fuerit presens, vel per procuratorem suum ad hoc specialiter constitutum, & ibi Alfonso a Sot. in Comm. dict. reg. Franc. de March. decif. Delphin. 62. 2. num. 9. p. 2. & decif. 168. par. 1. & decif. 180. par. 1. & Decif. 160. n. 2. ead. par. Boer. dec. 248. n. 1. cum seq. ex quo expresse colligitur posse variare, & si pœnitere ante extensum, & prestitum dictū consensus colligitur Paleot. dicta. decif. 70. Anton. Augult. decif. 250. li. 3. Sarn. dicta decif. 20. lib. 1. & cōmuniter alij Doct. supra citati, namque hic consensus attendendus est tamquam causa formalis, per quæ actus resignacionis perficitur & recipit robur. arg. c. si tibi absentis, de preb. lib. 6. Sarn. de infir. resign. q. 3. 1. col. 2. & sine quo, actus ipso iure annullatur vt tradit Alfonso a Sot. dict. regul. secundum ipsum in ordine. 24 43. vericulo item ponderandum. Adde quod + consensus aliter prestitus quam in Camera vel Cancellaria, non prodest vt fuit tentum coram Ant. Augult. die. 5. & 16. Martij. 1548. teste Mandof. de Inf. resign. q. 19. num. 5. ergo ante consensus, licet pœnitere quia dum super est aliquid agendum, nihil dicitur actum, cap. cum super de offic. deleg. l. vi. Cad. fillan. Sar. de subrog. conlit. q. 10. & alias rationes ad cōprobandū adducit Burlat. d. conf. 393.

26 Ex quibus. 1. deducitur post + correptam supplicationem per resignantem coram summo Pontifice esse licitam pœnitentiam vt est communiter ab omnibus receptum, & obseruatum in praxi ac pluries decifum in Rota.

27 Secundo deducitur post admissam + renunciacionem, a summo Pontifice esse licitam pœnitentiam vt est communis opinio secundum quam Rota pluries resoluta, & stylus admittit.

28 Tertio Deducitur post signatam supplicationem, manu ipsius summi Pontif. per verbum fiat vt petitur, vel fiat motu proprio posse resignantem pœnitere, Put. decif. 38. parte. 2. & fuit resolutum in Rota coram Thom. de Tanf. teste Anto. Augultino decif. 186. libro. 3. & alias pluries, & ita de stylo obseruatur. quod est notabile, nam dicunt. Doct. quod sola signatura admissionis resignacionis, priuat resignantem beneficio. Rebuff. in prax. titulo de simon. resign. numero. 42. Card. Paris. con. 9. num. 3. volum. 4. Put. decif. 94. num. 2. libro. 2. late Caputaquen. decif. 88. par. 2. quod verum est, + si postea fuerit prestitus consensus, & sic resignans in eadem voluntate perseverauerit Abb. in d. cap. super eo. nume. 8. & in fin. de condition. appofit. vnde quamuis consensus retrotrahatur ad diem Data Calfador. decif. 10. secundo. de renunc. & communiter Doctores, tamen non potest + retrotrahi quando ante consensus super-

superuenerit pœnitentia, & sic extrema non sunt habilia vt est expresse, & probatur ex his quæ not. in l. bonorum. ff. rem. rat. habere. Decius l. contract. nu. 23. ff. de reg. iur.

31 Quarto deducitur quod etiam si sit data supplicatio per Papam signata potest resignans pœnitere, ante tamen consensus prestitum in Cancell. vel Camera vt fuit resolutum in vna Regien. Abbatia, corā Capizucco, die 2. Decēbris. 1552. teste Caput. decif. 237. p. 1. vbi attestatur hunc esse stilū notissimū Curia, & in vna Place. Coram Oradi. de anno. 1557. & in alia Camaricē. de anno. 1556. pro vt attestatur ipse Oradinus, in suis recoll. manuscripti. tit. de resign. vbi attestatur hunc esse stylum, & mentem Rotæ. Put. decif. 94. li. 2. & alias die. 16. Decēbris. 1560. corā eodē Oradino. teste. Cotta dec. 16. in vna Gadicens. & in vna Compostellana. Corā Paleot. de anno. 1558. teste Eodē. Paleot. decif. 71. Burlatus dict. cō. 393. vol. 4. & est cōmunis homin. Doct. sententia, nā quāuis ex parua data annotatione post correptionem supplicationis videatur datus consensus dans valorem gratiæ Call. de cif. 1. de renunc. & fuit resolutū in Rota die. 16. Martij teste Moeda. in recollec. manuscr. in titulo de ren. in decif. quæ incipit, in eadem parochiali, vbi attestatur praticari, quod quādo cumque interueniat consensus sufficiat ad not. per Bar. & Sarn. in l. si quis miseris bonis. §. iulium. ff. de acquir. her. & ob id lapsus fuit decifum in eodē auditorio Rotæ, quod correptam supplicatione, p simpliciter resignantem, vel procuratorem legitimum, & annotata cum data, posse prestiti consensus in Cancellaria vel Camera post mortem resignantis Crescent. decif. 210. 220. & 37. lib. 1. in manuscript. Mandof. de infirm. resign. quib. 9. nu. 5. late Boer. dec. 340. p. totā in secunda parte, & quā uis sola pronunciatō Papæ alijs platus fiat Io. Andr. Archid. Geminian. phemio. 6. Abb. in cap. no. 11. de elect. Sel. de benef. p. 2. q. 15. num. 4. & 5. & p. 3. q. 23. per totam Rebuff. de pacif. poss. n. 51. nihilominus vera est sententia posse resignantē etiam post paruum datā pœnitere, quia parua data describitur anotarijs, & vt plurimum remanet penes impetrātes se ilorum procuratores, quibus licet eas lacerare, & pro arbitrio retinere, vt tradit Burlat. dict. conf. 393. n. 7. vers. 1. & n. 14. vers. 3. & supplicatio datur per Datum, & tamen non Datarius & Notarius sed Pontifex beneficia concedit. Cassad. decif. 2. num. 6. de renunc. Franc. de March. decif. 120. nu. 8. p. 1. Cott. decif. 16. Paleot. decif. 71. vnde adhuc res dicitur integra post paruum datam, & per consequens licita erit pœnitentia, & illud quod dictum est quod consensus prestat, per procuratorem mortuo resignante, si in uita signata fuit supplicatio, procedit dūmodo + principalis cedens perliterit in eadem voluntate cedendi tempore mortis, alias secus Menochi. de recup. pos. rem. 1. n. 243. & fuit decifum in Rota teste. Mohed. dec. 189. sub tit. de renunc. & illud quod dictum est solo verbo perfici gratiam, hodie non procedit + quia gratia dicitur informis literis non expeditis Rota decif. 20. num. 5. de concess. præben. in non. Gig. resp. 42. nu. 11. & patet ex constitutione Iulij 3. edita sub die. 27. Maij. 1553.

39 Quinto deducitur, vt etiam post solutam compositionē possit resignans pœnitere, ante tñ prestitū, & extē sū cōsensū in Camera vel Cancellaria ut fuit pluries resolutū in Rot. vt attestat Mohed. dec. 189. de renū. & plerim die 23. Ianuarij. 1544. & in vna Placenti. canonicatus die. 8. Octob. 1548. & in alia Salamantin. die.

29. Ianuarij. 1543. teste Put. decif. 29. in titul. de renunciat. in manuscript. Accorambo. decif. 48. Mohed. dec. 11. Cott. decif. 16. lib. diuer. decif. 103. in manuscr. Ex ratio est quia solutio illius compositionis nullū ius, abdicat a resignante vt per Put. decif. 106. lib. 3.

41 Sexto deducitur quod resignans potest pœnitere, etiam si supplicatio signata per Papam, & data fuerit registrata, & hæc est communis cōclusio, recepta per omnes Doct. supra allegatos, & ita fuit sapius in Rota iudicatum, & nouissime seruatur * de stilo, & pluries vidi praticari, nam post registratam supplicationem licita est pœnitentia vsque ad prestitum, & extensum consensus in Camera vel Cancellaria.

42 Septimo deducitur + licitam esse pœnitentiam, etiā post prestitum paruum consensus Paleot. decif. 71. Cott. decif. 16. & communiter D. D. Burlat. in dic. conf. 393. vbi attestatur ita pluries fuisse determinatū in Rota, & ita praticatur ex his quæ dicta sunt sup. in 4. illatione.

43 Octauo deducitur quod licet resignans post signatā supplicationem ac datatam iurauerit, se prestiturum consensus, in ea, nam nihilominus potest pœnitere, & aliā supplicationē porrigere, & in ea prestare consensus, pro vt est communis opinio, & colligitur ex Burlat. d. conf. 393. sub num. 2. 1. vers. secundū & fuit alias resolutum in Rota die. 6. Octobris. 1535 nam procurator constitutus ad nunciandum cum iuramento de non reuocando, potest reuocari Boer. decif. 322. communis opinio teste Villalob. comm. op. verbo procurator. nu. 322.

45 Nono deducitur quod licet resignans, post signatam supplicationem iurauerit se prestaturum consensus, & nō contravenire p instrumentū in forma Camere, potest nihilominus renunciare ante prestitum, & extensum consensus in Camera vel Cancellaria, vt fuit resolutum per Rotam in vna Vrgel. & Val. benefic. die 6. Octobris. 1535. vt refert Sarn. de inf. resign. q. 31. col. 3. ex not. per Abb. in cap. super eo de cond. appo. nam huiusmodi consensus prestatudus in Cancellaria vel Camera est formalis Doc. oēs in c. cū vniter forū de rerū. perm. & fuit tētū in Rota in vna Placent. & in alia Toletan. de anno. 1539. teste eod. Sarnen. dict. quæstione. 31.

47 Decimo deducitur quod si quis constituit procuratorem ad resignandū, q̄ procurator porrexit supplicationē quæ fuit signata, & per dictum procuratorem fuit prestitus paruus consensus potest dominus reuocare procuratorem intimādo in Camera vel Cancellaria dictā reuocationem, & licet nihil de reuocatione cōsensu exprimat, tamen id sufficit, vt fuit resolutum in Rota coram Oradino in vna Gadicens. canonicatus 16. Decē. 1561. Mohed. decif. 179. in manuscript. Burlat. conf. 393. col. vltima in fin. & est communis opinio, vt late dicam suo loco, quod procedit etiam si reuocatio consensus esset nulliter facta, dummodo cōstet de mente reuocantis, Paleot. decif. 257. incip. Gomefius in manuscript. Burlat. dict. conf. 393. in fin.

49 Vndecimo deducitur quod si resignatio erat facta in fauorem alicuius quamuis fuerit signata supplicatio, & data, ac prestitus paruus consensus soluta cōpositio, & registrata, nihilominus potest in preiudicium resignatarij pœnitere resignans, vt omnes Doctor. supra alleg. loquunt, & fuit pluries, & lepiissime per Rotam determinatum, & ita de stilo praticatur.

50 Duodecimo deducitur quod talis resignans potest pœnitere, & retinere beneficium si vult, alias poterit resignare, in fauorem alterius porrigendo aliā supplicationem,

caionem & super ea consensum praestando in Camera vel Cancellaria, nam quamvis prima supplicatio fuerit signata, & registrata, haec tamen secunda an en ditur, cum sit reuocatoria prima, & super ea sint ex-
 51 pedita litera, & quae sine consensu expediri non possunt. Et sic ille secundus resignatarius consequetur bene-
 * ficiu resignatum, vt fuit pluries resolutum in Ro-
 * ta teste Moed. dict. decif. 186. de renunciat. die. 23.
 * Ianuarij. 1544. & in vna * Placentin. canonicatus. 8.
 * Octobris. 1548. & in vna * Salamantin. etiam canoni-
 * catu. 59. Ianuarij. 1543. teste Put. decif. 79. tit. de re-
 * nunciat. in manuscript. Accoramb. decif. 48. Cotta de
 * cil. 161. & die 6. Octobris. 1535. teste Sarn. de inf. re-
 * fig. q. 3. col. 2. ac lapsissime, & haec est communis o-
 * * pimo, secundum quam vidi pluries* praticari, & iudi-
 * cari, adeo quod nullam habet difficultatem.
 52 Ita etiam si fuit porrecta i supplicatio causa per-
 mutationis ante praestitum consensum, in Cancellaria
 vel Camera potest aliquis ipsorum pccnitere, vel
 simpliciter renunciare, quae secunda permutatio seu
 resignatio erit valida, & habebit effectum, aut retine-
 * re penes ipsum, vt fuit decifum in * Rota coram. Put.
 * 16. Ianuarij. 1545. teste Ptolom. decif. prima de re-
 * nunciat. & ita esse de * hilo attestatur. Oradi. in recoll.
 * manuscript. vbi attestatur alias ita fuisse decifum. Put.
 * decif. 204 lib. 2. secus vero post praestitum dictum,
 53 consensum, nam tunc non posset pccnitere, & minus
 X variare Ferr. conf. 207. n. 19. & est Cois* opinio.
 54 Vnde scias act corroborationem supradictorum
 quod si resignans moriatur postsignatam supplicatio-
 nem, ante praestitum consensum in Camera vel Cancellaria
 beneficium vacat per obitum, & non per rcsi-
 gnationem Put. dec. 92. nu. 6. lib. 2. & dicitur in suo
 * loco. Idem Put. decif. 94. lib. 2. vbi dicit fuisse* resolu-
 * tum die. 4. Februarij. 1544.
 55 Et his accedat casus pulcherrimus in Rota resolu-
 tus in vna Guesnen. cultodiæ coram Domino Camil-
 lonamque quis bis resignauerat in fauorem diuerso-
 rum, primus erat anterior in data, consensu autem in
 eius fauorem, erat praestitum post praestitum in fauo-
 rem secundi, quarebatur quis sit preferendus,
 an anterior in Data, cui est praestitum consensu
 postremo, an ille, q est in data posterior, & anterior
 * in consensu, * Rota conclusit anteriorem in consen-
 * su esse preferendum licet in Data sit posterior, ex eo
 cum liceat pccnitere, anteaquam praestetur consensu
 in Cancellaria vel Camera poterit resignans secundo
 loco resignare quod cum fecerit & consensum super
 secunda praestiterit statim secunda resignatio est per-
 fecta, & resignatarius secundus acquirit ius iuxta
 communes conclusiones supra relatas. Vnde quando
 secundo loco primae supplicationi consensit res non
 est integra, nec potest ius per illam. 1. resignatario ac-
 quiri, quia iam erat ius alteri quaesitum ad not. per Pau-
 de Castr. conf. 228. p. 1. & hanc resolutionem refert.
 Crescen. decif. 74. libro primo in manuscript.

TERTIAEDECIMAE QVAESTIONIS.

S P M M A R I V M.

- 1 Resignans non potest beneficium resignatum repetere
- 2 Per renunciationem abdicatur omne ius.
- 3 Renunciatus videtur habere beneficium pro derelicto.
- 4 Superior non debet illud.
- 5 Variatio prohibetur.

- 6 Viris ecclesiasticis prohibetur inconstancia.
- 7 A principio voluntarium ex post facto efficitur ne-
cessarium.
- 8 Renunciatis adiones suas ad illas non datur re-
gressus.
- 9 Renunciatis beneficia ad illa obtinenda non datur
regressus.
- 10 Tacite renunciatus non potest pccnitere & redire ad
beneficium renunciatum.
- 11 Tacite renunciatio in prejudicium renunciantis idem
operatur quod expressa.
- 12 Tacite & expressa renunciationis idem est effectus.
- 13 Tacitum habetur pro expresso.
- 14 Tacitum idem operatur quod expressum.
- 15 Per renunciationem tacitam inducitur vera vacatio.
- 16 Renunciatus electioni aut iuri ad rem non potest pcc-
nitere.
- 17 Iuri ad rem & in rem potest renunciari.
- 18 Ius ad rem non est ita plenum.
- 19 Argumentum a maiori validum est.
- 20 Electores possunt pccedere ad electionem postquam
quis renunciauit electioni.
- 21 Renunciatus electioni potest de nouo eligi.
- 22 Non potest quis appellare ne eligatur.
- 23 Qui renunciauit electioni si eligatur potest cõsentire.
- 24 Renunciatus per procuratorem non potest redire ad be-
neficium renunciatum.
- 25 Factum a procuratore videtur factum a domino.
- 26 Renunciatio per literas per nuncium, parificatur re-
nunciationi per procuratorem.
- 27 Non figurat literarum, sed obligatione obligatur.
- 28 Verba sunt nuncia cordis.
- 29 Qualitas verborum scriptorum est mentis nostrae testi-
monium.
- 30 Renunciatus et absque iuramento non potest pccnitere.
- 31 Dicitio maxime est implicatiua.
- 32 Iuramentum addit efficax vinculum ad excludendũ
renunciantem.
- 33 Iuramentum sequitur naturam actus super quo in-
terponitur.
- 34 Potenti restitutionem beneficij obstat exceptio spon-
taneae renunciationis.
- 35 Defectus notorius proprietatis repellit a restitutione
- 36 Renunciatio inducit defectum proprietatis.
- 37 Exceptio cessionis operatur idem quod exceptio litis
finitae.
- 38 Renunciatus perfecte non potest pccnitere.
- 39 An renunciatus inconsulte possit repetere antequam
collatio alteri fiat.
- 40 Renunciatus dolo vi metu potest repetere.
- 41 Furiosus renunciatus potest repetere.
- 42 Non amittitur possessio si renunciatio non est spontanea
- 43 Renunciatus potest beneficium resignatum repetere ex
noua causa.
- 44 Potest alicui conferri beneficium quod alias resignauit
- 45 Potest conferri beneficium ei qui iurauit non habere
illud.
- 46 Iuramentum non extenditur ad ea de quibus non fuit
cogitatum.
- 47 Rescripta ad lites non extenduntur ad lites quae non
extabant tempore impetrati rescripti.
- 48 Transactio non extenditur ad ea de quibus non fuit
cogitatum.
- 49 Ea quae de nouo sunt nouo indigent auxilio.
- 50 Non dicitur rumpere pacem offendens ex causa super-
ueniente.
- 51 Renunciatus ob crimen numquam potest repetere be-
neficium

- neficium resignatum.
- 52 Episcopus renunciatus vt Monachus fiat numquam,
potest redire ad episcopatum.
- 53 Renunciatus spoliatus est restituendus.
- 54 Renunciatus potest repetere beneficium resignatum si
non seruentur conditiones.

Ecimotertio quæro an re-
signans beneficium possit
† illud repetere redou-
do ad beneficiũ resigna-
tum? negatiue respondet
omnes * Doct. glo. in ver-
bo quam, Gemin. Turre-
cremata nu. 4. & alij omnes
in c. quam periculo-
sum. 7. q. 1. Gl. Butr. nu. 1.
Abb. Bald. & * communi-
ter in c. ex transmissa de renunc. idem Ant. de Butr. in
c. si te praebendam nu. 3. gl. in ver. habita Gemin. nu.
9. Franc. in vers. in gl. 1. de renunc. lib. 6. idem Ant. de
Butr. in c. cum vniuersorum nu. 2. de rer. permu. Specu-
l. de renun. sub nu. 6. Abb. in c. super hoc nu. 7. de re-
nun. Doct. omnes in c. accepta. de reffit. spol. Pet. de
Vbal. de permut. benefic. vers. quam nu. 83. c. ard. Pa-
ris. 67. nu. 5. & quam nu. 8. Cardin. Paris. conf. 67. nu-
mero 5. & conf. 135. nu. 2. vol. 4. Burfat. conf. 39. 3.
numero 2. vol. 4. & hoc esse planum * attestatur Gem. in
d. c. si te praebendam nu. 9. Crauet. conf. 24. nu. 4. Re-
buff. conf. 4. nu. 4. & conf. 192. nu. 4.
Et hæc conclusio primo probatur in c. quam peri-
culosum. 7. q. 1. quam periculosum sit in diuinis rebus
vt quis cedat iuri suo & potestati, scriptura sancta de-
clarat, cum in genesi Esau primatum suum inde per-
diderit, nec recipere id postmodum poterit quod se-
mel cessit.

Secundo probatur in c. ex transmissa de renũ. Ibi, ve-
rum quoniam iam dicta Ecclesiæ ab eo iam soluta di-
gnoscitur ex quo ea quæ sibi conuulerat ad petitionem
suam resignauit, eidem mandamus quatenus & si res
ita se habet prædictum Abbatem, & socios eius ad re-
ceptionem P. nulla ratione compellat inuito & c.

Tertio probat in c. si te pbedã in fi. de ren. li. 6. vbi
postq sum. Pont. loquutus fuit de cõiecturis ad dete-
gendam renunciationem fraudulentã in fraudem ex-
pectãtis, subdit in vltimis verbis. Ceterum si prædicto
renunciante, huiusmodi præbenda vel dignitas pinguior
forsitan conferatur eo ipso dicta fraus intelligatur ef-
se probata, & idem renunciatus habita omnino careat
& ambita, verbum enim habita refertur ad benefre-
nunciatum, & ibi glo. & cõiter Doct. declarant, aliud
vero verbum ambita, ad ambitum per cupiditatem &
fraudem, vt in c. licet de transf. c. quanto. 7. q. 1. & ratio
est quia renunciatio abdicauit a se omne ius, quod
habebat. Innoc. cõiter * receptus in c. quod in dubijs
de renũ. & videtur * habere rem pro derelicta, Ant. de
Butr. etiam * cõiter receptus in ca. 2. nu. de renunc. li.
6. vnde non poterit repetere arg. c. 1. de reg. iur. lib. 6.
& nef illudatur superior qui renunciationem admi-
sit arg. c. bon. 2. s. nec nocebat de elect. & propter vti-
litatem Ecclesiæ ob quam forsan fuit admissa renun-
ciatio has rationes ad hoc deducit Host. in sũma de
renun. sub nu. 6. & vt illusio & variatio † prohibeatur
ad not. in c. bonã. 2. de post. pr. el. in c. cum olim de a-
lien. mut. ind. caus. c. i. de appel. c. super gestum de prg
b. c. vnico. de rer. perm. l. si prætor. ff. de re iud. & max-
uiliis † Ecclesiæ. cum autem de iur. patr. c. publicato.

de elect. c. nulli eod. tit. li. 6. c. dilectissimi. 8. q. 2. & hoc
est quod dicit Bonif. Octauus in c. 1. de renun. li. 6.
cum illusio, & variatio in personis Ecclesiasticis ma-
xime sint vitandæ, & c.

7 Accedat præterea quia a principio resignans nõ co-
gebatur suum benef. resignare, ergo post resignatio-
nem illud non poterit repetere, quãdoquidem quod
a principio est voluntarium ex post facto efficitur ne-
cessarium, reg. quod semel. de reg. iur. in 6. cum con-
cordantijs adductis ibi a Dino. l. sicur. C. de act. & ob-
lig. & hanc rationem in his terminis assignat Philip-
pus. Prob. de iur. regal. q. 5. n. 1. & de consensu requi-
sitate, in contractibus tradit Ang. conf. 290. col. 3. vers.
præterea late Tiraq. leg. conub. glo. 9. q. 1. 4. nu. 125.
Cassan. in consuet. Burg. Rub. 4. §. 1. & de assensu dato
per partem filio testandi ad pias causas Perusin. in
Rub. de test. col. 20. li. 6. & de assensu mariti dato vxo-
ri, Burfat. conf. 393. num. 7. vbi alios adducit.

8 Hinc renunciatis bustaciones suas per viam ces-
sionis nõ est dandus ad illas regressus, c. si ille 23. q. 4.
l. 1. §. qui semel ff. de iucc. edict. l. postquam C. de pa-
ctis l. quæritur §. si venditor. ff. de cdil. ed. cap. si quis
Episcopus dist. 92. c. dudum. 19. q. vlt. c. deniq. 6. q. 3.

9 Et hoc est quod dicunt Doct. mox citandi, quod i
renunciatis sua beneficia ad illa obtinenda nõ da-
tur regressus Crauet. conf. 51. nu. 3. & conf. 856. nu.
12. & conf. 939. nu. 1. Iacob. Similian. conf. 92. nu. 1. cũ
scq. & conf. 100. nu. 4. & conf. 121. nu. 9. 11. 12. Giga.
conf. 20. nu. 10. Iacob. Meno. conf. 197. nu. 87. vol. 2.
Naui. in c. accepta opp. 7. nu. 1. cum seq. de rest. spol.
Card. Paris. conf. 69. nu. 20. vol. 3. idem Paris. conf. 5. nu.
165. vol. 4. Rebuff. conf. 36. n. 12. Ceph. conf. 137. nu.
56. & conf. 284. nu. nu. 6. & conf. 192. nu. 16. & conf.
127. nu. 6. vol. 1. Soc. Junior. conf. 94. n. 3. r. & cõf. 129.
nu. 1. volum. 3.

10 Primo ampliatur, † & extenditur huiusmodi con-
clusio procedere etiam in renunciatione tacita, vt ta-
cite renunciatus non possit pccnitere & redire ad bene-
ficiu tacite renunciatum, ita in terminis Archid. in
cap. denique num. 3. 6. q. 3. & alios ad hoc citat. Card.
Paris. cõf. 76. n. 1. 2. & 3. cum sequentibus vol. 4. Dec.
con. 166. n. 2. Butrius in c. ex transmissa de renũ. glof
in clem. ne in agro. §. quia vero vers. ipso facto de lita-
monach. Bal. in Auth. habita C. ne filius pro pat. Ro-
conf. 427. col. 1. cum alijs infinitis allegatis per Alf-
Hoied. trac. de incomp. beneficiorum p. 1. c. 1. 3. n. 63.

* & est communis opinio idque probatur in c. si quis
presbyter. 7. q. 1. & quia tacita renunciatio in præiudi-
cium renunciatis idem operatur quod expressa pro-
ut probatur de vtraque in c. exore, & ibi glo. in ver. bo-
12 renunciantes, & alij omnes, de his quæ su. a mai. par.
c. not. in c. cum venissent de inst. Clement. Gratia de
refcr. Rota decif. 4. de ren. in nou. Bellamera decif. 1.
eundemque effectum inducit not. in c. ex literis de
transf. Io. And. in c. n. nostra vbi scribentes de refer.
idem Io. And. in c. veniens. vbi gl. de præscr. † nam ta-
citum habetur pro expresso licum quod vbi Ias. &
13 Dec. post alios. ff. si certum pet. & eadem est virtus Pa-
ris. conf. 59. nu. 1. uol. 3. & plura de renun. tacita in
propósito. q. nostræ deducit Alf. Hoied. in tract. de in-
compatibus. benef. par. 1. c. 13. & tandem circa rem non
15 stram per renunciationem tacitam inducitur quoq;
vera vacatio beneficij tacite renũciati. 7. q. 1. §. ecce. c.
1. & 2. vt lit. pend. lib. 6. Lap. alleg. 14. Paris. d. conf. 76.
num. 4. cum seq. vol. 4. & fuit pluries * resolutum in Ro-
ta, ideo etiam renunciatus tacite non poterit † petere
benef. ita tacite renunciatum.

16 Amplio, & extendo secundo procedere t etiam in renunciatione iuris ad rem, nam talis renunciatio non poterit repetere exemplum renunciatio electioni de se facta non auditur amplius ita Abb. nu. 10. Ant. de Buttr. Card. Imol. & omnes alij in c. in pntia de renū. & p̄fatar in d. c. in p̄fentia vbi cum quēstio esset inter duos electos ad quandam. Abbatiam fuit lata sententia contra vnum qui conquarebatur de iudice Papa respondit tantā esse iudicis auctoritatem, vt semper pro ipso p̄sumi debeat, donec &c. subdit in fin. *quia tamen prater ista constitit de ipsius renūciatione sponsantia per quasdam Episcoporum literas, & cōfessionem ipsius ei super eadem Abbatia si lentium duximus imponendum* & sic non auditur renunciatio sponte, electioni, de se facte, & ratio est quia omne ius quod habuit ex ipsa electione, videtur amissum per spontaneam renunciationem Innoc. in d. c. q. in dubijs Abb. & alij in c. accepta de rest. spol. nam iuri in re & ad rem potest renunciari. Paris. cōf. 76. nu. 1. vol. 4. & si potest illi renunciari, ergo, & huic cum facilius renunciatur t̄m ius non sit ita plenum

17 Rot. decif. 3. 1. de concess. p̄gib. in antiquioribus. Put. decif. 106. lib. 3. & argum. fa maiori validum est reg. cui licet de reg. iur. in 6. l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pact. Roland. cōf. 15. nu. 4. vol. Crauet. cōf. 290. n. 7. & cōf. 326. nu. 10. vnde possunt post dictam selectionem electores alium eligere, & qui renunciant electioni, si appellauit ab illa electione noua non auditur, vt probatur in c. cum inter. R. de elect. vbi idem dicit de appellatione interposita, ne canonici accedant ad electionem. Potest tamen ille qui renunciat electioni de se facte, de nouo eligi, ad idem bene. vt docet Anchar. * communiter receptus in d. c. cum inter R. nu. 1. de elect. iure non prohibeatur arg. l. illā

18 C. de Coll. nec f̄ille potest appellare quo minus de nouo non eligatur Anchar. in d. c. cum inter R. in eod. nu. 1. & ibi alij, & si contingerit eum de nouo eligi potest consentire huic secundae electioni, licet in prima renunciauerit, ita Anchar. in c. per suas nu. 4. & 5. locati quod est valde notandum quia posset in praxi contingere.

24 Amplio 3. procedere etiam in eo qui renunciauit per procuratorem habentem ad hoc ab ipso speciale mandatum, namque post renunc. non potest repetere benef. per procuratorem renunciatum, vt est communis conclusio omnium. Docto. de qua dixi suo loco quia renunc. facta per procuratorem videtur p̄ se ipsum facta, iuxta vulgarem regulam qui per alium facit per se facere videtur.

26 Amplio 4. procedere in eo qui renunciauit per literas missuas, & per Nuntium quia ita potest fieri renunciatio, & operatur effectum vt renun. facta per p̄curatorem. Ant. de Buttr. post. 103. And. in c. si te p̄bendam nu. 3. & 4. Gem. nu. 9. & alij omnes de renun. lib. 6. arg. l. non solum ff. de election. & oblig. quia nō figura literarum sed oratione quam exprimit litera obligamur. Non figura de act. & obli. cum verba sint nūtia cordis. l. et si labeo fin. ff. de supp. l. e. Dec. in l. sem per stipulationib. nu. 4. ff. de reg. iuris Craue. cōf. 20. num. 2. & cōf. 290. in fin. Boer. decif. 1. num. 8. Tira. qu. in l. si vnquam verbo liberis. nu. 17. C. de reuo. donat. & t̄qualitas verborum scriptorum est mentis nostrae testimonium Bal. in rub. C. de prob. Cef. Cost. li. 3. var. amb. c. 12. Menoch. de arbit. iudi. q. 7. nu. 75.

30 Amplia, & extendo. quinto tam si renun. fuerit facta cum iuram. quam sine iuramento vt renunciatio, non possit repetere benef. renunciatum, ita extendit.

Abb. in c. super hoc nu. 7. in 1. l. est. de renun. Nauar. in c. accepta in 7. op. de rest. spol. in princ. & est communitis opinio recepta in praxi, * & probatur in c. sup hoc de renun. Ibi. *maxime si non intervenerit iuramentū*, & c. dictio enim maxime quam p̄derat. Abb. est implicatio, quasi dicat idem esset, si iuramentum, intervenerit gl. pen. in l. Illud. ff. ad Laquil. Paris. cōf. 65. n. 18. & 19. vo. 1. ac etiam probatur in c. accepta, de rest. spol. vbi tex. loquitur de renunc. facta cum iuram. & negat repetitionem, namque licet iuram. addat officia ce vinculum ad excludendum renunciantem Card. Paris. cōf. 26. nu. 1. vol. 3. tamen t̄ sequitur naturam actus. l. vlt. C. de non num. pecu. Card. Par. cōf. 86. n. 44. uol. 3. decif. Pedemont. 92. nu. 6. cum alijs vt p̄ Gabriel. com. concl. lib. 2. de iure iur. concl. 10. cum infinitis, cumulatis, per Bursat. cōf. 36. r. nu. 34. vol. 4. attestatur de * comm. & hanc cōclusionem confirmat Nauar. in d. c. accepta in confirmatione. decuplex. n. 10.

34 Ideo d̄cimus, quod p̄tenti restitutionem beneficij obstat exceptio, spontaneae renunciationis ita. Io. And. Bal. Ant. de Buttr. Petrus de Anchar. Card. Zaba. Abb. Nauar. & comm. Doct. in c. accepta de rest. spol. Rebuff. cōf. 4. num. 18. quod p̄batur in d. c. accepta in fi. Ibi *mandamus quatenus si vobis constituerit, qd̄ p̄fatus P. nullo metu, vel vi coactus sed spontaneus, p̄libat. am ecclesiam taliter abiuauerit ei super hoc perpetuum silentium imponatis.*

Secundo probatur in c. super hoc de ren. quatenus habet ei qui benef. re possit, obstat exceptio spontaneae abiuurationis.

Tertio, probatur in c. extra missa, & c. in p̄fentia de renun. vbi renunciatio simplex etiam non iurata obstat renunciatio.

Quarto c. ad aures de his quae vt metusue causa vbi probatur quod qui ad populi clamorem renunciauit electioni suae sibi p̄iudicauit.

35 Ratio quia defectus notorius proprietatis quem repellit a petitione qui beneficij c. quam & c. constitutus de fil. p̄srb. R. ot. decif. 2. de rest. spol. communis * teste Nauar. d. c. accepta, confirmatio. decuplex. num. 9. ac renunciatio inducit defectum notorium Abb. cōmuniter receptus in c. sollicite de rest. spoliat. & haec exceptio cessionis. operatur eundem effectum que exceptio litis finitae, & rei iudicatae, vt fuit resolutum in vna * Mediolan. pensionis. 1. Iulij. 1551. coram Reuman. teste Caput. decif. 320. p. 1.

Amplia procedere, etiam in renunciatione non iurata. Nauar. in d. cap. confir. decuplex. num. 4. versic. 5. Et hoc non habet dubium ex cap. ex trasmissa, & cap. in p̄fentia de renunciat. Nec obstat. tex. in c. secundo de rest. spol. quia multipliciter respondetur vt per Nauar. in d. c. accepta opp. decuplex. num. 27. eodem titul.

38 Declara. 1. si renunciatio fuit perfecta eo modo vt dictum est late in p̄cedenti quaestione.

39 Declara. 2. secundo non procedere in eo qui inconsulte renun. ciavit, namque iste potest poenitere, & repetere antequam collatio alteri, sit facta. Bartol. Brix. in suis quaestionibus dominicalibus. 6. Imol. in c. 2. de renun. lib. 6. & ibi Gemin. nu. 12. cum alijs allegatis p̄ Boerium decif. 150. nu. 5. est communis * opinio teste Io. Fricar. in trac. comm. op. verbo renun. de comm. etiam attestantur Villalob. renun. n. 29. Bursat. cōf. 393. nu. 10. vo. 4. vt quātum motus indignatione suae ira renun. Dec. in c. ex par. 1. n. 24. de off. dele. & ratio nes adducit Boer. loco citato.

* Hoc tamen hodie in praxi non recipitur, loquendo de

do de renunc. quae fit coram iun. Pontif. namq; illa nō expeditur statim, sed cū intervallo tēporis, & cum licita sit poenitentia vq; ad coplenfum p̄stitū, & extensum in Cancellaria, & Camera, hoc non potest cadere, namque habet tempus poenitendi.

40 Declarat tertio non p̄cedere quoties renūciatio fuisset facta vi, metu dolo, nā tūc posset resignans, repetere beneficium resignatum Abb. Ant. de Buttr. & alij omnes in cap. super hoc de renunc. & in cap. p̄fentia, eo. titul. cum alijs citatis per Card. Paris. cōf. 66. nu. 1. cū seq. vol. 4. Coral. i tract. de benef. p. p. c. 8. n. 9. & 10. vbi dicit has causas repetēdi, esse approbatas a iure, & probatur in d. c. super hoc de renun. Ibi *Quam si forte probabilem id est vi, nec metu, nec oppressione, nec interuentu pecuniae nec promissione extortam iudex inuenit, &c.*

41 Idemque posset procedere in furioso renunciante Boerius decif. 350. per totum & dicitur suo loco, & hoc scribit Rohin. de benef. ca. 37. num. 5. in homine bonae dei, renunciante, in fauore hominis malefidei.

42 Immo secundum aliquos si renunciat non est spontanea non amittitur possessio, Antonius de Burg. in cap. ex parte nu. 65. de rescrip. & num. 66. & 67. Card. Paris. cōf. 143. nu. 19. vol. 4. Sebatt. Medic. in l. vlt. glo. 3. num. 305. de legibus.

43 Declara quarto vt possit illud beneficium resignatum habere, & repetere ex noua causa gloss. communiter * recepta in cap. ad nostram el. 2. verbo probaret versic. si enim aliquis de iure iur. Doct. * omnes in cap. 2. de renū. vbi Abb. nu. 1. in 2. not. Ant. de Buttr. * nu. 4. quod de filio * comm. est receptum, & quotidie * praticatur vt resignans aliquod beneficium possit illud iterum consequi data vacatione, ex noua elect. p̄sentatione, postulatione, & collatione, seu confirmatione superioris, Paris. in cap. cum venerabilis nu. 42. de except. idque procedit t̄t̄ ille iurauerit, vt tradit gloss. in d. cap. ad nostram, & probatur in d. c. 2. Ibi. *Ideoque vobis mandamus quatenus si p̄fatus P. inuenierit de consensu maioris partis capituli fuisse de dicto beneficio auctoritate Apostolica inuestitū eum faciatis beneficium ipsum pacifice possidere, nec n. videtur nobis impedimentū afferre iuramentū quod de eodē nō petēdo vterius proponitur p̄stitisse, si cōsensu maioris, & sanioris, partis canonicorū Ecclesie intercessit.* Et ibi Doct. tradit post Abb. in 2. not. Antonius de Buttr. num. 4. & est ratio quia iuramentum nō extenditur ad ea de quibus non fuit cogitatum cap. clericus vbi cōmuniter * Doct. de iure iur. sicuti rescripta ad lites non extenduntur ad lites quae non extabant tempore impetrati rescripti c. vlt. de rescrip. & traslatio nō extenditur ad ea de quibus nō fuit dictum & cogitatum l. fide certa. C. de trasl. & iuramentum regulariter non extenditur ad ea quae de nouo superueniūt gloss. in d. cap. ad nostram, 2. verbo. probantur, quia intelligitur in esse clausula rebus sic stantibus cap. quae ad modum de iure iur. l. vlt. ff. qui facta. cog. l. vlt. C. de nō num. pec. l. si vnquam C. de reuocā. don. Bart. in l. prima. §. & post. ff. de nou. op. nūc

49 Feder. de Senis cōf. 281. incipit casus talis, casum quae denuo emergunt nouo indigent auxilio. l. de aeta te. §. ex causa. ff. de interrog. act. Vbi Bar. Doctores in 50 l. prima. ff. de ventr. inspi. Et i de colli quis offendit ex causa superueniente non dicitur rupta cautio data de non offendendo. Bart. in laut facta. §. causa. ff. de pen. & in l. quaro. §. inter locatorem. ff. loc. & in l. cū quaritur ff. de excep. rei iudic. Bald. in cap. primo col. 2. de pace tenen. in vltibus feud. Rom. Alexan. & alij in l.

semel mora. ff. sol. matr. Rom. cōf. 184. Abb. in cap. primo de treg. & pac. Alex. cōf. 113. lib. 2. cum alijs vt per Mart. in l. prima. §. vlt. num. 152. ff. de quaestio- ni. Dec. cōf. 531. num. 7. Afflic. decif. 206. * cōmunis opinio de qua attestatur Alex. in l. inula col. prima & 2. ff. de verb. obligat. Card. Paris. cōf. 165. nu. 26. volum. 4. Dec. cōf. 580. num. 2. Perusin. de. Cautio ne cap. 13. num. 3. quod p̄cedit etiam si in renunciatio- ne vel iuramento ponatur aliqua dictio tempus futurum respiciens vt de non repetendo vterius, Abb. d. c. 2. sub nu. 1. vers. & nota. Ant. de Buttr. num. 41.

51 Quod intellige non p̄cedere quoties ob crimē resignauit, Doct. in cap. nisi de renū. vbi Hostien. & Abb. & in Episcopo renunciantē vt monachus fiat nam vterius ad episcopatum illum redire non potest cap. hoc, nequaquā 7. quae st. 1. vbi Card. Alex. Archid. Bellam. & alij omnes Doct. in cap. post translatio- nem de renun. Maiol. de irreg. lib. 3. c. 6. nu. 7.

53 Declara quinto vt renuncias possit repetere beneficium quod renunciat postquam eo fuit spoliatus nam esse restituendum hoc casu scribunt Rot. decif. 6. de renunciat. in antiq. & decif. 3. num. 4. de renunciat. i nou. & decif. 8. in titul. de restitut. spoliat. Card. Paris. cōf. primo num. 151. volum. primo cum alijs & per Menochiū de recup. post. princ. rem. nu. 263. & num. 272. qui attestatur hanc esse * omnium cōmūnem opinionem, & ita fuit resolutum in vna * Melitē, * abbatia corā Rubeo de anno 1557. 6. Ianuarij teste Caputa quen. decif. 10. lib. 2. in manuscr. Cort. decif. 320. & in alia * Abulen. sancti Martini coram Aldobradino. 29. Decembris 1557. teste Cotta decif. 319. in manuscr. & habetur in libro diuer. decif. 309. in manuscr. etiam si renunciauerit in fauorem alterius, quā illius qui spoliatus, vt fuit resolutum in vna * Brachinonen. coram Cardinali sancte Crucis de mense Nouēbris 1546. vt ipse testatur in recollecis manuscr. decif. 273. & coram Pelegr. in vna * Imolen. p̄ben. & canonicatus teste eodē Pellegrino, decif. 275. lib. 2. & Caputa q. decif. 241. li. 1. in manuscr. de qua re dicitur latius inf.

54 Declara sexto seu limita non procedere quoties ius non fuit quæsitum resignatorio, vel si fuit quæsitum cōditiones nō seruentur, nā hoc casu potest resignans repetere suū beneficiū, vt fuit pluries in diuersis causis resolutum in * Rora est * cōmunis opinio omnium Doct. vt supra late scripsi q. 3.

QVARTA DECIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Si permutatio non est sortita effectum permutantes possunt redire absque noua collatione & n. 12.
- 2 Renunciatio debet p̄cedere collationem.
- 3 In renunciatione conditionali considerantur duo actus cessio & collatio.
- 4 Beneficium Ecclesiasticum sine collatione obtineri nō potest.
- 5 Per renunciationem primus riulus est extinctus.
- 6 Quoties non abdicatur ius resignans potest redire sine noua collatione.
- 7 Cum cōditiones non seruantur ius non abdicatur & beneficium non vacat.
- 8 Cum non seruantur cōditiones resignatum non censetur.
- 9 Actus habetur ac si non esset factus cum non seruantur.

- tur conditiones.
- 10 Non impleta conditione titulus & possessio non dicitur dimissa.
- 11 Dimissio intelligitur rebus sic stantibus.
- 13 Quoties renunciatio est simplex vacat beneficium in conditionalibus si conditiones seruentur.
- 14 Rebuffus declaratur.
- 15 Resignans si non seruentur conditiones potest agere spolio & requiritur declaratoria Iudicis.
- 16 Possessio occupata non potest propria autoritate apprehendi.
- 17 Resignans metu veni restituendus absque noua collatione.
- 18 Quoties beneficium est resignatum contra mandati formam restituitur resignanti absque noua collatione.
- 19 Si resignatio conditionalis habuit effectum resignans non potest redire absque noua collatione.
- 20 Renuncias beneficium simpliciter non potest redire absque noua collatione.
- 21 Requiritur noua collatio siue fuerit alteri collatum siue non.
- 22 Resignans potest denuo resignare cum non abdicatur ius & secunda resignatio erit valida.
- 23 Renunciatio alide non potest rursus renunciare.
- 24 Renunciatio duobus est perituro.
- 25 Resignans recuperans beneficium cum noua collatione quamuis consequatur omnia iura non tamen prerogatiuam antiquitatis.
- 26 Recuperans beneficium ex noua collatione non habet ius oprandi.
- 27 Renuncias Canonicatum si ex collatione ad eundem redeat non habebit eundem locum.
- 28 Rediens ad beneficium resignatum vigore regressus recuperat eundem locum.
- 29 Vbi resignatio non tenet si resignans non redeat, aut superior non conferat collatio deuoluitur ad superiorem.

Ecimo quarto quero an supradictis casibusq; de quibus in vltima declaratione precedentis questione resignans possit redire ad beneficium resignatum absque noua collatione?

Quod requiratur noua collatio videntur affirmare infra scripti Doct. dum firman, in permutatione & inualida, que sibi non est sortita effectum permutantes non posse redire ad beneficia absque noua collatione. Rot. decif. prima num. 4. ver. in 3. dubio, de rerum per. in nouis, vbi dicitur ita tunc, & decif. prima in fin. de fil. presb. ver. dicebam in nouis & decif. 16. nu. 6. de rer. permut. in antiq. vbi dicitur hanc opinionem essetutiorem, & verioem. & decif. 3. eod. ut. in antiquiori bus per Bitignetum Federi. de Sen. consil. 156. Petr. Antonius de Burr. Petrus de Perus. & alij relati. a Fe-ly. in cap. cum venerabilis. num. 11. de except. & pro ea consuluit Bar. Sozzi. vt refert Deci. in dic. cap. cum venerabilis nu. 73. dicens hanc esse magis communem & ibi Card. Paris. num. 40. tuetur hanc opinionem affirmans esse communem, de magis com. attestatur selua de benef. par. 3. quaest. 24. num. 3. vbi dicit ab hac opinione non esse recedendum, & dicit esse magis e quam, & securiorem Redoa. de simon. par. 1. c. 1. o. nu.

- 30, & num. 31. Mascard. de proba. conclus. 395. nu. 3. Ita & renunciatio in fauorem si renunciatio non est sortita effectum non potest rursus redire abque noua collatione, & ratio est quia renunciatio debet precedere collectionem Abb. in cap. inter cetera in principio de reb. Rot. decif. 7. de rer. per mut. in antiq. Glol. in cap. si propter in ver. vacabunt de rescri. lib. 6. Card. conf. 62. sigillatim colum. 2. ver. ad tertiam, & est communis opinio, na considerantur duo actus, cessio resignantis, & collatio, in fauorem resignantij, Boer. decif. 2. num. 16. Mandos. de Inf. quaest. 12. in fin. dicens in permutatione considerari etiam duos actus, vnde cum beneficium vere vacauerit per renunciationem vt est communis opinio de qua late dixi supra sequitur non posse redire sine noua collatione cum beneficium Ecclesiasticum vacans sine canonica institutione per eum qui in eo ius non habet vel si ius habuit illud per priuationem, seu liberam resignationem perdidit recuperari non possit cap. ex sequentibus de insti. cap. primo de reg. iur. in 6. nam primus tit. per dictam renunciationem fuit extinctus quo sit, vt virtute dicti tituli extincti non possit venire vt late, & Egregie comprobatur Card. Paris. d. cap. cum venerabilis. num. 41. arg. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. cap. illud de iure patro. & hac opin. in indiuiduo videtur tenere Rebuff. de paci. poss.
- His tamen non obstantibus contrariam opinionem exillimo veriore vt his casibus resignans, possit redire sine noua collatione vt tenet Rot. decif. 7. de restitut. spolia. in antiquis, Cresten. decif. 228. lib. 2. in manuscri. Cell. Vgo. conf. 43. nu. 5. Caputa. decif. 379. lib. primo in manuscri. Mohed. decif. 323. in manuscri. Archid. in cap. si beneficium de reb. lib. 6. Card. Paris. conf. 5. nu. 7. vol. 4. Gabriell. conf. 185. nu. 2. vol. primo, & fuit pluries resolutum in Rota vt patet ex decisionibus citatis, quibus cauetur ius non abdicari, a resignante non seruat conditionibus ergo beneficium non vacat Rota decif. vltima in antiq. de rer. perm. Put. decif. 523. lib. 2. & decif. 297. num. 5. lib. 3. & re 1. gualle non conuenit inno. in cetera de de preb. in princ. Rot. dict. decif. vlt. de rer. perm. in antiq. Put. decif. 247. nu. 2. hb. 2.
- Nam actus habetur ac si non esset factus non purificata conditione Cardin. Paris. consil. 5. num. 6. cū seq. volum. 4; Soccin. lun. consil. 4. num. 15. volum. 2. Cetal. con. 17. num. 8. volu. primo Gabriel. con. 72. num. 3. vol. 2.
- Et titulus ac possessio non dicitur dimissa nisi ac impleta conditione glol. in cap. olim de restit. spoliati Innoc. in cap. inter cetera de preben. Cott. decif. 318. in manuscrip. & communiter Doct.
- Nam dimissio si illa intelligitur rebus sic stantibus Card. Paris. conf. 24. nu. 92. vol. 2. & conf. 77. num. 70. cum sequenti. eod. vol. Vincentius Franc. decif. 181. num. 12. Sarn. de trien. q. 24. Put. decif. 358. hb. 3. cum nihil denuo videat acquirere sed acquiritum cōleruare arg. l. filio ff. de iniur. rup. test. l. peculium. §. si habere ff. de pecul. l. volūtate. ff. quib. mod. pig. vel hypot.
- Et hanc opinionem videtur tenere Io. Anan. in c. primo de rer. per. Feder. de Sen. in tract. de permut. benef. in 3. quaest. Rota decif. vlt. de rerum permut. in antiq. Card. & Imol. in cap. deuul. colum. vlt. in fin. c. rrl. sed iuxta praedicta eodem titulo de rerum permut. Decius in cap. cum venerabilis num. 73. dum tenent quod si permutatio non habuit effectum permutantes possunt redire ad beneficiū absque noua collatione Io. And. in cap. primo de rerum permut. in 6. & hac opinio

- no tenetur de consuetudine teste Petro. Greg. Sinta g. iur. lib. 17. cap. 17. num. 33. vbi dicit ita fuisse iudicatum in Senatu Parisien. 2. Maij 1525. & in Vigilia Beattissimae Mariae de anno 1539. vt etiam refert Rebuff. de paci. poss. num. 166. adeo quod hodie haec communis resolutio, & magis communis.
- Non obstat, quod renunciatio debet precedere collationem, & per renunciationem vacat beneficiū, nam hoc est verissimum quoties renunciatio est simplex & libera, vt communiter Doct. concludunt. de quo dixi alias, in casu autem nostro renunciatio non videtur libera sed limitata casu quo conditiones habeant effectum, quae si non sequantur renunciatio non videtur libera sed limitata casu quo conditiones habeant effectum, quae si non sequantur renunciatio videtur facta Innoc. in d. c. inter cetera in princ. de preb. & quod ibi not. glol. 2. Egregie Rota dicit. decif. vlt. de rer. perm. in antiq. vnde poterit redire ad suum beneficium quod in effectu non renunciavit cum conditiones effectum non habuerint, nec obstat Rebuff. loco citato, quia potest intelligi quando resignatio habuit effectum, & ita illum declaro procedere.
- Concludendum igitur est non requiri nouam collationem, cum conditiones positae in resignatione non habeant effectum quia resignans potest redire absque ea, & haec opinio seruatur de filio, & est de mente Rota.
- Requiritur tamen declaratoria superioris, declarantis ipsum posse redire vt tenet Vbertinus de Carpagiano in Rep. cap. vnici. col. 17. ver. hic. quarto, septimo de rerum permut. lib. 6. quem refert Felin. in d. c. cum venerabilis num. 11. de except. namque in casibus in quibus dictum est non abdicari ius resignans potest agere spolio, aduersus resignatariū, & restitueri, & potest redire Mohed. decif. 81. & 93. & 325. Accosamb. decif. 16. & 31. lib. 2. Caputaquen. decif. 347. lib. primo Simonett. decif. 39. Pelegrin. decif. 70. Cott. decif. 321. in fin. & decif. 400. Paleott. decif. 112. alias 136. in manuscri. & Comm. alij, & cum possessio sit occupata non potest propria autoritate illam capere, vt in terminis firmat Rota decif. 7. de restit. spoliati in antiq. prope finem ex Innoc. in cap. transmissam de elect.
- Ideo qui renunciat metu venit restituendus absque noua collatione. Abb. Felin. cap. si vero num. 11. de iur. reur. Cardin. Paris. conf. 5. num. 165. volum. 4.
- Hinc quatenus beneficium est resignatum contra mandati formam resignans potest redire absque noua collatione Rebuff. in prax. tit. de publi. glol. vlt. num. 32. folio mihi 394.
- Si uero resignatio conditionalis habuit effectum tunc resignans non potest redire ad beneficium absque noua collatione vt tenet Rota vt refert & sequitur Felin. d. cap. cum venerabilis num. 11. de excepti. Cel. Vgo. conf. 43. num. 6. Rebuff. de paci. poss. num. 164. Redoa. de Simo. p. 2. cap. 24. num. 3. Petr. Greg. Sintag. iuris loco citato, communis opinio quae quoties dicitur praticatur.
- Ita & etiam si quis renunciat beneficium simpliciter non potest ad illud redire absque noua collatione Paris. in dict. cap. cum venerabilis num. 42. de except. & est communis opinio, nam est extinctus titulus quem habebat per renunciationem, ideo nouus requiritur vt egregie probat Paris. d. c. cum venerabilis. nu. 44. ver. non propterea & hoc tenet Glol. in c. quod Dei de stat. mon. Nauar. in cap. accepta num. 31. opp. 7. de rest. spoliati.
- Ampliatu procederet siue fuerit alteri collatum si

ue non, nam utroque calu uacauit beneficium Paris. d. c. cum venerabilis. num. 41. & est communis opinio, & regulare est vt quoties non abdicatur ius, a resignante, & nulla est resignatio vt possit resignans denuo resignare in fauorem alterius, & haec secunda resignatio erit valida non obstante prima vt fuit pluries resolutum in Rota in vna Ispalen. canonicatus die 9. Iulij 1568. coram Oradino, teste eod. decif. 32. inciplan ex praefatis lib. 2. & in vna Burgen. canonicatus coram R. P. D. Giffio Auditore Rotæ doctissimo 18. April. s. 1586. & ratio colligitur ex supradictis, alias autem non posset post resignationem renunciare cum nullum ius habeat iuxta communes conclusiones infra ponendas, & est perituro ob iuramentum quod solet in resignationibus praestari quod non in teruenit dolus, neque Fraus, & c. limita tamen non concedere si resignasset ius tantum quod praetendit Put. decif. 468. li. 2. etli non dicat quod habet ius vt fuit resolutum in vna Brixien. fructuum coram Sarn. 27. Febr. 1542. teste Put. decif. 269. lib. 1.
- Et quoties quis redit ad beneficiū cum noua collatione vt quia resignatarius ei illud retrocedat aut alias, quā uis recuperet omnia iura beneficii, & onera, & commoda, non tamen eandem prerogatiuam antiquitatis Hinc fuit resolutum in Rot. in vna Paduan. optionis coram Accorambono 29. Nouembris 1557. teste Corta decif. 337. in manuscri. non competere ius optandi, nam quidam possederat canonicatum, per plures annos postea resignauerat, demum resignatarius retrocessit, & querebatur an haberet prerogatiuam antiquitatis, ex qua posset optare vt ante resignationem poterat, fuit negatiue resolutum, quia per renunciationem amittit ius, & prerogatiuam antiquitatis, Paris. conf. 93. num. 11. vol. 4. quod etiam habetur libro diuertiū decif. 83. in manuscri.
- Ita etiam regulare est, vt si resignans, canonicatū redeat ad eundem canonicatum, ex resignatione non habebit eundem locum vt antea vt pluries fuit resolutum, in Rot. quod tamen limita non procederet quoties quis redit vigore regressus vt late per Mohed. decif. 72. in manuscri.
- Et vbi resignatio non tenet si resignans non redeat ad beneficium resignatum & superior non conferat collatio deuoluitur ad superiorem Rot. decif. 8. num. 3. de renun. in nouis.

QVINTAEDECIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Resignans semel non potest ulterius resignare.
- 2 Per resignationem amittitur titulus & possessio.
- 3 Non potest resignare qui non habet beneficium.
- 4 Priuatio praesupponit habitum.
- 5 Nemo potest dare quod non habet.
- 6 Qui cessit vni alteri cedere non potest.
- 7 Venditio eunda non valet in praedictum primae.
- 8 Ecclesiasticis personis prohibita est variatio.
- 9 Nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet.
- 10 Consensus prima est validus.
- 11 Gratia subreptitia cum non exprimitur id quod mouet concedentem.
- 12 Papa non solet tollere ius questum.
- 13 Collatio beneficij non vacantis est nulla.
- 14 Resignatarius habens ius ab eo qui non habebat si capit

- capite possessionem dicitur intrusus.
- 15 Beneficium ecclesiasticum non potest obtineri sine canonica institutione etiam quoad possessionem.
- 16 Resignans non potest amplius resignare etiam in fauorem primi.
- 17 Fieri non debet quod factum non releuat.
- 18 Resignans non potest secundo resignare esto quod resignatarius non sit vsus resignatione per duos annos.
- 19 Resignans non potest secundo resignare etiam quod resignatarius sit mortuus.
- 20 Resignans non potest secundo resignare etiam si prima resignatio sit nulla.
- 21 Resignans sine consensu Regis contra privilegium est indignus.
- 22 Si procurator renunciat non potest dominus secundo resignare.
- 23 Secundus Resignatarius non potest se tueri regula de trienniali aduersus primum.
- 24 Literaeque non valent non dicuntur literae.
- 25 Possidens beneficium vnitum triennio non iuuatur regula de trienniali.
- 26 Resignans secundo tenetur crimine stellionatus.
- 27 Donans duobus eandem rem tenetur crimine stellionatus.
- 28 Renunciatio est donatio.
- 29 Qua pena imponatur pro crimine stellionatus.
- 30 Priuatio non fit nisi ex magno crimine.
- 31 Resignans dicens in iudicio non resignasse tenetur poena falsi.
- 32 Falsum debet esse dolosum vt puniatur.
- 33 Falsum nociuum est punibile.
- 34 Renunciatio, non admissa potest resignans rursus resignare.
- 35 Post reuocationem potest quis resignare.
- 36 Resignans potest rursus resignare in casibus in quibus non abdicatur ius.
- 37 Resignatio secunda tribuit titulum coloratum quando multi opponi possunt contra priorem.

Decimo quinto Quaero: an q. resignauit semel possit vterius idē beneficium resignare? Com. opinio est + ne gatiua secundum quā in facti contingentia respondit Rebuff. cōsil. 4. per totum, & nu. 15. & consil. 38. num. 1. & 85. num. 20. & cōsil. 90. ac consil. 93. nu. 1. r. 2. vers. quarta questio. & consil. 185. num. 6. & ratio + est quia per primam resignationem amittit titulum, & omnem possessionem beneficij resignati D. l. omnes in cap. sollicite de rest. spoliat. & in c. quod in dubijs de renunc. vnde non poterit secundo resignare quia, ita non habet beneficium, non potest resignare Rebuff. d. consil. 38. num. 1. 2. & 3. cum + priuatio praesupponat habitum. l. qui decem. ff. de verb. obl. g. & nemo + potest dare, quod non hēt. §. seruus. de cap. dim. Rebuff. consil. 93. num. 1. qui, enim + cessit vni, alteri nō potest idem ius cedere. l. non quocunq; §. qui Caium ff. de leg. primo vbi Bar. l. Alex. consil. 18. viso. lib. 5. & si quis vendit vni, & tradat, licet alteri vendiderit non valet secunda venditio. l. quoties C. de rei vend. & quia + prohibita est variatio. p. lonis maxime ecclesiasticis,

Clem. prima de renunc. vbi DD. ex quo sequitur in secundum resignatarius nihil traslatum fuisse vt voluit expresse Rebuff. in cōsilijs allegatis, & est communis opinio, tum + quia nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habeat. l. traditio. ff. de acqui. rer. dom. sed resignas nullum ius habet, ergo nihil traslatum lit Rebuff. consil. 85. num. 1. 1. & 12. tum etiam quia p. uisio, & collatio ei facta est nulla vt clare dicit in reg. + 40. cancel. l. bi. & seipsum resignantem, seu cedentem pluries super vno, & eodem beneficio in fauore diuersarum personarum succedunt consentire contingerit, voluit sanctitas sua quod primus consensus tenere de beat. & alij posteriores consensus ac literae illorum preteritu, etiam sub priori data expedire pro tempore nullius sint roboris, uel momenti, & c. & l. breptia + quia non fuerat expressum quod resignans antea resignauerat, quod si expressisset non est verisimile quod Papa contulisset, vt scribitur, in cap. postulastis in fi. de rescrip. & voluisset + tollere ius quaesitum per primam resignationem c. quamuis de refer. in 6. & quia + collatio beneficij non vacantis est nulla, Bellam. consil. 19. col. 2. Gemin. consil. 86. in princ. sed hoc non vacabat cum fuerat acquisitum primo resignatario, ergo nulla collatio.

14 Vnde si cepit possessionem ista + secundus resignatarius dicitur intrusus, vt respondit Rebuff. d. consil. 90. & primus resignatarius aduersus illum poterit agere, & obtinebit, nam + beneficium ecclesiasticum non potest obtineri sine canonica institutione etiam quoad possessionem Glo. prag. in verbo inquirant. §. ordinarij, de pacifi. possess. & hoc ne aperiat via malitij, vt quis resignet duobus, & secundus capiat possessionem, & tollat ius tertio, & ideo renunciatio facta coram Papa post renunciationem factam coram ordinario non valet Rebuff. in prax. gl. 3. fol. 362.

16 Amplia primo, vt qui + semel resignauit non possit vterius resignare etiam in fauorem primi, Sarn. de public. resign. q. 18. Cassad. decil. 9. de concess. praben. Rebuff. consil. 4. num. 5. & consil. 185. nu. 6. & est ratio quia cum abdicauerit omne ius a se, per primam, secunda non prodest, + fieri non debet quod factum non releuat. l. si quando. ff. ad velleian.

17 Amp. secundo procedere, etiam si primus resignatarius non est vsus resignatione + per duos annos, nā nihilominus resignans non poterit alteri resignare, vt in facti contingentia respondit Rebuff. consil. 85. num. 10. ex ratione superius allegata.

19 Amplia tertio procedere + etiam si primus resignatarius moriatur, nam tunc beneficium vacat per obitum, & resignans non poterit resignare cum nihil habeat Rebuff. d. consil. 85. num. 10. in fi.

20 Amplia quarto procedere, etiam si prima resignatio sit nulla quia fuit facta sine consensu Regis, vt requiritur iux. privilegia data Regi Francia, nam nihilominus non potest alteri resignare etiam cum consensu Regis, vt respondit Rebuff. consil. 38. num. 3. & cōsil. 93. num. 14. quia tanquam indignus priuatur, cum renunciat videatur fraudulenta vnde non operat hoc casu, clausula, & non alias nec alio modo Rebuff. d. consil. 38. num. 6. & num. 14.

22 Amplia quinto procedere etiam in renunciatione facta per procuratorem, nam postquam procurator renunciauit, dominus non potest alteri cedere ita respondit Rebuff. consil. 14. num. 2. vers. 1. & est communis opinio, vt suo loco dicitur.

23 Amplia 6. vt etiam + si secundus resignatarius possederit illud beneficium per triennium, nihilominus prafer-

SEXTAE DE CIMAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

praefertur primus, aduersus quem non poterit se tueri, regula de trienniali possess. vt in facti contingentia, conuictus respondit Rebuff. consil. 185. & ratio est quia, idē secundus resignatarius, vt conllat ex supra dictis nō habet titulum nec etiam coloratum, cū sit nullus. c. factus in fi. q. 2. Fel. optime in c. in nostra color. 26. de rescrip. + & literae quae non valent non dicuntur literae sed nullae Glof. in cap. cum nostris in versiculo de facto, de concess. prab. ergo non poterit vti reme dio regule de trienniali, iuxta communem + resolutionē firmatam quoque sepius in Rota. Hinc dicit Sarnen. de trienniali. q. 8. num. 24. quod possidens + pacifice beneficium triennio non iuuatur regula de trienni. quia caret titulo qui per vnionem extinctus erat.

Amplia. 7. vt non solum resignatio sit nulla si resignans resignat secundo, + & sic iterum, sed ipse videtur delinquere, & crimine stellionatus tenetur cū nō sit alia pena statuta in iure canonico, vt respondit Rebuff. consil. 4. num. 1. 1. & num. 1. 2. & consil. 90. num. 9. ac consil. 93. num. 14. vbi dicit idem tenere Berber. in viatorio iuris in rub. de crim. stellio. in fi. licet qui + duobus donat. l. 3. ff. de crim. stellio. vbi Bar. Glo. in c. nullo, & ibi. DD. omnes de reb. Eccl. non alien. & tamen renunciatio est donatio, vt est + cōs. doctōrum sententia de qua dictum est supra, & haec poena + est vt priue tur beneficij, si que habet. l. habemus. §. ceconomus. C. de sacr. san. eccl. l. ita Rebuff. consil. 90. num. 9. cui opinioni non de facili accederem, nāq; + priuatio beneficij, non fit nisi ex graui, & magno crimine, ac in casibus a iure expressis vt late probauit in c. ac si clerici de iud. & est communis + resolutio, + si vero fuit interrogatus in resignauit, & respondit non resignasse secundum Rebuff. d. consil. 90. num. 9. puniatur poena falsi, qd procedit si in iudicio ita respondit. l. si a debitore, ff. ad legē cornel. de falsi. & si falsum fuit + dolosum, Bar. in l. iquis legatum ff. de fall. Bal. in l. damus. C. eodem tit. Glo. in c. quanto de iure iur. D. meus Card. Paris. consil. 5. num. 23. cum seq. vol. 4. communis + opinio teste Gomel. in Sp. poenales. num. 6. in fi. de act. & si est nociuum alicui, Glo. per illum tex. in d. l. damus. l. in l. sub praetextu. nu. 11. C. de translat. Dec. consil. 8. Couar. in c. quamuis num. 6. de pact. communis + opinio teste Alex. consil. 145. col. 1. lib. 6. Curt. l. un. de Feud. p. 4. q. 10. Clar. §. falsum versiculo excusatur.

34 Limito primo non procederet quoties prima resignatio non fuit admissa, nam tunc resignas potest iterum renuntiare vt est + communis opinio, de qua dixi late supra in 12. quaest.

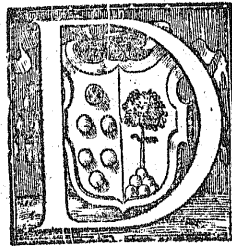
Limito secundo nō procederet quoties fuit admiffa renunciatio, sed fuit reuocata, ante praestitum consensum in Cancellaria, vel Camera nam tunc potest in fauorem alterius resignare Rebuff. consil. 4. num. 15. & est communis + opinio sepius resoluta in Rota vt dixi in d. q. 12.

Limito tertio non procederet in casibus, in quibus non + abdicatur ius a resignante, nam tunc potest iterum resignare, vt sepius fuit in Rota determinatum, vt dictum est supra. quaest. 3. & quaest. 14. numero 22.

Limito quarto vt resignatio secunda tribuat titulum coloratum, ad effectum reg. de trien. quādo multi opponi possunt contra priorem, vt fuit tantum 21. Martij, 1551. aut habetur lib. 6. diuers. manusc. decil. 299. in vna Placentina parrochialis coram Ant. Aug. Sarn. de trien. q. 27. num. 5. & 7.

- 1 In resignatarium transeunt omnia quae competebant resignanti.
- 2 Resignans potest amplius in beneficio resignato se introumittere.
- 3 Resignans per resignationem amittit omne ius, & possessionem.
- 4 Ius & possessio beneficij resignati, acquiritur resignatario per collationem sibi factam.
- 5 In resignatione simplici ius transit in successorem.
- 6 Resignatarius consequitur tam onera quam comoda.
- 7 Resignatarius potest percipere fructus.
- 8 Resignatarius tenetur soluere pensionem.
- 9 Resignatarius consequitur verum titulum, etiam si sit reseruata omnimoda administratio.
- 10 In Resignatarium transit instantia in eo statu quo reperitur.
- 11 Resignatarius potest repetere a resignate iura illius beneficij.
- 12 Iura beneficij resignati sunt inutilia penes resignantem.
- 13 Resignans percipit fructus vsque ad cessionem.
- 14 Instantia cepta per resignantem transit in resignatarium.
- 15 Instantia cepta per praedecessorem transit in successorum.
- 16 Dilatio non est danda cessionario quando resignans illam habuit.
- 17 Post ius cessum renuncians non potest prauidicare resignatario.
- 18 Dilatio datur duorum mensium citra montes, vltra vero quatuor.
- 19 Dilatio denegatur in causis executiuis.
- 20 Confessio cedentis nocet cessionario quando est facta ante cessionem.
- 21 Resignatarius non potest reuocare confessionem procuratoris cedentis ante cessionem factam.
- 22 Confessio resignantis facta post cessionem non nocet cessionario.
- 23 Resignans non potest prauidicare resignatario post cessionem.
- 24 Confessio resignantis non probat vltimum statum beneficij.
- 25 Sententia lata contra resignantem non nocet resignatario.
- 26 Cedens habetur pro mortuo.
- 27 Mors ciuilibis, & naturalis equiparantur.
- 28 Sententia lata contra mortuum naturaliter est nulla.
- 29 Sententia lata contra mortuum ciuilliter est inualida.
- 30 Sententia lata sine citatione est nulla.
- 31 Sententia lata citato tantum resignante non nocet resignatario.
- 32 Sententia lata contra heredem non prauidicat fidei commissario non citato.
- 33 Desertio non nocet cum sententia sit nulla.
- 34 Sententia lata contra resignantem nocet resignatario scienti causam agitari.
- 35 Sententia lata ad fauorem resignantis non prodest resignatario.
- 36 Resignans post resignationem est legitimus contra dictor.
- 37 Appellatio interposita per procuratorem resignantis non prodest resignatario.

- 38 Dilatio habita per resignantem cost ius cessum no nec resignario.
- 39 Puniri non debet qui non deliquit.
- 40 In beneficiabus non datur successor.
- 41 Resignarius tenetur purgare attentata per resignantem.
- 42 Tenetur purgare attentata, etiam qui in re attentata mediata successit.

Ecimosexto quero q̄ transeant in resignatium? Communis opinio * est in eum omnia transire que cōpetebant resignanti ratione illius beneficii resignati, namque resignans nō potest amplius se in illo beneficio resignato intrmittere, cum pro mortuo habeatur, Crescen. decif. 227. lib. primo, Glo. in cap. quamuis tibi, verbo cedentium, de preben. lib. 6. & ratio est quia per renunciationem resignans amittit omne ius, & possessionem & alia, Cardin. Parisius conf. 143. nu. 19. volum. 4. Crauet. conf. 341. num. 3. Gig. conf. 2. num. 9. & alij supra citati, quæ t̄ acquiruntur resignario per collationem sibi factā & ideo resignarius consequitur omne ius, quod resignans habebat, vt late per Burfat. conf. 406. sub nu. 8. volum. 4.

3 Primo amplio, vt non solum transeant in resignatium hæc, si resignatio est conditionalis, sed in successorem, si resignatio est simplex, quia eadem viget ratio.

6 Secundo amplio, vt transeant tam onera quam cōmoda, vt omnes doct. concludunt. Hinc potest t̄ recipere fructus, vt est vulgaris & cōmunis opinio. Hinc tenetur ad pensionem iam impositam super illo beneficio. Cardin. Paris. conf. 45. num. 23. volum. 4. & cōmuniter alij superius allegati, late Rebuff. conf. 4. num. 7.

9 Tertio amplio, vt in resignatium transeat verus titulus, etiam si reseruata sit omnimoda administratio, vt fuit resolutum in vna * Abulen. canonicatus, 27. Nouembris 1572. coram D. Aldobrandino, vt habetur in lib. decif. decif. 107. 172. lib. 2. in manuscrip.

10 Quarto amplio vt transeat in resignatium instātia in eo statu quo reperitur. communis opinio, vt per Burfat. conf. 406. sub nu. 8. volum. 4. de qua dicitur infra.

11 Et ideo resignarius potest repetere a resignante iura illius beneficii, puta, instrumenta, priuilegia, concessionem, & similia iura, vt scriptum reliquit Abul. cōmuniter receptus in c. cum pridem, num. 5. de pact. motus ex illo textu qui hoc expresse a simili p̄bat, namque dicta iura sunt inutilia penes resignantem, & vtilia resignario ad quem spectabunt cum penes ipsam transeat omne ius iuxta cōmunem cōclusionem supra positam, & resignans potest percipere fructus vsque ad illud tempus Put. decif. 175. li. 1.

14 An vero instantia cepta per resignantem transeat ad resignatium? affirmatiue concludendum est pro vt determinauit Rota in vna Placentin. Castri Sarmatis 26. Nouembris 1544. teste Mcedan. decif. 41. in cipiē. post non paucam aduocatorum & c. in titul. de iud. in manuscrip. quia communis est conclusio instā

15 tiam captam per prædecessorem transire in singularem successorem Bart. in Lucius §. rogatus ff. ad Trebell. & in leg. l. cum hominem ff. de fideiuss. & ibi Paul. de Cast. & Angelus, in statu in quo reperit Rot. decif. 13. in antiq. Inuocent. in cap. significauit de rescip. & in cap. dilecti de foro compet. & ideo dilatio non est danda cessionario quando resignans habuit dilationem ante ius cessum, quia tunc cedendo post terminum obreptum potuit præiudicare resignario secus autem si illam dilationem habuit cedens post ius cessum, quia tunc debetur cessionario dilatio, nā cedens non potuit ei præiudicare, vt fuit resolutum in vna * composit. llan. parochialis de cepon. coram Episcopo Montis fiasconen. 7. Nouembris 1552. re teste Caputaq. decif. 259. par. prima quæ dilatio datur duorum mensium citra montes, vltra vero, quatuor mensium vt fuit dictum in vna * Tullen. decanatus Lunæ 13. Iulij 1553. coram Decano Rota teste Caputaq. decif. 261. p. prima. Et t̄ denegatur in causis executiuis, & quando partes non habuerunt illam, quia videtur calumiose petita vt fuit resolutum in vna * Barchi nō. parochialis sanctæ Crucis coram Capuzucco luanæ 24. Octobris 1552. teste Caputaq. decif. 262. p. Prima.

20 Hinc etiam confessio cedentis nocet cessionario quando est facta ante renunciationem, quia tunc potuit præiudicare. l. facta §. si hæres. ff. ad Trebell. * vbi Paul. de Cast. communis opinio teste Caputaq. decif. 93. nu. 4. p. prima & tradit Guidobon. decif. 19. in manuscrip. & ita fuit resolutum in vna * Tiralonen. Archipresbyteratus coram D. Maritano 27. Maij 1542. teste Put. decif. 149. lib. 1. & ideo alias in vna * Astoricens. de foras fuit resolutum, q̄ cessionarius non possit reuocare confessionem procuratoris cedentis factam ante renunciationem, teste Put. decif. 79. li. 2. vnde cessionarius non poterit habere regressum aduersus cedentem. Put. dicta decif. 149. lib. primo, li. 2.

21 ro confessio fuit facta post renunciationem, non nocet resignario, quia resignans tunc ei non poterit præiudicare, cōmuniter doctores supracitati, & fuit resolutum in vna Mediolan. hospitalis 8. Junij 1551. corā Reumano, quod t̄ confessio resignantis non probat vltimum statum beneficii, quod hospitale sit ad nutum communitatis amouibile contra resignatium teste Caputaq. decif. 185. p. 1. ex rationibus ibi adductis, & confessio facta ante cessionem ei non preiudicat, si n̄ situr, alio iure quam cedentis, Guido bon. decif. 52. in manuscrip.

Aliqua dubia sunt explicanda quæ huic questioniconueniunt. Primum est an sententia lata contra resignantem respectu beneficii resignati nocet resignario? communis opinio est negatiua secundum q̄ fuit resolutum in Rota in vna sancti Quirici coram Domino Rossanen. 16. Decembris 1547. teste Put. decif. 80. lib. 3. & ratio fuit quia cum cedens habeatur pro mortuo ciuilit̄, & mors ciuilit̄ & naturalis æquiparentur, clement. vltim. de procur. ergo sicut sententia lata contra mortuū naturaliter est nulla iuxta * cōmunem opinionem, ita contra mortuū ciuilit̄ erit nulla nec præiudicabit cessionario. l. 4. §. condemnati. ff. de re. iud. c. illud. de iure patr. Accedat præsupponimus resignatium non fuisse citatum, ergo ei non nocebit, Bald. & Alex. in l. de quo quoque colum. 3. vers. item fallit ff. de re. iud. Cur. sen. consil. 23. col. 5. Dec. in l. in iure ciuili. nu. 4. ff. de reg. iur. Loffred. conf. 10. col. prima, & alij omnes.

Et ideo alias fuit resolutum in vna * Taurinen. coram

31 rā Quiroga qd̄ si pendente lite quis resignauit, & postea resignarius fuit citatus, demum lata sententia citato tantum resignante, quod huiusmodi sententia non præiudicat resignario, vt habetur in li. diuers. decif. 32. in manuscrip. & ideo alias fuit resolutum in Rota in vna Nouarien. seu Papien. Bonorum. 3. Ianuarij, 1548. coram Puteo quod sententia lata contra hæredem, non præiudicat fidei commissario, non citato, saltem per proclama. teste eodem Put. decif. 91. lib. 3.

Amplia hanc conclusionem procedere etiam si lata sententia contra resignantem resignarius hoc sciens appellauit ab ea, & postea transiit in rem iudicatam nam nihilominus huiusmodi appellatio deserta, non nocet cum sententia sit nulla, vt fuit per Rotam resolutum, in dicta. Sancti Quirici, teste Put. dicta de ci. 80. libro. 3.

34 Limita tamen illam non procedere, quoties resignarius sciret quod causa contra cedentem ageretur, quia tunc ei sententia noceret ita Puteus, dict. decif. 80. num. 3. vers. & dixi li. 3. vbi ipse tenet hanc opinionem, ex cap. pen. de re. iud. licet dicat super hoc nihil fuisse determinatum, & quod alius Auditor dixit hæc distinctionem aut scuerit vel ignorauit procedere respectu possessionis. Felin. in c. cum super de re. iud. & non respectu iuris.

35 Ita pariter sententia lata ad fauorem resignantis respectu beneficii resignati, non prodeat resignario, quia post resignationem non licet resignanti, profectitem, cum omne ius per illum amiserit, & ita fuit resolutum in vna * Segobiæ. Archidiaconatus 6. Iulij teste Put. decif. 142. lib. 1.

36 Ita etiam resignans post resignationem non est legitimus contraditor ad effectum impediendi ne procedatur via executiua ad immisionem, put fuit resolutum in vna * Pietin. beneficij die Veneris, 18. Aprilis. 1578. put attestat R. P. D. Seraph. decif. 252. manuscrip.

37 Hinc etiam appellatio facta per procuratorem resignantis non prodeat resignario Fab. decif. 29. in manuscrip. & ratio est quia cessione reuocatur procurator. Rom. consil. 374. Rot. decif. 38. de procur. in nouis, Crescen. decif. 169. lib. 1. in manuscrip. & cōmuniter vt supra diximus.

38 Hinc etiam si cedens habuit dilationem post ius cessum dilatio debetur cessionario, quia cedens nō potuit ei præiudicare vt fuit resolutum in vna * Compositellan. parochialis corā Episcopo Montis fiasconen. 7. Nouembris 1551. test. Caputaq. dec. 259. par. 1.

Secundum dubium est an resignarius tenetur purgare attentata per resignantem? aliqui tenuerunt negatiuam, tum quia resignarius in nullo deliquit, & p̄ consequens pœnā non meretur. l. sancimus C. de pœn. tum etiam quia, in beneficiabus non datur licentia sed creatur nouum ius Rom. consil. 374. col. 2.

41 Contrariam tamen affirmatiuam opinionem tenet resignarius tenetur purgare attentata per resignantem tenet Rota, in vna * Ariminen. nullitatis, & attentatum coram Acorambono 27. Aprilis. 1556. dum censeo non esse procedendum in causa nisi purgatis per eum, attentatis, vt attestatur Robertus Lancelotti. in tract. de attent. in c. 4. amplia. 5. n. 3. & in c. 29. n. 102. namq; mediante resignatione fuit subrogatus in ius resignantis, qui attentauit, & tenetur ad purgationem et qui in re attentata successit, mediate, vt tenuit Rota, in vna * Camaricen. Archidiaconatus, sub die 13. Nouembris. 1558. teste Card. Paleot. decif. 116. incipit Guter. in manuscrip. & quia tenentur t̄ ad purgandam attentata, non solum ij, qui per se attentarunt, vel p̄

alium, de tuo tamen speciali mandato, sed etiam si q̄ licet actualiter non attentauerit, habet tamen causam ab attentante, vt Lancelotti. d. c. 29. col. vlt. probat, quia licet regulariter remedium attentatorum non debeat contra tertium Rot. decif. 2. vt lite pend. in antiq. Afflicti. decif. 354. n. 26. & fuit resolutum in vna Salmantinen. portionis de mense Nouēbris 1544. teste Moe dan. decif. 205. Pelegri. decif. 97. Achilles de Grass. de cil. 6. alias 26. sub rub. de attent. in manuscrip. tamen nō t̄ procedit in tertio habente causam, a iudice, vel a parte ad not. in l. chirographis. §. 1. & ibi Bar. ff. de admitt. vbi alienata per appellatum, seu appellantem, reuocatur etiam a tertio possessore, ex quo habuit causam ab eis, & in c. cum M. in fine de const. lita Franc. in c. bene. n. 2. & seq. de appell. & ibi Imol. col. 4. Præpo. n. 18. Afflicti. decif. 354. n. 28. cum alijs, vt per Lancelotti. d. tract. c. 3. nu. 16. cum seq. & facit decif. 3. Rota vt li. p̄d. in nouis, vbi si tertius permutat beneficium cum Titio reo, & possessore, lite pendente, etiam mortuo Titio contra illum tertium qui habuit causam ab eo reuocabitur dicta permutatio, via attentati, & ita etiam fuit resolutum in vna Albarizen. parochialis corā A. Augustino. 25. Ianuarij 1546. vt ipse attestatur decif. li. 1. i. manuscrip. reliqua habes p̄ Lancelotti. locis citatis.

Limito hanc conclusionem non procedere in pulchro casu disputato diu in Rota in vna * Salam. portionis corā D. Fabio Accorabono 16. Nouēbris. 1546. in qua Didacus renunciauit portionem in fauorem Petri, & post resignationem ante apprehensam possessionem per Petrum, Didacus fuit spoliatus a Thoma, & commissā causa spolij, quidam Beltramus fuit admittus ad causam pro suo interesse, & tandem in corā Didaci fuit decretū, sed male madatum exequutiū ideo cum vigore illius apprehēdisset possessionem videtur attentasse, Petrus resignarius, postea per paucos dies, cepit possessionē vigore resignationis, & post fedit per octo annos, absque aliqua controuersia, quæ rebatur an iste Petrus resignarius excuset ab attentatis, & sic possit se defendi regula de trienn. Dubium faciebat, quia iste habet causā a Didaco, cuius possessio erat vitiosa, ergo vitia cōtatur re Franc. in dict. cap. bonæ vers. 3. concl. de appe. Cōtrariū t̄ fuit sententia t̄, l. Petri resignariū excusari ab attentatis & posse se iuuare dicta regula vt attestat Pelegri. i. suis re collect. manuscrip. decif. 14. alias. 92. li. 1. Rober. Lance. de attē. p. 1. c. 3. n. 28. nāq; licet Petrus habuerit causam a Didaco t̄ habuit causam ab eo, anteq̄ attentaret, & conclusio cōis, vt tertius h̄ns causam, & c. teneat purgare attentata vt supra scripsi, nō p̄cedit quoties habuit causam anteq̄ attentaret. Put. dec. 106. & Didacus cū ex resignatione amisset, vtrāq; possessionem solum fuit restitutus ad detentationē. Vñ Petrus accepit possessionē vacatē idē que resolutū fuit in alia Salam. sancti Pauli corā Oradino. 15. Decembris. 1568. vbi fuit dictū q̄ licet attentans habens causam a colligatē tamen quando illam habet ante litem non attentat tunc capiens possessionē.

Residua summarij eiusdē questionis sextæ decimæ.

47 Resignarius non tenetur stare locationi facta per resignantem.

48 Successor potest reuocare vel renouare locationem.

49 Resignarius tenetur ad debita contracta pro necessitate Ecclesie.

50 Resignarius tenetur seruare pacta, & conventiones imitas per prædecessorem.

51 C. primum de solut. habet locum, in debitis contractis pro vtilitate persone.

- 52 *Resignatarius non tenetur ad debita uoluntaria resignantis.*
- 53 *Vicarius episcopi iam defuncti, non potest petere salariam non conuentum.*
- 54 *Episcopus non tenetur ex necessitate habere vicarium*
- 55 *Vitium spolii est personale.*
- 56 *In spiritualibus non datur successor.*
- 57 *Spoliatus poterit agere spolio aduersus resignatarium*
- 58 *Res transit cum suo vitio.*
- 59 *Subrogatus in ius alterius etiam quoad possessionem tenetur purgare spolium.*
- 60 *Remedium c. sepe de resti. spol. datur aduersus successorem.*
- 61 *Scientia presumitur.*
- 62 *Abbas habens usum fructuum quandiu obtinet Abbatiam illa resignata illum non consequetur.*
- 63 *Abbas post renunciationem non dicitur obtinere Abbatiam.*
- 64 *Nobilitatis privilegium, quod habetur propter nobilitatem, ea amissa cessat.*
- 65 *Resignatus habetur pro mortuo.*
- 66 *Ufus fructuum non transit in successorem sed finitur morte.*
- 67 *Proprietas non debet inutilis esse semper.*
- 68 *Transactio facta per resignantem ligat resignatarium.*
- 69 *Ea que fiunt nomine dignitatis transeunt in successorem.*
- 70 *Transactio debet fieri in utilitatem Ecclesie.*

Tertium erit dubium, an resignatarius teneatur stare locationi vel conductioni factis per resignantem? vera est negatiua sententia quam tenet Thom. de Tan. decif. 33. manuscript. Bellam. decif. 748. & secundum hanc opinionem fuit resolutum in Rota in vna Portuen. 24. Octobris. 1541. teste Put. dacif. 181. lib. 1. ex not. in cap. vltim. ne prela. vices suas, superuenientia. n. successoris extinguunt locatio, vnde salia fieri debet, vel illa renouari, vt tradit Put. dict. decif. 181. n. 1. primo & 2. qui dicit hoc esse ex mente. Rot.

Quartum dubium an resignatarius teneatur ad debita contracta per resignantem, distinguendum est quod si aut fuerint contracta pro necessitate Ecclesie & hoc casu communis opinio est affirmatiua illum teneri, vt videtur probare tex. in cap. primo de solut. vbi dicitur quod sicut filius tenetur soluere debita patris, ita & successor tenetur soluere debita predecessoris contracta pro necessitate Ecclesie, & ibi gl.

* Abbas, & omnes Doct. Put. decif. 43. lib. 2. nu. 3. hoc etiam casu tenetur seruare pacta, & conuentiones initas per predecessorem, Cyn. & Bal. in l. digna vox. C. de legib. Antonius de Butr. conf. 58. Oldrad. consil. 94. ad fin. Loffred. consil. 38. colum. 6. Ruynus Consilio 36. num. 16. & consil. 91. libr. primo Boer. decif. 204. Burlat. consil. 342. num. primo volum. 4. communis opinio teste Rebuff. super concord. titu. de collatione verbi. item dicit, de communi etiam attestatur Mandol. in cap. primo. num. 30. de probat. & quamuis tex. in dicto cap. primo loquatur de debitis contractis pro necessitate Ecclesie, extenditur tamen ad debita contracta pro necessitate persone illius qui Ecclesiam possidet Abbas, in cap. presentium num. 5. de pignor. & in cap. per suas numero 2. de donat. Mandol. dict. cap. primo. nume. 11. versiculo in pluralibus, & secundum hanc opinionem iudicauit Rota in vna Cauric. pecuniaria 11. Februarij 1547. nam quidam Doctor presterat patrocium pro Episcopo Cauric. carcerato, pro quo, & eiusdem ne-

cessitatibus pecunias expenderat, euenit, quod moritur, fuit resolutum successorem teneri teste Pelegrin. decif. 34. sub titulo de solut. in manuscript. quia videtur contracta pro necessitate Ecclesie Damaf. in materia Brochard. regula 83. quem refert, & sequitur Mandosius. dict. cap. primo. num. 11. vbi late hac conclusionem corroborauit.

52 Aut vero fuerint voluntarie illa debita contracta per resignantem, & hoc casu resignatarius non tenetur illa soluere vt communiter Doctor. post Abbat. tradunt in dict. cap. primo de solut. per illum textum qui loquitur in debitis illis pro necessitate ecclesie contractis, Put. decif. 43. libro 2. Abba. in capitul. presentium de pigno. & est communis opinio, & ideo fuit resolutum in Rota 5. Nouembris 1543. in vna Zamaren. pecuniaria coram Puteo quod Vicarius episcopi iam defuncti, non poterat petere salariam non conuentum a successore pro seruitijs prestatis eius predecessori, teste Put. decif. 43. lib. 2. nam que dictum debitum est voluntarium tunc episcopus non tenetur ex necessitate habere vicarium, Io. Andr. in capit. cum absenti. de vita & honesta. cleric. Gem. & Archidiacon. in cap. statutum de rescrip. lib. 6. Petrus de Anchar. consil. 218. col. vlt. versicu. 2. mo ueror Feli. in cap. quidam de off. ord. & communiter Doctores.

Quintum dubium, an spoliatus possit agere contra successorem spoliantis per resignationem? Quibusdam uidebatur quod non, quia hoc vitium est personale, & sic non transgreditur personam, secundo, quia in spiritualibus non datur successor sed creatur nouum ius Rom. consil. 374. col. 2.

His tamen non obstantibus contraria opinio est prior, & communis, vt spoliatus possit agere spolio, aduersus resignatarium vt tenet Sarnensis, de trienn. q. 11. col. vlt. versic. sed illis non, Pelegrin. decif. 14. alias 97. lib. 1. in manu. Ratio quia res transit cum suo vitio c. ex parte vbi Inno. de testi. Franc. in c. bene versiculo 3. conclusio de appel. Hinc si subrogatus in ius alterius etiam quo ad possessionem tenetur purgare spolium, sicut ille in cuius locum fuit subrogatus, Doctor. communiter in lrem que nobis. ff. de acq. poss. & in c. sepe de resti. spol. de communi Sarnen. dic. qu. 11. col. vlt. versic. sed illis non obli.

60 Ideo remedium di. c. sepe datur aduersus successorem etiam singularem, si sciens & c. vt ibi dicitur & voluit Bald. consil. 321. colum. 1. lib. 3. Aret. consil. 103. nu. 4. Calcan. consil. 116. & 111. lib. 1. & scientia presumitur. Decius. consil. 160. col. 3. in fin. Ale. consil. 103. nu. 13. li. 2. Socc. seni. consil. 168. col. pen. lib. 2. & in tracta. fall. reg. 176. fal. 1. Ruynus consil. 83. nu. 12. li. 5. Craue. consil. 225. nu. 8.

Ad primum respondetur quod vitium comitatur rem, vt est communis opinio & ita respondetur ad secundum quamuis creetur nouum ius.

Sextum Dubium, an Abbas, vel alius habes usufructum super aliquibus rebus quandiu Abbatia est obtineret dignitate post resignationem illius Abbatia heat illum usufructum vel transeat ad successorem? respondetur negatiue super vtroque capite, omittis ambagibus, prout in facti contingentia conluluit Rebuff. co. 104. n. 22. versic. vlt. que. nam quod resignans illum amplius non habeat probatur ex concessione facta, quandiu Abbatialem obtinet dignitatem, ergo ea resignata cessat fundamentum consequendi dict. fruct. cum post resignationem, non dicatur habere Abbatiam, vt est communis opinio de qua dictum est supra & cessan-

te causa cessat effectus, l. adigere. §. quamuis. de Iur. patr. & quia respectu beneficii resignati, habetur pro mortuo Doct. in c. susceptum, de rescr. lib. 6. Hinc si aliquis habeat aliquod commodum, preeminentiam, vtilitatem, quia est nobilis, amissa nobilitate cessat preeminentia, & vtilitas vt est communis opinio, quam prosequitur in multis casibus Tiraq. in suo trac. cess. caus. ita & in casu nostro, cum resignans obtineret usufructum ratione beneficii resignati amplius illum usufructum non habebit, cum non habeat beneficium, & ideo ad eum habeatur pro mortuo Cass. de eis. 16. n. 2. super regul. Put. decif. 468. lib. 2. Card. Paris. conf. 93. nu. 25. vol. 4.

Quod neque resignatarius illum usufructum habeat, quoad tenetur quia usufructus non transit ad successorem, sed finitur morte naturali vel ciuili, §. finitur, inst. de usufr. & est communis opinio, si enim fuit extinguitur per dimissionem Abbatia, ne inuitis sit semper proprietas. l. an usufr. nouus Abbas illum habere non potest.

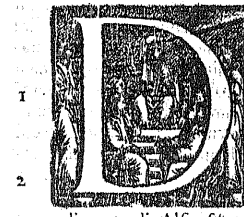
Septimum Dubium an transactio facta per resignantem ante resignationem liget resignatarium? Communis opinio est affirmatiua vt respondit Rebuff. conf. 104. nu. 2. 1. versic. 5. transactio videtur facta inter ecclesias & dignitates potius quam inter personas. cap. veniens de trans. vbi Doctor. & tunc fuit nomine dignitatis transactio, & ligant successor, c. quo niam Abbas de off. dele. vbi communiter Doctores. si gratioso de rescr. lib. 6.

70 Declara si est facta, in vtilitatem ecclesie & si ad est confirmatio Papae, quia tunc ligat successorem, Doct. in c. pen. de consr. vlt. vel inutil. & melius dic. c. veniens de trans. Rebuff. loco citato, nu. 2. in fin.

DE CIMA SEPTIMAE QVAESTIONIS

- 1 *Papa renuncians Pontificatum maximum remanet Cardinalis.*
- 2 *Papa depositus, a Papatu remanet Cardinalis.*
- 3 *Ioannes 23. fuit depositus, a Concilio Constantiense.*
- 4 *Ioannes 23. accessit vti clericus ad Martinum. Quintum qui eum creauit Cardinalem.*
- 5 *Episcopus renuncians episcopatu retinet ea que sunt ordinis.*
- 6 *Renunciatio episcopatus dupliciter fieri potest.*
- 7 *Renunciatur loco, quoties ceditur cura, & administratio.*
- 8 *Renuncians loco retinet dignitatem.*
- 9 *Episcopo renuncianti solet concedi retentio nominis.*
- 10 *Renuncians loco, & dignitati, amittit denominationem.*
- 11 *Episcopus renunciat loco, & dignitati regulariter ob crimen.*
- 12 *Renuncians dignitati an possit vti vestibus episcopalibus.*
- 13 *Renuncians loco potest in eadem ecclesia reassumi.*
- 14 *Episcopus renuncians dignitati, non potest ad eandem ecclesiam reassumi.*
- 15 *Episcopus renuncians loco potest alienum subditum ordinare quoad Characterem.*
- 16 *Episcopus renuncians loco non habet diocesim.*
- 17 *Pontificalia non possunt extra diocesim exerceri nisi accesserit consensus ordinarij.*
- 18 *Episcopus renuncians loco non habet exercitium.*
- 19 *Episcopus renuncians dignitati non potest ordinare etiam ex licentia alterius episcopi.*
- 20 *Ordinatus ab Episcopo qui renunciauit etiam dignitate,*

- tati, recipit characterem non tamen habet executionem.
- 21 *Episcopo renuncianti potest conferri beneficium.*
- 22 *Summus Pontifex potest semper, & vbiq. vti pallio*
- 23 *Archiepiscopus potest vti pallio in terminis sue Iurisdictionis.*
- 24 *Monachus electus in Abbatem renuncians Abbatiam remanet Monachus.*
- 25 *Abbas per sententiam remotus remanet monachus eiusdem monasterij.*
- 26 *Monachus electus in Abbatem alterius Monasterij renuncians Abbatiam remanet monachus secundi monasterij.*
- 27 *Renuncians Abbatiam remanet monachus, & habet vocem.*

Ecimoseptimo Quero, an aliquis retineat renuncians post renunciationem? Et distincte procedendo, in primis scite oportet, Papa renuncians Pontificatum maximum remanet Cardinalis. S. R. E. ita etiam depositus a Papatu remanet Cardinalis, vt tradit Alfonso. in comment. reg. Cancellariae de antelat. in nona & vlt. par. col. 2. in fin.

Limita nisi renunciasset etiam Cardinalatum & esset depositus quoque a Cardinalatu vt fuit depositus a Conc. Constantien. Papa Ioannes 23. qui postea accessit Florentie vti simplex clericus, ad Papam Martinum Quintum canonice electum, & Martinus, post demum illum creauit Cardinalem, vt omnes historici illius temporis attestantur.

Episcopus vero renuncians episcopatum retinet ea que sunt ordinis, vt probatur in cap. primo de ord. ab Episcopo, qui renunciauit episcopatu & ibi Innoc. Abbas Holt. & alii omnes Iacob. de Zochis in in repet. cap. omnis vtriusque. num. 356. de poenit. Fuscus. de visit. lib. 2. cap. 18. nu. 10. & hoc procedit quod tunc renunciauit administrationi Episcopatus, nam vt inquit tex. in dict. cap. versic. respondemus & dupliciter potest fieri renunciatio Episcopatus, nam quandoque renunciat loco, quandoque loco, & dignitati, fit renunciatio loci, quoties renunciat cura & administratio illius Ecclesie cap. ad supplicationem de renunc. & ita communiter solet fieri renunciatio Archiepiscopus, & Episcopus, & taliter renuncians retinet dignitatem Episcopalem, vnde potest appellari Episcopus, & solet passim concedi retentio nominis ob quam appellatur Episcopus illius loci, etiam post renunciationem. Renunciat loco & dignitati quoties renuncians ex ipsa renunciatione, amittit dignitatem & denominationem illius dignitatis, que fit renunciatio regulariter fit ob crimen, vt tradit Abb. & communiter receptus in dict. cap. primo nume. 8. de ordinat. ab Episcopo, qui renunciauit Maiolus de ir. reg. lib. 3. c. 6. nu. 6. & an illi possint vestibus Pontificalibus vti vide Abb. d. c. 1. nu. 3. Qui vero renunciauit loco id est administrationi poterit Autoritate sedis Apostolicae ad Ecclesiam eandem redire, vel aliam siue per uiam electionis, siue per uiam postulationis, siue per uiam collationis habere. Qui vero renunciauit loco & dignitati nequaquam Io. Mona. Arch. Io. Andr. relati per Ant. de Butrio in cap. cupientes. §. denique num. primo. de elect. li. 6. Maiol. dict. tracta.

* de irregu. li. 3. cap. 6. nu. 8. & communiter Doctores
 15 Rursus renuncians loco idest administrationi cum retineat ea quae sunt ordinis potest alium subditum ordinare quo ad characterem, quamvis non quo ad iurisdictionem cap. Lugdonen. nona. que. 2. Iacob. de Zocchis in d. cap. omnis viri usque num. 356. & cum licentia Episcopi potest subditum illius ordinare ut probatur in dict. c. 1. de ord. ab Episcopo qui renunciat ubi dicit quod ipse non habet diocesim cum renunciauerit loco, & tamen Pontificalia non
 16 non possunt extra diocesim exerceri, nisi accesserit consensus ordinarij. gloss. magna in clem. Archiepiscopo de priuileg. & habetur in conc. Trid. sess. 6. de reform. cap. 5. Mayol. de irregu. lib. 2. cap. 2. num. 2. Vn de licet in hoc Episcopo qui renunciauit administrationi, ad sit character ordinis quod residet in character. consecrationis dignitatis Episcopalis, ac etiam habitus, qui consistit in habitu dignitatis deest tamen
 18 tertium scilicet exercitium quod residet in administratione dignitatis, ideo cum non ad sit hoc subiectum administrationis non est mirum si non potest ordinare sine licentia Abb. in dict. cap. primo nu. 3. de or. ab Episcopo. qui renun. & c. ex d. c. ad supplicationem de renun. Renuncians vero loco, & dignitati non potest ordines conferre etiam ex licentia alicuius Episcopi, ut dicitur in d. c. ubi Abb. & communiter Doctores Fufc. de Visit. lib. 2. cap. 28. num. 10. Mayolus de irregu. lib. 3. cap. 6. nu. 8. si vero iste aliquem ordinatum utique ordinatus recipit characterem, namque ex renunciatione dignitatis non perditur potestas ordinandi Abb. in d. c. 1. sub nu. 3. taliter tamen ordinatus non habet executionem, si habuit ordines sacros secus si minores, ut uoluit Alex. III. in d. c. 1. illis verbis, in secundo uero casu distinguendum putamus utriusque sacros contulerit, an minores, si enim a tali ordine usque ad subdiaconatum aliquis acceperit, quia & huiusmodi ordines a non Episcopis quandoque conferuntur, & in illis deferuntur potest, & ad maiores si idoneus fuerit promoueri, sane si ab eodem sacros ordines scienter quis receperit, quia indignum se fecit executionem officij non habet nisi crassa, & supina fuerit ignorantia, discretus Pontifex dispensat. Et ideo Archiepiscopus qui renunciat ciuitati Metropolitanae ob aliquam causam potest Pontificalia exercere in Prouincia, & alibi permittentibus id Episcopis non autem poterit palleum deferre etiam ex licentia ut probat tex. in dicto cap. ad supplicationem de renun. qui loquitur de Archiepiscopo Ragulin. qui absolute a vinculo illius Ecclesiae eo quod ibi non poterat secure morari, & ei fuit collatum beneficium in Episcopatu Carleoli, ad sustentationem his verbis; Cui concessimus ut in ipso Episcopatu absque usu pallij officium Episcopalem ualeat exercere tibi tanquam metropolitano obedientiam, & reuerentiam, & c. & ibi Abb. & communiter alij post gloss. Mayol. de irregu. d. cap. 6. nu. 8. verific. hinc fit, & ratio est quia solus Summus Pontifex semper, & ubique pallio uti potest, ad honorem de usu & auth. pall. Archiepiscopo sustantem eo uti poterit intra terminos suae iurisdictionis, adeo quod alibi etiam ex consensu ordinarij eo uti non potest glossa magn. in fin. in clem. Archiepiscopo de priuileg. neque etiam ex consuetudine c. ex tuarum de usu pall. late Mayol. de irregu. lib. 2. c. 2. num. 7. cum sequent.

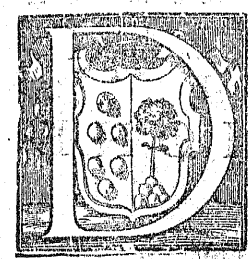
24 Monachus autem electus in Abbatem renuncians Abbatiam remanet monachus illius monasterij Fed. de Sen. conf. 5. colum. penult. Abb. in cap. ex transmissa. num. 7. de renunc. Ancharanus in capit. cum ad monasteria num. 26. de stat. mon. Mayol. de irregu. lib. 3. cap. 6. nu. 7. in fin. verific. & ideo, & est communis
 * opinio.
 25 Ita Abbas per sententiam remotus remanet monachus cap. cum ad monasterium in fine de statu monach. & si erat monachus talis, monasterij & fuit electus in Abbatem alterius Monasterij, si renunciat dictam Abbatiam remanet monachus huius secundi monasterij, & non primi ut tenet Feder. de Sen. post longam disputationem dict. conf. 5. col. penult. verific. si volumus & alij Doctores supra citati: nam ex quo rite fuit translatus, ad secundum monasterium videtur renunciasse omni iuri sibi competenti in primo cap. ne pro cuiuslibet 16. quaest. 1. cap. primo. 18. quaest. 1. Et ideo habebit uocem in capitulo prout alij monachi, quia quamdiu toleratur aliquis in officio & administratione sua non debet priuari aliquo iure sibi competenti, ratione officij vel administrationis suae. nonne 8. quaest. 4. cap. querecla de elect. cap. consultationibus de iur. par. Federic. de Senis loco. cita.

DECIMAE OCTAVAE QUESTIONIS

S V M M A R I V M .

- 1 Resignatio fauorabilis est coadiuuanda.
- 2 Renunciatio fit ex liberalitate.
- 3 Renunciatio est odiosa quia per eam prouidetur persona non Ecclesiae.
- 4 Imperatio etiam ex causa cessionis est ambitiosa.
- 5 Renunciatio est fauorabilis si fiat ob utilitatem Ecclesiae.
- 6 Permutatio dicitur fauorabilis quando per eam prouidetur beneficijs.
- 7 Renunciatio dicitur odiosa cum sit contemplatione persona.
- 8 Recipere resignationes est mere gratie.
- 9 Papa admittit resignationes ad uota resignantium.
- 10 Imperatio per resignationem est ambitiosa.
- 11 Mandatum ad cedendum dicitur odiosum.
- 12 Ex parte resignatarij dicitur fauorabilis renunciatio.
- 13 Resignatarius tractat de lucro captando.
- 14 Renunciatio quae fit cum causa dicitur fauorabilis.
- 15 Regulariter renunciacionis materia dicitur odiosa.
- 16 Renunciatio non continet nisi quod expressum est.
- 17 Renunciatio strictissime interpretatur.
- 18 Renunciatio est stricti iuris.
- 19 Renunciatio est donatio.
- 20 Renuncians literis non praesumitur renunciare contentis in eis.
- 21 Beneficia magnis laboribus acquiruntur.
- 22 Renuncians instrumeto debiti non praesumitur renuicare debitum sed tantum probationem.
- 23 Renuncians uni priuilegio alij renunciare non praesumitur.
- 24 Renunciatus iuri de praesenti uidetur renunciare.
- 25 Interpretatur renunciatio ut minus prauidet.
- 26 Cum aliquod operata est renunciatio non debet aliud operari.
- 27 Resignatio generalis intelligitur generaliter.
- 28 Renunciatio

18 Renunciatio generalis quos casus non comprehendat.
 29 Renunciatio non praesumitur.

Decimo octavo quaro an resignatio sit fauorabilis uel odiosa. Simonetti. dec. 24. in re collect. manu. sc. tenet resignatio esse fauorabilis & coadiuuandas, p. glo. in cap. quous de pb. lib. 6. hoc idem uidet firmare Caslad. decis. 13. nu. 2. de praeb. di. cens esse fauorabilis, & coadiuuandas quia amara uoluntate, & quadam quodammodo liberalitate sunt et procedunt.
 3 Quod autem sit odiosa tenet Mandos. reg. de in firm. q. 1. nu. 3. motus quia per resignationem prouidetur persona, & non beneficijs, unde erit odiosa iux. Theoricam Card. Zabarell. in clem. 2. 6. 17. nu. 13. verific. sed Papa, & legati de off. ord. secundo accedat. quia impetratio etiam ex causa cessionis est ambitiosa, & ideo restringenda cap. quamuis de praeb. lib. 6. Pro concordia est distinguendum, quod aut resignatio fit ob utilitatem, & necessitatem Ecclesiae ut quia resignans non potest inferuire, ut dicitur, & requirit necessitas. Ecclesiae ad hoc ut beneficium habeat uiliosum rectorem, & hoc casu resignatio dicitur fauorabilis, & erit coadiuuanda, ita & permutatio dicitur fauorabilis quia per eam prouidetur beneficijs potius quam personis, & non beneficijs. unde resp. vlt. de rer. perm. Feder. de Sen. in tracta. de perm. benef. q. 18. & conf. 73. col. 2. & est communis opinio, ut per Rebuff. in sua prax. tit. de permutat.
 7 Aut uero resignatio fit respectu persona: in cuius gratiam, & fauorem fit, & hoc casu dicitur odiosa, cum fiat respectu persona, & non beneficii Card. in d. clem. 2. nu. 13. Felin. in cap. ad aures in 14. coroll. de rescrip. quod tenet expresse Prosper Passetus conf. 37. nu. 18.
 8 Namquamuis, sit mere gratia recipere resignationes Reb. de nomin. q. 17. nu. 76. tamen uidemus Papam illas de stilo* admittere, ad uota resignantium Caslad. decis. 32. nu. 9. super reg. & quemadmodum imperatio est ambitiosa, ita eo magis haec per resignationem Caslad. decis. 13. nu. 3. de praeb. Hinc mandatum ad cedendum dicitur odiosum Rebuff. in prax. tit. de proc. ad reh. conf. nu. ij. Quo uero ad resignationem dicitur fauorabilis Card. Paleotti. decis. 153. alias 226. in manuscr. quia tractat de lucro captando.
 13 Gig. conf. 135. num. 11. cum seq.
 14 Et renunciatio quae fit cum causa dicitur fauorabilis, quae sine, odiosa Oldrad. conf. 324. num. 4.
 15 Regulariter tamen renunciacionis materia, f. dicitur odiosa ut scribit Cefal. conf. 62. num. 49. lib. 1. Ideo non continet nisi, quod expressum est. Cefal. cof. 58. nu. 22. cod. li. 1. Tiber. Decian. conf. 64. nu. 39. vol. 3. nu. 16. lib. 3. nam stricte interpretatur Deci. conf. 495. nu. 19. & 20. Crauet. conf. 200. n. 10. Curt. Iun. conf. 28. in prin. Cefal. conf. 25. num. 47. conf. 289. nu. 29. & 30. Soc. sen. conf. 20. nu. 26. col. 4. Bursat. conf.

18 147. n. 20. Immo strictissimius est Illustriss. Card. Alban. conf. 17. nu. 8. Melch. Pal. de maiorit. p. 1. q. 38. nu. 4. Gabr. conf. 60. nu. 6. & conf. 90. nu. 39. vol. 1. cu sit quaedam donatio, late Tiraq. in. si vnquam verb. do natione. q. 8. C. de reuo. don. Hinc renuncians literis non praesumitur renunciare contentis in eis, sed solu probationi per ipsas faciendae Decian. conf. 29. nu. 76. vol. 2. Mascard. de probat. concl. 1263. num. 13. nam beneficia magnis laboribus acquiruntur, & sine magna causa sponte illis non renunciatur. Gig. col. 1. nu. 16. & 45. per cap. super hoc de ren. ubi omnes Doctores. Hinc renuncians instrumeto debiti, non praesumitur renunciare debito, sed tantum probationi, sienda per instrumentum Bar. & Bal. in l. Labeo. §. 1. ff. de pact. Fel. in cap. capitulum num. 24. de refer. Decian. conf. 169. col. 2. ante medium Hinc renuncians Vni priuilegio, alijs renunciare non uidet. Pau. Caslr. in l. si domus. ff. de leg. vrb. praed. Card. conf. 129. in 3. d. b. s. Hinc per renunciacionem iuris, iuri tantum de praesenti, & non de futuro renunciatum uidetur. Roman. in l. 1. q. 12. C. quando non petent. par. Alex. conf. 170. nu. 6. vol. 7. Deci. conf. 27. n. 3. & conf. 379. nu. 9. Aret. conf. 64. nu. 8. Gabriell. conf. 89. nu. 11. & conf. 136. nu. 15. vol. 1. Corne. cof. 80. vol. 4. Card. Paris. conf. 95. nu. 15. & 16. vol. 3. Gozzad. conf. 20. n. 5. Gig. conf. 70. nu. 169. Decian. conf. 3. nu. 123. vol. 1. & in interpretatur renunciatio ut minus prauidet, & noceat renuncianti. Bald. in l. Labeo. §. sedentia col. 1. ff. de pact. & in l. 1. in vlt. not. C. de edic. diu. A. dr. toll. Card. conf. 5. de pb. & plures alij quos citat. Mascard. de probat. concl. 1263. nu. 3. & nu. 11. Ideo scribunt communiter Doctores. quod quam primum t aliquid operata est renunciatio, non debet aliquid amplius operari Cur. Iun. cof. 23. Deci. conf. 177. col. 1. Cor. conf. 29. 1. vol. 4. Alba conf. 25. n. 3. Illustrissimus Cardinalis Albani. in lucubra. ad Bart. in l. 1. §. si impu bere. ff. de coll. bon. Card. Paris. conf. 12. nu. 94. vol. 2. Nat. conf. 639. nu. 138. lib. 3. Bertazzol. conf. 32. n. 29. vol. 1. Panciroli. conf. 6. in fin. & conf. 62. nu. 13. Gabriell. conf. 59. nu. 15. vol. 2. Hinc quamuis renunciatio generalis intelligatur generaliter Salice. in l. 1. decerta. C. de tran. Alex. conf. 11. nu. 7. volo. 2. Corn. conf. 59. col. 3. lib. 3. Aret. conf. 17. Bursat. conf. 236. n. 12. vol. 3. non tamen comprehendit praescriptionem Imol. in l. cu stipulatus tamen mihi col. 3. ff. de verb. oblig. Alex. conf. 170. nu. 5. vol. 7. nec etiam exceptionem simulationis, Bart. in l. nemo potest. ff. deleg. 1. Capra. conf. 87. n. 176. Mascard. de probat. cof. 1264. nu. 23. nec in solita. Crot. conf. 45. nu. 5. Neuzan. col. 91. nu. 25. Gramati. decis. 47. nu. 8. Pancir. conf. 1. nu. 44. Decian. conf. 39. num. 18. vol. 2. nec Legitimam. Boer. decis. 3. nu. 6. Card. Alban. conf. 37. n. 1. Alex. cof. 69. col. 2. lib. 2. nec Dotem Crot. conf. 123. nu. 9. Nec Alimenta, Mascard. dicta concl. 1264. n. 39. ubi adducit alia exempla cum suis ampliationibus, & limitationibus.
 29 Hinc etiam repudiatio cum sit quaedam renuntiationis species non praesumitur Antonius de Butr. in cap. accedentibus de ren. late Tiraq. in prefa. l. si vnquam nu. 128. C. de reuo. don. Bar. in l. Is potest. §. heres in stitutus ff. de hered. instit. & late Mascard. de probat. concl. 1266.

Finis Primi Libri.

FLAMINII PARISI
IVRE CONSVLTI
CLARISSIMI
DE RESIGNATIONE
BENEFICIORVM.
LIBER SECVNDVS.

PRIMAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Omnia beneficia possunt resignari.
2 Vnusquisque potest renunciare iuri sibi competenti.
3 Omnia beneficia possunt permutari.
4 Papatus potest renunciari.
5 Papatus est beneficium ecclesiasticum.
6 Papa est praepositus cura omnium Christianorum.
7 Papa tenetur residere.
8 Per assumptionem ad papam Apostolatus vacant omnia beneficia.
9 Per dictam assumptionem vacant praesiones & officia.
10 Ecclesia approbat quatuor renunciaciones summorum Pontificum.
11 Ratio cur sanctus Clemens renunciauit Papatum.
12 Papa non potest sibi eligere successorem & n. 13.
13 Clemens post renunciationem suam rursus electus. Papa potest statuere circa electionem successoris, de consilio Cardinalium, aut Concilij generalis.
14 Ciriacus renunciauit Papatum vt coronam martirij consequeretur.
15 Marcellinus renunciauit Papatum propter idolatriam.
16 Summus Pontifex non potest iudicari etiam a Concilio generali.
17 Celestinus cessit Papatum propter imperfectionem.
18 Celestinus Papa erat sanctae vitae.
19 Celestinus de consensu Cardinalium statuit Papam posse renunciare Pontificatum.
20 Papa potest facere constitutionem tangentem successores.
21 Papa vices Dei fungitur.
22 Papatus tribus rationibus potest renunciare.
23 Papatus est nomen dignitatis & non ordinis.
24 Papatus a Deo instituitur.
25 Renunciatio Papae recessit ab aula.
26 Papa potest renunciare non obstante voto.
27 Iuramentum debet habere tres comites.
28 Papa potest renunciare non obstante iuramento.
29 Papa potest renunciare papatum per procuratorem.
30 Gregorius XII. renunciauit papatum per procuratorem.
31 Dilectio maxime est implicata.
32 Cardinalatus potest renunciari.
33 Cardinalatus est beneficium ecclesiasticum.
34 Cardinales antiquitus sepelebant mortuos & infantes baptizabant.
35 Cardinales hodie assistunt Papae & sunt eius consiliarii.
36 Cardinales tenentur residere in curia.
37 Dignitas Papatus magis est annexa Papae quam Cardinalatus Cardinalibus.
38 Patriarcha potest renunciare.

- 39 Patriarchatus est beneficium ecclesiasticum.
40 Patriarcha tenetur residere.
41 Patriarchae sunt quatuor principales.
42 Civitas Venetiarum habet Patriarcham.
43 Patriarcha ueniunt appellatione Episcoporum.
44 Primas tenetur residere.
45 Primas tenetur residere.
46 Ecclesia primatiales & patriarchales aequiparantur.
47 Archiepiscopus potest renunciare.
48 Archiepiscopus est beneficium ecclesiasticum.
49 Archiepiscopus tenetur residere.
50 Archiepiscopus dicitur ex eo quod sit summus Episcopus.
51 Archiepiscopus comprehenditur sub dispositione loquente de Episcopo.
52 Archiepiscopus nihil habet plus quam episcopus.
53 Episcopus potest renunciare.
54 Episcopus est beneficium.
55 Episcopus tenetur residere.
56 Papa est sponsus universalis Ecclesiae.
57 Episcopus est sponsus suae Ecclesiae.
58 Renunciatio episcopi non est de facili admittenda.
59 Episcopi possunt permutare.
60 Papatus Cardinalatus Episcopus renunciant simpliciter.
61 Omnia beneficia possunt renunciari in fauorem.
62 Renunciatio in fauorem fit coram Papa duntaxat.
63 Abbatia potest renunciari.
64 Abbatia dicitur beneficium ecclesiasticum.
65 Abbatia non uenit sub simplici appellatione dignitatis.
66 Abbatia aequiparatur episcopatibus.
67 Appellatione Abbatiae non uenit prioratus.
68 Abbatia duplex secularis & regularis.
69 Monasteria quae dicantur.
70 Abbatissatus potest renunciari etiam in fauorem.
71 Abbatissatus est beneficium seminarum.
72 Clementina ad compescendum de sequestrat. possess. & fruct. habet locum in Abbatissa.
73 Abbatissa aequiparatur Abbati.
74 Monasteria dicuntur proprie etiam Monialium.
75 Prioratus potest renunciari.
76 Prioratus est beneficium.
77 Prioratus est principalis dignitas.
78 Dignitas ecclesiastica potest renunciari.
79 Dignitas ecclesiastica est beneficium.
80 Prima dignitas potest renunciari.
81 Prior collegiat dicitur habere beneficium.
82 Prima dignitatis signa remissive.
83 Consuetudo ecclesiarum attendenda ad cognoscendum primas dignitates.
74 Archidiaconatus potest renunciari.
85 Archidiaconatus est beneficium.
86 Decanatus potest renunciari.
87 Decanatus est beneficium.

- 88 Archipresbyteratus potest renunciari.
89 Archipresbyteratus est dignitas.
90 Personatus potest renunciari.
91 Personatus est praerogativa in Ecclesia.
92 Officium quando est beneficium potest renunciari.
93 Thesauraria potest renunciari.
94 Plebania potest renunciari.
95 Plebania est officium ecclesiasticum.
96 Sacrista & Custos possunt renunciare.
97 Praepositura potest renunciari.
98 Cantoria potest renunciari.
99 Cantoria non est dignitas.
100 Canonicatus potest renunciari.
101 Canonicatus est beneficium.
102 Canonicus largo modo dicitur habere dignitatem.
103 Canonicus in cathedrali venit sub nomine diocesis.
104 Parochialis potest renunciari.
105 Parochialis est beneficium.
106 Parochus tenetur administrare sacramenta.
107 Curatum beneficium quod dicitur.
108 Ex iure sepellendi non dicitur Ecclesia curata.
109 Ex iure baptizandi non dicitur Ecclesia curata.
110 Baptismus datur quandoque per laicum.
111 Canonicus Regularis potest ex dispensatione Episcopi obtinere beneficium curatum.
112 Vicaria perpetua potest renunciari.
113 Vicaria potest permutari.
114 Mansionaria potest renunciari.
115 Portiones possunt renunciari.
116 Portiones ueniunt appellatione beneficiorum.
117 Dispensatio ad beneficia cessat dispensata ad portiones.
118 Cappallania potest renunciari.
119 Cappallania est beneficium ecclesiasticum.
120 Oratorium potest renunciari.
121 Cappella est beneficium ecclesiasticum.
122 Heremitorium potest renunciari.
123 Praesimonia potest renunciari.
124 Praesimonia quae dantur in titulum sunt beneficia ecclesiastica.
125 Praesimonia quae dantur in titulum non ueniunt appellatione beneficiorum.
126 Beneficium non potest permutari cum praesimonia quod non datur in titulum.
127 Scolasticus potest renunciari.
128 Clericatus sancti Petri potest renunciari.
129 Commenda officij claustralis potest renunciari.
130 Omnia beneficia cuiuscumque generis et qualitatis possunt renunciari.
Rimo quero quae beneficia possunt resignari? Respondeo constituendo regulam, affirmatiuam scilicet omnia beneficia posse resignari ut colligitur ex toto. tit. de renun. extr. in 6. & in clem. Moedan. decif. 266. fuit resolutum in tit. de iur. patron. in manu.
& communiter Doctor.
Et iustificatur ex eo quia unusquisque potest renunciare beneficio sibi competenti tam in spiritualibus quam temporalibus Arch. in c. qua periculosus l. nu. 4. 7. q. 1. & in eademque nu. etia 4. 6. q. 3. Alex. conf. 116. 2. lib. 3. Card. Paris. conf. 65. n. 24. vol. 2. Rot. decif. 32. nu. 3. de appell. nou. & comuniter doctoro vt dixi sup. lib. 1. q. 1.
Ita omnia beneficia possunt permutari nisi contrarium reperitur expressum Bellam. in tract. de p.

- mut. benef. p. 3. in procem. nu. 3. & alij omnes.
4 Ex quo primo infero Papatum posse renunciari ut notant Io. Monach. Arch. Gemin. Anch. Anton. de Butr. & alij omnes in c. 1. de renunc. lib. 6. ubi de hoc est casus expressus glo. in c. non autem. S. vt non succederet in fin. 7. q. 1. Card. Alex. in c. qualiter. nu. 6. 7. q. 1. Aluar. de planct. eccl. lib. 1. c. 18. & lib. 2. cap. 10. Egid. Columbia in tract. de renunc. Papae. Io. Burgund. late in simili tract. Archiep. Floren. 3. par. ri. 23. & de renu. lib. 6. c. 7. Armillan. verb. Papa Card. Iacobat. de conc. lib. 1. ar. 3. nu. 36. Io. Capistr. de auctoritate. Papae 3. p. 2. par. prin. nu. 7. Aug. Triumph. de potest. eccl. q. 4. p. totam. & q. 7. ar. 7. Deci. in cap. ex parte num. 20. de re scr. Petr. Arid. Cammi. in extrauag. Iulij. II. de Simoniac. elect. Pont. nu. 98. Coraf. de benef. cap. 8. nu. 6. Sarn. de infirm. relign. quaest. 1. Bonif. de Vitall. in clement. 1. de renunc.
5 Namque Papatus est beneficium ecclesiasticum summi. Angelic. in verb. beneficium. S. r. Card. Iacob. d. concil. trib. 8. ar. 1. nu. 50. Selu. in tract. de benef. p. 1. q. 2. nu. 3. Mart. Ant. Martil. Archiepiscopus Salern. de ecclesiastic. redd. c. 1. nu. 20. Alfons. Hoied. in tract. da incomp. benef. p. 1. nu. 2. & qui illum obtinet est praepositus cura omnium Christianorum Io. c. 10. c. 1. D. Augustinus & D. Christofomus. Card. Iacob. d. lib. 16. ar. 1. nu. 40. & lib. 5. ar. 8. nu. 16. & lib. 7. ar. 7. nu. 35. Petrus Albinus de Pontif. potest. ver. Diuini Numini nu. 8. r. Franc. Vargas de auct. Pontif. confirm. 5. nu. 5. & hac ratione Papas tenetur residere Io. Selu. de benef. 4. par. q. 1. nu. 5. ver. siue etiam sit Papatus ex per venerabilem S. locus, qui filij sui legi. hac etiam ratione & alij per assumptionem ad papam ac etiam pensiones & officia Collect. in c. ult. de concess. praeb. Sarn. in procem. reg. q. 1. ita resoluunt Alf. Hoied. in tract. de incomp. benef. par. 1. ca. r. per totum. & est communis opinio.
6 Hinc canones, & gesta sanctorum referunt quatuor summis Pontifices renunciaisse Papatum, quorum renunciationem ecclesia habuit ratam & acceptam, idque colligitur ex eo quia illos scripsit in catalogo sanctorum ut tradit Augustin. Triumph. d. tractat. de potest. eccl. q. 4. quest. 4. artic. octauo. in fin. secunda. columna. ex quo colligit auctoritate ecclesiae licitam esse huiusmodi renunciationem. Hi quatuor fuerunt Clemens, Ciriacus, Marcellinus, & Celestinus, quorum renunciationes non ex eadem causa & eodem fonte praecessere ut colligitur ex relatis scriptoribus.
7 Clemens renunciauit propter mali exempli in posterum uitationem, nam cum fuisset institutus Pontifex a Beato Petro principe Apostolorum & Capite Ecclesiae ne posteris exemplum perniciosum daretur ut quisque possit sibi successorem delegeret & per consequens Papatus daretur per successionem hereditariam & non per electionem renunciauit Papatum & postmodum quarto loco post Petrum fuit Canonic electus ut nota. in capitul. si Petrus octauo. quest. 1. prim. gloss. magna in canon. autem verb. vt non succederet. 7. quest. 1. Ideo fuit summus Pontifex & Concil. Generalia statutum ut non liceat successorem eligere. Nec Papa potest statuere ut sibi hoc liceat Cardin. Zabarel. in clem. Ne Romani nu. 4. de elect. cum alijs ut per Io. Selu. de iurament. par. 4. num. 41. quamuis possit facere constitutionem super electione sui successoris ut est communis opinio.
D 4 cap.

cap. licet de vitanda de electione honestum tamen est
 vt hoc faciat de cōsilio Cardinalium & in Conc. Ge-
 nerali vt scribit Abb. * communiter receptus in d. c.
 licet nume. 2. not. 2. vt fecit Ale. III. in Conc. Latera-
 nen. vt dicitur partes Cardinalium sufficiant d. c. licet de
 elec. Greg. X. in Cōc. Lugdun. v. Cardinales includā
 tur in conclau. c. vbi periculum de elect. libro. 6. Cle-
 mens. V. in Conc. Vinnen. vt habet in cle. 2. de elect.
 Clemens VI. ann. 1332. Iulius II. in Constitutione II.
 Pius III. in Bullar. & hoc quod dicitur gl. de
 renunciatione Clementis probabile est ex coniectu-
 ris, nulla tamen firma auctoritate probatur, namque
 doctores & auctores grauissimi qui illorum tempo-
 rum historiam scribunt de hoc mentionem non fa-
 ciunt Nicephorus lib. 2. c. 35. & lib. 3. c. 7. Damasus in
 vitis Pōtificum, Marianus Scotus in Cronicis. S. Hiero-
 nymus contra Iouinianum, Gregorius Turonen-
 in Eccl. histor. Athanasius lib. contra Aetium Petr.
 de Nat. lib. 2. c. 25. D. Antonin. p. 1. tit. 6. c. 25. s. 3. Pla-
 tina in Vitis Pontificum, contendunt tamen an Cle-
 mens fuerit tertius, quartus vel quintus Pontifex Ma-
 ximus.
 14. Ciriacus vero vt coronam martiri, consequere-
 tur congregatis S. R. Ecclesie Cardinalibus eius renitē-
 tibus & reclamantibus Archiep. Floren. 3. part. ti. 2. 3.
 & de renun. lib. 6. c. 1. Gemin. d. c. 1. sub nu. 1. c. de renū.
 in 6. vbi subdit. hūc nō denominari in catalogo Ro-
 man. Pontificum, quia creditum fuit non renunciasse
 propter deuotionem.
 15. Marcellinus tamen renunciauit Papatu propter
 Idolatriam, nam quōdā in immani illa Diocletiani Im-
 peratoris persecutione terrore perterritus, Thūs ad-
 hibuit Deorum simulacris, cuius percatū mox eū tā-
 to opere penituit, vt inuēsem ad concilium centum
 octuaginta Episcoporum indutus cilicio venerit vbi
 lachrymis profusus seclūs suum palam coram illis pa-
 tribus confessus est dicens esse paratum obedire qu-
 quid ab illis ei impositum esset, sed nemo ausus est il-
 lum damnare clamantes tūc tē ore non nostro iudi-
 cia te iudicā, nam prima sedes a nemine iudicat, qua-
 re ipse statim dictauit sententiam dicens. Ego Mar-
 cellinus ob scelus Idoliatrie quod in selex comisi Iu-
 dico me deponendum & anematizo omnes qui cor-
 pus meum tradiderint, sepulurae & postea pergens
 ad Diocletianum: falsus est se esse christianum ob q-
 suscepit martirium vt habetur in c. nunc autem dist.
 21. Damasus in lib. de vit. Pontif. Arch. in d. c. Nunc au-
 tem. nu. 2. Alber. in tract. de agnos. ass. q. 30. nu. 6.
 Alber. Phrigius lib. 4. de eccl. Hierarch. cap. 8.
 17. Celestinus vero renunciauit propter suae imperfe-
 ctions recognitionem, nam agnoscentes se impotentē
 & insufficientem ad regimen eccl. consilio spiritus
 sancti ductus Papatu renunciauit, namque Celesti-
 nus sterat sanctae vitae, sed in agibilibus mundi nō erat
 expertus vt tradit Gemin. dict. c. 1. nu. 7. ver. quēro de
 renunc. in 6. Aluar. de planctu ecclesiae lib. 2. c. 10. &
 ante t. renunciationem statuit de consensu Cardi-
 naliū Romanū Pōtificem posse renunciare Pa-
 patui cuius constitutio a Bonifacio VIII. eius succes-
 sore fuit confirmata an. domini. 1294. & redacta in-
 ter decretales pro stabilimento sui pontificatus vt
 habetur in c. 1. de renunc. in 6. idque valde expediens
 fuit cū plures sint rationes ex quibus videtur summ.
 Pontificem non posse renunciare Papatu, & decem
 refert Io. And. in d. cap. 1. de renū. 6. alias addit Au-
 gust. Triumph. dicit. q. 4. quas non refero, cum hōdie
 ex dict. constitutione res sit admodum clara & nullū

remaneat dubium. Cōn. conf. 132. li. 2. & conf. 106.
 sub num. 1. lib. 4. Cefal. conf. 138. num. 20. lib. 1. Dec.
 conf. 484. num. 1. Soc. Sen. conf. 17. num. 2. lib. 2. nec
 20. est haereticum an potuerit Papam statuere, vt tenent
 Gemin. Io. And. Ant. de Butr. nu. 4. Gemin. lib. n. 10.
 * ver. quod autem & cōtē. docto. in d. c. 1. August.
 Triumph. d. tract. de potest. ecclesiae q. 7. art. 7. ob eius
 plenitudinis potestatem, inuice Dei fungitur Ar-
 chid. in c. quōdēs num. 1. 1. q. 2. Host. in c. quōd super
 num. 14. de vot. Sarn. de expect. in princ. Accedit ga-
 21. tribus rationibus potest. iustificari Papam posse re-
 nunciare Papatu vt tradit August. Triumph. d. q. 4.
 art. 7. col. 2. primo ratione personae quae in Papatu
 assumitur, nam potest. contingit electum in Papam
 effici indispositum ad exercendum papale officium,
 aut ratione infirmitatis, aut ratione senectutis, vel fa-
 22. uultu vt impossibile sit tale officium exercere. Secū-
 do ratione potestatis suscepra, quia Papatus non est
 23. nomen ordinis, sed dignitatis vt late per Franc. in d.
 1. sub num. 5. de renū. in 6. vnde renūciat potestatis
 iustificatio.
 Tercio ratione finis propter quem suscipitur, nam
 24. cum officium Papatus a Deo sit constitutum Martz
 16. Apof. in c. 1. in 6. Gammin. d. extr. aug. Iulij I. de
 Simon. elect. Pontificis nu. 9. 8. pro uilitate totius ecclē-
 25. siae. Preposit. in c. i. c. 1. q. 1. in c. quotiens nō
 26. mero 5. 1. q. 4. Abb. in cap. per venerabilem. sum. q.
 20. qui fil. sint leg. consonum est vt si electus ad tale
 officium efficiat impotens vel quod consideret
 esse insufficientem vt possit renunciare & eligatur
 sufficiens.
 Sunt & alia exempla eorum qui renunciarunt Pa-
 27. patui de quibus per Io. Burgundin. d. trac. de renū.
 Papp. per Sarn. d. q. 1. regul. de inhr. vbi in 4. col.
 vers. quid tenendum hunc casum dicit esse rariorē
 coruo albo & Mandos. in d. reg. de inhr. in p. d. c. 1.
 28. cit. quod recessit ab orbe & vrbē Bonifac. de Vitali
 in cle. Ne Roman. S. tane n. 30. de elect. idē cōfir-
 29. ma. Amplia procedere etiam si emiserit votum nō re-
 30. nunciare, nam nihilominus potest renunciare & qui
 sa rationabili Egid. Col. quem refert & sequitur Au-
 31. gust. Triumph. d. q. 4. art. 4. Atmill. verb. Papatio: quia vo-
 tum est iuramentum, quod debet habere tres comi-
 32. tes veritatem, iudicium, & iustitiam. D. Tho. 2. 2. q. 79.
 ar. 3. hōc est votum non autem huiusmodi cum Papa
 obliget se perpetuo ad id quod perficere non posse
 33. salua conscientia.
 28. Amplia secundo procedere etiam si iuraret non
 renunciare Archiep. Floren. quem refert & sequitur
 August. Triumph. d. q. 4. art. 4.
 29. Amplia tertio posse renunciare per procuratorē
 Bonif. de Vitali in elem. vnica nu. 7. de renunc. quod
 30. euenit in Gregorio XII.
 31. Amplia 4. procedere etiam si sit idoneus. Io. Cro-
 tus in Rub. 6. de conf. num. 5. vers. 2. arguitur ex d.
 32. cap. 1. lib. 1. max. me si insufficientem agnoscit. quae di-
 ctio maxime includit alium casum quando ellet
 idoneus. I. qui se patris vbi doct. C. vnd. libe.
 Quomodo autem & corā quo sit faciēda huius
 modi renūciatio dicam suo loco.
 33. Ex quo secundo inferitur Cardinalatum posse re-
 nunciari vt scriptum reliquit. Frasin. c. 1. sub nu. 3. de
 renunc. in 6. Berach. in tract. de Episcop. 1. 2. lib. nu.
 52. Burfat. cōn. 141. nu. 20. lib. 5. cū Cardinalatus
 sit beneficiū ecclesiasticum Io. Selu. trac. de benef.
 34. p. 1. q. 2. nu. 53. Hoied. in tract. de incomp. benef. p. 1.
 in problem. hū. q. cū ius officium antiquitus consistē-

bat in mortuis sepeliendis & in infantibus baptizan-
 dis vt tradit Archid. in c. vbi periculum nu. 4. de elect.
 lib. 6. dicens Marcellum Pontificem q. fuit anno Do-
 mini 304. constituisse 15. Cardinales in vrbe ad
 hunc effectum. Card. Zabarel. in clem. ne Romani S.
 porro numero. 2. de elect. Barbat. in tract. de praest.
 35. Card. 1. q. 1. part. num. 5. Hōdie autem t. eorum offi-
 cium est assiliter Romano Pontifici, & illum contu-
 lere ac adiuuare in sacerdotali officio vt scribit Ar-
 chid. Card. & Barbat. loc. cit. Host. in c. bona inemor.
 num. 5. de postul. praest. Praep. in c. quamquam nu. 1. 2.
 36. 2. q. 7. & ob id tenetur residere in curia Romana, vbi
 Papa residet Abb. in c. 3. num. 2. vlt. nota primo de
 cler. non resid. Praep. in cap. filium verum nu. 2. 1.
 q. 1. Domin. sot. quem refert Hoied. dict. par. 1. c. 2. &
 * est communis opinio.
 Accedit, quia cum papatus possit renunciari vt di-
 37. ctum est supra, eo magis Cardinalatus, quia digni-
 tas papatus magis est annexa Papae quā dignitas Car-
 dinalatus Cardinalibus vt scribit Franc. d. c. 1. sub n.
 23. de renū. lib. 6. Coram quo sit faciēda huiusmo-
 di renūciatio dicam suo loco. Berach. autē loco cit.
 dicit hoc esse de raro contingentibus.
 38. Ex quo tertio infero Patriarchatum posse renun-
 39. ciari quoniam Patriarchatus sit beneficiū ecclesiasticū,
 Io. Selu. de benef. p. 1. q. 2. num. 4. Alson. Hoied. de in-
 comp. benef. p. 1. in praefat. n. 7. & ideo Patriarcha te-
 40. netur residere vt scribit Gig. in tract. de resid. episc.
 d. 18. & colligitur ex Domin. Sot. lib. 2. de iust. & iur. q.
 3. & probatur per Conc. Trid. c. 1. sess. 6. de reform. c. 1.
 41. sess. 2. de infor. & sunt quatuor. Constantinopolita-
 nus, Alexandrinus Antiochenus, & Hierosolimitanus
 notā c. antiqua de priuileg. nouantes. h. 2. 6. c. de fini-
 42. tibus dist. 2. & h. habent maximam prerogatiuam, vt
 tradit Praep. loc. cit. de finibus. h. 2. c. alij Patriarcha
 43. Aquilensis, Bituricensis, Grad. Archid. in c. electos dist.
 21. & quia Patriarcha Gradensis hōdie est exūctus
 propter desolationē illius ciuitatis, huiusmodi digni-
 44. tates sunt in latitudine ciuitatis Venetiarum per Nico-
 45. laum V. Pont. Max. anno Domini 1452. vt scriptum
 reliquit Gigas dict. tract. de resid. Episc. c. 18. nu. 12.
 46. vbi etiam h. matthos venire appellatione episcopopo-
 rum, nōn ergo mirum fore renūciare. Accedit
 etiam deducendo argumentum a maiori ex dict.
 cap. 1. de renū. lib. 6.
 Quarto infero Primatum posse renūciare, nam
 47. Primas dicitur habere beneficiū ecclesiasticū cū
 48. teneatur residere Thom. Camp. in tract. de resid. Epi.
 Gig. de resid. Episc. 18. est tex. in c. 1. sess. 6. de reform.
 Conc. Trid. c. 1. sess. 2. 3. de reform. nō mirum igitur
 si poterunt renūciare, cum nulla sit differentia inter
 49. ecclesias Primatiales, & Patriarchales glo. s. in c. vrbes
 dist. 80. glo. s. in c. quis 2. q. 6. Archiep. Flor. in summ.
 c. 14. in prin. Card. Alex. in dict. c. si quis. Gig. d. ca. 18.
 num. 5. Hōdie etiam reperitur dignitas principalis ad
 similitudinem Patriarchalis, & obtinens illam appella-
 tur Primas, Mandos. in praefat. reg. 2. vbi late.
 Quinto infero Archiepiscopatum posse renūcia-
 ri, vt est casus in cap. ad supplicationem, & in cap. Insi-
 cum pridem de renū. cum sit beneficiū ecclesi-
 48. sticum vt tradunt Selu. de benef. p. 1. q. 1. num. 4. Al-
 son. Hoied. in praefat. de incomp. benef. nu. 7. & ideo
 49. tenetur residere c. rationis dist. 100. c. 1. Conc. Trid.
 sess. 6. & c. 1. sess. 2. 3. de reform. Gig. dic. c. 18. & dicitur
 50. Archiepiscopus ex eo quod sit summus episcopoporū
 Host. in c. eum inferior nu. 1. 2. de maior. & obed. & in
 summ. in tit. de off. Archid. §. & quia praest. omnibus

episcopis de sua provincia c. clericos dist. 21. c. scitote
 51. 6. q. 3. Et comprehenduntur in dispositione loquen-
 te de episcopis ad notā d. c. clericos Praep. in 4. col.
 gl. in c. quia periculum de sent. excomm. in 6. & ibi
 * Gemin. in si vbi etiam Franc. & communiter.
 52. Et nihil habent plus quam episcopi, nisi reperia-
 tur in iure expressum, c. conquectus q. 3. Thomas de
 Tanis dec. 21. manuscripta.
 53. Sexto infero Episcopatum posse renūciari vt est
 54. casus expressus in c. equaliter 7. q. 1. & in c. 1. de renū.
 & in hoc casu consuluit Dec. cōf. 219. & patet in cas.
 Moedan. dec. 301. Foletan. Put. dec. 152. lib. 1. nā Epi-
 55. scopus inter beneficia ecclesiastica computatur
 Selu. dec. sp. prima q. 2. num. 42. Angel. in verb. benefi-
 cium Hoied. dict. praefat. num. 7. & ideo Episcopi te-
 56. nentur in eorum episcopatu residere D. Thom. 2. 2.
 q. 85. ar. 5. Caiet. lat. h. m. Turrecemata in 2. perue-
 nit in prin. 7. q. 1. & ibi Archid. & Card. Alex. Card. Al-
 ban. in tract. de auctor. Pap. p. 2. num. 36. cum alijs a
 57. me adductis in tract. de resid. benef. quae praema-
 58. nibus habeo citati enim Papa qui est sponsus vniuer-
 salis ecclesiae Card. Alex. in c. cicut nu. 3. 7. q. 1. potest
 59. renūciare, dictum est supra, ita & episcopus qui est
 sponsus particularis ecclesiae, & hoc quotidie experi-
 60. tur de facili autem non est admittenda huiusmodi re-
 nunciatio vt dicitur in c. quam periculosum 7. q. 1. tra-
 dit Simon Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 6. num. 3.
 61. Hinc episcopi possunt permutare t. episcopatus vt
 tradit Gemin. in c. vnico num. 90. de rer. permut. in 6.
 * accedente tamen consensu Papae vt est cōmunis om-
 62. nium doctorum sententia recepta quoque in praxi.
 63. Ethic aduerte, q. renūciatio Papatus, Cardinala-
 tus, Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, sit
 64. simpliciter vt est cōmunis omnium doctorum opi-
 nio, renūciatio vero aliorum beneficiorum inferio-
 rum nominandorum potest fieri simpliciter, & in fa-
 65. uorem forā summo Pontifice iuxta cōmunē om-
 66. nium doctorum sententiam, in hō quoque recepta
 vt quotidie videmus, & latius dicitur infra.
 67. Septimo infero monasterium siue Abbatiam pos-
 se renūciari vt in cal. c. vt. de renū. Bal. in c. cum in-
 68. terim 2. de elect. & in cas. Moedan. decil. 185. licet in
 manu sc. in casu Put. decil. 354. lib. 3. in causa Britono-
 69. neri Monasterij in casu Card. Paleort. decil. 101. Vir-
 an. d. in casu super quo respondit Card. Paris. conf.
 70. 5. vbi 4. hancque Abbatiam dicitur beneficiū ecclesia-
 sticum vt tradit Selu. de Benef. par. 1. dicit. q. 2. nu. 78.
 71. Hoied. dict. praefat. num. 7. & est de maioribus digni-
 tibus quae sint in ecclesia, & ob id speciali nota est
 digna & non venit sub simplici appellatione dignita-
 tum Lap. Alleg. 84. num. 11. Io. Monach. in cap. in qui-
 72. sitiones de haeret. lib. 6. Franc. post Ioan. And. in ca. 2.
 73. de praeben. lib. 6. Sarn. de inhr. relig. q. 16. & de val. q.
 74. 3. & ob id Abbatia equiparatur episcopatibus Re-
 75. buff. super concord. de mand. aposto. §. latuimus ver.
 76. Monasteria Mandos. in reg. de benef. vacant. per pro-
 77. mot. quae l. 3. num. 8. & ideo appellatione t. Abbatiae
 78. seu monasterij nō venit prioratus vt fuit tentum in
 79. Rot. coram Oradino 29. Nouembris 1553. t. te Ca-
 80. putat. decil. 225. p. 2. Et quia quaedam est Abbatia se-
 cularis, quaedam vero Regularis vt colligitur ex glo.
 81. in verb. ex transmissa vertic. Abbatis & ibi Panorm.
 82. num. 5. de renū. Io. Selu. d. quae l. 2. m. 56. Hoied. p.
 83. prima de incōp. benef. cap. 5. n. 2. Io. extēdo hanc illa-
 84. tionem ad vtrāq; & firmo vtrāq; posse renūciari ex his
 85. quae suo loco dicentur. Et monasteria dicitur. in
 quibus Abbates praeficiuntur, nam monasterium di-
 citur

citur territorium Abbatis Caputaq. decil. 225. parte secunda.

70 Et quod est plus Abbatissatus potest renunciari vt in casu Crete. decil. 173. contra lib. 1. in manu. & in fauorem vt tradit Pap. lib. 2. tit. 8. arrest. 8. Mandol. in trac. de signat. gra. verb. resignationes col. 6. vers. re signationes monasteriorum de quo dicitur suo loco

71 nam Abbatissatus est etiam certo modo beneficiu non masculorum, sed seminarum vt tradit Pet. And. Gamm. decil. manu. 24. incip. Die. ex quo refert die 29. Aprilis 1523. fuisse tentum coram Di. Petra-
 * fanta quod lata sententia contra Abbatissam esse lo- cum t. clem. ad compescendū de sequest. poss. & fruct. & ideo debere contra ipsam fieri sequestrationem, tum quia est beneficium ecclesiasticum, tum etiam quia militat eadem ratio ne bona fam. dilig. dilapidetur.

72 Hinc Abbatissa equiparatur Abbati Panor. inc. 2. in princ. de his que h. a. prel. & in c. vlt. nu. 5. de stat. Mo-
 * nac. Fals. de visit. lib. 1. c. 2. nu. 19. Hinc alias in vna Ca- lagurita. fuit annullata gratia cuiusdam Abbatissatus teste Crescen. decil. 42. lib. 2. in manu.

74 Et quod Monasteria dicantur proprietatem mo-
 * nialium tradit Mandol. in prefat. reg. 2. Cancell. nu. 6. per c. Monasteria puellarum 18. q. 2. & c. monasteria de vit. & honest. cleric. clem. 1. iuncta gl. 2. de elect.

75 Octauo infero Prioratus potest renunciari vt in
 * casu Aragonie decil. manu. 12. Illerden prioratus de petruia, in casu Moedan. decil. 223. Eluen. priora- tus in casu Put. decil. 25. lib. 1. & decil. 523. par. 2.

76 Nam prioratus est quoque beneficiu vt per clem.
 * 2. de refer. tradit Io. Selu. d. q. 2. primę part. de benef. num. 87. est enim Prioratus principalis dignitas in ec-
 * clesia collegiata t. seut regulari & hēt quasi iurisdictio- nem episcopalem, & in effectu est eadem dignitas cū
 * Abbatia Hoied. p. 1. de incomp. benef. c. 6. nu. 2. post
 * alios quos citat Oldrad. conf. 281. Card. in clem. du- dum §. statum sub. num. 5. de sepult. Mandol. reg. 3. q. 8. num. 4. in reg. Cancell.

78 Nonno infero dignitatem ecclesiasticā posse re-
 * nunciari, vt colligitur ex tit. de renū. ext. & in casu Put. decil. 142. in. 1. in casu Cardin. Paleor. decil. 153. alias
 * 226. in manu. nam dignitas ecclesiastica est bene-
 * ficiu habens administrationem rerum ecclesiastica- rum cum iurisdictione. Innoc. in c. cum accessissent
 * de consl. & in c. quia nonnulli de iud. Card. in clem. 2. vers. 5. not. de iudic. & in clem. 2. vers. quid est digni-
 * * tas de præben. Gemin. in c. 1. de consuet. lib. 6. com-
 * * munis opinio teste Abbat. in c. de multa num. 2. 1. de
 * præben. vbi alij.

80 Hinc potest renunciari prima t. dignitas vt in casu
 * Moedan. decil. 141. cum magna tā in cathedrali quā
 * 81 in collegiata cum etiam Rector t. aut prior collegia-
 * * tæ dicatur habere beneficium cum dignitate. Paul. in
 * clem. 1. de elect. Innoc. & Hostien. in c. cum ab eccle-
 * * siarum de off. ordin. Rot. decil. 11. de præben. in nou.
 * 82 & quæ sint primę dignitates in cathedrali, t. & colle-
 * * giata habes signa per Card. conf. 38. col. 1. & 3. num.
 * 20. per Gemin. in c. deliberationem nu. 6. de off. leg. t.
 * 6. quæ non refero cum vera & communis sit opinio
 * 83 recurrendum esse ad t. consuetudinem ecclesiarum,
 * & prouinciarum ad cognoscendum hanc prerogati-
 * * uam vt tenuit Rot. in vna * Tuden. abbatie de Anno
 * 1554. coram Montis flaconē in fauorem bonæ me-
 * * moriæ Card. Pacechipro vt attestat Mandol. in reg.
 * 3. de refer. q. 1. num. 2. Ideo aliquando prima digni-
 * * tas est Archidiaconatus, aliquando Archipresbyte-
 * * ratus secundum diuersas locorū consuetudines Dec.

conf. 45. in num. 2. Alex. conf. 142. lib. 6. Card. Paris. cō-
 * fil. 3. num. 39. vol. 4. Boeri. decil. 286.

84 Hinc potest renunciari Archidiaconatus vt in ca-
 * su Moedan. decil. 141. cum magna in casu Put. decil.
 * 142. & 145. lib. primo in casu Cardi. Palleott. decil.
 * 28. alias 18. & decil. 61. & decil. 163. alias 226. in ma-
 * * nu. namque Archidiaconatus est beneficium ec-
 * 85 clesiasticum & obtinens illud habet dignitatem Put.
 * * decil. 89. lib. 1. & est communis opinio.

86 Hinc etiam potest renunciari Decanatus vt in ca-
 * su decil. 124. R. P. D. Ieraphini, namque t. decanatus
 * 87 est beneficium habens dignitatem vt tradit Hoied. t.
 * in trac. de incomp. benef. p. 1. cap. 7. num. 3. & est
 * * communis opinio.

88 Hinc etiam Archipresbyteratus potest renunciari
 * vt in casu Put. decil. 249. lib. 2. in casu Moedan. decil. 191.
 * 191. 200. cum seq. in manu. namque Archipresby-
 * 89 teratus est beneficium & dignitas ecclesiastica, vt
 * * omnes doctores scribunt in Rub. de offic. Archipr.
 * 90 Decimo infero Personatus potest renunciari nā
 * * que Personatus est beneficium ecclesiasticum, cum
 * * accessissent de cōst. eadē multa de præben. primo de
 * * consuet. lib. 6. extrauag. Jo. 2. incip. Exer. arabilis. in
 * * tit. de præben. inter com. Selu. de benef. prima par.
 * * cap. 12. num. 3. Alfont. Hoied. de incomp. benef. par.
 * * prima cap. 9. num. 2. vers. ex quo clare. & Personatus t.
 * 91 est honor & p. c. in iurisdictione in ecclesia absq. admini-
 * * stratione vt per Coras de benef. p. 4. cap. 3. nu. 6. & 6. late
 * * per Hoied. dic. c. 9. num. 2. in princ. Exer. arabilis. &
 * * form. Impetr. §. transeō nunc ad dignitates num. 4.
 * 92 Vnde decimo infero officium quando est beneficium
 * * ecclesiasticu vt in casu Io. Selu. de benef. p. 1. q. 2. n.
 * 75. Hoied. de incomp. benef. p. 1. c. 8. num. 3. posse re-
 * * nunciari nam tunc est beneficium cum admini-
 * * stratione ecclesiasticarum rerum sine p. c. in iurisdictione
 * * & iurisdictione Coras. de benef. p. 4. cap. 3. num. 8.
 * * Benef. cap. tract. regul. & fall. reg. 90. nu. 91.

93 Hinc Thesaurarius potest renunciari cum dicatur
 * * officium ecclesiasticum vt tradit Alfont. Hoied. dic.
 * * c. 8. num. 3. & est communis opinio.

94 Hinc Plebanus potest renunciari vt in casu Ant.
 * * de butr. in c. quod Dei. num. 18. de stat. Monach. q. 3.
 * 95 Plebanus est officium ecclesiasticum Io. Selu. de be-
 * * nef. dic. p. 1. q. 2. num. 75. p. 2. cap. 1. nu. 10.

96 Hinc sacrista & custos renunciare possunt quia
 * * hec etiam sunt officia ecclesiastica vt tradit Hoied. t.
 * * dic. c. 8. num. 3. quod intellige iuxta terminos suos.

97 Hinc præpositura potest renunciari quia præpo-
 * * situra dicitur officium ecclesiasticum vt ex c. Dudū
 * * de l. primo de elect. tradit Selu. dic. q. 2. num. 75. & om-
 * * nes alij sequuntur.

98 Hinc Cantoria potest renunciari vt in casu Put.
 * * decil. 401. lib. 2. in casu Card. sanctæ Cruc. decil. 150.
 * * & Moedan. 106. in manu. & Pono hoc exemplum
 * 99 sub hac illatione quia Cantoria non est dignitas vt
 * * scribit Put. decil. 89. lib. 3. & stylus admittit.

100 Decimo secundo infero Canoniatum posse re-
 * * nunciari tam in cathedrali quam in collegiata vt in
 * * casu Aragon. decil. 38. Calaguritan. in Cas. Thomæ de
 * * Taus. dec. 135. Put. decil. 268. lib. 3. & decil. 97. lib. 2.
 * Moedan. decil. 97. & decil. 132. fuit & decil. 222. in
 * * Ispalen. canonicatus & decil. 323. Magna. & habetur
 * in lib. diuersarum decil. 83. decil. 114. & decil. 779. in
 * 101 manuscriptis namque Canoniatu t. est beneficium
 * * ecclesiasticum Archiep. Floren. in 3. par. sum. tit. 15.
 * * cap. 1. §. 1. quem refert & sequitur Io. Selu. dic. prima
 * 102 par. de benef. q. 2. num. 74. & canonicus proprie non
 * dicitur

dicitur habere dignitatem, sed largo modo vt est cō-
 * munis opinio de qua attestatur Card. sanct. cruc. de
 * c. 29. in manu. pro vt hi loquuntur quibus addo
 * 103 Achil. de grass. decil. 327. in manu. & ita fuit tentū
 * * in vna Tiralonen. pensio corā Ant. Augustino die
 * 30. Octobris 1551. teste Caput. decil. 284. p. 1. & idē
 * Caputaque attestatur decil. 152. lib. primo in manu-
 * scrip.

104 Decimo tertio infero parochialem posse renun-
 * ciari vt in casu Aragon. decil. 41. Tholetan. in manu-
 * scr. Card. S. Cruc. decil. 118. Crescen. decil. 64. lib. 1.
 * Put. decil. 341. & 342. & 342. lib. 2. & decil. 145. lib.
 * primo & decil. 341. & 342. lib. 2. & decil. 13. & 111. lib.
 * 3. Moedan. decil. 66. decil. 85. decil. 126. per obitum
 * & 164. & 181. & 320. Paleott. decil. 385. alias 250. om-
 * nes in manuscriptis. Nam parochialis est beneficium
 * 105 habens parochiam adieus curam deputatam & terri-
 * torium limitatum Archid. in cap. licet canon. col. 2.
 * de elect. lib. 6. Mil. in verb. ecclesia parochialis Ro-
 * man. conf. 356. colum. prima, Alex. conf. 74. in princ.
 * 106 lib. 6. ex quo illam obtinens tenetur administrare sa-
 * cramenta ecclesiæ cap. primo & per tot. de paroch.
 * clem. dudum de sepult. Staphil. de stat. & qual. benef.
 * nu. 2. cum sequen. Selu. dict. quæst. 2. 1. part. de benef.
 * Idemque erit in obtinente curatam ecclesiā, nā
 * 107 beneficium curatum dicitur quoties beneficiarius
 * habet populum & clerum, vt tradit Mandol. reg. 3.
 * Cancell. de refer. 9. quæst. num. 2. & ius excommuni
 * * absoluenti & visitandi familiaque gerendi quæ ten-
 * * dunt ad correctionem morum Abb. in 7. not. in cap.
 * Dudum ecclesia post. gloss. de elect. & in cap. de mul-
 * * ta num. 24. de præb. & exercet curam animarum no-
 * * mine suo Archid. & Imolac omnes in clem. vnica de
 * * off. ord. Oldrad. conf. 67. Sarn. de Idiomat. quæst. 11. late
 * Hoied. in trac. de incomp. benef. p. 1. cap. 13. num. 3. &
 * 108 4. Hinc ex iure dumtaxat sepeliendi non dicitur ec-
 * clesia curata, Feder. de Sen. con. 135. Archid. in cap.
 * * primo de sepult. & communiter doct. Hinc neque
 * 109 dicitur curata ex iure baptizandi Sarn. dict. quæst. 11.
 * de Idiomat. Staphil. vbi sup. num. 24. Rebuff. in con-
 * cordan. §. statumus versic. ecclesiæ parochiales cum
 * 110 actus baptizandi quandoque per laicum exerceatur
 * Domin. Sot. in 4. sentent. dist. 4. quæst. vnica artic. 2.
 * siue qui tale beneficium obtinet sit secularis siue ca-
 * 111 nonicus regularis qui ex dispensatione episcopi po-
 * test obtinere beneficium curatum vt fuit resolutum
 * * in vna * Meron. parochialis coram Guido bono 16.
 * * Nouembris 1552. teste Caputaq. decil. 85. p. 1. vbi at-
 * * testatur hanc esse communem opinionem.

112 Decimo quarto infero Vicariam perpetuam pos-
 * se renunciari vt in casu Put. dec. 389. lib. primo & de
 * c. 69. coram Accorambono libro diuer. in manu-
 * scrip. nam Vicaria est beneficium vt resolut. Alfont.
 * Hoied. in trac. de incomp. benef. p. 1. cap. 15. vbi
 * etiam ponit ex quibus causis constituitur Vicaria de
 * qua late Rebuff. in trac. de benef. congru. p. port.
 * 113 hinc Vicariae possunt permutari Gamm. in cap. licet
 * num. 86. de rerum permut. in 6. & est communis opi-
 * * nio in praxi recepta.

114 Decimo quinto infero Mansionariam posse re-
 * nunciari quando est perpetua quia tunc est benefi-
 * * cium ecclesiasticum & ita reputatur de mansiona-
 * * ria loquit Gām. in cap. licet nu. 86. de rer. perm. in 6.
 * 115 Decimo sexto infero portiones posse renunciari
 * vt in casu Aragon. decil. 53. Ciuitaten. portiones in
 * casu Pelegrin. decil. 14. & 35. lib. primo lib. diuer. de-

cil. 216. & 252. in manu. Moedan. decil. 42. in vnā
 * in recollectis manu. quod nō solum procedit in
 * integra portione pro vt hi loquuntur quibus addo
 * Moedan. decil. 133. fuit & decil. 203. & si portio-
 * Salamantin. Sed etiam in dimidia portione, vt habe-
 * tur in lib. diuer. decil. 112. & decil. 115. in manu-
 * * ptis, nam hæc sunt beneficia ecclesiastica, & continē
 * 116 tur t. lib. ipsorum definitione ac veniunt appellatione
 * beneficiorum, licet sint de inferioribus beneficijs in
 * Cathedrali Aragon. decil. manu. 34. vbi ex hoc infer-
 * 117 fert, quod dispensatus ad beneficium videtur dispen-
 * satus ad portionem in cathedrali.

118 Decimo septimo infero Cappellaniā posse renū-
 * ciari vt in casu Pelegr. decil. 2. & decil. 202. lib. 3. nā
 * 119 que est t. beneficium ecclesiasticum, vt colligitur ex
 * * Selu. dict. quæst. 2. & communiter per omnes est re-
 * ceptum.

120 Decimo octauo infero oratorium siue Cappellā
 * posse renunciari, vt in casu Moedan. decil. 184. circa
 * 121 quia est beneficium ecclesiasticum Hoied. dict. pref.
 * de incomp. benef. num. 7.

122 Decimo nono infero Heremitorium posse renun-
 * ciari vt in casu Moedan. decil. 178. vacante quia est
 * beneficium ecclesiasticum Nauarr. cōf. 1. de religiof.
 * domibus.

123 Vigesimo infero t. prestimonium posse renunciari
 * vt in casu Aragon. decil. 53. Hispalē. Prestimonij, Put.
 * decil. 146. lib. 2. & decil. 158. 175. & 317. & 371. lib. 3.
 * 124 namque prestimonia que dantur in titulum Clericis
 * sunt ecclesiastica beneficia Gemin. conf. 109. & in c.
 * vlt. de concess. præben. in 6. Oldrad. conf. 81. Dec. in
 * c. ad laures de refer. Pauin. de potest. cap. sed vacan. 2. p.
 * * q. 1. num. 5. Rebuff. de pacif. post. num. 90. & est com-
 * * munis doct. sententia vt colligitur ex Menoch. de arb.
 * * Iud. cas. 201. num. 59. & ita fuit pronuntiatum in vna
 * * Toletan. coram Achil. de grass. teste eo. in tit. de grat.
 * decil. 4. alias 162. in manu. tradit Cassid. decil. 3. in
 * * fin. de præben. Crescen. decil. 20. lib. 2. Licet alia que
 * 125 t. non dantur in titulum non veniant, cum in sola tem-
 * poralitate consistant. Io. And. in c. vnico num. 3. de re-
 * rum perm. in 6. Abb. conf. 47. num. 4. lib. 2. Fel. in cap.
 * postulati nu. 8. de refer. Sarn. de expect. in prima for-
 * * ma Mandol. de annal. q. 12. num. 2. & * communiter
 * doct. vt per Hoied. de incomp. benef. p. 1. cap. 2. 1. nu.
 * 10. & p. 2. cap. 8. num. 12. Ideo beneficium nō potest
 * 126 permutari cum prestimonio quod non datur in titu-
 * lum vt tenuit Gemin. post Feder. de Sen. & Io. Andr.
 * in cap. vnico num. 9. de rerum permut. in 6. quem ibi
 * * sequitur And. Gamm. num. 66. & communiter doct.

127 Vigesimo primo infero Scholastriam posse renun-
 * ciari vt in casu Put. decil. 295. lib. 2. quia scholastria
 * 128 beneficium ecclesiasticum.

128 Vigesimo secundo infero Clericatum sancti Petri
 * de Vrbe posse renunciari, vt in casu Moedan. decil.
 * 129 112. Ambros. in manu. scrip. Commendat. officij Clau-
 * stralis Hieron. Gabriel. conf. 184. lib. 2. Hospitale Pa-
 * leor. decil. 112. in manu. præceptorij Put. dec. 177.
 * lib. 3. Ius Moedan. decil. 164. in manu. scrip.

Et tandem omnia beneficia ecclesiastica possunt
 * 130 t. renunciari vt in casu Pelegr. decil. 247. 266. lib. 2. &
 * decil. 262. 280. & 247. lib. 3. Moeda. decil. 236. Io. Ba-
 * * ptista, & 214. Pensio in manu. & alij * omnes. Siue
 * * sint curata siue simplicia siue requirant residentiam
 * siue non, siue habeant dignitatem siue non & quocū-
 * * que homine appellentur secūdm diuersas locorum
 * * consuetudines vt ex supraddictis colligitur, & ita
 * * ceptum, esse omnes tradunt.

Et pro maiori elucidatione omnium casuum subii-
ciam aliquas quaestiones ex quibus tota materia ex-
plicabitur.

SECUNDAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinarius non potest conferre beneficia consistoria-
lia.
- 2 Beneficia consistorialia sunt reservata.
- 3 Ordinarius non potest admittere renunciationem be-
neficiorum consistorialium.
- 4 Beneficia consistorialia possunt resignari in fauorem
in manibus Papae.
- 5 Prouisio consistorialium debet fieri consistorialiter.
- 6 Beneficia dicuntur consistorialia quia Papa de eis di-
spont in Consistorio.
- 7 Regula de annali non habet locum in Consistorialibus.
- 8 Regula de subrogandis non habet locum in Consisto-
rialibus.
- 9 Dicente de beneficio consistoriali non consueuisse in
consistorio prouideri incumbit onus probandi.
- 10 Beneficia scripta in libris camerae sunt Consistoria-
lia.
- 11 Hodie vt plurimum fit prouisio Consistorialium ex-
tra Consistorium.

Varo secundo an bene-
ficia consistorialia pos-
sint resignari? Respō
deo distinguendo aut
queritur si possunt re-
signari coram ordina-
rio & in hoc dicas ve-
ram esse opinionē ab
omnibus receptā de
* stilo Ordinariū nō
† posse cōferre neque
admittere resignatio-
nem beneficiorum consistorialium cum sint reserua-
ta ex regula 2. Cancell. ibi. Nec non omnia monaste-
ria uirorum ualorem ducentorum florenorum auri cō-
muni extimatione excedentia, & c. & in hoc casu in-
telligo loqui Staphilin tract. de lit. grat. & iust. §. dicē-
dum num. 67. dum scribit quod non admittantur re-
nunciationes beneficiorum consistorialium excedē-
tium ualorem 200. florenorum auri, & non possunt
admitti: ab ordinario qui habet ligatas manus quo-
ad referuata Rotae, decif. 4. numer. 1. de renun. in nou.
* Caputaq. decif. 45. par. 1. & communiter doct. vt di-
cetur infra.

Aut queritur an possint beneficia consistorialia re-
signari coram summo Pontifice & in hoc dicas posse etiā
in fauorem cum dispositio dictorum beneficiorum
* sit ipsi reseruata, & hęc est uera, & cōmunis ab om-
nibus recepta conclusio, vt patet ex his que dicta sunt
supra dum locuti fuimus de episcopatu, & Abbatia.

Debet tamen prouisio per resignationem dicto-
rum beneficiorum fieri consistorialiter vt tradit Sta-
fil. loco cit. num. 62. uerf. quia, nanque dicuntur hac
ratione consistorialia quia de eis disponit Papa in
consistorio coram Cardinalibus. Lap. alleg. 84. col. 2.
late Mandos. de ann. q. 1. §. num. 2. Rebuff. super con-
cor. ad. præl. nomino. facien. uerf. consistorialiter Pet.
Greg. Syntag. iur. lib. 15. c. 4. num. 15. Ita fuit senten-

* tium in vna Nolan. coram Illustrissimo Cardinali
Paleott. die 19. Iunij 1559. teste Caput. decif. 19. lib. 1.
in manubr. & in his consistorialibus que prouiden-
tur in consistorio non habet locum regula de annali
vt per Sarn. de ann. q. 24. fuit tentum in vna Spoletin.
* Abbatia coram Moedan. teste Card. San. cruc. decif.
140 in manubr. de qua etiā attestatur Put. decif. 502.
lib. 2. In his etiam non datur subrogatio vt tradit Sta-
phil. dict. tract. de lit. gr. num. 66. quamuis soleat dari
subrogatio a Papa in locum vnus ex litigantibus Cal-
fad. decif. 1. vt lit. pend. Rebuff. in prax. in tit. de subro-
ga. Et si aliquis dicat de beneficio consistoriali non
conlucuisse consistorialiter prouideri et incumbit
onus probandi pro vt fuit decifum in Rot. in vna Ne-
lan. coram Paleott. 2. Iunij 1559. teste Caputaq. decif.
17. lib. 1. in manubr. sunt & etiam aliqua beneficia
† que appellantur consistorialia vt quia scripta sunt
in libris camerae inter consistorialia, vt tradit Caputa
qu. d. decif. 19. lib. 1. manubr. scilicet. verum de illis non pro-
uidetur consistorialiter ex cōlucitudine * & stilo Ca-
puta. de. decif. 17. & est cōmunis opinio, & hęc et
debent resignari coram summo Pontifice qui prouit
debet extra consistorium vt colligitur ex citat. doct.
* & de stilo * fit prouisio omnium beneficiorum con-
sistorialium extra consistorium hodie apponitur ta-
men clauula in literis ac si cōsistorialiter & c. paucis
tamē exceptis existētibus in Germania, Francia, & Si-
* cilia, vt tota die * practicari videmus.

TERTIAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium litigiosum pendente lite non potest resi-
gnari.
- 2 Resignatio que fit lite pendente videtur In fraudem
facta.
- 3 Alienatio rei litigiosa fieri non potest.
- 4 Alienatio lite pendente prae sumitur facta dolo, et fra-
ude.
- 5 Res litigiosa non potest donari.
- 6 Res litigiosa non potest pignori.
- 7 Alienans rem lite pendente potest condemnari ad
fructus.
- 8 Exequitio fructuum rei litigiosae potest fieri contra par-
sonam.
- 9 Titulus de litigiosis habet locum etiam in beneficiati-
bus.
- 10 Vitium litigiosi transit in resignatarium.
- 11 Patronus lite pendente non potest presentare.
- 12 Resignatio facta in fauorem colligantis ualeat.
- 13 Beneficium litigiosum potest simpliciter renunciari.
- 14 Capiens possessionem de beneficio post cessionem super
quo litigabatur non attentat.
- 15 Cessio litis potest fieri coram Notario in absentia iu-
dicis.
- 16 In cessione litis debet fieri mentio dependentia.
- 17 Litis finitur cessione, morte, re indicata, & transacione.
- 18 Colligens ingrediens possessionem vacuum post re-
nunciationem non attentat.
- 19 Ordinarius non potest conferre beneficia renunciata
lite pendente, donec lites finiantur.
- 20 Lite finita potest beneficium renunciari.
- 21 Re indicata finitur lites.
- 22 Negligens litem videtur illam renunciare.
- 23 Quod tempus requiratur vt lites dicatur extinctae ob
non

non prosecutionem.
24 Capiens possessionem lite pendente non attentat si
Princeps sensit extare litem.
25 Possessio potest capi lite pendente quoties cessio fuit
facta ante litem & num. 28.
26 Possessio capta lite pendente, est attentata.
27 Possessio etiam momentanea attentata.
29 Resignans potest lite pendente continuare possessionem.
30 Subrogatus gratiose ante litem potest capere posses-
sionem pendente lite.
31 Sententia lata post resignationem mandatur execu-
tioni contra resignatarium.
32 Sententia lata post Cessionem mandatur executioni
contra Resignantem si sustinuit litem, possideat.
33 Resignatarius qui habuit gratiam ante litem potest
expedire literas lite pendente absque vitio atten-
tationum.
34 Lite pendente potest nona prouisio, aut gratia si neu-
tri impetrari.
35 Lite pendente, potest quis ius suum corroborare.
36 Lite pendente potest, a Principe beneficium cessionis
impetrari.
37 Lite pendente potest fieri excussio.
38 Lite pendente permittitur alienatio necessaria.
39 Alienatio dicitur necessaria cum habet causam de
preterito.
40 Que sunt ex necessitate non dicuntur fieri in frau-
dem.
41 Tenet Renunciatio facta ante litem pendentiam qua-
mus consensus fuerit postea prescriptus.
42 Consensus retrotrahitur ad diem Datae.
43 Quoties lites capta est, per solam citationem de ea non
est facienda mentio.
44 Resignatio facta antequam causa committatur contra
resignantem est valida.
45 Resignatio facta lite pendente tenet si super ea fuerit
obienta nota prouisio.
46 Resignatio ualeat si lites pendebat coram iudice incom-
petenti.
47 Resignatio facta tenet si processus erat nullus.
48 Processus nullus non interruptit praescriptionem.
49 Iudicium ceptum ad instantiam curialis vigore euge-
niana non facit rem litigiosam.
50 Renunciatio beneficii litigiosi non potest fieri, si
dubitatur cuius sit beneficium secus si incidenter.
51 Res non dicitur litigiosa si litigatur de opera facta in
ipsa re.
52 Lites super possessione non facit rem litigiosam.
53 Potest fieri alienatio rei quoties lites non est super ip-
sa re.
54 Possessio litigiosa non potest cedi.
55 Lite pendente super iure regrediendi possunt percipi
fructus.
56 Lites super priuatione beneficiati non facit beneficium
litigiosum.
57 Lites super priuatione beneficiati vt abiudicatur benefi-
cium illud facit litigiosum.
58 Resignatio facta lite pendente cum mentione litis tenet.
59 Rescriptum impetratum pendente iudicio cum mentio-
ne litis ualeat.
60 In impetratione beneficii debet fieri mentio litis.
61 Vno non potest fieri nisi facta mentione litis.
62 In dispensatione debet fieri mentio pendente litis.
63 Gratia concessa etiam motu proprio non facta mentio-
ne litis est nulla.
64 Facienda est mentio de processu & statu cause.
65 In renunciatione facienda est mentio litis etiā si fue-
rit motu in fauorem actoris cedentis.

66 Resignans habetur pro mortuo cum resignatio est va-
lida.
67 Subrogatus gratiose etiam quoad possessionem non di-
citur attentare illam capiendo.
68 In subrogatione gratiosa etiam quoad possessionem non
debet discuti ius actoris.
69 Decretum iudicis potest fieri vt possessio continuetur.
70 Papa potest transferre possessionem de vno in alium.
71 Potestas Papa tollit vitium litigiosi.
72 Qui continuat non attentat.
73 Continuans non spoliatur.
74 Attentare videtur qui prohibet ne quis continet.
75 Subrogatus gratiose continuat possessionem non de no-
uo acquirit.
76 Haeres capiendo possessionem lite pendente non atten-
tat.
77 Instantia transit in heredem prout erat penes defun-
ctum.
78 Successor singularis potest allegare continuationem.
79 Subrogatio gratiosa, excludit attentata litem penden-
tis, & subsequentis.
80 Resignatarius subrogatus gratiose potest capere pos-
sionem post mortem resignantis.
81 Colligens capiens possessionem non dicitur attenta-
re cum est subrogatus.
82 Subrogato gratiose habenti processum fulminatum
non competit actio spolij nisi fuerit expressum.
83 In subrogationibus fit stricta interpretatio.
84 Subrogatus in omni iure non videtur subrogatus ad
fructus.
85 Capiens possessionem ex sola supplicatione subrogatio-
nis attentat.
86 Subrogatus non expediens literas in forma subroga-
tionis gratiose attentat.
87 Perinde ualere prodest.
88 Constitutio Iulij 3. de non capienda possessione ex sola
supplicatione est odiosa, & restringenda.
89 Dicta constitutio Iulij 3. est vsu recepta, & discolorat
titulum.
90 Successor non potest auctoris animum declarare ex-
pediendo literas.
91 Subrogatus gratiose capiens possessionem post inhibi-
tionem contra eum exequutam videtur attentare.
92 Facta post inhibitionem sunt attentata.
93 Inhibitio habet decretum irritans.
94 Possessio capta vigore subrogationis in valida est at-
tentata.
95 Subrogatio dicitur valida non facta mentione litis.
96 Subrogatus accipit causam in eo statu quo erat.
97 Ordinarius non potest lite pendente alterum subro-
gare.
98 Lite pendente inter duos presentatos vno mortuo nō
potest Ordinarius alium.
99 Ordinarius debet dare possessionem ei cui competit.
100 Renunciatio litis, & cause potest fieri coram Papa,
& coram ordinario, & notario.
101 Beneficium potest simpliciter renunciari coram Pa-
pa, & coram Ordinario.
102 Ordinarius non potest cōferre beneficium litigiosum
coram eo renunciatum.
103 Ordinarius potest recipere resignationē beneficiorum
reseruatum non autem illa conferre.
104 Solus pontifex concedit subrogationes.
105 Mortuo vno ex colligantibus, Ordinarius nō potest
prouidere.
106 Lites non debent fieri immortales.
107 Clementina prima de procurat. habet locum in renū-
ciatione.

- 108 Ordinarius non potest subrogare in locum cedentis, vel decedentis.
- 109 Male promissus ab ordinario potest obtinere novam provisionem a Papa.
- 110 Ordinarius non potest recipere cessionem illius qui contra se habuit rem iudicatam.
- 111 Ordinarius non potest providere nisi res iudicata habuerit effectum.
- 112 Resignatio in favorem fit dumtaxat coram Summo pontifice.

Iertio Quæro an beneficium litigiosum super quo pendet lis possit resignari? communis opinio est negatiua non posse, alias nulla est resignatio Sarn. in compend. signatu. nu. 64. & 65. Stafil. quem refert & sequitur Put. decif. 354. lib. 3. vbi refert ita fuisse tentum in

- * vna Britonorien. monasterij 9. & 19. Ianuarij 1551. Idem Put. decif. 511. lib. 2. & lib. diuer. decif. 32. in manu. Lancelott. in tract. de attent. lib. 2. c. 4. nu. 254.
- 2 Ratio quia resignatio quæ fit lite pendente videtur heri in fraudem, non mirum si nulla cap. 2. vbi doct. communiter vt lit. pend. lib. 6. hanc enim rationem in specie assignat Petr. And. Gam. de auct. Leg. a lat. lib. 10. num. 334.
- 3 Hinc alienatio rei litigiosa lite pendente fieri non potest & facta non tenet vt in rub. & toto tit. ff. de C. & Authen. de litig. Mil. in versiculo litigiosa res Alex. conf. 45. num. 5. lib. 3. Guid. Pap. decif. 337. num. 4. Aflic. decif. 396. num. 10. Card. Paris. conf. 108. nu. 1. 4. vol. Dec. conf. 491. quia talis alienatio præsumitur facta dolo & fraude Card. Paris. conf. 138. num. 28. vol. 4. Bero. conf. 120. num. 2. vol. 1. Cephal. conf. 64. nu. 19. lib. 1. Menoch. conf. 2. num. 291. lib. 1. Burfat. cõf. 100. num. 2. lib. 1. & communiter doct. passim. hinc res litigiosa non potest donari. l. vlt. C. de litig. Boer. decif. 33. num. 2. Menoch. in 2. respon. causæ Finariæ. in 4. articulo num. 56. nec in hypothecarij, & pignoriari Alciat. conf. 61. num. 3. lib. 8. Hinc taliter alienans habetur pro possessore & potest condemnari ad fructus perceptos medio tempore & qui percipi potuissent vt possessor, vt fuit resolutum in vna Perulina* benor. nu. 22. Octobris 1548. coram Put. teste eod. decif. 165. lib. 3. quamuis etiam contra tertium in fauorem cuius est alienata possit fieri executio Ruin. cõf. 34. num. 12. lib. 5. Neuz. conf. 20. num. 13. Natt. cõf. 350. num. 4. lib. 2. ita conclusum in vna Romana vinteg 20. Decembris 1534. teste Moed. decif. 12. manu. scr. & tamen titulus de litigiosis habet locum etiam in beneficiis Franc. in c. 1. in Glo. litigantibus vt lit. pend. in 6. & ideo vitium litigiosi transit in resignatarium habentem causam a litigante, vt colligitur ex decif. 1. vt lit. pend. in antiq. per Bisignet. Cassad. decif. 8. super reg. cancell. Moedan. decif. 207. Sarn. de trien. q. 27. quæuis Rot. in hoc variauerit vt tradit Paleott. decif. 218. dubitauit in manu. Robert. Lancel. de act. p. 1. c. 4. num. 363. & colligitur ex decif. 19. Io. Paul. & decif. 115. Crellen. in manu. scr.
- * Hinc etiam pendet lis super iure patronatus, Patronus ipsa lite pendente non potest presentare Cald. conf. 1. vt lit. pend. Gem. in c. 1. in vlt. not. eod. tit. 16. Card. Paris. conf. 47. nu. 13. vol. 4. & hæc est cõis opinio teste Sarn. de subrog. collig. q. 13. * magis cõis teste Roc. de Cur. in tract. de iure patri. verb. honorifici nu. 53.

- * q. 23. ita tentum coram Crescentio in vna Barchino nen. beneficii 27. nouemb. 1538. teste Sarn. decif. 32. & in vna Compostellan. 17. Februarij 1554. coram Monis flaconen. teste Sarn. Guidobon. decif. 104.
- * & in vna Altoricens. sanctæ Christianæ 9. Martij 1569. coram Grato, quam conclusionem pluribus modis ampliat & limitat Robert. Lancelott. de atten. parte. 2. c. 4. a. nu. 522. vsque ad finem.
- 12 Primo limita non procedere quoties cõfessio facta esset in fauorem colligantis, quia tunc est valida & extinguuntur litem: namque communis est omnium doct. sententia beneficium litigiosum posse resignari in fauorem illius cum quo est lis & tunc resignatio extinguit litem ita Card. San. Cruc. decif. Rot. antiq. quam refert & sequitur Robert. Lancelott. de attent. p. 2. 4. lim. 30. num. 5.
- 13 Limita secundo non procedere quoties simpliciter esset renunciatum liti quia hoc casu purgatur vitium litigiosi Mil. in versiculo litigiosum beneficium Nata. conf. 350. num. 6. lib. 2. Crauet. conf. 182. nu. 4. Alex. Ias. Dec. & alij in litem mota C. de transac. cõmunis opinio teste Lancelott. de attent. p. 2. c. 4. nu. 477. Hinc capiens possessionem de beneficio post renunciationem super quo litigabatur, non dicitur attentasse vt fuit tentum in vna Burgen. canonicatus coram Oradino 18. Decemb. 1562. & Ratio est quia per renunciationem finitur lis c. 1. de lit. contest. in 6. Cassad. decif. 1. sub n. 2. de re iudic. Mil. in verb. lis finitur Vestr. in sua prax. Rom. Cur. lib. 8. ca. 4. tit. vt lit. pend. nu. 16. etiam si huiusmodi renunciatio fuerit facta coram Notario in absentia Iudicis vt fuit conclusum in vna Palentina. beneficii coram Thom. de Tapis 15. Nouembris 1526. Card. S. Cruc. decif. 23. cõdens liti & in vna Auximana parochialis coram Illustriss. Card. Lancelott. 11. Maii 1571. vbi ampliat etiam si cõfessio fuerit facta coram Notario non actuario Put. decif. 498. num. 62. dummodo fuerit facta mentione liti Guidobon. decif. 154. & fuerit secuta possessio Achill. de Grass. decif. 181. lis igitur cõfessione finitur sicuti etiam morte finitur Bellam. decif. 156. Cal fado. decif. 1. de re iud. Moed. decif. 142. & dec. 150. ac etiam per rem iudicatam Rota decif. 10. n. 3. vt lit. pend. in nou. Prob. in addita. ad 10. Monac. in ead. rub. in 6. Afflid. dec. 342. D. meus Card. Paris. conf. 30. n. 38. vol. 4. Bero. conf. 54. num. 18. lib. 3. & conf. 177. nu. 28. lib. 1. ac Transfatione Ancha. conf. 16. Tho. de Tan. decif. 5. incip. transfactio D. meus Card. Paris. conf. 47. num. 43. vol. 4.
- 14 Hinc in casu quia per renunciationem factam a colligante fuit amissum omnino ac possessio cum fuerit renunciatio simplex & pura si alter colligens ingrediatur possessionem vacuum non attentat, ita fuit iudicatum in vna Auerfana. beneficiorum coram Ant. Augustino 3. Martij 1553. teste Caputaq. decif. 134. lib. 1. in manu. 25. in princ. lib. primo, Cassad. decif. 6. nu. 6. de caut. poss. & propriet. non obstat decisio Egid. 102. nam respondere late Lancelott. de atten. p. 2. c. 4. num. 332. vbi late de hoc.
- 19 Ex quo sequitur quod Ordinarius coram quo facta est renunciatio beneficii lite pendente non potest conferre donec lis finiat, ita attestatur fuisse tentum Moed. decif. 178. in manu. scrip.
- 20 Tertio limita nisi lis fuisse subita Anchar. conf. 16. colum. 1. Curt. Iun. conf. 174. colum. 2. Crauet. conf. 182. n. 3. D. meus Card. Paris. conf. 30. vol. 4. Menoch. de arb. iud. ca. 202. num. 15. & 16. Gabriel. quem refert & sequitur Lancelott. de atten. cap. 4. illat 7. nu. 655. vt

- 21 655. vt puta per rem iudicatam, namque per eam certum est extingui, & finiri litem Rot. dec. 10. num. 3. vt lit. pend. in nou. Afflic. dec. 342. Card. Paris. conf. 30. nu. me. 36. vol. 4. Bero. conf. 177. num. 26. lib. 1. & confil. 54. num. 18. lib. 3. Accoramb. decif. 27. & communiter doct. vel Morde Egidius dec. 156. Cassad. decif. 1. de re iud. Moed. decif. 132. aut renunciatione Rot. decif. 32. de sent. & re iud. in antiq. late Lancelott. de atten. c. 4. num. 243. cum seq. vt veli quia fuerit neglecta per longum tempus: namque licet iure canonico non sit statutum tempus ad lites finendas ad not. in c. penul. de iud. tamen si per longum tempus non fuerit persecuta vt videtur finitahinc in vna Viennon. coram Simonett. fuit tentum litem esse extinctam quia per 29. annos fuerat a prosecutione cessatum teste eod. Simonett. decif. 35. an lis in manu. scr.
- * Hinc in alia Compostellana. canonicatus coram Peleg. 28. Martij 1547. fuit tentum esse extinctam quia per 37. annos causa non fuerat prosecuta teste eod. Peleg. decif. 95. alias 109. incip. dubitauit in manu. scr.
- * Hinc in casu decif. 5. Cassad. vt lite pendente fuit conclusum præsumi derelictam quia per 18. annos non fuit prosecuta, & alia fuit tentum esse extinctam litē quia fuerat cessatum a prosecutione per 22. ann. in vna Pampilonen. parochia. coram Montisflac. 23. Iunij 1553. & in alia Barochinon. Canonicatus coram Guicciardino 7. Iunij 1567. quia erat per 18. ann. cessatum.
- 24 Quarto limita nisi tacite Princeps sensisset extare litem quia esse posset in gratia clausula sine vitio attentatorum, nam hoc casu purgarentur ex hoc attentata, & rescriptum sublimeretur Cassad. decif. 6. super reg. ita fuit sententiarum in vna Florent. coram Guidob. 10. Febr. 1553. & in alia Oximinen. Archiepiscopiteratus coram Robulterio 31. Ianuarij 1567. vt attestatur Lancelott. de attent. p. 2. c. 4. num. 657.
- 25 Quinto limita non procedere quoties resignatio facta est ante litem inceptam, nam hoc casu posset capi possessio etiam post litem quamuis lite pendente non possit quis capere possessionem rei de qua agitur alias talis adeptio reuocaretur via attentatorum Rot. dec. 10. vt lit. pend. in nou. Natt. conf. 368. nu. 4. lib. 3. Sarn. de subrog. collig. q. 13. Guidobon. dec. 104. Capic. decif. 119. num. 9. Moed. dec. 180. Peleg. decif. 96. & communiter doct. etiam si possessio capta lite pendente fuisset momentanea, vt fuit tentum in vna Salamantina. Abbatis coram Peleg. 7. Februarij 1547. vt ipse attestatur d. decif. 96. vtum sit procedendum etiam si huiusmodi possessio fuerit capta vigore regressus habentis decretum irritans vt fuit tentum in vna Rom. beneficiatus S. Petri coram Sraphino 2. Maij 1569. ac etiam si possessio fuit capta vigore sententiarum rei iudicatæ, & literarum executorialium si ille non fuerunt iuxta stilum presentatæ vt fuit conclusum in vna Gebbenen. spolij Serra Vallis coram Anto. Augustino 27. Octob. 1553. & in altera Portugallen. parochialis coram Oradino die 19. Octobris 1565. & in vna Toletan. 31. Ianuarij 1556. coram eodem Oradino. tradit Cassad. decif. 6. de causæ poss. & prop. Crellen. decif. 16. Moedan. decif. 180. Ioan. Paul. decif. 3. Sarn. de ann. q. 44. namque his casibus lis erat, ergo attentatum Cassad. decif. 6. num. 2. super reg. Cancell. Paleott. decif. 222. Si tamen resignatio facta fuit ante litem motam resignatarius potest capere possessionem pendente lite absque metu attentatorum: namque adeptio possessionis quando venit accessorie ad aliquid quod habebat ante litem motam, tunc capiendo pos

- sessionem non dicit attentatum, vt colligitur ex Imo. in clem. 1. vt lit. pend. Abb. in c. vt nostrum de appell. in terminis D. meus Card. Paris. conf. 172. nu. 12. vol. 4. & sicut resignans potest pendente lite continuare suam possessionem, & non attentat Rot. decif. 44. de appell. in nou. ita pari ratione resignatarius subrogatus gratiose ante litem potest capere possessionem pendente lite & per hæc, ita fuit tentum in vna Gebbenen. parochialis 27. Februarij 1553. coram R. P. D. Anton. August. vt tradit Card. Paleott. decif. 91. incip. Nichil & in alia Agulstan. canonicatus 18. Martij 1558. coram bo. mem. Card. Aldobrandino teste Moedan. decif. 202. ac in alia Perulin. S. Crucis 14. Ianuarij 1558. coram Illustriss. Card. Paleott. prout attestatur Caputaq. decif. 50. lib. 1. manu. dicit ita sepius fuisse in Rota practicum & in alia Agulstanen. parochialis S. Germani 10. Martij 1561. coram Caputaq. teste Cott. decif. 213. vbi refert, si fortioribus terminis fuisset decitum de anno 1560. & citat ad hoc Moedan. decif. 42. & 292. 327. Pelegr. decif. 114. & respondit Burfat. conf. 413. vol. 4. vbi num. 18. & 19. adducit plures decisiones Rotæ: Lancelott. de atten. p. 2. c. 4. nu. 338.
- 31 Hinc resignans ante litem in fauorem N. litem postea fuit cepta lis ac fuit lata sententia utique non potest mandari executioni contra resignantem etiam si possederit vt procurator, ita fuit decitum in vna Astoricen. coram Fabio teste Ant. August. decif. 455. lib. 3.
- 32 nisi resignans sustinuerit litem post renunciationem vel iterit in possessione, nam tunc sententia potest exequi contra ipsum: ita tentum in vna Toletan. parochialis coram Capizucco teste Caputaq. dec. 326. p. 1. ad op. facit quia in casibus in quibus finitur lis, non finitur nisi secuta possessione Achil. decif. 181. in vna Gerunden. beneficii.
- * Amplia 1. hanc limitationem vt possit resignatarius qui habuit gratiam ante litem expedire literas lite pendente absque vitio attentatorum vt fuit sententia in vna Ispalen. de qua testatur Tho. de Tan. dec. 62. in ep. in vna Ispalen. in manu. Colligitur ex Card. Paleott. decif. 118. incip. in vna Perulina de qua testatur Robert. Lancelott. de attent. p. 2. cap. 4. lim. 19. nu. 1. cum seq.
- Ratio quia habet causam de præterito quo casu actus est licitus Oldrad. conf. 299. Hinc quis ad gratiam quam habet potest lite pendente nouam provisionem aut gratiam si neutri impetrare. Bellam. decif. 102. & decif. 662. Thom. de Tanis. decif. 72. late Lancelott. de att. p. 2. c. 4. lim. 20. per totum cum lite pendente quis possit suum corroborare Bal. in l. 2. colum. vlt. C. ne lit. pend. potent. Alba conf. 20. num. 13. Rebuff. in sua prax. benef. in tit. de rescr. si neutri. nu. 29. Gabriel. comm. opin. tit. de iud. concl. 4. num. 37. Grauatius Calaber in addictio. ad Vestr. in prax. R. Cur. lib. 1. num. 6.
- 36 Hinc lite pendente potest quis a Principe beneficii cessionem impetrare, & illo vti Afflic. dec. 379. Hinc lite pendente potest fieri excussio Guid. Pap. decif. 422. n. 10. Ceph. conf. 112. n. 19. lib. 1. dummodo ad sit causa de præterito. Port. Imo. conf. 171. n. 29. lib. 4. Ferret. cõf. 57. n. 1. Hinc lite pendente permittitur alienatio necessaria quæ hæt causam de præterito l. alienationes ff. fam. l. hercili. Tiraq. de vtroq. retract. §. 36. n. gl. finis nu. 2. Ang. in §. 1. Auth. de litigios. Amilian. conf. 51. nu. 20. cõis vt resolut Lancel. tract. p. 2. c. 4. in 8. lim.
- * & satis dicitur alienatio necessaria quando hæt causam de præterito Afflic. dec. 191. Dec. confil. 160. col. 2. Alex. conf. 52. num. 4. lib. 1. Gozad. conf. 94. num. 15. in fin.

40 in fin. Ratio est quia quæ sunt ex necessitate non dicuntur fieri in fraudem Gozzad. conf. 87. nu. 15. ergo non attetur &c. Rot. decif. 5. de refl. spoliat. in nou.

41 Amplia secundo hanc limitationem tunc si consensus fuit post litem præstitus nam si supplicatio resignationis signatur 1. Martij renunciatus citatur 15. eiusdem mensis consensus per resignantem præstatur vltima Martij vti que resignans dicitur pacificus possessio ad effectum allegationis Lap. 89. & tenet renunciatio, vt fuit decifum alias in Rot. teste Petr. And. Gám in. trac. de auct. lege. a later. lib. 3. num. 454.

42 Ratio est quia consensus retrotrahitur ad die datæ & literæ expediuntur sub die datæ hodie in manibus nostris &c. ergo lis medio tempore superueniens non impedit, licet ante consensus; nam consensus est approbatio præterite voluntatis.

Ad quod accedat ad corroboracionem quia licet debeat fieri mentio de lite, vt communiter volunt docto. non tamen quoties capta esset per solam citationem in rescripto Iust. Affli. decif. 220. num. 13. Ro lan. conf. 31. nu. 18. lib. 2. Ruin. conf. 61. nu. 2. lib. 5.

* Crauet conf. 68. n. 3. & cõiter doct. vt per Menoch. de arb. iud. caf. 202. num. 4.

44 Limit. non procedere quoties resignatio esset facta ante quam causa committatur contra resignantem nam hoc casu resignatarius potest iurari alleg. Lap. nam illo tempore dicitur pacificus resignans, ita tenetur in vna Plac. et in parrochialis coram Ant. Augustino die 33. Octobris 1551. teste Caput. decif. 94. li. 1. in manuscr. de qua re vide Moed. decif. 42. in manuscr. & patet ex supra dictis.

Limita nisi super resignatione facta lite pendente

45 fuisset obtemperata tunc noua prouisio cum noua prouisione consentit is qui resignauit nam hoc casu resignatarius &c. ita in vna Placentin. canonicatus & præbend. coram Reomano 1. Iulij 1551. teste Caputaq. decif. 95. lib. 1. in manuscr.

46 Limit. Octauo non procedere quoties lis esset mota coram iudice incompetente iuxta ea quæ notabili ter scribit Afflic. decif. 85. vel esset mota tunc per falsum procuratorem quia talis motio rem non facit litigiosam Olasc. decif. Pedem. 144. nu. 8. Lancelott. de atten. p. 1. c. 3. num. 115. aut alias nullus sit processus. Nam que quoties processus est nullus, tunc non est in consideratione vt subrepto possit iudicari in impetracione si de eo non fiat mentio Afflic. decif. 366. num. 9. Ruin. conf. 76. nu. 8. lib. 5. hinc processus nullus non interrumpit præscriptionem. Ruin. conf. 47. nu. 8. lib. 4. Mandol. de subrog. colligi quæst. 9. num. 6. & cõiter alii.

Limit. nono non procedere quoties iudicium fuisset super beneficio ad instant. Curialis vigore Eugeniae institutum quia tale iudicium non facit rem litigiosam, vt fuit tẽtum coram Accorrab. 8. Nouẽb. 1553.

Limita decimo, & declara procedere quando sagitur & litigatur. cuius sit beneficium, secus si incidenter Mil. in verb. litigiosa res post Io. Andr. & Franc. Cassa. decif. 4. vt lit. pendens. Ferret. conf. 12. nu. 4. Mandol. de subrog. collit. 9. 13. num. 3. communis opinio, teste Cassad. loco cit. de communi etiam attestatur Lancelott. dic. trac. p. 1. c. 3. n. 120. Hinc non dicitur res litigiosa si contentiditur de opere facto in ipsa re glo. & Imol. in l. quaquã §. 1. ff. de aqua plu. arcend. B. in l. 1. §. 1. de litig. Abb. in c. ecclesia, vt lit. pend. facit q. scribit Nacl. conf. 2. nu. 2. lib. 1. & est cõmunis opinio.

Vndecimo limit. non procedere quando lis esset

super possessione, quia per eam res non efficitur litigiosa, sed sola possessio gloss. in c. primo vbi Abb. n. 1. de confir. vtil. vel inutil. Cassad. decif. 6. nu. 2. de refer. Port. Imol. conf. 172. num. 17. Curt. lun. conf. 165. n. 5. vbi attestatur hanc esse communem opinionem

* Sarn. de trien. q. 53. nu. 8. Nam vbi non est quæstio si per re vel aliquo iure conexo rei tunc non efficitur litigiosa vt non possit alienari l. quamquam §. Iulianus ff. de aqua plu. arcend. Oldrad. conf. 299. cum aliis vt per Nat. conf. 145. n. 16. lib. 1. Olasc. dec. Pedemo. 234. num. 10. * communis teste Cassad. decif. 4. vt lit. pend. Ferret. conf. 22. n. 4. bene verum possessio ipsa su

54 per qualitatem non potest cedi neq; ius ad illa adimplendam vt fuit decifum in vna Reatin. coram Binario 12. Decẽbris 1571. teste Lancelott. de atten. p. 2. c. 4. num. 493.

55 Hinc lite pendente super iure regrediendi non attendat ille qui propria auctoritate percipit fructus, ita tentum coram Fabio. teste Achil. de Grass. decif. 6. ut. de lit. in manuscr.

56 Limit. duodecimo non procedere quoties lis esset tunc super priuatione beneficii, nam hoc casu huiusmodi lis non facit beneficium litigiosum vt fuit resolutum in vna Hispanen. attentatorum coram domino Aquen. 11. Nouembri 1553. teste Put. decif. 66. lib. 2. nisi lis esset super priuatione & vt adiudicetur sibi beneficium, nam hoc casu dicitur beneficium litigiosum Bonif. de Vital. in clem. prima nu. 3. 1. de caus. p. 1. & prop. gloss. in c. 2. vers. si aut, vt lit. pendens in 6.

* Sarn. in regul. de subrog. q. 7. no. 5. Ita decifum in vna Cesarugustan. præceptorum coram Thoma. de Tanis 12. Nouembri 1545. teste Put. decif. 496. lib. 2. vide decif. Tholosan. 436. Paris. conf. 47. num. 42. volum. 4. Alciat. conf. 11. nu. 25. lie. 1. Ferret. conf. 13.

58 Limita decimotertio nisi in renunciacione fuisset facta mentio litis, nam hoc casu resignatio esset valida vt habetur in libro diuer. decif. 32. in manuscr. & communiter doct. allegati supra Sarn. & Stafil. citati a Put. decif. 354. lib. 3. Guidobon. decif. 154. fuit tentum in vna Britonorien. teste Lancelott. de atten. p. 2. cap. 4. ill. 7. num. 639.

59 Hinc non licet lite pendente supplicare re principi & ab eo rescriptum impetrare nisi facta mentione litis vt est decif. Rotæ Fastoli. caul. 35. dubio 64. Incip. eodem die Franc. in cap. vt debitus nu. 34. de appell. D. meus Card. Paris. conf. 74. nu. 15. vol. 4. Afflic. decif. 98. Petr. de Anch. conf. 17. & communiter.

60 Hinc non licet impetrare beneficium nisi facta mentione litis Cassad. decif. 8. num. 6. de præben. Felin. cap. in nostra nu. 18. de rescrip. Menoch. de arbit. Iudic. caf. 201. num. 13. 1. & facta mentione de appellatione interposita Mil. in versiculo gratia dicitur

* Ant. Gabr. de iud. conclus. 5. nu. 6. & volunt communiter doctores.

61 Hinc vno non potest fieri de aliquo beneficio nisi facta mentione litis vt fuit dictum in vna Britonien. Monasterij. Camaldolen. coram Fabio. 12. Martij 1550. Guidobon. decif. 103. vno in manuscr. Ita

62 despenfatio tunc obtemperata pro filium prebyteri ad ordines sacros non facta mentione litis est inualida vt fuit tentum in vna Boninen. * parrochialis de Ponticulo coram Oradino 16. Decẽbris 1566.

Et in tantum est vera hac conclusio vt procedat etiam si sit facta concessio motu proprio nisi fiat mentio litis nulla est gratia D. meus Card. Paris. conf. 74. nu. 17. vol. 4. Ruin. conf. 8. nu. 4. lib. 5. Rolad. conf. 3. in fin. lib. 2. Cefalus conf. 113. num. 11. lib. 1. Menoch.

* Menoc. de arb. iud. caf. 201. nu. 12. 2. & cõiter docto. Nec sufficit facere mentionem de lite sub generali puta non oblitante litis pendencia sed requiritur vt fiat mentio de processu & statu causæ Salic. in l. 2. c. vt lit. pend. c. alij vt per Ruin. cõf. 76. n. 6. lib. 5. & cõf. 229. n. 8. li. 1. Bero. conf. 1. n. 10. li. 3. cum alijs vt per Rober. Lanc. de atten. p. 2. c. 4. illat. 7. nu. 645. & est cõis opinio.

Sed hic quaeritur an debeat fieri mentio litis præsupponendo litem fuisset introductam ad fauorem resignantis, quia ipse citauit cum possideret beneficium committendo causam molestationis super dicto beneficio ac agitando litem contestando. &c. & postea renunciat ad fauorem N. non facta mentione litis, an resignatio sit nulla vel extincta lis? & quidẽ prima facie videtur dicendum litem esse extinctam & renunciacionẽ validam quia sicuti quando est lis inter duos super beneficio mortuis ambobus colligantibus lis extinguitur & beneficium remanet liberum clem. vni. in princ. vt lit. pend. ita videtur quod quando lis est pro parte vnus introducta per cessionem eius lis dicitur extincta, cum mors naturalis & ciuilibus equiparetur, namque cedens quo ad beneficium dicitur mortuus vt communiter concludunt docto.

His tamen non obstantibus contraria opin. est vtriusque quod cessio facta absque mentione litis sit nullam etiam quod lis fuerit, vt tenuit Rot. in vna Britonien. monasterij coram Put. 9. Ianuarii 1551. teste Put. decif. 354. lib. 3. ex his que scribunt Sarn. in comp. signa. nu. 64. & 65. ac Stafil. per Put. allegat. per. cap. 2. vt lit. pendens in 6. namque habetur pro mortuo resignans quoties resignatio test valida, ita notabiliter declarat Put. d. decif. 354. eo magis in casu quõnis nostris nullis sit contestata &c. Vnde cessat id quod in si. dicit. Put. d. decif. Decimo quarto. Limit. non procedere in subrogacione etiam quo ad possessionem per resignantem factam pendente lite nam iste resignatarius capiendo possessionem beneficii sibi resignati ad quod fuit subrogatus gratiose etiam quo ad possessionem non dicitur attendere & propria auctoritate potest illam ingredi vt fuit decifum in vna Lucen. parrochialis coram episcopo Aquen. 29. Octob. 1546. teste Moeda. decif. 424. Incipien. fuit resolutum sub tit. vt lit. pend. vbi attestatur ita fuisse in multis obseruatum. Nam quando Papa gratiose subrogat etiam quo ad possessionem, tunc non debet discuti iustitiam (prout est seruandum in subrogacione simplici vt fuit tentum in vna Gerunden. beneficii de mense Februarii 1539) sed statim est danda possessio subrogato quia ita Papa mandat cuius mandatum est obseruandum.

Ratio est quia sicut possessio defuncti non transit in hæredem litem hæredes. ff. de acquir. possess. & tam men ex decreto iudicis seu statuto potest fieri quod possessio continuetur in hæredem Alexan. in l. si actori & ibi Iaf. C. de iur. delib. sic per subrogacionem gratiosam potest Papa transferre possessionem & continuare de vno in alterum argul. scriptores C. de Episc. & cler. Ita etiam fuit firmatum in vna Cesarugustan. parrochialis coram Aldobran. 10. Decẽbris 1558. teste Paleott. decif. 102. incip. Marius. Et in alia Perusina sanctæ Crucis. 24. Decẽbris 1558. teste eodem Paleott. decif. 119. incipiente iuxta decisionem Moedan. decif. 42. Pelegrin. dec. 92. alias 57. Cort. dec. 312. In hunc ergo resignatarium transfertur possessio ciuilibus & naturalis, quæ non dicitur de nouo acquisita, sed continuata, nam ministerio principis transfertur Abb. in cap. cum venissent num. 7. de restitut. spoliat. Rip. in l. 1. nu. 36. ff. de acquir. possess. Paleott. d. d. decif. 119.

in manuscr. quod patet quia per hanc subrogacionem Papa ei videtur dare facultatem ingrediendi possessionem propria auctoritate Sarn. de trien. q. 14. num. 9. vnde non attendat quia auctoritate Papæ hoc facit cuius potestas tollit vitiu litigiosu, & effectum clemens. 2. vt lit. pendens. vt dicit Moedan. decif. 29. fuit dubiu, & ita quotidie curia praticatur vt attestatur Lancel. de atten. p. 2. cap. 4. lim. 1. 2. n. 7. cum sit supra ius Rot. decif. 15. in fide rescrip. in nou. Bellam. decif. 749. licet in si. Dec. conf. 46. n. 19. Paleo. decif. 147. cum ergo de voluntate cõstet de auctoritate nõ est dubitandum Ruin. cõf. 76. n. 6. & 10. li. 5. Put. dec. 18. vt lit. pend. in manuscr.

72 Accedit quia regula est vt qui continuat non attendat glo. in cap. non solum de appell. in 6. & in clem. secundæ vt lit. pend. Mil. in verb. innouare & in verb. lit. pend. Rot. decif. 10. de appell. in antiq. Bellam. dec. 701. Lanfran. decif. 447. Cap. dec. 72. nu. 2. Card. Paris. conf. 41. nu. 38. vol. 1. Gozzad. conf. 75. Bero. conf. 77. lib. 3. Nat. conf. 606. nu. 13. lib. 3. & hanc esse communem docto. sententiam attestatur Paul. de Castr. conf. 346. forma. col. 1. circa med. lib. 1. a qua nullum discrepare attestatur Ant. Gabe. com. concel. lib. 5. conc. 6. in prin. Hinc continuans non spoliat Rot. decif. 11. de restit. spoliat. in nou. Dec. conf. 460. nu. 20. quod adeo est verum vt continuans possessionem etiam post inhibitionem non dicitur attendere Card. Paris. cõf. 39. nu. 8. vol. 1. Bertrand. conf. 4. col. 1. & seq. lib. 3. Paleo. decif. 264. extabat ad finem Neuzan. conf. 82. nu. 35. immolententare dicitur qui prohiberet ne fiat continuatio possessionis Card. Paris. conf. vlt. nu. 14. vol. 4. vbi attestatur de communi Ber. conf. 119. nu. 2. & n. 10. lib. 3. Menoch. de recup. poss. remed. 17. n. 50. sed subrogatio gratiosa etiam quo ad possessionem operatur vt possessio dicatur continuata a prædecessore in subrogatum principis ministerio, non autem tunc de nouo acquisita vt tẽtum fuit in vna Perusina. parrochialis lib. 24. Decẽbris 1558. teste Paleott. decif. 119. & in alia Gebennen. parrochialis coram Ant. Augu. die 27. Februarii 1553. nam non solum successor vniuersalis & sic hæres continuat, & sic non attendat tunc capiendo possessionem bonoru defuncti lite pendente Auth. nunc si hæres & ibi Bal. col. 1. vers. nota. C. de litigios. 1. prin. & fuit decifum in vna Melfinen. Baroniaru coram Oradino 5. Nouembri 1565. naq; in l. i. cum toto iure defuncti trãsit in hæredem, put erat penes defunctu l. heres absens & l. si petitor. ff. de iudic. Marant. in specul. in 5. par. n. 1. sed et successores singularis potest allegare continuationem sui auctoris & per consequens nõ attendat vt fuit tẽtum in vna Cremon. ppositura coram Caputaq. 4. Decemb. 1560. et si nõ cõstet de subrogacione gratiosa vt fuit sententiã in vna Afulan. coram Ant. Aug. de mense Maij. 1556. & coram Caputaq. de mense Decemb. 1557. & in vna Vicentin. 21. Aprilis. 1559. coram Caputaq. de qua re late Læcelo. de atten. p. 2. cap. 4. limi. 1. num. 2. cum sequenti.

79 Amplia vt subrogatio prædicta excludat attentata non solum respectu litis pendentes tempore impetracionis illius, sed et litis subsequẽtis accessorie ad primam vt in notabili casu fuit decifum in vna Gerunden. Canonice coram Grato. 26. Maij. 1564. quæ causam refert Lancelo. d. trac. de atten. p. 2. c. 4. nu. 350.

80 Amplia secundo, pcedere tunc si fuerit capta possessio vigore huius gratiose subrogacionis a resignatario post mortem resignantis. Paleott. dec. 119. in manuscr. Amplia tertio, pcedere tunc si ad hunc dux subrogacionem & qui posterior est in data reperit possessionem puta quia ante subrogacionem per obitum colligantur.

tis obtentam, defunctus beneficium resignasset & resignarius in supplicatione habuisset claufula per gratiose subrogaretur etiam quo ad possessionem resignantis etiam cum decreto irritanti, quoniam si col litigans possessionem capiat non dicitur attentare vt fuit decifum in vna Regien. Abbatie coram Capuzucco 12. Octobris 1551. & in alia Perulina. plebis de confinio coram Caputaq. 4. Nouembris 1558. vt atteltatur Robert. Lancelott. dist. cap. 4. numer. 351. vbi ponit casum in terminis de resignatione, & dationem quia subrogatus quo ad possessionem gratiose non habetur pro subrogato nisi possessione apprehenderit Sarn. de trien. q. 14. nu. 8. & 10. vt fuit tentum 18. Decembris 1558. coram Capuzucco teste Cott. decif. 181. Cassad. decif. 2. de restit. spoli. Vnde subrogato gratiose quo ad possessionem qui adhuc non habet possessionem, sed processum fulminatum non competit actio spolijs quia nunquam possedit & ex subrogatione ei non competit nisi interdictum ad piscende possessionis, ita resolutum in vna Gerundé. beneficij 24. Martij 1539. teste Moedan. decif. 322. in causa Gerunden. nisi fuerit dictum in specie in subrogatione vt possit agere spolio, ita tentum in vna Mediolanen. Capellanie coram Card. Sane. Crueis de anno 1555. teste Caputaq. decif. 339. li. 1. in manu. nam stricta fit interpretatio in his subrogationibus

82. Put. decif. 226. li. 2. vbi refert die 6. Februar. 1545. in vna Daruina sancta Helebe fuisse tentum quod subrogatus in omni iure quod alicui competeat non videtur subrogatus ad fructus ei competentes ante cessionem & respondet ad decif. Bellam. 359. & 951.

84. Sublimitatur primo dummodo si literę super subrogatione sint expeditę, nam capiens possessionem ex sola supplicatione subrogationis gratiose attendat & non est bona vt fuit decifum in vna Spoletan. Prioratus coram Quiroga 4. Decembris 1557. Hinc in claufula gratiose subrogationis obtenta in noua p- uisione etiam quo ad possessionem literis non expeditis, si capiatur possessio est attentata vt fuit decifum in vna Lucan. parochialis coram Binarino 8. Iunij 1571. sicut attendat si literas expedit non in forma subrogationis gratiose, sed prouisionis ut fuit tentum in vna Asturicen. Archidiaconatus coram Oradino 12. Iunij 1557. nisi expectauerit literas in forma perinde valere vt fuit tentum in vna Gerunden. canonicatus coram Grato 6. Nouembris 1564. & hac limitatio eo magis procedit stante extraua. Iulij III. quę licet sit odiosa & restringenda vt fuit dictum in vna Eugubin. prioratus coram Paleotti. 28. Iunij 1556. vt ipse attestatur decif. 16. incip. obijciabatur in manu. tamē est vtu recepta & debet obseruari cum discolorēt titulum inductum per supplicationem nouę prouisionis Caputaq. decif. 395. lib. 1. in manu. Robert. Lancelott. de att. cap. 4. p. 2. num. 378. vbi ex hoc limitat decif. Moedan. 292. & hoc adeo est verum quod si ille qui non expedit literas moriatur successor non poterit expedire, nam successor non poterit auctoris animum declarare vt fuit dictum in vna Vrbeutan. Monasterij coram Caputaq. 23. Februarij 1562. Moedan. decif. 239. Sarn. de ana. q. 70.

91. Sublimit. secundo nisi talis subrogatus cepisset possessionem non solum lite pendente, sed etiā post inhibitionem contra eum executam, nam hoc casu videtur attentare vt fuit decifum in vna Toleta. Canoniciatus coram Vestano 1. Februarij 1555. & in vna Consentin. spolijs parochialis sancti Petri coram eodem 7. Martij 1545. namque ea quę non sunt at-

92. tentata si fiant post inhibitionem subiciuntur huiusmodi vitio Rot. decif. 20. dec. 31. de appell. in nou. Roma. conf. 30. colum. 2. Dec. conf. 103. Paleot. de cil. 207. dubium ad fin. & decif. 164. extabat in fin. O. fal. in decif. Pedemon. 5. sub nu. 1. quia inhibitiō dicitur habere decretum irritans. Cassad. decif. 2. nu. 6. de rest. spoli. Ideo actus antelicitus post inhibitionem fit illicitus, vt plura exempla ad hoc deducit Lancelott. dist. Tract. de att. e. 50. Ampl. 1.

94. Sublimita tertio dummodo subrogatio huiusmodi fuerit valida, secus si inualida & subreptitia vt fuit resolutum in vna Nolan. Abbatie 10. Octobris 1557 & 29. Octobris fuit iterum decifio confirmata & in alia Perulina. Sani. Crucis coram Sarmiento 28. Maij 1568. & 8. Nouembris 1568. late. Lancelott. d. cap. 4. num. 368. vbi declarat quando dicitur dicta subrogatio subreptitia, & hic defectus inualiditatis detegitur in verificatione quam tenetur facere illam impetrans vt fuit dictum in vna Virdunen. decanatus coram Oradino 15. Ianuarij 1571. & dicitur valida etiam si nulla mentio litis fuerit facta vt respondit Burlatus conf. 406. volum. 4. per totum, & fuit resolutum in vna Perulina 3. Aprilis 1560. teste Card. Paleotti. decif. 428. Lancelott. de atten. lite pend. 2. part. cap. 4. in prefatum. 164. cum sequ. & accipit causam in eo statu quo erat vt fuit resolutum in vna Florentin. coram Aldobrandino 10. Decembris 1558. teste Card. Paleotti. decif. 158. in manu.

Sublim. quarto vt procedat in subrogatione concessa a Papa secus si ab Ordinario quia si Ordinarius lite pendente non potest in locum predefuncti alterum subrogare Franc. in cap. hi. contra quos in 2. no. vt lit. pend. li. 6. multo minus poterit lite pendente inmittendo in possessionem alteri prouidicare, vt in similib. Rot. decif. 10. vt lit. pend. in nou. id eo si lite pendente inter duos presentatos vnus moriatur & superstes fuerit immittitur in possessionem per Ordinarium lite adhuc pendente fuit decifum coram Seraphino 14. Ianuarij 1572. in vna Poluanien. parochialis possessionem tanquam attentatam reuocandam.

Ad quod facit quia subrogatio quam facit Ordinarius in casibus permissis est rigorosa, nā non debet dare possessionem nisi illi cui de iure competit illa vero quam concedit Papa est gratiosa quando id exprimit vt in casu nostro presupponimus, in subrogatione enim rigorosa debet discuti de iure illius in cuius locum quis vult subrogari Moedan. decif. 24. fuit resolutum in manu. & fuit decifum in vna Abul. Portionis coram Binarino 21. Aprilis 1572. In alia secus, ergo non mirum si ita sublimitata venit hac conclusio. Sed qro corā quo potest fieri hmoi resignatio pēdēte lite de illa facta mentione, colligendi sunt tres casus Primus qñ qñ renūciat litę & cā & in hoc casu dicēdū est verā & cōem eē opinionē q̄ posse fieri hmoi re nūciationē nō solum corā Papa, sed et corā Ordinario ac et corā notario vt fuit decifum pluries in Rot. teste Put. decif. 498. li. 2. teste Car. S. Crucis decif. 23. in manu. & alij supra relati, quod non habet dubium.

101. Secundus casus qñ qñ renūciat bñficiū simpliciter lite pēdēte & in hoc casu dicas cōem esse etiam quod non solum Sum. Pōtis. potest recipere hmoi. renūciationē, sed etiā Ordinarius. Bonif. de Vitall. in cle. 1. q. 4. nu. 54. vt lit. pend. Franc. in cap. non potest s. vl. de p̄ben. in 6. & alij inferius citandi.

102. Dūmō Ordinarius illud bñficiū nō conferat, nā alias collatio eēt nulla vt dicitur Bonif. de Vit. & Fr. lo cis citatis Moed. decif. 178. vnde et heremitorio sub tit. vt lit.

* ut lit. pēd. in mnnus. vbi refert ita fuisse p̄ dños dictū in illa cā Ant. Aug. decif. 78. lib. 3. Lancel. de attē. p. 1. cap. 3. num. 144. & numero 145. sicuti Ordinarius recipit resignationem beneficiorum referuatum, illa autem non confert Aeneas de Falco. in tract. referua. q. 14. in 3. effect. Rot. decif. 1. de rerū permut. in nou. & alij cōiter vt infra dicam, ita hoc casu vt fuit decif. in vna Caurien. Archidiaconatus coram Caputaq. die 30. Maij. 1562. Sum. enim Pontifex solus concedit subrogationes Moedan. decif. 178. Sarn. in ren. de subrog. & communiter doct.

105. Accedit quia si lites pendet coram Ordinario & moritur vnus ex colligantibus, vtique ipse Ordinarius non potest prouidere de beneficio, alias collatio esset nulla vt egregie statuit Bonifac. 8. in cap. 2. vt lit. pend. li. 6. vbi gl. Io. Monac. Gem. Anch. & Franc. communiter notant. Rot. decif. 10. num. 2. vt lit. pend. in nou. Cassad. dec. 5. super reg. cancel. Bellam. dec. 94. tum ne dentur noui aduerfarij, tum etiam ne lites fiant immortales. Moedan. dec. 177. vacate. ergo idem erit in morte ciuili Archid. in dic. cap. 2. Franc. col. 1. in fin. namque dispositio clem. 1. de procur. habet locum in renūciatione Rot. decif. 28. de proc. in nou. fuit tentum in vna Caurien. Archidiaconatus coram Caputaq. die 20. Maij. 1562. Nec etiam ordinarius poterit subrogare alijem in locum cedentis vt decedentis lite pendente Franc. in dic. cap. 2. in 2. notab. Moedan. decif. 178. vacante. aliter prouidit ab Ordinario contra formam dic. cap. 2. est remouendus de facto a possessione Rot. dec. 3. de rest. spo. in nou. Cassad. decif. 9. n. 4. eodem tit. nisi prouidit obtinisset nouā prouisionem a Papa cum claufula gratiose subrogationis, & mentione litis ac expresse tit. infecti vt fuit decif. in vna Pisan. canonicatus coram D. de Rubeis decimo nono. Octobris 1560. alie etiam dantur limitationes ad hanc conclusionem de quibus latissime Lancelott. de atten. p. 1. cap. 3. num. 106. vsque ad finem.

110. Hinc Ordinarius non poterit recipere cessionem illius qui contra se habuit rem iudicatam & prouidere vt fuit tentum coram Aqueo. 18. Octobris. 1645. teste Lancelott. de atten. p. 2. c. 5. nu. 230. Moed. dist. dec. 179. & per consequens Ordinarius non poterit prouidere nisi res iudicata habuerit effectum per adpronem possessionis vt fuit tentum in vna Salamati. 28. Martij. 1544. & in vna Caurien. Archidiaconatus coram Grato 28. Aprilis. 1569.

112. Tertius casus quādo resignatio fit in fauorem alicuius, & hoc casu dicas qđ solus summus Pontifex ita resolutum coram Ant. August. teste eod. dec. 78. lib. 3. tum quia Ordinarius non possunt ita cōferre, vt est communis doct. sententia tum quia summ. Pont. solus admittit ita resignationes vt est stylus notorius & vulgaris.

Q V A R T A E Q V A E S T I O N I S

S V M M A R I V M .

- 1 Beneficium Iuris patronatus potest resignari etiam in fauorem.
- 2 An Beneficium Iuris patronatus possit resignari sine consensu Patroni.
- 3 Prouisio spretio patrono est nulla.
- 4 In Renunciatione beneficij Iuris patronatus requiritur consensus patroni ex communi opinione.

- 5 Renunciatio facta absque consensu patroni est nulla.
- 6 Patronorum interest ne dimittantur beneficia ipsi spretis.
- 7 Ignari & inhabiles non debent praefici ecclesijs.
- 8 Patroni non debent retrahi a fundatione & dotatione ecclesiarum.
- 9 Nihil debet fieri in praesentia patroni eo non vocato.
- 10 Beneficium Iuris patronatus non potest permutari sine consensu patroni.
- 11 Beneficium Iuris patronatus non potest vni sine consensu patroni.
- 12 Bona beneficij Iuris patronatus non possunt alienari sine consensu patroni.
- 13 Beneficium Iuris patronatus non potest dari incommendam sine consensu patroni.
- 14 In beneficio Iuris patronatus potest constitui pensio absque consensu patroni.
- 15 Renunciatio facta beneficij Iuris patronatus absque consensu patroni non abdicat Ius & eo moriente beneficium vacat per obitum.
- 16 Resignatio facta spretio patrono venit annullanda.
- 17 Collatio facta spretio patrono non est nulla ipso iure.
- 18 Permutatio facta spretio patrono venit annullanda.
- 19 In renunciatione beneficij Iuris patronatus requiritur consensus patroni siue fuerit laicus siue clericus.
- 20 Papa facilius derogat Iuri patronatus clericorum.
- 21 Renunciatio facta spretio patrono est nulla etiam si non contradicat patronus.
- 22 Quando videatur patronus habere ratam collationem factam ipso spretio.
- 23 Resignatio facta absque consensu patroni non abdicat Ius.
- 24 Non abdicatur Ius cum beneficium non acquiratur resignatario.
- 25 Renunciatio simpliciter spretio patrono abdicat Ius.
- 26 Impetratio facta in curia non facta mentione de Iure patronatus est nulla.
- 27 Renunciatio facta spretio patrono est valida si superuenit consensus.
- 28 Resignatio facta spretio patrono valet eo non reclamante.
- 29 Regressus reseruat absque consensu patroni valet ex eius tacito consensu.
- 30 Resignatio facta absque consensu patroni quae validatur per eius patrimoniam non inducit statum libertatis.
- 31 Resignatio facta spretio patrono in curia cum derogatione Iuris patronatus est valida.
- 32 Summus pontifex potest derogare Iuri patronatus ecclesiastico & laicorum.
- 33 Laici habent Ius patronatus ex mera gratia.
- 34 Summus pontifex in beneficalibus est dominus absolutus.
- 35 Derogatio Iuris patronatus debet expresse fieri, & non presumitur nisi in literis apponatur.
- 36 Clausula generales non inducunt derogationem Iuris patronatus.
- 37 Clausula etiam si ad alicuius presentationem non derogat Iuri patronatus laicorum.
- 38 Iuri patronatus clericorum derogatur per simplicem derogationem factam a Papa.
- 39 Ius patronatus ecclesiasticum est quod ex bonis ecclesie consistitur vel dotatur.
- 40 Ius patronatus laicorum est quod ex bonis patrimonialibus fit.
- 41 Clericus dotans ecclesiam ex bonis patrimonialibus acquirit Ius patronatus laicale.
- 42 Derogationes Iuris patronatus laicorum sunt odiosae.

- 43 Derogatio iuris patronatus laicorum non admittitur in Gallia & in Hispania.
- 44 Summus Pontifex non concedit derogationes nisi ex causis grauissimis.
- 45 Si beneficium vacat in curia Summus Pontifex derogat iuri patronatus etiam in totum.
- 46 Beneficia vacantia in curia sunt reserua.
- 47 Iuripatronatus regum non derogatur etiam si vacet in curia.
- 48 Iuripatronatus ducum derogatur si uacet in curia.
- 49 Derogatio datur si ius patronatus est mixtum clericorum scilicet & laicorum.
- 50 Ius patronatus mixtum assumit naturam ecclesiastici
- 51 Iuri patronatus ex privilegio prescriptione, aut consuetudine de facili derogatur.
- 52 Summus Pontifex potest conferre absque consensu patroni beneficium litigiosum vacans in curia.
- 53 Iuripatronatus laicorum aliquando derogatur pro duobus tertijs.
- 54 Iuripatronatus ut plurimum derogatur pro medietate.
- 55 Derogatio pro medietate quid importat.
- 56 In derogatione pro medietate necesse est habere tot voces que cum medietate faciant maiorem partem.
- 57 Iuripatronatus derogatur quando orator est vnus ex patronis.
- 58 Derogatio datur in retentione beneficiorum qua datur patrono.
- 59 Clausula dummodo accedat patronorum consensus non verificatur in consensu tacito.
- 60 Forma non impletur per tacitum consensum.
- 61 In derogatione solet dici pro hac vice tantum.
- 62 Obtena derogatione debet resignatarius probare beneficium esse iuris patronatus.

2 Dubium tamen est an dicta beneficia iuris patronatus possint renunciari sine consensu patroni Calder. consl. 6. in tit. de renunc. consiluit patronum etiam laicum non esse uocandum quando presentatus per eum & postea per episcopum institutus vult renunciare beneficio, quia iura loquentia de renunciatione loquuntur tantum de episcopo vel prelo habente institueret eadmonet & c. quod in dubijs de renunc. ex quibus etiam elicitur quod vnusquisque potest libere resignare beneficium quod obtinet in manibus superioris & non fit differentia an beneficium sit de iure patronatus vel ne & hanc opinionem sequitur Pavin. in tract. de off. & potest. cap. sede vacan. 2. part. q. 2. sub nu. 16. & secundum hanc opinionem reperio fuisse aliquando decimum in Rot. in vna Hispanie. sancte Caterine, inter Petrum de Frias & Thomam de Las casus, p. vt attestatur Moedan. d. scilicet. 266. tit. de iure patrono. inci. fuit resolutum fol. 221. scilicet valere renunciationem factam coram summ. Pontif. de benef. iur. patr. absque consensu patroni & ibi Moed. limitat il-

- 3 lam conclusionem, que se habet provisionem spreto patrono esse nullam. vt habetur in c. decernimus. 16. q. 7. tradit late Felin. in c. cum inter co. 3. de excep. & in tract. quando litera Apost. noceant Patrono, vtno procedant in prouisione que fit per resignationem. His tamen non obstantibus contraria opinio est
- * 4 verior & communis quod in resignatione beneficiorum iuris patr. requiratur consensus patroni ut voluerunt. Inno. in c. vlt. in fi. de renunc. vbi Abb. & alij omnes Idem Abb. in c. significatam col. 2. de preb. vbi Imol. col. 1. Idem Abb. in c. de multa col. 4. de prebend. Roch. de Curt. in tract. iurispatro. uerb. honorificum q. 3. Lambert. in eod. tract. 2. art. 5. q. princip. 3. par. 5. lib. num. 50. & in 5. artic. 5. quest. princ. 3. lib. nume. 3. cum sequent. Crauct. consl. 53. nu. 10. Pelegr. de cil. 102. lib. 3. in manu. Coua. in c. 36. pract. questio num. 9. Mandol. consl. 7. num. 1.
- 5 Et aliter facta scilicet absque consensu est nulla Ant. de Butr. in c. quod in dubijs nume. 6. Abb. nu. 6. de renunc. Idem Ant. de Butr. & Abb. in c. vlt. eod. tit. Franc. in c. r. num. 8. de rerum permut. lib. 6. Burlatt. consl. 41. lib. 4. sub num. 4. communis opinio, vt habetur in primo Tomo com. op. n. fol. 170. & ita fuit
- * 6 decimum in Rota. die 15. Ianuarii coram Ptolomeo 1543. teste Put. decil. 42. num. 2. lib. 1. hanc etiam communem & veram attestatur Mandol. consl. 7. nume. 4. Idemque fuit decimum in vna Gerunden. beneficij delecteria 29. Ianuarij 1539. coram Rauellen. Idemque reperio fuisse decimum in causa Ispalen. die 2. Decembris 1538. coram eodem Rauellen. & non vt supra dictum est teste eodem Moedan. decil. 326. vel. 296. in manu. scrip. in tit. de iur. patro. incipien. magna difficultas & hanc decisionem ad hoc citat Burlat. d. consl. 41. num. 5. & Mandol. consl. 7. nu. 3. tradit Pelegr. dec. 202. lib. 2. in manu. scrip.
- 6 Ratio quia patronorum interest ne beneficiati dimittat eorum beneficia ipsi spreto arg. no. in c. in La teranen. de preb. clem. 1. hoc tit. c. cum & plantare de priuile. ne forsant beneficiis preficiatur ignari & inhabiles vel inimici ipsi patronis ex quo Patroni retraherentur a fundatione ac dotatione ecclesiarum vt considerat gl. in c. cum dilectus de iur. patr. Lap. Alle. 96. post n. 3. & in his terminis loquitur Gem. in c. 2. post. n. 1. de preb. li. 6. Ale. consl. 75. Visus nu. 1. vol. 4. & est communis ac recepta est doctorum sententia nihil potest fieri in preiudicium patroni eo non vocato ut late p. Roch. in tract. iurispatro. Verbo honorificum q. 3.
- 10 Hinc non possunt beneficia iuris patronatus pmu tari sine consensu patronorum Gamm. & alij communiter in cap. primo de rerum permut. lib. 6. de qua re late Feder. de Sen. tract. permut. quest. 30. Dec. cofit 224. Cassan. consl. 17. Crauet. consl. 82. communis
- * 11 opinio teste Couarr. dict. c. 36. pract. 9. num. 9.
- 11 Hinc beneficia iuris patronatus non possunt vni ri sine consensu patroni Felin. c. cum accessissent. co. 7. de consl. Gem. in c. nemo de elect. li. 6. gl. Cardin. Abb. in clem. vlt. de reb. eccl. non alien. Abb. & alij in c. cum accessissent de consl. Socin. Sen. consl. 1. co. 2. lib. 3. Dec. consl. 174. col. vlt. Lamber. de iur. patron. li. 3. q. 6. art. 2. communis opinio teste Couarr. dict. cap. 36. pract. q. num. 11. & secundum hanc opinionem fuit iudicatum in Rot. teste Roch. in d. S. honorificum num. 8. vers. An autem presentatio.
- 12 Hinc non possunt bona beneficij iuris patronatus alienari de honestate absque consensu patroni Anchar. consl. 121. & communis opinio teste Roch. dict. S. honorificum num. 112.

Hinc

- 13 Hinc beneficia iuris patronatus non possunt dari in commendam sine consensu patroni gl. in c. Nemo deinceps de elect. lib. 6. communis teste Gemin. in c. quamuis de rescr. lib. 6. Barbat. consl. 23. col. 7. lib. 1. Immo multi dubitauerunt an possit constitui pensio in beneficio iuris patronatus sine consensu patroni quamuis magis communis opinio sit affirmatiua quia per hanc pensionem constitutionem nulla laesio datur Rebuff. in prax. benef. 3. part. signat. vers. & iuri patronatus n. 28. & 48. late Gig. in tract. de pens. q. 23.
- * 14 Vnde ex his sequitur veram illationem & communem quod si beneficium iuris patronatus fuit resignatum & per summum Pontificem vel Episcopum fuit collatum dictum beneficium si moriatur deinde resignans vtique beneficium vacat per obitum illius resignantis Felin. in cap. cum Bertoldus col. 3. de re Iudi. Roch. in tract. iurispatro. uerb. honorificum que. 2. Dec. consl. 124. col. 4. circa med. Mandol. consl. 7. num. 3. in fin. vbi attestatur ita fuisse decimum in Rota & ratio est quia cum nulla fuerit resignatio in irrevocabile resignatario non potuit acquiri, vnde & c. iuxta ea que supra diximus lib. 1. q. 3.
- Sed dubium est an huiusmodi resignatio facta spreto patrono sit nulla ipso iure vel veniat annullanda cõmunis opinio testat quod veniat annullanda prout attestatur Thom. de Tan. decil. 90. in manu. scrip. f. patro no reclamante vt bis fuit resolutum in Rot. teste eodem Tho. de Tan. decil. 81. & agente de inualiditate propter contemptum vt fuit pluries resolutum in Rot. teste eodem Tho. de Tan. decil. 82. in fin. & sic de equitate ab initio est valida Felin. in c. cum Bertoldus de re iudic. namque videtur facta recepta resignatio conditionaliter. Hinc in vna Mediolanen. Canonatus coram Ptolomeo die 8. Ianuarij 1543. fuit resolutum collationem factam ab ordinario per obitum spreto patrono videri factam conditionaliter, & sic non esse nullam ipso iure, sed annullandam. Hinc etiam p. mutatio facta spreto patrono non est nulla ipso iure Rocch. de curt. in tract. iuris patr. uerb. honorificum nu. 8. de communi attestatur Felin. in dict. c. cum Bertoldus sub n. 15. & est magis communis & recepta teste Couarr. in cap. 36. lib. pract. questio. sub n. 8. cum alijs cumulatis per Lamb. in secundo a. 2. q. princip. 3. par. 2. lib. num. 4. & fuit pluries decimum in Rota.
- * 19 Amplia vt requiratur consensus patroni in renunciatione iuris patronatus siue patronus fuerit Laicus sine clericus ita extendit Lamber. dec. ar. 5. quinta q. princ. 3. lib. nu. 2. vbi dicit hoc esse de mente omnium doct. supra allegatorum, & ita in praxi fieri videmus
- * 20 & ratio est, quia ita interest vni sicut alteri & quamuis facilius Papa deroget iuripatronatus clericorum Put. dec. 157. lib. 3.
- 21 Amplia secundo procedere etiam si patronus non contradicat infra tempus datum ad presentandum ita Put. dec. 412. n. 1. li. 1. qui dicit ita fuisse resolutum 15. Ianuarij 1543. in vna Mediolanen. Canonatus & p. ben. coram Ptolomeo, quod est valde notandum: na conclusio illa communis de qua supra quod collatio facta spreto patrono sit annullanda, non habet locum quoties post dictam collationem lapsum sit tempus presentandi, nam videtur patronus habere ratam illam collationem. Abb. in disputatione incip. Augerio Card. clem. 1. de supplen. prel. neglig. Felin. in dict. c. cum Bertoldus num. 14. de re iudic. de hoc tamen dicitur infra.
- 22 Amplia tertio vt ius non fuerit abdicatum a resi-

- * gnante vt fuit resolutum in vna Mediolan. canonica tus & preben. coram Io. Paulo die 15. Ianuarij 1543. quamuis magna fuit controuersia & dubium pluries in Rota propositum & p. consequens si moriatur resignans beneficium poterit impetrari per obitum de consensu patroni teste Moedan. dec. 326. seu 296. in cip. magna difficultas in tit. de iure patr. vbi etiam attestatur de. n. fuisse decimum in vna Ispale. capellanie. S. Crucis coram Rauellen. die 2. Octobris. 1538. & in vna Gerunden. beneficij 16. Februarij. 1538. cora eo. Rauell. teste etiam eod. Moedan. dec. 338. licet regrefus in manu. scr.
- Et hæc conclusio de plano procedit quoties fuit facta resignatio per principalem vel per procuratorem in fauorem certæ personæ & non alias nec alio modo: nam hoc casu si beneficium resignatum non acquiratur resignatario ob contradictionem patroni impediendem & irritantem resignationem ius non videtur abdicatum resignante vt declarat. Moeda. in dictis a decil. & declarat Burlat. consl. 411. sub n. 4. nam teste regulare vt si beneficium non acquiratur resignatario ius non abdicatur a resignante. Prolom. decil. 102. Achill. de Grass. dec. 19. de rest. spoliat. communis opinio: si vero resignatio fuit facta simpliciter tunc ius abdicatur cum prouiso valida esset a principio, sed veniet irritata a contradicente patrono ita intellig. Put. dec. decil. 412. num. 7. vbi attestatur ita fuisse decimum die 12. Februarij. 1543.
- Amplia quarto vt procedat etiam in resignatione quæ fit in curia: nam ita loquitur doctor. allegati, no enim valet impetratio facta in curia nisi fiat mentio in litteris de iure patronatus vt resolutum fuit in Rot. coram Ant. Augult. de mente Februarij. 1547. teste. Card. S. Crucis decil. 71. in manu. scr.
- Limita. 1. non procedere quoties superuenerit cõ sensus domini nam tunc reconualecit resignatio facta absque consensu Rot. decil. 5. de rer. permut. in nou. Hinc collatio facta spreto Patrono cõualidat p. su pueniente cõsensu. Holt. in summ. de iure patr. §. vlt. vers. qd si ecclesi. Idem. Holt. & Io. Ancl. f. c. p. veltas de iure patr. Card. consl. 63. in causa in 3. dubit. lap. i. addit. ad feder. de sen. in tract. de pmut. q. 15. cõmunis opinio vt p. Felin. dic. c. cum Bertoldus. nu. 9. de re iudic.
- Limita secundo nõ pcedere quoties patronus sciens & patiens nõ reclamauit, na hoc casu resignatio tenet vt fuit cõclusum in Rota in vna Salamantin. capellanie teste Pelegr. dec. 202. li. 3. Th. de Tanis dec. 8. in manu. scr. vt qa mori resignatarius & patronus presentat p. obitum, na vt ratificare renunciationem. Peleg. & Th. de
- 29 Tanis dic. dec. Hinc et alias fuit resolutum qd regrefus referuatus sup beneficio iuris patronatus ex cã resignationis absq; cõsensu patroni tali valide ex scientia & tacito consensu patronorum vt in vna Salamant. teste Pelegrin. dec. 307. in fin. in manu. scr. & talis resignatio facta absq; cõsensu patroni q. valida p. eius patientia nõ inducit statim libertatis vt possessio presentandi amittatur vt alias resolutum fuit per Rot. teste Card. S. Crucis. decil. 69. in manu. scr.
- Limita tertio nõ pcedere quoties Sum. Pontifex admitteret resignationem & cõferat cõ derogatione iuris patronatus na tunc nõ regref cõsensu vt respõdit D. meus Card. Paris. post alios quos citat. col. 47. n. 17. cum seq. vol. 4. & nu. 24. & 34. Archid. Gemin. Præp. in c. hortatur dist. 71. & est cõis opinio doct.
- 32 Summus enim Pontifex potest derogare non tantum iuri patronatus ecclesiastico, sed etiam iuri patronatus laicorum Gl. communis & recepta

cepta

cepta in clem. 2. verb. Apostolicis de preben. Archid. in c. pia mentis 16. q. 7. Inno. & alij in c. cum dilectus de iurepatr. & in c. illud ad finem eo. tit. Abb. in c. 2. no. 2. eod. tit. vbi late dixi Io. And. Gemin. & Franc. in c. 2. de preben. in 6. Felin. in tract. quando liter. grat. noc. patro. Lambert. in tract. de iurepatr. lib. 3. par. 3. q. 9. art. 2. & hæc est communis opinio teste Couar. præcti. quaest. c. 36. col. 3. de cõmuni etiam Mandof. consil. 7. num. 6.

33 Ratio est quia illud laici habent ex mera gratia ipsius Papæ vt probatur in ca. primo de iurepatr. ibi *hucusque eos sustinuit* & ibi late dixi tradit Archid. in c. si quis nu. 3. 16. q. 3. Mil. in repert. in verbo Papa potest derogare & est communis opinio teste Ber. dic. c. 1. num. 3. de iure patron. & ratio etiam quia Summus Pontifex in beneficalibus est dominus absolutus ac beneficiorum ecclesiasticorum dispensator & sic supra ius cuncta per mundum 9. q. 3. Archid. in ca. 1. in fin. 16. q. 7. vbi communiter omnes.

Requiritur tamen expressa derogatio iuris patronatus laicorum, & ideo non presumitur nisi id expresse in litteris constiterit Lap. Alleg. 96. Glo. in d. clem. 2. verb. Apostolicis. Archid. in d. c. pia. Abbas in ca. dilectus. num. 4. de off. leg. vbi hanc opinio. dicitur communem Paris. consil. 114. nu. 2. 1. vol. 4. de communi et testatur Couarr. dict. c. 36. col. 3. Mandof. consil. 7. nu. 8. Bero. in c. 3. nu. 12. de iurepatr. Adeo quod nõ iustificiant clausule generales Host. & Ant. de Butr. in ca. quoniam de iurepatr. Felin. in tract. quand. literæ apostolice. noc. patro. Crescen. decif. 220. incip. lite pendente coram me lib. 1. in manu. nec sufficit in litteris exprimere etiam si ad alicuius presentationem seu collationem beneficium pertineat nam nihilominus nõ comprehenditur beneficium quod spectat ad presentationem laicorum Lap. alleg. 84. Gemin. in c. cum illis. §. 1. de preben. in 6. col. vlt. Io. And. in ca. delectus de off. lega. Barbat. consil. 2. 3. col. 7. lib. 1. cõmunis opinio teste Couarr. dic. c. 36. præct. q. col. 5. & ideo dico

38 laicorum quia iuri patronatus clericorum derogatur per simplicem collationem factam a Papa Caslad. decif. 4. tit. de probat. Angel. in l. sed si hac §. patronum. ff. de in ius vocan.

39 Et dicitur ius patronatus ecclesiasticum quoties ex ecclesiæ bonis ecclesia construitur, vel dotatur aut denique alicuius ecclesiæ vel dignitatis ecclesiasticæ competat alicui laicorum quando a rebus proprijs & secularis patrimonij originem ducit glo. in clem. 2. verb. presentare de iur. patron. Abb. in c. eam te col. vlt. & in c. illud de iurepatr. Casar Lambert. de iurepatron. lib. 1. q. 1. ar. 5. Card. Paris. consil. 128. vol. 4.

41 Nec refert patronum teste clericum namque annumerabitur inter patronos laicos si hoc ius nactus fuerit ratione proprii patrimonij vt est cõmunis opinio de qua attestatur Couar. dic. c. 36. præct. q. & fuit conclusum in Rota die 29. Octobris 1526. teste Gamarra decif. 53. manu. scr.

42 Huiusmodi derogationes iuris patronatus laicorum sunt admodum odiosæ & in Gallia non admittuntur, namque tribunalia regia impediunt executionem vt tradit Rebuff. in prax. in 3. part. signatu. verbo nec non num. 12. & 36. & in tract. de nom. q. 15. nume. 2. Ita etiam in Hispania ut tradunt Io. Lup. in tract. de benef. vacan. in cur. §. 11. & Couar. dic. ca. 36. præct. quaest.

44 Ideo Summ. Pontifex non solet concedere derogationes nisi ex causis vrgentissimis & quidem sunt plures quarum prima est quoties beneficia iurispatronatus

natus vacant in curia, nam tunc Papa consuevit derogare vt tradit Stahl. de lit. grat. & iust. fol. 54. col. 1. Couarr. d. cap. 36. præct. q. sub. num. 4. etiam in totum Mandof. tract. de signat. grat. verbo derogationes iuris patronatus, idque fit ex illa generali reueruione statuta a iure communi ut habetur in c. 2. de preben. in 6. Sarn. de trien. poss. que. 1. num. 19. Et hoc non procedit in iure patronatus Regum, cui non derogatur etiam si beneficia & dignitates vacent in curia per obitum Io. Monac. Gemin. Io. And. in cap. 2. de preben. lib. 6. Card. consil. 57. Felin. in cap. 2. de presc. Lambert. in tract. iuris patron. lib. 1. p. 3. q. 9. art. 1. Rebuff. in prax. beneficiorum in 3. parte sign. num. 64. & 68. Stahl. super signat. de mod. & for. in petr. versic. 3. an sit locus Card. Paris. consil. 114. nu. 14. & 18. cum sequen. vol. 4. etiam si ius patronatus pertinet ad Reges ex priuilegio aut ex præscriptione Io. Selu. trac. de benef. 2. par. q. 13. Aeneas de Falco. in tract. referuat. 3. q. princ. nu. 13. Rebuff. in tract. nomin. q. 15. nu. 9. Couarr. d. c. 36. præct. quaest. sub. num. 4. vbi etiam hoc ampliat in iure patronatus Ducum Marchionum & Comitum. Sigola tamen quo ad ius patronatus spectans ad Reges vidi feruari pluries hoc, l. vt non derogetur et si vacet beneficium in curia & habetur in regula Cellariæ Alexan. VI. sub tit. de derog. quo ad alias perfonas nominatas per Couarr. nequaquam.

49 Secunda causa quoties ius patronatus est mistum Clericorum & Laicorum, quia tunc derogatio conceditur in totum Mandof. in d. tract. de signat. grat. verbo derogationes iuris patronatus col. 2. in fin. & communiter est receptum.

50 Et ratio est quia cum sit mistum sapientiam iuris patronatus Clericorum potius quam laicorum & sic quod tale ius patronatus censeatur vere & proprie ecclesiasticum vt tradit glo. in c. vnico. §. vl. de iurepatron. in 6. Abb. in c. de 4. col. 5. de præscr. Felin. in tract. quand. literæ Apostolicæ col. 4. Rocch. de curt. in tract. de iurepatr. verbo ius q. 8. princ. & q. 1. accessoria

* communis opinio teste Couarr. d. c. 36. præct. q. nu. 4. ex his quæ habentur in l. quæriur ff. de stat. hom. c. quod in dubijs cum gl. de consec. eccl. Bart. in l. 2. nu. 2. ff. de verb. obligat. & hoc est verum quamuis aliqui dicant dici hoc ius patronatus ecclesiasticum quo ad priuilegia & commoda iuris patronatus, quo vero ad derogationem censeatur laicale Feder. de Sen. consil. 66. Abb. in c. vl. de iur. patr. Caslad. dec. 7. de iure patr. Rebuff. de nom. q. 15. nu. 7. Couar. loco cit. de qua re late Mandof. in prima reg. Cancell. q. 8. num. 8.

51 Tertia causa vbi ius patronatus est ex priuilegio prescriptione aut consuetudine, nam tunc de facili derogatur in totum, cum & absque derogatione receptum sit valere collationem Ita Feder. de Sen. consil. 65. Card. consil. 69. col. 2. Gemin. consil. 45. col. 3. Cald. consil. 19. de iurepatr. Alex. consil. 74. & 75. lib. 4. Dec. consil. 117. & 126. & 149. Crauet. consil. 63. nu. 6. Caslad. decif. 4. de iurepatr. & decif. vlt. eo. tit. & dec. 4. de proba. cõmunis opinio teste Lambert. de iurepatr. 2. lib. 3. par. q. 9. art. 2. §. 8. art. 3.

52 Quarta causa quoties beneficium erat apud curiam Romanam litigiosum Caslad. decif. 3. vt lit. pend. vbi probat posse summum Pontificem absque patroni laici consensu conferre beneficium litigiosum in curia vacans & refert ita fuisse tentum Sarn. in regula de im. petr. benef. per obitum famil. Card. q. 8. nu. 7. quæ conclusio exemplificatur pluribus modis vt per Couarr. d. cap. 36. præct. qu. 7. & 8.

53 Quinta causa est ex qua solet derogari iurispatronatus

tronatus laicorum, ex aliquo fauore, p duabus tertijs Mand. in d. tract. de sign. grat. vers. de rogationes iurepatr. col. 3.

54 Sexto derogatur aliquando pro medietate late de huiusmodi derogatione Bar. in c. 1. nu. 78. & sequi de iur. patr. Mandof. consil. 7. nu. 13. vbi nu. 16. declarat quod derogatio pro medietate aliud non est quam reducere consensu per plures patronos prestados ad medietatem, vnde in ser. q. quoties presentatio spectat ad vnum pro medietate derogari non potest, & facta ex stilo Romanæ curie non suffragatur ex rationibus ut per ipsum. Et dicitur quando presentatio spectat ad plures si derogatur pro medietate necesse est habere tot uoces quæ cum ista medietate faciant maiore partem, ut requiritur in iure patron. c. 3. de iurepatr. clem. plures eod. tit. & communiter est receptum.

57 Septimo quando orator est vnus ex patronis vt per Mandof. loco cit. col. 3. vers. quæro.

Octavo derogatur in retentione beneficiorum in fauorem promoti ad Episcopatum & fit mentio ut requiritur beneficium esse iuris patronatus Rot. decif. 331. supposito. in nou.

Nono confertur cum clausula dummodo accedat patronorum consensus ex fundatione pncip. requiritur expressus consensus, & non sufficit tacitus inductus ex lapsu quatuor mensium vt fuit sententiatum in Rota coram Christophoro Panicala in vna Pilana 16. Nouemb. 1556. teste And. Gamm. dec. 59. in manu. nam illa verba inducunt formam que non impletur per tacitum consensum qui dicitur fictus Arcet. in l. 4. §. Cato. col. 14. ff. de verb. oblig. Felin. c. nonnulli de rescr. Sicuti si oborta est inualida derogatio iuris patronatus, nam etiam si non presentet intra tps patronus, collatio non tenet ut fuit conclusum in Rot. teste Put. decif. 6. de iurepatr. in manu. scriptis.

61 Et in derogatione illud solet obseruari, vt dicitur pro hac vice tantum, ita Couarr. dict. c. 36. præct. q. & id ex stilo passim feruari videmus.

62 Vnum autem non omittam, quod quoties fuit narratum in resignatione beneficium esse de iurepatrono, vt obtineatur derogatio qua oborta debet resignari probare beneficium resignatum esse de iure patronatus alias impetratio nulla est vt fuit conclusum per Rot. in vna. Franen. 17. Martij 1554. teste Put. de cif. 120. lib. 2. quia narratiua illa iuris patronatus, cum sit pars gratiæ debet per impetrantem verificari iux. cõmunem regulam de qua infra dicitur suo loco, & de hac re late poteris videre apud Mascard. de probatio. concl. 177.

QVINTAE QVAESTIONIS S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia electiui possunt resignari in fauorem.
- 2 In beneficijs electiuis proceditur pro via electionis.
- 3 In resignatione beneficii electiui requiritur consensus eligentium.
- 4 In permutatione beneficii electiui requiritur consensus eligentium.
- 5 Sufficit quod consensus eligentium sequatur renunciationem.
- 6 Consensus quodocunque interueniat sufficit.
- 7 Abbas nullus roboratur ex consensu subsequenti.
- 8 Renunciatio beneficii electiui absque consensu eligentium venit annullanda.
- 9 Permutatio facta spretio patrono venit annullanda.
- 10 Contemptus Capituli reddit actum annullandum.
- 11 In renunciatione beneficii electiui an requiratur consensus omnium vel maioris partis.

sensus omnium vel maioris partis.

12 Electores contempti quando possint procedere ad electionem.

13 Electo renunciante eligentes habent denovo integrum tempus.

Vinto Quæro, an beneficia electiua possint resignari? Rõde posse etiã in fauore, ita Pau. Card. Zabar. An. Imol. Bonif. de Vital. & oes in clem. vnica de ren. gl. in c. Gemin. nu. 15. & alij omnes de rer. perm. in 6. late Boet. decif. 2. par. 1.

2 Nam hæc non differunt ab alijs beneficijs in alio nisi quia in eis proceditur per electionem, quæ exigit confirmatione superioris Card. Zabar. in clem. 2. §. vt autem. nu. 2. de religiof. domib. Io. Selu. de benef. p. 1. q. 3. & est communis opinio.

3 Requirit tamen in hac resignatione, ut fadit consensus eligentium Card. Zabarell. in dict. clem. vnica n. 18. de renunc. Innoc. cap. 2. eodem tit. in 6. Abb. quem refert & sequitur Boer. dict. decif. 2. num. 15. & communiter doct. ita etiam in permutatione beneficiorum & electiuorum requiritur consensus eligentiũ glo. in dict. cap. 1. vbi Gemin. num. 15. Gamm. n. 102. & communiter alij de rerum permu. lib. 6. Gemin. consil. 97. in fin.

4 Qui consensus non requiritur de necessitate præcisa in ipsa renunciatione, sed sufficit quod sequatur Lap. in dicta clem. vnica quem ibi sequitur Card. Zabarell. & ibi Paul. Gemin. in dicto cap. 1. num. 16. vbi dicit ita fuisse disputatum & determinatum Bononiam Boer. decif. 2. num. 15. in fin. & communiter doct. & ita practicitur vt quodocunque interueniat consensus sufficiat teste Moed. decif. 60. in eadem per doctrinam Bartol. & Ias. in l. si quis mihi bona. §. lupsim. ff. de acquire. hered. nã superueniens cõsensus animat actũ l. lilio pterito. ff. de iniur. test.

5 Hinc actus etiam nullus accipit robur ex subsequenti consensu licum vir prædium ff. de vsufr. ex quo deducitur renunciationem non esse a principio nullã sed annullandam reclamantibus electoribus sicut in renunciatione beneficii iuris patronatus dictum est ex communi & recepta in praxi opinione, quamuis, Gamm. in d. c. 1. n. 105. teneat contrarium in permutatione facta spretis electoribus, nam in contrarium est communis opinio vt per Feder. de Sen. tract. permut. benef. n. 53. q. 30. arg. c. quod sicut de elect. c. cõ in ecclesijs de preben. in 6. Hinc contemptus cõsensu Capituli totius vel maioris partis reddit actum annullandum cap. ea noscitur vbi communiter doctores de his quæ si a prælat. cap. illud fin. de iurepatr.

6 An vero requiratur in hac resignatione consensus omnium vel maioris partis communis est distinctio vt si fiat in fauorem personarum & illorum vilitatem requiratur consensus omnium, si fiat ad vilitatem alicuius ecclesiæ sufficiat maioris partis Paul. in d. clem. vnica Ioan. And. quem refert Gemin. dic. cap. 1. n. 15. vbi dicit habere æquitatem hanc distinctionem de rerum permu. lib. 6.

7 Quomodo possint electores contempti procedere ad electionem vide late Boer. dict. decif. 2. p. totã.

13 Et vnum non est omissendum quod quoties re nuncia electus, eligentes habent denuo integrum te pus. ita Io. Andr. in Rub. de renunc. no. 6. per tex. in c. si electio de elect.

SEXTAE QVAESTIONIS

SVMARIVM.

- 1 Beneficium ad cuius titulum quis est promotus ad ordines sacros non potest resignari.
2 Non potest quis ordinari sub titulo Vicariae temporalis.
3 Beneficium debet esse perpetuum ad quod quis promovetur.
4 Quis non potest ordinari sine titulo.
5 Episcopus ordinans aliquem sine titulo debet ei necessaria subministrare.
6 Titulus duplex beneficij & patrimonij.
7 Ordinatus ad titulum beneficij, cuius possessionem nu quam habuit non est irregularis.
8 Ad titulum patrimonij ordinantur Clerici prout Episcopus iudicaverit.
9 Ad titulum donationis potest quis ordinari.
10 Patrimonium ad quod quis ordinatur non potest alienari.
11 Ob penuria Sacerdotum potest quis ordinari si alius spondet necessaria.
12 Qui debet tantundem, quantum valet res donata non videtur suspensus.
13 Patrimonium ad quod quis promovetur debet esse sufficiens.
14 Quantitas patrimonij remittitur arbitrio Episcopi.
15 Ordinatus cum haberet bona mobilia, non videtur suspensus, sed illa debet convertere in immobilia.
16 Patrimonium huiusmodi potest alienari si promotus consequatur beneficium sufficiens.
17 Cedens patrimonium, ad quod quis fuit ordinatus non est suspensus, & cessio est nulla.
18 Cap. 2. sess. 21. de reform. quas penas innotet contra ordinatos absque titulo.
19 Dicitur cap. 2. sess. 21. procedit in Clericis regularibus in claustris degentibus.
20 Ordinati ad titulum patrimonij sunt vere Clerici.
21 Ordinati ad titulum patrimonij gaudent privilegio.
22 Episcopus non tenetur dare victualia ordinatis ad titulum patrimonij.
23 Episcopus non tenetur dare victualia habenti patrem diuitem.
24 Non dicitur pauper, qui patrem habet diuitem.
25 Extimum patris extimatur extimum filij.
26 Valet consequentia Pater est diuus, ergo filius.
27 Filius reputatur eadem persona cum patre.
28 Episcopi non debent ordinare filios diuitum, nisi eis fuerit donatum a Patre.
29 Episcopus debet vi magna diligentia in ordinandis Clericis.
30 Simoniaci est pactio quod ordinatus nunquam petat beneficium.
31 Beneficiatus potest viuere de fructibus beneficij, & conseruare redditus patrimoniales.
32 Potest quis ordinari, ad titulum Seminarij.
33 Potest quis ordinari ad titulum seruitij in aliqua Ecclesia.
34 Adscriptus certa Ecclesia a nullo Episcopo est recipiendus.

- 35 Beneficium ad cuius titulum quis est ordinatus non potest renunciari.
36 Valet renunciatio Beneficij, ad cuius titulum quis promotus est, facta a mentione de hoc, & quod habet alimunde vnde viuat.
37 Cessante causa prohibitionis cessat prohibitio.
38 In impetratione narranda sunt qualitates, ex quibus posset concedens moueri.
39 Resignatio non facta mentione quod ad titulum illius beneficij sit promotus est nulla.
40 De beneficio concesso miserationis gratia facienda est specifica mentio.
41 Clausula posita in cessione quia resignans habet vnde viuat respicit substantiam gratiae.
42 Ordinarius admittens renunciationem extra casus sibi concessos, est in culpa.
43 Iurans resignare potest panitere.

Exto Quero an possit resignari beneficium ad cuius titulum quis est promotus ad ordines sacros? communis & ab omnibus recepta sententia etiam in praxi test negatiua quam tenent Nauarr. in Manua. c. 22. nu. 18. Sebalt. Medi. in l. ult. gloss. 3. nume. 3. 12. C. de legibus Nauar. conf. 14. num. 2. de temp. ordin. Et probatur expresse in c. 2. Concil. Trident. de reform. sess. 21. ibi. Id vero beneficium resignare non possit. & c. loquitur Concilium de beneficio ad quod quis fuit ordinatus & facit tex. in c. sanctorum. dist. 70. ibi in qua ecclesia quilibet titulum suum in ea perpetuo persuerat. ergo illam non potest renunciare cum in ea debeat perpetuo perferuere. Hinc non potest quis ordinari sub titulo Vicariae temporalis & beneficiorum manualium & amouibilibus Abb. in c. Michael. & in c. constitutus de filiis presb. requiritur enim vt beneficium sit perpetuum. Maiol. post Abb. de irregul. lib. 4. c. 15. nume. 4. & est communis opinio. Et ratio est quia non potest ordinari sine titulo, vt est communis opinio mendicet in vituperium totius militiae clericalis; ergo neque poterit renuncia re, nam viget eadem ratio argum. L. illud ff. ad L. Aquil. pro cuius rationis declaratione aliqua sunt ponenda & primo quod in minoribus ordinibus clerico non est assignandus titulus Hoslien. in summ. in rubr. de praebend. Card. Alexand. in c. neminem sub num. 1. dist. 70. & communiter est receptum in praxi ut tota die videmus. In maioribus autem necesse est vt assignetur titulus prout in Concilio Vrban. II. habito Placentiae constat de quo in c. sanctorum dist. 70. dicit sanctorum canonum statutis consona sanctione de cernimus vt sine titulo facta ordinatio irrita habeatur & c. ne sordidum aliquem quantum exerceant vel cum dedecore ordinis mendicare cogantur vt dicitur in capitul. 2. sess. 21. de reform. cum non doceat eos qui diuino ministerio ascripti sunt cum ordinis dedecore mendicare aut sordidum aliquem questum exercere. Quare statutum est vt Episcopus ordinans aliquem sine titulo teneatur ei necessaria subministrare c. episcopus de praebend. Episcopus si aliquem sine certo titulo de quo necessaria vita praecipiat in diaconum vel presbiterum ordinauerit tandem ei necessaria subministret donec in aliqua Ecclesia conuenientia stipendia milita clericalis assignet, & c. & ibi omnes doctores. Et hic titulus potest esse duplex Nauarr. conf. 14. in principio de tempor. ord. & num. 3. & est communis opinio recepta in praxi scilicet vel beneficij d. ca. sanctorum distinct. 70. quod debet esse sufficiens ad victum dicit. cap. 1. Concil. Trid. sess. 21. de reform. ibi. statuit Sancta Synodus ne quis deinceps Clericus secularis quamuis alias sit edoneus moribus scientia & etate ad sacros ordines promouetur nisi prius legitime constet eum beneficium ecclesiasticum quod sibi ad victum honeste sufficiat pacifice possidere & c. & si illius beneficij ad hoc non habuit possessionem nullam incurrit poenam vt respondit Nauarr. conf. 15. de temp. ordin. Vel etiam patrimonij gloss. in dict. cap. episcopus verbo subsidium de praebend. & probatur in cap. tuis eo. tit. de praebend. ibi. Tuis quaestioibus respondemus quod clericis in minoribus ordinibus constitutos de patrimonialibus bonis habentes vnde possint congrue sustentari etsi non dum fuerint beneficium ecclesiasticum affecturi (dummodo aliud canonicum non subsistat) ad superiores poterit ordines promouere, & ibi glossa in verb. de patrimonialibus dicit quod isti habent patrimonium pro titulo Abb. num. 3. quod est etiam secundum mentem Concilij Tridentini. dicit cap. 2. illis verbis. Patrimonium vero vel pensionem obtinentes ordinari post hoc non possunt nisi illi quos Episcopus iudicauerit assignandos pro necessitate vel commoditate ecclesiarum suarum eo quoque prospecto patrimonium illud vel pensionem vere ab illis obtineri taliaque esse que eis ad vitam sustentandam satis sint, atque illa deinceps sine episcopi licentia alienari aut extinguere, vel remitti nullatenus possint donec beneficium ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel alimunde habeant, vnde viuere possint antiquorum canonum penas super his innotando. Ex quo tex. primo colligitur quod potest quis ordinari ad titulum patrimonij. Amplia idem esse ad titulum donationis ex Congregationis Conc. sententia si ita episcopus iudicauerit pro utilitate aut necessitate ecclesiarum, & si donatio est vera realiter & non ficta: & illa bona donata ex eiusdem congregationis sententia non possunt alienari absque Episcopi licentia donec beneficium ille adeptus fuerit vel aliunde habeat, vnde possit viuere. Nauarr. conf. 14. num. 2. & de temp. ordin. & communiter alij. Et alias censetur sacra congregatio & concessit ob penuriam sacerdotum, vt possit quis ordinari sine beneficio vel patrimonio dummodo quis spondeat necessaria militrandis, & si debet tantundem quantum valet res donata non videtur suspensus vt respondit Nauarr. conf. 13. & 47. de temp. ord. Secundo colligitur hoc patrimonium debere esse sufficiens Nauarr. conf. 18. de temp. ord. vbi quaerit ad eo qui dixit habere sufficiens patrimonium cum non haberet, & dicit non esse beneordinatum nisi parum siue quantitas que non esset notabilis arbitrio boni viri deesset, & de sententia congregationis quam titas patrimonij non taxatur, sed remittitur ad terminos iuris: et hoc ergo iudicium arbitrium arg. l. 1. ff. de iur. delib. & qui sunt ordinatus cum esset filius diuitis, & non haberet nisi mobilia, non videtur suspensus, sed curare debet vt quam primum dictus titulus bonorum mobilium conuertatur in bona immobilia Nauarr. conf. 29. de temp. ord.

16 Tertio colligitur hoc patrimonium non posse alienari nisi consequatur ordinarius aliud beneficium vel habeat aliunde ex quo possit viuere Nauarr. conf. 13. n. 3. de temp. ordinand. & ideo renunciatio dicti patrimonij est nulla Nauarr. conf. 16. num. 3. de temp. ordin. vbi ex hoc respondet quod ordinatus ad subdiaconatum cum titulo patrimonij, quem postea renunciat in fauorem parentum, & postea fecit se ad superiores ordines ordinari ab Episcopo cui facta fuerat fides de titulo patrimonij ex hoc non incurrit censuras cum non praestet impedimentum quod nullum est, hoc idem vult idem Nauarr. conf. 42. eodem titulo de temp. ordin. Quarto colligitur ex finalibus verbis quod Concilium innotat penas antiquorum canonum in ordinatis aduersus formam huius decreti id est penas. ca. cum secundum de praebend. non penas cap. nemine & cap. sanctorum dist. 70. vt censuit sacra congregatio Conc. Ideo alias censuit quod ordinatus contra formam huius decreti sine beneficio & patrimonio non est suspensus neque aliquam poenam incurrit, sed cogendus est ei Ordinarius providere iux. dict. cap. cum secundum, nam hic solus canon & non alij est a Concilio innotatus. Vnde iste non erit suspensus ab executione ordinum, quare celebrando non fit irregularis quicquid in contrarium voluerint Abb. in c. cu contingat de etat. & qual. Idem Abb. in c. veniens in primo not. de fil. presb. Burgal. de irreg. tit. de dispens. p. 1. q. 5. nu. 24. Maiol. in cod. tract. lib. 4. c. 15. ante. n. 1. quorum opinio est verior in puncto iuris cum dicit Concilium generaliter antiquorum canonum si per his penas innotando. Eoque magis cum solus ordinatus est in culpa decipiendo ordinaturum dicendo quod habet titulum beneficium vel sufficientem, nam hoc casu videtur suspensus ordinatus, & sic per Concilium tali casu est innotata poena dicit. c. neminem & c. sanctorum, vt respondit Nauarr. conf. 14. nu. 4. de temp. ord. & conf. 15. & 16. & c. si. 18. & conf. 47. nu. 3. eo. tit. si autem ordinatus bona fide ab Episcopo sciante, vel debente scire cum non haberet, quo se aleret, suscepit ordines, cum non haberet titulum, non ex hoc est suspensus, sed Episcopus debet ei providere, & in hoc Concilium innotat dict. c. cum secundum de praebend. ita Nauarr. in loco citato. limita tamen nisi per mendacia & fraudem fingendo titulum decepit Episcopus, nam tunc ordinator non tenetur ad alendum ordinatum Dec. in cap. Episcopus num. 13. de praebend. Nauarr. de conf. 14. num. 3. ne Episcopus absque culpa puniatur cap. 2. de conf. & quia dolus & fraus nemini patrociniari debent c. sedes Apostolica de refer. & si uterque est in culpa, vterque puniendus est Nauarr. dist. 14. num. 4. Pius tamen V. sel. rec. in conf. 64. incip. Romanus extendendo decretum conc. d. c. 2. ad clericos regulares in claustris degentes, & in perpetuum non emittentes professionem vel infra certum tempus statuit non posse ordinari sine titulo ne ex eundo mendicet apponit penas suspensionis executionis ordinum tam in ordinato quam in ordinante & ab hac constitutio ne Gregor. XIII. Sanct. mem. exemit patres de Iesu. Quinto colligitur taliter ordinatos ad titulum patrimonij esse vere clericos, & effici de foro ecclesiae quamuis non habeant ecclesiam Gloss. in d. c. episcopus verb. subsidium allegat c. ecclesiarum seruos 12. q. 2. & c. sunt 16. q. 1. & gaudent privilegio in bonis patrimonialibus vt scribit ibi Abb. num. 3.

17 Tertio colligitur hoc patrimonium non posse alienari nisi consequatur ordinarius aliud beneficium vel habeat aliunde ex quo possit viuere Nauarr. conf. 13. n. 3. de temp. ordinand. & ideo renunciatio dicti patrimonij est nulla Nauarr. conf. 16. num. 3. de temp. ordin. vbi ex hoc respondet quod ordinatus ad subdiaconatum cum titulo patrimonij, quem postea renunciat in fauorem parentum, & postea fecit se ad superiores ordines ordinari ab Episcopo cui facta fuerat fides de titulo patrimonij ex hoc non incurrit censuras cum non praestet impedimentum quod nullum est, hoc idem vult idem Nauarr. conf. 42. eodem titulo de temp. ordin. Quarto colligitur ex finalibus verbis quod Concilium innotat penas antiquorum canonum in ordinatis aduersus formam huius decreti id est penas. ca. cum secundum de praebend. non penas cap. nemine & cap. sanctorum dist. 70. vt censuit sacra congregatio Conc. Ideo alias censuit quod ordinatus contra formam huius decreti sine beneficio & patrimonio non est suspensus neque aliquam poenam incurrit, sed cogendus est ei Ordinarius providere iux. dict. cap. cum secundum, nam hic solus canon & non alij est a Concilio innotatus. Vnde iste non erit suspensus ab executione ordinum, quare celebrando non fit irregularis quicquid in contrarium voluerint Abb. in c. cu contingat de etat. & qual. Idem Abb. in c. veniens in primo not. de fil. presb. Burgal. de irreg. tit. de dispens. p. 1. q. 5. nu. 24. Maiol. in cod. tract. lib. 4. c. 15. ante. n. 1. quorum opinio est verior in puncto iuris cum dicit Concilium generaliter antiquorum canonum si per his penas innotando. Eoque magis cum solus ordinatus est in culpa decipiendo ordinaturum dicendo quod habet titulum beneficium vel sufficientem, nam hoc casu videtur suspensus ordinatus, & sic per Concilium tali casu est innotata poena dicit. c. neminem & c. sanctorum, vt respondit Nauarr. conf. 14. nu. 4. de temp. ord. & conf. 15. & 16. & c. si. 18. & conf. 47. nu. 3. eo. tit. si autem ordinatus bona fide ab Episcopo sciante, vel debente scire cum non haberet, quo se aleret, suscepit ordines, cum non haberet titulum, non ex hoc est suspensus, sed Episcopus debet ei providere, & in hoc Concilium innotat dict. c. cum secundum de praebend. ita Nauarr. in loco citato. limita tamen nisi per mendacia & fraudem fingendo titulum decepit Episcopus, nam tunc ordinator non tenetur ad alendum ordinatum Dec. in cap. Episcopus num. 13. de praebend. Nauarr. de conf. 14. num. 3. ne Episcopus absque culpa puniatur cap. 2. de conf. & quia dolus & fraus nemini patrociniari debent c. sedes Apostolica de refer. & si uterque est in culpa, vterque puniendus est Nauarr. dist. 14. num. 4. Pius tamen V. sel. rec. in conf. 64. incip. Romanus extendendo decretum conc. d. c. 2. ad clericos regulares in claustris degentes, & in perpetuum non emittentes professionem vel infra certum tempus statuit non posse ordinari sine titulo ne ex eundo mendicet apponit penas suspensionis executionis ordinum tam in ordinato quam in ordinante & ab hac constitutio ne Gregor. XIII. Sanct. mem. exemit patres de Iesu. Quinto colligitur taliter ordinatos ad titulum patrimonij esse vere clericos, & effici de foro ecclesiae quamuis non habeant ecclesiam Gloss. in d. c. episcopus verb. subsidium allegat c. ecclesiarum seruos 12. q. 2. & c. sunt 16. q. 1. & gaudent privilegio in bonis patrimonialibus vt scribit ibi Abb. num. 3.

21 Sexto collige ordinatis ad titulum patrimonij epi
 22 scopum non teneri dare t beneficia aut victualia d.c.
 episcopus de praben. ibi. *Nisi talis ordinatus de sua
 vel paterna hereditate subsidium vitæ possit habere.*
 & ibi hoc notat Inno. S. Bonavent. in 4. dist. 24. D.
 Thom. in ead. dist. 24. Idque procedit si habeat vnde
 vivere tam de sua quam de hereditate paterna & ibi
 Imol. col. 2. ver. vlt. vterius potes, dicit quod Episcopus
 23 t non tenetur dare si tempore promotionis ordi-
 natus habet patrem diuitem vel alium affinem a quo
 possit alimenta percipere, sequitur Dec. num. 7. nan-
 que non dicitur pauper, qui patrem habet diuitem c.
 24 i. de magist. extimum enim t patris filij reputatur
 Glo. in l. 2. C. qui æta. lib. 10. Alex. in l. in suis ff. de lib.
 & posth. Barbat. conf. 10. sapienter col. 1. libr. 2. Dec.
 25 conf. 443. num. 4. Tiraquell. in trac. de iure primoge-
 nit. q. 4. i. num. 17. & in l. si vnquam in præfat. nu. 24.
 26 C. de reuocan. donat. valet t enim consequentia pater
 est diues ergo filius Dec. d. conf. 443. num. 8. Alciat.
 in d. l. in suis num. 10. ff. de lib. & posth. filius enim ea-
 dem cum patre reputatur persona l. vlt. C. de impub.
 & alijs. subit. Soc. iun. c. 4. num. 4. lib. 2. & eadem ca-
 27 ro c. contradicimus §. auctoritate 35. q. 3. Sarn. in §.
 actiones num. 8. de act. quod tamen hodie non procedit
 stante dispositione nouissima conc. Trid. d. c. 2.
 28 namque requiritur t vt vere & realiter habeat patri-
 monium quod sit vel ex hereditate patris aut ei do-
 natum a Patre, vel ab alio vt ibi dicitur, alioquin non
 debet episcopus eum ordinare qui magna diligentia
 29 in clericos ad ordines sacros promouendos vt debet
 prout faciebat sanct. mem. Carolus Borromeus Car-
 dinalis sanctæ Prædixis Archiepiscopus Mediolanê-
 sis, vt omnibus compertum est & tradit Mascard. de
 prob. concl. 1140. num. 9. Qui episcopus debet esse
 cautus ne inter ipsum & ordinatum in collatione
 30 talis patrimonij loco tituli beneficijs intercedat ali-
 qua pactio t quod nunquam petat beneficium eccle-
 siasticum ab eo ex hac causa, quia esset simoniaca pa-
 ctio c. penul. de simon. Maiol. de irregul. d. c. 15. sub
 num. 2. sed si postea fuerit ordinato ad titulum patri-
 monij collatum beneficium poterit licite vivere de
 31 beneficio, & conferre redditus patrimoniales, &
 alienare illos, vt tenuit Inno. in d. c. episcopus & est
 * communis opinio de qua testatur Abb. ibidem nu. 2.
 vbi plura scribit in hac materia.
 32 Potest etiam aliquis t ordinari ad titulum semina-
 rij causa interuendi beneficio vnito seminario vt cõ
 33 * fuit sacra congregatio cõcilij, ita tamen poterit quis
 ordinari ad titulum seruicij in aliqua ecclesia cui ad-
 scribitur & deseruire tenetur in ordine subcepto c.
 16. l. 23. de refor. cum nullus debeat ordinari qui
 iudicio sui episcopi non sit utilis aut necessarius suis
 ecclesijs. Sancta Synodus vestigij sexti canonis cõc.
 Calcedonen. in harenedo statuit vt nullus in posticum
 ordinetur qui illi ecclesie aut pio loco, pro cuius ne-
 cessitate aut utilitate assumitur, non adscribatur vbi
 suis fungatur muneribus nec incertis vagetur sedi-
 bus, & hoc tradit Maiol. de irregul. lib. 4. c. 15. sub n.
 2. & gaudet iste priuilegio fori c. 6. l. 23. de refor.
 34 & ille ascriptus t certa ecclesie a nullo Episcopo re-
 * cipiendus est vt censuit sacra Congregatio Cõcilij.
 Cum ergo (redeundo ad propolium) non possit
 quis ordinari sine titulo ea ratione ne mendicet seq-
 35 tur quod huc ratio viget ne possit t illud beneficiũ
 * resignare ad quod quis t ordinatus & ita * ab om-
 * nibus tenetur & in * praxi seruatur alioquin nulla &
 inualida est renunciatio.

36 Limita vt possit t beneficium ad quod quis fuit or-
 dinatus renunciari quando ille haberet aliunde vnde
 viuere, facta mentione de duobus scilicet quod ad il-
 lud beneficium fuit promotus & quod habet vnde vi-
 uere vt probatur in dic. decre. Conc. Trid. c. 2. l. 21.
 de reform. ibi. *Id vero beneficium resignare non pos-
 sit, nisi facta mentione quod ad illius beneficiũ titulu
 sit promotus, neque ea resignatio admittatur nisi con-
 stito quod aliunde viuere commode possit & aliter
 facta resignatio nulla sit,* quod etiam colligitur ex c.
 sanctorum ex cap. neminem dist. 70. ex c. episcopus
 ex c. ius de praben. cum alijs supra allegatis. Ratio
 quod in dict. casu admittatur resignatio est quia tũc
 quoties habet aliunde ex quo viuere possit cessat ratio
 sacrorum canonum de mendicitate, ergo debet
 37 cessare t prohibitio cap. cum cessante de appell. la di-
 gere §. quamuis de iurepatr. late Tiraquell. in trac. ces-
 sante causa.
 Et ratio cur debet exprimi quod fuit ordinatus
 ad titulum illius beneficij est quia Papa potest ex hac
 narratione moueri ad nõ admittendam renunciatio-
 nem arg. d. c. sanctorum & tamen regulariter t debent
 38 narrari illæ qualitates ex quibus posset moueri con-
 cedens negare vel ne Felin. cap. in nostra de refor. lo.
 Schu. de benef. p. 3. qu. 11. Menoch. de arbitr. iud. cal.
 * 201. & communiter * doct. in ead. aures de refor. Seba-
 stian. Medicis in additionibus ad Abbatem antiq. in
 c. admonet de renunciat. vbi loquitur in terminis no-
 39 stris. Ideo si de hoc non fuerit facta mentio, t nulla
 * resignatio vt * censuit sacra cõgregatio Conc. de ann.
 1588. & fuit resolutum in Rot. in vna Salamantin. co-
 ram R. P. D. Orano. Auditore doctissimo mense Ma-
 * ij eiusdem anni 1588. in vna * Ispalen. coram R. P. D.
 40 Platta 17. Junij 1588. Hinc t est qd de beneficio con-
 cesso mterationis gratia facienda sit specihca mētio
 Vinc. de Franch. decis. 181. num. 8.
 Quæ ratio etiam concludit vt debet exprimi qd
 habet aliunde, ex quo possit viuere, nam alioquin nõ
 * concederetur, & non admitteretur resignatio prout
 * quotidie videmus fieri, & ideo hæc clausula apposta
 in supplicatione quia resignans habet aliunde vnde
 41 t viuat respicit substantiam gratiæ, nam attentio istius
 * alias non solet concedi iux. d. cap. 2. l. 23. Conc.
 * Trid. de refor. & ita fuit resolutum * coram R. P. D.
 Orano 5. Decemb. 1586. in vna Lucan. quamuis Na-
 uar. conf. 23. in fine vers. secundo, de praben. teneat
 contrarium, cuius opinio posset procedere in foro
 conscientie, vt ipse paulo ante in dicto conf. firma-
 uerat, in eo qui renunciavit beneficium ad cuius titu-
 lum fuerat ordinatus referuata pensione centum, vt
 fit tutus in foro poli, cum habeat, vnde viuat, licet nõ
 expresserit quod fuerat ordinatus ad titulu illius be-
 neficij. Et hæc si fuerit facta resignatio corã summo
 Põfice, si vero Ordinarius admisit resignationẽ ex
 tra hunc casum vtique teneat de suo ministrare arg. d. c.
 Episcopus de præbend. nam sicuti adest culpa in or-
 dinando sine titulo, ita adest hoc casu. Hinc congrega-
 * tio * Conc. alias rescripsit his verbis ordinarius qui
 admisit resignat onem factam ab aliquo presbytero
 qui nihil aliud præter illud beneficium habebat vnde
 commode sustentari possit tenetur cum alere nec po-
 42 test eidem beneficium illud resignatum restituere,
 sed in eo instrui debet ille, qui præsentatus fuit a pa-
 trono. ergo si fuerit collatum huiusmodi beneficium
 tenet collatio facta & alias eadem * congregatio Con-
 c. * censuit quid si Ordinarius non habens facultatẽ
 admittendi resignationes nisi in certis casibus iuxta
 con-

42 constitut. Pij Quinti si illam admiserit extra illos casus
 de beneficio habito in titulum beneficium vacat,
 sed Ordinarius de proprio illi providere tenetur &
 * alias * fuit decifum per eandem Congregationem Cõ-
 43 cilij quod t si aliquis habens beneficium ad quod fuit
 in titulum ordinatus iurauerit illud resignare vel con-
 stituit procuratorem ad resignandum & iuravit illũ
 non reuocare compellitur renunciare & poterit pro-
 curatorem reuocare premiffa abfolutione a dicto
 iuramento.
 Et hæc sufficienter dixisse circa hanc pulcherrimam
 materiam.

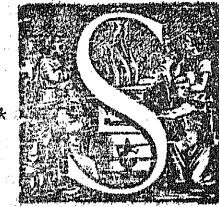
raconen. de mente Iuuii 1530. teste Sarn. decis. 2. lib. 1. in manu scr.

Quæro Quæro: An benefi-
 ciũ sine redditibus possit
 resignari? quamuis regula-
 riter t beneficia non de-
 beant esse sine redditibus
 Ferret. conf. 312. num. 1.
 tamen si reperiantur vera
 est conclusio posset resi-
 gnari etiam in fauorẽ vt
 fuit resolutum * in Rot.
 coram Io. Paul. in vna Tar-
 coram Io. Paul. in vna Tar-

SEPTIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia exempta possunt resignari etiam in fauore.
- 2 Beneficia exempta possunt permolari.
- 3 Resignatio beneficij exempti debet fieri coram Papa.
- 4 Papa est superior exemptorum.
- 5 Beneficia exempta dicuntur triplici respectu.

Septimo Quæro an bene-
 ficia exempta possunt resi-
 gnari? communis opi-
 nio omnium doct. est af-
 firmatiua etiam in fauore;
 nam possunt ex * com-
 muniore opinione tiam
 beneficia permolari Pe-
 r. de Perus. in tract. de
 permul. benef. 2. par. q.
 vlt. Petr. And. Gamm. in c. primo num. 132. de rer.
 permul. lib. 6. namque nihil repugnat.

Declar. tamen dummodo huiusmodij, resignatio
 beneficiorum exemptorum t fiat coram summo. Pon-
 tifice si soli Papæ subiecta sunt, ipse enim t duntaxat
 est superior tunc cap. auctoritate de priu. lib. 6. not.
 in clemen. 1. de reb. eccles. & probatur in cap. si Ab-
 batem de elect. lib. 6. vbi ab omnibus hæc conclusio
 * recipitur secundum quam pluries in Rota decifum *
 * fuit. Et hæc declaratio procedit si beneficium est ex-
 * ptum quia soli Papæ subiectum est, ita Gamm. dicta
 cap. 1. num. 132. de rerum permul. lib. 6. vbi dicit tri-
 1 plici ratione dici beneficium exemptum primo quia so-
 li Papæ est subiectum, secundo quia est exemptum a
 proprio episcopo, verum subest proprie prælato &
 hoc casu si proprius prælatus habet iurisdictionem
 episcopalem aut priuilegium ipse poterit recipere re-
 nunciationem, tertio quia ecclesia est exempta a iurif-
 dictione episcopi, populus vero nequaquã & hoc ca-
 2 sus secundum Petrum de Perusio & Gamm. poterit
 episcopus recipere denunciationem.

OCTAVAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia non debent esse sine redditibus.
- 2 Beneficia sine redditibus possunt resignari in fauore.

NONAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia vnita non possunt resignari.
- 2 Beneficia vnita non possunt permolari.
- 3 Beneficium vnitum non dicitur amplius beneficium.
- 4 Vnio fit ex necessitate & utilitate.
- 5 Res subiecta restitutioni non potest alienari.
- 6 An per vnionem acquiratur ius ad rem vel in re.
- 7 Vnio de beneficio viuens, fit absq; præiudicio ipsius.
- 8 Resignatio facta in fauorem cum narratiua vnionis valet, & suspendit vnionem.
- 9 Papa suspendendo vnionem, non facit præiudicium considerabile.
- 10 Papa est dominus beneficiorum.
- 11 Aliud est differre aliud tollere.
- 12 Verbum per cessum non capit renunciationem in fauorem sed simplicem.
- 13 An requiratur derogatio iuris auertiti.
- 14 Non facta mentione vnionis resignatio est inualida.
- 15 Gratia est surreptitia non facta mentione vnionis.
- 16 Papa non presumitur dare literas præiudiciales.
- 17 In generali concessione non venit illud quod Princeps non esset concessurus.
- 18 Regula Cancellaria tollens vniones quæ effectum sortita non sunt non tollit factas auctoritate Concilij Tridentini.
- 19 In quibus casibus Concilium Tridentinum mandet fieri vnionem.
- 20 Resignatio nulla ob non factam narratiuam vnionis ius non abdicat.
- 21 Non faciens mentionem vnionis cũ sciret abdicatus.
- 22 Subintrat vnio facta renunciatione coram ordinario.
- 23 Verba per cessum vel decessum quomodo intelligantur.
- 24 Expectatiua capit beneficium vacans ex renunciatione facta in manibus ordinarij.
- 25 Expectatiua capit omnem modum vacationis.
- 26 Exceptio firmat regulam in casibus non exceptatis.
- 27 Subintrat vnio facta renunciatione simplici coram Papa.
- 28 Resignatarius consequitur beneficium & quæ sunt annexa beneficio resignando.

Nono Quæro, An beneficia vni-
 ta possunt resignari antequam
 vnio fortia effectum? exem-
 plum si beneficium Titij est
 vnitum beneficio meo aut
 alteri vt post eius mortem sor-
 tiatur effectum; An hoc casu
 Titius possit illud beneficium
 resignare in fauorem alterius?
 * communis * opinio est negatiua quam t tenuit Ol-
 drad.

drad.conf.257.num.20.verf.3.Fel.in ca. noſtra num. 23.de refr.Petr.Greg.Syntag.iur.lib.17.cap. 17.nu. 18. ita etiam * communis opinio eſt talia beneficia
 2 t vnitā non poſſe permutari Io.And.in addit. ad ſpec. tit.de præb.in princ.Feder.de Sen.conf.195.incipit p mutatio & in tract.permut.benef.33.Rot. decif.1. de rer.perm.in antiquioribus & decif.3.de rer.perm. in antiquis Petr.And.Gamb.in c.licet num.78. eod. tit.in 6.vbi dicit ita eſſe tenendum * in iudicando & * num.80.dicit hanc eſſe veram de*communi etiam at teſtatur Bellam.de permut.benef.3.q.7.num.10.
 Et probatur hæc conſuſio in c.5.ſeſl.21. de referen. ibi. *Qua vniones etiam non poſſunt reuocari nec quoquomodo infringi vigore cuiuſcunq; promiſſionis etiam ex cauſa reſignationis aut ſuſpenſionis & in c. 18.ſeſl.23.de reform. ibi. nec per reſignationem ipſorum beneficiorum vniones, & applicationes ſuſpenſi vel alio modo impediſi poſſunt ſed omnino quacū que vacatione etiam ſi in curia effectum ſuum ſortiantur & quacumque conſtitutione non obſtante, & c.*
 3 Et ratio eſt quia beneficium t vnitum non dicitur amplius beneficium Oldrad.conf.257.factū tale eſt. num.15. & num.18.Caccialup.de vnionib.q.11. ar.8. nu.7.D.meus Card.Parif.conf.31.nu.10.vol.4. Mandol. de Inſir.reſignat.q.14.in princ. & eſt communis * opinio.
 Secunda eſt ratio quia ſi valida eſſet reſignatio im pediretur t vno quæ ſecundum * magis communem opin. ſit ex neceſſitate, & vilitate ecclēſiæ Rebuff. in prax.tit.de Vnion.naque vnus renunciet alteri & ille alijs ita qd nūquam eſſet locus vnioni: ſicuti reſ ſubiecta t reſtitutioni alienari non poteſt l. vlt. §. ſed quia C.comm.de leg. Ioann.And.in addit. ad Specu. in tit.de præbend.in princita & beneficium vnitum ſiue teneas per vnionem quæri ius ad rem vt per Ol drad.conf.257.num.29. vel in rem vt per Put. decif. 357.num.10.lib.1.
 Tercio accedit quia vno de beneficio viuētis ſit abſque præiudicio obtinentis vt eſt * communis opi. de qua per Caccialup. & Rebuff.locis citatis: hoc ve rificatur ſolum ſemel in eo qui de præſenti obtinet tempore vnionis l. boues §. hoc ſermone ff. de verb. ſign.vbi late Tiraq.
 Limita non procedere quoties reſignatio facta eſ ſet in Curia ad fauorem alicuius cum narratiua vnio nis,nam hoc caſu Papa admittendo reſignationem, & conferendo beneficium reſignatum ei in cuius fa uorem fuit facta t ceſſio cum clauſula, & nō alias & c: videtur ſuſpendere pro illa v ce vnionem prout fuit reſolutum in Rot.in vna* Conchen.præſlimonii 23. Octob.1542. teſte Put. decif.357.libro 1. Mandol.in prax.de ſignat.grat.tit.renunciationes col.4.in fi. Nā que ſummus Pontifex ſuſpendendo non dicitur face re præiudicium t conſiderabile vnioni quia poteſt eſ ſe quod reſignatarius præmoriatuſ reſignat t ſic vnio citius habebit effectum & vnio t concernit pro prietatem beneficij, collatio vero fructus, vnde non erit abſurdum vt ex facto Pontificis ſuſpendatur pro illo tempore effectus vnionis ad not.per Ioā. And.in clem. diſpendioſam de Iudi. Nam t Papa eſt dominus omnium beneficiorum Sarm. in proemio reg. queſ. 11. col. 5. & aliud eſt tollere aliud verō diſſerre & ſuſpē dere Innoc.in c. cum inter de conſuetud.
 Confirmatur quia vnio ſit vt habeat locum quam primum beneficium vacauerit per ceſſum vel deceſ ſum quæ verbatim non capit renunciationem in fauorem alicuius, ſed tantum renunciationem ſimplicem

& mortem vt tradit Caſſad. decif. 3. de renun. faciunt ea quæ de indulto Cardinaliū in ſimili ſcribūt Card. S. Crucis decif. 71. Peleg. decif. 52. lib. 3. in manuſcrip. Put. decif. 523. lib. 2. & decif. 179. & 180. lib. 3.
 Et concedens vnionem videtur concedere ſub ta cita conditione vt locum non habeat in renūciatio ne facta in fauorem certæ perſone ex vſu* Palatij ſciēt is, & approbātis Bellam. decif. 167. Put. d. decif. 357. lib. 1. & ita communiter * practicatur.
 Quod etiam procedit ſi non ſit derogatum iuri q ſito, nam t quicquid voluit Oldrad.conf.223. & 257. factum tale eſt num. 29. ita fuit iudicatuſ in Rot. Put. d. decif. 357. lib. 1. melius tamen eſt vt ponatur derō gatio cum alijs clauſulis ſolitis, & ita vidi ſeruari.
 Vnde facta reſignatione in fauorem certæ perſo næ cum narratiua vnionis non ſubintrat vnio vt aliq; tenuerunt, ſed reſignatarius conſequetur beneficiū vt fuit tētum * in dict. Cochen. præſſimonij 23. Octo bris 1542. teſte Put. d. decif. 357. libro 1. Mandol. in prax. de ſignat. grat. tit. renunciationes col. 4. in fi.
 Si autem non fuit facta t mentio vnionis facta, in reſignatione in fauorem alicuius, reſignatio non tenet ita reſpondit Oldrad.conf.257.num.20. cum ſe quen. & num. 26. 27. & 29. Sequitur Put. d. decif. 357. num. 4. lib. 1. Rot. decif. 3. de rer. perm. in antiq. & eſt * communis opinio, tum qui a ſgratia eſt ſubreptitia, cum in ea non ſit facta mentio vnionis ad not. * per omnes & præcipue per Fel. in cap. ſuper literis de refr. ſcrip. Tum quia non eſt verifimile quod Papa voluerit tollere & impedire effectum vnionis cum ſumm. Pontifex non t intendat dare literas præiudiciales al teri niſi expreſſe exprimat Archid. in cap. cum aliqui bus & cap. quāuis de refr. eo maxime cum vnio re ſpiciat neceſſitatem, vel vilitatem ecclēſiæ cap. vnio 10. q. 3. e. poſtquam h. 6. q. 1. Hinc in generali conceſ ſione non venit t illud quod Princeps non eſſet con ceſſurus cap. in generali de reg. iur. l. qui peculij ff. de pecul. qd eo maxime procedit ſi vnio fuit facta au t oritate Concilij Tridentini, nam t Regula Cancell. tollens vniones, quæ effectum ſortite non ſunt, non tollit factas auctoritate Concilij Triden. vt in caſu c. 5. ſeſl. 21. de reform. cuius auctoritate epifcopus tan quam ſedis Apoſtolicę delegatus poteſt facere vnio nes quorumcunq; beneficiorum etiam generaliter vel ſpecialiter referuatorū, & affectorum (ſine tamen præiudicio obtinentium) propter eorum t pauperia tem. Et ratione tenuitatis fructuum Cathedralis ec clēſiæ vniuntur per ſumm. Pontificem habita relatio ne Concilij provincialis capit. 13. ſeſl. 21. de reform. Conc. Trid. & ratione etiā tenuitatis epifcopus vnit beneficia ſimplicia præbendis c. 15. ſeſl. 24. de refor. Conc. Trid. ita pro erectione ſeminarij c. 18. ſeſl. 23. de reform. in eod. Conc. Trid.
 Sed dubium eſt an hoc caſu cum non valeat reſi gnatio ob non factam narratiuam vnionis ſubintret vnio? communis * eſt opinio t ius non abdicari a reſi gnante, & per conſequens reſignantem poſſe conti nuare ſeu redire ad ſuum beneficium, vt tenet Oldr. quem reſert & ſequitur D. meus Card. Parif. conf. 114. num. 7. & 8. vol. 4. ſecundum quā opinionem fuit iudicatuſ per ſacram Congregationem Con cilij, & ſic expectandus erit euentus ſimplicis vacatio nis, quod limita non habere locum t quoties reſignās ſciens vnionem de ea non fecit mentionē, quia tunc ſcienter nulliter videtur renunciaſſe & per cōſequēs amittit ius iux. decif. Rot. * factam de anno 1567. cu ram Seraphino de qua dictum eſt lib. 1. q. 3.
 Ex

Et hæc quæ diximus procedunt in reſignatione quæ ſit in manibus ſummi Pontificis, coram quo po teſt fieri renunciatio etiā in fauorem. Si autem quis re teneo reſignat beneficium vnitum t coram Ordinario o teneo ſubintrare vnionem & per conſequens Ordina rium non poſſe illud beneficium conferre nam: que vnio ſortitur effectum per ceſſum vel deceſſum & ſic in caſu mortis & renunciationis ſimplicis Put. d. decif. 357. lib. 1. Caſſad. decif. 3. de renunc. Card. S. Crucis decif. 71. Peleg. decif. 52. lib. 3. & * commu niter doct.
 Ita etiam expectatiua t Capit. beneficium vacans p reſignationem factam in manibus Ordinarj etiam in menſe Apoſtolicæ Colleſtan. in cap. pro illorum col. 1. verſic. ſed quid de præbend. Idem Collaſt. cap. 1. colum. 8. in fin. verſic. ſed quid de reg. iur. & ita * ſeruari atteltatur Aeneas de Falconi. de expectat. quæſt. 2. principali num. 31. & ita fuit reſolutum in Rot. in vna* Columbrien. Canonicatus & præbend. die 27. Februarij 1541. teſte Put. decif. antiq. Ptolom. decif. 135. Moedan. decif. 132. ſub. tit. de præbend. incipit fuit reſolutum in manuſcrip. namque t expectatiua cap pit omnem modum vacationis excepis caſibus 26 in illa contentis. Et illi t caſus firmant regulam in contrarium in caſibus non exceptuatis l. quæſitum & de nique ff. de fund. inſtruc. cap. 2. de coniug. leprof. venit enim omnis modus vacandi gloſſ. in cap. cupien tes in principio de elect. in 6. Franc. & alij in cap. ſuſceptum de refr. ſcrip. lib. 6. Lapus alleg. 6. colum. 2. cum alijs vt per Fel. in cap. in noſtra num. 47. de re ſcr. Io. Selu. de benef. 3. quæſt. 12. num. 69. Rebuff. in praxi tit. pars ter. ſignat. in verſic. alia clauſula nu. 2. & in tit. requiſita ad collationem nu. 47. & 49.
 Idemque erit dicendum in renunciatione ſimpli ci facta coram ſummo Pontifice, vt tunc ſubintret vnio, quia eadem ratio viget, verum ſi ſummi Pontifex conferat ad alicuius inſtantiam & deroget vnioni, va lida eſt collatio, alias eſt ſubreptitia per ſupra dicta.
 Et in hac materia ſcias quod ſi alicui fuit reſigna tum beneficium, reſignatarius conſequetur illud be neficium reſignatum, & quæ t illi beneficium ſunt vni ta vt fuit reſolutum in Ro. in vna Abulen. Deſerē in die 14. Martij 1543. coram Put. teſte eod. decif. 442. lib. 1. & facit tex. Concilij Tridentini cap. 9. ſeſl. 25. de reformat. §. in ſuper.

Alexan. in l. filię num. 1. ff. ſolut. matrim. Gabriel. cōf. 187. num. 6 lib. primo, nam huiusmodi beneficia nō poſſunt permutari vt poſt Cardin. tenuit Barbat. in cap. quæſitum col. 4. de rerum permut. cum alijs vt p Gamm. in cap. licet num. 42. de rerum permut. lib. 6.
 * vbi tradita * iudicandum eſſe Rot. decif. 16. num. 8.
 * de rerum perm. in antiq. Aene. de Falcon. de expect. q. 3. num. 31. vbi dicit ita * ſeruari. & eſt * communis opi nio. Et ratio eſt quia expectantes & concedentes elu derentur contra notat. in clem. 1. de renū. & plura poſ ſem ad hoc cumulare, quæ omittam ſtante prohibitio ne expectatiuarum etiam in fauorem t collegiorum vniuerſitatum & ſingularium perſonarum etiam ſub nomine indulti per Concil. Trid. cap. 10. ſeſl. 24. dere form.
 Declara tamen t niſi eſſet facta reſignatio coram Papa & Papa admitteret habita ſciētia expectatiuæ cū de rogatione iuxta ea quæ diximus ſupra de vnione decif. 357. lib. 1.
 Si vero reſignatio eſſet facta coram Ordinario de beneficio ſuper quo t erat conceſſa expectatiua v. i. que per hanc reſignationem factam in manibus Or dinarij ſubintrat expectans quia beneficium vacat vt fuit reſolutum in Rota in vna* Colombrien. Cano nicatus, & præbendæ die 27. Februarij 1542. teſte Put. decif. 273. lib. 1. & dictum eſt ſupra q. præcedētī.

VNDECIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia manualia poſſunt reſignari in fauorem.
- 2 Beneficia manualia poſſunt permutari.
- 3 Regula de publicandis comprehendit manualia.
- 4 Beneficia manualia vacant per obitum, reuocationē ſuperioris, & reſignationem.
- 5 Beneficia manualia poſſunt eſſe perpetua at tēto quod prælatus non reuocabit.
- 6 Abbatie Regulares, & prioratus poſſunt reſignari.
- 7 Reſignatio beneficij manualis eſt valida expreſſa ma nualitate.
- 8 An promiſſio facta reſignatario ſit ad nutum reuoca bilis.
- 9 Quæ a ſuperiori dantur per inferiorem tolli non po ſſunt.
- 10 Verifimilis mens attendenda.
- 11 Inferior non poteſt inſirmare ſententiam Papæ.

DECIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia ſuper quibus conceſſa ſunt expectatiuæ non poſſunt reſignari in fauorem.
- 2 Beneficia huiusmodi non poſſunt permutari.
- 3 Expectantes non debent eludi.
- 4 Expectatiua hodie ſunt prohibita.
- 5 Ceſſio huiusmodi beneficiorū cū derogatione eſt valida.
- 6 Per renunciationem ſimplicem expectans conſequitur beneficium.

Decimo Quæro an beneficia t ſu per quibus conceſſa ſunt expectatiuæ a ſede Apoſtolica poſ ſunt reſignari in fauore alicuius communis * opinio eſt negatiua quam tenent Colleſtan. in cap. pro illorum num. 2. de præbend.

Vndecimo quæro an beneficia t manualia poſſunt reſignari? cō munis conſuſio eſt poſſe reſi gnari etiam in fauorem nanq; poſſunt t permutari Federic. de Sen. in tract. de permut. benef. q. 16. num. 24. Bellam. in eodem tract. p. 3. q. 5. Petrus de Peruf. in eodem tract. de perm. benef. nu. 10. And. Gamm. in c. licet num. 84. de rerum permut. in 6.
 * Hinc in vna* Aquilan. Prioratus coram Cantuccio die Veneris 28. Ianuarij 1583. fuit reſolutum regulā de publicandis reſignationibus habere locum in his beneficijs manualibus, ſi enim diſtorum beneficiorum renunciatio non poſſet fieri, vtique vana fuiſſet diſputatio?
 4 Namque dicta beneficia ſicuti vacant per obitum & reuocationem ſuperioris ſecundum gloſſ. & tex. in clem.

dem. regulares verb. reuocare de supplen. prael. negl. Selu. de benef. p. 3. q. 21. num. 2. Mil. in verb. beneficiu ita possunt vacare per resignationem, vt explicat no uis. Excl. D. Anaft. Germon. de Indult. §. irregularia num. 16.

Accedit quia vt dictu est dicta beneficia possunt esse perpetua attento quod praelatus forsitan non reuocabit & hoc sufficit arg. c. vlt. de rescr. lib. 6. l. sufficit ff. de cond. indeb. Bonif. de Vitall. in clem. prima. §. in quibus num. 3. de supplen. praelat. negl. Gammar. de potest. leg. a lat. lib. 4. num. 13. in fi. & numero 14. 15. & 16.

Ex quo inferitur t. Prioratus & Abbatis regulares hodie posse resignari tum ex supra dictis, tum etiam quia hodie dantur in perpetuum Gammar. d. tract. de auct. leg. a lat. lib. 4. Mandos. reg. 3. referuat. quæst. 11. num. 3.

Declara tamen vt huiusmodi resignatio facta in fauorem de beneficio t. manuali sit valida si fuerit expressa manualitas, alias est subrepticia vt fuit resolutu in Rot. in vna * Camerinen. coram Petrasanta teste Simonett. decif. 29. lib. 1. & decif. 42. lib. 2. in manu. Achil. decif. 7. de renunc. in manu. & faciunt ea, quæ scripta sunt de vnione, & expectatiuis in duabus præcedentibus quæstionibus.

Dubium tamen est t. An prouisio facta resignatorio sit ad nutum reuocabilis per superiores? aliqui tenent quod sic, quia Papa confert beneficium cum oneribus & qualitatibus suis non intendendo eius naturam alterare per hanc rationem hoc tenet Federicus de Sen. de permut. benef. q. 17. vbi Lap. in addit. Contraria tamē opinio verior mihi videtur, quam tenuit Paul. qui hanc conclusionem disputauit Perusia, vt tradit Alex. de Antill. quem refert & sequitur Gamm. d. cap. licet sub num. 84. ver. aduerte de rer. perm. lib. 6. tum quia Papa ex certa scientia confert, vnde non poterit reuocari illud beneficium iuxta not. per Innoc. in cap. Nisi de præbend. doct. in cap. cum inter de elect. tum etiam quia quæ a superiore dantur per inferiorem tolli non possunt. c. 1. vbi Inn. Abb. Dec. *

Bero. & communiter de conf. vtil. vel inutil. Accedit quia talis resignatio redderetur elusoria, vnde verisimilis mens summi Pontificis est velle vt illud beneficium sit perpetuum t. quæ attendenda erit Bal. conf. 180. lib. 3. Oldrad. conf. 13. cum quæstio in fin. Confirmatur quia ex scientia Papæ ille efficitur obedientiarus ipsius Papæ, & inferior non potest infirmare sententiam latam per Papam c. 2. de confirm. vtil. vel inutil. & hanc opin. tenent Bellam. de permut. benef. p. 3. q. 6. & est communis, & vera sententia.

DVODECIMAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Beneficia patrimonialia possunt resignari.
2 Beneficia patrimonialia debent renunciari in fauore filiorum patrimonialium.
3 Beneficia patrimonialia qua sint.
4 De beneficijs patrimonialibus indicatur, vt de alijs.
5 Indulta Cardinalium capiunt beneficia patrimonialia.
6 Regula de mense comprehendit patrimonialia.

Decimo Quarto an beneficia patrimonialia possint resignari? communis opinio est affirmatiua t. posse resignari etiam in fauorem dummodo fiat in fauore filiorum t. patrimonialium & illis cõferantur ita Mandos. de Infr. resign. q. 15. num. 8. ver. 2. & num. 13. & in seq. numeris explicat quæstio ista beneficia prout sum tur in Ciuitate Burgen. Calaguritan. & Palen. & alijs Hispania, & t. regulare est vt de hmoi beneficijs iudicetur sicut de alijs hinc t. indulta Cardinalium capiunt patrimonialia, Put. dec. 163. lib. 3. Caputaq. decif. 66. lib. 2. Hinc etiã regula de mense comprehendit patrimonialia, in vna * Calaguritana beneficii die * Veneris 30. Martii 1590. Coram R. P. D. Orano Auditore Rotæ Doctissimo.

TERTIAEDECIMAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Beneficia extincta & suppressa possunt resignari.
2 Beneficia huiusmodi possunt permutari.

Tertridecimo Quæro An beneficium extinctum & suppressum possit resignari ad fauorem, exemplum in beneficijs quæ non vacant vt sunt in ecclesia non numerata canonicatus & præbende cap. dilecto de terum permut. Gemin. in cap. liceat num. 24. in princ. de rerum permut. lib. 6. Affirmatiua opinio videtur verior in puncto iuris quam tenet. de lignano & collectan. quos refert & sequitur Gemin. d. cap. licet sum nu. 24. possunt itidem t. dicta beneficia permutari Gamm. d. cap. licet num. 91. ex rationibus ibi allegatis quamuis Bellam. de permut. benef. 2. par quæst. 1. num. 8. teneat contrarium. Et ad hanc quæstionem possunt applicari ea quæ supra diximus de vnione quæ poterunt videri.

DECIMAEQVARTAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Hospitalia aliquando conceduntur in titulum, aliquando in administrationem.
2 Hospitalia quæ dantur in titulum possunt resignari.
3 Hospitalia huiusmodi possunt permutari.
4 Hospitalia quoties dantur in titulum possunt permutari.
5 Constitutio de publicandis comprehendit hospitalia.
6 Hospitalia quæ dantur clericis in administrationem possunt resignari.
7 Hospitalia huiusmodi, non possunt sine labe symoniae vendi.
8 Hospitalia huiusmodi comprehenduntur sub constitutione Greg. XIII. de publicandis.
9 Præceptorie possunt resignari.
10 Præceptorie comprehenduntur sub beneficio.
11 Præceptorie an sint ad nutum amouibiles.

Decimo

Decimo Quarto Quæro an Hospitalia possint resignari? præmittendū Hospitalia aliquando conceduntur in titulum aliquando in administrationem, vt est communis opinio sententiã de qua Reluff. in tract. de pacific. possan. 81. & 82. & in tract. de nominat. q. 15. doct. omnes in clem. ga contingit de religio. domib.

- 1 Hospitalia quæ dantur in titulum possunt resignari simpliciter & in fauorem vt in casu Card. Palæot. de cõf. 112. alias 163. Brittonorien. hospitalis in manu. & in casu Card. Putei decif. 261. lib. 1. & est cõis* opinio quia talia hospitalia possunt permutari. Octid. quem refert, & sequitur Gamm. in c. licet n. 67. de rer. perm. lib. 6. Io. Andr. quem refert & sequitur Federic. de Sen. in tract. de permut. benef. q. 14. nu. 22. & alij* omnes nam quoties hospitalia dantur in titulum sunt beneficia & de eis sicut de beneficijs iudicatur Card. conf. 117. Mandos. reg. 16. can. q. 51. num. 3. & 4. Hinc die 13. Aprilis 1582. fuit resolutum in Rot. coram Cantuccio in vna Aquil. prioratus. t. regulam de publicandis resignationibus, comprehendere hospitalia quæ dantur in titulum.
2 Hospitalia vtriusque dantur clericis in administrationem iuxta formam clem. quia contingit. S. vt autem de religio. dom. possunt itidem resignari simpliciter & in fauorem, nam quamuis hoc casu ex communi non sint beneficia, tamen non est titulus totaliter profectus, sed ecclesiasticus & sine labe. Simonite vendi non potest not. in cap. consilium de hmoi. clem. literas de probata Feder. de Sen. tract. de permut. benef. num. 2. Bellam. in eod. tract. p. 3. q. 3. Petr. de Perus. in eod. tract. Gamm. in d. cap. licet nu. 67. de rer. perm. lib. 6. & omnes alij. Hinc in vna. Regien. * hospitalis coram R. P. C. Bubalo 23. Nouēbris 1587. fuit resolutum in Rot. dicta hospitalia comprehendendi sub constitutione fel. recordar. Gregorij. XIII. de publicandis.
3 Et quæ dicta sunt in hospitalibus extendo ad præceptorias datas siue in titulum siue in administrationem, siue ordinis sint S. Antonij vel alterius puta S. Ioannis Hierosolimitani S. Mariæ Theutonicorum & similia, nam t. comprehenduntur sub beneficijs late Mandos. reg. 16. Cancell. q. 51. & posse renunciari colligitur ex dec. Put. 129. & 177. lib. 3. quamuis t. sint ad nutum amouibiles, de quo fuit dubitatum* in Rot. Decembr. 1542. coram Marfican. teste Put. decif. 392. lib. 1.

DECIMAEQVINTAE QVAESTIONIS.

SVMMA RIVM.

- 1 Pensio est Ecclesiasticum beneficium contram nu. 11.
2 Dicitio alia implicatiua similia.
3 Pensio succedit loco beneficij.
4 Subrogatus sapit &c.
5 In impetratione est faciendã mentio de pensione.
6 Dispositio cap. Mandatum de rescriptis habet locum in pensione.
7 Pensiones non possunt resignari.
8 Pensiones transferuntur.
9 Pensiones non possunt permutari.
10 Pensio est onus temporale.
11 Pensio non est Ecclesiasticum beneficium.

- 12 Mandatum de beneficio nõ comprehendit pensionem.
13 Regula de infirmis non comprehendit transferentes pensiones in articulo mortis.
14 Pensio potest transferri in articulo mortis.
15 Cap. 6. sess. 13. Conc. Trid. de reform. non comprehendit pensionarium.
16 Pensionarius non tenetur residere.
17 Pensio non facit incompatibilitatem cum beneficio curato.
18 Pensionarius non obligatur ad officium magnum.
19 Pensionarius tenetur recitare officium B. Mariae.
20 Pensionario potest assignari.
21 Dicitio alius quandoque est repetitiua similia.
22 Regula vulgaris de subrogatione procedit cũ ad sensum eadem qualitates.
23 Pensionarius non est titulatus.
24 Pensionarius non venit appellatione beneficiarij.
25 Pensio potest cassari rãtione expressæ.

Decimo Quinto Quæro An pensiones quæ dantur in titulum sup beneficijs possint resignari? Videt quod sic quia pensio est ecclesiasticum beneficium vt tenuit And. Barbat. in c. Achaudientiam 2. de rescript. t. quia d. c. Ad audientiam inquit pensio est alia beneficia, & tamen dicitio alia est implicatiua similia Baran. l. sed & repolsari ff. de excusatiõ. Bald. in Auth. ex testamento C. de collat. tum etiam quia pensio t. succedit loco beneficij Glig. de pen. q. 56. & subrogatus sapit t. naturam eius in cuius locum subrogatur S. dicitur in l. de act. vbi Gomet. plurimã congorit Marfil. Sing. 2. §. 5. Traquetel. de legib. con nubial. §. 5. num. 190. cum seq. Hinc licet t. beneficiõ in impetratione faciendã est mentio, itã & de pensione, aliis est subrepticia impetratio Socce. Senico. l. 260. col. 1. lib. 2. Ber. in cap. super literis num. 72. de rescrip. Crelcen. decif. 237. in manu. Meaoch. de arb. iud. cal. 201.

Hinc dispositio t. mandatum de rescr. loquens de beneficijs habet locum in pensione vt ibi tenet Ino. in prin. Barb. num. 15. & tenuit* Rot. teste Sarn. de in fir. resign. q. 16. in princ.

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior & communis quod scilicet pensiones t. nõ possunt resignari in fauorem vt in specie tenet Sarn. de infr. resign. q. 16. col. 2. in princ. quæ ibi sequitur Mandos. col. 1. ver. regula in q. 1. Sed de licentiã transferri t. vt prædicti dicunt & communiter* alij. t. hinc nõ possunt permutari vt tenuit Petr. de Perus. in tract. de permut. benef. in 1. par. q. 9. Gammar. in c. licet nu. me. 87. de permut. benef. in 6. namque t. pensio non est perpetua vt beneficium, sed onus temporale Put. decif. 202. num. 3. lib. 3.

Et pensio non sapit titulum beneficiale, vt dicit Gammar. loco citat. nec est beneficium ecclesiasticum Abb. in cap. Ad audientiam 2. de rescrip. & ibi Fel. ac alij scriben. Anch. Gemin. Franc. & alij omnes in cap. quamuis de præb. lib. 6. Stafil. de grat. expectat. verb. forma 9. num. 12. Sarnen. in eo. tract. verb. gratias num. 92. * communis opinio de qua attestantur Io. Selu. in tract. de benef. p. 3. q. 3. n. 10. Hoied. de incõ patib. benef. in præfat. num. 3. & 2. part. cap. 7. num. 4. Hinc si mandatur alicui prouidere de beneficio vigore

22 *gore dicti mandati t de pensione prouidere non potest c. quamuis el primo de preben. lib. 6.*

23 *Hinc regulat de infirmis resignat. non comprehendit transferentes pensiones in articulo mortis prout fuit decifum in Rot. tempore Leon. X. teste Sarn. in cit. q. 16. & de anno 1541. tempore Pauli. III. ac die 13. Maij 1542. coram Thoma de Panis in vna. Gadie. prout attestatur. Sarn. in quibusdam addit. ma. nusc. ad coment. super regul. Cancell. decif. 8. Madof. d. q. 11. in fin. nam nulla lex prohibet huiusmodi traslationes pensionis posse fieri in articulo mortis. immo pensio potest t transferri in articulo mortis etiam qd in concessione simpliciter datur facultas transferendi. vt alias fuit sententiarum teste Pur. decif. 138. lib. 2.*

24 *Hinc die 19. Iunij 1586. sacra congregatio Concilij censuit c. 6. sess. 23. de reform. Conc. Trid. non comprehendere quo ad priuilegium fori eum. cui fuit reseruat pensio super fructibus aliquis beneficij.*

25 *Hinc pensionarius ratione huiusmodi pensionis non tenetur ad aliquam residentiam Archid. in c. quauis el primo n. 2. ver. prouideri de preb. lib. 6. gloss. Ioan. Andr. in verban. pensione Franc. in 2. not. Anch. ar. nu. 2. ver. 3. collig. Gemin. in final. verb. qd. c. quamuis Card. in j. c. vlt. q. 1. de cler. non res. Io. de Anan. in c. non satis col. 2. de Simon. Sarn. de ann. q. 21. Hieron. Paul. Rom. Io. Selu. quos refert & sequitur Gig. de pens. q. 3. nu. 4. & communiter doct.*

26 *Hinc pensio non facit incompatibilitate et alio beneficio curato vel requirenti residetia Imolin. clem. gratia. nu. 10. de reser. Gig. de pens. quasi. 42. Duen. in Regul. 7. in 3. Imit. Benedic. Cap. tract. regul. 90. nu. 92. communiter vt per multa resoluunt Alfol. Hoied. de incompat. benef. p. 2. cap. 7. in princ.*

27 *Hinc pensionarius non obligatur ad officium magnum Gig. de pens. q. 30. nu. 2. Domin. Sals. lib. 10. de iust. & iur. q. 5. art. 3. licet ad officium beate. Mariae Virginis ex precepto Pij V. Pontif. Max.*

28 *Hinc etiam pensio Laico. potest assignari Card. in clem. 2. q. 9. de off. ordin. Cacialup. de pens. q. 12. num. 2. Gig. in eo. tract. q. 21. per totum Petr. And. Dam. de auct. leg. a. lat. lib. 6. tit. de pens. n. 246. tit. de pens. n. 246. Redoan. de spol. eccles. iustico. quast. 8. §. ad maiore num. 26. Rebuff. de pacif. poss. nu. 151. Card. Paleott. in tract. de not. & spu. capi. 58. num. 4. & Communiter doct. cu declarationib. vt p. dictos doct.*

29 *Non obstant in contrarium allegata. namque doct. etri. Barbat. in d. cap. Ad audientiam. Communiter est reprobata. nec eius rationes concludunt. namqua tenus attinet ad ponderationem. subtilem dict. cap. ad Audientiam super dictione alia Respondetur quod quandoque dictione talia alia aliud est repetitua dissimilum. vt in euangelio cap. 19. Ioan. Crucifixus est Christus & alij duo latrones. tradit late Felin. in c. sedes de reser. & in cap. cum non ab homine de Iudic. & in cap. veniens in fin. de Simon. Soc. conf. 300. causa vers. tertio. principaliter in princ. li. 5. Ad illud vero qd dicit de subrogatione respodetur illa coem. & vulgar. eod. clusione no. pcedere quoties in subrogato no. sunt eade. qualitates & conditiones qd in principali Bar. in l. 1. §. vlt. C. de prepos. agen. in reb. li. 12. Bald. in l. Parabolani C. de episc. & cleric. Aret. in l. nemo col. 2. in fin. ff. de duob. reis cu alijs vt vt p. Ias. & Sarn. in dict. §. fuerat in st. de actio. sed pensio diuersas habet qualitates a beneficio & in casu de quo agitur quia beneficiatus est in titulatus. pensionarius vero. t non. vt est. Communis opinio de qua supra. Ideo appellatione beneficiarij non*

24 *venit t pensionarius Burfat. conf. 351. nume. 27. Nec obstat esse faciendam mentionem. &c. cum & mentione fiat de alijs. & tamen non omnia de quibus fit mentione sunt beneficia vt est. Communis & late resoluunt Io. Selu. d. q. 3. par. 1. de benef. Alfol. Hoied. d. c. 7. 1. in par. de incompat. benef. num. 16.*

25 *Potest tamen t habens pensionem illam non exire. & sic renunciane tacite hoc modo in fauorem illius a quo solucnda est. vt est. Communis opin. omnium. huiusmodi doct. vel expresse illam cassare. vt dicitur late in loco.*

DECIMAESEXTAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M

- 1 Beneficia reseruata possunt resignari.
- 2 Beneficia reseruata possunt renunciari coram ordinario.
- 3 Ordinarij non possunt conferre beneficia resignata coram ipsis.
- 4 Beneficia reseruata non possunt permutari.
- 5 Ordinarius potest recipere renunciationem Beneficij litigiosi non tamen illud conferre.
- 6 Ordinarius non potest recipere beneficia reseruata.
- 7 Papa solus confert beneficia reseruata.
- 8 Collatio beneficij reseruati facta per inferiorem est nulla.
- 9 Per reseruationem ligantur manus ordinarij.
- 10 Reseruatio inficit titulum. & possessionem.
- 11 Renunciatio beneficij reseruati facta coram ordinario inducit veram vacationem.
- 12 Agenti obstat exceptio renunciationis.
- 13 Exemptus non potest renunciare beneficia reseruata coram ordinario.
- 14 Per nouam promissionem ratificatur resignatio. et collatio nulla.
- 15 Immo. Olaus reuocauit licentias resignandi beneficia reseruata.
- 16 Reseruatio est duplex generalis. & specialis.
- 17 Speciales reseruaciones abierunt ab usu.
- 18 Beneficia vacantia in vrbe sunt reseruata.
- 19 Papa est Episcopus Vrbe Romae.
- 20 Beneficia exemptorum sunt reseruata.
- 21 Beneficia deuoluta sunt reseruata.
- 22 Beneficia quae uacant per incompatibilitatem sunt reseruata.
- 23 Beneficia promotorum sunt reseruata.
- 24 Reseruatio inducitur per constitutionem sum. Pont. est generalis.
- 25 Beneficia collectorum officialium. & familiarium sunt reseruata.
- 26 Beneficia collectorum sunt reseruata quamuis no. eseruerint officium.
- 27 Beneficia vacantia per priuationem sunt reseruata.
- 28 Beneficia committentium confidentiam sunt reseruata.
- 29 Beneficia vacantia propter crimen heresis sunt reseruata.
- 30 Beneficia omnia vacantia sede Episcopali vacante sunt reseruata.
- 31 Beneficia collata personis prohibitis sunt reseruata.
- 32 Beneficia parochialia collata non seruat a forma Cap. 18. sess. 24. Concil. Trid. de reform. sunt reseruata.
- 33 Beneficia vacantia in Abbatia S. Crucis diocesis Eugubina sunt reseruata.
- 34 Greg. XIII. Erexit plura collegia in vrbe et extra.

- 35 Beneficia familiarium Papae sunt reseruata.
- 36 Qui dicantur familiares. & continui commensales.
- 37 Conclauista sunt familiares.
- 38 Milites Laurentiani sunt familiares.
- 39 Alfonso Guenara Vicecamerarius laudatur.
- 40 Commissarius Camerae est familiaris.
- 41 Thesaurarius Datariae est etiam familiaris.
- 42 Auditor Causarum confidentiarum est familiaris.
- 43 Cardinales sunt familiares non tamen continui commensales.

Decimo sexto Quaero an beneficia reseruata possint resignari? Communis opinio est affirmatiua. qd tenuit Rot. decif. 10. de renun. in ant. & decif. 4. de renun. in nou. Lap. in addit. ad Feder. de Sen. in tract. permut. q. 36. nu. 62. Bellam. in eod. tract. p. 3. q. 1. & q. 2.

Lancelott. de attent. p. 1. c. 3. num. 144. & alij doct. Communiter inferius citandi. etiam in fauorem. vt tenent doctores praedicti.

Et haec conclusio procedit tam si resignatio fiat coram summo Pontifice quam etiam si fiat coram Ordinarijs. nam licet reseruatio t faciat beneficiu quo ad potestatem conferendi. non tamen afficit illud quo ad potestatem renunciandi. hanc rationem habes in decif. 4. per Bilignett. de renunc. dummodo t ordinarij non conferant beneficia reseruata resignata coram ipsis ita Lap. loco. cit. Rot. d. decif. 4. de renun. in nou. Rot. decif. 4. de renun. per Bilignett. Cassad. decif. 8. num. 9. de prebend. Petr. Greg. Sintag. iur. li. 17. c. 17. Gabr. conf. 189. num. 6. lib. 1. Caputaq. decif. 45. par. 1. in impressis & decif. 357. lib. 1. in manufer. Rober. Lancelott. in tract. de atten. p. 1. c. 3. nu. 145. vbi alios ad hoc citat & refert. ita fuisse decifum in vna Caurien. Archidiaconatus coram Verallo die 20. Maij 1562. & ita fuit dictum coram R. P. D. Lancelotto n. c. Illustrissimo ac amplissimo Card. in vna Albigenen. Canonicius de mense Iunij 1579. vt habetur in quodam lib. decif. 513. in manufer. p.

Hinc reseruatio impedit permutationes coram Ordinarijs. nam si possent admittere permutationes deberent conferre permutatibus c. 1. vbi. Communiter doct. de rerum permut. lib. 6. Ideo prohibetur admittere Cald. conf. 3. de rerum permut. Io. de Lignan. & Imol. in clem. 1. eod. tit. Fed. de Sen. in tract. de perm. benef. & Petr. de Peruf. in simili tract. 2. part. in prin. Egid. Bellam. in eodem tract. in 3. par. q. 1. & Communiter doct. prout de communi attestatur Pet. Andr. Gammari. in d. c. 1. num. 38. de rerum permut. lib. 6. q. uis ipse teneat contrarium. & fuit decifum in Rot. die 17. Aprilis 1545. in vna Illerden. coram Io. Paulo teste Put. decif. 262. lib. 2. in princ.

Hinc beneficiorum litigiosorum resignationem admittere potest ordinarius. non tamen illa conferre Bonif. de Vitall. in clem. 1. q. 4. num. 54. vt lit. pend. Filip. Franc. in c. non potest §. vlt. de preb. in 6. Moe dan. decif. 178. vacate. Ant. Auguf. decif. 781. lib. 3. Lancelott. loco. cit. & Communiter doc. vt dixi supra eodem lib. quast. 3.

Hinc beneficium reseruatum non potest vniri per ordinarium Cald. c. vlt. de reb. eccles. no. alien. Lap. alleg. 27. Fel. in c. postulasti num. 7. de reur. Paris. conf. 114. per totum vol. 4.

Ratio est quia collatio beneficiorum reseruatorum spectat ad solum Papam Rot. decif. 30. de preb.

in nou. & decif. 1. de rer. perm. decif. 3. de off. leg. eod. lib. Aeneas. de Falc. in tract. de reseru. in prin. Archid. in c. cum in tua de cens. Gamm. de auct. leg. lib. 3. nu. 117. Bellam. dec. 549. & Communiter doct. adeo vt omnis dispositio inferiorum circa reseruata sit nulla c. nomen 2. q. 1. c. dudum & c. multum stupeo 3. q. 6. c. vt noltrum & ibi not. de appell. bonus tex. in c. si eo tempore de elect. lib. 6. & habemus extrauag. ex. crabilis. & extrauag. Bened. XII. quae incipit. dudum. Ideo Nicolaus V. per suam constitutionem primam incipien. ad lacram Petri sedem. & Clem. VII. in constit. 46. incip. Admonet anno 1534. & Greg. XIII. in constit. 42. incipit. quae in ecclesia Dei. anno 1576. an nullant collationes factas de beneficijs reseruatis & per reseruationem ligantur manus ordinarij Ioann. And. in cap. si eo tempore de elect. lib. 6. & est. Communis opinio.

Hinc decretum Papae in reseruationibus non solum afficit. & inficit titulum. sed etiam possessionem Rot. decif. 3. de reser. spol. in nou. & alij omnes.

Et huiusmodi renunciatio beneficij reseruati facta coram ordinario inducit veram vacationem. cum renunciatus amittat proprietatem ac omnem possessionem vt fuit. tentum in terminis prout habetur in decif. 4. de renun. in nou. facio decif. 4. de renun. in antiq. per Bilignett. Aeneas de Falcon. in tract. reseru. in 3. effect. facit etiam decifio Rot. 1. de rerum permut. in nou. Caputaq. decif. 45. num. 2. p. 1.

Hinc agenti obstat exceptio renunciationis Rot. d. decif. 4. in nou. Limita non procedere t quoties qd esset exemptus & haberet beneficium reseruatum. na hoc casu iste non posset resignare coram Ordinario. renunciando tamen priuatur possessione vt fuit. tentu vt habetur in d. decif. 4. per Bilignett. nisi obtinuerit nouam prouisionem t nam per illam beneficiu acquiratur imperant. & Papa videtur ratificare resignationem. vt per Sarn. in reg. de subrog. q. 19. ita decifus fuit in vna Leodiens. canonicatus S. Martini coram Put. 12. Octob. 1551. teste Caputaq. decif. 45. p. 1. na ibi quidam renunciauerat beneficium reseruatum coram Ordinario cum esset exemptus.

Inno. VIII. in constitutione 13. incipit. sicut bonus pastor datum Romae apud sanctum Petru anno incarnat. 1491. quinto Kalendas Octobris Pontif. anno 8. prope finem treuocat omnes licentias resignandi beneficia reseruata per haec verba. *Reuocamus quoque omnes & singulas licentias & facultates huiusmodi obtentas a nobis. & a sede Apostolica ad beneficia compermutantium seu simpliciter in fauore habentium facultates huiusmodi resignantium. dispositionem Apostolicam generaliter reseruata. vel ex generali reseruacione affecta. & quo ad illa volumus eas de cetero nunquam suffragari. &c.*

Et haec conclusio intelligenda est. ta de beneficijs generali reseruacione reseruatis qua de beneficijs spali reseruacione reseruatis. namq. reseruatio beneficio idest reseruacione includit plures species idest beneficia spalis in qua reseruatur vnū beneficium Bellam. conf. 34. supposito flatuto vers. ad tertiu. Cald. conf. 7. de reur. Gem. conf. 30. Bonif. col. 2. cu alijs allegaris ab Aenea. de Falc. in trac. de reser. benef. 2. q. prin. col. 1. in fi. p. part. Rebuff. in prax. de reseru. n. 1. & 5. & non ab re erit ponere aliqua ex epla gnalis reseruatio nisi cu spales reseruaciones abierint ab usu. na fuerunt sublate a Concil. Trid. c. 19. vers. sed nec sess. 24. de reur. & prius a Conc. Lateran. 3. sess. 9. tom. 4. fol. 632. Primum

- 18 Primum exemplum beneficia omnia vacatia in vrbe sunt generaliter referuata Pontif. Rom. cap. 2. de pben. in 6. vbi Io. Monac. Flo. Archid. Gemin. commu niter hoc notant, est etiam tex. in cap. praesenti eodem tit. & lib. rum ex ratione allata a Rebuff. in prax. tit. for. vic. nu. 228. ne Ordinarij creent Vicarios in Vrbe & auferant collationem Papae, tum etiam ex ratione allata ab Aenea de Falcon. d. q. 2. nu. 9. quia Papa est Episcopus Vrbs Romae cap. si quis Episcopus. 7. q. 1. & cap. si quis Episcopus 2. qu. 7. & haec est cois. r. 6.
- 19 Secundum exemplum est in beneficijs exempto rum & immediate subiectorum sedi Apostolicae cap. vlt. de renunc.
- 20 Tertium exemplum in beneficijs deuolutis c. licet de supplen. praelat. neglig. & haec est propria referuatio Aeneas de Falcon. d. tract. de referuat. benef. p. 2. q. 4. princip. in 4. conclus. in 5. effect.
- 21 Quartum exemplum est in illa qua fit per cap. de bito de elect. in extrauag. omnibus Io. 22. & in c. ad regimem de praeben. & in extrauag. com. Bened. XII.
- 22 Quintum exemplum in eo qui habet curatum, & recipit aliud, namque primum vacat ex communi dictum est sup. lib. 1. q. 1. ac est referuatum cap. execra bilis. §. que omnia de praeben. in extrauag. com.
- 23 Sexto in beneficijs eorum qui promouentur ad E piscopatam Gam. in trac. de auct. l. 3. n. 125. & 126. Septimo in beneficijs quae referuatur per regulas Cancellariae Mil. in verb. referuatio 3. Gamm. d. tract. li. 3. num. 123. cum sequent.
- 24 Quartum exemplum test in referuationibus indu ctis per particulares constitutiones diuersorum summ. Pontif. nam haec etiam dicitur referuatio generalis. Aeneas de Falcon. dict. que. 2. princip. num. 23. versic. quintus casus.
- Namque Nicolaus eius nomine V. per const. suam Incipien. ad sacram Petri sedem. referuauit quamplu ra beneficia Germaniae datum Romae apud Sanctum Petrum anno. 1447. Kalendis Aprilis Pontif. anno. 2. Pa ulus vero I. per const. incip. ad Romani. datum Romae apud Sanctum Marcum anno 1467. Pontif. an no 3. referuauit omnia beneficia collectoru fruictu Camerae Apostolicae officialium Romanae Curiae & familiarium Cardinalium Caputaquen. decif. 138. p. 1. idque procedit etiam si collector non exercuerit of ficium, nam sufficit deputatio Rot. decif. 10. in antiq. & decif. 17. in nou. de praeben. Caputaquen. deci. 140. & est communis opinio.
- 27 Et beneficia vacantia per priuationem sunt refer uata ex constitutione Paul. III. incip. sanctissimus an no 1541. qua est in ordine 67. Hieron. Paul. in pract. Cancel. fol. mihi 442.
- 28 Item omnia beneficia recepta in confidentiam va cant ipso iure & sunt referuata sedi Apostolicae per constitutionem 109. Pij III. incip. Romanum Ponti ficem datum omne apud Sanctum Petrum p. anno. 5. & per const. Pij V. 87. incip. Intolerabilis datu Ro me apud S. Petrum Kalendis Iunij 1569. Pontif. an. 4.
- 29 Ac omnia beneficia vacantia propter Crimen haeris sunt referuata sedi Apostolicae per constitutione 29. Pij V. incip. cum ex Apostolatus 1567. anno 2. & per constitutionem 68. Greg. XIII. incip. in Ecclesijs.
- 30 Rursus omnia beneficia vacantia sede Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Primitiali vacante sunt referuata sedi Apostolicae per constitutionem Pij V. incip. Sanctissimus anno 1567. Pontif. anno tertio.
- 31 Et omnia beneficia collata personis prohibitis pro pter genus aut heresim & a fide apostasiam sunt refer

- uata Greg. XIII. in constit. 68. incip. in ecel. sijs anno. 1580. Pontif. ann. 9.
- 32 Item beneficia parochialia collata non seruata for ma cap. 18. lesi. 24. de reform. sunt referuata ut statuit Pius V. in const. 32. incip. in conferendis anno. 1566. anno sui Pontif. secundo.
- 33 Ac omnia beneficia vacantia in Abbatia S. Crucis ordinis Camaldul. Diocel. Eugubinae sunt referuata sedi Apostolicae per Const. Gregorij XIII. 107. inci. vt apostolica anno 1578. Pontif. ann. 7. nam illa Abba tia fuit vnita Collegio Germanico, vt ex hoc substen tarentur tot nobiles Germani qui incumbunt literis in hac alma Vrbe, namque inter alia egregia facta Sa eae memoriae Gregorij XIII. illud ab omnibus lauda tur, quod exerit tot collegia diuersarum nationum in Vrbe & extra ad fidei augmentum, & extirpandas haereses.
- 35 Et tandem sunt referuata omnia beneficia familia rium Papae Iul. III. in constit. 44. incip. Sanctissimus 1553. Pontif. anno 4.
- 36 Et qui dicuntur familiares & continui commensa les quo ad hunc effectum & ad alios regularum Can cellariae habemus in proprijs terminis egregiam Con stitutionem Pauli III. 68. incip. sanctissimus vbi decla rat & disponit Referendarios & alios officiales ex pa latio panem habentes, Protonotarios, Subdiaconos, Auditores Rotae Accolitos, Scutiferos, Secretarios li terarum Apostolicarum, scriptores Cubicularios ac milites sancti Petri reliquosque officiales deseruientes & custodiam facientes in palatio. Rom. Pontif. pro te pore existens licet in eodem non habitauerint, & no habitent nec forsitan habitabunt, nec in tinello come derint neque comedant, aut in futurum comedent sta tuit inquam hos esse veros familiares & reputari con tinuos commensales ac si in palatio hodie habitassent in tinello vere & realiter comedissent.
- Et Iul. III. in d. const. 24. declarauit esse veros fami liares & continuos commensales quo ad huc & alios effectus Praelatos ex Palatio Apostolico panem habe tes ratione personae suae & non alterius officij.
- 37 Conclauitae sunt familiares & continui commen sales per const. Sixti V. circumspecta ann. 1.
- 38 Milites Lauretani sunt familiares & continui com mensales per const. Sixti V. 3. postquam. Referenda rij etiam nunc sunt familiares & continui commensa les per const. 29. Sixti V. quemadmodum.
- 39 Vicecamerarius est familiaris, & continuus comen salis, qui nunc est Illustrissimus ac Reuerendissimus D. Alfonso Guevara filius Ducis Bouini, vir omni virtutum genere praeditus.
- 40 Comisarius Camerae est familiaris & cotinuus commensalis per const. 44. Sixti V. ad excessum an. 2.
- 41 Thesaurarius Datariae est familiaris & continuus commensalis per const. 45. Sixti V. vt ingens. ann. 2.
- 42 Auditori Camerae confidentiarum est familiaris & continuus commensalis per const. Sixti Quinti Diui na dei prouidentia ann. 2.
- 43 Et tandem Cardinales sunt familiares non tamen continui commensales Simonett. decif. 24. lib. 1. & de cil. 17. lib. 2. Sarn. decif. 10. lib. 1. & fuit resolutum in vna Salamantini.

DECI MAESEPTIMAE QVAESTIONIS
S V M M A R I V M.
 1 Comēda que fit ad vilitatē Ecclesiae est temporalis.
 2 Huiusmodi commenda non potest renunciari.
 3 Commenda ad tempus non dat ius & titulum.
 4 Com-

- 4 Commendatarij temporales tenentur reddere rationē fructuum.
- 5 Huiusmodi commenda non est titulus canonicus.
- 6 Commenda temporalis non potest permutari.
- 7 Commenda temporalis potest simpliciter & renunciari non autem in fauorem.
- 8 Commenda perpetua conceduntur fauore personarū.
- 9 Commenda perpetua potest resignari in fauorem.
- 10 Huiusmodi commenda non potest permutari.
- 11 Commendatarius perpetuus consequitur ius & titulum.
- 12 Commendatarius perpetuus facit fructus suos.
- 13 Dispositio Cap. quoniam Abbas de off. deleg. habet locum in commendatario.
- 14 Commendatarius habet liberam potestatem in tempo ralibus, & spiritalibus.

Decimo septimo Quero An benefi cia commendata possint resignari? Respondetur distinguendo aut loqueris de commendis quae fiunt ad vilitatem Ecclesiae quae sunt temporales & ad nutum amouibi les donec ecclesiae prouisum fue rit de Rectore vt in casu c. Nemo deinceps de elect. li. 6. vbi Gem. Anch. & communiter scrib. & in hoc constituas conclusionem has commendas non pos se resignari in fauorem sicut neq; possunt permuta ri Florian. in c. qualisium de rerum permu. Bellam. de permu. benef. p. 3. q. 4. & est communis opinio.

Ratio est quia commendata tempus non dat ius & quando cunq; potest reuocari gloss. & doct. in d. c. Nemo deinceps. Rota decif. 1. de praeb. in Antiquio. Sarn. de non toll. iur. quae si. q. 4. nu. 22. non dat titulu Mandoslin. reg. 32. Can. cell. de benef. vacan. per obit. fam. Card. q. 9. Ideo commendatarij temporales tenē tur reddere rationē fructuum ei placuit 10. q. 3. & ta lis commenda non est titulus Canonicus Oldr. cōf. 119. Rom. cōf. 358. Anglicōf. 133. Cassan. cōf. 20. n. 31. cōis opin. teste Alfonso. Hoied. de incompa. benef. p. 1. c. 14. num. 6. Nauar. cōf. 4. de fil. presbit. Et quāuis Imol. in cap. vlt. de rerum permu. quem sequitur Gamm. in c. licet num. 83. vers. contrarium eodē tit. lib. 6. tenet alicuius esse permutare commendas tem porales, tamen contraria opinio est verior ex his que scribunt Fed. de Sen. in tract. de rer. permu. q. 1. vbi Lap. in addit. Et hanc opinionem declaro vt non pos sint commenda resignari in fauorem, quia illud ius non est perpetuum, bene tamen possunt simpliciter re nunciari in manibus superioris, vt oibus cōpertū est.

Si vero loqueris de commendis perpetuis que cō ceduntur in fauorem personarum vt patet in exēplis datis per Mandoslin. reg. de versimil. not. q. 3. nu. 9. Rebuff. in prax. tit. de commen. per Hoied. de incōp. benef. p. 1. c. 14. nu. 5. vbi late vt quia prouideatur mi nori de beneficio incompatibili vsque ad etatem le gitimam, vel quia prouidetur regulari de beneficio seculari in commendam, aut e contrario.

Et hoc casu constituo conclusionē posse has com mendas perpetuas resignari etiam in fauorem vt in casu Peleg. dec. 137. lib. 2. in manu. Put. decif. 94. & decif. 343. lib. 1. & alibi pluries & c. sicuti possunt per mutari Fed. de Sen. tract. permu. q. 1. vbi Lap. in ad di. Gamma. in c. licet n. 83. eod. tit. lib. 6. Pet. de Peruf. permu. benef. num. 9. Bellam. dict. p. 3. q. 4. & est cō munis opinio.

Ratio est quia per commendam perpetuam com mendatarius consequitur ius in illo beneficio ac titu

- lū Io. Monac. in c. Nemo de elec. lib. 6. Mil. in verb. be neficium §. 25. ita tenuit Rot. teste Sarn. de trien. q. *
- 5. Rebuff. de pacif. poss. nu. 35. * communis omnium sententia teste Hoied. d. c. 14. num. 6. vers. & quamuis & num. 7. vers. videmus.
- 12 Hinc facit fructus suos sicuti vere titularius Ge min. conf. 18. n. 12. Rom. d. cōf. 250. Sarn. de pub. q. 4. *
- Rebuff. in prax. tit. de commend. & cōiter doct.
- 13 Hinc dispositio quoniam Abbas de off. deleg. hēt locum etiam in cōmendatario vt ibi scripti & tradit Barb. conf. 2. col. vlt. lib. 2. Cassan. in consuet. Burgun. rub. per succel. §. 3. nu. 88. & tandē commendatarius habet liberā potestatem in temporalibus, & spūalibus Abb. in c. nobis olim vlt. not. de elec. Rebuff. de pacif. possel. num. 4. 1. & cōiter per omnes receptum est.

DECIMAE OCTAVAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 An beneficium in quo reperitur referuatus regressus possit resignari.
- 2 Vales cessio hmoi beneficij facta cum derogatione.
- 3 Nulla existere renunciatōne quādo intrat regressus.
- 4 Consensus nullus non prauidicat.
- 5 Consentiens matrimonio nullo sibi non prauidicat.

Decimo octauo Quero an beneficiū in quo alteri reperitur referuatus regres sus per summum Pontificem possit resignari in fauorem, si adest clausula in referuatione dicti regressus per cellum etiam in fauorem vel decessum? responde negatiue Moedan. decif. 338. incip. licet regressus sit impositus sub titulo de renunc. in manu. Mandoslin. in prax. signat. grat. vers. regressus col. 3. ante mediū Caputaq. decif. 215. in princ. 1. part.

Et ratio est quia illo cedente etiam in fauorem in trat regressus, vt ex forma videre licet.

Limit. nisi habens regressum p̄staret consensum, & suspenderet suū regressum pro illa vice ad effectū vt beneficiarius possit resignare beneficiū super quo referuatus est regressus in sui fauorem, vt in casu de quo p Caputaq. d. dec. 215. p. 1. quo casu si beneficia rius resignat in fauorem N. & resignatio est nulla ex aliqua cā consensus habentis regressum nō censetur durare Caputaq. d. decif. 215. n. 1. & per consequens nulla existente resignatione cū ius non censetur ab dicatum si resignante si resignans moriat, vel cōtrahat matrimoniu intrat regressus, & cōsensu p̄dictus p̄stus super actu nullo sibi non p̄iudicauit, vt fuit re solutu* in Rot. in vna Pietin. die 26. Nouēbris 1554. corā Oradino & in eadem cā die 23. Ianuarij 1555.

Sicuti dicimus de creditore consentiente alienatio ni nullae, nam sibi non prauidicat l. 4. §. vlt. vbi Bar. ff. quib. mod. pign. vel ipot. solu. Alex. conf. 22. col. 1. Rom. cōf. 132. col. 1. Dec. in l. creditor. n. 2. ff. de re. i.

Sicuti etiā consentiens matrimonio nullo Gem. conf. 53. Card. Paris. conf. 52. num. 7. vol. 4.

DECIMAE NONAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Indultra aliquando conceduntur cardinalibus cum clausula excepta vacatione per resignationem.

- 2 Indulta aliquando conceduntur Cardinalibus cū clausula etiam si in curia.
- 3 Indultum huiusmodi non capit beneficium resignatū in fauorem.
- 4 In resignatione conditionali vacat beneficium si conferatur resignatario.
- 5 Verba per cessum interpretantur in resignatione simplici.
- 6 Mandatum de providendo quam primum vacat non comprehendit resignationem in fauorem.
- 7 Vnio facta de beneficijs vacantibus per cessum nō comprehendit resignationem conditionalem.
- 8 Priviligium conferendi vacantia per cessum non comprehendit resignationem in fauorem.
- 9 Regressus non intrat in cessione facta in fauorem.
- 10 Indultum Cardinalis non intrat facta renunciatione in curia.
- 11 Solus Papa confert resignata in curia.
- 12 In reseruatis non intrat indultum.
- 13 Dissoluta vnione vel commendat beneficium dicitur vacare per prius.

Decimono Quæro An possint resignari beneficia alicuius dice celis, in qua quis habet indultū ea conferendi cū vacant, vt sunt S.R.E. Cardinales in hac cōclū sione constitutas tria Capita seu tres casus. Primus casus quando conceduntur indulta Cardina-

libus vt possint conferre beneficia vacātia in tali dice celi cū clausula tamen excepta vacatione per resignationem in manibus Papæ prout attestatur Cardin. S. Crucis decil. 71. Pelegr. decil. 39. lib. 1. & decil. 52. li. 3. in manu.

Et hoc casu nullum est dubium posse resignari beneficium illius dice celis cū hic casus sit exceptuatus.

Secundus casus quando conceduntur huiusmodi indulta conferendi omnia & singula beneficia talis, dice celis etiam in curia per promotionem amissionē vel quacumque aliam dimissionem, & sic per cessum, & decessum vacantia vt in cas. Put. decil. 523. lib. 2. & decil. 177. lib. 3. & hoc casu dubium est an talia beneficia possint resignari in curia in fauorem certæ personæ & quidem prima facie videtur dicendum quod non, cum indultum sit per cessum vel decessum.

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior, quam tenuit Rot. in vna Tranen. & Firman. Prioratum 27. Ianuarij. 1547. coram Card. S. Crucis Put. decil. 523. lib. 2. & in alia Augustana. Præceptorie coram Puteo die. 14. Nouembris. 1548. teste cod. Put. decil. 177. lib. 3. sequitur Anastag. Germon. de Indult. s. si vero illa num. 69.

Namque quoties resignatio fit in fauorem certæ personæ, tunc non dicitur vacare beneficium nisi admittatur in fauorem illius & ei acquiratur Petr. Gregor. lib. 17. sintag. iur. cap. 17. nu. 28. Io. Paul. dec. 102. Moedan. dec. 83. Corrad. Paleot. decil. 33. Caputaq. decil. 82. lib. 1. in manu. & communiter doct. in 1. q. primi lib. relati. Vnde illa verba per cessum interpretantur in renunciatione simplici vt tradit Put. dict. de c. 523. Moedan. decil. 338. Paleot. decil. 33. & communiter doct.

Hinc si Papa confirmat transactionem in canonicū providendo ex tunc prout ex tunc quam primū vacat per cessum vel decessum, hæc verba non intelliguntur de cessione in fauorem certæ personæ, sed de

cessione simplici ita decilum fuit in Rot. de mense Octobris. 1522. coram. DD. Pulo de Capizucchis, & Camillo de Balconibus, qui præposuerunt cām in vna canonicarus collegiata S. Angeli de Vrbe.

Hinc etiam vnio facta de beneficijs vacantibus per cessum vel decessum non habet locum in cessione facta in fauorem certæ personæ, sed in simplici dumtaxat, vt fuit tentum in vna Cōchē. præfissimo de mense Octobris. 1542. teste Put. dec. 357. lib. 1.

Hinc priuilegium seu bulla Inno. vt N. possit cōferre beneficia vacantia per cessum vel decessum, non comprehendit resignationem factam in curia in fauorem certæ personæ vt fuit resolutum die 14. Nouembris. 1548. in vna Austan. præceptorie de Vitall. teste Put. decil. 177. lib. 3. & decil. 180. in prin. cod. lib.

Hinc reseruato regressu per cessum vel decessum si prouidens resignat illud beneficium in fauorem, certæ personæ non intrat regressus, vt fuit tentum in vna Cesenaten. sancti Domitij de mense April. 1542. coram. Sarnen. teste Moedan. decil. 338. licet regressus, & in alia Bononien. coram Illustrissimo. Paleot. die 16. Februarii. 1558. teste cod. decil. 33.

Et ex his possunt decidi alij casus vt late scripsi li. 1. Limita nisi essent apposta in indulto hæc verba per cessum vel decessum etiam in fauorem certæ personæ vt cūti faciunt vt tradit. Moed. d. dec. 338.

Tertius casus quoties in indulto non ad sunt verba per cessum vel decessum, nam hoc casu clarum est non posse conferre resignata in curia tam simplici ter quam in fauorem certæ personæ, neque adest exceptio exceptuatis vacantibus in curia vt in principio huius questionis dixi.

Sed dubitatur, an si fuerint resignata beneficia simpliciter in curia vel in fauore indultum. Et qui dem dicendū est negatiue quia resignata in curia ibi vacat. Archid. cōmuniter receptus in c. 2. de p̄bend. l. 6. glo. in clem. 1. vt litte pendete cū alijs adiectis per D. meum Card. Paris. conf. 10. nume. 1. volum. 4. ergo dispositio spectat solum Papam iux. text. in ca. 17. vbi communiter doct. hoc notant de consuetud. li. 6. Geminian. confil. 36. & confil. 36. namque per admissionem resignationis beneficium dicitur affectū Rot. decil. 16. de rerum permut. in antiqua. & decil. 25. de concess. p̄bend. eodem lib. cum alijs vt per. Card. Paris. dict. conf. 10. numero 4. & in reseruatis non intrat indultum nisi expresse dicatur Rot. decil. 1. de rerum permut. in nou. Gemi. confil. 30. & communiter doct. ut supra dixi.

Sed hic quaeritur pone quod resignatio fuit facta in manibus Papæ qui admittit dicta resignatione illud beneficium vnuit tali parochiali aut commendauit alicui cum non posset Cardinalis habens indultū se intrmittere vel quia in indulto erat facta exceptio dummodo non vacent in curia vt in primo capite, vel simpliciter vt in tertio. An si postea moritur ille cui fuit commendatum beneficium a Papa ex cā resignationis, debeat illud beneficiū sic vacans conferre Cardinalis habens indultum vel Papa breuiter cōcludendum est collationem spectare ad Papam dumtaxat vt fuit tentū in Rot. die 14. Februarij. 1547. teste Peleg. decil. 39. lib. 1. & decil. 52. lib. 3. ita etiam attestatur fuisse decilum Cardinalis S. Crucis. d. dec. 71. in manu.

Ratio quia dissoluta vnione vel commēda beneficium dicitur vacare per prius scilicet per resignationem late Peleg. d. dec. 52. Card. S. Crucis. dict. decil. 71. & est de mente Federic de Sen. in tracta. de permutat. benef.

benef. q. 15. Rot. decil. 15. de concess. p̄bend. in antiq. Rom. conf. 350.

Nec in tali impetratione requiritur cōsensus Cardinalis habentis indultum, vt fuit decilum de mense Martij 1522. in vna Ipporegien. parochialis corā D. Camillo de Balcon. teste Cassad. decil. 5. de priuil. vbi habent plures rōnes, & Auctoritates quas vide oīno.

VIGESIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia quæ cadunt sub consuetudine optandi possunt resignari in fauorem.
- 2 Huiusmodi beneficia possunt permutari.
- 3 Consuetudo optandi non habet locum in reseruatis.
- 4 Reseruata non veniunt sub generali prouisione.
- 5 Beneficia resignata in curia sunt reseruata.
- 6 Resignans dicitur mori vbi facta est resignatio.
- 7 In beneficijs vacantibus in Curia non habet locum consuetudo optandi.
- 8 In prouisione quæ fit in curia solet apponi clausula nō obstantibus, &c.
- 9 Per prouisionem Papæ de vacantibus extra Curiam differtur optio.
- 10 Decretum apponi solitum in literis Apostolicis ligat ignorante.
- 11 Beneficia in quibus reseruatus est regressus dicuntur vacare in curia.
- 12 In beneficijs vacantibus in curia non habet locum optandi.

Vigesimo Quæro. An possit resignari beneficium, quod cadit sub consuetudine optandi vt quia in aliqua ecclesia est consuetudo vt Antiquiores optent beneficia vacantia iux. c. 1. de consuet. lib. 6. Respondeo affirmatiue posse resignari etiam in fauorem in manibus summ. Pontificis, nec admittit resignatione intrat consuetudo optandi, vt in facti cōtingentia respondit D. meus Card. Paris. conf. 10. per totum & maxime colum. 1. volum. 4. secundum quā opinionem fuit resolutum anno 1555. coram Card. S. Crucis, & in vna Verellen. coram Oradino de anno 1554. prout attestatur Caputaq. decil. 358. lib. 1. in manu.

Ita etiam talia beneficia possunt permutari, & tūc cessat consuetudo optandi Paul. & Card. in clem. 1. de rerum permut. doct. omnes in c. 1. de consuet. li. 6. vbi per Archid. Gemin. num. 4. latissime refert plures opiniones, & tandem ex allegatis per ipsum colligitur hanc esse veriorē & receptiorem Gamma. in c. 1. num. 41. de rer. permut. lib. 6.

Ratio est quia in reseruatis statutum & consuetudo optandi non habet locum Rot. decil. 1. colum. 2. ver. secus vero in reseruatis de rerum permut. in nou. Gemin. conf. 30. quo ad primū in princ. & col. 2. ver. ad secundum Archid. in d. c. 1. de consuet. lib. 6. Statil. de liter. grat. folio 101. & communiter, adeo quod hoc clarum est Card. Paris. dict. confil. 10. nume. 5. volum. 4. nam reseruata non veniunt sub generali prouisione capit. 2. in fin. de p̄b. late Aene. de Falcon. in tract. reseruati. in pluribus locis Lap. alleg. 54. Hinc in vna Mediolanen. optionis coram Domino Moedano 16. Aprilis 1543. fuit resolutum quod

si reseruatio est facta motu proprio siue generalis siue sp̄alis impedit optionem per decil. 4. Cassad. de cōcess. p̄b. teste Put. decil. 4. lib. 2. & tamē beneficia vacantia in curia per resignationem ibi admittant sunt reseruata vt voluit Archid. in c. 2. de p̄bend. lib. 6. vbi Franc. col. 3. ver. in gloss. in verb. vacare glof. in clem. 1. verb. collato vt lit. pend. vbi Card. Zabarell. in 8. q. Petr. de Anch. in 2. & 4. not. & in col. 1. Imol. col. 2. ver. Deinde circa p̄cepta Rom. conf. 342. Cald. cōf. 1. de p̄bend. Card. Paris. conf. 47. nu. 29. vol. 4. Alex. conf. 67. viso puncto col. 4. & 5. & conf. seq. lib. 4. & communiter doct. ita decilum in vna Zamoren. Archidiaconatus de mense Iunij 1532. coram Crescentio vt per Sarn. de infirmis q. 33. col. 2. ver. prædictis quia quo ad beneficium renunciatum renuncias dicitur mori eo loco vbi est facta renunciatio, quare in curia vacare dicitur, & per renunciationē admittam per summ. Pontificem apponētem manus beneficia sunt reseruata iuxta c. vt nostrum de appell. Rot. decil. 16. de rerum permut. in antiq. & decil. 25. de concess. p̄b. Bisignett. decil. 2. de rest. spoliat. Gem. cōf. 136. in primo dubio.

Accedit quia vt ex doct. proxime allegatis colligitur per resignationem beneficium vacat in curia, & tamen in beneficijs vacantibus in curia nō habet locum consuetudo optandi, vt probat tex. in d. c. 1. de consuet. lib. 6. ibi in p̄bendis vno apud sedem Apostolicam vacantibus cum de ipsis per Rom. Pontificē ordinatur locus p̄dictæ consuetudini non existit, etc. & ibi omnes hoc notant & est decisio Rot. 4. de cōf. in nou. vbi fuit tentum per quandam declarationem Gregorij XI. quod sicuti Canonicatus vacas in curia optari non potest, ita nec etiam grossi fructus per dictum Canonicum defunctum in curia obtenti prout consuevit Gemin. conf. 39. ex themate in principio, & hoc non habere dubium scribit Card. Paris. dict. conf. 10. & num. 3. in fi.

Quod eo magis procedit quia facta prouisione per summ. Pontif. de benef. resignato in curia solet apponi in literis Apostolicis clausula non obstant. statutis & consuetudinibus ex quibus collatio huiusmodi possit differri aut impediri quæ de stilo curiæ solet in literis apponi vt tradit Gem. d. conf. 39. ex themate col. 2. ver. sed quo ad casum nostrum, & tamē hæc clausula absq; dubio tollit optionem iux. not. in c. si perpetua debita de rescrip. & in ca. quamuis vbi Lap. eod. tit. Gem. tradit in specie loco citat. & alias cum fuisset propositum hoc dubium in Rot. fuit resolutum per d. clausulam differri consuetudinem optandi vt habetur in decil. 5. de consuet. lib. 6. D. meus Card. Paris. conf. 10. num. 8. & communiter doct. ex rationibus relatis in d. decil. 5. in 1. col.

Ex quo Ampliatur huiusmodi conclusio procedere non solum in beneficijs vacantibus in curia naturaliter, s. per mortem & ciuilitate per resignationem, vt dictum est quod non habet dubium, nam in hoc cōueniunt cōter doct. Sed etiam in beneficijs vacantibus extra Curiam, nā si de illis prouidet Papa vtq; differtur optatio facta cōtingentia respōdit Gem. d. conf. 39. ex themate, namq; rō cur differtur consuetudo optandi quia beneficium vacat in curia est quia tunc confert Papa, vt ibi dicitur cum de ipsis per Romanum Pontificem ordinatur, &c. Sed hæc rō habet locum et hoc casu quia Papa confert. Vnde hmoi cōclusio non habet dubium, & c. stante clausula derogationis vt dictū est & decreto apponi solito in literis, 10 quod ligat manus etiam ignorantis cap. si eo tempore de

re. de elec. lib. 6. c. penul. de præb. eo. lib. Vnde idem erit in beneficijs in quibus reservatur regressus per resignationem factam in manibus Pape, quia talia beneficia dicuntur vacare in curia Archid. & Io. Andr. & alij omnes in c. 2. de præben. in 6. Franc. in ca. præsent. ti. §. semel. col. 2. vers. 3. eod. tit. & li.

12 Et non habere locum consuetudinē optandi hoc casu fuit resolutum in duabus decisio. supra allegatis coram Cardinali S. Crucis. & coram Oradino de anno 1554. & 1555. prout attestatur Caputaq. dec. 358. lib. 1. in manuscr.

Vigesima prima quæstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Ius quod non pretenditur in aliquo beneficio potest renunciari in fauorem.
- 2 Huiusmodi ius potest permutari.
- 3 Ius permutandum debet esse in rem.

Vigesimo primo Quæro an possit resignari in fauorem ius quod pretenditur in aliquo beneficio? Respond. * posse ut tenet Moedan. decis. 164. incip. Aeneas de Villalob sub tit. de pñ. in manuscr. vbi refert fuisse decisum in Rot. die 20. Junij 1541. renunciantem in fauorem N. iuri sibi competenti super tali beneficio reseruata pensione cum clausula possessione habita vel non habita posse cogere resignarium qui consensit reservationi ad successorem, qui non auditur opponens non constare de iure cesso, ex quo soluerunt pensionem, & se contentauerunt cum iure cesso, &c.

- 2 Ita habentes ius possunt permutare Petr. de Perus. de permut. benefic. nu. 1. & est communis opinio.
- 3 Declara dummodo thocius sit in re iux. ea quæ dicemus infra quæstio. 23.

Vigesima secunda quæstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium nondum collatum non potest renunciari.
- 2 Nemo potest transferre quod non habet.
- 3 Nemo potest renunciare beneficium tertij.
- 4 Qui non habet beneficium non potest permutare.
- 5 Collatio beneficij nondum vacantis non tenet.
- 6 Non entium nulla sunt qualitates.
- 7 Fieri non debet quod factum non releuat.
- 8 Articuli impertinentes non sunt admittendi.
- 9 Beneficij nondum collati permutatio fieri non potest.
- 10 Beneficium de proximo conferendum renunciari non potest.
- 11 Propria beneficia possunt renunciari.
- 12 Absens ante acceptationem beneficij sibi collati non potest renunciare.

Vigesimo secundo Quæro An possit beneficium nondum collatum resignari simpliciter vel in fauorem Respon. Negatiue ut colligitur ex decis. 26. Rot. in fi. de procur. in antiq. tradit. Boer. decis. 205. n. 4. & decis. 308. per totum Rolfin. de benef. ca. 14. nu.

mero 43. cum seq. Io. de Grass. de rescrip. apost. num. 88. Rebuff. conf. 36. num. 7. & est communis opinio omnium doct.

2 Ratio quia nemo potest transferre id quod non habet cap. quod autem de iur. patr. reg. Nemo. de regul. iur. sed ante collationem quis nullum ius habet in beneficio nondum ei collato Calla. decis. 21. num. 9. super regul. Cancell. Put. decis. 90. r. um. 4. lib. 1. & nemo potest renunciare quod non habet Card. Paris. conf. 95. nu. 15. vol. 3.

4 Hac ratione qui non habet beneficium non potest permutare cap. primo. ibi. si sua beneficia. de rerū permut. lib. 6. Anchar. Gemin. & Franc. ibidem Gemin. conf. 21. in fin. Alexand. conf. 16. lib. 6. Socc. Sen. conf. 168. col. 3. lib. 2. & communiter doctores.

5 Accedit quia collatio beneficij nondum vacantis non tenet cap. primo in principio in verb. vacabat & ibi gloss. in verb. esset Franc. 4. not. de concess. præben. lib. 6. cap. ult. §. sane vbi doct. eod. tit. & lib. cap. propositi vbi Barbat. in 2. not. eod. tit. ex. & communiter doctores. ergo neque etiam resignatio, nam non tantum nulla sunt qualitates leius qui in prouinciam ff. si cerpetat. & inquit Paris. conf. 95. nu. 15. vol. 3. quod renūciatio iuris non competentis renunciati non valet.

7 Comprobo quia fieri non debet quod factum non releuat. hæc stipulatio §. diuis ff. vt legat. nomine cauea. l. aliquando ad fin. ff. ad Velleian. Card. Paris. conf. 5. nu. 44. volum. 4. & ideo articuli impertinentes non sunt admittendi cap. cum contingat de off. & potest. iud. deleg. Bart. per illum text. in l. si duo §. Idem Iulianus nu. 13. ff. de iust. & iur. Crauet. conf. 23. nu. 4. Cardin. Paris. conf. 97. num. 131. 3.olum. 1. & conf. 67. nu.

* 14. vol. 4. fuit decisum in vna Brachanen. parochialis de pedaxa coram Accorabono 15. Februarij 1552. & in alia Romana status coram Cardin. S. Crucis. 9. Maij 1552. sed huiusmodi renunciatio si fiat nihil releuat, ergo.

9 Hinc non potest fieri permutatio beneficij nondum collati Petr. de Perus. de permutat. benefic. nu. 3. & est communis opinio.

* Amplia hanc conclusionem procedere etiam si resignetur certum beneficium conferendum de proximo, nam nihilominus huiusmodi resignatio non potest fieri, ita Boer. decis. 308. col. 2. sub nu. 2. & communiter est receptum per omnes.

Quod est notandum ad limitationem illius regulæ quod proxime accingendus habetur pro accincto.

11 Ex quo inferitur quod beneficia propria non aut quæ alterius sunt possunt resignari Petr. Greg. Sintag. 12. Iur. c. 17. nu. 15. & est communis resolutio. Hinc tabsens cui collatum fuit beneficium non potest resignare illud ante acceptationem vt respondit Rebuff. conf. 48. nu. 8. & conf. 49. num. 2. quia nondum in eo ius habet cap. si tibi absenti de præben. lib. 6. vbi communiter doctores.

Vigesima tertia quæstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium in quo quis habet ius ad rem potest renunciari simpliciter, non autem in fauorem.
- 2 Habet ius considerabile qui habet ius ad rem.
- 3 Quisque potest renunciare iuri sibi competenti.
- 4 Ius ad rem non est tate potestatis vt possit aliū trāsferri.
- 5 Ius in re potest renunciari in fauorem.
- 6 Aliud est renunciare simpliciter aliud vt detur alteri.
- 7 Electus

7 Electus potest simpliciter electioni de se factæ renunciare.

8 Electus post electionem habet ius ad rem.

9 Electus post renunciationem non auditur.

10 Præsentatus ad beneficium potest renunciare simpliciter.

11 Præsentatus potest renunciare in manibus patroni.

12 Post præsentationem acquiritur ius ad rem.

13 Patronis laicis licet variare accumulatiue.

14 Habentes expectatiuam ad beneficia possunt renunciare simpliciter.

15 Per expectatiuam habetur ius ad rem.

16 Habentes regressum, vel accessum possunt renunciare simpliciter.

17 Habentes ius ad rem non coguntur renunciare coram superiore.

18 Differentia inter ius ad rem & in rem.

Vigesimo tertio Quæro an possit resignari beneficiū super quo volens resignare habet ius ad rem? Respon. post renunciar simpliciter, non autem in fauorem: colligitur ex Inn. ex ca. quod in dubijs sub nu. 1. de renūc. vbi Abb. & alij omnes Archid. in cap. deliberatione de offic. leg. lib. 6. R. ot. decis. 7. de iure patr. in antiq. & decis. 8. eod. tit. in nou. num. 2. & est communis opinio.

2 Et ratio est quia qui habet ius ad rem habet ius considerabile, vnde non mirum si potest simpliciter illi renunciare iuxta vulgarem & eodem regulam vnicuique esse concessum renunciare iuri sibi competenti Rot. decis. 32. nu. 3. de appell. in nou. & decis. 31. n. 4. de iud. in antiq. & decis. 1. num. 3. de iur. iuran. per Bisignett. D. meus Card. Paris. conf. 65. num. 24. vol. 2.

4 non autem in fauorem, cum dictum ius non sit tantæ potentie vt possit in alium transferri iux. not. per Sarn. in reg. de iur. quæsit. non toll. Rot. decis. 17. de præben. in nou. namque vt procedat renūciatio in fauorem requiritur, vt renunciatus habeat ius in re, & sic vt a superiore habuerit titulum canonicum iux. ca. 1. de reg. iur. in 6. iuxta ea quæ scribit Lapus allegat. 89. & dicitur infra ex* commun. ex quo patet quod differunt hæc inter se scilicet renunciare simpliciter & renunciare vt detur alteri, vt scriptum reliquit Bald. conf. 403. num. 3. lib. 1. & hæc de stilo Cancellarij appellatur cello.

7 Ex quo inferitur primo electum ad aliquod beneficium posse simpliciter renunciare electioni de se factæ c. in presentia de renunc. Innoc. in c. cum venissent de rest. in integ. Rot. decis. 8. num. 3. de iur. patr. in nou. Card. Alex. in c. si quis. num. 47. q. 1. Franc. in c. beneficium num. 10. in fi. Moder. in tract. de elect. Gugliel. Mandagol. de elect. prælat. col. 4. in fi. vers. electus & communiter doct. Namque electus post electionem habet ius ad rem Abb. in c. cum Bertoldus de re iud. Fel. in c. in nostra in 28. corollario de refer. Bellam. decis. 167. Rot. decis. 6. de elect. in nou. * communis vt per Sarn. reg. 1. de iur. quæsit. nō tollen. col. 13. vers. 1. igitur modus.

9 Et in tantum valet huiusmodi renunciatio electi sponte facta vt postea non audiat Ant. de Butr. in d. c. in presentia nu. 1. vbi* communiter, & minus potest appellare ne ad nouam electionē deueniat, Zabarel. in c. cum inter num. 1. de elect.

10 Secundo infero præsentatum ad aliquod benefici-

cium posse renunciare simpliciter dictæ præsentationi etiam post acceptationem ac est in manibus solius patroni vt fuit tentum, vnde iur. in d. decis. 7. de iur. patr. in antiq. Curt. in tract. de iure patronatus verb. * Honorificum col. 30. & communiter omnes.

12 Nam per præsentationem acquiritur ius ad rem Sarn. d. q. 1. de iure quæsit. non tollen. col. 14. vers. 2. Casus. Rebuff. in eadem reg. gloss. 6. nu. 38. Bellam. de cil. 167. postquam præsentatus acceptauit Abb. in c. cum Bertoldus col. 3. de re iud. Cald. conf. 17. de iur. patr. & conf. eodem tit. & est communis opinio.

Quomodo enim tales præsentati poterūt resignare in fauorem? cum a superiore adhuc non sint instituti Bero. conf. 5. num. 77. cum seq. lib. 1. namque licet per patrono laico variare accumulatiue e. quod aut vbi gloss. Innoc. Butr. Io. And. Card. Alex. & communiter doct. vt de communi attestatur Bero. nu. 8. de iure Patr. Card. Paris. conf. 47. in princ. vol. 4. Berrett. conf. 211. num. 9. Cellus Hug. conf. 78. nu. 6. & 7. Gerard. Mazzol. conf. 61. num. 28. Bero. d. conf. 5. & nu. 77. & 79. lib. 1. Rip. in rub. de iud. nu. 69. Fran. Mare. decis. delin. 476. num. 20. & 470. per totum part. 1. & decis. 1154. ead. parte & est communis omnium sententia vt attestatur Bursat. conf. 379. nu. 11. cum seq. vol. 4. vbi infinitos recenset.

14 Tertio infero habentem expectatiuam ad aliquod beneficium posse renunciare simpliciter illi gratia Rot. decis. 8. de renunciati. in antiq. Gemin. conf. 127. in fi. Boer. decis. 308. num. 1. & communiter docto. hoc volunt vt colligitur ex Stafil. de liter. grat. cum

15 per expectatiuam habeatur ius ad rem Card. Zabarel. in clem. Auditor & in clem. seq. not. 2. de rescrip. Sarn. d. q. 1. reg. de iur. quæsit. non tollen. col. 14. Non autem in fauorem cum adhuc beneficium nō sit suū virtualiter vt possit in alium transferre.

16 Fine tale beneficium non potest permutari Alex. de Antill. Barb. in c. quæsitum col. 4. de rerum permut. post Zabarel. licet Giamm. in c. licet num. 42. de rerum permut. in 6. teneat cōtrarium, cuius opinio communiter reprobat.

17 Et renunciatio istorum qui habent ius ad rem non est necesse vt fiat in manibus superioris gloss. in c. si electio de elec. lib. 6. cum alijs alleg. a Rot. decis. 7. num. 3. de iur. patr. in antiq. & decis. 8. numero secūdo, eodem tit. in nou. Gemin. conf. 127. Boer. decis. 308. sub num. 1. & communiter doct. vt dicam infra suo loco.

18 Ex quo collige differentiam inter ius ad rem & in rem, nāque facilius perditur ius ad rem quam ius in rem Rot. decis. 17. num. 2. de præben. in nou. Rot. * decis. 14. num. 5. de renunc. in antiq. & communiter doctores.

VIGESIMAE QVARTAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium potest resignari etiam bullis non cōstitutis.

- 2 In supplicatione narratur bullas non esse expeditas.
- 3 Post signatam supplicationem pronisus consequitur titulum beneficij.
- 4 De iure communi non requiritur expeditio literarum.
- 5 Ante expeditionem literarum titulus non dicitur per fectus.
- 6 Mortuo proniso post registratam supplicationem beneficium vacat per obitum.
- 7 Quomodo fiat resignatio, quando supplicatio non est registrata.

quia recepta doctorum sententia est beneficium in quo quis habet ius iure posse resignari simpliciter, & in fauorem.

Vigesimo quarto, Quæro. An talis resignatio possit fieri bullis non confectis? communis * opinio est posse fieri

setiam ad fauorem Boer, decif. 24. numero nono. Rebuff. in concordantiis de mand. apost. in verb. literas vbi citat Imol. in clem. vnica. num. 22. de rerum permut. Arnulph. Rux. de iur. reg. l. priuileg. 4. num. 15. dicitur ita hodie praticari Mascard. de prob. conclus. 843. nu. 18. Aragon. decif. 12. Illerden. & habetur in lib. diuerfarum decif. 250. in manuscrip. & colligitur ex decif. 182. R. P. D. Seraphini Mandol. in prax. sign. grat. tit. resignationes colum. 3. vers. beneficij obtenti, vbi dicit admitti huiusmodi resignationem his verbis scilicet possessor. e habita vel non habita ac forsitan literis non expeditis resignare proponat prout resignat & cedit, nec signatura inquit Mandol. delere consuevit illa verba forsitan literis non confectis seu non expeditis arg. not. per gloss. primam in c. institutionis 25. q. 2. & per doct. in proce. 6. hodie autem solent narrari hoc quod literę non sunt expeditę & non de facili admittitur huiusmodi resignatio ad fauorę, sed cum magna intercessione, nam quamuis post signatam supplicationem tunc consequatur titulum beneficij vt per Card. in cap. quisquis de elect. Bal. in le. cum apud. C. com. Succ. manu. Sarn. de infr. resign. quęst. 3. r. qui titulus in beneficialibus attenditur cap. ex frequentibus de Institut. docto. in ca. ex literis de restitut. spoliat. & in cap. ex infinuacione de procura. cap. institutionis 25. q. 2. & per consequens de iure cõmuni non requiritur expeditio literarum vt fuit dictum in vna * Bracchanen. Monasteriorum corã Accorambono 24. Aprilis 1552. teste Caputaq. decif. 4. p. 1. tamen cum hodie * de stilo omnibus noto & ex reg. Cancell. requiratur dicta expeditio literarum, sequitur ante dictam expeditionem titulum non dici perfectum fin suo esse Bellam. decif. 110. col. 4. & decif. 664. Mil. in verb. gratia Apostolica Oldrad. confi. 324. incip. factum tale Rot. decif. 27. de rescip. in no. & decif. 28. de præbend. in antiq. Bellam. decif. 746. & decif. 252. vbi dicit sumptum de registro supplicatio num in Iudicio fidem non facere, licet secus sit in registro literarum Bullatarum.

Et hæc conclusio procedit postquam supplicatio signata per Summ. Pontificem registrata, nam tunc potest fieri huiusmodi resignatio quæ de stilo Cancellarię appellatur cessio, & tunc si moriatur ille ad cuius fauorem fuit signata t dicta supplicatio & registrata beneficium dicitur vacare ex eius obitu, vt est vera conclusio per Sarn. in prima quęst. reg. de non iudi.

Cassador. dec. 8. nu. 9. vbi scribit dec. Bellam. 144. contrarium uolentis non seruari & illum resert & sequitur Mandol. in prax. de signat. grat. titu. ren. n. iatio. nes col. 4. in principio, hoc enim casu potest resignare iste in fauorem, nam signatur alia supplicatio cum narratiua quod beneficium fuit alteri collatum qui consentit expeditioni literarum, & renunciat omite ius, & ita * vidi praticari.

Si autem solum est signata supplicatio tunc potest illa lacerari vt fieri * videmus tota die, & alia signari in fauorem illius cui vult renunciare, & ita fuit pluries dictum in Rota.

Vigesima quinta quæstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 An literę dicantur expeditę quando sunt in plumbo.
- 2 Literis plumbatis potest fieri resignatio.

ED iuxta hoc vigesimo quinto Quæro pone post signatam supplicationem literę expeditur in Cancellaria & postea mittantur in officio vbi solet apponi plumbum, an iste possit resignare hoc beneficium in fauorem? hæc quęstio

pendet ex alia quæstione. An quando literę sunt in plumbo dicantur expeditę de quo fuit dubitatum in Ro. * de mens. Noueb. 1539. coram R. P. D. Marcello Crescentio in vna Salamantina parochialis, in qua fuit conclusum pro affirmatiua iux. c. licet de Crim. fal. Gemin. in cas. licet de præbend. lib. 6. prout attestatur Sarn. in q. 1. regula. de non iud. iux. form. suppl. col. 4. & ita seruari in praxi attestatur Felin. in cap. diligent in fin. de sumon. Vn de cum literę sint expeditę, sequitur posse fieri resignationem iux. ea quę dicuntur in seq. q. Ex quo inferitur quod absque dubio quis potest resignare postquã bullę sunt plumbatę, & in hoc concordant * omnes communiter ac ita seruat * litus.

Decima sexta Quæstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Ante apprehensam possessionem potest fieri resignatio.
- 2 Per collationem, & acceptationem acquiritur ius.
- 3 Per acceptationem acquiritur titulus beneficij.
- 4 Ius constituit in literis.
- 5 Renunciatio literis, videtur renunciare beneficium.
- 6 Non utens literis per annum non videtur renunciare.
- 7 Quando videatur renunciari literis.
- 8 Aliud est renunciare Prælatura, aliud absoluere subditos.

Vigesimo sexto Quæro An beneficium possit resignari etiam ad fauorem literis expeditis, ante tamen apprehensam possessionem? Resp. o. affirmatiuam opinionem a docto. * communiter accipi

cipli Gemin. conf. 127. in fi. ad quod allegat Io. Andr. Archid. & Rot. Boer. decif. 308. nu. 1. Calder. in c. m. datum nu. 15. de resc. Petr. Anchar. in ca. ad audientiam 2. nu. 2. de resc. Ant. de Burg. in c. ceterum num. 15. t. de resc. Pet. Greg. Sintag. iur. lib. 17. c. 17. nu. 16. & ita * communiter praticari attestatur Arnulph. Rux. de iur. reg. priuileg. 4. nu. 15.

Ratio est quia per collationem & acceptationem ex * communi ille cui confertur, consequitur ius in rem. cap. vlt. de concess. præb. lib. 6. cap. si tibi absentis de præb. in 6. Put. decif. 90. nu. 4. lib. 1. Rebuff. in reg. de iur. quæst. non toll. glo. 6. nu. 38. in fin. act. titulum beneficij vt est * communis opinio de qua latet Sarn. de non iud. iux. form. suppl. q. 1. qui sufficit ad renunciandum etiam in fauorem ut dictum est supra, namque possessio ad hoc non attenditur vt ex pluribus iuribus resoluit Boer. decif. 24. nu. 8. * ius enim constituit in literis sine quibus prohibitum est capere possessionem ex constitutione Iulii III. 33. incip. sanctissimus sub pena inhabilitatis & restitutionis fructuum. Ideo renunciatio * expresse literis videtur renunciare beneficio. Ita Cald. post alios in c. mandatum num. 14. de resc. Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 6. nu. 12. subdit Cald. d. cap. mandatum nu. 16. quod si literis non videtur renunciatum si quis eis non vtatur per annum sicuti neque per additionem factam superioris subijgendum se misericordie ipsius Maiol. d. lib. 3. de irregul. cap. 6. in fin. nec per reuerentie exhibitionem aut obedientie prælationem Ant. de Butr. in cap. 3. nu. 1. de his quę sunt a maior. part. cap. quemadmodum superior es prælati absoluendo subditos a prælatura non videatur per hoc renunciare prælaturę cap. le. & de renunc. vbi Ant. de Butr. & Abb. quos uide. j

Vigesima septima Quæstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Pronisus de præbenda sub conditione non potest illa renunciare pendente conditione.
- 2 Hereditas ante conditionem impletam non potest renuncari.
- 3 Resignatio beneficij habet conditionem si fuerit facta publicatio.
- 4 Beneficium resignatum potest renunciari etiam ante publicationem.
- 5 Ius queritur per signaturam Papæ.
- 6 Gratia si neutri non suffragatur ante publicationem.
- 7 Gratia si neutri capit beneficium vacans.
- 8 Expectans, & acceptans possunt resignare.
- 9 Potest fieri resignatio ante publicationem etiam si esset in fine.

Vigesimo septimo Quæro An beneficium possit resignari antequã sit facta publicatio? præsuppone fuisse resignatū beneficium N. qui vigore huiusmodi resignationis capit possessionem, non autem

adhuc publicauit, vt tenetur ex regulis Cancellarię, ac etiam ex constitutionibus Pij V. & Gregorij XIII. an possit resignari huiusmodi beneficium.

Videtur quod non ex doctrina Cyni, quem refert & sequitur Alexander. in leg. Is, qui hæres numero. 5. ff. de acquir. hæred. vbi vult quod si fuerit prouisum falcidii de præbenda sub aliqua conditione, quod pendente tali conditione non potest prouisus renunciare præbendę idque Cin. & Alex. deducit ex illo tex. dum eliciunt hereditatem delatam sub conditione non posse renunciari pendente conditione, ita in calu nostro cū resignatarius teneatur publicare alias amittit ius, ergo antequam ius suum sit resolutū non potest resignare quia erat beneficium futurum resignatario sub conditione si publicaret, vt in terminis scribit Roman. conf. 433. sub. nu. 9.

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior, & ab omnibus recepta vt beneficium resignatum possit resignari ante factam publicationem a resignatario, ita fuit resolutum in vna * Toletan. præfationis coram Sarn. teste Crescen. decif. 227. libro. 1. in manu. l.

Ratio est quia ius quæritur per resignationem ad missam & signatam a superiore vt est * communis opinio de qua per Sarn. in 1. q. reg. de nõ iudic. iux. form. supp. & q. 3. 1. & 2. col. reg. de infr. resign. nec pendet a conditione si publicauit vt in specie tradit. Moed. decif. 348. fuit, & c. in tit. de præbend. Card. Paris. conf. 114. nu. 5. vol. 4. licet in euentum in quem non publicauit & soluatur vt optime declarat. Card. Paris. dict. conf. 114. nu. 5. cum sequen.

Hinc ante factam publicationem si beneficiū fuerit impetratum per gratiam si neutri, licet non fuerit profecta facta publicatio nihilominus non valet huiusmodi impetratio cum ante publicationem ius esset pure quæsitum Ita fuit tentum in * Rota die tertio, Februarij. 1540. coram D. Ioanne Paulo. teste Moedan. decif. 348. fuit dubium sub tit. de qua etiam decif. attestatur Orat. Mandol. in addit. ad Roman. d. conf. 433. in verbo sub conditione sub. num. 9. gratia enim si neutri capit beneficium & non vacaturum vt dicitur infra.

Hinc acceptans & obtinens sibi provideri vigore expectatiuæ potest cedere ius in beneficio acceptato competens ante cursum trium mensium datorum ad publicandum Cassad. decif. 26. super reg. vbi late. Et hæc opinio probatur in Constitutione Felin. record. Gregorij. XIII. de publicandis resignationibus, vbi astat ne dum primum resignatarium, sed etiam secundum & tertium ad publicandum resignationes vt latius infra dicitur.

Non obstant in contrariū allegata quia illud conf. Roman. quatenus dicit ius esse sub conditione reprobatum a Rot. vt tradit Moedan. dict. decif. ac etiã Mandol. in addit. ad illud. conf.

Amplia procedere * etiã si esset in fine termini dati ad publicandum, ita Cassad. dict. decif. 27. tenuit patium super reg. Cancell. ex rationibus per ipsum allegatis, & est communis * opinio.

FLAMINII PARISI
PONTIFICII CAESAREIQVE
Iuris Consultissimi,
DE RESIGNATIONE
BENEFICIORVM.
LIBER TERTIVS.

PRIMAE QVAESTIONIS.

SVMMA RIVM.

- 1 Omnes possunt beneficia resignare.
- 2 Habentes dignitatem possunt resignare.
- 3 An resignatio sortiat effectum si resignans assumatur ad summum Pontificatum.
- 4 Per assumptionem ad Papatum vacant beneficia assumpti.
- 5 Per assumptionem Episcopatus vacant beneficia promoti.
- 6 Per assumptionem ad Papatum extinguuntur pensiones & reservationes fructuum.
- 7 Papa est solutus legibus.
- 8 Per provisionem ad Episcopatum vacant pensiones.
- 9 Retentio concessa Episcopis non suffragatur literis non expeditis.
- 10 Episcopi titulares non amittunt pensiones.
- 11 Papa est Episcopus.
- 12 Episcopus est pater spiritualium.
- 13 Papa est pater spiritualium omnium Christianorum.
- 14 Qua ratione referuntur pensiones Cardinalibus.
- 15 Papatus est beneficium.
- 16 Princeps debet vivere secundum leges.
- 17 Papatus astringitur lege honestatis.
- 18 Papa est animal rationale.
- 19 Princeps contractum ab eo factum revocare non potest.
- 20 Resignantes debent habere ius, alioquin cessio est nulla.
- 21 Privatus beneficiis ipso iure non potest resignare.
- 23 Quoties beneficium amittitur ipso iure nullum ius remanet beneficiario.
- 23 Quae ipso iure sunt amissa non possunt alienari.
- 24 Simoniacus non potest suum beneficium resignare.
- 25 An simoniacus amittat beneficia super quibus non commisit simoniam.
- 26 Offendentes Cardinales non possunt resignare.
- 27 Falsificantes literas apostolicas non possunt resignare.
- 28 Contrahens matrimonium non potest renunciare.
- 29 Obtinens beneficium curatum & non faciens se promovere intra annum non potest renunciare.
- 30 Curatus est privatus ipso iure si non fecit se promovere infra annum.
- 31 Haereticus non potest renunciare.
- 32 Haereticus privatur ipso iure beneficiis.

- 33 Beneficia haeretici ante declarationem possunt conferri.
- 34 Filij haereticorum sunt privati ipso iure.
- 35 Filij haereticorum nati post commissum delictum a patribus non possunt beneficia possidere.
- 36 Scismaticus non potest resignare.
- 37 Scismaticus dicitur haereticus.
- 38 Privati ipso iure non possunt resignare etiam ante declarationem.
- 39 In iuri non possunt resignare beneficia quae possident.
- 40 Intrusi nullum habent titulum.
- 41 Intrusus non potest renunciare etiam si diu beneficium pacifice possedit.
- 42 Intrusi non possunt permutare.
- 43 Longa detentio beneficij non iustificat titulum.
- 44 Inhabilitas perscribi non potest.
- 45 Ex diuturnitate temporis non nascitur titulus.
- 46 Intrusi condemnantur ad fructus a die motae litis.
- 47 Ius Canonizatum per sententiam Romanam dicitur plenum.
- 48 Laicus non potest possidere beneficia.
- 49 Laicus non potest resignare beneficia.
- 50 Promotus ad incompatible non potest resignare.
- 51 Per promotionem ad incompatible vacant priora.
- 52 Amissa ipso iure non possunt alienari.
- 53 Resignare est donare.
- 54 Beneficia promotorum possunt conferri nulla lata sententia.
- 55 Promoti auditi possunt de jure possessione.
- 56 Conductores non debent solvere promotis.
- 57 Parochiani quando possunt se subtrahere ab obedientia.
- 58 Privati tenentur in foro conscientiae dimittere beneficia.
- 59 Privatus non potest agere petitorio pro beneficio quod amisit.
- 60 Promoti spoliati non sunt restituendi.
- 61 Contra spoliatum potest opponi defectus proprietatis.
- 62 Spoliatus a iudice non est restituendus.
- 63 Spoliatus a privato auctoritate iudicis non restituitur.
- 64 In provisione secundae beneficii incompatibilis solet dari clausula ut primum infra duos menses libere dimittatur.
- 65 Appositae huiusmodi clausula non potest fieri resignatio in favorem neque cum aliqua reservatione.
- 66 Per promotionem ad Cardinalatum vacant priora beneficia ipso iure.
- 67 Summus Pontifex in omnibus promotionibus coedit retentionem Cardinalibus.

68 Cardinales

- 68 Cardinales laborant pro Ecclesia universali.
- 69 Cardinales sunt latus Papa.
- 70 Cardinalium officium est assistere Papa.
- 71 Cardinales appellantur fratres Papa.
- 72 Canonici cum Episcopo faciunt unum corpus.
- 73 Cardinalatus cum Episcopatu est incompatibilis.
- 74 Cardinales habentur pro residentibus.
- 75 Promotus ad Episcopatum non potest renunciare beneficio ante obtentum.
- 76 Per ascensionem Episcopatus vacant beneficia.
- 77 Quae debeant concurrere ut vacet beneficia promoti.
- 78 Beneficia promoti statim conferuntur.
- 79 Amissa ipso iure non possunt donari.
- 80 Qui nullum ius habet non potest renunciare.
- 81 Beneficia promoti ad Episcopatum possunt conferri non expectata sententia.
- 82 In foro conscientiae quis tenetur ad penam qua fuit condemnatus.
- 83 Promotendi non possunt renunciare.
- 84 Papa solet concedere retentionem promotis ad Episcopatum.
- 85 In retentione expeditur literae.
- 86 Retentio est iuris antiqui reservatio.
- 87 Dispensatione potest quis obtinere plura beneficia.
- 88 Summus Pontifex potest concedere retentionem.
- 89 Per promotionem ad Ecclesias existentes apud infideles non vacant priora beneficia.
- 90 Quis non tenetur ad diligentiam cum nihil operatur.
- 91 Primum curatum non perditur nisi fuerit capta pacifica possessio secundi.
- 92 Promotus apud infideles nihil consequitur praeter dignitatem.
- 93 Duo beneficia curata simul sunt incompatibilia.
- 94 Potest quis habere duo beneficia quorum unum est curatum habitu alio actu.
- 95 Promotus ad Abbatiam non potest renunciare.
- 96 Beneficia promoti in Abbatem vacant ante benedictionem.
- 97 Episcopatus & Abbatia aequivalentur.
- 98 Abbatia est ex maioribus dignitatibus.
- 99 Abbatia secularis aequiparatur regularibus.
- 100 Prior regularis non potest renunciare.
- 101 Prior aequiparatur Abbati.
- 102 Prioratus est principalis parlatura in Ecclesia regulari.
- 103 Habens personatum non potest renunciare priora si consequatur secundum.
- 104 Archidiaconus & Decanus non possunt renunciare post obtentam aliam dignitatem.
- 105 Duae dignitates sunt inter se incompatibiles.
- 106 Canonici non potest renunciare primum, si consequatur secundum.
- 107 Incompatibile est habere duos Canonicatus in eadem Ecclesia.
- 108 Habens personatum si consequatur curatum non potest renunciare personatum.
- 109 Obtinens beneficium curatum si consequatur pacificam possessionem secundi non potest renunciare primum.
- 110 Duae parochiales in commendam incompatibiles.
- 111 Commenda perpetua est titulus canonicus.
- 112 Commendatarij perpetui faciunt fructus suos.
- 113 In dubio commenda perpetua praesumitur.
- 114 Dispositio cap. De multa de preb. habet locum in commendis.
- 115 Per ademptionem secundae vicariae vacat prima.
- 116 Duae vicariae perpetuae sunt inter se incompatibiles.
- 117 Vicarius perpetuus dicitur habere titulum.

- 118 Vicarius perpetuus non potest resignare Vicariam post ademptionem secundi curati.
- 119 Ratione unionis possunt ab uno plura beneficia obtineri.
- 120 Annexum non facit incompatible.
- 121 Obtinens beneficium simplex in aliqua Ecclesia illud non potest resignare per ademptionem secundi.
- 122 Sub eodem titulo plura beneficia obtineri non possunt.
- 123 Episcopus non potest dispensare super incompatibilitate sub eodem titulo.
- 124 Non valet consuetudo ut quis possit obtinere plura beneficia sub eodem titulo.
- 125 Dispensatus ad duo beneficia non censetur dispensatus ut illa habeat in eadem Ecclesia.
- 126 Clausula motu proprio non tollit incompatibilitatem beneficiorum.
- 127 Clausula motu proprio non tollit defectum intentionis.
- 128 In eadem Ecclesia possunt obtineri duo beneficia dissimilia.
- 129 Ut vacet primum debet capi possessio pacifica secundi.
- 130 Pacifica possessio quae dicitur.
- 131 Verbum incontinenti quomodo interpretetur relinquatur arbitrio iudicis.
- 132 Obtinens beneficium simplex residentiam requirens si aliud similiter consequatur primum non vacat ipso iure.
- 133 Et obtinenti datur optio ut eligat quod voluerit.
- 134 Non potest quis in diversis Ecclesiis personaliter residere.
- 135 Non faciens residentiam privatur ipso iure.
- 136 Primum praesimonium non vacat per ademptionem secundae.
- 137 Praesimonia dantur in titulum beneficij.
- 138 Habens beneficium sufficiens ad commodam sustentationem potest ex usu alia beneficia habere.
- 139 Magna multitudo beneficiorum incompatibilis.
- 140 Praesimonia sunt beneficia Ecclesiae.
- 141 Multa beneficia possunt haberi quando sunt modici valoris.
- 142 Decem aut octo beneficia dicitur magna multitudo.
- 143 Iudicis arbitrio relinquatur quae dicatur magna multitudo beneficiorum.
- 144 Iudicis arbitrio relinquatur quae dicatur magnitudo.
- 145 Iudicis arbitrio relinquatur quod certa lege non reperitur diffinitum.
- 146 Habens dignitatem si consequatur canonicatum non privatur ipso iure.
- 147 Canonici facti canonici in alia Ecclesia non perdit primum ipso iure.
- 148 Dispositio cap. De multa de preb. est poenalis.
- 149 In literis in forma dignum si Ordinarius non conferat provisus non potest capere possessionem.
- 150 Nemo potest perdere quod non habet.
- 151 Privatus beneficiis potest renunciare.

* **D**imo Quero qui possint beneficia resignare regula est affirmativa omnes ipso iure resignare eorum beneficia ut colligitur ex Io. And. in Rub. de renunciat. num. 4. Rot. decif. 26. in fin. de procur. in antiq. & decif. 31. nu. 4. dere iudic. cod. lib. Boer. decif. 105. nu. 4. & decif. 308. Bal. in cap. cum omnes nu. 24. de constitut. Ant. de Burg. in cap. ex parte nu. 22. de referrip. Rossiniac.

Roffiniac. de benef. c. 14. n. 43. Io. de Grass. de recip. apoft. n. 88. Lambert. de iur. patronat. 2. ar. q. 9. prin. p. 1. primi lib. n. 40. doctor. omnes in cap. quod in dubiis & cap. Admonet de renunc.

Et hæc conclusio Ampliatur procedere ne dū in priuatis, sed etiam in habentibus dignitatem quantū uis maximam, nam Episcopus, Cardinalis, ac etiam Papa, possunt resignare cap. 1. de renunciat. libro 6. & ibi communiter DD. ut late supra comprobauimus in libr. 2. quæst. 1. Et hac sumpta occasione non omittam vnum dubium quod alias contingit. Nam N. Cardinalis volebat resignare quādam Abbatiam in fauorem Petri, fuit signata supplicatio, & postea mortuus est summ. Pontifex. Et ad apicem Pontificatus assumptus est dict. N. Cardinalis dubitabatur An resignatio fortuitu effectum. ego distinguebam qd aut est præstitus consensus formalis, & tunc resignatio fortuitu effectum, namque possunt expediri literæ aut consensus non est præstitus, & hoc casu literæ nō possunt expediri nisi uoluerit summ. Pontifex qui potest illud beneficium sicut alia quæ habebat cōferre cum communis sit conclusio per assumptionem ad Papatum vacare omnia beneficia assumpti vt tradit nota. Collectan. in cap. ult. in fin. de concess. Sarn. quem refert, & sequitur Alfonso. Hoied. de incōpatibilitate beneficiorum p. 1. c. 1. n. 10. in fin. Hieronym. Gabriele. conf. 200. nu. 12. li. 2. Egregie Analtas. Germon. de indult. §. si uero illa nu. 34. sicuti per affectuionem Episcopatus vacat quodcumque ecclesiasticum beneficium assumpti ca. cum in cunctis §. cum uero de elect. ubi gloss. Innoc. Ant. de Butr. Abb. Anch. Dec. & communiter prout de communi attestatur Hoied. dict. tract. p. 1. cap. 4. num. 1. & quia diximus communem esse conclusionem vacare beneficia per assumptionem ad apicem Pontificatus, dubitatur an per dictam assumptionem extinguantur pensiones & reservationes fructuum, quas dum erat Cardinalis percipiebat vigore reservationis eius fauore auctoritate apostolica factæ. Hoc dubium pluries euenit & de eo uidi dubitari, nam quidam dicebant negatiue cum Papa sit solutus legibus, princeps ff. de legib. Felin. & Dec. late in cap. 1. de constit. Ancha. conf. 290. Bert. tract. de episc. li. 5. q. 16. Ergo legibus non comprehenditur, nam ut dicit Bal. in c. 1. circa fin. tit. de alien. seu di. quod ex quo Deus Papæ leges subiecit, eius celsitudini nulla lex imponi potest.

In contrarium tamen se habet ueritas ut per assumptionem ad Papatum extinguantur etiam pensiones & reservationes fructuum, secundum quam opinionem consuluit Hieronym. Gabriell. dict. conf. 200. li. 2. hoc idem uoluit Alfonso. Hoied. dic. p. 1. de incompat. benef. c. 1. n. 1. ubi hoc extendit ad officia & dicit summam habere æquitatem, Immo secundū Gabrie. dic. conf. num. 12. vsus & consuetudo temporis immemorabilis, hanc opinionem approbavit. Et primo probatur quia si cum aliquis sit episcopus & munus consecrationis suscipit amittit pensionem quā antea habebat Gig. de pen. q. 56. ubi dicit quod hæc opinionem amplectitur curia Romana. Alfonso. Hoied. dict. p. 1. cap. 4. nu. 4. & habetur in constitutione Iulij II. ut refert Put. inter dec. manuscr. tit. de pension. dec. 16. ubi ait conclusum fuisse in Rota bullam Iulij. I. Equa cauetur indulta retinendi pensiones & beneficia concessa Episcopis non suffragari nisi si literæ sint expeditæ, non comprehendere Episcopos titulares tantum ecclesiarum quæ sunt in partibus infidelium, & ita semper obseruatum fuit & obseruatur teste Gabriell. dict. conf. 200. num. 1. ubi etiam num. 2. dicit ita se habere stilum in ueteratū qui uis facit cap. literis de constit. ergo eo magis cum quis fit summus Pontifex amittit pensiones & reservationes in illis in fin. dist. 4. cap. ult. dist. 2. 1. cap. 1. de constit. ut in 6. & totum orbem habet pro diocesi cuncta per mundum. 9. quæst. 3. Felin. in cap. graue, col. 2. de off. ordin. & sicut Episcopus est pater spiritualis omnium de sua diocesi, ita Papa est pater ritualis totius Christianorum Abb. in c. ult. col. penult. de purgat. can. Dec. in cap. si clerici n. 47. de iudic. Gabriell. conf. 187. num. 1. lib. 2.

Secundo quia pensio eisdem modis amittitur qui bus beneficium Gig. q. 56. de pensio. Gabriell. dict. conf. 187. nu. 1. lib. 2. & ita consuetudine & stilo esse receptum attestatur Gabriell. dict. conf. 200. n. 4.

Tertio quia pensiones & reservationes fructuum, Cardinalibus referuntur, ut suum gradum honorabilius sustinere possint, & ita de stilo exprimitur in literis, quæ ratio prorsus cessat cum Cardinalis assumptus est ad summum Pontificatum ca. 2. de præben. lib. 6. clem. 1. in fin. ut lit. pend. Abb. in cap. constitutus de præb. Corn. conf. 349. lib. 1. Alex. conf. 2. li. 1. Dec. conf. 173. in principio.

Quarto quia inhonestum est, nec carens scandalo uidere Papam tenere beneficia uel frui pensionibus, & fructibus quibus in minoribus fruebatur ut tradit Gab. d. conf. 200. n. 10. & hac rōne dicebat Hoied. lo co citat. hanc opinionem niti æquitate, nam præbet exemplum alijs prælati ut se abstineant a pluralitate beneficiorum, cum & summ. Pontificatus sit ecclesiasticum beneficium Ang. de clau. in sua summ. tit. de benef. §. 1. Nec obstat quod sit solutus legibus & illis non comprehendatur, quia, quamuis non teneatur, tamen secundum leges uiuere debet, & nisi aliud exprimat ceterum uti iure communi. l. digna vox C. de legibus & Papa n. i. stringi lege honestatis scribit Ditus Thom. 1. 2. quæst. 96. artic. 6. ac dictamine rationis cum sit animal rationale politicum & mortale Curt. conf. 63. col. 7. Bal. in 2. col. 8. C. de seruit. & aq. Hinc princeps contractum ab eo factum reuocare nō potest Bart. in dict. l. digna vox idem Bart. in l. quod semel ff. de decret. ab ordin. faciend. Butr. conf. 59. Gemin. conf. 74. col. 1. Abb. conf. 94. col. 3. lib. 2. Corn. conf. 70. num. 1. lib. 2. Barbat. conf. 1. li. 1. Soccin. conf. 4. vol. 2. li. 3. Et in cap. 1. de probat. plures responsiones dedi ad dict. l. princeps.

Declarat tamen hanc conclusionem principalē dū modo illi habeat ius super beneficijs, nam si nullum suus habent resignatio nō potest fieri, & facta est nulla ut colligitur ex dec. 5. Rot. de re iudic. in antiquis per Bisignett. Felin. in cap. in nostra coll. 37. vers. fallit quinto de rescrip. cum alijs ut per Boer. dec. 205. n. 8. vers. item secus Roffiniac. de benef. cap. 20. num. 4. Lancelott. de attent. cap. 5. nu. 34. communis opinio secundum quam fuit resolutum pluries in Rot. & nouissime in vna Compottellana parochialis die Veneris 24. Februarij. 1584. coram R. P. D. Blanchetto, & tradit. Ant. Aug. dec. 17. lib. 1. Put. dec. 266. li. 1. Rebuff. conf. 64. & quotidie practicitur.

Ex quo primo inferitur quod priuatus beneficijs ipso iure non potest illa beneficium resignare in fauorem alicuius Rot. dec. 5. de re iudic. in antiquo. per Bisignett. Felin. in cap. in nostra nu. 37. vers. fallit quinto de rescrip. Prob. in addic. ad Ioan. Monach. in cap. præsent. nu. 16. & nu. 24. de off. deleg. lib. 6. Butr. conf. 43.

conf. 43. incip. aggredior Ant. de Burg. in cap. Canonum num. 310. de constit. Gamm. de auct. lege. a later. lib. 10. de dispens. num. 340. Rebuff. conf. 64. nu. 4. Gabriel. conf. 196. num. 11. lib. 1. Nauarr. conf. 1. de rescrip. in principio, & est communis omnium doctorum sententia.

Et ratio est quia quoties beneficium amittitur ipso iure nullum ius remanet beneficiario ut communiter est receptum Tiraquell. in l. si vnquam uerbo reuertatur num. 446. cum lequen. C. de reuocan. donat. Accedit quia ea quæ ipso iure sunt amissa non possunt alienari etiam si non præcesserit sententia declaratoria Cin. & Bal. in Authent. incellat. C. de Incelt. nu. pr. secundum doct. post principium de heretic. lib. 6. Anchar. in cap. 2. not. 6. de rescrip. eodem lib. Barbat. conf. ult. col. 3. lib. 3. Rebuff. super concord. rubr. de mandat. Apostoli. §. statuius uer. quero.

Vnde simoniacus non potest resignare suum beneficium in fauorem ut respondit Rebuff. col. 64. num. 4. cum sit priuatus ipso iure Card. Paris. conf. 15. nu. 13. & conf. 29. num. 14. & conf. 30. nu. 15. vol. 4. Boer. dec. 117. circa medium Sarn. de trien. quæst. 12. Menoch. de recup. poss. rem. 1. num. 137. & 336. Franc. de March. quæst. 497. num. 13. quid in alijs beneficijs in quibus non commisit simoniā uide Rebuff. dict. conf. 64.

Neque etiam poterit ad fauorem resignare sua beneficia offendens S. R. B. C. Cardinales, cum sit priuatus ipso iure cap. sicut ubi gloss. in verb. disponar. de heretic. lib. 2. Alfonso. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. penult. sub num. 100. Idemque erit in iustificante literas apostolicas, qui etiam est priuatus ipso iure cap. ad fallariorum de crimin. fall. ubi gl. Abb. & alij omnes Rebuff. in prax. de mod. amittendi benefic. nu. 43. declarat Menoch. d. reme. primo num. 345. cum sequen. Ac etiam in beneficio constituto in minoribus ordinibus & contrahenti matrimonio, nam est priuatus ipso iure ut est communis teste Clar. libro 5. recep. sentent. §. ult. quæst. 73.

Neque etiam potest resignare in fauorem qui obtinuit beneficium iuratum, & non se fecit promotum intra annum Boer. dec. 105. num. 8. Cassad. dec. 27. tenuit Palatium super reg. Can. cell. & dec. 4. nu. 4. loc. Oldrad. cont. 202. Lancelott. de attent. ca. 5. nu. 12. Roffiniac. de benef. cap. 20. nu. 7. Nauarr. dict. conf. 1. in principio est communis doctor. sententia cum sit ipso iure priuatus c. licet Canon de elect. in 6. ubi Io. Moanach. Pet. de Anchar. Gemin. & alij omnes, Idemque erit in heretico Lancelott. de attent. cap. 5. num. 34. quia ipso iure est priuatus beneficijs cap. ad abolendam §. primo de heret. ubi hoc notant gloss. Abb. Archidia. & alij communiter cap. cum non ab homine de iudic. Diaz. in verb. hereticus Rebuff. in prax. tit. de mod. amitt. benef. num. 5. & 27. Ripa in l. naturaliter §. nihil commune. num. 88. ff. de acquir. possess. & est communis omnium sanctorum patrum sententia ut dicit Pighius de Eccl. hierar. ca. 8. quam refert Simanc. de heretic. cap. 45. num. 8. de communi etiam attestatur Clar. lib. 5. recep. sentent. §. heretis uer. sic clericus, & ob id horum beneficia possunt a quocumque impetrari etiam ante sententiam gloss. in cap. commiffam de elect. lib. 6. Card. in clem. prima quæst. 8. ut lit. pend. Prob. in cap. A1 ma num. 8. de sentent. excomm. Card. Paris. conf. 112. volum. 4. Card. Paleott. dec. 246. Alias 375. Mutin. Cappellania, ubi attestatur fuisse conclusum in

illa causa die 16. Iunij Achill. dec. 161. hereticus in fin. ubi dicit quod beneficia heretici ante declarationem possunt conferri ad quod uide Minling. lingul. obseru. cent. 2. dec. 43. Bursat. conf. 14. num. 18. lib. primo, immo non solum heretici sunt priuati ipso iure sed etiam filij eorum Io. And. in cap. ut commissi colum. 2. & ibi Gemin. in §. ut priuandi de heretic. lib. 6. Card. Alexand. in cap. satis peruersum dist. 56. Imol. in l. in inquam in principio ff. sol. matrim. communis opinio de qua testatur Io. Lup. in tract. de regn. Nauarr. in 5. part. quæst. 8. quem refert Courari. lib. 2. variar. resolut. cap. 4. sub num. 4. Alfonso. Hoied. dict. tract. p. 1. cap. penult. num. 100. si nati sunt post commissum delictum per patres, nam hi absque dubio non possunt possidere beneficia ut fuit resolutum in Cappell. Tholof. teste Aufrer. dec. 120. Clar. in dict. §. heretis uer. sic quero Alciat. conf. 367. nu. 7. Simanc. de heretic. cap. 29. nu. 3. idemque erit in scismaticis quia sunt ipso iure priuati cap. nos de consuetudine 12. dist. cap. quia diligentia de elect. Rebuff. de mod. amitt. benef. num. 29. in prax. scismaticus enim dicitur hereticus cap. inter 34. quæst. 3. Ioan. Andr. in Rubr. de scismat. Et tandem idem erit dicens dum in alijs omnibus, qui sunt priuati ipso iure iuxta declarationes ponendas infra.

Et hoc etiam stante opinione quod requiratur declaratio iudicis iuxta magis communem opinionem de qua per Bursat. conf. 14. num. 18. 19. 21. & 25. vol. 1. ubi plura adducit.

Secundo inferitur in iuratos, & alios similes non habentes canonicum titulum & sic nullum ius habentes ad beneficia, que detinent, non posse renunciare in fauorem ut colligitur ex Innoc. & Abb. in cap. nisi de renun. intrusos enim nullum & haberet titulum probat D. meus Card. Paris. conf. 37. num. 32. vol. 4. ut habetur in direct. elect. p. 2. cap. 8. num. 2. & sicut pluries resolutum in Rota, & hoc procedit etiam si in usus diu possedit beneficium pacifice, nam cum non habeat canonicum titulum, licet diu pacifice possiderit illud, non tamen potest renunciare in fauorem alicuius ita Calder. conf. 9. de rer. permut. ubi loquitur de permutatione, ut non possit permutare, vnde idem erit in renunciatione in fauorem propriæ titatem rationis Boer. dec. 205. num. 6. & est communis opinio, nam ex quo ius non habet non potest in alium transferre cap. Daybertum 1. quæst. 7. cap. 9.

autem de iur. patron. longa enim detentio beneficii non iustificat titulum alias inualidum cap. dilecto de præben. capitul. 3. de regul. iur. libro 6. capitul. causa & capitul. accedentes & ibi Abb. & Felin. de præscrip. Ioan. Andr. in capitul. 2. p. illum tex. de præben. lib. 6. Rebuff. de pacif. possess. num. 172. secundum par uam impressionem. Hinc inhabilitas præscribi non potest cap. cum caulam & ibi Anchar. de elect. Hinc ex diuturnitate temporis non nascitur titulus in beneficijs & spiritualibus Bal. per illum tex. in cap. ex parte 1. col. prima de testibus, & est communis opinio omnium doctor. licet faciat presumere legitimam institutionem, Ant. de Butr. Abb. Felin. & alij omnes in cap. illud de presump. Boer. dec. 124. num. 14. In trusi enim sunt ualde foediosi, ideo condemnantur ad fructus a die motæ litis ut fuit resolutum in vna Hpal. fructuum 15. Ianuarij 1552. coram Reuman teste Caputa. de cis. 111. p. 2.

Declarat tamen hanc illationem secundam, nisi ius resignantis super beneficio & resignato fuisse canonicum iuratum per sententiam & rem iudicatam Rotalem nam

conf. 43. incip. aggredior Ant. de Burg. in cap. Canonum num. 310. de constit. Gamm. de auct. lege. a later. lib. 10. de dispens. num. 340. Rebuff. conf. 64. nu. 4. Gabriel. conf. 196. num. 11. lib. 1. Nauarr. conf. 1. de rescrip. in principio, & est communis omnium doctorum sententia.

Et ratio est quia quoties beneficium amittitur ipso iure nullum ius remanet beneficiario ut communiter est receptum Tiraquell. in l. si vnquam uerbo reuertatur num. 446. cum lequen. C. de reuocan. donat. Accedit quia ea quæ ipso iure sunt amissa non possunt alienari etiam si non præcesserit sententia declaratoria Cin. & Bal. in Authent. incellat. C. de Incelt. nu. pr. secundum doct. post principium de heretic. lib. 6. Anchar. in cap. 2. not. 6. de rescrip. eodem lib. Barbat. conf. ult. col. 3. lib. 3. Rebuff. super concord. rubr. de mandat. Apostoli. §. statuius uer. quero.

Vnde simoniacus non potest resignare suum beneficium in fauorem ut respondit Rebuff. col. 64. num. 4. cum sit priuatus ipso iure Card. Paris. conf. 15. nu. 13. & conf. 29. num. 14. & conf. 30. nu. 15. vol. 4. Boer. dec. 117. circa medium Sarn. de trien. quæst. 12. Menoch. de recup. poss. rem. 1. num. 137. & 336. Franc. de March. quæst. 497. num. 13. quid in alijs beneficijs in quibus non commisit simoniā uide Rebuff. dict. conf. 64.

Neque etiam poterit ad fauorem resignare sua beneficia offendens S. R. B. C. Cardinales, cum sit priuatus ipso iure cap. sicut ubi gloss. in verb. disponar. de heretic. lib. 2. Alfonso. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. penult. sub num. 100. Idemque erit in iustificante literas apostolicas, qui etiam est priuatus ipso iure cap. ad fallariorum de crimin. fall. ubi gl. Abb. & alij omnes Rebuff. in prax. de mod. amittendi benefic. nu. 43. declarat Menoch. d. reme. primo num. 345. cum sequen. Ac etiam in beneficio constituto in minoribus ordinibus & contrahenti matrimonio, nam est priuatus ipso iure ut est communis teste Clar. libro 5. recep. sentent. §. ult. quæst. 73.

Neque etiam potest resignare in fauorem qui obtinuit beneficium iuratum, & non se fecit promotum intra annum Boer. dec. 105. num. 8. Cassad. dec. 27. tenuit Palatium super reg. Can. cell. & dec. 4. nu. 4. loc. Oldrad. cont. 202. Lancelott. de attent. ca. 5. nu. 12. Roffiniac. de benef. cap. 20. nu. 7. Nauarr. dict. conf. 1. in principio est communis doctor. sententia cum sit ipso iure priuatus c. licet Canon de elect. in 6. ubi Io. Moanach. Pet. de Anchar. Gemin. & alij omnes, Idemque erit in heretico Lancelott. de attent. cap. 5. num. 34. quia ipso iure est priuatus beneficijs cap. ad abolendam §. primo de heret. ubi hoc notant gloss. Abb. Archidia. & alij communiter cap. cum non ab homine de iudic. Diaz. in verb. hereticus Rebuff. in prax. tit. de mod. amitt. benef. num. 5. & 27. Ripa in l. naturaliter §. nihil commune. num. 88. ff. de acquir. possess. & est communis omnium sanctorum patrum sententia ut dicit Pighius de Eccl. hierar. ca. 8. quam refert Simanc. de heretic. cap. 45. num. 8. de communi etiam attestatur Clar. lib. 5. recep. sentent. §. heretis uer. sic clericus, & ob id horum beneficia possunt a quocumque impetrari etiam ante sententiam gloss. in cap. commiffam de elect. lib. 6. Card. in clem. prima quæst. 8. ut lit. pend. Prob. in cap. A1 ma num. 8. de sentent. excomm. Card. Paris. conf. 112. volum. 4. Card. Paleott. dec. 246. Alias 375. Mutin. Cappellania, ubi attestatur fuisse conclusum in

illa causa die 16. Iunij Achill. dec. 161. hereticus in fin. ubi dicit quod beneficia heretici ante declarationem possunt conferri ad quod uide Minling. lingul. obseru. cent. 2. dec. 43. Bursat. conf. 14. num. 18. lib. primo, immo non solum heretici sunt priuati ipso iure sed etiam filij eorum Io. And. in cap. ut commissi colum. 2. & ibi Gemin. in §. ut priuandi de heretic. lib. 6. Card. Alexand. in cap. satis peruersum dist. 56. Imol. in l. in inquam in principio ff. sol. matrim. communis opinio de qua testatur Io. Lup. in tract. de regn. Nauarr. in 5. part. quæst. 8. quem refert Courari. lib. 2. variar. resolut. cap. 4. sub num. 4. Alfonso. Hoied. dict. tract. p. 1. cap. penult. num. 100. si nati sunt post commissum delictum per patres, nam hi absque dubio non possunt possidere beneficia ut fuit resolutum in Cappell. Tholof. teste Aufrer. dec. 120. Clar. in dict. §. heretis uer. sic quero Alciat. conf. 367. nu. 7. Simanc. de heretic. cap. 29. nu. 3. idemque erit in scismaticis quia sunt ipso iure priuati cap. nos de consuetudine 12. dist. cap. quia diligentia de elect. Rebuff. de mod. amitt. benef. num. 29. in prax. scismaticus enim dicitur hereticus cap. inter 34. quæst. 3. Ioan. Andr. in Rubr. de scismat. Et tandem idem erit dicens dum in alijs omnibus, qui sunt priuati ipso iure iuxta declarationes ponendas infra.

Et hoc etiam stante opinione quod requiratur declaratio iudicis iuxta magis communem opinionem de qua per Bursat. conf. 14. num. 18. 19. 21. & 25. vol. 1. ubi plura adducit.

Secundo inferitur in iuratos, & alios similes non habentes canonicum titulum & sic nullum ius habentes ad beneficia, que detinent, non posse renunciare in fauorem ut colligitur ex Innoc. & Abb. in cap. nisi de renun. intrusos enim nullum & haberet titulum probat D. meus Card. Paris. conf. 37. num. 32. vol. 4. ut habetur in direct. elect. p. 2. cap. 8. num. 2. & sicut pluries resolutum in Rota, & hoc procedit etiam si in usus diu possedit beneficium pacifice, nam cum non habeat canonicum titulum, licet diu pacifice possiderit illud, non tamen potest renunciare in fauorem alicuius ita Calder. conf. 9. de rer. permut. ubi loquitur de permutatione, ut non possit permutare, vnde idem erit in renunciatione in fauorem propriæ titatem rationis Boer. dec. 205. num. 6. & est communis opinio, nam ex quo ius non habet non potest in alium transferre cap. Daybertum 1. quæst. 7. cap. 9.

autem de iur. patron. longa enim detentio beneficii non iustificat titulum alias inualidum cap. dilecto de præben. capitul. 3. de regul. iur. libro 6. capitul. causa & capitul. accedentes & ibi Abb. & Felin. de præscrip. Ioan. Andr. in capitul. 2. p. illum tex. de præben. lib. 6. Rebuff. de pacif. possess. num. 172. secundum par uam impressionem. Hinc inhabilitas præscribi non potest cap. cum caulam & ibi Anchar. de elect. Hinc ex diuturnitate temporis non nascitur titulus in beneficijs & spiritualibus Bal. per illum tex. in cap. ex parte 1. col. prima de testibus, & est communis opinio omnium doctor. licet faciat presumere legitimam institutionem, Ant. de Butr. Abb. Felin. & alij omnes in cap. illud de presump. Boer. dec. 124. num. 14. In trusi enim sunt ualde foediosi, ideo condemnantur ad fructus a die motæ litis ut fuit resolutum in vna Hpal. fructuum 15. Ianuarij 1552. coram Reuman teste Caputa. de cis. 111. p. 2.

Declarat tamen hanc illationem secundam, nisi ius resignantis super beneficio & resignato fuisse canonicum iuratum per sententiam & rem iudicatam Rotalem nam

nam hoc casu non potest dici illum non habere ius
 * vt fuit resolutum * in vna Calaguritan. pensionis coram
 Card. S. Cru. cis die 1. Aprilis 1552. teste Caputaq.
 decif. 300. p. 2.
 Tertio inferitur quod si resignatio facta sit in fauorem
 N. laici cum expressione, quod esset clericus
 48 iste N. non potest resignare in fauorem alterius quia
 * cum non possit habere beneficia vt est communis *
 conclusio de qua infra dicitur resignatio facta in eius
 fauorem fuit nulla, & ipse nihil potest dare alteri,
 49 cum non habeat, ita Ant. August. decif. 68. lib. primo
 in manu. facit decif. Put. 266. lib. 1. Ita etiam in
 * casu Ptolom. decif. 141. in vna * Imolen. parochialis,
 nam vicarius cum non haberet facultatem recipiendi
 resignationem, illam recepit & de eo beneficio p
 uideat Titio, qui Titius resignauit in curia ad fauorem
 N. vique iste N. habet ab eo titulum qui non habe
 bat ius, fuit tamen decisum esse restituendum si spo
 liatur, nam sufficit hoc pro titulo colorato 16. Ianu
 arii 1542.
 Quarto inferitur promotum ad secundum benefi
 cium incompatibile non posse resignare primum vt
 scriptum reliquit Alfonso. Hoied. in tract. de incompat.
 benefic. part. 1. capitul. 13. num. 2. & * est commu
 ni, opinio, nunc recepta * in praxi, vt non possit
 resignare in fauorem.
 Ratio est quia per promotionem ad secundum be
 neficium incompatibile vacat ipso iure primum iux
 51 decretum cum multa prouidentia confectum in
 Concil. Lateran. de quo in c. de multa de preb. ibi.
*Presenti decreto statuimus, vt quicumque receperit
 aliquid beneficium curam animarum habens an
 nexam si prius tale beneficium habebat, eo sit ipso iure
 priuatus & si forte illud retinere contederit, etiã
 alio spoliatur, & c. & ibi. hoc idẽ in personatibus, & c.
 & ibi gloss. & Abb. & cõmuniter doctor. q. est inno
 uatũ per decretũ Cõcil. Trid. c. 4. sess. 7. de reformat.
 Quicumque de cetero plura curata aut alias incom
 patibili a beneficia ecclesiastica, & c. contra formam
 sacrorum Canonũ et præsertim constitutionis Innoc.
 III que incipit de multa, recipere ac simul retinere
 presumpsit beneficij ipsius iuxta ipsius constitutio
 nis dispositionem ipso iure etiam presentis Canonis
 vigore priuatus existat. & ex tex. in clem. gratiã de
 rescript. cap. quia in tantum cap. ad hæc cap. propte
 rea de præbend. execrabil. Io. 22. in tit. de præben.
 Diaz. in prax. crimin. canon. cap. 42. Duen. in regul.
 71. Benedic. Capr. tract. regul. & fallen. reg. 90. nu. 22.
 * communis * opinio teste Burtat. conf. 333. num. primo
 lib. 4. ergo non possunt renunciari quia quæ ipso iure
 52 amissa sunt non possunt alienari. Bal. in auth. ince
 llas C. de incest. nupt. Collesan. in cap. in quibus col.
 1. de pen. Dec. conf. 236. col. 2. ver. venio igitur, &
 53 tamen resignare est donare & alienare Card. Paris.
 conf. 28. num. 58. & conf. 65. num. 57. volum. 3. cũ
 alijs supra citatis. lib. 1. q. 1.
 Comprobo quia nullum ius habens in beneficio
 non potest renunciare, isti enim promoti ad incom
 patibile cum sint priuati ipso iure, nullum ius habent
 quod patet ex effectu priuationis inductæ ipso iure;
 54 cum dicta beneficia possint conferri nulla lata sen
 tentia, nec citato possessore, Abb. in c. accepta de res
 lit. spol. Ludouic. Bolognin. in addit. ad conf. 32.
 Io. Anan. Roman. conf. 212. dub. 1. cõm. * opin. teste
 * Mandos. in addit. ad Lap. alleg. 16. liter. A. de cõi etiã
 55 attestatur Alfonso. Hoied. tract. de incompat. benef. c. 4.
 numero 7. & de ijs sua possessione inauditi glossa*

in cap. felicitis vbi Gemin. de pen. lib. 6. Inno. & Hosti
 ens. in c. accepta de reslit. spoliat. Gemin. inc. vbi pericu
 lum §. propterea in penult. not. & ibi Franc. in 1. not.
 de elect. lib. 6. Card. conf. 32. Ideoq; conductores bo
 56 norum & dõtorum beneficiorum quæ vacante ipso iure
 non tenentur soluere eidem beneficiarijs, sed de
 bent soluere ei cui fructus vacant beneficio debentur,
 prout resoluti Tiraquell. in d. l. si vnquam ver. re
 57 uertatur num. 365. Ideo quæ etiam parochiani dicto
 rum beneficiorum possent se subtrahere ab obediencia
 perfectorum beneficiorum, Petr. de Anchar. in
 cad. Apostolica in 20. not. per illum tex. de sent. & re
 iud. lib. 6. vbi dicit hoc didicisse a Lap. præceptoro suo
 cum legeret c. ap. de reslit. spoliat.
 58 Hinc taliter priuati tenentur in foro conscientie
 dimittere beneficium, Abb. in c. extrinseca §. vero
 colum. 8. ver. ex his dico de præb. Felin. in c. 1. col. 13.
 * de conf. Ruin. conf. 4. num. 11. lib. 5. communis * opi
 nio teste Alfonso. Hoied. d. tract. de compar. benef. p.
 1. c. 13. num. 61. Et si de facto detineant tenentur ad
 restitutionem si ueluum perceptorem in foro poli,
 * vt est * communis opinio quæ patet ex adductis per
 Tiraquell. in dict. l. si vnquam ver. reuertatur num.
 291. & 292.
 59 Hinc etiam est quod si quis agat petitorio pro
 beneficio quod ipso iure amisit per obtentionem al
 terius incompatibilis, repellitur exceptione priuatio
 nis ipso iure, Inno. in c. inter dilectos vbi Abb. colu.
 vt. de excess. prælat. Archid. in c. quo iure dist. 7. Cõ
 postell. in c. quod sicut elect. Petr. de Anchar. in c. 1. col.
 vt. de elect. lib. 6. & communiter * doctor.
 60 Hinc etiam est quod si taliter promori fuerint spo
 liati beneficijs, quæ vacabant ipso iure, non sunt restitu
 endi iure, Inno. in c. inter dilectos vbi Abb. colu.
 Ant. de Butr. in c. lites eod. tit. Abb. in c. item cum
 quis num. 9. & 10. eod. tit. extr. Rot. decif. 3. eod. tit. de
 61 reslit. in nou. quia potest opponi defectus proprie
 tatis, Ant. Corf. regul. spoliatus lim. 16. Rip. in l. natu
 raliter §. nihil commune nu. 92. ff. de acquir. poss. Cra
 uett. conf. 322. communis * opinio, vt patet ex addu
 ctis p. Jacob. Menoch. in tract. de recuperand. possess.
 62 remed. 1. num. 330. Moedan. decif. 15. ius f. fuerit
 spoliatus a iudice, quod non habet dubium, nam do
 ctiores communiter * vno ore hoc volunt non esse re
 63 stituendum, gloss. in c. in nomine Domini dist. 23.
 Abb. in c. dilectus de refer. Felin. in capit. cum causa
 col. 1. de off. deleg. cap. alijs inductis per Ant. Gabriel.
 lib. commun. conclus. tit. de reslit. spoliat. cõcl. 1. n.
 64 108. siue etiam fuerit spoliatus a priuato auctori
 te tamen Iudicis, Innocen. in c. cum super hoc colu.
 penult. siue ab alio habente aliquale ius Oldrad. cõf.
 214. cum alijs, vt per Gabriel. dict. tit. de reslit. spoliat.
 num. 94. cum sequen.
 64 Solet tamen in protusione secundi beneficij
 incompatibilis dari retentio cum clausula hac, volu
 mus autem quod tale beneficium in manibus nostris
 infra duo mentes a die habitæ possessionis vel qua p
 testeterit quo minus illam assequaris dimittere om
 nino tenearis, alioquin tã primum quam secundum
 vacet, & hodie in d. clausula apponitur vt libere dimit
 65 tãt non possunt resignare in fauore, neque etiam cũ
 aliqua reseruatione pensionis aut fructuum vt antea
 fiebat tempore sel. record. Gregorij XIII. & ita quoti
 die practicatur.
 Ex quo primo deducitur quod promotus ad di
 gnitatem Cardinalatus non potest renunciare in fa
 uorem dignitates & beneficia curata, quæ prius obti
 nebat

66 nebat, nam vacant ipso iure per promotionem vt re
 soluit Abb. in cap. ecclesia vltra li. 2. nu. 3. de elect.
 Alfonso. Hoied. in tract. de incom. benef. p. 1. cap. 2.
 * nu. 15. fuit tenentum * in vna Bixiga. Prioratus 9. Apr
 lis. 1546. coram Illustriss. Card. S. Crucis teste Put. de
 cif. 438. p. 2.
 67 Quamuis summ. Pontifex fere in omnibus pro
 motionibus concedat retentionem obtentorum p
 moris ad Cardinalatum vt patet ex decif. Put. 430.
 in princip. lib. 2. ac sextentis in locis, idque conlue
 tudine * inductum esse colligitur ex his quæ scribit
 Petr. Andr. Gamm. in tract. de auct. leg. a lat. lib. 5.
 nu. 130. quod opti ma ratione fieri exillimo. l. pro
 68 solitudine & opera quam nauant in cura totius.
 Ecclesiæ vniuersalis, Præpos. in c. quamquam num.
 12. 2. q. 7. nam sunt plures Papæ, Hostiens. in c. cxcõ.
 69 nu. 3. de off. leg. Idem Hostiens. in c. dilectus nu. 3. de
 70 cler. non residen. eorum. n. possicium est assistere &
 consulere Romano. Pontifici, illumque adiuuare
 in officio sacerdotali Archid. in c. vbi periculum. n.
 4. de elect. lib. 6. Card. in clem. ne Romani s. porro.
 num. 2. de elect. Barbat. de Card. p. 1. q. 12. nu. 1. & ob
 71 id appellatur frater ipfius Papæ, Hostiens. in c. ad
 liberandam numero tertio iud. & faciunt vnum
 72 corpus cum Papa sicuti & canonici cum Episcopo.
 Hostiens. in c. antiqua de priuileg. Archid. in c. cum
 redemptor & in c. Abbatib. 12. q. 7. Roma. cõf. 418.
 73 & hac ratione licet Cardinalatus cum Episcopatu
 sit incompatibilis, vt tenuit Abb. in c. bonæ memo
 riæ el. 1. nu. 6. de postul. prælat. & in d. c. ecclesia velt
 ra el. 2. n. 3. de elect. Felin. in cad. aures nu. 11. de re
 scrip. & in c. quod super his, de fide instrument. Sar.
 in procem. regul. Cancell. Domin. Sot. qem refert &
 sequitur Alfonso. Hoied. in d. tract. de incompat. be
 nef. p. 1. c. 2. vbi dat rationes, nihilominus videmus
 * consuetudine * receptum esse contrarium, de qua at
 testatur Gamm. de auctor. leg. lib. 5. nu. 230. & vide
 mus experientia, quod summ. Pontifex tolerat Epif
 copatus Cardinalibus, quia cum assumant partẽ diei
 74 & ætus, habentur pro residentibus in Episcopatib.
 & faciunt fructus suos, Oldrad. conf. 48. Marti. Lau
 den. de Card. q. 5. Parbat. de pstan. Cardin. q. 12. Gon
 dõfal. de orig. & dignit. Cardin. de quibus latissime
 Illustriss. Cardinalis Albanus in suo tract. de Card.
 55 Ex quo secundo deducitur quod promotus ad
 Episcopatum non potest renunciare in fauorem be
 neficia quæ obtinebat ante promotionem vt resolu
 it Alfonso. Hoied. d. tract. de incompat. benef. p. 1.
 c. 4. num. 11. Rebuff. in concord. tit. de mand. aposto
 l. §. vt.
 76 Ratio est quia per assecutionem & Episcopatus va
 cat quodcumque ecclesiasticum beneficium per p
 motum antea obtentum, vt probat tex. in c. cum in
 cunctis §. cum vero de elect. & ibi gloss. in verb. ad
 * quem, Innocen. Hostiens. Abb. Anchar. Dec. & *
 communiter doctores omnes prout de communi
 attestatur Alfonso. Hoied. d. cap. 4. in princ. quæ vaca
 tio fit ipso iure Cald. conf. 1. de translat. prælat. Old
 rad. conf. 14. incip. cum queritur Hostiens. in summ.
 de elect. §. quo tempore ver. quid autem Abb. in d.
 §. cum vero num. 3. Paulin. de off. & potest. cap. sede
 vacan. quæ. 9. p. 2. Gig. de penf. q. 56. num. 4. quatuor
 77 t concurrentibus de iure, scilicet promissio, confirma
 tio, consecratio, & adeptio possessionis, vt in d. §. cũ
 vero, vbi hoc notant Butr. Cardin. Abbas, Dec. & *
 communiter Roman. conf. 335. col. 1. Rebuff. in cõ
 cordant. in tit. de mandat. Apostolico. §. statuimus

* t i t. ecclesias Chated. de stylo tamen * curiæ tentum
 est, vt statim quod per Papam aliquis promotus est
 ad episcopatum, beneficia ipsius possint conferri,
 tamquam vacantia non expectata consecratione,
 Abb. & Dec. in d. §. cum vero Io. Andr. in clem. 1.
 gloss. in verb. collocato vt lit. pend. Cassador. decif. 2.
 de constitut. de stylo attestatur Mandos. in regu. de
 benef. vacant. per promot. q. 14. n. 4. Ferret. conf. 53.
 nu. 6. Hoied. d. c. 4. nu. 14. vbi etiam dicit quod licet
 78 dicta beneficia promoti statim conferantur, vere
 tamen vacare non dicuntur nisi adepta possessione,
 * prout fuit tentum in vna * Panormitan. beneficio
 rum coram D. Accorabono 9. Ianuarij. 1548. teste
 Mandos. loco citat. & in alia Aretin. * & Senen. 23.
 Iunij. 1553. coram Decano teste Caputaq. decif. 401.
 p. 2. vbi dicit num. 3. iuxta stylum & consuetudinem
 Romanæ curiæ post adeptam possessionem, Et id
 * eo de stylo decernuntur vacare beneficia promoti
 & conferunt vt deducit excellentiss. D. Analtas. Ger
 mon. in tract. de indultis §. si vero num. 27. fol. 146.
 & de hoc stylo attestatur Mandos. reg. 1. Cancellaria
 riæ q. 15. nu. 3. Io. Andr. in clem. 1. vt lit. pend. Car
 din. ver. 5. num. 6. Roman. 341. n. 17. & fuit dictum
 in vna Placen. pensionis coram Illustriss. Cardin. Al
 dobrandino. & non solum beneficia vacant per pro
 motionem ad Episc. sed etiam pensio, si non habe
 tur retentio, ita seruari in curia. Romana attestatur
 Gig. de penf. q. 56. habetur per Caputaq. decif. 303.
 p. 2. & 304. & 400. & 401. eadem. p. 2. est communis
 omniu sententia lapsius recepta * in Rot. teste Capu
 taqu. de decif. 401. cum ergo beneficia promotorũ
 vt supra vacant ipso iure, sequitur non posse renũcia
 79 ri, quia quæ ipso iure sunt amissa non possunt alle
 nari, Bal. in auth. incestus, C. de incest. nupt. Collecã
 in cap. in quibusdam colum. 1. de panis. Pet. de An
 char. in cap. 2. not. 6. de præfer. in 6. Babat. conf. vt.
 col. 3. lib. 1. Dec. conf. 236. col. 3. ver. venio igitur,
 Aretin. in l. si quis post accusationẽ col. 2. ff. de testã
 Franc. in c. cum secundum post princip. de heretic.
 lib. 6. & renunciare est donare, Ale. conf. 2. num. 7.
 lib. 1. Card. Paris. conf. 26. nu. 58. & conf. 65. nu. 57.
 80 vol. 3. Roland. a Val. conf. 64. nu. 20. volum. 2.
 Accedat ad comprobationem quia quia qui nullum
 ius habet in beneficio non potest illud renunciare
 * vt cõter volunt doctores, & scripsi supra. sed pro
 motus ad Episcopatum nullum ius habet ad bene
 ficia obtenta ante promotionem, cum per dictam
 promotionẽ, vacent ipso iure, Cald. conf. 1. de translat.
 prælat. cum hunc effectum operetur priuatio indu
 * cta ipso iure, communiter * Doctores per illum tex.
 cap. de multa de præbend. Tiraquell. in l. si vnquam
 verb. reuertatur num. 446. C. de reuocan. donat.
 Hinc dicta beneficia promoti ad Episc. possunt
 81 conferri non expectata sententia declaratoria, nec
 minus citato possessore, Bal. in d. c. cum in cunctis,
 in princ. per illum tex. de elect. & in cap. 2. de feud. si
 ne culp. amitt. & conf. 133. ad fin. lib. 4. Abb. in c. ac
 cepta de reslit. spoliat. Card. in clem. 1. in 15. not. de
 pen. Gemin. post gloss. in c. fundamenta de elect. li.
 * 6. communis * opin. teste Mandos. in addit. ad Lap.
 alle. 16. Ideo tenetur episcopus in foro conscientie
 dimittere beneficia antea obtenta & si de facto obti
 net tenetur ad restitutionem fructuum in eodem fo
 * ro poli vt est * communis vera sententia de qua Tira
 quell. in d. l. si vnquam ver. reuertatur num. 191. &
 292. cum sequen. C. de reuocan. donat. sicuti contin
 git in alijs qui priuantur ipso iure, Abb. in c. 1. col. 3.
 &

& ibi Felin. de. constitut. Idem Abb. in ca. extirpandæ §. qui vero de præb. Felin. in quistionis col. 2. de ac
 82 cufat. nam tād penam in qua quis fuit condemnatus
 tenetur in foro conscientie D. Thom. 1. 2. quæ. 62.
 art. 3. Alfons. de Caltr. late de potest. leg. pen. lib. 7.
 * cap. 8. quæ. 10. & 11. Hinc fuit alias tentum in Rot.
 5. Julij 1538. in vna Cracoui. Decanatus corā Moe
 dan. teste eodem in recollet. manuſc. decif. 15. fuit
 dubium, quod per promotionem & translationem
 amittitur ius & possessio civilis ac naturalis benefi-
 ciorum obtentorum, & ideo p. motum translatum
 nō posse agere spolio. Et quicquid alias fuerit obser-
 uatum, hodie promoti ad chatedrales metropolita-
 nas ecclesias non possunt renunciare, immo neque
 83 promouendi vt probatur in regula 21. Cancellarie
 Sixti Quinti.
*Item prædictus D. N. Papa voluit, decreuit, & ordi-
 nauit quod quæcumque concessiones gratiæ & man-
 data etiā motu proprio & cū derogatione huius con-
 stitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis eman-
 auerunt de prouidendo eis, de quibusvis beneficijs
 vacaturis per promotionem quorūcumq; ad Ecclesia
 nū & monasteriorū regimina si huiusmodi concessio-
 nes & mandata diē promotionis promouendorū ip-
 forum præceſerint. Nec non quæcumq; collationes,
 prouisiones, & dispositiones pro tempore factæ de
 præmissis ac quibusvis alijs beneficijs Ecclesiasti-
 cis, secularibus & regularibus, quæ per promouen-
 dos vel assumendos ad quascūque prælaturas inter
 illarum vacationis, & huiusmodi promotionis vel
 assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa per-
 mutationis vbi cumque resignari vel alias dimitti
 contigerit, cū inde secutis, pro tempore sint cassæ, &
 irritæ nulliusque roboris vel momenti de qua dice-
 tur infra.*
 Limita primo nisi summ. Pontifex concederet
 84 promotis retentionem iam obtentorum, tquod Pa-
 pa concedere solet, vt patet ex his que scribunt Gig.
 tract. de pen. quæst. 56. sub num. 4. ver. nisi sit a Pa-
 pa indultum, Rebuff. in sua prax. tit. de disp. de nō
 resid. num. 77. Caputaquen. decif. 303. p. 2. Ana-
 stas. Germon. de indult. §. si vero illa nu. 36. fol. 147.
 85 & t literas expedire Put. decif. 327. par. 1. & quotidie
 * nos * experimur, nam quando Cardinalis proponit
 in concistorio secreto aliquem ad cathedralem vel
 metropolitan. post relatas qualitates ecclesie, ac qua-
 litates promoti supplicat pro expeditione cū reten-
 tione compatibilium, si summ. Pontifex concedit
 tunc Cardinalis scribit schedulā in qua testatur de
 concessione, illamque mittit Vicecancellario postea
 fit expeditio cum clausula, vt per Mandof. de regul.
 de benef. vacan. per promot. quæst. 4. nu. 4. Alfons.
 Hoied. dict. tract. de incompat. benefic. p. prima ca.
 4. sub nu. 15. hoc enim casu ex dispensatione vt pos-
 86 sit ea beneficia retinere ille habet ius, nam talis re-
 tentio est iuris antiqui reseruatō, Put. decif. 430.
 nu. 2. lib. 2. & faciunt quæ scribit Rebuff. de disp. de
 ad plur. benefic. Caput. decif. 198. p. 1. Et ideo potest
 87 renunciare, nā dispensatione pōt quis habere plura
 beneficia ecclesiastica, glol. in c. quia in tātū de præ-
 bend. & in cap. dudum el secundo de elect. specul.
 in tit. de dispensat. §. dicendum Lamber. tract. de
 iur. patron. p. 1. lib. 2. in 7. q. principalis art. 5. Pet. Du-
 en. regul. 71. in prima fallen. quia summus Pontifex
 88 * absque dubio potest illam concedere, Abb. & * co-
 muniter in cap. de multa de præb. Rebuff. loc. cit.
 Nauarr. in Manual. cap. 25. num. 125. latissime de

materia huius dispensationis Hoied. de incompat.
 benefic. 2. c. 12. & vt.
 Secundo limitatur non procedere in eis qui sunt
 promoti ad episcopatus existentes in partibus infide-
 delium, qui vulgo nulla tenentes vocantur, namque
 hi taliter promoti poterunt renunciare etiam bene-
 89 ficia antea obtenta quia per promotionem ad di-
 ctas ecclesias cathedrales vel metropolitanas existi-
 tes apud infideles non vacant priora beneficia, vt p
 promotione ad alias, ita per plura relouit Quintil.
 Mandof. in regul. Cancell. 26. de benef. vacan. per
 primot. q. 4. per totam, quem sequutus est Alfons.
 Hoied. dict. tract. de incompat. benefic. p. 1. c. 4. in fi.
 ver. sed his non oblat. nouissime Anastas. Germon.
 de indult. §. si vero illa nu. 26. quorum sententiā tam
 quā verā & * cōmunē amplector, quamuis Cardina-
 * lis in clem. in plerisque ante fide elect. & Rebuff. su-
 per concordan. de mand. Apostol. §. statuimus verſ.
 ecclesias cathedrales, tenuerint contrarium, namq;
 hi promoti ad episcopatum existentem in partibus
 infidelium non possunt assequi possessionē eius, neq;
 90 ad aliquā diligentia tenentur, cum si illa fieret, ni-
 hil operaretur, vt est clarum l. vlt. ff. quis ordin. in
 bonor. poss. seru. l. hæc stipulatio §. diuus ff. legat.
 com. cauea. Ergo non vacant beneficia priora, cum
 effectualiter tunc vacare ceſſantur cū possessio est
 capta vel est. in mora ad illā capiendam, vt scribit
 91 Abb. d. c. cum in cunctis §. cū vero in vlt. not in fin.
 * secundum quam opinionē fuit tentum Rot. in vna*
 Panormitan. beneficiorum corā Accorambono 9.
 Iunij 1548. vt supra retulsi, sicut in simili quis nō di-
 92 citur perdere primum curatum, nisi pacificam pos-
 sessionem cōperit secundi curati, & sic incompati-
 * bilis vt fuit tentum in vna Florentin. * canonicatus
 & præbendæ coram R. P. D. Episcopo Chiffan. nūc
 Card. S. Crucis die 11. Martij. 1558. teste Caputa-
 dec. 415. lib. 1. in manuſc. & hæc opinio continet ma-
 gnam æquitatem, cum per ademptionem dicti Epi-
 93 scopatus t in partibus infidelium quis non conse-
 quatur fructus seu redditus, nec inret in compatibi-
 litas, & per consequens cessant rationes ex quibus
 debent priora vacare, vnde cessare etiam debet dis-
 94 positio, c. cum cessante de appellat. maxima enim
 est differentia inter istos nulla tenentes & alios, vt
 licet colligi ex Bal. in authen. licentiam C. de Epi-
 scopis & cler. Rip. responſ. 2. 3. & 5. de legibus lib.
 1. de rescrip. & latissime per excellentissim. um Burſ.
 conf. 252. lib. 4.
 95 Hinc licet duos beneficia curata sint in cōpatibi-
 * lia, c. de multa de præb. vbi oēs, c. ordinarij de off. or-
 dinarij lib. 6. clem. gratia de reser. extrauag. execra-
 bilis Io. 22. in prin. c. 16. sessio. 24. Conc. Trid. tamē
 96 si unum est potentia tantū curatum & non habitu
 bene potest obtineri cum alio actu curato, vt pro-
 bat tex. in ca. pastoralis 7. q. 1. vbi glol. & alij docto-
 res glol. in c. licet canō. in verb. parochialis de elect.
 lib. 7. gl. c. statutum verſ. collegiatas eod. tit. & lib.
 Petr. Duen. tract. fallen. reg. 71. verſ. quinto fallit, ad
 quod quatuor rationes deducit Alfons. Hoied. in
 tract. de incompat. benefic. p. 2. cap. 6. nu. 3. cum sequen.
 vbi latissime de hac materia, Burſat. conf. 352.
 97 Tertio deducitur promotū ad Abbatia non pos-
 se renunciare beneficia quæ obtinebat ante Abba-
 tiā, quia talia beneficia vacan ipſo iure statim post
 98 obtentam pacificā possessionē etiā si nō fuerit be-
 nedictus, Abb. in c. quanto de ordin. Oldrad. conf.
 14. idem Abb. in c. cum in cunctis §. cum vero vbi
 Dec.

Dec. n. 2. de elect. Gig. de pen. q. 56. n. 50. Rebuff. de
 mand. apost. §. statuimus verſ. monasteria in cōcord.
 Alfons. Hoied. 1. par. de incōpa. benefic. c. 6. n. 5. nā Epi-
 97 scopatus, & Abbatia æquiparatur, Rebuff. in d. §. sta-
 tuimus in cōcord. q. probatur in pluribus iuribus al-
 legatis per Hoied. d. par. 1. de incōpat. c. 5. n. 5. namq;
 98 Abbatia sunt ex maioribus dignitatibus, & spali no-
 ta digna, ita qd non veni vt appellatione dignitatis, vt
 resoluit Lap. alleg. 84. n. 1. Io. Monac. in quistiores
 de hæret. lib. 6. Io. And. & Fran. n. 5. in c. 2. de præb. in
 6. Dec. in c. decernimus n. 4. de Iudic. Sarn. de infrir. re-
 sign. q. 16. n. 2. & de anna. q. 11. n. 4. & in reg. de valor.
 99 exprim. 3. q. post princ. q. procedit tā in Abbatijs se-
 cularibus q regularibus, vt ex rationib. scribit Hoied.
 100 d. c. 5. n. 6. p. 1. Quarto inferit promotum ad Prioratū
 in regulari, vel collegiata non posse renūciare in fau-
 101 rē beneficia obtenta prius, quia vacant ipſo iure, nam
 ea q habent locū in Abbate, vel Abbatia militant in
 102 Priore seu Prioratu qui est principalis prælatura t in
 ecclesia regulari seu collegiata, & habet quasi iurisdic-
 tionem Episcopalem ac est in effectu eadem digni-
 tas Io. Selu. in trac. de benef. q. 2. num. 53. Alfons. Ho-
 ied. de incompat. benefic. p. 1. c. 6. num. 2.
 103 Quinto inferitur qd si quis hēat personatum si cō-
 lequat pacificā possessionē alterius psonatus nō pōt
 renūciare primū in fauorē, qd ē priuatus ipſo iure, nam
 vt probatur in c. de multa verſ. præſenti decreto iuncto
 verſ. hoc idem in personatibus de præben. extrauag.
 execrabilis de præben. inter com. verſ. qui vero deinceps
 quod declarat optime Hoied. d. p. 1. de incōpat.
 benefic. c. 9. vbi habetur qui sint personatus.
 104 Sexto inferit qd habēs dignitatē ecclesiasticā. f. De-
 canatū, vel Archidiaconatū aut alias similes obtinēs
 pacificā possessionē alterius dignitatis, non pōt renū-
 ciare primā in fauorē qd vacat ipſo iure d. c. de multa
 & d. extrauag. execrabilis Alfons. Hoied. d. p. 1. c. 7. n.
 105 7. & 8. c. 4. sess. 7. Conc. Trid. nāq; t due dignitates sūt
 inter se incōpatibiles. c. sicut de excess. Prælat. c. qd nō
 nulli de cler. non resid. Gemin. in c. gratiam quam de
 reser. in 6. Abb. in c. extirpandæ §. qd vero n. 30. de p. b.
 Fede. de Sen. conf. 120. & conf. 135. & conf. 155. Lap.
 * alleg. 116. & * communiter Doctores.
 106 Septimo inferit qd habens canonicatū in tali eccle-
 sia si in eadē ecclesia consequatur aliū canonicatum,
 non pōt resignare primū in fauorē, qd vacat ipſo iure
 per ademptionē sedē c. literas de concess. p. b. vbi Abb.
 n. 2. & n. 4. Clem. vlt. de præb. Stafil. in trac. de grat. ex-
 pect. §. 3. forma n. 7. Alfons. Hoied. d. p. 1. de incōp.
 107 benefic. c. 12. n. 12. cū incompatibilis sit hęc duos Can-
 onicatus Stafil. d. tract. de grat. expect. §. sedā forma
 * Capr. tract. reg. reg. 90. n. 136. vbi dicit hæc esse cōm
 * opinionem ita tentum in vna* Calciaten. 3. Decemb.
 1548. coram Fabio teste Put. decif. 189. p. 3. vbi etiam
 de duabus dignitatibus in eadem ecclesia.
 108 Octauo inferitur, qd obtinentes dignitatē persona-
 tū si consequantur possessionē beneficiorum Cura-
 torum non possunt resignare primā in fauorē, quia
 vacat ipſo iure Io. de Lignano in tract. de pluralit. be-
 nef. nu. 1. cum seq. Diaz. in prax. crimin. canon. ca. 42.
 cum alijs allegatis per Hoied. d. p. 1. ca. 16. num. 2. de
 incompat. benefic. vbi hoc probat latē.
 109 Nonno inferitur qd obtinens beneficij Curatum si
 consequatur possessionē pacificā sedē Curati nō pōt
 renūciare in fauorē primū, vt tradit Hoied. d. p. 1. de
 incōpat. benefic. c. 13. n. 62. cū vacet ipſo iure, d. c. 1. gl.
 * Abb. & oēs t d. c. de multa Diaz. d. c. 42. & cōiter Do-
 * ctores, tā si sit secularē quam regularē c. cum singula
 * de præb. in 6. cōis opin. teste Hoied. d. c. 13. nu. 14. si

* ue sit pingue siue tenue c. quorundam dist. 74. * cōis
 teste Benedic. Capr. dict. reg. 90. num. 62. & hoc ca-
 su solet dari illa clausula de qua supra num. . . .
 Decimo inferitur qd obtinens parochiale in cōmē
 110 dā perpetuā t si aliā parochiale in cōmendā perpetuā
 consequatur, nō pōt resignare primā in fauorē qd vacat
 ipſo iure vt probat expresse in c. 4. sess. 7. Concil. Trid.
 quicūq; de cetero plura curata aut alias incōpatibilia
 beneficia ecclesiastica siue per viā vnionis ad vitam,
 siue cōmēda perpetua, & c. ita post lōgā disputationē
 resoluit Hoied. dict. tract. c. 14. a nu. 16. vlt. qd si p. 1.
 Nā plures ecclesie parochiales in cōmēdā ab
 vno detineri non possunt, c. nemo deinceps de elect.
 in 6. Rebuff. in prax. tit. de cōmend. Sarn. de trien. q. 5.
 111 nāq; cōmēda perpetua absq; dubio est titulus cano-
 * nicus ** magis cōis & vera sententia q tenuit Io. Mo-
 nach. in c. nemo deinceps de elect. in 6. Archid. in c. si
 pp in fi. de reser. in 6. Fed. de Sen. in tract. permut. q.
 15. Rebuff. de pacif. poss. n. 35. Sarn. de trien. q. 5. Mā
 dos. de verisim. not. q. 3. de cōi attestatur Ioā. Gall. in
 * q. per arret. q. 18. vbi refert ita fuisse iudicatū, & sine
 112 dubio cōmēdatarij ppetui faciūt fructus suos Præp.
 in c. si qs col. pen. d. 58. Gem. conf. 18. num. 12. Rom.
 * conf. 350. n. 8. late Sarn. de publican. q. 4. & cōiter do-
 ctōres & in dubio qd Papa cōmēdat, & nihil dī p. 1.
 113 mīt cōmēda perpetua vt fuit tentum * corā Crescē.
 * die 26. Iunij 1538. in una Salamātin. vt p Sarn. d. q. 4.
 114 Vnde non mirū si dispositio c. de multa hēt locū
 hoc casu circa priuationē ipſo iure ac extrauag. exe-
 crabilis ex mēte & verbis gñalibus Ancha. conf. 242.
 Paul. de Cast. cōf. 226. ante filib. 1. Abb. cōf. 72. col. 2.
 lib. 2. Alex. conf. 14. col. 4. verſ. 5. probatur lib. 2.
 Vndecimo inferit qd obtinēs Vicariā ppetuā t be-
 neficio curato si cōlequat sedā vicariā habēt curā
 115 aiārū nō pōt resignare primā Vicariā in fauorem qd
 vacat ipſo iure p ademptionē sedæ vt pbat in terminis
 tex. in clem. 1. de offi. Vicar. cuius verba sunt hæc. *Que
 de clericis curā aiārū habentibus per receptionē alia-
 rum similibus amittent. & de ipsarum rectoribus pro-
 mouendis ad sacerdotium atate inue statuta nō sūt
 iur in perpetuis ecclesiarum parochialium vicarijs
 & assumptis ad eas volumus obseruari.* & ibi glol.
 * in verb. perpetuis & alij cōiter * scribent. ex quo tex.
 clare probat hæc cōclusio vt et tradit Alfons. Hoied.
 d. tract. de incompat. benefic. p. 1. c. 15. num. 18. & 19.
 116 Hinc duæ vicariæ perpetuæ sunt inter se incōpa-
 tibilis, c. 2. de off. vicar. vbi glol. in verb. plures Butr.
 * Abb. & cōiter alij oēs Rebuff. in prax. tit. de disp. de
 ratiō. stat. §. vel earū perpetuæ vicariæ Benedic. Capr.
 reg. 90. num. 25. namque habens huius vicariam per-
 117 petuā t dicitur habere titulum in beneficio Abb. in
 c. ad hæc de off. ord. Andr. Gamm. de potest. leg. a la-
 * ter. lib. 6. tit. de disp. de pen. num. 10. & cōiter doctōr.
 Duodecimo inferit qd si qs habēs Vicariā ppetuā
 118 cōlequat possessionē pacificā alicuius beneficij cura-
 ti vtiq; nō pōt resignare Vicariā in fauorē qd vacauit
 ipſo iure p ademptionē illius beneficij curati pbat in
 d. clem. 1. de off. Vicar. vbi oēs doctōres hoc volunt.
 Nisi sint dicta beneficia ad inuicē vnita, nam rōne
 119 vnionis ppossunt obtineri ab vno plura beneficia cū in
 cōpatibilia glol. in sum. 1. q. 1. gl. pen. in c. si p eo de
 p. b. in 6. & in c. dudū de elect. Lap. alleg. 35. vbi Man-
 dos. in liter. 9. Stafil. tract. de lite. grat. in tit. de mod. &
 * form. vacā. Bened. Capr. d. reg. 90. n. 4. & est cōis* ac re-
 120 cepta Doctōrū sententiā vt annexū non faciat incō-
 patibile, cū per vnionē beneficij perdat nomē benefi-
 cij Oldrad. conf. 257. factū tale n. 15. & n. 18. Card. Pa-
 * ris. conf. 30. nu. 10. vol. 4. cōmunitis* opinio vt late resol-
 uit Al-

uit Alfonso Hoied dict. tract. de incompat. benef. p. 2. cap. 3. num. 11.

121 Decimotertio quod obtinens beneficium simplex in tali ecclesia si simile beneficium consequatur in eadem ecclesia, non potest resignare primum in fauorem, cum vacet ipso iure per ademptionem secundi eodem testo ut probatur in cap. literas in fin. de præb. vbi Card. Zabarell. & Abb. clemen. vlt. eodem tit. & doctores. omnes Rebuff. in concordantijs in rubr. de mandato Apollol. §. 1. verb. ita tamen ver. ite quamuis Lambert. de iur. patr. lib. 2. in 1. p. in 7. q. princ. in 15. ar. nu. 1. cum sequer. Alfonso Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. 20. num. 26. & est communis sententia, quia iura abhorret ut in eadem ecclesia, & sic sub eodem testo quis obtineat duo beneficia ut post alios licet videre in Stafil. de liter. grat. ut de grat. expect. in tertia for. Rebuff. in prax. in tit. de dispensatione. etat. §. incompatibilia & §. si sunt sub eodem testo. Ideoq; Episcopus non potest super hac incompatibilitate dispensare Ioan. Andr. in cap. literas de concess. præbend. vbi Abb. num. 2. & 3. Idem Abb. in cap. cum iam dudum nu. 9. de præbend. cõmunis opinio teste Petr. Duen. regul. 7. 1. ampl. 5. & ideo non valet consuetudo ut quis obtineat plura beneficia in eadem ecclesia Lamb. de iur. patron. lib. 2. in prima part. ar. 15. in 6. q. princ. & communis opinio teste Hoied. dict. ca. 20. num. 3.

125 Hinc dispensatus ad duo beneficia nequaquam censetur dispensatus ut illa habeat in eadem ecclesia nisi expresse fuerit dictum, etiam si sint simplicia, Petr. de Ancharan. in capitu. permissimus de ætat. & qualitat. Card. conf. 53. Anchar. & Franc. in cap. 1. de cõsuetud. lib. 6. communis opinio teste Abb. in dic. c. de multa nu. 4. de præb. etiam si in dispensatione adit clausula motu proprio, ut late resoluit post longam disputationem Hoied. dict. cap. 20. nu. 13. cum communis & ve-

126 re sit sententia clausulam motu proprio non tollere incompatibilitatem beneficiorum ut tenuerunt gloss. in cap. vlt. de off. deleg. lib. 6. Bonif. de Vital. in clem. si Romanus num. 30. de præbend. Card. conf. 17. col. prima Card. Paril. conf. 74. num. 29. cum sequent. volum. 4. licuti neque tollit defectum intentionis Bellamer. dec. 102. Alex. conf. 215. lib. 7. Curt. senior cõf. 35. num. 36. & conf. 150. num. 154. Card. Paril. conf. 82. num. 66. volum. 1. & conf. 74. num. 22. volum. 4. & conf. 79. num. 12. eod. vol. 5. & cõmuniter doctores.

Et hæc sententia procedit in beneficijs vniformibus seu conformibus ut non sit licitum habere sub eodem testo duas præbendas vel duas portiones aut duo beneficia simplicia seu præsimonia non autem in dissimilibus, puta beneficium simplex & capellam requirentem celebrationem missæ certis diebus, vel canonicatum & capellam, ita Lap. alleg. 116. num. 5. vbi additionator Mil. in repert. verfic. beneficia plura Rebuff. in concor. tit. de mandato Apollol. §. 1. verb. ita tamen prope fin. & in prax. benef. tit. de non promot. intra annum. 76. & hæc est communis sententia quamuis Alfonso Hoied. dict. p. prima. de incompat. benef. cap. 20. sub num. 23. verfic. mihi tamen teneat contrariam opinionem.

Et quia supra dictum est communem esse sententiam receptam ab omnibus quod ad hoc ut primum consequatur possessionem pacificam secundi beneficii curati aut alias incompatibilis in qua tenuit Rot. Roman. in vna Florentin. Canonatus & præbendæ coram Card. Sanctæ Crucis die 1. Martij 1558. teste Caputaq. decif. 415. lib. 1. & in vna Panormitan. beneficiorum coram D. Fabio Accorambono. 9. Ia-

nuarij 1548. de qua mentionem facit Mandos. super regul. Cancell. in regul. de benef. vacant. promot. q. 4. Ideo breuiter dicendum est quæ dicitur pacifica possessio. Ad quod doctores respondent dici pacificam possessionem cum postquam quis est illam adeptus, in ea non deturbatur in continenti de facto & de iure mediante litigio ut colligitur ex gloss. in cap. cõmmissa §. annus. verfic. pacificam de elect. in 6. Bellamer. decif. 597. Stafil. de liter. grat. tit. de qualitat. & stat. benef. n. 48. communis opinio teste Andr. Tiraquell. in l. si vnquam verb. iusecepit. li. nu. 133. C. de reuocan. donat. & quomodo sinterpretetur illud verbum in continenti relinquatur arbitrio iudicis iuxta ea quæ scribit Bar. in l. 3. §. cum igitur ff. de vi & vi armata. Alex. in l. si de do. §. si forte nu. 6. ff. de acquirend. pol. Ruin. cõf. 130. nu. 7. lib. 1. Bertrand. conf. 193. nu. 3. in secunda p. lib. 3. Menoch. de arbit. iudic. cal. 1. qui iudicabit secundum subiectam materiam iuxta conf. Card. Paril. 145. nu. 24. volum. 4.

Ex quibus omnibus colligitur quod qui promouetur ad incompatibilia si beneficia priora per eos ob tenta non vacant ipso iure, possunt resignare illa cum ius habeant ut est communis opinio omnium doct.

Primum exemplum erit in obtinente vnũ beneficium simplex residentiam requirens, si aliud simile beneficium simplex residentiam requirens consequatur primum non vacat ipso iure ut tenuit Ioan. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de cler. non resid. Oldrad. conf. 185. Lap. alleg. 116. Butr. Card. Abbas, & alij in cap. vlt. de cler. non resid. cõs opinio teste Benedic. Capr. in trac. regu. & sal. regul. 90. nu. 110. & hæc opinio seruatur in curia ut tradit Cald. dict. cap. vlt. quem refert & sequitur Alfonso Hoied. dict. tract. de incompat. benef. p. 1. cap. 17. nu. 40. verfic. His tamen non obstantibus, vbi declaratur aliquibus modis, quare datur optio obtinenti ut eligat quod voluerit & alterum dimittat DD. in cap. referente de præb. Benedic. Capr. lo. cõ. cit. nu. 14. namque vtrumque teneri non potest, Innoc. in c. cum iam dudum & in c. cum super inordi nata de præbend. Gemina in ca. gratia quam nu. 8. de rescrip. lib. 6. Abb. in cap. extirpanda §. qui vero nu. 27. de præb. vbi numero 30. testatur hanc esse communem sententiam Benedic. Capr. vbi supr. n. 136. Corral. in trac. sacerdot. p. 1. cap. 5. num. 2. quæ seruatur hodie in prax. stante decreto Conc. Trident. cap. 17. sess. 24. de reform. cum non possit quis varijs ecclesijs personaliter residere gloss. in cap. non potest vbi doctores de præbend. in 6. Rip. respons. 14. titu. de legib. & long. consuet. Ideo non faciens residentiam in beneficio priuatur ipso iure præcedente monitione, ut tenuit Innocen. in dict. cap. extirpanda §. qui vero de præbend. & hæc est communis sententia, ut post longam disputationem resoluit & de ea attestatur Hoied. dict. tract. de incompat. benef. p. 1. cap. 18. num. 19.

Secundum exemplum erit in obtinente præsimonium, namque si aliud consequatur primum non vacat ipso iure licet inter se sint incompatibilia prout est in Hispania, ut tradit Alfonso Hoied. dict. tract. de incompat. p. 2. cap. 8. n. 15. Domin. Sot. lib. 10. de iust. & iure. q. 5. a. 3. q. 2. vbi dicunt quod communiter præsimonia dantur in titulum perpetui beneficii habet quæ annexum onus spirituale, Mandos. de ann. q. 12.

Tertium exemplum est in eo qui habet beneficium simplex sufficiens ad commodam sustentationem, nã si aliud consequatur beneficium vtrique est incompatible cum primo iuxta ea quæ scribit gloss. in cap. dudum el secundo de elect. Domin. Sor. lib. 3. de iust. & iur. q. 6. art. 2. concl. 3. cal. primo, Nauarr. in Apolog. de red. ecclef.

ecclef. q. 1. monit. 76. num. 2. (quamuis contrarium seruatur teste Benedic. Capr. reg. 90. num. 96.) tamẽ primum non vacat ipso iure ut est communis opinio colligitur ex his quæ scribit Hoied. d. p. 1. c. 19.

139 Quartum exemplum est in eo qui habet magnam multitudinem beneficiorum: namque hoc casu vacatio ipso iure de qua in c. de multa de præbend. & extrauag. execrabilis nõ subintrat, licet sint dicta beneficia inter se incompatibilia, ut probat tex. in c. quia in tantum de præb. c. dudum 2. de elect. vbi DD. ca. 17. sess. 24. Conc. Trid. Benedic. Capr. dict. reg. 90. n. 135. communis opinio ut patet ex adductis per Alfonso Hoied. de incompat. benef. p. 1. c. 2. etiam si sint præsimonia quia hæc sunt etiam ecclesiastica beneficia Gemin. conf. 109. Oldrad. conf. 81. Menoch. de arbit. iud. cal. 20. num. 59. & ideo tenentur ad horas canonicas Domin. Sot. lib. 10. de iust. & iur. q. 5. art. 3.

141 Nisi vnũ vel duo non essent sufficientia ad commodam sustentationem, quia tunc liceret obtinere dicta beneficia si residentiam nõ requirunt Lap. alleg. 25. & alleg. 116. & 117. Cald. conf. 24. de præbend. Ferrett. conf. 22. nu. 1. Abb. conf. 96. in 2. dub. lib. 2. Lambert. de iur. patr. p. 1. lib. 2. q. 7. art. 15. vbi late Domin. Sot. lib. 3. de iust. & iur. q. 9. art. 3. q. 4. & hæc est communis opinio teste Nauarr. in Manual. c. 25. nume. 125. cum seq. & hæc opinio in pluribus rationibus, & auctoritatibus exornat Alfonso Hoied. c. 1. 2. p. de incompat. benef. nu. 1. & num. 15. & in nu. 36. dicit hanc opinionem esse receptam ac approbatam a titulo etiam post publicationem sac. Conc. Trid. nam Pius III. & Pius V. & Gregorius XIII. concesserunt sæpius vni beneficiato plura beneficia simplicia residentiam nõ requirentia, & hodie etiam per Sanctissimum Dominum Nostrum Sixtum Quintum conceduntur.

142 Dubium tamẽ est quæ iudicatur magna multitudo beneficiorum Benedic. Capr. d. reg. 90. num. 135. quã do sunt decem, vel octo sequitur Hoied. c. 2. 1. primæ part. de incompat. benef. nu. 16. Ego autem existimo iudicis arbitrio relinquendum, qui secundum qualitatem personarum, & temporum hoc iudicabit iuxta ea quæ scribit Bal. in c. cum caula col. vlt. verfic. quæro de testib. & in lege col. vlt. C. locat. Bertad. conf. 236. lib. 2. & communiter doct. sicuti iudicis arbitrio relinquatur quando dicatur magna multitudo gloss. in auth. nisi breuiores. C. de sentent. ex breu. recit. gloss. in ca. vlt. de re iudic. lib. 6. Lanfr. in c. quoniam in num. 19. de prob. Ias. in l. admonendi nu. 22. ff. de iureiur. cũ similib. adeo quod hæc est communis sententia, cum iudicis arbitrio relinquatur ea quæ certa sub lege diffinita non reperiuntur a iure iuxta vulgatam & cõmunem l. 1. ff. de iur. delib. Thomas Parpal. in l. 1. nu. 45. ff. solut. matr. Dec. in c. sedes num. 7. de refer. & in c. si pro debilitate in fi. de off. deleg.

146 Quintum exemplum erit in eo qui habet dignitatem officium personatum, nam si consequatur canonicatum priora beneficia non vacant ipso iure Petr. de Anch. conf. 17. Oldrad. conf. 165. Lap. alleg. 116. vbi Mandos. in addit. & est communis opinio ut patet ex adductis per Hoied. c. 1. 1. primæ part. de incompat. num. 5. verfic. contrarium & ex adductis per Benedic. Capr. d. reg. 90. num. 113. quamuis hæc sint incompatibilia, ut probatur in c. 1. de consuet. lib. 6. vbi cõiter doct. Card. Paril. conf. 40. num. 15. vol. 4.

147 Sextum exemplum erit in habente Canonatum nam si consequatur alium Canonatum in alia ecclesia, primum non vacat ipso iure c. literas de concess. præb. vbi Abb. & alij Benedic. Capr. dict. reg. 90.

nu. 120. communis opinio ut patet ex adductis per Hoied. cap. 12. primæ part. de incompat. num. 12. quia dispositio dict. c. de multa test. pœnalis, & correctoria, ideo non debet de ea fieri extensio ad alium casum similem l. si vero §. de viro vbi late Roman. ff. solut. matrimon. communis opinio teste Ias. in l. cum quidam num. 10. & 24. ff. de liber. & posthum. & in l. vlt. ff. de ius vocand.

Quinto principaliter infertur quod si resignans non habeat ius ex alia ratione, ut quia fuit facta expeditio in vrbe in forma dignum, & ordinarius nunquã cõtulit cui literæ fuerunt commissa, vel quia nunquam cepit possessionem, aut alias resignatio nulla est, resignatio nihil acquiritur, Rebuff. conf. 186. num. 10. & ratio est clara quia quod non habeo resignare nõ possum, nec perdere, seruus Institut. de c. diminut. nam priuatio præsupponit habitum l. qui decem. ff. de verb. oblig.

151 Sexto & vltimo principaliter infertur quod priuatus per sententiam beneficijs non potest renunciare illa post transitum in rem iudicatam, ut fuit resolutum in Rota coram Oradino in vna Roman. beneficiatus S. Petri die 16. Iunij 1561.

SECVNDAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Prouisus de parochiali tenetur se facere promoueri infra annum.
- 2 Beneficium curatum non potest permutari in vltima die anni dati ad promouendum.
- 3 Resignans non plus iuris transfert in resignatarium quam habeat.
- 4 Ius curati prope finem anni est temporale.
- 5 Fraudibus obtinendum est.
- 6 Non est succurrendum ei qui in necessitate se arctauit.
- 7 Frustra speratur euentus qui non potest operari.
- 8 Beneficiatus potest resignare beneficium curatum et in fine anni dati ad promouendum.
- 9 Antequam annus labatur ius est pœnes resignantem.
- 10 Pena imposita ex non factio intra certum tempus nõ committitur nisi ex toto labatur tempus.
- 11 Appellatus non potest petere executionem ante finem anni.
- 12 Ante lapsum tempus bannitus non potest offendi.
- 13 Sufficit qualitatem adesse tempore quo fit actus.
- 14 Curatis potest prorogare tempus summus Pontifex vltra annum ad se promouendum.
- 15 Index non solet concedere quod est malum.
- 16 Superior dicitur Iustitia.
- 17 Index habet sal sapientia, & conscientia.
- 18 Beneficia non solent concedi ad tempus.
- 19 Nullam penam meretur quod fit iure permitte.
- 20 Varia sunt hominum voluntates.
- 21 Hodie non admittitur resignatio ante finem anni.
- 22 Curatus elapso tempore ad promouendum non potest resignare.
- 23 Præceptorum commendata ad tempus non potest resignari.
- 24 Priuatus beneficio illud resignans seruata pensione, pensio est nulla.
- 25 Gratia est subreptitia cum non exprimitur quod debet.

- 26 *Pensio datur resignanti ne nimium dispendium patiat.*
- 27 *Expreso falso gratia est Nulla.*
- 28 *Resignatarius non potest beneficium curatum resignare ante finem anni.*

Secundo quero Pone, quidam consecutus est parochialem ecclesiam seu curatam, et ex quo tenetur se promoueri facere intra annum, alias beneficium vacat ipso iure iuxta cap. licet canon de elect. li. 6. An iste possit resignare in fauorem beneficium predictum in fine anni dati ad se promoueri faciendum presupponendo non posse ad sacros ordines promoueri, puta quia etiam elapsi undecim menses aut plus, &c.?

- Rot. decil. 6. de rerum permut. in antiquis tenuit tale beneficium non posse permutari vltima die anni dati ad se promoueri faciendum, & sic fuisse iudicatum in duabus causis habetur in decil. 38. de preb. in antiq. in fin. Ad quod primo facit quia sequitur in conueniens quod quis semper possit retinere beneficium absque promotione, nam in fine anni illud resignaret, & postea daretur nouus annus, & sic esset contra mentem dicti cap. licet canon. &c.
- Secundo quia resignans non plus iuris transfert in resignatarium quam ipse habet iuxta communes conclusiones de quibus suo loco & ob id beneficium transit ad resignatarium cum pensione qua erat grauatum: sed huius resignatis cum esset prope finem anni erat temporale & non perpetuum, ergo non valet resignatio, quia sicuti ob angustiam temporis resignans non potest ordines sacros suscipere, ita etiam neque poterit ob eandem rationem resignatarius.

- Tertio quia potuit resignans in fraudem rem differre usque ad vltimum momentum, fraudibus penam obuiandum est, si legatarius C. de leg. Rainer. de Forliuio in l. omnes populi sub nu. 8. ff. de iust. & iur.
- Quarto quia non est succurrendum ei qui se in necessitate posuit, & arctauit l. 2. §. quod dicimus ff. si quis caut. cum in veteri circa fin. de elect.

Quinto quia iam est priuatus ex quo non potest promoueri, frustra enim spectatur euentus qui non potest operari aliquando si ad Vellet.

- His tamen non obstantibus contrariam opinionem credo veriore quod etiam in fine anni & vltima die possit quis resignare beneficium in fauorem alicuius, ita in facti contingentia respondit Oldrad. cont. 203. factum tale nu. 1. ver. circa primam questionem, sequitur Cassad. decil. 4. nu. 4. locat. & latius dec. 27. tenuit palatium num. 1. in fin. nu. 2. & 3. super reg. Cancell. Arch. in c. cum ex eo de elect. Io. And. in add. ad Specu. in rubr. de rerum permut. Pet. de Perus. que refert & sequitur Petr. Andr. Gamm. in c. licet nu. 88. & 89. de rerum permut. lib. 6. loquentes in permutatio

- ne, ex quo patet hanc opinionem esse receptiorem probatur primo, quia tante quam annus sit ex toto elapsus, ius est penes illum qui vult renunciare, ac perfecte, vt probatur in cap. commissa de elect. in 6. *Commisa tibi parochialis ecclesia quamquam tantum de anno transuerit quod infra ipsum nequeas iuxta statum em generatis Concilij Lugdunensis ad sacerdotium promoueri, non est nisi tunc demum cum ex toto fuerit ipse annus elapsus censenda vacare, nec potest alteri te*

volente conferri, &c. ex quo tex. Anch. & Gemi. notat in primo not. q. vbi imponit pena ex non facto in iura ipsa certum, pena non committitur nisi ex toto tempus labatur Bal. in c. 1. qualiter dom. pro. pr. Alex. con. fil. 3. li. 2. Hinc si fuit commissa ca decidenda intra certum tempus alioquin remittatur instructa quod infra illud terminum et vt. die non potest remitti, Arch. in d. ca. commissa, vbi dicit Curiam ita tenere. Hinc appellatus non potest petere executionem, sententia ante finem anni, si tantum est elapsus de anno quod appellatus non possit prosequi Inno. in c. intinasse de app. Arch. loc. cit. Hinc stante statuto quod lapsus termino banni bannitus possit impune offendi vt pura potestas banniuit quendam si non comparuerit infra tres dies, modo sunt elapsi duo dies & bannitus est in loco a quo infra diem vnum non potest venire ad locum delinatum vtique ante lapsum termini non potest occidi ita Bart. relatus a Petr. de Anchar. in dict. cap. commissa sub. n. 4. & quod tandem iste habeat ius in beneficio ante finem anni est communis opinio de qua attestat Rot. dict. Decil. 38. in principio de preb. in antiq. Ergo potest resignare, quia qui habet ius, potest, &c. & hec est

- * communis opinio per consequentiam, vt attestatur Rota. dict. decil. 38. Namque vt ex dict. cap. commissa, non vacat antequam ex toto labatur annus, licet tempus modicum super sit vt certum sit obtinentem infra annum promoueri non posse arg. in illa. ff. de verbor. oblig. & l. in sola. ff. eod. nihil ergo impedit quod non possit resignare quia non minus in eo iuris habet quam si non speretur vacare l. & post. res que ff. de mil. heredit. l. si seruus ff. de condic. fut. l. si quis seruuum de noxal. non ideo de rei vendic. quare sufficit qualitate de esse tempore quo fit renunciatio coram superiore in delictis, si extraneus ff. de noxal. Dec. in cap. post cessionem col. 2. de probat. Hinc retineo dominium rei quam dimissurus sum, dict. l. non ideo minus ff. de rei vendic. l. si quis seruuum. ff. de noxal. & post. s. 1. ff. famil. heredit.
- Eoq; magis hoc procedit quod possit Summ. Pontifex dispensare & progrete ipsi et vltima die ad promouendum vt tradit Gemin. in d. c. commissa nu. 1. ver. in si. gl. vt practicum tota die, vel poterit dispensare? Episcopus vt est eius opinio teste Andrea Gamba. d. c. licet nu. 88. ver. tertium fundamentum, unde non mirum si interea potest resignare, immo si spes esset indubitata de beneficio amittendo, tunc potest illi renunciare. & illa renunciatio debet inducere vacationem, vt per tuas el. l. de sumon. Gamb. loco cit. ver. quantum, &c.

Non obstantibus contraria. Ad primum videtur inconueniens cessare postquam superior admisit resignatio nem: namque si hoc damnosum iudicasset, auctoritatem suam impertitus non esset, arg. l. societate. Arbitrori vbi Bar. & Alber. ff. pro soc. c. quinta vbi Ant. de Butr. & Abb. de iur. iu. Port. Imolens. conf. 76. nu. 1. & conf. 152. nu. 9. in medio, cum superior dicat iustitia c. Deus noster di. 13. Bar. in tract. inter virginem & Demon. ante. nu. 3. & habeat duos sales, Bal. in l. 2. C. de sent. ex breuiloq. recitand. scilicet sal. sapientie & sal conscientie. Idem Bal. in l. 2. in 4. not. C. de fidei comm. Martil. in §. diligenter nu. 23. & 24. cum sequo loco in prax. crim. c. 36. num. 9.

- Ad secundum respondetur quod noua collatio sum. Pontif. facta resignatario tribuit ius perpetuum, nam que beneficia non solent concedi ad tempus regula riter vt communiter volunt doctores.
- Ad tertium respondetur quod fraus excluditur ex quo fit iure pmittit. l. Gracchus. C. ad leg. iul. de adul. l. nemo

damnum

damnum ff. de reg. iur. ita respondit Oldrad. & Cassad. locis citat.

Accedit quia variae sunt hominum voluntates, quia poterat ff. ad Trebell. vel quia id facit propter tenuitatem fructuum aut aeris intemperiem, vel simile causam: haec enim postquam in causa resignandi, arg. letiam si equo ff. de leg. 1. l. si cui fundus ff. de leg. 2. l. libertus q. loluendo ff. de bon. libert. l. 1. §. & alias videamus ff. si qui. in fraud. patr. l. si in empione ff. de min. Ad quartum patet responsum ex supradictis.

Ad quintum responderi Gemin. in d. c. commissa in prima opposit. post Ioan. Monach. quod tunc non spectatur euentus qui nihil potest operari cum ab initio inefficax est dolo, & ita procedit d. l. aliquando, sed in hoc casu ab initio tenuit collatio, ideo &c.

Vel secundo respondetur negando nihil posse operari, nanque possit summ. Pontifex vel Episcopus dispensare, vt dictum est supra.

Hanc autem conclusionem communem declararem nisi constaret euidenter de fraude, vt tenent Oldrad. Gamm. & alij supra citati, & ita existimo procedere decisionem Rot. 6. de rerum permut. in antiq. Hoc die autem huiusmodi resignatio non admittitur, nam que quoties resignatur parochialis * it. ius obtinuit vt debeat exprimi per quantum tempus illam possedit resignans, & si tempus est breue, cessio reicitur, si autem hoc expreso Papa admittit resignationem, nulli dubium est valere, & ita practicatur, vt vidi & didici a peritissimis. Elapso vero tempore nequaquam poterit resignare, cum omne ius amiserit, vt communiter

- * per omnes receptum est vt supra dixi in prima limitatione l. q. huius lib. id quod etiam facit quod alias fuit resolutum in vna Brixien. fructuum coram Sarn. 27. Februarij 1542. teste Put. decil. 265. lib. 1. quod non possit resignare in fauorem ille cui commendata est perceptoria, vt quamprimum compleuerit 14. ann. tenetur emittere professionem, alioquin perceptoria vacare censeatur si fiat resignatio post decimum quartum annum quo tempore non fuerat professus, quia vbi certa dies est statuta, aduentus illius dicit statui & constituit in mora obligatos absque aliquo intervallo temporis, & videtur in terminis nostris respondisse Nauarr. conf. 1. de rescrip.

Et si resignauit reseruata pensione, quamuis Nauarr. in loco citato dicat pensionem ei deberi, mihi tamen contraria probatur opinio, nanque non concessisset Papa pensionem si sciisset ius ei non competere, & tunc gratia est subreptitia cum non exprimitur id quod expressum retraxisset a concedendo, c. postula l. & c. super litteris de rescrip. Rot. decil. 32. de rescrip. in nou. & communiter doct. Et cum pensio detur resignanti ne omnium dispendium patiat ex cessione Oldrad. conf. 275. col. 2. Sarn. q. 60. de ann. Rebuff. in prax. tit. de reseru. num. 13. & ipse nullum ius habeat, sequitur pensionem reseruata esse nullam. Et cum ipse in renunciatione asserat ius habere, videtur falsum exprimere, & sic nulla erit gratia Fel. in c. postulasti col. 4. de rescrip. praeterea si omnes volunt resignationem non valere, ergo neque pensio reseruata, quia non entium nullae sunt qualitates.

- Limita nisi narratum fuisset in beneficio non habere canonicum titulum, ita Nauarr. d. conf. 1. num. 4.
- An autem resignatarius possit resignare ante finem anni, Oldrad. tenuit quod sic dict. confil. 203. quod intelligendum est si absque fraude hoc fecerit & si totum negotium narrauerit Papae vt supra dictum est, & hodie vt supradixi non admittetur.

TERTIAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 In reseruacione pensionis solet apponi pena priuationis in casu non solutionis.
- 2 Non soluens pensionem non potest resignare, si pensionarius egit ad priuationem.
- 3 Frustra resignatur quod non habetur.
- 4 Non soluens pensionem potest resignare, si pensionarius non egit.
- 5 Pena habet locum agente pensionario.
- 6 Emphyteuta cadit a iure suo ob non solutionem post declarationem domini.
- 7 Regressus reseruatus ob non solutionem pensionis debet canonizari per declarationem.
- 8 Pensionarius non potest agere ad priuationem contra resignatarium ob non solutionem facta a resignante.
- 9 Delictum debitoris non nocet successor in beneficio.
- 10 Mors ciuilibis equiparatur naturali.
- 11 Declaratio voluntatis terminatur ad uitam debitoris vel creditoris.
- 12 Ius priuandi vassallum non transit ad heredem domini.
- 13 Ius priuandi vassallum non transit ad heredem ipsius vassalli.
- 14 Domino non declarante caducitatem, eius successor non potest illam declarare.
- 15 Habens regressum si non vtatur veniente casu non poterit postea vti.

Tertio quero an possit resignare beneficium in fauorem alicuius ille qui non soluit pensionem impositam super illo beneficio resignando, ob quod erat imposita pena excommunicationis, & priuationis beneficij, vel etiam erat coactus regressus, vt communiter solet fieri in reseruacione pensionis de stylo. Duo casus sunt conueniendi. Primus quando is, cui reseruata est pensio, non soluta pensione egit ad priuationem, vel ad regressum. Secundus est casus quando pensionarius tacuit.

- In primo casu concludit negatiue videlicet non potest resignare, cum accedente voluntate, & domini declaratione, absque dubio sit priuatus iuxta ea quae late scribit Cassad. communiter receptus in decil. 1. loc. allegans plures doctrinas de quibus per ipsum, & in hoc nullum est dubium, nam cum per priuationem non habeat ius, frustra resignat quod non habet, vt dictum est late supra in p. q. in prima limitatione seu declaratione.

In secundo casu quando non fuit actum contra non soluentem pensionem, hoc casu dicas illud beneficium posse resignari ad fauorem alicuius, & successor erit tutus, ita Cassad. decil. 4. nu. 4. loc. & est communis opinio, quam vidi saepius seruari in praxi. Ratio est quia ante declarationem creditoris debitor potest impune resignare, & valide, quia adhuc pena non successerat, pena. n. t. habet locum agente pensionario, & sic volente illo in cuius fauorem fuit illa pena appolita, prout fuit tentum in Rot. in vna Gebben. Monasterij coram Petratanta de anno 1516. & successit

sive in alijs causis prout attestatur Cassad. decif. 2. nu. 3. loc. & tempore Put. ita etiam fuit tentum prout ipse attestatur decif. 34. lib. 2. Moedan. decif. 1. 20. & decif. 338. col. 3. & in vna Toletan. pensionis 24. Octobris 1552. coram Reumano, teste Caputaq. decif. 8. p. 3. ficuti in similitv emphiteota ob non solutionem canonis cadat a iure suo declaratio domini directi requiritur, 2. ibi *volente* C. de iure emph. vbi Bart. Iaf. & alij, Alex. conf. 22. lib. 2. & conf. 106. lib. 4. col. 2. late Dec. confil. 146. col. 3. ver. Capio secundum, fuit decifum in vna Bononien. bonorum coram D. Triuultio de anno 1521. & hanc esse opinionem veriores a quo rem ac* communiorem attestatur Cassad. dicta decif. sub num. 3. loc. Ergo cum ille cui reseruat est pensio & regressus in euentum, &c. no declarauerit suam voluntatem agitando contra beneficiarium ad priuationem, videtur noluisse & per consequens potuit ille resignare.

Accedit quia licet in literis fiat priuatio quoties reseruat regressus ob non solutam pensionem, tamē requirit ut canonizetur regressus per declarationē iudicis, vt scribit Pelegr. dec. 264. lib. 3. vbi ex hoc attestatur fuisse tentum in vna Segobien. pensionis. decifiones in pluribus causis factas requirentes, vt in causa priuationis citatio incipiat a principali habere locū etiam in hoc casu de quo dicitur infra.

Dubium tamen hic cadit, an cui reseruata est pensio possit idem declarare voluntatem suam cōtra resignatariū, & sic agere ad priuationem iuxta formam literarum ob non factam solutionem pensionis ab eius predecessore? Breuiter dicendum est negatiue, & ceter. non posse agere, ita in terminis Cassador. decif. 4. num. 4. loc. & est communis opinio doctorum.

Et hoc ex decifionibus factis in morte naturali, nā que si is cui reseruata est pensio ac regressus tacuerit viuente debitore principaliter obligato, qui in tēpore statuto a solutione defecerat, succedentem tali debitori in beneficio tutum esse fuit tentum de anno 1522. coram Domino Camillo de Balionibus, & in alia Gebbenen. monasterij, vt attestatur Cassado. di. decif. 4. vbi latissime comprobatur, & decif. 2. vbi etiam latissime eod. tit. loc. ita etiam fuit tentum in vna Ter raconen. Parochialis 15. Octobris 1542. teste Put. decif. 341. lib. 1. & in vna Toletana teste Caputaq. decif. 8. p. 3. vt successor sit tutus. Hoc etiā procedit in morte ciuili, & quae naturali equiparatur, l. muller ff. ad Trebell. Rot. decif. 28. de procurat. in nou. & sic in resignatione. Ratio rationis quia declaratio faciēda in similibus casibus terminatur ad vitam creditoris vel debitoris, vt est* communis opinio de qua attestatur Ruin. conf. 35. lib. 1. vbi late.

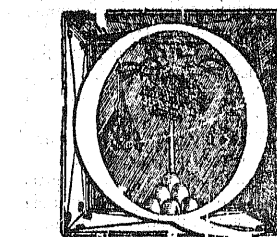
Hinc si vassallus commisit causam propter quā poterat feudo priuari, si dominus decedat ante declarationem, ius priuandi vassallum non trāsit ad heredes, glo. in cap. 1. §. 1. verb. concubuerit quibus mod. feud. amitt. communis opinio de qua attestatur Cur. Inuitor. de feud. in 4. part. in vlt. particula in secunda dubitatione, Rip. in l. vlt. num. 237. de reuocand. donat. etiam si culpa erat talis ob quam erat vassallus ipso iure priuatus, vt est communis opinio de qua attestatur 13. recept. sentent. §. feudum, quae ff. 64. ver. sed quid si culpa, ita etiam si moriatur vassallus qui deliquit, ante quam dominus proponat querelam, non poterit illa pro onere contra heredem ipsius vassalli, Clar. hb. 5. recept. sentent. §. feudum, q. 65. communis teste Cassad. dict. decif. 4. nu. 1.

14 Hinc si dominus no declarauerit caducitatē eius,

lucē effor nequit declarare, late Cuman. conf. 164. ita fuit decifum in Rot. in vna Bononien. bonorum de mense Maij 1522. coram Domino Paulo de Capizuchis in secunda instantia, teste Cassad. decif. 3. titu. loc. vbi adducit rationes & alias pluries fuit idem resolutum, & communitur est per doctores receptum. Immo alias fuit tentum, quod qui resignauit tulerit regressu si fuit locus regressus, & habēs regressum no velit uti, si iterū veniat casus, non potest vi, teste Moedan. decif. manusc. 120. Sāctissimus Dominus nolter, de quo vide eundem Moedan. decif. 118. & 119. in manulcrip. & haec est communis opinio recepta ab omnibus.

QVARTAE QVAESTIONIS

- S V M M A R I V M.
- 1 Habens in prouisione decretum, vt in renunciatione debeat intimare resignanti, non potest resignare non facta huiusmodi intimatione.
 - 2 Non facta praedicta intimatione si resignans no agit, valida est renunciatio.
 - 3 Decretum operatur, si is ad cuius fauorem est appositum velit uti.
 - 4 Constitutio Sixti annullans venditiones non factas vicinis, procedit si vicinus ea vti velit.
 - 5 Quisque potest renunciare fauori suo.

VARTO commode subnecti potest utilis quaestio, an si quis resignauit in fauorem N. in cuius prouisione aderat decretū, vt nullatenus possit resignare, nisi prius resignationem faciēdam personaliter resignanti in timaret ad effectū vt ille in cuius fauorem voluerit resignare obligaret se resignanti coram Notario & testibus de soluenda pensione dando cedulā banchariam, alias resignatio videatur facta in fauore dicti resignatis, an iste N. possit resignare, adeo quod resignatio debeat censeri valida non facta praedicta intimatione? Responde esse faciendam dictam intimationem, iuxta decretum appositum in prouisione, vt volunt doctores* communitur citandi.

Verum si fuit facta resignatio abique praedicta intimatione, si ille cuius faciēda erat huiusmodi intimatio no egit ad beneficium, resignatio est valida: ga tale decretum non est tantae virtutis, vt inficiat resignationē factam, ita fuit conclusum* in Rot. in vna Abulē. Archi presbyteratus corā Dño Fantuccio de mēte Nouembrijs 1555. vt habetur in l. diuers. dec. 232. in manu scr.

Rō est quia decretū annullatiuum, quod solet apponi in prouisionibus, fita demū operat si is in cuius fauore apponit eo vti voluerit, Philipp. Prob. in addi. ad Io. Monac. in c. tibi q. col. 3. n. 7. de preb. li. 6. tradit Pu. dec. 8. n. 2. li. 2. vbi refert ex hoc in vna Rom. domus 20. Aprilis 1543. fuisse tentum quod bulla Sixti annullās veditiones factas alijs q̄ vicinis interpretatē, vt ita demū sit nulla veditio si vicinus voluerit, nāq; illud decretū respicit fauore partis, iō pot̄ trēntiari, c. vlt. §. 1. de dele. l. filio preterito, iuxta gl. de iniust. irrit. test. ad quod faciunt ea quae supra diximus Cassador. decif. 1. 2. 3. & 4. loc. late.

QVINTAE QVAESTIONIS

- S V M M A R I V M.
- 1 Impetrans beneficium per annum pacifice possessum tenetur seruare quod dicit regula de annali.
 - 2 Impetrans beneficium per annum pacifice possessum potest illud resignare antequam vocet possessorem in iudicio.
 - 3 Resignatio acquiritur ius post consensum.
 - 4 Qui tenetur se promoueri facere post renunciationē intra annum.
 - 5 Acceptans expectatiuam potest renunciare ante publicationem.
 - 6 Potest quis resignare intra tempus datum ad publicandum.
 - 7 Regula Cancellariae de annali quid disponat.
 - 8 Regula de annali qua ratione emanauit.
 - 9 Causa finalis quae ponitur in proemio.
 - 10 Dispositio regulatur a ratione proemialis.
 - 11 Dicitio, vt causam finalem ostendit.
 - 12 Interest reipublicae, vt lites finiantur.
 - 13 Exinctio litis spectat ad conseruationem cōgregatio nis humane.
 - 14 Regula de annali est fauorabilis.
 - 15 Statutum permittens bannitum posse impune offendere dicitur fauorabile.
 - 16 Lex puniens delicta dicitur fauorabilis.
 - 17 Regulae Cancellariae stricte interpretantur.
 - 18 Fauorabilis dī dispositio attendit ratione principali.
 - 19 Interest vt habeatur certitudo possessoris.
 - 20 Regula de annali inducit formam.
 - 21 Dispositio annullans actum inducit formam.
 - 22 Dispositio apponens tempus faciendi actum inducit formam.
 - 23 Regula de annali habet locum in prouisione quae fit per resignationem.
 - 24 Regula de annali loquitur de quocunq; impetrante.
 - 25 Ex resignatione vere vacat beneficium.
 - 26 Resignans ante finem anni post vocatum possessorem non tenetur prosequi causam.
 - 27 Post resignationem resignans non dicitur improbus.
 - 28 Resignatarius non tenetur obseruare contenta in regula de annali.
 - 29 Quis dicatur pacificus possessor ad effectum regulae de annali.
 - 30 Lis super possessorio est sufficiens ad interrumpendā pacificam possessionem.
 - 31 Mortuo impetrante post vocationem possessoris non habet locum regula de annali.
 - 32 Mors naturalis equiparatur ciuili.
 - 33 Regula de annali procedit in renunciante, & reseruante sibi omnes fructus.
 - 34 Reseruarius fructuum equiparatur titulari.
 - 35 Regula de publican. non habet locum in reseruatorio fructuum, hodie secus.
 - 36 An exceptio regulae de annali competens resignanti competat resignatario.
 - 37 Tempora praedecessoris, & successoris iunguntur et in materia beneficii.
 - 38 Tempora rescapionis ex persona defuncti, & heredes iunguntur.
 - 39 Beneficialia vltimis voluntatibus equiparantur.
 - 40 Tempora possessoris, & successoris iunguntur ad eomplendam prescriptionem.
 - 41 Emptor vitit: accessione creditoris.

42 Quando annus de quo in regula de annali non est completus tempore resignantis, resignatarius non est tutus dicta regula.

43 Vbi verba non conueniunt, neque dispositio.

44 Triennium de quo in obligatione Lapi no sufficit quod sit continuatum per secundum resignatarium.

45 Speciale fauore ecclesiae.

46 Non valet argumentum a materia profana ad beneficiale.

47 Extrema non coniunguntur quando media non sunt habilia.

48 Resignatio est mors ciuilis.

49 Quilibet possidens beneficium potest dare de regula de annali.

50 Regula de annali respicit odium impetrantis.

51 Quando tempus est lapsum ante resignationem, resignatarius non potest vti regula de annali.

52 Regula de annali est personalis.

53 Repetitio arguit mentem.

54 Possessio non transit in quempiam ipso iure.

55 Stylus attendendus est.

56 Ratio declarat dictum generale.

57 Regula de annali est fauorabilis.

58 An si resignans remanserit in possessione post resignationem sit tutus regula de annali.

59 Resignans si manet in detentatione retinet naturalē.

60 Manenti in detentatione competit restitutio.

61 Impetrationes certo modo abhorrentur.

62 Resignans manens in possessione an sit tutus regulade annali.

63 An resignans manens in possessione per annum possit defendi regula de annali contra tertium resignatarium.

64 An si tempore resignantis fuerint elapsi undecim menses, competat huiusmodi regula resignatario.

65 Heres representat personam defuncti.

66 Statutum panale loquens de persona ad representationem non trahitur.

67 Regula de annali defendit priuatos ipso iure.

68 Regula de annali non defendit bareticum.

69 Regula de annali non defendit priuatum beneficio ob non solutionem pensionis.

70 Regula de annali non defendit eum de cuius non titulo notorie constat.

71 Regula de ann. non defendit non publicantem resignationem.

72 Annus de quo in regula de annali incipit a die ad eptā possessionis.

73 Annus de quo in regula de annali debet esse continuus.

74 De huiusmodi anno non subducuntur dies feriat.

75 Quid si fuit impeditus.

Vinto quaero, an impetrans beneficium per annum pacifice possessum ab alio possit illud resignare, cum tenet ex regula de annali, intra lex menles possessore in iudicio euocarifacere, camq; intra annum expedire? Responde posse illud beneficiū resignare, tam antequam vocet possessorem in iudicio quam post & ante quam sit expedita causa, idest intra annum,

num. Simonett. decif. 53. manuscr. Crescen. decif. 227. lib. 1. in fin. in manu. cr. Cassad. super reg. Cancell. dec. 17. Sarn. in reg. de annal. q. 62. & 63. Mandof. in eadem reg. q. 23. 24. & 74. & communiter* Doctores.

* Ratio est quia per collationem factam ex causa resignationis post consensum ius irrevocabiliter est acq. situm resignatario. Put. decif. 106. lib. 3.* communis vt resolut. Sarn. de infirm. resign. q. 31. unde potest resignare iuxta communes* conclusiones de quibus supra. Nec facit dubium, quod teneatur infra sex menses possessorem evocare, & causam infra annum terminare iuxta dispositionem regulæ, namque qui tenetur se promoueri facere infra annum, potest infra tempus datum ad suscipiendum ordines sacros resignare, prout consuluat Oldrad. conf. 203. factum tale est, & alij, vt supra comprobauit, ita & etiam acceptans expectatiuam potest resignare beneficium acceptatum ante cursum trium mensium datorum ad publicandum, vt fuit tenentur in* Rot. teste Cassado, decif. 27. tenuit Palatium super reg. Cancellarij. Ita pari ratione debet resignare infra tempus datum ad publicandum, Crescen. decif. 227. & est communis* opinio.

* An autem resignatarius teneatur vocare in iudiciu possessorem infra sex menses, & causam terminare infra annum, dubium est: & quia materia est utilis ac practica, ideo subnectam aliquas conclusiones.

7 In primis est præmittendum quod regula Cancellarie de annal. que nunc inter regulas Sixti Quinti est in num. 30. statuit, vt quicumque impetrauerit beneficium ecclesiasticum tunc per annum immediate precedentem possessum pacifice, & quod certo modo vacare prætenditur, teneatur nomen gradum, & nobilitatem possessoris eiusdem, & quot annis illud ipse possederit, ac specificam, & determinatam ex qua clare poterit constare nullum in dicto beneficio ius possessori competere, in impetratione exprimere, & infra sex menses eundem possessorem in iudicio euocari facere, causamque intra annum vsque ad sententiam diffinitiuam inclusiuè prosequi debeat, & teneatur, alioquin impetratio sit nulla, &c.

8 Ratio autem cur emanauit hæc regula ponitur in primis verbis, vt improbi lites exquirentium motus reprimantur, ex quo colligitur hæc esse causam finalem, nam que dicitur in procemio causam finalem inducunt iuxta communem & vulg. text. in lvt. ff. de hered. instit. Barr. in l. 1. ff. de orig. iur. Bal. in §. quibus in prima conf. C. Rom. conf. 180. in ante penul. col. Alexan. conf. 12. col. 5. lib. 1. Dec. in l. 1. in 2. lect. col. 1. ff. si cert. pet. Hinc dicimus, quod sicut corpus ab anima, ita dispositio a ratione procemiali regulatur, lat. in l. q. quadringenta co. 2. ff. ad Trebe. quod eo magis patet cum apponatur dictio vt, quæ proprie causam finale ostendit, clem. vt hi qui, & ibi Card. in primo no. de aet. & qual. Card. Ale. in c. cum cessante in primo no. de app. Bal. in l. cum alijs C. de secund. nupt. & ita fuit dictum in vna causa* Taruisin. feudi coram Rainaldo Petruccio de mense Nouembris 1535. teste Sarn. reg. de annal. q. 1. col. 1. quamuis ipse teneat cõtrariu, cuius opinionem confutat Mandof. q. etiam prima. & huiusmodi ratio fundatur in utilitate publica, ut lites finiatur, vt colligitur ex dictis per Bal. in l. 2. in 5. no. C. de nou. C. compon. Alex. conf. 190. nature col. penul. 2. & conf. 171. col. 3. lib. 7. cgregie Barr. in l. hæc igitur C. de nou. Cod. faciem cum textu in dicto litiu spe ciet ad conseruationem congregationis humanæ, vt exorditur text. in clem. dudum de sepult. tradit Ancha. in reg. possessor. col. 3. de regul. iur. in 6. & ob id huius-

14 modi regula dicitur fauorabilis, vt late ibi concludit Mandof. q. 3. post Sarn. q. 4. nu. 4. & q. 19. post nu. 2. si cui statutum permittens bananum in punc posse occidi dicitur fauorabile, quia ad bonum publicum factum est, Bart. in l. omnes populi num. 23. ff. de iust. & iur. Albert. de Rolat. in tract. statut. in 4. par. q. 20. Nel lus in tract. Bannit. in 1. par. secundi temp. in prin. lat. conf. 133. col. penul. in fin. lib. 1. & in l. vbi pactum nu. 15. C. de transact. & regulariter ob id lex peniens delicta dicitur fauorabilis, Bar. in l. quemadmodum C. de agric. & censit. lib. 1. Rom. conf. 105. prope fin. lat. in l. si is quod ff. de iurid. omn. iud. Dec. conf. 327. viso nu. 5. & in l. factum suum §. in pœnalibus in 4. limitat. * ff. de reg. iur. ac* communiter Doctores, & hoc est 17 singulare, nam omnes regulæ Cancell. regulariter stri cte intelliguntur, Cassad. decif. 16. nu. 5. & decif. 23. nu. 6. de preben. & decif. 35. num. 6. super reg. Sarn. in q. 2. procem. reg. nume. 4. & in reg. de impetr. benefic. per obit. fam. Card. q. 5. Cardin. Paris. conf. 19. num. 3. & sequen. vol. 4. fauorabilis igitur ceteri debet regula 18 attentatratione principali, Ang. conf. 68. num. 4. Anchar. conf. 112. num. 5. Ioan. Anan. conf. 69. Crauet. conf. 118. num. 10. Curt. iun. conf. 87. nu. 5. Socc. iun. conf. 10. num. 3. lib. 3. Ber. conf. 14. nume. 9. lib. 2. com muni* opinio teste Anan. dict. conf. 69. Interest. n. vt 19 habeatur certitudo possessoris ne laboretur in ambiguo. Oldrad. conf. 100. incip. in executione Ale. conf. 7. & 110. lib. 1. & conf. 68. col. 3. lib. 2. & conf. 112. col. 3. lib. 3. cum alijs vt per Sarn. in hac reg. quest. 31. Ideo 20 regula inducit formam, vt late concludit Sarn. quest. 6. quia statuat actum cap. si capitulo de concess. præ bend. in 6. Bal. & alij in l. 1. ff. de lib. & posth. Rom. con sil. 66. & imponit pœnam, Bartol. in l. præter §. 1. ff. de oper. nou. nunciat. Ioan. And. in c. ex tua de cler. non residen. Anton. de Butr. in c. propterea de lat. & appo nit tempus faciendi factum, Bald. & Salic. in auth. que supplicatio C. de precibus imp. offer. Abb. cõf. 92. statu to in fin. lib. 1.

His præmissis attingendo quasdam quæstiones, q. ad materiam conferunt: Primo quero, an regula de annal. habeat locum in prouisione, que fit ex causa resignationis, vt resignatarius teneatur ad ea que requi rit dicta regula? Responde affirmatiue, vt fuit senten tiatum in Rot.* in vna Ceslaragult. coram domino Si binicen. de mense Iunij 1521. teste Cassador. dec. 15. super reg. Cancell. vbi dicit fuisse ita* obseruatum, idè que voluisse videtur idem Cassador. decif. 17. super reg. ulac etiam Sarn. de annal. q. 56. 57. & 62. Mandof. quest. 23. & 24. Achill. Grass. decif. 665. & communiter* doctores, namque regula loquitur de quocumq; impetrante, sub quo certum est comprehendi causam resignationis ex qual vere vacat beneficium & confer tur Rot. decif. 1. de rescrip. in nou. num. 1. in fin. & n. 2. vt late deduxi lib. primo q. 4.

Nec obstat quod cesset ratio regulæ, cum, quando impetratur ex causa celsionis non est modus impro bus exquirendi litem, namque data vacatione ex resignatione celsionarius videtur extra culpam & dolum tacèdo possessorem, quia respondetur militare adhuc rationem, nam potest cedere in potentiorum. &c.

Secundo quero, an regula de annal. procedat quã do quis impetravit beneficium per annum ab alio pacifice possessum, & vigore regulæ vocauit possessore in iudiciu, ante tamen annum elapsu alteri resignauit? Responde non procedere hoc casu regulam, vt fuit decifum in* Rot. teste Crescent. decif. 227. in fin. lib. 1. in manu. scrip. in qua fuit resolutum resignantem amplius

amplius non teneri prosequi causam quia nullum ius * amplius habet, adnot. per doctores* omnes in cap. q. in dubijs de renunciat. Guid. Pap. conf. 172. n. 1. Card. Paris. conf. 5. col. 1. vol. 4. ita etiã tentum* fuisse attestat tur Cassador. decif. 17. super regul. quia amplius non dicitur improbus, & cessat ratio regulæ, tenet etiam idem Cassador. decif. 16. num. 8. super reg. nec etiam 28 resignatarius cum tempore impetrationis aliquid pacifice possidere non inuenit, vt requirit regula, & sic cum verba non cõueniant, ergo neque dispositio. l. 4. §. toties ff. de damn. infect. Quod autem non inue nerit pacificum possessorem probatur, quia ad esse ctum illius regulæ dicitur pacificus possessor cui nul la mora sit lis seu controuersia iuris vel facti in iudi cio vel extra sup re possessa, clement. gratiæ, vbi glos. Cardin. num. 8. Imol. & alij de renunciat. Archid. in c. commissa de elect. lib. 6. Mil. in repert. in vers. posses sio, Geminian. conf. 78. colum. 2. Cassador. decif. 9. de caus. poss. & propriet. & decif. 24. num. 11. super regu. Guid. Pap. conf. 134. Card. Paris. conf. 81. nu. 6. vol. 4. Dec. conf. 302. in fin. Idem Dec. in cap. 2. n. 2. de con firm. vti vel inutil. communis* opinio, vt late resolu it Sarn. de trienn. q. 53. Rebuff. de pacif. poss. n. 166. quod procedit etiam in lite super possessorio quæ est sufficiens ad interrompendum pacificam possessione Cassad. dict. decif. 9. de caus. poss. & propriet. & fuit * tentum in Rot. die 17. Decembris. 1519. in vna Gien nen. Prioratus de Villa noua corã Moedan. teste Sar. in hac regul. de annal. q. 43. sed regulæ post præsupponi mus fuisse motam litem, ergo, &c.

Ita etiam pari ratione si impetrans tale beneficium 31 moriatur postquam fecit vocare in iudicio possessorem pacificum, non habet locum regula, vt fuit decif. teste* Cassador. decif. 27. super regul. ego idem in renun ciatione ex quo ciuilliter moritur, cum dispositu 32 in morte naturali ex identitate rationis locum ha beat in morte ciuili, clemen. prima iuncta glo. in ver. mori vt lit. pendens. clemen. vlt. de procur. vt* comuni ter doctores, Rot. decif. 28. de procur. in nou.

33 Tertio queritur, an regula hæc de annal. procedat in eo qui resignauit & reseruauit sibi omnes fructus, in quorum percipiendi possessione exiit, ac re seruauit sibi stallum in choro & vocem in capitulo. Responde hunc iuarii hac regula, vt fuit resolutum in Rot.* de mense Martij. 1534. in vna Placenti. De canatus coram Crescentio, quam decisionem refert, & sequitur Sarn. in hac regul. de annal. q. 60. Ratio quæ talis* equiparatur titulari vt est* communis, prout re soluit late Sarn. de publicand. q. 2. per totã. Hinc hoc casu non habere locum dictam regulam tpe publican. pluries fuit* tentum in Rot. in vna Placentin. in vna. Toletan. & in altera Spoletan. vt per Sarn. dict. q. 2. de publican. & in facti contingentia interrogatus respõ dit Cardin. Paris. conf. 39. vol. 4. vbi habes auctorita tes, ac rationes, quem videre poteris, & licet hæc sit communis opinio, tamen contrarium disponitur per Gregor. XIII. in constitutione. 87. de publican. vt infra dicã suo loco. Si vero reseruauit sibi fructus loco pensionis, secus, vt tradit Sarn. dicta regul. de annal. q. 60. in fin. Mandof. quæstio. 30. ex ratione per ipsam adducta.

36 Quarto queritur, an exceptio fustius regul. de annal. competens resignanti beneficium competat etiã resignatario? Vt melius hæc quæstio intelligatur, in duo capita est diuidenda, quorum primum est quan do præsupponimus annum non fuisse completum tẽ pore resignantis, sed postea tempore resignatarij. Se-

cundum quando tempus lapsu est ante resignatio nem.

Circa primum caput quando annus non est cõple tus tempore resignantis, vt quia quis possedit per sex menses beneficium, postea illud resignauit & resigna tarius possedit per alios sex menses an iste sit tutus hac 37 regula de annal. Pro affirmatiua facit quia temporat prædecessoris & successoris coniunguntur etiam in materia beneficii, ut in quasi possessione interessendi electionibus Episcoporum & similibus, ca. placuit 16. q. 3. c. 1. ecclesia Sutrina de caus. poss. & propriet. c. cum de beneficio de præben. lib. 6. vbi Gem. in 2. not. sicut in alijs materijs, nam tempora vlcupationis ex personat defuncti & heredis coniunguntur l. qui cum pro hærede ff. pro emp. lid tempus §. vlt. ff. de vlu cap. l. Pomponius §. quæsitum ff. de acquir. possess. & 38 tamen beneficia vltimis voluntatibus comparantur, cap. auctoritate Martini de preben. in 7. glo. in c. 1. co dem tit. & lib. Bal. in c. inter ceteras col. 2. de rescrip. Dec. conf. 306. nu. 2. Card. Paris. conf. 119. num. 11. vo lum. 4. Sarn. de iur. quæsit. non toll. q. 4. ita etiam tem pora possessoris & successoris coniunguntur ad com plendam prescriptionem Bald. conf. 159. col. penul. 3. Card. Paris. conf. 1. num. 117. vol. 1.

41 Hinc emptor vtitur accessione venditoris l. in vlu capione §. accessio ff. de diuer. & temp. præscr. & mari tus utitur accessione vxoris in dote & econtra l. Pom ponius §. in dote ff. de iur. dot.

His tamen non obstantibus contraria opinio nega 42 tiua est verior, quam tenuit Cassador. decif. 16. nu. 8. super reg. Cancell. Sarn. d. reg. de annal. q. 62. col. penul. vers. & ista omnia procedunt. ac col. ult. ubi attestat, ita fuisse* tentum in Rot. Mandof. in eadem regu. q. 23. nu. 6. & hæc est* communis opinio: pro qua facit quia regula loquitur tempore de vno possessore anna 43 li, vt patet in duobus aut tribus locis: ergo verba non conueniunt duobus possessoribus l. 4. §. toties, vbi Bar. ff. de damn. infect. Ita autem in princ. vbi etiam Bart. ff. de administ. tutor. ad quod faciunt not. per docto res communiter in hoc sermone §. boues ff. de verbor. signifi.

Accedit quæ trieniũ ad q. reducta est allegatio Lap. 44 89. nõ sufficit q. sit cõtinuatũ p parte tpe primi, & pro parte tempore secundi resignatarij, vt fuit con clulum in Rot.* in vna canonicatus. 23. Nouembris. 1534. coram Crescentio teste Sarn. de triennal. q. 16. vbi pro hac opinione plura adducit prout etiam facit Rebuff. de pacif. possess. num. 267. cum sequent.

Non obstant contraria, quia ad illa potest responde ri ex his quæ scribit glos. pragmat. sub tit. de pacif. possess. sub verbo possedit, nam speciale est vt coniun gantur tempora in materia interessendi electionibus 45 fauore ecclesiæ, vt ibi adnotatur, & vide responsio nem per Rebuff. d. tract. n. 268. Alia vero exempla cõ iungendi tempora procedunt in materia profana, a qua non est licitum farguere ad beneficiariam, vt late respondit Rebuff. dict. tract. de pacif. poss. nu. 267. cum sequent.

Accedit quia extrema non coniunguntur quando 47 media non sunt habilia l. duos in fine ff. de duobus reis, l. cum antiquitas C. de testam. Cagnol. in rubr. ff. de regul. iur. nu. 6. late Balb. in tract. præscrip. fol. mili 23. col. 2. & est communis* opinio.

Circa secundum caput quando tempus est elapsu ante resignationem, Pro negatiua primo adducitur, quia licet contra mortuum possessorem non tenere tur impetrans causam infra annum terminare, etiam si alius

si alius in locum defuncti subrogaretur ita etiam, & quando possessor annalis resignat nam resignatio est mors civilis, c. fufceptum de rescrip. li. 6. Roman. cōf. 384. hinc clemen. vlt. de procar. habet locum in renūciatione tamquam in morte civili, vt fuit tentum in vna Olomen. Archidiaconatus coram. Sarn. 13. Decemb. 1538.

Pro affirmatiua vero allegatur regulam esse reale quia verba sunt in rem prolata, & per consequens beneficium potius quam personam concernunt, ex quo sequitur quod quilibet possidens beneficium potest de ea dare, arg. l. aut qui aliter ff. quod vi aut clam. l. 1. §. permittitur ff. de aqua quotid. & aestiu. Bart. in l. 3. §. a procurator ff. quod quilibet iur.

Secundo hæc regula respicit odium impetrantis, ergo hoc tantum debet attendi, non autem an possessor viuat vel sit mortuus, arg. l. qui exceptionem cum gloss. in princ. ff. de condic. indeb.

Tertio ex ratione proœmiali fundata in improbitate exquirentium lites, quæ videtur militare siue possessor renunciet siue non, ergo & dispositio, La Titio. ff. de vrb. oblig. Quid dicendum?

Breuius existimo veriorum esse priorem sententiam quam tenuit Rot. tempore Leonis X. in vna Iclana coram D. Iacobo Simonetta teste eod. Simonetta decil. 53. in manuscrip. & Cassador. decil. 16. iu per regul. Cancell. vbi hanc opinionem tuetur ex pluribus, sequitur est Mandol. hac reg. q. 24. & 66. quicquid voluerit Sarn. q. 62. in fin. & hanc opinionem reperio tenuisse dominos de Rot. in vna Canonica die 18. Martij 1565. prout attestatur quidam excellentiss. aduocatus in addit. manuscrip. ad Cassador. dict. decimo sexto sup. regul. Ad quod primo facit quia regula hæc personalis est secundum Hylum Cancellariæ, prout annotarunt tres excellentes abbreviatores quos refert Sarn. dict. quest. 62. col. 3. vlt. postremo, & patet quia semper respicit ipsum impetrantem & possessorem, arg. l. 2. §. si procurator vbi Bart. ff. quod quilibet iur. ergo extinguitur cum persona.

Accedit quia cum regula loquatur de possessore geminatis verbis, quæ repetitio arguit mentem, l. balista ff. ad trebell. ergo restringenda est ad ipsum possessorem & intelligenda eo durante, sicuti dicimus de qualitate verbi requisita tempore verbi l. in delictis §. si extraneus ff. de noxal. l. Titius ff. de milit. testam. & sicuti possessio non transit regulariter in quempiam ipso iure, l. Pomponi. §. quantum, & l. cū heredes in prin. ff. de acquir. posses. l. Mates not. 43. ita nec exceptio quærit vigore possessionis. Postremo qualitas annalitatē deficit per mortem, cum mors omnia soluat, ita per cessionem quæ est mors, vt sæpe scripsi.

Non obstant adducta pro posteriori sententia, nã ad primum respondetur negando regulam esse reale quia quamuis aliqua cõiecturæ ad sint ad hoc, nihilominus attendendus est stylus secundum quæ vt dixi est personalis, §. Card. Paril. conl. 44. nu. 17. & sequen. volum. primo, & conl. 14. nu. 8. & 9. & conl. 128. nu. 4. volum. 4. Curt. iun. conl. 95. Calder. conl. 8. nu. 4. de rescrip. Dec. conl. 699. nu. 4. Rot. decil. 2. de appell. in nou. communis omnium doctorum sententia, vt per Burlat. conl. 363. nu. 15. volum. 4.

Ad secundum respondetur quod licet regula emanauerit in odium exquirentium lites, tamen emanauit etiam in fauorem possessorum, vt illos tueatur respectu possessionis annalis: nisi impetrans seruauerit cõ-

tenta in regula. Mandol. hac regul. q. 3. num. 3. Vnde cum verba dirigantur ad possessorem, non poterunt verificari in alio, Paul. de Castr. conl. 224. colum. 2. lib. 2. Alex. in l. quod Iulianus §. constat in 4. nota. ff. de leg. primo optime Crauet. conl. 312. sub num. 3.

Ad secundum respondetur quod ratio restringitur viuente possessore, quod non est nouum iuxta not. per Bart. & alios in l. cū pater §. dulcissimi ff. de leg. 2. Vnde infertur impetrantem beneficium quod detinetur a tertio, qui infra sex menses, vel infra annum illud resignauit, non teneri hac regula, vt fuit tentum teste Simonetr. decil. 63. ita concludit Mandol. quest. 84. & ex rationibus, vt ibi.

Et hanc conclusionem intelligo, si tempus erat elapsum & de regula non erat datum, nam tunc bene procedit id quod supra scripsi, secus vero erit quando erat datum de regula, vt in terminis scribit Mandol. hoc volens in dict. quest. 24. numero septimo versiculo quo ad tertium, & ita intelligo Sarn. dict. quest. 62. col. vlt. prope fin. nam cum ille cui exceptio competebar, iam declarauisset exceptionem vti velle iam incipiebat posse deieci malitiam & improbitatem impetrantis ad quam reprimendam & reprimendam extendenda est regula cum sit fauorabilis Sarn. quest. 4. num. 4. & q. 19. num. 2. communis vt re soluit. Mandol. q. 3. col. penult. & vlt. Accedit quia cum incidit in regulam impetrans & fuerit de ea datum ne ex sua malitia reportet cõmodum, & via fraudibus præcludatur, erit concludendum exceptionem regulæ cessionario possessoris cõpetere contra impetrantem.

Quinto quero an si resignans post resignationem remanserit in pacifica possessione, hac regula tutus sit, & possit excipere contra impetrantem dictum beneficium per obitum resignantem? Plura possent adduci pro vtraque opinione vt patet ex relat. per Sarn. q. 57. d. reg. conclusiue tamen procedendo respondetur posse excipere vt fuit tentum in Rot. 20. Maij 1538. coram Io Paulo Ptolom. in vna Hilsalen. Capellanæ sancte Catharinae, & in alia Burgen. Canoniciatus coram D. Siluestro Dacio 18. Decembris 1536. vt attestatur Sarn. dict. q. 57. in principio, qui in fine hanc opinionem tenet: sequitur Mandol. q. 29. namque licet per renunciationem amittatur possessio civilis & naturalis Io. Andr. Abb. & Imol. in cap. sollicitate de restitut. spoliat. Cassad. decil. 4. nu. 3. eode. tit. Card. Paril. conl. 39. nu. 3. vol. 4. & cõmuniter DD. vt dixi supra, tamen si resignans remaneat in detentione videtur retinere naturalem possessionem Cald. conl. 4. de renunc. Rot. decil. prima de renunc. in nou. cum qui detinet, possidere videatur largo modo, Alex. in l. prima in principio nu. 8. & in §. adipsimur num. 9. ff. de acquir. poss. que est adeo considerabilis, vt detentori competat restitutio, vt tenuit Rota coram Sta-

fil. temp. Leon. X. de anno 1516. in vna Segobien. Archidiaconatus & tempore Clemen. VII. in vna Calaguritan. Abbatiæ 3. Nouembris 1531. coram D. Petro Tertio aduersus tertium qui eum spoliauerit, vt fuit tentum in vna Teatin. Abbatiæ coram Crescentio, & in alia Maceraten. coram A quen, & in alia Burgen. coram Accorambono, vt dicitur infra suo loco.

Accedat quia impetrantes certe modo beneficia multum abhorrent cap. 2. de cõcess. præbend. deo, &c. Quæ conclusio an hodie procedat stante constitutione Greg. XIII. de publican. vbi annullat ius ob non publicationem, dicemus suo lib.

Sexto quero an resignans qui post resignationem remansit in possessione pacifica per annum tuus sit hac

hac

hac

SEX TAE QVÆSTIONIS

S V M M A R I V M .

- 1 Promoti non possunt renunciare.
- 2 Promouendi non possunt resignare.
- 3 Regula Cancellariæ 21. de vacaturis per promotionem habet duas partes, & quid disponat.
- 4 Principes solent importunitatem repellere.
- 5 Ratio dictæ regule de vacaturis.
- 6 Beneficia vacantia per promotionem sunt reseruat.
- 7 Regula de vacaturis est fauorabilis.
- 8 Dicta regula manuit ad obuiandam fraudibus.
- 9 Dispositio ad tollendas fraudes fauorabilis.
- 10 Leges abhorrent fraudes.
- 11 Quæ differentia sit inter primam partem dictæ regule & secundam.
- 12 Præpositi, & decani veniunt appellatione prælati-
onum.
- 13 Prima pars dictæ regule hodie est superflua.
- 14 Expectatiua sunt prohibita.
- 15 In generali sermone nunquam venit persona loquētis
- 16 Verba generalia dicuntur dubia.
- 17 Ordinarij non possunt recipere resignationes conditio-
nales.
- 18 Ex resignatione vacat beneficium.
- 19 Regula de vacaturis per promotionem habet locum
etiam in beneficijs resignatis in manibus Papæ.
- 20 Vbi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.
- 21 Sine vtile fraus non solet committi.
- 22 Dictio Nec non resoluitur in Et.
- 23 Verbum vbiunque est valde generale.
- 24 In manibus Papæ de raro fit resignatio simpliciter.
- 25 Regula publicata præsumitur vsu recepta.
- 26 Lex præsumitur vsu recepta donec contrariū probetur
- 27 Dicta regula de vacaturis ante Gregorium XIII. non
præcibatur.
- 28 Stylus non requiritur, vt introducatur in contradi-
torio.
- 29 Ad introducendum stylum sufficit ita obseruatum
fuisse.
- 30 Creditur peritis attestantibus de stylo.
- 31 Extraiudiciales probant stylum.
- 32 Tempore Gregorij Decimiseptij, & nunc dicta Regu-
la de vacaturis præcibatur.
- 33 Cancellaria est organum Papæ.
- 34 Stylus Curie modo albus modo niger.
- 35 Dicta regula de vacaturis habet locum in resignatio-
nibus in fauorem.
- 36 Resignationes in fauorem dicuntur etiam simplices.
- 37 Resignatio in fauorem sapit permutationem.
- 38 Dictio, & alias, arget.
- 39 Commenda eget particulari mentione.
- 40 Dicta Regula de vacaturis comprehendit cõmendas.
- 41 Verbum promissionis latissimum.
- 42 Sub uerbo dispositiones comprehenditur commenda.
- 43 Dictio quacumque est vniuersalis.
- 44 Dictio quacumque tollit interpretationem restri-
ctiuam.
- 45 Regula de verisimili notitia habet locum in cõmenda.
- 46 Commenda nostri temporis sunt irrevocabiles.
- 47 Commenda nihil distat a beneficio.
- 48 Regula de vacaturis comprehendit beneficia iuris pa-
tronatus.
- 49 Dicta regula non comprehendit promouendum ad epi-
scopatium in partibus infidelium.
- 50 Nulla tenentes Episcopi differunt ab alijs.

51 Derogatio

* hac regula contra resignatium? Ex mente Rot. vi-
detur dicendum affirmatiue, vt scribit Sarn. q. 34. licet
contrarium pluribus fundamentis teneat Mandol.
q. 18. quem vide, ego de hoc scribã plura, cum hodie
non procedat stante constitutione prædicta de pu-
blicandis, vt suo loco dicitur.

Septimo quero an primus resignans manens in pos-
sessione per annum possit defendi hac regula contra
tertium resignatium habentem causam a secundo
resignante? Pro affirmatiua concludit Sarn. d. regula

* q. 56. quicquid obiter fuit, dictum in vna Hilsalen. be-
neficium, mense Iunij de anno 1531. coram Iac.
Simonetta, & rationibus et per ipsum Sarn.

Octauo quero si aliquis possedit beneficium per
11. menses, & tunc illud resignat, & antequam resi-
gnatarius cõsequatur possessionem labatur mensis,
& sic completatur annus coniungendo illos 11. men-
ses cum illo vno mense, an hæc regula de anno
obstat impetranti? Pro negatiua concludit Mandol.
dict. regul. q. 22. ex his que diximus supra in primo ca-
pite quartæ quæstionis, nam illud quod dicitur in l.
captam ff. de vlucap. est speciale in hærede qui ex fi-
sione legis repræsentat personam defuncti Auth.
de iureiuran. in princ. Specul. in tit. de feud. §. 2. vers.
27. Idem in tit. loc. §. 2. vers. 18. & in tit. de iuram. ca-
lumn. §. 2. vers. sed nūquid, gloss. & Bald. in l. si seruis
fugitiu. ff. de condit. furt. Alex. in l. in executione §. ex
parte ff. de verb. oblig. cum alijs adductis per Sarn. in
§. actiones col. 1. & 2. in l. de action. Modean. Peru-
sin. in §. fed. el secundo, in l. de vsucap. & tamen sta-
tutum penale loquens de persona ad præsentatam
non trahitur Ant. de Butr. in c. grauis in 3. not. de præ-
ben. Dec. conl. 486. num. 5. & seq. ac passim doctores
communiter late Aim. Crauet. de antiquit. tempor.

* p. 4. nu. 87.

Nono quero, an hæc regula defendat priuatos ip-
so iure & quemcumque alium inhabilem? Responde-
tur quod sic secundum interpretationem longæuam
Rot. vt attestatur Sarn. d. regul. quest. 51. vbi adducit
rationes.

Primo limitatio non procedere in hæretico, Car. Ale-
xan. in cap. quo iure distinct. 8. faciunt late tradita per
Cassad. dec. 14. super regul. Cancell. fuit tentum in Rot.

* in vna Illerden. præposituræ coram D. Paulo Capi-
zucco de anno 1519. & 1520. teste Sarn. d. regul. q. 52.

Secundo limitatio non procedere in priuato beneficio
* ob non solutionem penhõnis, vt fuit tentum in Rot.
coram Stafil. de mense Octobris. 1529. teste Sarn. q.
53. d. regul.

Lim. tertio in eode cuius non titulo notorie con-
stat, late Sarn. d. q. 51. col. vlt. exemplum habemus ho-
die in resignatione non publicata, vt dicitur in con-
stitutione Gregorij XIII. de publ.

Vltimo quero pro cõplemento huius materiæ: no-
stræ quo ad regul. de annali quædo incipiat hic annus

72 Respondeo die adeptæ possessionis. prout cuius be-
neficium impetratur, Rebuff. quem refert, & sequitur

73 Mandol. dict. reg. q. 19. & annus debet esse cõtinuus

74 Sarn. q. 77. Mandol. q. 21. ex quo infertur non subdu-
ci ab hoc anno dies feriatos, vt tenuit Rota in causa
Ispalen. scolarie coram Aragonia de mense Octo-
bris. 1533. teste Sarn. quest. 72. dict. regul. & late q. 73.

75 nihilillo tempore fuerit impeditus, vt late Sarn. qu. 71.

- 51 Derogatio dicta regula de vacaturis quomodo fiet.
- 52 Dicta Regula de vacaturis comprehendit beneficia familiarium Cardinalium.
- 53 Verba generaliter sunt intelligenda.
- 54 Dicta regula de vacaturis non comprehendit ignorantes promouendos.
- 55 Ignorans dicitur esse in bona fide.
- 56 Cessante causa cessat dispositio.
- 57 Fraudis presumpcio de qua in dicta regula non cessat ex eo quod Papa signavit supplicationem.
- 58 In Papa presumitur obliuio ob multitudinem negotiorum.
- 59 Ex possessione pacifica decennali insurgit presumpcio de rogationis.
- 60 Tempus litis non computatur in decennio, vt requiritur.
- 61 Beneficium competens mihi ex facto alterius possum illo vii, eo inuito.
- 62 Dispositio quo ad vnum annexum extenditur quoad alios.
- 63 Prescriptio vnus extenditur ad annexa.
- 64 Exceptio prescriptionis competens debitori cōpetit fideiusori.
- 65 Possidens presumitur possidere.
- 66 Continuatio possessionis presumitur.
- 67 Pensio pendet a beneficio.
- 68 Pensio pars beneficii reputatur.
- 69 Presumpcio dispensationis ex lapso decennii habet locum etiam in profanis.
- 70 In pensione presumitur dispensatio ex lapso decennii.
- 71 Decennium operatur dispensationem in omni materia.
- 72 Hæres potest allegare presumptionem continuatæ, possessionis auctoris sui.
- 73 Fideiusor potest opponere exceptiones competentes principali etiam eo inuito.
- 74 Pensionarius non potest allegare presumptionem dispensationis resultantem ex possessione decennali resignatarij eo negante.
- 75 Dispensatio presumitur si allegetur ab eo pro quo presumitur.
- 76 Continuatio possessionis presumitur si allegetur ab eo qui possedit.
- 77 Solemnitas extrinseca presumitur si allegetur ab eo ad cuius fauorem presumpcio oritur.
- 78 Insuper patris presumitur si ipse hoc allegat.
- 79 Præuilegium presumitur si allegetur a prouilegiato.
- 80 Parua data, & paruus consensus non perficiunt resignationem.
- 81 Supplicatio dicitur probatio perfecta.
- 82 Regula de vacaturis habet locum quando resignatio est perfecta intra tempora promotionis, & vacationis.
- 83 Ante consensum gratia non dicitur perfecta.
- 84 Supplicatio antequam sit registrata potest lacerari.
- 85 Dispositio correctoria loquens de actu vero non comprehendit fictum.
- 86 Verba generalia non capiunt beneficia electiua.
- 87 Regula de vacaturis venit ad declarationem extraneam gantis ad regimen.
- 88 In fauorabilibus sub verbo prouisionis veniunt electiua.
- 89 Regula de vacaturis comprehendit beneficia electiua.
- 90 Episcopus electus non potest resignare.
- 91 Regula de vacaturis derogat concordatis.

Et quia dictum est supra quod. 1. nu. 75. promouendos ad ecclesias cathedrales non posse renunciare, cum sint priuati ipso iure, non ab renunciantes Sexto loco querendum, num promouendia d prædictas ecclesias possint resignare eorum beneficia quæ obtinent. Respond. ad hoc esse regulam Cancellariæ in ordine. 2. inter regulas Sanctiss. D. N. Sixti V. his verbis Item prædictus D. N. Papa voluit decreuit & ordinavit quod quæcumque concessionis gratia & mandata, etiam motu proprio & cum derogatione huius constitutionis quæ ab eo pro quibusvis beneficiis vacaturis promotionem quorumcumque ad ecclesiarum, & monasteriorum regimina, si huiusmodi concessionis, & mandata diu promotionis ipsorum promouendorum præcesserint. Nec non quæcumque collationes prouisiones & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis & quibusvis alijs ecclesiasticis secularibus & regulariibus quæ per promouendos vel assumendos ad quoscumque prælatos inter illarum vacationis & huiusmodi promotionis vel assumptionis tempora simpliciter vel ex cā permutationis vbi que resignari, vel alias dimitti contigerint, cum inde sequitis pro tempore sint casæ & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

Quæ regulæ in eius interpretatione animaduertit Mandol. duas habet partes, quarum prima respicit prouisiones ab ipso Papa emanandas, secunda concernit quemcumque modum dispositionis seu dimissionis beneficiorum vbi que, secunda incipit. Nec non in prima parte vult vt non valeant quæcumque gratiæ etiam cum derogatione huius constitutionis emanandæ de beneficijs vacaturis per promotiones, ad ecclesias, & monasteria, si diem promotionis præcesserint. In secunda disponit vt quæcumque dispositiones faciendæ de his beneficijs quæ promouendi seu præficiendi prælatibus intra tempora vacationis illarum & promotionis resignauerint sint etiam nullæ.

Et quo ad primam partem intentio Papæ est tollere omnem modum concessionis gratiarum super beneficijs per huiusmodi promotionem vacaturis, quia vt tradit Glossator ibi post principium, quando aliquis ad ecclesiam vel Monasterium promoueri debebat, Papa importune vexabatur super beneficijs illius vacaturis, adeo quod Papa illa etiam indignis concedebat, quare ad istud inconueniens uitandum emanauit hæc regula in prima parte vt tradit Mandol. ibidē q. 1. nu. 1. Principes tenent importunitatem repellere, l. omnes fundi & l. penult. C. de fund. patrim. l. 1. Fulgos. conf. 120. col. 3. ante num. 5. Quo vero ad secundam partem intentio Papæ videtur fuisse, vt sibi seruetur collatio libera beneficiorum quæ per promotionem sunt omnino vacatura, namque eueniebat quod promouendi resignabant, & nihil per eorum promotionem vacabat, hæc ratione deducit Rebuff. in dict. regula. & Mandol. ibidem dict. quæstio. 1. sub n. 4. & sic deludebat referuatio Papæ de beneficio vacante per promotionem, de qua in cap. cum in cunctis §. cum vero de elect. & extrauag. ad regimen.

Et quia huiusmodi materia videtur vtilis & parum tractata a Doctoribus, ideo aliquas q. subijciam pro elucidatione totius materia.

Primo igitur quæro, an huiusmodi regula sit diuina vel fauorabilis. Omnia disputatione concludendum est esse fauorabilem, vt tenent Felin. in cap. de quar-

ta col. 5. ante num. 16. de præscript. Rebuff. super concordant. rubr. de mandat. A post. §. statutus ante fin. & ratio est quia huiusmodi regula emanauit ad obuiandum fraudibus, namque scientes se ad ecclesias promouendos esse faciebant secretas renunciaciones aut permutationes, & sic fraus fiebat, vt Rebuff. locis citat. probat. & tamen dispositio quæ emanauit ad obuiandum fraudibus dicitur fauorabilis & amplianda, late Caputaq. decis. 2. 1. 5. p. 3. pluries decisum in Rot. nam iura abhorrent fraudes & illis resistunt, Card. in clement. 1. in 2. not. de rei. permut.

Secundo quæro quæ differentia sit inter primam partem regulæ & secundam? Respondeo magnam, quia in prima vt dictum est loquitur Papa de gratijs & mandatis de prouidendo ad beneficia vacatura per promotionem ad ecclesias & monasteria, in secunda de collationibus & prouisionibus faciendis de beneficijs secularibus, & quæ per promouendos & assumendos ad quæcumque prælaturas inter illarum vacationem, & promotionem vel assumptionem tempora fuerint resignata, vel permutata, vt sint nulla. Ista enim pars secunda est magis generalis quam prima, quia in prima loquitur de beneficijs vacaturis per promotionem ad ecclesias vel monasteria, in secunda de beneficijs resignandis per promouendos, vel assumendos ad quæcumque prælaturas, & sic non dum comprehendit beneficia quæ vacat per promotionem ad ecclesias vel monasteria, sed etiam per assumptiones ad quæcumque dignitates, puta præposituras, decanatus & alias habentes iurisdictionem, quæ veniunt appellatione prælaturæ, c. decernimus, & ibi Abb. Felin. Dec. super gloss. vlt. de iudic. & late hoc explicat Mandol. dict. regul. q. 3. & q. 6. per totam. Et vult vt non valeat prouisiones de dictis beneficijs vacaturis ex causa resignationis, vel permutationis inter illarum ecclesiarum vacationis & promotionis vel assumptionis tempora. Aduertendum quia prima pars regula hodie est superflua ex cap. 19. Conc. Trident. de reform. sess. 24. quo prohibentur expectatiuæ & quæcūque gratiæ ad vacatura ponitur tamen in regulis editis post dict. Concilium, cum dicatur, vt non valeat etiam si sint concessæ motu proprio, & cum derogatione regulæ, ideo sequentes quæstiones erunt de secunda parte.

Tercio quæro, an huiusmodi secunda pars regulæ habeat locum duntaxat in resignationibus factis in manibus ordinariorum, an vero etiam in illis quæ sunt in manibus Papæ? Quod non habet locum in resignationibus factis in manibus Papæ probatur primo, quia sub generali sermone nunquam venit persona loquentis, nisi id fuerit expresse dictum, l. Paulus §. vlt. vbi gloss. & Bart. de pignor. l. inquisitio, vbi Bal. & Salic. C. de solut. Gabriell. de verb. signific. conc. 9. in fin. & est communis opinio, namque regula non dicit resignationes in manibus nostris factas, sed generaliter dicit vbi que quæ verba generalia dicuntur dubia, vt aliunde interpretationem recipere possint, Aretin. conf. 84. num. 5. Corn. conf. 30. nu. 7. lib. 3. & verbum vbi que potius se refert ad loca vbi sunt factæ quam ad personas in cuius manibus sunt factæ, l. prima vbi gl. in verb. reliqua ff. solut. matr. Car. Paris. conf. 7. num. 12. volum. primo: secundo quia regula dicit, simpliciter, vel ex causa permutationis, quæ verba proprie comprehendunt resignationes in manibus ordinariorum, cum ipsi non possint recipere resignationes conditionales, vel ad fauorem aliqui factas sed solum simplices, & ex causa permuta-

tionis, gloss. & Doctores inc. ex parte, el primo, de off. deleg. Calfedor. decis. 2. de simon. Gig. de pens. que gl. 4. sub num. 3. Mil. in verb. simoniae secundo, & est communis opinio.

Tertio, vt dictum est supra, mens Papæ fuit obuia re fraudibus, quæ sunt per promouendos, quæ ratio cessat quando resignatur simpliciter in manibus Papæ, quia tunc vacat beneficium ex ipsa resignatione, & sic Papa habet intentum suum quod beneficium vel vno vel altero modo vacet, & de illo potest ad libitum disponere. Accedit quia in manibus suis non fuit resignationes secreta.

His tamen non obstantibus contrariam opinionem tenuit Rot. in vna* Cremonen. pensionis 18. Maij 1584. coram R. P. D. Cantuccio, vt huiusmodi regula habeat locum in resignationibus factis extra curiam in manibus ordinariorum, & in curia in manibus Papæ, quod etiam videntur firmare Glossator, & Rebuff. in dict. regul. nam etiam in resignationibus factis in manibus Papæ, tam verba quam ratio regulæ viget, verba, quæ istæ sunt resignationes sicut alia, regula non distinguit, tergo neq; nos distinguere debemus. l. de pretio de pub. rō. q. 1. in istis pot cadere fraus, imo magis q; in resignationibus factis in manibus ordinarij inferiori collatorū quæ resignationes in manibus inferiori sunt simpliciter absq; nulla referuatione in manibus Papæ sunt in fauore, & cū multis referuationibus, & cōsequenter minus timendū est ne fraudulenter quis simpliciter resignet q; si resignet cū utilitate, & tamen sine utilitate fraus non solet committi, Crauet. conf. 319. numero 13. & sic nempe præsumitur committere fraudem sine commodo, Corn. conf. 117. col. fin. lib. 4. Crauet. conf. 75. n. 17. Tertio ponderando quod tota hæc regula regitur ab vno verbo voluit decreuit & ordinauit, ergo quæ admodum in prima parte loquitur de Papa vt expresse dicitur, ita & in secunda præsertim ob dictionem illam, nec non, quæ resoluitur in Et, gloss. in clem. prima in verb. nec non, de off. deleg. Neuzian. conf. 72. num. 14. Quarto quia dicit vbi que, Archid. in cap. vlt. de priuileg. Grat. conf. 130. num. 18. lib. 2. Quinto quia in regula de infirm. antiquo tempore fiebat mentio tantum de resignatione simplici, & tamen habebat locum in resignationibus factis in curia, Calfedor. decis. 3. super regul. Sarn. quæst. 26. de infirm. qui referunt, ita fuisse decisum, ex quo patet responsum ad primum argumentum, quia regula de infirmis comprehendebat Papam loquentem, & patet etiam responso ad secundum argumentum.

Accedit quia de raro fit resignatio simpliciter in manibus Papæ, vnde & c. arg. l. nam ad ea ff. de legib.

Quarto dubitatur, an huiusmodi regula fuerit tempore Pauli III. Pij III. & Pij V. ac Greg. XIII. vlti recepta? Pro affirmatiua facit quia regula publicata habet suum effectum, & præsumitur vlti recepta, Gozzad. conf. 26. num. 16. Dec. conf. 449. num. 9. & conf. 534. num. 9. Roland. a. Vall. conf. 39. lib. 2. Nat. conf. 430. num. 11. & conf. 575. num. 33. Cutt. Iun. conf. 129. num. 12. donec fuerit probatum fuisse sublatam per impliciter contrarium vltim Gozzad. conf. 23. num. 9. Abb. conf. 53. num. 1. lib. 2. Nat. conf. 574. num. 14. & facit quod resoluit Rot. in vna* Narmen. Legati 9. Octobris 1570. coram R. P. D. Scraphino decem annorum. Alex. conf. 6. num. 2. & conf. 132. num. 2. lib. 2. Felin. in cap. primo num. 13. de treug. & p. c. Soccin. Iun. conf. 32. num. 47. lib. 2. Put. decis. 1. lib. primo, P. elegin. decis. 29. lib. 2. Card. Sanctæ Crucis

eis decil. 176. in manu. & ob id quando ponitur de rogatio in supplicatione in literis exteditur his verbis si eum promoueri contigerit, &c. Pro negatiua autē in dicta causa Cremonen. que fuit in Rot. vertebat se per prouisione facta de anno 1573. fuerunt plures testes examinati, inter quos Ioan. Druet reusor supplicacionum tempore Pauli III. Pij III. & Pij V. ac Gregorij XIII. qui deposuit suo tempore non uidisse dictam regulam vsu receptam, & consequenter non uidisse derogatum dictæ regulæ, & quod vidit expediri quasdam resignationes per 15. dies ante promotionem absque derogatione, & Eufrosinus Epiphanius idem deposuit, & quod expediuit plures resignationes factas per promouēdos, & electos absq; derogatione. Desiderius Colimus deposuit idem de toto tempore quo composuit supplicationes, & minutas bullarum. Io. Angianus sollicitator deposuit expediuit se literas 20. Episcopatum Hispaniæ, & numquam uidisse illam vsu receptam, & subdit, quod si aliqua beneficia vacauissent propter nō derogationem prædictam fuissent impetrata & multe lites exorte, prout ortæ fuerunt ob non derogationem regulæ de viginti, regulæ de annali, & aliarum, & quod multe alię regulæ Cancellariæ non sunt in vsu, prout illę quę pertinent ad facultatem Vicecancellarij, & illa de montes, & quod Datario, qui est oraculum Papę, dicebat quando volebat expedire resignationes beneficiorū promouendorum quod ille erat promouēdus, & hac causa resignabat, & hoc verbo tantum. Et quod huiusmodi regula non obseruatur in curia, neque in iudicando, neque in praxi, nec tollit ius, & quod seruit tantum pro forma.

Et R. P. D. Alexander Glorierius Clericus Cameræ nunc dig. Nuntius in Regno Neapolitano, fidem fecit, quod tempore quo fuit Abbreuiator in toto pontificatu Pij V. nunquam vidit hanc regulam vsu receptam in Cancellaria Apostolica, & quod non ponebatur derogatio in supplicatione, & literis, Et ita alij. Nec est necesse, quod stylus huiusmodi fuerit introductus in contradictorio iudicio. Put. dec. 1. in regul. de infir. Bar. in l. de quibus n. 13. vbi Paul. de Cast. n. 11. testatur de communi de legib. Craue. conf. 55. n. 6. Tiraq. de iur. 1. gen. q. 1. §. Sed iusticiam obseruati fuisse, Alex. conf. 8. nu. 7. lib. 6. Crauet. conf. 107. sub. n. 4. Card. S. Cruc. decil. 33. Dec. in l. semper in stipulationibus ad fin. ff. de regul. iur. & creditur peritis, ita attestantibus cum quotidie habeant ista præ manibus Bar. in l. lege Julia in fin. de testib. Dec. conf. 447. nu. 10. in fin. & conf. 654. n. 28. & extra iudiciales in formationes multū cōferunt ad probandum stylū, Alex. in l. 4. §. hoc autem iudicium nu. 26. de dam. infec. Afflic. decil. 243. in fin. præsertim quando est habita a peritis, Card. Paris. conf. 112. n. 15. vol. 4. Et hæc opinio multum placet, quia ita audiui prædicari & obseruari ab omnibus quo ad pontificatum Pauli. III. Pij III. & Pij V. Tempore autem Pontificatus felic. record. Grego. XIII. de stylo Cancellariæ erat necessaria derogatio huiusmodi, namque fuit propositum hoc dubium in Cancellaria, & maior pars Dñorum. Abbreuiatorum die 17. Martij, & 26. eiusdem mensis fuit in voto de dicto tempore de stylo Cancellariæ esse necessariam derogationem regulæ, quæ resolutio fuit subcripta p tres Abbreuiatores his verbis, ita est Io. Barengus Abbreuiator Decanus. C. Pamphilus Abbreuiator. L. de Campo Abbreuiator: Cancellaria n. Test organū, Papæ Fel. 1. c. in nra coll. 28. de resc. Caf. dec. 3. nu. 3. & decil. 4. nu. 5. de re seru. & decil. 2. n. 7. de

vnionib. & hmōi resolutio fuit confirmata p Rot. in d. cā. Cremon. 28. Maij 1484. & 5. Februarij eiusdem anni, & ita nunc obseruatur tēpore S. D. N. Sixti V. & vidi plures supplicationes promouendorum cum derogatione huius regulæ, & Cardinalis S. Stephani Pro datarius volebat poni hmōi derogationē stylus. n. in curia inō est albus mō niger, & quotidie mutat fm. opinionem Datarij, Auditorum Rot. & Abbreuiatorum Fel. in c. Rodolphus sub. n. 22. de rescrip. Lap. alleg. 5. 1. in prin. Cassad. de rescript. Ideo necesse est, hodie in resignatione promouendorum ponere derogationem huius regulæ, quādo est certus resignas de promotione, vel habet spem, alias resignatio facta absque dicta derogatione ex vsu esset valida.

Quinto dubitatur, an hæc regula habeat locum in resignationibus, quæ sūt in fauorem & cum aliqua reseruatiōe. Pro negatiua ponderantur verba regulæ dum loquitur de resignationibus factis simpliciter vel ex causa pmutationis, quæ verba resignationi simpliciter conueniunt, Rebuff. de resign. expr. n. 2. & 4. Secundo, quia quando Papa vult exprimit.

35 Contraria tamen opinio testior, quam tenuit Rot. in d. Cremon. 28. Maij 1584. coram Cantuccio, & fuit opinio glossatoris, & Rebuff. in hac regula. Nā que mens regulæ est comprehendere omnem modum dimittendi beneficia, vt patet ibi, vel alia dimittit, que non possunt aliter interpretari, Bar. in l. 1. nu. 12. ff. de condi. & dem. Sec'do, quæ est regula de infirmis antiquo tpe loquebat de resignatione simpliciter, & tñ cōphēdebat cōditionalem ex rōnib. positā a Sarn. & alijs, vt supra dictū est. Tertio, quæ est resignationes in fauorem tūc dicitur simpliciter, vt patet ex decil. 37. Prologo in manu. & decidetur infra lib. 7. Quarto, quia resignatio in fauorem statim permutacionem. Idem. Ptolom. decil. 101. manu. Ergo & ad primum, & secundum respondetur in regula verba æquippollentia, ex quibus id colligitur: rursus hæc sententia confirmatur quia dicit regula, vel alias, quæ dicitur alios modos vltra ex pressos auget, Achill. decil. 1. de claus. Caputaq. decil. 273. lib. 1.

36 Sexto dubitatur, an hæc regula comprehendat cōmendas per aliquos vidi consultum negatiue, quia commendata eget i particulari mentione, Gemin. in c. nemo sub num. 2. Franc. sub num. 6. de elect. lib. 6. Cassad. decil. 5. sub num. 1. de priuileg. Crauet. conf. 285. sub num. 2. Pauin. de potest. cap. sed. vacan. parte 2. quæst. 2. Sarn. de triennial. quæst. 5. num. 3. & de public. q. 4. numer. 2. In contrarium tamen est communis vt hæc regula comprehendat commendas, & hæc

37 Infirmam firmavit Rot. in d. Cremonen. pensionis 18. Maij 1584. coram Cantuccio, namque regula procedit vterius annullando ne dum collationes, sed etiā prouisiones quæ dictio est latissima, comprehendit; omnem modum prouidendi, glo. in clem. vlt. in verb. prouisiones de elec. Gemin. & Franc. in c. 1. de elec. in 5. & signanter quod comprehendat commendam tradit Gemin. in c. nemo num. 8. & ibi Franc. num. 5. prope finem. de electio. libro 6. & subdit dispositiones, f sub quo verbo comprehenditur commendata, Card. in clem. 1. num. 2. de supplen. prælat. ne gl. & dictio quæcūque est vniuersalis & includit ea quæ improprie in sunt, Dec. cōf. 599. numero 2. & tollit interpretacionē restrictiuam, Alex. conf. 117. nu. 5. comprehendit que ea quæ alias non comprehenduntur. Rui. conf. 18. num. 19. libro 2. Secundo, accedat quia in renunciatationibus cōmendarum potest fraus considerata a regula considerari. vnde idem ius statuum est. ex hac

hac etiam ratione regula de verisimil. not. habet locū

45 f in commendata, Cassad. decil. 30. super regul. Sarn. q. 6. de impetran. benef. vacan. per obit. famil. Card. & * communiter alij, vt per Mandos d. regul. quæst. 3. num. 4. Tertio, quia f commenda nostri temporis sunt irrevocabiles ex quo fiunt ad vtilitatem personæ, & non ecclesiæ. Sarn. in. regu. de public. q. 4. & parum f aut nihil distat ab alijs beneficijs, Sarn. q. 20. de annal. Rebuff. de pacif. possess. nu. 36. cum seq. alias rationes videre poteris per Sarn. reg. de tiennial. q. 5. Septimo dubitatur, an hæc regula habeat locum in beneficijs iuris patronatus? cōis opinio est affirmatiua quam tenent Fel. in c. de quarta col. 5. ante n. 16. * de prescrip. vbi refert ita iudicatum fuisse in Rot. in causa sua propria Sarn. de triennial. 7. num. 3. Lamber. de iur. patr. art. 1. n. 11. p. 1. lib. 1. num. 4. Mandos. hac regu. q. 5. num. 2. Ad quod facit primo, quia hæc regula est fauorabilis, vt supra conclusi, ergo debet comprehendere talia beneficia, gl. in clem. dispensatiōem. de iudi. Io. Selu. de benef. p. 1. q. 3. num. 9. Secundo ex d. Collectan. in c. vlt. in q. 2. 1. de fortileg. & ita * concludunt communiter doct.

49 Octauo dubitatur, an hæc regula habeat locum in beneficijs promouendorum f ad Episcopatus in partibus infidelium existentes? Negatiue concludendū vt late Mandos. hic q. 4. Alfonso. Hoied. incompatib. benef. p. 1. c. 4. in fi. vers. sed istis non obstantibus, & * est communis opinio, vt dixi supra q. 1. nu. 89. 90. & 91. Hi. n. nulla tenentes valde distant ab alijs, cum non possint habere possessionem. Sarn. q. 47. de annal. num. 4. Rip. respon. 2. 3. sub tit. de legib. 2. Bal. in auth. licentiam C. de epif. & cler.

51 Nono dubitatur f quomodo fiat derogatio? vide tradita per Mandos. hac regu. q. 2.

Decimo dubitatur, an comprehendantur beneficia familiarium Cardinalium? fuit de hoc dubitatum in Rot. coram Cantuccio in d. Cremon. pensionis: nihil tamen fuit resolutum, ex quo Dominus voluerunt videre quid obseruaretur in stylo, mihi autem

52 affirmatiua opinio videtur probabilis.

Vndecimo dubitatur, an hæc regula habeat locū in eo, qui resignauit post vacationem talis ecclesiæ ad quam postea ipse fuit promotus ignoranter? & sic an comprehendat promouendum ignorantem se promouendum? Pro affirmatiua facit, quia verba regulæ sunt generalia, & consequenter f generaliter intelligenda sunt in omni promouendo, l. j. §. quod antea. ff. de aleat. l. in fraudem, & ibi Bal. ff. de testa. mil. Soc. Sen. in l. 2. §. ex his in prin. ff. de verb. obl. Crauet. cōf. 91. num. 4. & cum non distinguat, neque nos distinguere debemus, l. de pretio ff. de pub. in rem act. Craue. conf. 308. num. 3. & hæc opinionem aliqui ex dominis de. Rota tenebant. cum de hoc cōtrouerteretur in d. Cremonen. pensionis 28. Maij 1584. coram Cantuccio, moti etiam ex eo, quia regula est præseruatiua beneficiorum, quæ vacant per promotionē vnde debet comprehendere ignorantem se promouendum.

54 Pro negatiua autem, f quæ mihi videatur verior & benignior, ac quodammodo recepta, vt hæc regula non comprehendat ignorantem se promouendum, quamuis resignet post vacationem ecclesiæ ad quā postea fuit promotus, primo facit, quia regula emanauit, vt obuietur & occurratur fraudibus, quas faciēbant promouendi, qui habentes notitiam futurae sue promotionis resignabant, vt deluderetur reseruatio Papæ, de beneficio vacante per promotionem, vt per

glossatorem & Rebu. supra alleg. Quæ ratio, ut refert glossator in eadem regula, in fi. fuisse Roma iudicatum

55 cessat vbi promouēdus ignorat se, promouēdū, f ignorans dr esse in bona fide, & a fraude & dolo excusat, l. quicumque. ff. de seru. fug. l. 1. ff. de recept. & per cōse

56 quens cessante ratione cessat dispositio c. cum cessante de appel. laugere §. quamuis de iur. patr. late Tiraquall. in suo tract. Cessant. cau. in pluribus locis, & audiui aperitissimis practicis huiusmodi resignationes factas ab ignorantibus non inualdari per regulā hanc nec poni derogationem eiusdem regulæ hoc calu, & * ab hac opinio existimo non esse recedendum in iudicando * & consulendo, nam aliis multe prouisiones essent nullę, & possent multe annullari. Nec obstat generalitas regulæ, quia restringitur ex ratione, l. cū pater. §. dulcissimi ff. de leg. 2.

Limita non procedere a tempore quo ipse procurat, vel habet spem probabilem, nam hoc casu require retur derogatio, & ita vidi obseruari.

57 Duodecimo dubitatur an huiusmodi fraudis præsumptio excludatur ex eo quod supplicatio sit manu Papę signanda manu propria censetur tollere oblatulum, & suspicionem fraudis, contrarium tamen fuit decisum in Rot. in d. Cremonen. pensionis. 28. Maij 1584. coram Cantuccio, quia Papa multitudine negotiorum impeditus hæc retinere memoriæ non præsumitur, & non potest c. ex parte, & ibi Doctores præsertim Card. num. 7. Anan. num. 2. Ancha. num. etiam. 2. de offic. dele. Gomef. in cap. 1. n. 135. de constit. lib. 6.

Decimotertio dubitatur an ex possessione pacifica decennali videatur insurgere præsumptio derogationis huius regulæ, & sic dispensationis? Affirmatiue cōcludendum est late Couar. in regul. possessor. 2. p. §. 1. 2. Paul. de Caltr. in l. siue possidetis. C. de prob. Rip. in c. cū ecclesia Sutrina. n. 27. de caus. poss. & propriet. & alij * omnes, si autem per minus tempus secus c. commissa. de elect. lib. 6. & in simili fuit dictum in vna * Oueten. Archid. de Pineo. 15. Februar. 1575. coram Caputaquen. Io. And. & Fel. in c. illud præsum. cum alijs, vt per Gabrie. eo. tit. concl. 1. n. 68. & tempus plitis non computatur, Soc. Iun. conf. 56. num. 13. lib. 1. fuit resolutum in vna Auerfan. * tenimenti coram R. P. D. Bualo, sed dubium est, an huiusmodi præsumpta dispensatio possit ab alio allegari habentem interesse reseruatiōis pensionis aut medietatis fructuum contra possessorem contradicentem, & negantem. Pro affirmatiua allegatur primo lex persona, vbi not. Bal. de fide iuss. l. si stipulatus essem ff. de fide iuss. vbi quando t beneficium competit mihi ex facto, & persona alterius possum illo vt etiam eo invito & contradicente Bar. in l. si post mortem §. vlt. col. vlt. vers. vterius, vt liqueat. ff. de bon. poss. contr. tab. & facit tex. in l. pen. C. de tēp. in integr. rest. Cagn. in l. inuito num. 6. ff. de regul. iur. Secundo quia pensio & prouisio sunt correlative & annexa ac dependentia inseparabilia, & tamen in cōnexis & annexis dispensatio quo ad vnum extenditur ad aliud annexum gl. in c. quia in tantum, & ibi Abb. de præb. Fel. in c. translato n. 6. vbi late de const. & præscriptio vnus extenditur ad annexa & inseparabilia Bal. de præscr. in 2. p. q. 2. nu. 12. Fel. in c. auditis nu. 12. de præscr. Ideo exceptio præscriptiōis quæ competit debitori extenditur etiam ad fideiuss. Bald. in l. tam mandatori n. 10. C. de non num. pec. sequitur Balb. d. q. 2. n. 12. Hinc possidens longo tempore si negat possidisse præsumitur ad damnum ipsius Paul. de Caltr. in l. siue possidetis nu. 9. C. de probat. Hinc præsumitur continuatio possessionis Bart. in d. l. siue possessionis

67 fessionis Bart.in d.l. siue possidetis sub n. 5. & qd hæc sint connexa patet, quia pensio pendet a beneficio Imol. in clem. 1. §. 1. nu. 4. de supplen. prælat. neglig. Gig. conf. 123. num. 4. & est pensio adeo annexa beneficio vt pars illius reputetur late Gig. de pens. qu. 28. Tertio quia præsumptio dispensationis & iustitiæ tituli ex lapsu decennij præsumitur etiam in mere profanis l. qui in aliena ff. de acquir. hæred. l. si filius familias C. de petit. hæred. cum alijs vt per Tiraqu. de præscr. 2. illat. & quod in pensione præsumatur dispensatio ex lapsu decennij tenuit Rot. in vna Farsen. pensio nis coram Ill. Card. Aldobrandino de anno. 1581. & dispensatio in quacumque materia ex lapsu decennij præsumitur, Achil. de Grassi. dec. 2. de disp. Anc. conf. 117. Felin. conf. 2. num. 32. Sarn. de trienn. q. 20. Idem Sarn. in recoll. manu. dec. 21. lib. 1. Quarto quia heres vel successor potest allegare præsumptionem continuationis possessionis auctoris sui, Abb. in c. cum ad sedem num. 16. de rest. spoliat. Alciat. de præsumpt. regul. 2. præsumpt. 21. num. 5. & fuit resolutum coram R. P. D. Bubalo in vna Rom. Palatij. Quinto fideiussores potest opponere exceptiones ex iure principalis, etiã eo inuito l. si stipulatus in princ. & lex persona rei, & l. si testam. ff. de fideiuss. l. fideiussori. ff. de donat. l. omnes de exc. l. defensiones. C. eo. 6. allegatur l. 1. & 2. de liberal. caul.

74 His tamen non obstantibus contrariam opinionẽ tenuit Rot. in vna Cremonen. * pensionis die Lunæ. 5. Decembris 1583. coram R. P. D. Bubalo non posse N. pensionarium contra hanc regulam præsumptionem dispensationis resultantem ex possessione decennali resignatarij, eo inuito & negante allegare, primo quia ex decennali possessione tunc præsumitur dispensatio quando allegatur ab eo pro quo dispensatio præsumitur, at secus si ab eo negatur, etiam si tunc ab alio contra eum allegetur, sicuti in simili videmus in continuatione possessionis nam continuatio præsumitur si is qui semel possedit alibi se hodie possidere, nã tunc præsumitur possessio medio tempore continuata, secus si negat, nam tunc præsumptio ista cessat gl. in l. siue possidetis in verb. constituti verbi non distinguitur & ibi Bart. num. 6. & 7. Bald. in l. 1. circa medi. ver. reuoco in dubium Angel. num. 4. ver. in gl. 3. Alber. nu. 4. ver. Odofred. Paul. de Castr. nu. 9. Cuman. col. 2. circa medi. ver. tu dic C. de probat. Butr. in cap. cum ad sedem num. 25. Abb. num. etiam 25. de rest. spol. Rip. in c. cum ecclesia Sutrina num. 27. vbi attestatur de communi de caul. poss. & propriet. Couarr in c. Rainutus §. 11. ubi num. 2. de testam. vbi de cõmuni etiam Item solemnitas extrinsecat præsumitur quãdo allegatur ab eo ad cuius fauorem præsumptio oritur, at secus si ab eo negatur Salic. in l. si filius. qu. 1. ver. sed hoc non obstat C. de pet. hæred. dicens quod

78 si iustus patris præsumitur præcessisse, si ipse hoc allegat, secus si negat sequitur Alex. conf. 9. num. 9. ver. potest etiam lib. 3. Ruin. conf. 23. num. 20. lib. 5. Gabr. de præsumpt. conel. 1. num. 74. Ita privilegium præsumitur in vltu si talis præsumptio a privilegiato allegatur, non autem si negetur ut fuit decisis in una Carrien. Iurisdictionis 29. Aprilis 1575. sec. facit consilio Anchar. 297. num. 11. ver. sed hoc vbi quod etiam vbi constat de titu. de vno tempore non potest illius continuatione per tertium allegari Bartol. in l. gerit. numer. 28. ff. de acquir. hæred. Salicet. in l. si filius num. 4. C. de petit. hæred. ex quibus patet responsum ad primum argumentum, qm tollitur quia præsupponimus istum negare, namque si non negaret tunc dispensatio

quæ ex decennali possessione resultat præsumeretur et super pensione, & hic nulla adest dispensatio sed tantum præsumptio.

Ad tertium respondetur verum esse in pensione præsumi dispensationem, sed hoc non potest applicari ea sui nostro cum ille neget. ad quartum, & quintum respondetur procedere si Papa fecisset aliquem actum posituum, tunc enim posset allegari præsumptio dispensationis, at in casu nostro non constat de aliquo actu posituo Papæ. ad vltimum respondetur l. 1. & 2. procedere vbi agitur de causa status personæ in qua causa filius potest agere inuito patre, & pater inuito filio: in casu vero nostro agitur de alleganda præsumptione. Et hæc decisio fuit confirmata die Lunæ. 26. Ianua. 1584. in ead. causa & coram eodem, cum esset de nuo proposita causa, & informatum. Limita tamẽ non procedere quoties ille non negaret, vt patet ex adductis supra.

Decimo quarto dubitatur. An hæc regula comprehendat duntaxat resignationem perfectam intra tempora promotionis, & vacationis, vel etiam comprehendat eam in qua fuit præstitus consensus post promotionem, supplicatio vero fuit signata ante promotionem. Pro negatiua facit quia parua data, & paruus consensus non perficiunt resignationem Cassad. dec. 60. sed regula videtur loqui de resignatione perfecta Pau. de Castr. conf. 190. in 3. dub. lib. 1. ergo &c. Pro affirmatiua facit quia q regula nõ distinguit neq; nos distingere debemus l. de pretio ff. de pub. in rem act. Secundo, quia esset aperire viam fraudibus, & regula redderetur elusoria, & quod dicit de parua data non habet fundamentum quoties supplicatio est signata manu Papæ, cum data quæ cadit inter tempus vacationis, & supplicatio dicatur probatio perfecta si tunc dicimus de instrumento Dec. consilio 36. numero 2. Quid dicendum? Referam quid determinauit Rot. in d. Cremonen. pensionis die Lunæ. 4. Iun. 1584. in qua Franciscus Guinifius promotus fuit ad Ecclesiam Montis Falisci. 8. Aprilis supplicatio. resignationis præceptorij S. Antonij facta per d. Franciscum ad fauorem D. Pauli cum reservatione pensionis pro D. Hier. 1. April. missa d. supplicationis die. 17. April. consensus D. Francisci super dicta resignatione & Pauli super reservatione pensionis die. 18. Aprilis dubitabatur an intraret regula, cum consensus fuerit præstitus post promotionem: fuit resolutum negatiue ex duobus fundamentis, primo quia regula intelligitur quando resignatio est perfecta intra tempora vacationis, & promotionis, hæc autem non est talis, quia prouiso fuit die. 8. Aprilis facta, missa vero die 17. eiusdem mensis per dec. 94. lib. 2. Sarn. de in fir. q. 18. Crescent. dec. 75. Nec obstat quod signata supplicatione gratia dicatur perfecta, quia respondetur non esse simpliciter perfecta expectat enim præstationem consensus, vt est communi omnium doctorum sententia, & antequam sit registrata potest la cerari ab officialibus. optime Sarn. in reg. de iur. q. 11. non tollen. q. 2. in fi. Nec obstat quod consensus retrotrahatur, quia id intelligitur per viam fictionis, & regula intelligitur de resignatione vere facta intra tempora vacationis & promotionis non de resignatione quæ per quandam fictionem censetur facta: nam in materia correctoria dispositio loquens de actu tvero non comprehendit actum fictum, quia actus fictus improprie dicitur talis in l. si is qui pro emptore n. 170. ff. de vlt. c. quia præsumitur notitia Papæ, & officialium, qui cum possent illam supplicationem lacere cum

cum non esset registrata tempore promotionis mittendo illam ad registrum post promotionem apparet manifeste mentem Papæ fuisse vt resignatio effectua retur, ex quo non solum non contulit beneficiũ, sed passus fuit resignationem iam captam effectuari, & gratiam semel factam suam sortiri effectum. Hodie autem ad cautelam poneretur derogatio, & optimũ esset expediens ad tollendas lites, & ita cõsulerem faciendum, quod etiam pluries vidi fieri.

Decimo quinto quæro an hæc regula comprehendat beneficia electiua? pro negatiua facit quia verba generalia non capiunt electiua, Fel. in c. in nostra in 32. collor. de rescr. In contrarium tamen est veritas, quia regula venit ad declarationem extrauagantis Ad regimen, quæ cum loquatur etiam de electiuis, ergo, & hæc regula. Ita in simili arguit Cast. in cõf. 338. num. 5. lib. 1. secundo quia hæc regula est fauorabilis cum obuiet fraudibus Rebuff. in concor. tit. de mād. Apost. §. latuimus in fi. & quia quando sumus in fauorabilibus sub verbo collationis prouisionis & dispositionis veniunt beneficia electiua, Selu. de benef. in p. 3. q. 1. num. 26. Mādof. de Idiom. q. 2. Fel. in c. postulatis de rescr. in 2. & 3. fal. Gemin. in c. si propter

91 col. 2. de rescr. lib. 6. & ita videtur tenuisse Rot. * in causa de qua infra. vnde electus ad episcopatum nõ poterit resignare beneficia prius obtenta. decimo sexto Dubitatur An regula deroget concordatis Rebuffent. quod non, & ita fuit resolutum in Rot. * in vna Padenor. præposituræ die Lunæ 29. Maij 1588. coram R. P. D. Bubalo.

SEPTIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatione minorum venit tam pueritia quã adolescentia.
- 2 Minor 25. annorum potest resignare beneficia.
- 3 Minor 25. annorum in beneficalibus habetur pro maiori.
- 4 Minor 25. annorum potest alienare.
- 5 In resignatione minoris 25. annorum non requiritur auctoritas curatoris.
- 6 Minor 25. annorum habet personam legitimam.
- 7 Minor 25. annorum potest acceptare beneficium absque curatore.
- 8 Minor 25. annorum potest per procuratorem resignare.
- 9 Minor 25. annorum potest constituere procuratorem ad resignandum absque cause cognitione, cum decreto iudicis.
- 10 Decretum iudicis non requiritur in renunciatione maioris 25. annorum.
- 11 Minor 25. annorum renuncians non est restituendus.
- 12 Admissa renunciatione beneficium vacat.
- 13 Restitutio in integrum competit minoribus lesis.
- 14 In spiritalibus non datur regulariter restitutio.
- 15 Non excusatur minor in his quæ spectant ad salutem animæ.
- 16 Minor non restituitur aduersus matrimonium.
- 17 Minor non restituitur aduersus ingressum religionis.
- 18 Christiani diligunt milites voluntarios.
- 19 An iuramentum impediat restitutionem.
- 20 Minor 25. annorum lesus in renunciatione beneficij debet restitui si non est alteri collatum.
- 21 In fundo datur restitutio minori.
- 22 Minor censetur maior vt agere possit.

- 23 Ex statuto potest persona minoris legitimari.
- 24 Minor 25. ann. potest stare in iudicio etiam absque curatore.
- 25 An ad dandam hæc restitutionem sufficiat fragilitas aetatis, vel requiratur dolus aduersarij.
- 26 Lesio debet esse grauis vt detur restitutio.
- 27 Cum non est expressum quæ lesio requiratur intelligitur de magna.
- 28 Propter modicam lesionem non datur restitutio.
- 29 Quæ lesio dicatur magna ad effectum restitutionis remittitur arbitrio iudicis.
- 30 Ultra dimidiam dicitur magna.
- 31 Minor lesus ultra dimidiam restituitur non obstante iuramento.
- 32 Lesio in tertia parte dicitur magna.
- 33 Lesio in sexta parte totius etiam dicitur magna.
- 34 Minoribus incumbit onus probandi fuisse lesos.
- 35 Debet quis probare id supra quod se fundat.
- 36 Lesio probatur præsumptione.
- 37 Lesio probatur per testes.
- 38 Lesio probatur scriptura.
- 39 An minor lesus post collatum beneficium alteri sit restituendus.
- 40 Cum collatum est beneficium res non est integra.
- 41 Quando agitur de lucro datur restitutio minori.
- 42 Priuatus beneficij si restituitur non recuperat ea si sunt collata.
- 43 Per restitutionem quis recuperat bona penes fiscum.
- 44 Minor restituendus est, nisi contrarium reperitur expressum.
- 45 Quod lex non dicit, neque nos dicere debemus.
- 46 Restitutio iustitiae auferit ius alteri questum.
- 47 Restitutio iustitiae dicitur fauorabilis.
- 48 Non plus restitutio in integrum restituit quam lesio abstulit.
- 49 Per restitutionem gratiosam quis recuperat quod amiserat per delictum.
- 50 Bannitus restitutus recuperat bona quæ amiserat.
- 51 Restitutio in beneficalibus est in rescripta.
- 52 In lucrosi restituitur minor.
- 53 Restitutio gratiosa nõ se extendit ad recuperationem vassallorum.
- 54 Doctor restitutus non recuperat lecturam si alteri fuit data.
- 55 Bannitus restitutus non recuperat locum ab alio occupatum.
- 56 Episcopus potest restituere in integrum.
- 57 An minor vtriusque iuris D. lesus sit restituendus.
- 58 Minor 14. annorum potest renunciare beneficia.
- 59 Renunciatio minoris 14. annorum debet fieri cum auctoritate tutoris, & cause cognitione.
- 60 Minor 14. annorum sine auctoritate tutoris nõ potest quicquam facere.
- 61 Minor 14. annorum non habet administrationem.
- 62 Minor 14. annorum non habet consensum.
- 63 Minor 14. annorum renuncians absque tutore venit restituendus.
- 64 Habens plura beneficia incompatibilia, & vnum renuncians non videtur deceptus.
- 65 Minor 14. annorum hodie non potest habere beneficium Ecclesiasticum.
- 66 Minor ex dispensatione potest habere beneficium.
- 67 Minor lesus restituitur sine noua collatione.
- 68 Restitutio est in primum statum positio.
- 69 Restitutio operari debet quod nec proffit nec obstat quæcuenit.
- 70 Collatio est ius in beneficium in alium translatum.

- 71 Ancharanus declaratur.
- 72 Ex sententia nulla non datur vacatio.
- 73 An minor laesus restitutus recuperet locum pristinum quem habebat in collegio.
- 74 Restitutus ad feudum dicitur habere novum feudum. cont. num. 78.
- 75 Reintegrato matrimonio datur nova dos.
- 76 Restitutio fit in omnibus & per omnia.
- 77 Differentia inter restitutionem gratiosam & iustitiam.
- 79 Restitutus ad canonicatum cessatur restitutus ad praebendam.
- 80 Restitutus ad canonicatum recuperat stallum in Choro.
- 81 Restitutus ad beneficium habens iurisdictionem cessatur restitutus ad illam.
- 82 Minori laeso datur quadriennium ad petendam restitutionem.
- 83 In beneficalibus etiam datur quadriennium.
- 84 Ecclesia datur restitutio etiam post quadriennium.
- 85 In spiritualibus non consideratur laesio enormissima.

Sextimo quaero An minor possit resignare beneficium ecclesiasticum quod obtinet? Hic articulus distinguentur est. Aut loquimur de minore 25. ann. Aut vero de minore 14. nam appellatione minorum venit tam pueritia quam adolescentia c. in praesentia de probat. §. nunc admonendi Infit. de his quibus alien. lic. vel non. Io. de Amicis conf. 40. num. 5. & ita resoluti insignis moder. Sfor. Odd. in tract. de rest. in integ. par. 1. q. 2. art. 5. num. 42.

- * In primo casu communiter tenent doctores minorem 25. annorum, maiorem vero 14. posse resignare beneficium quod obtinet glo. in c. ex parte verbo quamvis minor vers. sed si minor, & ibi Abb. nu. 14. qui dicit hoc esse de mente Io. Vinc. Io. de Lignan. Ant. de Butr. de rest. spoliat. & ibi omnes cõiter Archid. in c. certis nu. 6. 15. q. 3. Card. sanctae Crucis, decif. 83. in manu. Put. decif. 161. lib. 2. Crauet. conf. 90. excellentissimus Burlat. conf. 41. 1. col. 4. & haec conclusio non habet dubium, vt tradit Boer. decif. 350. num. 1. & videmus quod communiter hoc practicat in curia, & extra. Nam minor 25. ann. maior autem 14. in beneficalibus habetur pro maiori, vt infra dicam ex c. vlt. de iud. vbi potest stare in iudicio, & constituitur procuratorem, ergo & renunciare: nam a pari procedunt stare in iudicio actiones intentare, & renuntiare quia eo modo per viam indirectam alienatio sequi potest, sicut praetor vbi Bart. ff. de iur. delib. Andr. de Ifern. in c. 1. §. si vassallus col. 2. si de feud. fuer. cõtro. int. dom. & agnatum Dec. conf. 445. col. 5. Calcan. cõsil. 105. in fi. Bal. conf. 250. col. 1. lib. 4.
- * Nec in tali resignatione requiritur cõsensus & auctoritas curatoris, vt tenet Milius quae refert Put. d. decif. ibi nu. 2. lib. 2. & hoc non habere dubium dicit Boer. d. decif. 350. num. 1. quia talis minor 25. annorum & maior 14. in beneficio habet personam legitimam tam in iudicio quam extra exercendi, & experiendi ac faciendi omnes actus sine curatore sicut maior 25. ann. vt probat tex. in c. vlt. de iud. lib. 6. quod incipit, *si annum quartum decimum tuae peregristi atatis in beneficalibus & alijs causis spiritualibus, nec non & dependentibus ab eis ac si maior 25. annis existeres*

ad agendum & defendendum per te vel per procuratorem quem ad hoc constituendum decreueris admitti debebis, & ibi glo. in verbo debebis. Gemi. Anch. Franc. & cõmuniter doct. Crauet. conf. 90. in primo dub. & conf. 153. in fi. Gig. resp. 14. nu. 3. Ferret. conf. 282. adeo vt quantum ad hoc matrimonium carnale & spirituale equiparentur, vt probat tex. in d. c. vlt. i. c. ex parte de rest. spoliat. & vtrouque communiter doctores.

- * Hinc minor 25. annorum potest acceptare beneficium abfq; curatoris assensu, & est communis, vt resoluti Burlat. conf. 41. 1. num. 11. & 12. vol. 4.
- * Amplia vt minor 25. ann. maior autem 14. possit resignare beneficium, quod obtinet tam per se quam per procuratorem Ant. Aug. decif. 125. lib. 1. in manu. Put. decif. 161. lib. 2. & communiter doctores.
- * Dubium tamẽ est an iste maior 14. annis & minor 25. possit constituere procuratorem ad resignandum abfq; causae cognitione, & sic absque decreto iudicis Put. d. decif. 161. lib. 2. refert propositum fuisse hoc dubium in Rota in vna Segobien. integre portiois coram Illust. Card. S. Crucis die 20. Octobris 1540. & fuisse tentum negatiue, si non posse maiorem 14. ann. constituitur procuratorem ad resignandum nisi coram superiore, & cum causae cognitione, esto quod in supplicatione esset expressum quod renunciatus esset maior 14. annorum, mouetur quia minor 25. ann. & maior 14. potest resignare coram superiore, & cum causae cognitione, ergo & cum eadem solennitate debet constituitur procuratorem ad resignandum naq; minor & mulier quia non potest actum expedire sine certa forma, neq; poterit constituitur procuratorẽ forma non seruata, vt est communis omnium doctorum sententia de qua dicam infra, & ita etiam fuisse decifum attestatur Ant. Aug. decif. 125. lib. 3. in manu.
- * His tamen non obstantibus cõtrariã opinionem existimo veriorẽ quod maior 14. ann. & minor 25. possit constituere procuratorẽ ad resignandum beneficium abfq; causae cognitione, & decreto iudicis quia tex. in d. c. vlt. disponit vt maiores 14. ann. & minores 25. habeant pro maioribus 25. ann. in beneficalibus, & causis spiritualibus, & ibi cõiter doct. hoc notat si ergo in his causis parificatur maiores 25. ann. & minores ergo quemadmodum nõ requiritur solennitas huiusmodi quod renuntiat maior vt cõiter scribitur omnes doctores neq; hoc casu ad vulg. vlt. de accept. & hoc vt in nuere Fran. in d. c. vlt. in not. 6. Hinc alias in Rota in vna Venetiãrũ matrimonij coram bon. mem. Oradino die 29. Nouẽbris 1557. vt habetur in lib. antiq. diuer. in manu. dec. 293. fuit tentum, in causis spualibus, & dependentibus, vt est cõ legitimatis minorẽ 25. ann. posse constituere procuratorẽ abfq; decreto iudicis nulla alia ratione nisi quia parificatur maioribus in causis spualibus, & dependentibus, & in causis beneficalibus et parificatur maioribus vt probatur expresse in d. c. vlt. ergo ex hac decif. vt recessum a decif. facta tempore Put. quia posteriora derogant prioribus Bal. in l. domũ col. 1. c. de rei vend. Iaf. conf. 215. col. 2. circa med. lib. 2. Crauet. conf. 313. num. 5. vers. 10.
- * Non obstat ratio Put. quia non est verum quod maior resignet cum solennitate vt communiter volunt doct. bene verum resignatio fit coram superiore, vt debet, ita & quando fit per procuratorem.
- * Sed hic quaeritur an iste minor 25. ann. maior autem 14. sit restitutus aduersus resignationem beneficij ab ipso factam. In hac cõclusionẽ dd. varia scribere ac fuerunt contrarij, adeo quod veritas elici nõ possit.

- possit. ego autem pro resolutione omnium existimo constituenda esse duo capita principalia.
- Quorum primum erit quod in resignatione non est laesus, vt quia resignauit ad fauorem alicuius consanguinei vel amici, aut renũciat cui vellet matrimonium contrahere, aut religionẽ ingredi, aut ex alia simili causa, ita quod non possit considerari metus aut dolus resignatarij, & in hoc dicas veram esse & receptam DD. sententiam non esse restituendum ita glo. in la. i. p. r. verb. quid aliud ff. de minor. 25. anno. quam hoc casu puto procedere, Ant. de Butr. in d. c. ex parte de rest. spoliat. Crauet. conf. 90. vers. circa secundum dubium nu. 4. Rebuff. in prax. in tit. de rest. in verb. ratione personae in principio, ita p. alios Couar. lib. 1. variã. resolut. c. 5. & expresse hoc firmat Exc. D. Ludou. Alfer. conf. 3. per totum, & praecipue nu. 11.
- Ratio est quia cum minores 25. annorum possint renunciare beneficia vt supra dictum est ex communi & vera opinione, sequitur quod admissa renuntiatione beneficium vacet, Inn. Butr. & Host. in c. quod in dubijs de renun. Io. And. in reg. ratum de reg. iur. lib. 6. Rot. decif. 3. de renun. in antiq. Card. Paris. conf. 93. lib. 4. Rip. in c. ex parte nu. 23. de rescri. Aufser. in dec. 266. Tholos. vnde ad ius quod amisit redire non potest nec iure restitutionis, nõ restituitur in integrum competit minoribus 25. ann. si laesi fuerint, l. nã & postea s. minor. ff. de iur. ciu. l. non omnia c. de minor. l. quod si minor. §. r. ff. de iur. i. de literam in l. minoribus c. de rest. in integr. & hanc esse veritatem attestatur Sfor. Odd. de rest. in integr. q. 4. art. 1. sub n. 2. Hinc ecclesia non restituitur si non est laesa Decif. conf. 564. nu. 18.
- Eoque magis quia sumus in spiritualibus in quibus non datur regulariter restitutio Lap. alleg. 53. Abba. Anch. & alij in d. c. ex parte de rest. spoliat. cum alijs adductis per Sfor. Odd. in tract. de rest. in integr. q. 60. art. 7. nu. 37. cum seq.
- Hinc non excusatur minor in his quae spectant ad salutem animae Marian. Soc. sen. in c. ex literarum numero. 8. de apost. Turrecrem. in c. symbolum de consec. dist. 4.
- Hinc non restituitur aduersus matrimonium, Bald. in l. 1. nu. 1. & 3. ff. solut. matrim. & in rubr. de iud. c. nu. 7. Alexan. conf. 80. num. 1. & 2. lib. 7. Ferret. conf. 1139. per totum, Dec. conf. 112. in princ. Couar. lib. 1. variã. resolut. c. 5. sub num. 1. communis opinio vt resoluunt omnes doctores in d. c. ex parte de rest. spoliat. de communi omnium sententia attestatur Sfor. Odd. dict. q. 60. art. 1. sub num. 3. etiam si dolus causam dedisset contractui communis vt resoluti Couar. in epit. de spons. pari 2. c. 3. §. 7. nu. 1. 2. 3. Hinc non restituitur aduersus ingressum religionis, Innoc. in c. cum dilectus de eo quod met. caus. Felin. in ca. in praesentia num. 10. de prob. Ant. de Butr. in c. cum virum nu. 1. 1. & ibi Anchar. 8. de reg. Bart. in repet. Auth. ingressi num. 18. c. de sacrosan. Ecc. Socci. lun. conf. 4. 1. numero. 13. lib. 3. communis opinio teste Sfor. Odd. d. q. 60. art. 1. c. 1. nu. 23. etiam si dolo ingressus fuerit vt est communis opinio canonistarum teste Cyn. in d. c. auth. in gressi nu. 7. quamuis Christus velit milites uoluntarios D. Th. 2. q. 188. ar. 9. c. praesent. 3. q. 3.
- Eoque magis si interuenit iuramentum Dec. cõsil. 180. & 181. nu. 4. Cur. conf. 14. 1. n. Bertr. conf. 175. nu. 1. lib. 1. vbi attestatur de communi.
- Secundum caput quando minor 25. ann. & maior 14. renũciat beneficiũ, & in ipsa renuntiatione est laesus factus alterius & hic casus subdistinguentur est in

- duas conclusiones: Prima erit quando minor resignauit, & beneficium adhuc non est collatum: Secunda erit quando beneficium est collatum. Circa primã quod beneficium non est adhuc per superiorem collatum vera & recepta est ab omnibus DD. affirmatiua opinio vt debeat restitui, quam opinionem tenuit Io. & Vinc. Ant. de Butr. Host. & alij cõmuniter ut per Abbatem qui illos refert in c. ex parte n. 14. de rest. spoliat. vbi hoc tenet Card. Zabarell. & glo. magna, & alij of. Archid. c. certis nu. 6. 15. q. 3. Angel. in l. vnica C. si de momẽ. possi. Sarn. de trien. q. 15. cum infinitis alijs allegatis per Boer. decif. 350. a nu. 4. vsque ad finem vbi refert ita fuisse iudicatum, & attestatur hanc esse cõmuniorem, & magis equam opinionem late Couar. d. c. 5. lib. 1. variã. resolut. & hanc opinionem tenuit Ro. in vna Toletan. canonicatus, & praebendae teste Thoma de Tanis decif. manu. scripta 46. qui in decif. 54. attestatur hanc esse communem opinionem alias 57. vt attestatur, & tenet Ant. Bard. in tract. de temp. vend. c. 5. num. 1. & ita etiam tentum fuit in vna Ciuitat. Capellaniae maioris die 5. Martij 1543. vbi maior resignauit beneficium valoris octuaginta ducatorum & habuit pro recompensa beneficium 58. ducatorum: fuit tentum dandam esse restitutionem, teste Put. dec. 437. lib. 1. & hanc esse etiam communem attestatur Rebuff. in prax. fol. mih. 354. nu. 2.
- Ita etiam in feudo deuoluto ad dominum competit minori restitutio in integrum (quod beneficium dicitur c. 1. §. beneficium quibus causis feud. amitt. vt tenet Albe. de Rolat. in l. ex causa s. nunc videndum ff. de minor. Ale. conf. 69. col. penul. lib. 1.
- Nec obstat quod cum minor in beneficalibus sit maior dicitur de iud. non debeat restitui, quia respõdetur quod censetur maior quantum ad hoc vt agere possit in iudicio per se, & per procuratorem, nõ autem quo ad hoc vt non possit, cum est laesus restitui arg. c. ad nostam de reg. ita expresse respondit Archid. in d. c. certis nu. 6. 15. q. 3. Abb. in d. c. ex parte num. 17. quod comprobatur quia si minor habilitetur per statutum vel consuetudinem in certis casibus vt admittatur in aliquo actu iudiciali vt legitimam habeat personam quod fieri potest vlt. qui leg. perso. gl. in l. 2. ff. de eo quod certo loco Boer. decif. 9. plures citat; tamẽ ex hoc non videtur ei interdicta in integrum restitutio si laesat ac si nõ fuisset reprobatus maior gl. in l. vnica C. si de mom. possi. fuerit app. q. facit singularẽ ibi Cyn. Alb. de Ros. Bar. Bal. Sal. cõm. talij Bal. in auth. si captiui. co. 2. ver. sed iuxta hoc qrit C. de epis. & cler. Bar. conf. 101. col. 3. Rom. conf. 90. vers. p. pea Afflit. in 2. lib. conf. reg. rub. 38. n. 15. Tiraq. in tract. de nobilit. 20. nu. 41. Borgnin. de tuto. & curat. nu. 99. cõmuni opin. teste Bero. d. decif. 350. col. 3. de communi et Sfor. Odd. q. 15. nu. 75. illud enim at possit tanquam maior agere in iudicio inductum est ex d. c. vlt. in fauorem minorum, si enim non possent ex hoc petere restitutionem verteretur in odium contra vulg. & communem regulam de qua per Tiraq. de vtroque retracta. 1. §. 32. gloss. 1. num. 7. Rip. respon. 3. num. 42. tit. de iure gent. ciuili. huc statuit Bellon. conf. 27. nu. 7. nõ hoc casu quia habetur pro maiori etiam non cessat beneficium nullitatis, vt est magis communis opinio teste Oñ. Simoncl. in tract. de decre. li. 3. tit. 8. n. 25. & 26. ex quo patet, quod supradicta consequentia nõ valet, ad quod et facit quia minor habet legitimã causam standi in iudicio etiam absque curatore, & reputatur, vt maior quo ad iudicium possessorium per ipsum proponendum gloss. Bar. & Dõct. per illum tex.

in lvt. C. qui legit. perso. stand. in Iud. habent Abb. in c. cum dilectus col. 3. de arbit. & tamen restituitur in integrum etiam in eo possessorio si fuerit laesus Ias. in l. 1. num. 10. ff. de iurisd. omni. iud. Alex. conf. 80. lib. 7. Par. decif. 58. lib. 3. Sed hic quaero de vili. casu an ad dādam huiusmodi restitutionem sufficiat, quod fuerit laesus ex negligentia sua & fragilitate etatis an vero requiratur etiam quod fuerit laesus dolo aduersari. videtur dicendum sufficere. & fragilitatem causatā respectu etatis, vt tenent Ioan. And. in cap. auditis col. 1. i. verb. minoribus de restit. in integ. Alber. in l. si minor. num. 1. C. de transact. Mauri. in tract. de restit. in integ. cap. 174. Menoch. de recuper. poss. remed. 15. num. 136. * communis opinio teste Sfor. Odd. de restit. in integ. quest. 4. artic. 2. num. 7. vers. in contrarium ex l. minoribus C. de restit. in integ. etiam si sine dolo aduersarij, tum etiam quia remediū concessum est propter etatis fragilitatem l. 1. ff. de min. vbi * cōmunit DD. & nouissime Rebuff. conf. 83. num. 2.

Hic non obstantibus contrariam opinionem credo veriore, quia cū in his beneficiālibus habeatur minor 25. ann. pro maiori d. c. vlt. de iudic. sequitur lesionem considerandam esse non ratione etatis, sed ratione, & dolo aduersarij faciunt ea quae scribit Belamer. conf. 18. num. 19. & 20. ad contraria respond. procedere quando legitur in temporalibus in quibus non habetur pro maiori, & ita loquitur Ioan. Andr. Alber. Mauri. Menoch. & Sfor. Odd.

Rursus quaero quae lesio requiritur? Respond. grauem lesionem & requiritur ita post per ipsum cir. tradit Couarr. dict. c. 5. lib. 1. variat. resolut. in prin. ad quod facit, quia quoties expressum non est in iure quae lesio sit sufficiens ad dandam restitutionem in integrū tunc requiritur magna l. 1. uo. ff. de in integ. restit. vbi glo. & communiter * doctor. Innoc. in cap. coram. de eo. si. q. 1. in l. quilibet n. 6. l. ff. de rit. nupt. Sarn. in Synodalibus num. 4. Int. de actio. Gozzad. conf. 44. 28. num. 8. Nat. conf. 63. l. num. 22. nec propter modicā datur restitutio. glo. Hostien. Collect. Anchar. in c. 1. de rest. in integ. Alex. conf. 27. num. 2. lib. 1. Berard. conf. 109. num. 3. lib. 3. l. ff. de prob. 2. lib. 3. Rim. conf. 400. num. 37. & seq. lib. 2. Ruin. conf. 119. num. 14. lib. 5. A. ff. de iur. iud. reg. rub. 70. num. 7. Gabriel. lib. 2. commun. concl. de restit. in integ. concl. 1. *

Grat. conf. 4. num. 8. lib. 1. & h. c. est * magis communis opinio vt attestatur Bar. de cent. 27. nu. 17. cum infinitis alijs adductis a Sfor. Odd. d. q. 4. sub nu. 105. Verum prudens iudex in specta. qualitate personarum alijsque conjecturis iudicabit an lesio sit huiusmodi, vt per eam fiat remediū hoc restitutionis in integrum Abb. in cap. quatuor. num. 33. ant. fi. de iure iur. gl. in c. cum illorum, & ibi Fel. de sent. excōmun. Ber. in cap. presentia. num. 79. de prob. & in c. cum dilecti num. 55. de empt. & vend. Card. Parif. cōsil. 89. num. 53. lib. 1. Dec. conf. 39. num. 7. cum alijs vt per Menoch. de arbit. iud. cal. 73. Soc. Iun. conf. 144. num. 14. lib. 1. & conf. 84. num. 43. lib. 2. & hanc esse *

* magis communem opinionem attestatur Soc. Iun. conf. 48. nu. 23. lib. 1. a qua non esse recedendum in iudicando, & consulendo attestatur Sfor. Odd. d. q. 4. num. 12. vt quia lesio est ultra dimidiam nam * nemi est dubium esse magnam lesionē Paul. de Cast. in l. 3. n. 2. C. ex quib. cau. maior. Alba. conf. 1. r. nu. 23.

Hinc hoc casu restituitur minor non obstante iuramento Paul. de Cast. in auct. sacramenta puberum nu. 10. C. si aduersus venditorem vbi Cora. num. 202. Curt. num. 50. Bert. conf. 27. nu. 1. lib. 1. & conf. 218.

30. lib. 2. vbi attestatur de * communi, vel quod sit in dimidia, vel circa dimidiam: nam hoc etiam casu lesio iudicatur magna Cœpol. in trac. de simulat. contract. 109. Ber. conf. 90. num. 20. lib. 1. Menoch. de arbit. iud. q. 76. num. 27. vel quia fuerit lesus in tertia parte, nam hęc etiā est magna lesio, Abb. in c. quinquatuor. num. 33. de iure iur. Ber. conf. 33. num. 10. lib. 1. & in c. 1. nu. 85. de restit. in integ. Vel quod sit in sexta parte totius, Bart. in l. si societatem §. arbitratorum num. 25. ff. pro socio. D. meus Card. Parif. conf. 89. num. 53. vol. 1. Soc. Iun. conf. 48. num. 22. vol. 1. Crot. conf. 198. num. 15. communis * prout attestatur Dec. conf. 39. num. 7. Soc. Iun. d. conf. 84. num. 144. Hinc in d. decif. Put. 437. lib. 1. sacre Rot. Auditores idē Mar. tij 1543. * existimantur lesionem in illo casu iudicare restitutionem, namq; ibi minor renunciauit beneficio 80. ducatorum, & habuit recompensam 58. ducatorum, fuerat enim laesus in 4. parte, quare fuit tenentur dandam esse restitutionē, vel quia viuebat ex illo beneficio, & dūctus leuitate renunciauit, ita Abb. in d. c. ex parte num. 16. de restit. spoliorum.

Rursus quaero quibus incumbat onus probandi esse in minori etate laeso? Respondet minoribus, glo. in c. presbyter d. 78. Abb. in c. in presencia de proba. vbi Dec. num. 166. alios citat, & testatur de * communi idem Dec. conf. 68. 2. num. 16. Nat. conf. 14. num. 12. lib. 2. Imol. conf. 23. nu. 16. Gozzad. conf. 2. 2. num. 35. 13. vbi etiam attestatur de communi: ratio est quia se fundat in ea, ergo, Bal. conf. 66. nu. 11. lib. 3. & conf. 418. lib. 2. Alex. conf. 149. n. 16. lib. 5. Abb. in ca. rā. si. d. d. reg. & probatur, vt per presumptionē, vel p. aspe. s. i. Alex. conf. 230. n. 11. Gramat. decif. 48. nu. 18. cū alijs vt per Menoch. cal. 117. p. totū eomō vt scribit Bar. in l. de. etate n. 9. vbi Sebast. Sapia late. ff. de min. Dec. cōf. 44. n. 4. vel vt per p. te. Soc. Iun. cōf. 3. n. 12. lib. 2. aut scripturis, Paul. de Cast. in l. 2. n. 7. C. de hisq. ven. etat. impetr. late. Mascard. de proba. in verb. etas.

Secunda conclusio qm̄ minor 25. ann. maior 14. re signauit beneficiū, & fuit laesus & solortertij, verū superior admissa renūciatione cōtulit beneficiū, an nihilo minus hoc casu sit restituendus? cōm̄ opinio est negatiua, si non esse restituendum, qm̄ tenuit iura. Vinc. Hostien. Ant. de But. quos refert, & sequitur Abb. d. c. ex parte n. 4. post gl. in verb. quis de restit. spol. Archid. in capicentis 15. q. 3. Alber. in l. ait prator. ff. de minor. Frauein. c. dudum de praeb. in 6. l. ff. in l. Gallus §. & quid si tantum num. 72. ff. de lib. & posth. & cōf. 192. col. 5. lib. 2. Crauet. conf. 90. nu. 4. plures cumulat pro hac opinione Boer. decif. 350. nu. 4. vbi col. penult. attestatur hanc esse communem * opinionē, de communi etiam attestatur. Thom. de Fan. dec. 54. in manus. Parif. decifio. vlt. num. 8. & 9. lib. 1. & de cōf. 9. lib. 3. A. c. de Grass. dec. 307. Cui opinioni suffragatur textus in quibus minor §. Scauola ff. de minor. vbi restitutio minoribus etiam grauitur lesis negatur si post lesionem bona in alium nouo contractu translata fuerint, Barbat. conf. 32. col. penult. lib. 3. Galula in dict. l. Gallus §. & quid si tantum n. 9. sed in casu nostro res non est integra cum collatum fuerit beneficium iuxta ea quae egregie scribit Card. Parif. conf. 93. vol. 4. Hinc licet etiam detur restitutio minori quando agitur de lucro, Cuman. & Rom. in l. cum quidā. ff. de acqui. hered. in prin. gl. in c. conuastus de vlt. Hosti. l. i. And. & Abb. in c. auditis de in integ. restit. Tiraquel. lib. 1. de retract. §. 35. glo. 1. num. 9. l. in l. 3. §. Labes numero 15. ff. de acqui. possess. & * communiter docto. tamen hac

hęc restitutio quoties de lucro agitur minoribus non est concedenda re non integra, vt nempe cum res de cuius restitutione tractatur alteri quaesita fuerit, ita Abb. in dict. cap. ex parte relatus a Couarr. dict. cap. 5. lib. primo var. resolut. col. 3. faciunt ea quae scribit Bar. to. in l. etiā ff. de minor. & in l. vlt. C. in quib. caus. restit. in integ. non est necess. Hinc in permutatione beneficiorum laeso ultra dimidiam non datur restitutio in integrum, cum res non sit integra Bald. in l. 2. C. de rescind. vend. Anchar. in c. cum causa nu. 11. vbi Imo. n. 24. de empt. & vendit. quibus accedant ea quae scribit Dec. conf. 210. num. 8.

Secundo comprobo quia priuatus beneficio si postea restituitur hęc restitutio gratiosa porrigitur ad recuperationem beneficii si interim alicui collatum non est, alius secus, Bald. in c. constitutus vers. sed an restitutus de resc. Gemin. in c. quamuis eod. tit. Abb. in c. ex tūe ad fin. de cler. non rehdn. Felin. in c. inter quatuor num. 4. de maior. & obed. latissime Selu. de benef. p. 3. q. 31. & hęc est * communis opinio de qua testatur Sfor. Odd. de restit. in integ. q. 98. art. num. 32. & 33.

Tertio comprobo quia restitutio regulariter operatur, vt quis recuperet bona quae sunt p. penes fideum communis opinio, de qua testatur Cardinal. Parif. conf. 66. num. 166. vol. 3. Roland. conf. 45. nu. 19. lib. 4. non autem ea quae sunt alienata, Bart. in l. vlt. nu. 7. C. de sentent. post. vbi Angel. n. 5. Fulgo. nu. 12. Egid. dec. 743. nu. 6. & 7. Gramat. decif. 16. nu. 119. Card. Parif. conf. 69. nu. 165. vol. 3. * magis communis opinio teste Cefal. conf. 395. nu. 9. lib. 3. licet recuperet pretiū, Card. Parif. conf. 2. num. 196. vol. 4. * communis opinio teste Sfor. Odd. de restit. in integ. q. 99. art. 5.

Contrariam tamen opinionem, minorem grauiter lesum restituendum esse, etiam quod beneficium renūciatum sit alteri collatum post renūciationē tenuit Vinc. in c. ex litteris, & c. constitutum de restit. in integ. Imol. in dict. c. ex parte, Emanuel. Costa Lufita. in l. gallus §. & quid si tantum 2. p. nu. 63. Didac. Couarr. lib. 1. variat. resolut. ca. 5. sub num. 3. vers. cōtrariam, D. Ludouic. A. l. f. d. c. conf. 3. num. 9. Sarni. qui indistincte loquitur, de trienniali. q. 15.

Ad quod facit primo regula iuris minores grauiter lesos restituendos esse, nisi contrarium in iure reperiat expressum l. si ex causa, & l. penult. ff. de minor. §. pupillus Auth. de trient. & falcid. Bal. in cap. 1. col. 2. tit. quo temp. mil. in uel. per deb. Alex. conf. 77. lib. 5. Corn. conf. 179. nu. 10. lib. 1. sed hic casus non reperitur exceptus in iure, ergo opponit non potest, l. in prauaricationis §. vltim. ff. de prauaricat. l. dissentit. tem. C. de duor. l. illam C. de collat. ita arguit Oldrad. in materia irregularitatis, in cōf. 202. ita etiam arguit Cœpol. conf. 26. col. 1. ad fin.

Secundo comprobet Couarr. ex c. cum vniuersorū de rerum permutat. inducendō late vt per ipsum dict. cap. quinto. col. 4. & 5.

Quid dicendum ?

Existimo in puncto iuris veriore posteriorē sententiam ex eo quia restitutio in integrum datur minori grauiter laeso, etiam quando res non est amplius integra vt quia in alium translata est, ita egregie probat rex. apertum in l. vlti. C. de repud. hered. quem ad hoc dicit apertum Sfor. Odd. de restit. in integ. q. 63. ar. 2. & ita regulariter esse tenendum tradit Corn.

ab ipso allegatus, eo magis, quia restitutio in integrū iustitiae (vt est ista de qua nos) aufert ius alteri quaesitum etiam perfecte, & plene Paul. de Cast. in l. Gallus §. & quid si tantum, num. 13. ff. de liber. & posth. vbi Fort. Garf. nu. 255. dicit hanc conclusionem non habere contrarietatem, cum * omnes concordent in illa & ibi Alciat. nu. 74. dicit illam commu.

Hinc bona alteri quaesita ex nouo contractu restituntur, Bald. in l. vlt. nu. 5. C. sentent. pass. Cuman. nu. 7. l. ff. de iur. iud. 37. Crot. nu. 56. Fort. Garf. nu. 152. in l. Gallus §. & quid si tantum ff. de liber. & posth. Moder. Parif. in consuetud. Parif. §. 2. r. n. 39. communis * opinio teste Couarr. d. c. 5. nu. 7. & ideo dicitur hęc restitutio fauorabilis, Alber. in l. 1. C. in quibus. cau. restit. in integ. nō est necess. Card. in c. vlt. de restit. in integ. Bar. in l. ne quicquam §. vbi decretum nu. 6. ff. de off. proconf. Egid. decif. 742. n. 7. Soc. Iun. conf. 138. lib. 1. * communis opinio teste Sfor. Odd. de restit. in integ. q. 44. ar. 1. & ob id vulgariter * ac communiter dicitur quod non plus restitutio in integrum restituit quam lesio abtulerit, l. vlt. ff. de restit. in integ. Bar. in l. cum quidā nu. 2. ff. de acq. hered. Bertrand. conf. 241. nu. 9. lib. 2. cum alijs adductis per Tiraq. de vtroque retract. §. 7. glo. 4. nu. 74. qui dicit esse in proverbio apud nostrates immo in restitutionibus gratiosis restitutio recuperat ea quae amiserat ex delicto proprio. Hinc hereticus reuertus ad fidem & propterea restitutus recuperat bona amissa, D. meus Card. Parif. qui plures citat conf. 2. n. 118. & 189. vol. 4. dicens hanc opinionē esse equam & * communem. Hinc bannitus restitutus recuperat bona quae prius habebat, l. 1. & l. vlti. C. de sēten. pass. & rest. vbi glo. Bart. & * communiter Afflic. in titu. quae sit pr. caus. amit. benef. 3. n. 99. communis * opinio de qua testatur Cardinal. Parif. conf. 66. num. 166. volum. 3. Roland. conf. 45. num. 19. lib. 4. sicuti si esset restitutus ex iustitia Nat. conf. 472. nu. 21. quod procedit stantibus aliquibus clausulis pregnantibus, vt est * communis opinio de qua testatur Barba. conf. 78. col. 2. lib. 3. vbi latissime, Grammat. de cōf. 65. num. 17. & 18. Card. Parif. conf. 1. nu. 37. volu. 4. Sfort. Odd. de restit. in integ. q. 99. art. 13.

Accedit praeterea, quia restitutio de qua nos, est in rem scripta, l. si ex causa in prin. ff. de minor. l. in causa §. interdum. ff. de restit. in integ. licet officio iudicis expediat, & ob id aduersus rem possessam ab alio datur, Couarr. loco cita. Sfor. Odd. q. 62. num. 20. de * communi Plot. in l. si quando nu. 9. & sequent. C. vnde vi.

Ad contraria respondetur & primo non obstat d. l. quod si minor §. Scauola, quia vel primo respondetur speciale esse ibi, quia hereditas postquam a minore fuit repudiata a substituto adita fuit, ita respondet doct. * communiter d. §. Scauola ibi Bar. de communi, de communi etiam testatur Paul. de Cast. Fulgo. l. in l. vlt. C. de repud. hered. vel secundo respondef, quod in casu dicti §. Scauola substitutus ille, pprijs laboribus & sudore proprio de hereditate a minore repudiata tanquam damnosa & implicita litib. ac re alieno grauata lucrosam reddiderit puta redigendo corpora hereditatis ad pecuniam, vel aliud simile faciēdo, non mirū igit si non restitua: nā non est qualis ab ipso fuit repudiata cum plus restitutio restitue ret quam lesio auferret contra regulā * cōm̄ de qua supra ita glo. in dicto §. Scauola, Fulgo. l. in d. l. vlt. in fin. C. de repud. her. Couarr. loco cit. Costa d. §. & quid si tantum 2. par. nu. 59. cum sequent. & hanc sequitur Sfor. Odd. de restit. in integ. q. 62. ar. 2. n. 10. alia

responsiones dantur de quibus per glof. & doctores d.S. Scæuola.

Minus obstat, quod non restituatur minor ubi agitur de lucro &c. quia allegata procedit de beneficio ecclesiastico, quod quis nondum obtinuit, acquirendo, nam tunc procedunt allegata, quia tunc mere de lucro tractatur: at ubi agitur de recuperando beneficio, quod semel obtinuerat, & dimiserat incautus, uti que tractatur de damno vitando, Gig. consilio 135. num. 11. & 12. ita egregie respondet Couarr. d.c. 5. col. lum. antepenult. immo t etiam ad lucrum restitui minorem tradit Dec. in c. maioribus, in principio, de præbend. Corn. consil. 184. col. 2. lib. 3. lal. in l. 3. §. Labeo, num. 15. ff. de acq. possel. Tiraquell. de vtr. retrac. lib. 1. §. 35. glo. 2. num. 9.

Non obstat tertio illud quod dictum est de priuato beneficijs, ut nō restituatur ad beneficia alteri collata * ex communi, quia respondetur illud procedere in restitutione gratiosa, ut tradit Sfor. Odd. d. tract. quæst. 98. artic. 5. Nos vero sumus in restitutione iustitiæ, maxima enim differentia est inter vtranque in casu nostro cum per illam nō recuperentur bona distrahā in tertium, ut est * communis teste Abb. in ca. inter quatuor num. 5. de maiortate & obediē. Brun. de cess. bonor. par. 4. quæst. 16. numero 5. Menoch. consilio 103. in secundo dubio, numero 25. ubi attestatur de communi. & magis communi Gomef. libro tertio variarum resolut. cap. decimotertio, numero 36. per hanc vero sic, ut est * communis de qua supra diximus.

Hinc restitutio in integrum gratiosa non extenditur ad recuperationem vassallorum, quando feudū fuit alienatum Luc. de Penn. in l. si coloni, C. de agricol. & censit. libro 11. Menoch. de recuper. possel. re med. 10. num. 101. cum seq.

Hinc si doctor legens per bannum amisit lecturā, si fuerit * gratiose restitutus non recuperat lecturam si alter in eius locum subrogatus fuerit Luc. de Penn. in l. i. C. de his qui in ex. dat. libro decimo, de quo late Sfor. Odd. de restitutione in integrum questio 97. artic. 5. numero 25. & doctor non legens qui amisit

55 locum in collegio propter * bannum restitutus non recuperat locum ab alio occupatum, Bar. in l. 2. ff. de decurion. Fel. in cap. inter quatuor numero quarto, de maiortate & obediē. Dec. in cap. at si clerici numero decimo octauo, de Iudic. Tiraquell. de vtr. retrac. §. 32. numero 70. Petrus de Angulciola consilio decimo, numero 17. libro 3. Menoch. de recuper. possel. re med. 10. numero 106. * communis teste Sfor. Odd. dict. quæst. 97. artic. 2. Accedat præterea, quia ille fuit priuatus propter delictum, vnde non mirum &c. at in casu nostro fuit læsus, ad not. per doctores * communiter, vr per Ioan. Selu. in tract. benef. par. 3. q. 3. vbi late.

Eodem modo respondetur ad vltimum argumentum, quia omnes illæ auctoritates procedunt in restitutione gratiosa, & sic calus diuersus est a nostro, argumen. l. Papinianus ff. de minor. In iudicando tamē non recederem a priore sententia, & ideo temperare hanc conclusionem, ut si fuerit læsus in huiusmodi renūciatione dolo illius, qui obtinet beneficium, ab eo auferri possit, ne delictum suum ei patrocinetur, si vero metu, aut suasionibus episcopi, episcopus debet dare ei simile beneficium, ita in terminis Archid. in dicto cap. certis in fin. 15. q. 3. nam que ius quæsitum alteri est sufficiens causa, ut non detur restitutio in integrum, Paul. de Cast. in l. Gallus §. & quid si tantum

ff. de liber. & posthum. Ruin. consil. 97. numero 7. libro 3. ita fuit * tentum in vna Carthaginen. beneficij coram Veltano 19. Februarij 1552. Nec est ambigendum an possit restituere in integrum episcopus, cū quilibet ordinarius possit, in causa s. vltim. cū l. seq. ff. de min. vlti. C. vbi & apud quem vbi * communiter doctores, Abb. consil. 87. lib. 1. Fed. de Senis consilio 285. num. 2. Ber. in cap. 1. num. 162. de restitutione in integrum.

Dubium autem hic cadit, an si minor 25. annorū maior 14. resignauit beneficium in qua renunciatio ne læsus fuerit grauius, licet esset V. I. D. an adhuc sit restituendus?

Hæc questio pendet ab illa trita cōclusionē disputata toties a doctoribus, an minori iurisperito detur restitutio in integrum, de qua per Paul. de Cast. in l. 1. in fi. C. qui & aduersus quos, Sarmien. lib. 3. l. elect. interpr. cap. 12. Boer. decif. 350. num. 6. Sfor. Odd. de rest. in integ. q. 2. art. 7. & alias plura scripsi de hoc libro 1. variar. resol. fol. 9.

In secundo casu principali, an minor 14. annorum possit renunciare beneficium? In hoc constituenda est conclusio recepta * ab omnibus doctoribus post se plurimos citat Boer. decisione 350. voluit scribere res relatj per Abb. & alios in dicto cap. ex parte, Petr. Gregor. Syntag. iur. libro decimoseptimo, cap. decimoseptimo, Mil. in repertorio verb. minor 14. ann. Burlatus consilio 411. numero decimotertio, volumine quarto, expresse Cardinalis Paleot. decisione 153. alias 226. in manuscriptis, & communiter * doctores.

Requiritur tamen vt renunciet auctoritate tutoris, & cum v. c. c. cognitione, alias secus, Petr. de Mo. na. in cap. vlt. de iudic. in 6. quæ refert & sequitur Mil. in verb. minor 14. ann. & fuit resolutum in vna * Segobien portionis coram Card. sanctæ Crucis 20. Octobris 1544. teste Put. decif. 21. de renunc. in manucri. Burlat. dicto consil. 411. num. 13. Cardin. Paleot. expresse dict. decif. 153. alias 226. Rebuff. in prax. fol. mihi 354. num. 3. cum constet fragile esse & infirmum huiusmodi consilium, Rebuff. in terminis consil. 83. num. 2. & 3.

Ratio, quia sine tutore non potest quicquam attētare, * cap. 2. de atat. & qual. cap. vltimo, vbi communiter * doctores de iudic. lib. 6. glof. & doctores in dicto cap. ex parte, de restitutione spoliatorum, ad not. per Lap. alleg. 53. namque minor 14. non habet administrationem * ecclesiæ, nec bonorum, sine decreto superioris, glof. vlt. Card. Butr. & Anchar. Ioan. And. in cap. ex ratione, de atat. & qual. Fel. in cap. edoceri, de rescrip. Franc. in cap. vlt. numero 2. de iudic. lib. 6. nec tenet legitimam personam, nec cōsensum in spiritualibus * ad agendum, & defendendum, similiaque exercendi, Ferrer. consil. 282. numero 1. attestatur de communi Ber. consil. 5. in princip. libro 1. Octau. Simoncell. de decret. libro 3. tit. 8. inspect. 3. num. 28. & sequen. Aliter enim renunciāns * minor 14. ann. venit restituendus, ita Rebuff. in prax. fol. 354. num. 4. colligens hoc ex Mill. Burlat. d. consil. 412. vol. 4. allegans Crot. consil. 198. num. 11. lib. 2. Ceph. consil. 172. vol. 4. & hoc tenet Card. Paleot. d. decif. 153. alias 226. & ita fuit decifim * in Rot. in vna Toletan. coram R. P. D. Panicalora, teste Sarm. decif. 95. lib. 1. Hoc enim casu dicitur læsus, quia sine tutore, & sine causæ cognitione renūciavit, vnde subintrat dispositio l. 1. cū seq. ff. de minor. vbi communiter * doctores.

Alias enim si c. c. cognitio interuenerit, & iudicatum

tum fuerit expediens pupillo renunciare, non debet restitui, vt expresse firmat, Rebuff. dicto fol. 355. num. 4. nam tali casu non videtur circumscriptus, l. vlti. C. de in integrum restitut. vt quia cum haberet plura beneficia ecclesiastica vno se exonerauerit: nam non videtur deceptus, Prob. in rub. de renunc. in addit. ad Ioan. Monach. in 6. nisi ex illis viuere non possit Rebuff. in praxi. fol. 355. num. 5.

Sed nonne hæc questio est inutilis cum hodie stante Concilio Tridentino * c. 6. sessione 23. de reform. non conferatur beneficium, nisi habenti 14. annorum, vt in illis verbis colligitur ibi, *Nyillus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus ordinibus constitutus ante decimum quartum annum beneficium possit obtinere, &c.* Respondetur quæstionem adhuc iuuilem non esse: poterit enim aliquis existens minor 14. ann. obtinere beneficium ex dispensatione, vt tradit Boer. dicta decif. 350. num. 2. Rebuff. in prax. de dispensatione. etat. licet hodie dispensatio huiusmodi non concedatur.

Dubium tamen est, an in hac restitutione, quæ datur minori tam 25. ann. quam 14. requiratur noua collatio. Ioan. de Lignano relatus ab Abb. in d. c. ex parte late, tenuit affirmatiuam opinionem, cuius opinio probatur, quia ius erat extinctum, ideo ex nouo titulo debet haberi beneficium, & non ex veteri, Anchar. in c. ex infinuacione, num. 4. de Simon. nam cum petatur restitutio in integrum præsupponitur collatione valere, ita concludit egregie Crauet. consil. 90. sub num. 4.

His non obstantibus in contrarium * est veritas, vt tenet Abbas in dicto c. ex parte, de restitutione spoliatorum, numero 18. nam restitutus intendit pristinum ius restituere.

Ideo restitutio est in pristinum statum repositio, Bar. in l. quod si minor §. restitutio. num. 1. ff. de min. Abb. in rubr. de restit. in integr. Rom. consil. 247. num. 4. Mant. consil. 88. num. 2. Gramat. decif. 92. num. 11. Dec. consil. 436. num. 3.

Vnde restitutio * operari debet, vt nec proficiat, nec obstat, quod euenit, l. prima, primo respons. ff. ex quibus caus. maior. l. quod si minor §. restitutio. ff. de minor. ita optime glof. in cap. quamuis verb. cum talis de rescrip. lib. 6. Ergo non requiritur noua collatio, cum * collatio sit ius in beneficio in alium translatio, ad notat. in c. 1. de regulis iur. lib. 6. Ita etiam datur restitutio in casibus in quibus ius non abdicatur a resignatario, & tamen tunc nō requiritur noua collatio, vt est * communis omnium doctorum sententia, de qua dictum est supra in l. lib. q. 14.

Non obstat doctrina * Ancharani in c. ex infinuacione: namq; procedit quoties fuit priuatus ex suo delicto & postea habuit gratiolam restitutionem, vt tradit Sfor. Odd. in tract. de restitut. quæstio 98. artic. tertio.

Non obstat consil. Crauet. 90. numero 4. quia Crauet. loquitur quando non fuit læsus minor, vt patet ex facti specie, vnde tunc cum valeat renunciatio, beneficium vere dicitur vacare, quando renunciatiuq; in casibus permissis iuxta * communes conclusiones, de quibus supra. At in casu nostro nulliter renunciavit, vt colligit ex Mill. dicto verb. minor 14. ann. Rebuff. loco cita. ergo beneficiū non vacat, & vt voluit Paul. de Cast. consilio 271. viso tenore suprascriptæ bullæ col. 2. libro 1. sicuti neque vacat * ex sententia nulla, quia nulliter priuatur beneficij, Gemin. consilio 88. columna secunda ante medium, & consilio 141. co-

lumna octaua ante medium: nam quod nullum est, nullum præstat impedimentum, capitulo illud, de iure patroni.

73 Iuxta hoc cadit dubitatio, an recuperet locū pristinum quem obtinebat inter canonicos? videtur quod non, quia restitutus non recuperat locum pristinum quem in collegio habebat, Bar. in l. 2. ff. de decurion. Ferrer. tract. de gabel. num. 170. Ial. in l. Gallus, §. & quid si tantum ff. de liber. & posthum. num. 71. * communis opinio teste Sfor. Odd. de rest. in integr. q. 97. art. 4. num. 19.

Secundo, quia agit ex nouo tit. non ex veteri, Anchar. in c. ex infinuacione num. 4. de Simon.

74 Tertio, quia restitutus * ad feudum dicitur habere nouum feudum, & non antiquum, Andr. de Iern. in cap. primo, de vall. decrep. etat. vbi Aluar. & alij, * communis opinio teste Sfor. Odd. dicto tract. q. 94. sub numero 21.

Quarto, quia reintegrato matrimonio post dissolutionem dicitur noua dos * nō autem antiqua remanet, l. diuis, l. dotem, lege stipulatio, & lege cum maritus §. Titius, ff. de pact. dot. vbi doctores * communiter.

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior, quod recuperabit locum pristinum in omnibus, & per omnia ex illa vulgar. & * communi regula, quod tantum * restitutio in integrum restituit quantum læsio abstulit, l. vltim. ff. de restitutione in integ. Bar. in l. 1. num. 9. C. si aduersus rem iudica. vt plene ponit & firmat hanc regulam Barb. consil. 9. numero 12. libro 1. Angel. consilio 355. numero 3. Tiraquell. de vtr. retrac. §. 1. glof. 1. numero 74. Et restituit in pristinum statum in omnibus, & per omnia Crot. in §. 1. in st. quibus modis ius patr. potest. soluit. Fulgos. in l. cum quidam, num. 2. C. de fruct. & lit. expens. decif. Pedemont. 9. num. vlt. Sfor. Odd. de rest. in integr. num. 1. art. 4. attestatur * de communi.

Ad contraria ita respondetur, ad primum dicitur procedere in restitutione gratiosa, Menoch. de recuper. possel. re med. 10. numero 109. & seq. * nos autem in restitutione iustitiæ, maxima est differentia inter vtrumque calum, vt diximus supra, colligitur ex his quæ scribit late in hoc argumento Sfor. Odd. q. 97. art. 4. Ita etiam respondetur ad secundum.

Ad tertium respondetur, * quod restitutio fundi reponit restitutum, ita ad locum pristinum, vt feudū dicatur antiquum Afflict. in capitulo primo, numero 22. de feud. decrep. etat. vbi attestatur hanc esse * communem, tam si non fuit ad dominum deuolutum ipso iure, glof. in cap. primo, §. in super, & ibi Bald. de prohib. alien. feud. * communis teste Sfor. Odd. dict. tract. quæst. 94. num. 20. quam si fuerit ad eundem dominum deuolutum ipso iure ob felloniā, Andr. de Iern. in cap. 1. quibus modis feud. amitt. glo. in dicto cap. 1. §. in super, Imol. in c. 2. col. 4. de feud. dicens hanc esse magis * communem * sententiam, a qua in iudicando & consulendo non est recedendum, propter requiritatem.

Ad vltimum respondetur, quod sumus in diuersis, vt ex supradictis colligitur.

79 Ex quo etiam inferitur, quod restitutus * ad canonicatum intelligitur restitutus ad præbendam Barb. cōsil. 43. col. 3. lib. 2.

80 Ex quo secundo inferitur, quod idem restitutus in canonicatu recuperabit stallum in choro, Card. Paris. consil. 93. in fi. vol. 4.

Ex quo tertio infertur quod restitutus ad beneficiu habens iurisdictionem...

Rursum quare quantum tempus datur huic minori laeso in casibus supradictis?...

Sed an procedat hoc in beneficiis resolutiue procedendo, concludo in beneficiis post quadriennium non dari restitutionem...

OCTAVAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Mentecaptus & furiosus non possunt resignare. 2 Furiosus non potest permutare. 3 Furiosus non potest alienare, vendere & donare. 4 Furiosus habetur pro mortuo. 5 Furor excusat a delicto. 6 Furiosus & mente captus a pari procedunt. 7 Renunciatio furiosi, & mente capti est nulla. 8 Furiosus cum deuenit ad sanitatem potest repetere beneficium resignatum in infirmitate. 9 Renunciatio facta per habentem dilucida interualla tenet si fuit facta in interuallo furoris. 10 Renunciatio facta a furioso habente dilucida interualla praesumitur facta tempore sanae mentis. 11 Furor praesumitur durare, & contrarium dicenti incumbit onus probandi. 12 Furor est infirmitas corporis & animi. 13 Spontanea renunciatio non praesumitur. 14 Resignatario incumbit onus probandi resignantem fuisse sanae mentis. 15 Tunc praesumitur durare furor cum fuit probatum sufficienter de furore. 16 Furor probatur per testes. 17 Incedens per vias mori stultorum est furiosus. 18 Quisque praesumitur sanae mentis. 19 Incidens in radicem non potest resignare. 20 Ad infirmandam resignationem debet probari quod tempore resignationis erat furiosus. 21 Ebrii non possunt resignare. 22 In Curia praestatur consensus post multos dies.

* 1

Clauo quarto, an Mentecaptus & furiosus possint resignare beneficia quae obtinentur...

Et ratio est quia hi carent iudicio, & ideo non possunt alienare, vendere, donare, & quicquam simile facere...

Alia tamen renunciatio facta per tales est nulla, Card. Alex. in dict. cap. quod autem num. 2. in fin. 7. q. 2. & ideo si deuenierit ad sanitatem poterunt repetere beneficia resignata in furore...

Si autem habens dilucida interualla renuntiaret, resignatio tenet si fuit facta in interuallo furoris...

Dubium tamen est si fuit facta resignatio a furioso habente dilucida interualla, an praesumatur facta tempore sanae mentis...

infirm. resign. q. 10. col. 1. tenuit resignationem praesumptam...

qui testamenta facer. poss. Mihi autem contraria opinio probatur, sicut & Rebuff. in prax. benefic. tit. regul. de infirm. benef. resign. num. 20. ex gloss. in cap. dilectus in verb. compotem de success. ab intest. quae tenet, quod si aliquis fuit in furore, furor praesumitur...

durare, & contrarium dicenti incumbit onus probandi, sequitur Geminian. in cap. primo §. si vero nu. 4. de cler. agrot. lib. 6. Alexan. consil. 85. col. 3. in principio verlic. & pro tali decreto lib. 2. Corn. consil. 69. num. 30. verlic. item concurrit lib. 1. Dec. in l. furiosus num. 34. C. qui testamen. facer. poss. ubi alios citat, I. an franc. in cap. quoniam in verb. testium. col. 37. de probat. & est communis omnium doctor. sententia, cum ergo constet hunc fuisse in furore, consequentia valet praesumptio furiosus Alex. consil. 9. lib. 1. Gabriell. tract. comm. conclus. tit. de sentent. conclus. 5. num. 5. * communis opinio test. Rosliniac. de benef. cap. 25. num. 111. Idque probatur quia furor cum sit infirmitas corporis, & animi, Galpar. Beat. de Inop. debit. cap. 19. num. 1. & magnus morbus, Modern. Florent. de calib. fortuit. q. 5. num. 3. praesumitur durare, argu. cap. qui semel de regul. iur. in 6. cap. indicia 3. q. 9. Accedat quia spontanea renunciatio non praesumitur cap. super hoc de renunc. ubi Butt. Abb. & alij ocs. * Vnde incumbit onus probandi alleganti fuisse sanae mentis resignantem tempore resignationis, & sic resignatario, secundum Rebuff. loco citat. quod & voluit expressse gloss. singularis * & communiter recepta in cap. Gonfaldus verbo refutauit. 17. q. 1.

Declarata tamen hanc conclusionem procedere quando fuit sufficienter probatum de furore, nam tunc praesumitur durare, nisi contrarium probetur gloss. in cap. Iudices verb. ostenderis 3. q. 9. Anchar. consil. 5. col. penul. cum alijs, vt per Alex. consil. 9. lib. 1. & plene esse furorem probandum tradit Zabarell. consil. 56. col. 2. vt testes deponant illud vidisse furentem, Ang. per illud tex. in §. si quis de praedictis in Auth. vt cum de appellat. cognosc. Corn. cont. 22. col. penul. lib. 4. vt quia ibat per vias more stultorum, Ang. in l. si cum dote m. si maritus ff. solut. matrim. Dec. cof. 86. col. 5. in fin. cum alijs: cumulatim more solito per Paris. consil. 87. num. 4. & 5. volum. 3. Io. Royas de haer. rer. num. 579. & 580. si autem furor non fuit sufficienter probatus tunc praesumitur sanae mentis, Dec. in dict. l. furiosus num. 25. nam ita in dubio quis praesumitur l. nec codicillos, C. de codicill. Bal. in l. quidam in l. 2. not. ff. de cond. inst. cum alijs, vt per D. met. Card. Paris. consil. 87. num. 1. vol. 3. & est communis * Doctor. sententia, & ita declaro doctrinam Sarn. loco citat. vel illum intelligo quando modico tempore quis fuit furiosus, cum illud potuit contingere ex aliquo accidenti, hoc casu non praesumitur furiosus, sed sanae mentis; Bart. ita concludit in l. 2. in fin. de bonor. poss. in fraud. & c. Alex. consil. 9. lib. 1. & consil. 95. lib. 2. Dec. in dict. l. furiosus num. 25. ita declarat, Et quando quis doloris causa incidit in rabiem id non poterit resignare, nec alium actum facere, in aduersa ff. de testamen. in negotijs. ff. de regul. iur. Rebuff. in prax. tit. regula de infirm. benef. resign. num. 18. q. dicit tunc tria esse probanda ad infirmandam resignationem, scilicet infirmitatem, furorem, & quod co tempore fuerit furiosus, namque si probatum fuerit varia & diuersa deliria causa morbi dixisse tunc probatur quod eo tempore resignauit, vel constituit p

curatores ad resignandum, valebit resignatio sicut testam. quoniam C. de testam. Paris. consil. 15. num. 9. volum. 4. Rebuff. loco cit. Et ea quae diximus de furioso Sarn. dict. q. 10. col. 1. regul. de infirm. resign. extendit ad ebrios, vt non possint resignare super quo non inuito cum de raro hoc conueniat, quandoq dem posset poenitere cessante ebrietate, & sic in resignationibus quae fiunt in Curia hoc non potest habere locum, nam praestatur supplicatio signada, & post multos dies praestatur consensus, vt dicam suo loco.

NON AE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Resignatarius potest resignare. 2 Per resignationem resignatarius consequitur ius plenum. 3 Resignatarius gaudet trienniali. 4 Resignatarius potest resignare etiam litteris non confectis. 5 Signata supplicatione resignatio est perfecta. 6 Resignatarius potest resignare ante consensum praestatum per resignantem, & valet renunciatio si consensus postea praestetur. 7 Consensus superueniens perducit gratia ad exitum. 8 Consensus retrahitur ad tempus date. 9 Resignatarius potest resignare ante consensum etiam in conditionalibus. 10 Consensus retrahitur etiam in conditionalibus. 11 Resignatarius potest resignare et ante publicationem. 12 Non solum primus Resignatarius potest resignare, sed etiam secundus & tertius. 13 Resignatio facta a resignatario non valet si nullum ius fuit translatum per resignantes. 14 Resignatarius non potest transferre ius quod a cedente non accepit. 15 Resignatio facta per resignatarium non valet non adimpleta per eum conditione. 16 Conditione non adimpleta resignatio est nulla & ius non abdicatur resignante.

Nono quare, an resignatarius potest resignare? Responde posse, vt colligitur ex decisione facta coram Chiroga, vt habetur in lib. diuers. decif. 120. in manuscr. & ex Put. decif. 152. lib. 1. Aagon. decif. 11. Moedan. decif. 42. & decif. 203. & si portio Salamatin. & decif. 126. in manuscr. Sarn. & Rebuff. in regul. de publicand. & communiter doctores hoc volunt.

Ratio est quia cum per resignationem resignatarius consequatur ius plenum, vt ex communi pluries dixi sequit, q. nihil obstat quo minus resignare possit. Hinc gaudet trienniali, vt fuit resolutum in Rota teste Card. sanctae Crucis, decif. 155. in manuscr. Primo ampla hanc conclusionem procedere, vt et litteris non confectis possit resignare, vt in casu Aagonie dict. decif. 12. Illerden. in manuscr. & habetur in quadam decif. firmata in Rota die 24. Iunij 1551. in vna Firmana, vt habetur in lib. diuers. decif. 255. in manuscr. Paleot. decif. 48. & dixi lib. 2. q. 24. Et quia post signatam supplicationem resignatio est perfecta, Paleot. decif. 48. Put. decif. 106. lib. 3. Io. Paul. decif. 50. in

* in manuscrip. & communiter alij de quo dicitur suo loco.

6 Secundo amplia hanc conclusionem + procedere etiam ante consentum prestitum a resignante, ut resignatarius possit resignare, dummodo consensus postea praestetur, ita fuit decisum alias in Rot. 13. Maij 1558. teste Card. Paleot. decis. 48. in vna Lamacen. Parochialis in manuscr. nam ibi N. resignavit beneficiu in fauorem Titij, qui Titius signata supplicatione ante tamen consentum resignavit in fauorem P. Postea N. praestitit consentum in fauorem Titij & inde Titius in fauorem P. fuit enim vt dictum est per omnes conclusum resignationem esse validam, quia gratia signata a Papa, est perfecta, sed tamen reuocabiliter donec praestetur consensus, vnde consensus superueniens perducit gratiam ad exitum iam validam, vt in vna Asturicen. Parochialis coram D. Anto. Augu. die 27. Februarij 1548. fuit dictum teste Put. decis. 106. li. 3. hoc idem fuit firmatum in vna Segobien. coram Anton. August. 29. Septembris 1548. teste Put. decis. 20. de renunc. in manuscr.

8 Accedat, quia consensus retrotrahitur ad tempus datae, perinde ac si tunc consentisset formaliter resignans, Cassad. dec. 1. & 2. de renunc. Io. Paul. decis. 30. & communiter Doctores, vt alias dixi; ergo tempore resignationis iste habebat ius &c. eo magis cu consentus N. praecedat consentum Titij, unde omnia videntur recte gesta Moedan. decis. 85. in manuscripto. Et haec ampliatio extenditur, non solum in resignationibus + puris, sed etiam in conditionalibus in quibus requiritur formalis consensus, iuxta communem opinionem de qua Sarn. de infir. resign. qu. 3. col. 2. nam in his idem dicendum esse tradit Card. Paleot. dic. decis. 48. in manu. quia consensus ille formalis, qui requiritur non impedit quo minus Titius resignatarius possit resignare ratione illius iuris, qd habet spe. vnde praestito per N. consensu omnia praesumuntur recte gesta, iuxta allegata, + superius; nam in his etiam consensus retrotrahitur ad diem datae. Hinc expeditur litterae tam primae resignationis, quam secundae, sub die datae, vnde tollitur omne dubium.

Declara nisi dum praestetur consensus media non essent habilia

11 Amplia tertio, procedere etiam antequam resignatarius publicauerit, vt fuit tentum in Rot. in vna Toletan. praestimonij coram Sarn. teste Cresc. dec. 227. lib. 1. manuscr. quod iustificatur ex his quae scribunt Cassad. decis. 27. tenuit. Palatium super regul. Cancell. & dixi supra. lib. 2. q. 27.

12 Amplia quarto, + procedere non solum in primo resignatario, sed etiam in secundo, tertio, & quarto, & alijs, vt possint resignare omnes successiue, Oldr. cof. 203. factum tale in principio, & colligitur ex Constitutione Gregorij XIII. de publ. Ratio est, quia militat ea quae in primo resignatario, cum omnes consequntur ius perfectum, ergo idem ius, lillud ff. ad leg. Aquil.

13 Limit. non procedere + quoties nullus ius esset translatum a resignante, quia hoc casu non posset resignatarius resignare, cu nullum ius habeat, Ptolom. decis. 141. Ant. Aug. decis. 18. lib. 1. in manu. quia cessionarius non potest transferre in alium, quod accedente non accepit, vt firmat. Put. decis. 197. num. 19. lib. 1. vbi late, & nemo potest dare quod non habet, Put. decis. 266. lib. 1. quod exemplificatur in casu dict. dec. Ant. Aug. lib. 18. vbi quidam resignavit in fauorem N. laici, qui laicus resignavit in fauorem Titij, nam iste Titius

nullum ius consequitur cum laicus illud non habuerit, & in casu d. decis. Ptolomaei. 141. vbi Vicarius admittit renunciationem cum non haberet mandatum, & prouidit Titio qui resignavit in curia ad fauorem N. nam iste N. nullum ius consequitur.

15 Limit. secundo, non procedere quoties resignatio est conditionalis, nam non adimpleta conditione resignatarius non potest resignare, ita in terminis Alex. post Cin. in lis qui heres num. 5. ff. de acquir. hered. Moedan. decis. 181. Vicentin. in fin. in manu. & est

* communis opinio, vt dictum est lib. 1. q. 3.

16 Ratio test, quia non adimpletis conditionibus resignatio est nulla, & non abdicatur ius, late Card. Paris. conf. 5. 1. col. vol. 4. Burlat. conf. 411. lib. 4. & communiter doctores, vt dixi in d. q. 3.

DECIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Infirmitas potest resignare.
- 2 Infirmitas iura permittunt actus legitimos.
- 3 Infirmitas potest transigere.
- 4 Infirmitas potest condere testamentum.
- 5 Infirmitas potest contrahere matrimonium.
- 6 Infirmitas potest examinari.
- 7 Papa constitutus in mortis articulo potest actus legitimos facere.
- 8 Papa in mortis articulo potest concedere breuia.
- 9 Infirmitas moriente infra 20. dies beneficium vacat per obitum, & non per resignationem.

Decimo quero, an infirmus possit resignare beneficia. Respondeo posse, vt colligitur ex his quae scribunt. Roman. conf. 342. quo ad primum Ioan. Andrin. c. audiuius not. 2. de collat. deteg. Dec. conf. 224. Sarn. de infir. relig. in pluribus quaestionibus, vbi etiam Rebuff. Mandos. q. 4. nu. 7. & haec conclusio communiter ab omnibus doct. tenetur. Et probatur in c. quamuis 7. q. 1. cum ibi not. & in alijs. cc. illius q. Abb. in c. 1. nu. 2. & in c. lecte de renunc.

Ratio est, quia iura permittunt infirmis etiam morti vicinis actus legitimos, vt tradit Mandos. in reg. de infir. q. 1. nu. 4. Hinc infirmus potest transigere, l. sanum mente C. de transact. vbi gl. Bart. & alij communiter hoc volunt. Hinc infirmus potest condere testamentum, l. scilicet C. qui testam. facere poss. l. 2. ff. de testam. l. i. ubi dicitur, vbi Bald. nu. 2. C. eod. Angel. in l. in fraudem §. 1. ff. de milit. testam. Soc. cin. Sen. consil. 92. nu. 17. lib. 3. Hinc infirmus potest contrahere matrimonium etiam in articulo mortis. Io. And. in regul. sine culpa, de regul. iur. Abb. in c. 2. de coniugio leproso* communis opinio teste Alex. in l. si quis posthumos ff. de liber. & posthu. Hinc infirmus etiam constitutus in articulo mortis potest in testem examinari, Bal. in cap. primo in verb. vassalli not. l. tri. col. um. vlt. vers. quero vtrum, de pac. constit. cum alijs, vt per Alex. in l. hac consultiissima, col. 3. C. q. test. face. pos. Hinc Papa constitutus in mortis articulo potest actus legitimos facere, Bertrand. conf. 110. non solum sane lib. 1. Dec. conf. 586. in causa. nu. 11. Curt. Junior conf. 26. nu. 9. Hinc etiam Papa in mortis articulo potest concedere breuia, vt late concludit. Dec.

Dec. conf. 175. in causa falsitatis praecipue num. 7. vbi dat plures rationes, alia vide per Craue. conf. 6. n. 57. Verum resignatio infirmi non solet admitti in Curia cum constat de infirmitate, & si admittitur necesse est vt moriatur elapso tempore constituto per regul. cancell. de infir. resign. ad hoc vt teneat resignatio, vt infra latius suo loco dicitur, alias beneficium, + vacat

* per obitum iuxta* communem opinionem receptam de* stylo.

VNDECIMAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Exemptus potest resignare.
- 2 Exemptus debet renunciare coram Papa.
- 3 Exempti sunt, qui eripiuntur de iurisdictione ordinarij.
- 4 Exempti non tenentur ad ius reuerentiale episcopo.
- 5 Concilium Tridentinum dat auctoritatem episcopis in exemptos.
- 6 Exemptio a proprio episcopo est odiosa.
- 7 Causae iustae ex quibus subditus potest se eximere a iurisdictione episcopi.
- 8 Casus in quibus exempti etiam regulares per Concilium Tridentinum subijciuntur episcopis.
- 9 Curati debent populum sibi commissum pascere.
- 10 Nemo potest admittere praesentatos nisi praeuio examine per episcopum facto.
- 11 Concursum in beneficijs curatus sit per episcopum.
- 12 Monasteria in quibus non viget regularis obseruantia subijciuntur episcopis.
- 13 Hospitalia etiam laicorum sunt subiecta episcopo.
- 14 Regulares sunt subiecta episcopo quo ad collationem ordinum.
- 15 In causis matrimonialibus omnes subduntur episcopo.
- 16 Clausura monasterium commendatum est episcopo.
- 17 Regulares approbantur per episcopos ad confessiones.
- 18 Regulares sunt subiecti episcopo quo ad praedicationem & processiones.
- 19 Sub verbo ordinarij comprehenduntur omnes habentes iurisdictionem.
- 20 Vbi Concilium Tridentinum nominat ordinarios non intelligit solum de episcopis.
- 21 Marcus Antonius Bizonus Episcopus Fulginaten. & Nynius in Regno Neapolitano.
- 22 Vicarius comprehenditur sub verbo ordinarij.
- 23 Vicarius habet ordinariam iurisdictionem.
- 24 Canonici recipiunt passivam interpretationem a iure communi.

Vndecimo quero, an exemptus possit resignare beneficia quae obtinet? Respondeo posse pro ut scribunt glo. in capit. si Abbatem, de elect. lib. 6. vbi Fran. numer. 1. Calde. conf. 2. de renunc. Petr. de Perus. in tract. permut. 2. par. q. vlt. & hinc conclusio* communiter ab omnibus recipitur.

Declara, vt huiusmodi resignatio non possit fieri coram episcopo & alijs ordinarijs, sed coram Summo Pontifice, gl. in d. c. si Abbatem, verbo si Abbatem & verbo deferendi de elect. li. 6. vbi* communiter doctore Card. Zabarel. conf. 112. dub. 5. Calder. d. conf. 3. Pauin. de off. & potest. cap. se vacan. par. 2. quaest. 2. sub nu. 16. Mandos. in prak. signat. grat. titu. resignationes colu.

pen. ver. exempti. Rot. decis. 4. n. 1. de renuc. in antiquo Et exempti sunt, qui eripiuntur de iurisdictione ordinarij, glo. in c. cum olim. 1. de priuileg. Gemin. in c. si Papa, eod. tit. in 6. Dec. conf. 113. num. 7. & conf. 151. num. 2. Oldrad. consil. 172. Card. Paris. consilio 95. v. lum. 4. vbi late quomodo concedatur & acquiratur & ideo exempti non tenentur ad ius reuerentiale episcopo Put. decis. 115. lib. 3. Sed quia exemptiones perurbationem in eorum iurisdictione excitat, & exemptis occasione laxioris vitae sibiere dignoscuntur, ideo Concilium Tridentinum c. 1. sess. 34. de reform. non obstantibus, quibuscunque plenam tribuit auctoritatem episcopis tanquam Apostolicae Sedis delegatis super exemptos & sic super Acolithos, Comites Palatinos, Protonotarios, Capellanos regios, ac similes, & vult quod nihil ex priuilegijs concessis eisdem intelligatur esse ordinarijs detractum, namque exemptio a proprijs episcopi iurisdictione est odiosa, & stricte accipienda, Host. in summ. de priuileg. vers. quid operetur nu. 9. vers. regulariter autem, Abb. in c. cum capell. num. 5. de priuileg. Bellam. conf. 20. col. 4. Ber. conf. 24. num. 8. cum sequen. lib. 1. Crauer. conf. 132. nu. 2. not. in c. sane, de priuileg. Io. Pap. in summ. tit. de execut. contra. inltr. vers. alijs rationibus, Innoc. in c. ex ore, de priuileg. Bald. in margar. in verb. exempti, Card. in clem. 2. §. ab olim. 2. q. de sepult. iusta tamen causa se eximen di a iurisdictione episcopi iudicatur si est lis inter episcopum & subditum, vel constaret de fauore episcopi, Cassad. decis. vlt. per totum de priuileg. Bal. in l. 2. ff. de his qui sunt l. vel alien. iur. vbi habes genera fauoriarum, ita censuit sacra congregatio Conc. 7. Iulij 1575. & ob hanc causam vide pluries concedi exemptionem a sacra congregatione Episcoporum.

Sunt & alij casus in Concilio Tridentino in quibus exempti etiam regulares subijciuntur iurisdictioni ordinarij, primo, vt exemptione non obstante teneantur qui animarum curam exercent quibusdam anni temporibus p se, vel per alios si legitime impediti fuerint populum sibi commissum pascere salutaribus verbis c. 2. sess. 5. Secundo subduntur in certis casibus, quo ad correptionem, non obstante priuilegio personali cap. 3. sess. 6. de reform. & c. 4. sess. 14. Tertio subduntur eisdem in causis ciuilibus mercedum & miserabilium personarum, etiam si a Sede Apostolica certum iudicem deputatum habeant & in alijs casibus si certum iudicem deputatum non habeant c. 14. sess. 7. Quarto subduntur eisdem, vt nemo quantumuis priuilegia tus admittat praesentatos, nisi praeuio examine per episcopum facto, cap. 13. sess. 7. Quinto in approbatione ad beneficia curata per concursum, ca. 18. sess. 24. de reform. Sexto subduntur eisdem monasteria etiam commendata, Prioratus, & praepositurae in quibus non viget regularis obseruantia, ut ab eis visitari possint per annos singulos c. 8. sess. 21. Septimo, vt data negligentia superiorum illius regulae subijciantur post monitionem d. c. 8. in fi. sess. 21. Octauo subduntur eisdem hospitalia etiam laicorum exempta, vt ab eisdem possint visitari, ca. 8. sess. 22. Nono regulares exempti subduntur quo ad collationem ordinum, ca. 10. sess. 22. Decimo subduntur, vt cogantur venire ad Conc. ca. 2. sess. 24. de reform. vnde decimo ratione visitationis, & correctionis in ecclesijs secularibus, c. 9. sess. 24. Duodecimo subduntur exempti in causis matrimonialibus & criminalibus, c. 20. §. ad haec, sess. 24. de reform. nisi habeant iurisdictionem priuatiue ad episcopos vel sim memorabilem pro se consuetudinem, vt censuit sacra congregatio ad illum tex. Decimo tertio subduntur

16 tur omnes exempti quo ad claustrum sanctimoniam, ubi violata fuerit restituenda, vel ubi inuoluta fuerit conferuanda, cap. 5. fess. 25. de regular. Decimo quarto subduntur quo ad confessiones audiendas, cap. 15. fess. 23. Decimo quinto quo ad praedicationem, cap. 2. fess. 5. c. 4. fess. 24. Decimo sexto quo ad processiones publicas, cap. 13. fess. 25. de regular. Decimo septimo quo ad festa interdicta, c. 12. fess. 25. de regul.

19 Et sub uerbo ordinarij intelligo omnes habentes iurisdictionem ordinariam, ut tradit Gemin. in c. 2. in princ. de constit. in 6. Siluestr. in verb. excom. nu. 92. Abb. in cap. cum ad ecclesiarum, num. 1. de offi. ord. Bellam. conf. 30. Bero. conf. 24. lib. 1. Dec. conf. 12. r. col. 1. Abb. in c. vt fam. num. 6. de senten. excom. & sic non solum episcopi, sed & alij habentes ordinaria iurisdictionem, ad not. in c. cum episcopus, de offic. ordina. lib. 6. Abb. in cap. conquerente, & cap. dilectus eod. tit. Ideo ubi Concilium remittit aliquid explicandum & exequendum ab ordinario, vel eius arbitrio, qui habent iurisdictionem ordinariam possunt exequi huiusmodi decreta indistincte, ut habetur in capitul. 1. & 2. fess. 5. in cap. 2. & 3. fess. 6. in capit. 5. 6. 7. 8. 14. & 15. fess. 7. in cap. 1. 4. & 5. fess. 14. in cap. 9. fess. 21. in cap. 1. 25. & 11. fess. 22. i. cap. 1. 8. 17. fess. 23. in capitul. 1. 2. 7. & 8. fess. 24. de reformat. matrimon. in cap. 4. 5. fess. 25. de reform. ex quo dicebat alias excellentissimus dominus meus, & praceptor D. Marcus Anto. Bizonus nunc dignissimus Episcopus Fulginaten. & Nuncius Sedis Apostolicae in Regno Neapol. quod in Concil. Trident. sub uerbo ordinarius comprehenditur Vicarius Episcopi, quia habet ordinaria iurisdictionem, ac dicitur ordinarius, Bart. in l. 1. §. ab eo, nu. 1. vers. quod patet. ff. quis, & a quo appell. Rot. dec. 1. de offic. vic. in nou. Bald. in cap. si instrumenta, de fid. instru. Gemin. in cap. Romana, num. 5. in fin. vers. item officiales, de appellat. in 6. & ibi Anch. col. 5. post medium, Alex. in rubr. ff. de offi. eius, num. 15. fess. 1. nu. 2. alios cumulat Roland. conf. 46. nu. 28. lib. 1.

* Communis opinio, teste Abb. in cap. si quis contra clericum, nu. 29. de foro competen. & in quaest. 1. r. num. 10. de offic. deleg. & tamen canones posteriores recipiunt ipsam interpretationem a iure communi, l. 1. §. lex Falcidia, ff. ad leg. Falcid. l. si serui vestri C. de noxal. l. vti. §. in computatione C. de iure deliberan. c. cum dilectus, de consuetu. Bart. in l. omnes populi, in 3. q. 6. questionis principalis, ubi * communiter doct. ff. de iust. & iur. Idem Bart. in dict. l. 1. §. lex Falcidia, dominus meus Cardin. Paris. in rubr. ff. de oper. nou. nunc. num. 76.

DVODECIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Femina non potest habere beneficium ecclesiasticum
- 2 Femina est incapax ordinis.
- 3 Femina potest habere dignitatem, & administrationem.
- 4 Femina fit Abbatisa & Priorissa.
- 5 Abbatisa habet dignitatem in suis moniales, & quae doque extra.
- 6 Abbates habent dignitatem cum administratione.
- 7 Abbas potest visitare.
- 8 Abbatisa alijs committit visitationem extra monasterium.

- 9 Abbatisa equiparatur Abbati.
- 10 Abbatisa eligitur confirmatur & benedicitur.
- 11 Patiens defectum in naturalibus non potest eligi in Abbatisa.
- 12 Dispositum in Abbate habet locum in Abbatisa.
- 13 Summus Pontifex potest facere Abbatisas.
- 14 Femina potest habere praelaturam.
- 15 Abbatisatus est beneficium feminarum.
- 16 Clem. ad compefcendum, de se q. poss. habet locum in l. Abbatisa.
- 17 De prouisione Abbatisatus non soluitur annata, sed datur rochetum.
- 18 De raro accidit ut Abbatisa renunciet.
- 19 Femina potest renunciare Abbatisatum, quem obtinet etiam in fauorem.
- 20 Regula de triennali habet locum in Abbatisa.
- 21 Verbum quicumque tam masculinum, quam feminam comprehendit.
- 22 Regula de infirmis comprehendit Abbatisam cedentem.
- 23 In Italia Abbatisa non potest renunciare in fauore.
- 14 Abbatisa non plus triennio potest esse in Italia.

Decimo quaro, an foemina possit resignare dignitatem ecclesiasticam quam obtinet? Pro intelligentia huius questionis, est sciendum quod foemina non potest habere beneficium ecclesiasticum, nam cum foemina sit incapax ordinis ecclesiastici, ut est omnium approbata sententia per consequens erit incapax beneficij ecclesiastici, & haec est catholica sententia contra, haesim Quintilianorum, & Pepsianorum, qui mulieribus sacerdotium committebant, ut tradit D. August. in lib. de haeresib. cap. 28. Rebuff. in tract. de pacif. posses. numero 312. Alfonso Hoied. de incompat. benef. par. 1. ca. vlt. num. 73. Hoc autem procedit in beneficijs simplicibus, & curatis, ut tradit Rebuff. d. tract. de pacif. num. 5. in fi. Namque potest habere beneficium habes in se dignitatem, & administrationem, ut probat tex. in c. in demeritibus §. verum, de elect. in 6. ubi hoc notat cõter doctores, & praesertim Gemin. 2. nota. scilicet Abbatisatum, vel Prioratum, seu quocunq; alio nomine nuncupetur quae praeficitur monasterijs Monialibus habens dignitatem cum administratione, tradit Bartol. in leg. prima numero 34. C. de dignita. libro. 12. ubi dicit, quod Abbatisa habet dignitatem cum administratione nõ solũ. in suas moniales sed etiam quandoque extra, quia habent castra, & similia. Rebuff. de pacif. posses. col. 2. glof. & Bald. in l. generali per illum tex. C. de sacrosan. eccle. Dec. in l. factine, num. 10. ff. de regul. iur. sicuti Abbates habent dignitatem cum administratione, ut est tex. in cap. vt apostolicæ, de priuileg. in 6. in vers. ex propria auctoritate, & in clem. etli principalis, de rescrip. ubi Card. in 1. q. Gemin. & alij in cap. Pastoralis, eod. tit. & hoc est clarum, ut dicit Felin. d. cap. mem. inimus, n. 5. in fin. Ideo debet visitare, doctores communiter in clem. attendentes, de stat. regul. non tamen per ipsas, nam cum claustrum exire non possint alijs committent visitationem, ut habetur in extrauag. vas electionis, Pauin. in tract. de visitat. q. 33. Cuch. in inl. canon. in titu. de visit. lib. 1. cap. 2. num. 15. Hinc Abbatisa in administratione equiparatur Abbati, Bal. in c. 1. in princ. colum. 2. Abb. in cap. 1. de his quae fiunt a praedidem Abb. in cap. vlt. num. 5. de stat. regulari Fu.

* sc. de

sc. de visit. lib. 2. cap. 18. num. 62. & est * comunis opinio. Hinc Abbatisa eligitur confirmatur, & benedicitur d. cap. in demeritibus, de elect. lib. 6. glo. Card. & alij * omnes in clem. attendentes, de stat. regul. Felin. d. cap. mem. inimus, sicut Abbas, c. 1. de supplend. praelat. negligentia Hinc patens defectum in naturalibus non potest eligi in Abbatisam, glof. in d. cap. in demeritibus verb. canonicam, de elec. glo. in d. clem. attendentes verb. rationabilis ubi late Card. Zabarell. q. 1. in §. statuius. & tandem dispositum in Abbate habet locum in Abbatisa Abb. per illu. tex. in cap. vit. de stat. Monach. Ias. conf. 140. col. 2. lib. 2.

* Ideo scribunt * communiter doctores posse summũ Pontificem concedere huiusmodi dignitatem in titulu vel administrationem faciendo illam Abbatisam, seu Priorissam, aut Praepositam, vel Praefectam perpetua, Sarn. in regul. de uien. q. 3. Mandos. de inl. q. 3. nu. 1. & sic possunt habere praelaturas, Rebu. de pacif. poss. num. 4. Abbatisatus igitur est beneficium non masculorum, sed feminarum Gammar. dec. 24. manuscrip. ubi refert fuisse * decisum coram Petra sancta, quod lata sententia contra Abbatisam esset locust clem. ad compefcend. de sequest. poss. & fruct. scilicet ut contra eam fiat sequestratio, die 29. Aprilis 1523. tum quia est beneficium, tum etiam quia militat ratio ne bona dilapidentur. Hinc dicit Sarn. regu. de val. q. 3. de stylo non solui * annam de prouisione Abbatisatus, sed vnum rochetum. His praemissis deueniendo ad propositam questionem quae de raro accidit teste Sarn. de inl. q. 6. concludo foeminam habentem dignitatem in titulum, vel administrationem. Ita Summo Pontifice posse resignare illam dignitatem etiam ad fauorem alterius. Ita Sarn. de inl. relign. q. 3. col. 2. Mandos. in cad. reg. q. 6. & ita in vpa * Tullen. Abbatisatus coram Camillo fuit resolutus, teste Crecent. dec. 173. contra lib. 1. in manuscrip. ubi foemina resignauerat coram Papa Abbatisatum in fauore cuiusdam monialis reseruata pensione ducatorum viginti, & regressu.

Hinc hoc casu habet locum regulae trienn. ut si foemina possederit per triennium pacifice dignitatem ecclesiasticam non possit molestari in possessione, neque in petitorio, ut tradit glo. C. de. Balthien. in titu. de pacif. poss. Sarn. de trien. q. 3. Rebuff. de pacif. posses. in 1. ampliat. num. 3. nam verbum quicumque positu in reg. de trien. tam masculinum, quam foeminam comprehendit, ait diuus, ibi, quicumque accipere debemus ita masculu, quam foeminam, ff. de iur. sic. l. quicumque & ibi Alber. & alij C. de seruis fugit. glo. in clem. 1. vers. quicumque de decimis, & in clem. 1. de sepult. glof. in cap. generali de elect. lib. 6. Ias. in l. si quis id quod ff. de iur. dict. omni iudic. Dec. in reg. foeminae ff. de regul. iur. & si foemina possunt habere praelaturas consequens est, ut si eas possederint, cum colorta titulo per triennium non molestentur, c. mulieres de iud. lib. 6.

Hinc etiam hoc casu habet locum reg. de inl. relign. vt post Sarn. q. 6. Madol. q. 3. in d. regula, & ibi scripti.

Hodie autem huiusmodi resignatio ad fauorem in Italia non admittetur, cum ex constitutione 84. Gregor. XIII. incipien. exposcit debitum, sub datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anno Piscatoris die 1. Ianuarij 1583. Pontif. anno XL. sit statutum vt Abbatisa, & aliae Praefectae monasteriorum monia lium in Italia consentiens ad triennium tantummodo eligatur cum primum Abbatisa aut aliae Praefectae

hae habentes in vitam, huiusmodi regimini & administrationi monasteriorum, cesserint etiam apud Sedem Apostolicam, vel decesserint, & ratio huius constitutionis satis elicitur ex principio ibi, *Perpendente signatur varia, & multiplicia damna quibus plerumque asciuntur monasteria monialium quae per Abbatisas aut alias praefectas perpetuas reguntur, econtra vero Abbatisas, & alias praefectas triennales scientes se lapsi triennio suae administrationis rationem esse reddituras ac sperantes de bonis gestis laudem promereri penam vero si males gesserint metuentes maiori studio ac diligentia regimen & administrationem monasteriorum sibi commissorum gerere, & c.* & haec constitutio hodie est in uiridi obleruantia. Limita tamen nisi admittatur resignatio cum derogatione.

DECIMAETERTIAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Volentes ingredi religionem possunt resignare eorum beneficia.
- 2 Ingressus in religionem in anno probationis de iure communi potest resignare.
- 3 Ingressus religionis causa probationis non inducit vacationem beneficij.
- 4 Renunciatio beneficij per nouitium debet fieri ante duos menses professionis.
- 5 Decretum Concil. Trid. c. 16. fess. 25. de reg. habet locum etiam in renunciatione beneficij.
- 6 Multi parum religiose intrant in religionem, & ideo facile egrediuntur.
- 7 Episcopus non potest conferre beneficia renunciata per nouitios obtenta nisi emissa professione.
- 8 Durante nouitiatu Vicarius deputabitur in beneficio curato.
- 9 Decretum d. c. 16. Concil. Trid. habet locum in eo qui renunciat intuitu ingressus.
- 10 Professio sit post annum completum.
- 11 Annus nouitiatus debet esse continuus.
- 12 Nouitiatus potest compleri cum licentia extra monasterium.
- 13 Eius professione inducitur tacita vacatio beneficiorum.
- 14 Exiens monasterium cum dispensatione non potest obtinere beneficium quod ante habebat.
- 15 Episcopus ingrediens religionem non poterit redire ad eundem episcopatum.

Decimo tertio quaro, an volentes ingredi religionem possint resignare eorum beneficia etiam in fauorem, communis opinio est affirmatiua, quam tenuit Imol. post alios in cadmonet. num. 7. de renunc. Innocens. Hostien. & Abb. num. 22. in cap. post translationem, eod. tit. glo. in cap. beneficium verb. assensus de irregul. lib. 6. Maiol. de irregular. lib. 3. c. 9. col. 2. & pbat in cap. Gonaldus 17. q. 1. in cap. ex transmissa de renunc. lib. 1. ad petitionem resignauit eidem, & in d. c. beneficium, de regular. lib. 6. & hoc aliquando exprimitur in supplicatione pro causa vt dicam infra lib. 7.

Dubium tamen est, an ingressus religionem possit in anno probationis in distincte resignare beneficium, in cap. beneficium de regular. lib. 6. uidetur probare quod

re. quod sic dum inquit Bonifacius VIII. *Beneficium illius qui religionem ingreditur non est intra probationis annum alicui conferendum, nisi ad id ipsius ac cedat assensus.* pondero verba, nisi ad id & c. ergo potest renunciare, & consentire, vt alteri conferatur, & ibi Gemin. nu. 1. not. quod ingressus religionis causa probationis non inducit vacationem beneficij & n. 3. not. quod monachus intra annum probationis non est priuatus velle, & nolle. Maiol. autem de irregul. li. 3. c. 6. col. 2. tenet contrarium non posse fieri & mouetur ex Concil. Triden. c. 16. l. 25. de regu. dum dicitur ibi. *Nulla quoque renunciatio, aut obligatio ante facta etiam cum iuramento, vel in fauorem cuiuscunque cause pia valeat nisi cum licentia episcopi vel eius vicarij fiat infra duos menses proximos ante professionem, ac non alias intelligatur effectum suum sortiri nisi sequuta professione, aliter vero facta etiam iurata sit irrita & nullius effectus.* quod decretum habere locum etiam in renuntiatione beneficij sapienter censuit Sacra Congregatio Concilij. Ex quo colligitur esse faciendam de consensu superioru ante duos menses professionis, idque non caret ratione, ne temere quis renuntiet dum est nouitius, & postea contingat carere beneficio, & monachatu si forte non admittatur ad professionem, vel ipse nolit postea professionem emitte iuxta ea quae scribit Abb. in c. ex trasmissa num. 5. de renunc. nam aliqui parum religiose intrant religionem, & ideo ingressi facile egrediuntur ad not. per D. Thom. 2. 2. q. fin. art. 1. Nauar. in co. 1. de regular. in princ. nu. 7. Ex quo etiam colligitur tepiscopum non debere conferre illa beneficia, nisi facta professione, & respondit plures Sacra Congregatio, ex quo cessat disputatio doctorum de quibus per gloss. in cap. statuimus verb. quid dare vers. sed pone de regular. per doctor. in d. c. beneficium. Veru si beneficium est curatum, ne interim patiat cura animarum detrimentum, seruietur per aliquem vt dicitur in d. cap. beneficium de regul. lib. 6. in fin. ibi. *Sed interim eidem beneficio per alium deserui debet assignata sibi congrua de ipsius prouentibus pensione.* qui seruiet non vsque ad tempus determinatum in d. c. beneficium, sed omnino vsque ad tempus emissa professionis vt tradit Maiol. loc. cit. ex dicto cap. 16. Concil. Triden. l. 25. de regular. quod decretum ex congregationis sententia habet locum etiam quando quis renuntiat ante ingressum, sed intuitu ingressus religionis, nam videtur renuntiatio facta in fraude, & hoc quando ille non habet aliunde ex quo viuere potest, vel est ordinatus ad titulum illius beneficij, nam his casibus renuntio non debet admitti nisi habeatur certitudo de professione, & eo modo vt dictum est, & de stylo exprimitur in supplicatione, Emilla autem professione quod fit post annum completu, in cap. 15. l. 5. de regular. & annus debet esse continuus Nauar. conf. 52. de reg. nu. 2. & potest compleri cum licentia extra monasterium Nauar. d. conf. 52. num. 4. & consil. 41. num. 3. de regul. conf. 10. de cler. non residen. num. 3. etiam in consilio Pontifice inducitur tacita renunciatio & vacatio beneficiorum, ob tentorum ab eo qui emittit professionem, D. Tho. 2. 2. q. ult. art. 7. Abb. in cap. quod Dei de stat. monach. Siluestro. verb. religio. 2. q. 8. facit tex. in cap. 21. l. 25. de regular. ex quo potest colligi ratio.

15 Vnum tamen quod est notandum non omittam, quod si ille qui emittit professionem obtinuit a Summo Pontifice ex aliqua causa, vt possit exire clauitro & degere in habitu clerici secularis, ac habere benefi-

cia, non tamen potest obtinere illud quod habebat ante professionem, & ea de causa dimisit Innoc. Ho. Abb. num. 22. in c. post translationem de renunc. sequitur Maiol. d. lib. 3. c. 6. col. 2. vers. sunt autem & facit tex. loquens de episcopo in c. hoc nequaquam 7. q. 6. l. 1.

DECIMAEQVARTAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Habentes vnde viuere possunt renunciare libere si non sunt constituti in sacris ordinibus.
- 2 Per contractum matrimonij fit tacita renunciatio beneficiorum.
- 3 Constitutus in sacris ordinibus non potest renunciare nisi habeat vnde viuatur.
- 4 Vbi est eadem ratio ibi idem ius statuendum est.
- 5 Ordinatus ad aliquod beneficium non potest illud renunciare.
- 6 Clausula habens aliunde & c. respicit substantiam gratiae.

Ecimo quarto quaero, an possit resignare beneficium, qui non habet aliunde ex quo possit viuere Distingue, aut est in minoribus ordinibus, constitutus, aut in sacris. Primo casu admittitur renunciatio etiam si non habeat aliunde vnde viuatur,

ita de stylo tradunt practici expeditores, siue renunciatio fiat coram ordinario in casibus permissis, siue coram Summo Pontifice, cum hi possunt tacite etiam renunciare contrahendo matrimonium, c. 1. vbi omnes de cleric. coniug. D. meus Card. Paris. consil. 40. num. 3. vol. 4. Caput. decif. 215. num. 2. par. 1. communis opinio teste Euerar. consil. 111. circa princ. Clar. lib. 5. recep. senten. q. 73. vers. clericus. Couar. super 4. decret. par. 2. c. 6. §. 3. nu. 5. Secundo casu quando est in sacris ordinibus constitutus & resignatio de stylo omnibus noto non admittitur, nisi resignans habeat aliunde, vnde viuatur, prout dicitur in constitutione Pij V. §. 8. incipien. Quanta anno 3. ibi. *Sed nec horum ullus sacro ordine mancipatus, nisi religionem ingressus valeat villo modo beneficium, vel officium ecclesiasticum resignare nisi aliunde ei sit, quo in vita possit commode sustentari,* quae constitutio quamuis loquatur de ordinarijs, & non de resignationibus admittendis in curia, prout verba sonant, & fuit dictu in Rot. contra informantes in vna Lucan. coram R. P. D. Orano Auditore Rotae doctiss. 5. Decemb. 1586. tamen ratio ne clerici in opprobrium ordinis mendicent militet etiam hoc casu, vnde idem erit statuendum, vulg. & communi l. illud ff. ad leg. aquil. Accedit quia si quis est ordinatus ad illud beneficium, & hoc casu nequaquam potest fieri renuntio, nisi habeat vnde viuatur, vt disponit sacrum Concil. Triden. cap. 2. de reforma. l. 2. r. & in renuntiatione apponitur clausula, quia habet aliunde vnde viuere, de stylo quae clausula respicit substantiam gratiae, vt fuit dictum coram Orano 5. Decembris. 1586. in dicta Lucana, & late dixi lib. 2. q. 6. & de

& de stylo dicitur in supplicatione habens aliunde vnde viuatur, vt facilius admittatur, & dicam infra lib. 7.

DE CIMAESEXTAE QV AESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Criminosi qui non sunt priuati ipso iure possunt renu- ciare etiam ad fauorem alterius.
- 2 Pro graui duntaxat crimine imponitur poena priua- tionis.
- 3 Priuatio non irrogatur ipso iure.
- 4 Homicida venit priuandus.
- 5 Nullum crimen regulatiue inducit priuationem ip- so iure.
- 6 In omni crimine requiritur declaratoria iudicis.
- 7 Priuandus facit fructus suos.
- 8 Criminosi possunt resignare etiam lite pendente.
- 9 Accusatione pendente nihil potest inuouari.
- 10 Criminosi possunt permutare pendente iudicio.
- 11 Criminosi possunt renunciare etiam post receptas pro- bationes, & conclusam in causa.
- 12 Paria sunt licem esse finitam & conclusam in causa.
- 13 Vallet argumentum ab equiparatis vbi est in omnib.
- 14 Lata sententia non possunt produci instrumenta.
- 15 Post conclusum in causa possunt instrumenta produci
- 16 Iudex potest interrogare etiam post conclusum in causa.
- 17 Criminosus potest renunciare post sententiam a qua appellauit.
- 18 Appellatio suspendit iurisdictionem iudicis & senten- tiam.
- 19 Appellatione pendente nihil est innouandum.
- 20 Appellatio extinguit iudicatum.
- 21 Spoliatus post appellationem restituitur.
- 22 Collatio facta per priuationem, ante transitum senten- tia priuationis in rem iudicatam est nulla.
- 23 In renuntiatione quae fit post priuationem debet fieri mentio priuationis.
- 24 In renuntiatione criminosi debet fieri mentio iudicij cepti.
- 25 In impetratione facienda est mentio criminis, alias impetratio nulla.
- 26 Taciturnitas qualitates ignoratae imprimit subreptio- nem.
- 27 Si crimen inquisitum indignum non reddidit de non est facienda mentio in impetratione.
- 28 Atroci poena condemnatus potest renunciare.
- 29 Sententia perperui carceris non inducit priuationem beneficij.
- 30 Priuatio beneficij non fit nisi expresse dicatur.
- 31 Condemnatus de homicidio non videtur priuatus be- neficij, si in sententia nihil dicatur.
- 32 Imputatus etiam de crimine parricidij potest renun- ciare.
- 33 Priuatus ipso iure non potest renunciare.
- 34 Resignatio facta per criminosum ignorantem illud be- neficium etiam ab alio impetratum valida est.
- 35 Resignatio facta per criminosum scientem impetratio- nem factam per tertium est inualida.
- 36 Decretum irritans annullat.
- 37 Renunciatio facta in prauidicium alterius videtur fa- cta in fraudem.
- 38 Criminosus potest simpliciter renunciare etiam post presentatas bullas impetrationis expeditas per tertium.
- 39 Condemnatus debet renunciare vt vitet infamiam.
- 40 Facilius dispersat Papa cum criminoso voluntarie ce- dere, quam cum priuato.

DECIMAEQVINTAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficiarius tenetur reficere ecclesiam vetustate collapsam.
- 2 Beneficiarius equiparatur vsufructuario.
- 3 Vsufructuarius tenetur conseruare bona sibi conce- ssa ad vtendum.
- 4 Non potest fieri resignatio, vt beneficiarius non te- neatur ecclesiam reparare.
- 5 Non debet admitti renunciatio episcopi facta vt eui- tet onera.
- 6 Vassallus non potest renunciare feudum, vt non te- neatur ad seruitium.
- 7 Emphyteuta non potest renunciare vt non teneatur ad onera.
- 8 Patronus non potest renunciare iuripatronatus.
- 9 Patronatus non potest renunciare iuspatr. in his qua-e concernunt fauorem ecclesie.
- 10 Hodie admittitur renunciatio illius qui debet resi- cere.

Ecimo quinto quaero, quia habens beneficium tene- tur reficere ecclesiam, vt vetustate collapsam, & de- structam, cap. 1. & c. de his. de eccles. edific. Ca- pol. de ferui. vrb. an. praed. cap. 59. num. 14. col. ult. Paul. de Cittatin. in tra- ct. de iurepat. in 5. prin-

art. num. 173. & est communis opinio teste Io. Petr. Surd. conf. 62. num. 4. vbi alios citat, cum equiparetur vsufructuario, not. in c. prenti de off. ord. lib. 6. c. re- quisiuisti de testam. & vsufructuarius tenetur in bo- no statu conseruare bona sibi concessa ad vtendum, l. 1. §. haec tenus ff. de vlt. l. 2. C. de vlt. An possit re- signare, vt non teneatur ad reparandam ecclesiam, t- dirutam? Respondit Lambertin. negatiue tract. de iu- repat. lib. 3. in 5. art. primae quaestiois principalis nu. 2. quia haec non videtur causa sufficiens, iuxta ea quae scribunt Hofst. & Abb. in cap. nisi de renunc. & ad hoc facit tex. in c. vno. 10. q. 3. cum ibi notat. in gl. & alijs doctis. qui loquuntur de episcopo volente renunciare, vt euitet onera, vt non admittatur. Ita etiam vassallus non potest renunciare feudum, vt non teneatur ad seruitia quae debentur domino, glo. ordinaria in cap. 1. §. similiber de capit. qui cur. vendit. Iaco. de Beluis. & Nicol. de Neapolitan. in ca. primo, de vassall. qui contr. consil. & ceter. ita etiam emphyteuta, Specul. de feud. §. quoniam vers. 28. Bald. in c. 1. §. calidis, de prohib. feud. alienat. in vltibus feud. Comprobatur et, quia licet patronus possit renunciare iuripat. c. signi- ficat de testib. c. vno de iurepatro. lib. 6. hoc tamen procedit quatenus consideratur eius prauidicium, c. ad Apostolicam de regul. non autem potest renuncia- re patronatus in eo quod concernit fauorem ecclesie, scilicet quatenus tenetur ecclesiam defendere Car. Za- barell. conf. 123. colum. 3. vers. ad tertium. Verum ho- die de stylo admittitur huiusmodi renunciatio, vt vi- demus tota die, & in hoc nullum sit dubium.

- 41 Post renūciationem huiusmodi factam a criminoso in dex ad vltiora procedet ob interesse impetrantis.
- 42 Post mortem litigantis aliquando proceditur.
- 43 Criminosi possunt renunciare per procuratores.
- 44 Criminosi possunt renunciare coram or dinario.
- 45 Criminosi possunt renunciare etiam in fauorem.
- 46 Post iudicium ceptum & conclusum in causa criminosa non potest renunciare ad fauorem.
- 47 Renunciatio post iudicium ceptum ad fauorem censetur dolosa.
- 48 Criminosus non potest renunciare ad fauore post scitiam impetrationis facta a tertio.
- 49 Criminosus post scitiam impetrationis facta a tertio non potest permutare.
- 50 Habens beneficium vnitum non potest illud permutare.
- 51 Per impetrationem videtur impetranti ius quaesitum
- 52 Dispensatio facta lite pendente in prauidicium alterius non valet.
- 53 Limita, nisi esset concessa dispensatio, non obstante impetratione.
- 54 Criminosus non potest renunciare etiam simpliciter cum Papa in litteris prouisionis narrat beneficium vacare.
- 55 Assertio Papae afficit beneficium.
- 56 Papa non creditur vbi agit de tertij prauidicio.
- 57 Beneficium criminosis potest impetrari in euentum priuationis.
- 58 In impetratione certo modo impetrans petit committi alicui vt constituto de delicto priuet & conferat.
- 59 Si impetrans narrat plura delicta omnia tenetur probare.
- 60 Impetratio certo modo est frequens.
- 61 Non est necesse, vt impetrans certo modo se obliget ad panam talionis, sed sufficit quod se obliget ad panam extraordinariam.
- 62 In impetratione certo modo solet concedi clausula de creti irritantis.
- 63 In huiusmodi impetratione solet dari alia clausula.
- 64 Causa impetrationis certo modo solet committi extracuriam, & in curia, cum ibi commissum est delictum.
- 65 Causa impetrationis certo modo dicitur psonata.
- 66 An mortuo criminoso beneficium debeatur impetranti.
- 67 Impetranti certo modo non obstat regula Cancellarie de annali.

Decimo sexto quero an criminosi, qui non sunt priuati ipso iure, sed veniunt priuati, & declarati priuati, possint resignare eorū beneficia in fauorem.

In hoc constituas regulam affirmatiuā posse, vt scriptum reliquerunt Butr. conf. 43. nu. 2. & 3. Gemin. conf. 105. Rot. decif. 5. de re iudic. per Bisignett. Petr. de Anchar. in cap. de regularibus num. 1. de simon. Crescent. decif. 227. regula. lib. 1. in recollect. manus. Boer. decif. 205. & 206. Thom. Ferrer. cant. 44. Roffiniac. de benef. c. 21. Robert. Lancelott. de atten. par. 1. cap. 5. colum. 2. Gabriel. confil. 196. num. 1. in fin. num. 12. lib. 1. vbi dicit hoc esse certi iuris Felin. in c. inquisitionis col. 3. de accusat. & in cap. per tuas el primo num. 5. de simon. Sarn. in regul. de annal. q. 42. nu. 3. & in regul. de subrogand. collig. q. 7. nu. 2. Crescent. dict. decifio. 227. regula lib. 1. vbi loquitur in homicida, Put. decifio. 223. lib. 2. Gamm. de auctor. leg. a later. lib. 10. nu.

- * 321. & 338. & hanc opinionem esse receptam frequentiore Doctorū schola attestatur Roffinia c. de benef. cap. 20. num. 5. & ita tota die practicitur.
- * Nam sicuti pro omni crimine non imponitur poena depositionis & priuationis beneficij, sed pro graui dumtaxat, cap. inuentum. 16. q. 7. cap. tua de poenis cap. si constitit, & quod ibi notat Abb. in 3. not. de accusat. gloss. vltim. in cap. 1. de cap. Monach. gloss. 1. in cap. sicut el. 2. de iureiurand. Abb. in dict. cap. tua de poen. & in cap. vt fama per illum text. de sent. excōmun. Dec. post alios in c. at si clerici nu. 223. & 224. de iudic. Rebuff. in prax. benef. tit. de mod. amitt. benef. num. 61. Ita & tunc priuatio non irrogatur ipso iure, & sic criminosus non est priuatus ipso iure, sed uenit priuandus iudiciali calculo, cap. clerici, qui cler. vel vouen. cap. dudum 1. de elect. cap. ex literis, & cap. vlt. de excess. cap. per tuas de simon. Abb. in nostris de concess. prab. Fel. in c. quærlā de iureiu. Cape. Tholofa. decifio. 436. est communis opinio de qua attestatur Roffiniac. d. cap. 20. de benef. colum. 1. & habemus exemplum in homicida, qui quicquid voluerint alij, vera, & magis communis opinio est, vt non priuetur tunc veniat priuandus per sententiam, Innocen. in c. cum nostris de concess. praben. Bal. in l. cum fratres ff. de his quib. vt indig. Preposit. in c. studeat dist. 50. col. vltim. de communi attestantur Anan. in cap. inquisitionis nu. 3. Felin. num. 2. de accusat. Sarn. in c. 1. num. 7. de rescrip. lib. 6. & in regul. de annal. q. 42. Diaz in prax. Canon. c. 88. col. penult. Clar. lib. 5. recept. sentent. §. homicidium ver. de iure autem Canonico, Gabriell. confil. 196. num. 7. lib. 1. Put. decifio. 133. lib. 3. & Periurium Gemin. confil. 105. col. 2. & est communis opinio, & regulariter alia Innocen. in d. cap. cum nostris de concess. praben. nam communiter nullum crimen inducit priuationem ipso iure, Ioa. Selu. de benef. part. 3. q. 2. nu. 9. Gabriell. d. confil. 196. nu. 4. l. 1. paucis exceptis, de quibus per Rebuff. in prax. tit. de mod. amittend. benef. co. 1. 2. & 3. nu. 65. & diximus supra, & requiri declaratoriam iudicis in 6** Tomni crimine est magis communis opinio de qua attestatur Burlat. conf. 14. num. 18. vol. 1. facit Moedan. dec. 272. & ideo qui venit priuandus facit fructus suos, Ant. de Burg. in c. canonum statuta num. 265. de constit.
- 8 Amplia primo hanc conclusionem procedere et lite pendente, vt quia pendebat iudicium super criminibus commissis, nam hoc non obstante possunt criminosi resignare eorum beneficia, & collatio inde sequuta valet. Rot. dict. decifio. 5. de re iudic. per Bisignet. gloss. in c. 2. verb. finita vt lit. pend. lib. 6. Prob. in addit. ad Ioan. Monach. in c. ad Apostolicam, num. 10. de re iudic. lib. 6. colligitur ex Gemin. & Boerac Ferrer. locis preallegatis, Ant. de Burgos in cap. canonū statuta num. 310. de constitut. Rebuff. in regul. de in fir. resign. q. 12. nu. 19. & in prax. titu. de mod. amittend. benef. num. 51. Ferrer. conf. 283. num. 1. in facti contingentia respon. Hieronym. Gabriell. conf. 196. maxime num. 12. lib. 1. Aufser. in addit. ad decif. Tholof. 336. ad med. & ita fuit decifum in Rot. in vna Parmen. parochial. coram domino de Rubeis 12. Iunij 1562. vt refert Robert. Lancelott. in d. tract. de attēt. par. 1. c. 5. num. 7. & secundum hanc opinionem conclusit Senatus Parisien. teste Roffiniac. de benef. capi. 20. num. 5. & 6. & ita Rotam obseruare attestatur Gondisal. quem ad hoc refert & sequitur Petr. And. Gammar. de auctor. leg. a lat. lib. 10. num. 337.
- * Et hoc est mirabile, cum inquisitione vel accusa-

- 9 tione pendente nihil possit inouari, c. olim, & ibi gloss. de accus. gloss. in §. 1. de hered. instit. in Institut. Rom. in l. post contractum. ff. de donat. & est communis opinio doct. sententia.
- 10 Ita accusatus de crimine pendente lite potest pmutare, Nauar. conl. 2. de accusationibus, & est communis opinio.
- 11 Amplia secundo, procedere vt possint renunciare dicti criminosi pendente iudicio, etiā post receptas probationes, & cōclum in causa, vt tenuit Ant. de But. in c. dudum in 2. num. 1. ver. nota consilium de elect. & ibi Abb. col. 4. ver. nota pen. & Anch. in 22. nota. Boer. decif. 206. num. 3. Rebuff. in prax. in titu. de mod. amittend. benef. nu. 51. Ferrer. conf. 283. nu. 1. & huic opinioni ad stipulantur placita Senatus Parisien. teste Roffiniac. de benef. c. 26. n. 12. Idq; probatur in d. c. dudum in 2. in fi. de elect. ibi tandem cum non restaret nisi proferenda sententia, idem tam iuri (si quod ei competere videbatur) quā liti cessit spontanea voluntate, cuius cessionem diximus admitti dā. ex quibus verbis colligitur fuisse admissam cessionē post conclusum in causa, nam inquit tex. quod nō restabat aliud, nisi proferenda sententia. facit etiā tex. & quod ibi notat in c. 2. de in integ. rest. & ob id alibi d' quod non solum ante conclusum in cā, sed et post q's soluēdo nō expectata s'ia cuitat Ifamiā, Bar. in l. fi. reus, Bal. not. 3. Paul. de Call. col. 2. ff. de pcur. Et hæc opinio tenenda est, quia Fel. in c. per tuas, col. 2. in fi. ver. fallit nu. 5. de Simon. tenuerit contrariū allegando Inn. in c. veniens de renunc. cuius opinionem sequuntur Roffiniac. de benef. c. 20. num. 10. 11. & 12. 13. & 14. Rob. Lancel. de attent. c. 5. nu. 13. Nec obstat argumentum per eos adductum, qd' paria sunt litem fesse finitam, vel conclusum in causa, q' pene, ibi, qui iam lege Cornelia damnatus esset, vel cum futurum pospiceret vt damnaretur, ff. de manumiss. quamuis indubitati, C. de adult. Bal. in l. error in 2. q. ver. faduerte, & in 3. q. C. de iur. & fact. ignor. Dec. in l. edita n. 73. C. de edend. Nāq; respondetur argum. ab æquiparatis procedere vbi equiparatio est in omnibus, & per omnia, ad plene tradita p. doct. in l. 1. ff. de leg. 1. sed hæc non est vniuersalis, & perpetua, quia lata sententia non possunt in illa iustitia produci instrumenta, Imperatores ff. de re iudic. post tamen conclusum in causa postunt produci, c. cum dilectus, de her. instr. rursus lata sententia nō dicitur amplius iudex iudex postquam ff. de re iudic. Ang. conf. 296. ad fi. & tamen post cōclum in causa omnibus patet iudicem esse, alias non posset profere sententiam: item exceptio prope sententiam seu perueniens conualidat iudicium, non tamen sententiam l. quod in diem in princ. ff. de petit. hered. superueniens autem post conclusum in causa admittitur Felin. c. causa quæ col. 1. de testib. secus post sententiam, l. admonendi ff. de iureiuran. & ideo cum inter pretaret c. 1. de iud. defendi iudicem posse interrogare et post conclusum in causa, vt tenuerunt Ant. de But. Imol. Aret. & alij vt per Dec. num. 36. 37. & 2. lecl. num. 27. in d. c. 1. Oldrad. conf. 327. Alex. in l. 4. §. hoc autem iud. num. 7. ff. de dam. infect. Neuzā. conf. 5. num. 25. Ruin. conf. 30. col. 1. lib. 4. magis cōmunis opinio teste Dec. d. c. 1. num. 41. nec obstat l. qui pene, quia eadem ratio defraudandi fiscum militat vtroq; casu, ac etiam in l. quamuis, vt per Alex. in l. 3. §. seruis ff. de acq. poss. & tradit clegiter Menoc. de arb. iud. cal. 51.
- 12 Et hæc opinio tenenda est, quia Fel. in c. per tuas, col. 2. in fi. ver. fallit nu. 5. de Simon. tenuerit contrariū allegando Inn. in c. veniens de renunc. cuius opinionem sequuntur Roffiniac. de benef. c. 20. num. 10. 11. & 12. 13. & 14. Rob. Lancel. de attent. c. 5. nu. 13. Nec obstat argumentum per eos adductum, qd' paria sunt litem fesse finitam, vel conclusum in causa, q' pene, ibi, qui iam lege Cornelia damnatus esset, vel cum futurum pospiceret vt damnaretur, ff. de manumiss. quamuis indubitati, C. de adult. Bal. in l. error in 2. q. ver. faduerte, & in 3. q. C. de iur. & fact. ignor. Dec. in l. edita n. 73. C. de edend. Nāq; respondetur argum. ab æquiparatis procedere vbi equiparatio est in omnibus, & per omnia, ad plene tradita p. doct. in l. 1. ff. de leg. 1. sed hæc non est vniuersalis, & perpetua, quia lata sententia non possunt in illa iustitia produci instrumenta, Imperatores ff. de re iudic. post tamen conclusum in causa postunt produci, c. cum dilectus, de her. instr. rursus lata sententia nō dicitur amplius iudex iudex postquam ff. de re iudic. Ang. conf. 296. ad fi. & tamen post cōclum in causa omnibus patet iudicem esse, alias non posset profere sententiam: item exceptio prope sententiam seu perueniens conualidat iudicium, non tamen sententiam l. quod in diem in princ. ff. de petit. hered. superueniens autem post conclusum in causa admittitur Felin. c. causa quæ col. 1. de testib. secus post sententiam, l. admonendi ff. de iureiuran. & ideo cum inter pretaret c. 1. de iud. defendi iudicem posse interrogare et post conclusum in causa, vt tenuerunt Ant. de But. Imol. Aret. & alij vt per Dec. num. 36. 37. & 2. lecl. num. 27. in d. c. 1. Oldrad. conf. 327. Alex. in l. 4. §. hoc autem iud. num. 7. ff. de dam. infect. Neuzā. conf. 5. num. 25. Ruin. conf. 30. col. 1. lib. 4. magis cōmunis opinio teste Dec. d. c. 1. num. 41. nec obstat l. qui pene, quia eadem ratio defraudandi fiscum militat vtroq; casu, ac etiam in l. quamuis, vt per Alex. in l. 3. §. seruis ff. de acq. poss. & tradit clegiter Menoc. de arb. iud. cal. 51.
- 13 Declara, vt tunc fiat renunciatio simpliciter, prut

- 17 loquitur d. c. dudum. vt infra dicitur.
- 17 Amplia tertio, et si si lata sit sententia priuationis contra inquisitum, vt si appellauit d. sententia nō obstante possit renunciare beneficium, Roffi. in tract. de benef. c. 20. n. 6. vbi refert ita fuisse iudicatum in Sen. Paris. Rebuff. in prax. benef. tit. de mod. amitt. benef. nu. 52. ver. ideo resignatio bona est, vbi attestat ita obtinuisse episcopum Vticen. in magno consil. p. resignacionem cuiusdam scelct. priuati, & ita in facti contingentia respondit idem Rebuff. conf. 82. nā ibi accusatus de crimine graui post sententiā priuationis beneficij a qua appellauit resignauit: corā Sum. Pont. & Papa contulit Titio, & ordinarius alteri, q. rebatur vter illorum præferendus esset? cōsultus Rebuff. respondit præferendum prouium a Papa, quia potuit resignare appellatione pendente, & refert ita fuisse iudicatum, & ratio est, quia appellatio suscipit iurisdictionem iudicis, & sententiam ipsius a qua provocatum est Lap. alleg. 2. D. meus Card. Paris. cōf. 112. num. 216. vol. 2. & conf. 98. nu. 8. vol. 3. & conf. 28. num. 25. vol. 4. & est communis omnium doctorum sententia, & ideo appellacione pendente nihil est in nouandum, Dec. conf. 197. Marfil. conf. 103. n. 50. & communiter alij. Accedit, quia æquiparantur ista, pendente accusatione renunciare, vel post appellationem intermissam, l. postquam, §. imperator, vt l. nom. caueat. vbi Bar. nam appellatio extinguit iudicium, l. ad fi. ff. ad Turpil. ideo spoliatus post appellationē restituitur, c. si constitit, de accus. & sententia non priuat sine executione, c. graue, de excess. flat. & facit tex. in l. qui a latronibus, §. vlt. ff. de test. per quam leg. hoc fuit determinatum Parisijs. Hinc collati of facta per priuationem ante transitum in re iudicatam, est nulla, esto quod priuatus postea nō appellauerit, vt fuit resolutū 29. Octobris 1540. corā Martican. teste Moed. decif. 148. Papa, in vna Brachinonen. p. reb. & canonicatus, Put. decif. 30. lib. 1. & in vna Veronen. coram Ant. Aug. de mense Decēbris 1545. teste Card. S. Crucis decif. 1. manuscr.
- 23 Declarat tamen hanc ampliationem dūmodo fuerit facta mentio priuationis, Rebuff. in prax. titu. de mod. amitt. benef. n. 52. in fi. contrarium tamē tenuit idem Rebuff. d. conf. 82. num. 7. dum respondit non refragari quod nō sit facta mentio Papæ de priuatione: nam Papa postquā ad resignacionem istius contulit, contulisset melius si hoc expressum fuisset, & q' in ducunt Papam ad facilius concedendū, non debent necessario exprimi, Fel. in c. nostra, de rescrip. prior tamen sententia verior, & securior mihi videtur.
- Amplia quarto, vt possit fieri hmoi resignatio et non facta mentione de accusatione, vel inquisitione (si iudicium pendet) Rot. decif. 5. in princ. ante nu. 1. de re iud. per Bisignet. Contraria tamen opinio mihi videtur vera, vt debeat fieri mentio criminis, & p. cessus incepti, alias renunciatio sit nulla, quod tenet Gem. conf. 105. col. vlt. ver. ex his potest, Rebuff. d. tit. de mod. amitt. benef. num. 52. in fi. sicuti in impetratione faciendi per inquisitum de crimine debet fieri mentio inquisitionis, alias impetratio est nulla, vt consuluat Gasp. Cald. conf. 20. incip. pendente inquisitione tit. de prab. Io. Selu. de benef. 3. par. q. 1. num. 152. Fel. in c. postulasti, col. 4. ver. declara etiā, de rescrip. Menoch. de arbit. Iud. cal. 202. nu. 37. D. meus Card. Paris. conf. 136. nu. 38. vol. 4. & conf. 96. num. 18. eod. vol. Cald. conf. 4. de accusat. Lancel. de attent. c. 5. num. 28. & 29. & est cōis opinio, & ratio est, quia taciturnitas & qualitatis ignorata imprimis
- 24
- 25
- 26

subreptionem, quia iuri alterius praedudatur, c. con-
 flitutus, de rescripta Gemin. loco citato, quod decla-
 27 rarem non procedere quoties crimen si enunciantem
 indignum non redderet, nam tunc non requiritur ut
 fiat mentio inquisitionis, siue accusationis, sicuti nec
 etiam in impetratione hoc calu debet fieri mentio,
 Bellam. dec. 697. num. 5. Curt. Iun. conf. 27. colum. vlt.
 * & communiter doct. & hac ratione procedit deci. 5.
 Bisignet. antedict. nam ut ibi dicitur fuit ille condem-
 natus ad perpetuos carceres, ex quo non datur priua-
 tio, ut dicitur infra.

Amplia quinto, posse criminosum renunciare be-
 neficia, quae obtinet etiam post sententiam, si ex illa
 28 non fuit priuatus beneficijs, etiam si fuerit atrocis poe-
 na condemnatus, ut quia fuit condemnatus ad perpetu-
 um carcerem, nam nihil ominus post talem senten-
 tiam potest beneficium resignare, & collatio inde se-
 quuta valet, Rot. dicta decif. 5. de renunciat. per Bisig-
 net. Sarn. regula de ann. q. 42. col. 3. vlt. & tamen n. 4.
 vbi dicit in casu dec. Rot. fuisse factam renunciatio-
 nem beneficij per priuandum post inquisitionem, ac
 post sententiam perpetui carceris latam contra ho-
 micidam, ac etiam post acceptationem expectantis,
 & nihil ominus concludit validam esse renunciatio-
 nem de ingt. Sarn. dicta decifio in duobus differt a. cof.
 Anto. de Butr. Primo quia ibi renunciatio fuit facta
 post sententiam, in consuetem Anto. de Butr. ante sen-
 tentiam priuationis. Secundo quia ibi nulli prouisum
 fuerat ante renunciatioem, licet quidam expectans
 acceptauerit, sed in cons. Butr. fuerat facta prouisio a
 Papa ante renunciatioem cum decreto irritant. & ni-
 hilominus dicit Butr. quod valet renunciatio, si ignora-
 uit prouisionem Papae, & ratio est, quia beneficium e-
 29 adhuc suum, & cum sententia perpetui carceris non in-
 ducatur priuationem beneficij, quae debet exprimi spe-
 cialiter in sententia, sicut in c. qualiter & quando su-
 per verbo diminutionem, vers. credimus, de accusat.
 ita per sententiam latam super crimine non est quis
 30 priuatus beneficio, nisi fuerit hoc expressum in sen-
 tentia, cap. qualiter 2. de accus. Bal. in leum fratrem,
 C. quibus ut indig. Anan. in c. vlt. colum. in 1. de ho-
 mic. Rebuff. in prax. de mod. amit. benef. num. 64. & est
 * communis opinio. Ideo in vna Faentinen. coram.
 * D. A. quen. fuit resolutum, quod condemnatus de ho-
 micidio, sex quo in sententia non erat apposta priua-
 tio beneficiorum antea obtentorum, non erat priua-
 tus iure in beneficio ante homicidij condemnatione
 sibi competenti, & per consequens potest agere con-
 tra possessorem telle Put. decif. 233. lib. 2.

Amplia sexto, etiam in crimine grauissimo, namq;
 in crimine parricidij hoc firmat Gabriell. conf. 196. li.
 1. nisi illo crimine priuatio beneficij ipso iure esset ir-
 33 rogata absq; talia declaracione, c. 1. §. sacri, vbi Gemin. de
 homic. li. 6. Abb. i. c. iter, circa fin. de excess. plat. Reb.
 in prax. tit. de mod. amit. benef. nu. 65.

Amplia septimo, vt criminosus possit renunciare
 beneficia, quae obtinet, etiam post impetrationem suo-
 rum beneficiorum factam ab alio, & valida erit resi-
 gnatio, si ignorans impetrationem renunciasset bona
 fide, Ant. de Butr. conf. 43. Rot. d. decif. 5. de re iudic.
 per Bisignet. Sarn. de ann. q. 42. col. 3. vlt. & tamen
 circa hoc num. 4. Boer. decif. 205. nu. 7. Roffiniac. de be-
 nat. c. 2. nu. 1. & 2. Lancel. de attent. c. 5. nu. 10. & est
 * communis opinio.

Si autem sciebat impetrationem factam esse ab a-
 35 lii, tunc renunciatio facta per ipsum in fauorem ali-
 cuius esset inualida ob clausula decreti irritantis posi-

36 tam in impetratione facta per tertium, c. tibi qui de
 rescrip. lib. 6. c. dudum, de preb. cap. 1. de concess. pben.
 lib. 6. Butr. dicto conf. 43. numero. 1. Boer. dic. numero
 8. Lancello. dicto numero 10. Gamm. de auctor. leg.
 a later. lib. 10. de dispens. num. 336. & est communis o-
 37 pinio, & quia tunc videtur facta in fraudem, & in pre-
 iudicium iuris illi tertio acquisiti, Ioan. Anan. in c. 3.
 de collat. detegen. Barbar. conf. 12. colum. 1. 5. lib. 1.

Amplia octauo, vt criminosus possit sua benefi-
 38 cia resignare simpliciter etiam post praesentatam impe-
 trationem suorum beneficiorum factam ab aliquo, &
 iudicium capium, etiam si ex deductis veniat priuan-
 dus, vel verisimiliter existimet esse priuandum, vt tra-
 dunt Gemin. dicto conf. 105. col. 1. vers. quod ad primu
 cum alijs, vt per Ferratu. caut. 44. Prob. ad Io. Mona-
 ch. in c. Apostolica, n. 10. de re iudic. li. 6. Boer. d. dec.
 205. nu. 7. vers. quamuis. Sarn. de ann. q. 42. col. 3. vlt.
 propositione, & est communis opinio, pro qua facit
 c. dudum, el. 2. de elect. vbi electus cessit iuri & liti, cu
 non restaret nisi proferenda sententia, & cap. ex litte-
 ris, de exc. pra. l. vbi episcopus criminosus renunciat,
 & c. vlt. cod. tit. vbi episcopus qui voluit interdictu
 cessit, & c. cum nohis de excess. pben. vbi et episcopus
 criminosus renunciat ppositura, & c. p. tuas, de Simon.

Et haec est cautela optima ad euitandam infamia,
 39 quae ex condemnacione resultat, lathletas, v. l. de his.
 qui not. infam. c. cum, & c. de re iudic. lib. 6. Rot. deci.
 5. de re iudic. in antiquior. per Bisignet. & hanc caute-
 lam dant Gemin. dicto conf. 105. col. 2. vers. cautela si
 bi esset utilis, Ant. de Butr. in c. dudum, col. penult. in
 fin. vers. nota conf. de elect. Felin. in inquisitionis, col.
 1. in fi. de accus. Io. Selu. in tract. de benef. pa. 3. q. 2. cu
 alijs, vt per Butr. dicta dec. 205. nu. 7. vers. in mmo, Re-
 doan. de simon. mental. par. 4. c. 10. n. 57. & prodelt. qa
 40 Papa cum criminoso voluntarie cedente facilius di-
 spensat, quam cum non cedente voluntarie, Abb. com-
 muniter receptus in cap. post translationem sub. n.
 12. vers. nota quod facilius de renunc. vbi allegat, c. si
 licuius, de elect. Sed propter hanc renunciatioem sim-
 pliciter factam iudex non celebrat iudicio, sed ad vl-
 41 teriora procedet propter inter esse impetrantis, Io.
 And. post Host. in d. c. per tuas, sup. glof. vlt. de simon.
 Gemin. d. conf. 105. col. 2. vers. tamen licet, Sarn. de
 ann. q. 42. col. 4. vers. sed modo, facit glof. in cap. 2. vlt.
 lit. pend. & cap. si electio, de elect. li. 6. & quia non est
 42 nouum, vt in aliquibus casibus etiam post mortem im-
 petrantis procedatur, tot. ti. c. si reus vel accusat. mor-
 fuer. tot. tit. C. si pend. app. c. ex parte, de arbit. c. 1. & 2.
 vt lit. pend. lib. 6.

Sarn. autem in reg. de ann. q. 41. nu. 4. v. rf. sed mōdi
 cit quod Card. Simonet. olim Rota Auditor affirmat
 hoc consilium Gemin. non esse verum, & quod
 * viderat saepe in Rota seruari decif. 5. de re iud. in anti-
 quior. per Bisignetum, & conf. 43. Ant. de Butr. qui Bi-
 43 signet. & Ant. de Butr. tenent non posse fieri renuncia-
 tionem post impetrationem factam ab alio quoties
 hoc scit possidens beneficiu: tu concordat, vt consilium
 Gemin. procedat ut possit renunciare simpliciter, decif.
 Rot. & cof. An. de Butr. vt nō possit renunciare i fauore
 43 Amplia nono, vt nō solum hoc possit per se, sed et
 per procuratores: nam & criminosi possunt constituere
 re procuratores ad renunciandum beneficia, Rot. di.
 decif. 5. de re iud. in antiquior. per Bisignet. ante nu. 1.
 Rebuff. & Lancel. d. c. 5. n. 6. & est communis opinio.

Amplia 10. vt possit fieri hmoi resignatio nō solum
 44 corā Papa sed etiam coram ordinario, Marian. Socc.
 Sen.

Sen. super 2. par. decret. lib. 5. decret. num. 3. fol. 87.

Amplia vndecimo, vt possit fieri huiusmodi resi-
 45 gnatio per criminosum coram Papa, etiam si ad fau-
 rem alicuius, Ferrat. d. caut. 44. num. 2. vers. dic quod
 cautela est, Roffiniac. d. c. 20. de benef. num. 5. vbi at-
 testatur hanc esse communem opinionem, quam te-
 nent generaliter multi ex doctoribus allegatis.

Limit. 1. hanc ampliationem, vt possit resignare ad
 46 fauorem si quotiescunque iudicium esset inceptum,
 & testes recepti, ac conclusum in causa, vt nihil resta-
 ret nisi proferenda sententia, & ita intelligo Felin. in c.
 per tuas, el. 1. sub num. 5. de renunc. Roffin. dic. tract.
 de benef. c. 20. num. 8. vbi allegat Modern. Parisi. de
 infir. resign. & ibi Roffiniac. expresse loquitur de re-
 nunc. in fauorem, cum dicat, si quis velit renunciare
 coram Sum. Pontifice, amico suo, & num. 14. respō-
 dit iuribus allegatis in cōtrarium, & hoc vult Boer.
 d. decif. 205. num. 7. vers. quamuis, & est * communis
 * opinio, & ratio est, si quia tunc renunciatio esset do-
 47 losa, & malitiosa, argum. c. 2. de renunc. lib. 6. & elide-
 retur iudicium, iuxta ea quae late scribit more solito
 Barb. conf. 1. 1. col. 1. 3. lib. 1. vbi expluribus rationibus
 annullat quandam renunciatioem factam per Pet-
 rum ad fauorem Infantis Regni Portugalliae, quae
 rationes cessant in renunciatioe simplici.

Limit. 2. hanc ampliationem, vt non possit renun-
 48 ciare ad fauorem alicuius post scitiam impetratio-
 nis facta a tertio de suo beneficio, vel eius presenta-
 tionem, & ita intelligo Butr. d. conf. 43. nu. 1. Boer. d.
 decif. 205. num. 8. Lancel. de attent. c. 5. num. 10.

Ita in simili criminosus post impetrationem sui
 49 beneficij factam ab aliquo non potest illud benefi-
 cium permutare, Alex. de Antilla in rep. c. licet, de rer.
 permut. lib. 6. quam refert & sequitur Gemin. qui se-
 cundum hanc opinionem respondit d. cof. 105. col.
 2. vers. quo ad secundum, Boer. d. decif. 105. num. 6.
 Staphil. & Rebuff. quos refert & sequitur Lancel. de
 attent. c. 5. num. 14. Quamuis contrarium tenuerit
 Sarn. de ann. q. 42. num. 1. Et mouetur Gem. quia il-
 le debet priuari virtute mandati Apostolici, & ex di-
 50 spositione iuris communis ex quo beneficium debe-
 terit impetranti, cuius est qualitas ad illud ergo non
 poterit permutari cum alio ne excludat ius illius, ita
 habens beneficium vnitum si alteri non potest illud
 permutare, Fed. de Senis in tract. de permut. benef. q.
 13. quae ratio viget in casu nostro cum renunciatio in
 fauorem habeat vim permutationis, Ptolom. decif.
 51 102. in manus. & quia per impetrationem videtur
 impetranti ius qualitatum ad rem quo ad beneficiu
 inquisiti in casu in quem constitit eum esse dignu
 priuatione: nam quando rescriptum refertur ad be-
 neficia demonstrata respectu certae personae loci, vel
 ecclesiae, per tale rescriptu queritur ius ad re quo ad
 illa beneficia de qua vacatione speratur. c. si postqua
 c. quoda de praeb. lib. 6. c. vlt. de concess. praeb. co. lib.
 & quia tale beneficium vt affectum pro impetrante
 potest, tamen is vt dixi simpliciter renunciare, Gem. d.
 * conf. 105. col. 2. vers. quo ad primu, & est * cois opin.
 52 Hinc dispensatio facta lite pendente in praedi-
 cium alterius nō valet id est illius qui impetrauit, cer-
 to modo, & inflat p priuatione, Inn. Io. And. & alij
 in c. dudum el. 2. de elect. Archid. in c. si quis presby-
 ter dist. 50. Spec. tit. de dispensa. §. qualiter vers. sed vt
 detur, Gamm. de auct. leg. a later. lib. 10. de dispens.
 num. 317. cum seq. vbi dicit non obstante dispensa-
 * tione beneficium deberi impetranti, & est * commu-
 nis opinio doctorum, quam etiam tenuit Gemin. d.

conf. 105. col. vlt. vers. ex premissis Rebuff. in prax. de
 mod. amit. benef. num. 54. nisi Papa non obtinente
 53 tali impetratione dispensaret, Gem. d. conf. col. vlt.
 vers. & ex premissis Rebuff. loc. cit. nu. 53. & 54. quia
 est dominus beneficiorum, vt est trita & communis
 * conclusio.

Vltimus limita, vt criminosus non possit renun-
 ciare, neque impliciter, neque in fauorem quoties
 Papa in literis prouisionis beneficijs facte ad fauore
 54 illius qui impetrat certo modo narrasset vacare be-
 neficium propter tale crimen, licet in veritate illud
 crimen non inducat priuationem ipso iure, ita Sarn.
 de ann. q. 42. n. 5. vers. limitare, quia talis assertio Pa-
 55 papae adeo beneficium afficit, quod renunciari nō po-
 test, vt dicit Petr. de Anch. conf. 293. in cip. vltra alia,
 quem sequitur Felin. in c. 2. col. 3. & in c. nonnulli col.
 17. de rescrip. & in c. inquisitionis, col. 3. de accusat.
 quam conclusionem declararem quoties Papa id fa-
 ceret motu proprio: nam alias fecus, vt late per Iaf.
 56 conf. 86. in cip. redemptoris, col. 5. lib. 3. nam vbi agi-
 tur de tertij praedictio si Papae non creditur, vt no-
 tet Felin. in c. cum a nobis de testib. Paul. de Cast. cof.
 46. lib. 2. Gem. conf. 53. Dec. conf. 151. col. 4.

Ex quibus cōtat beneficium criminosi posse im-
 57 petrari in euentum priuationis, Rot. decif. vlt. vt lit.
 pend. in nou. Anto. de Butr. d. conf. 43. Boer. d. decif.
 205. col. pen. & vlt. & decif. seq. num. 4. Gem. d. conf.
 105. col. 2. Gam. de auct. leg. a later. lib. 10. de dispē.
 58 nu. 33. vbi dicit impetrantem petere committi ali-
 cui iudici vt consilio de crimine priuet, & in euen-
 tum priuationis conferat illi Sarn. de ann. q. 42. nu.
 1. & de collig. subrog. q. 7. num. 6. vers. item, vbi di-
 cit, quod quando impetrans narrat plura delicta per
 priuandum perpetrata, postea in conclusione petit
 committi probis viris, vt si eis de premissis, vel alte-
 ro premissorum constitit dictum N. priuent, & c.
 semper consueuerunt illa verba altero premissorum
 59 casari: namque tenetur impetrans illa omnia proba-
 re, & haec impetratio vocatur certo modo, vt docet
 60 * communis praxis: nam quotidie hoc modo si impe-
 trantur beneficia, vt omnibus nō num. est, in qua im-
 petratione solet apponi conditio postquam N. suū
 aduersarium accusauerit sese in forma iuris inscrip-
 61 serit, quo casu satis est si vt impetrans se obliget ad
 poenam extraordinariam arbitrio Rota, & sic nō re-
 quiritur poena talionis, vt fuit resolutū in Rota in vna
 * Ispalen. * benefic. de Carmona Lunae 13. Februarij
 1581. corā bon. mem. Cantuccio. facit quod scribūt
 62 Cresc. decif. 161. in manus. Praepos. in c. 1. nu. 13. &
 14. 2. q. 8. Et datur clausula decreti irritantis, vt docet
 Ant. de Butr. d. conf. 43. Lancel. de attent. c. 5. nu. 10.
 * & alij cōiter supra allegati, & de stylo * cōiter appo-
 nitur. In hac etiam impetratione solet obtineri clau-
 63 sula, quod si resignatio N. priuandi cedat in fauorem
 impetrantis, quae solet cōcedi post primam priuatio-
 nis sententiam non antea, vt tradunt Rebuff. de in-
 fir. relig. in prax. q. 12. nu. 19. in fi. Lancel. d. tract.
 de attent. c. 5. n. 14. ideo dicit glossator Cancellariae, vt
 refert Sarn. de subrogan. collig. n. 2. quod datur sub-
 rogatio isto modo, vt si contigerit praedictū priuan-
 dum lite hmoi pendente mori, vel cedere, quod tali
 casu dignetur impetrantem ad illud subrogare. Et cā
 64 haec non solet committi in curia nisi delictū fuerit
 ibi perpetratum, vel priuatus redideat in curia, Sarn.
 65 de subrogan. collig. q. 7. num. 6. & dicitur pprofana,
 nō beneficialis glof. in c. 2. verb. finita, vt lit. ped. lib.
 6. Sarn. de subrog. collig. quae 7. numer. 2. & de

ann. q. 42. col. 1. ac impetrans tenetur probare delicta ad poenam talionis vel saltem ad poenam deffamatio nis. Sarn. d. q. 7. de subrog. collig. nu. 6. in fin. quod in tellige eo modo, ut dictum est supra nu. 61.

Dubium tamen est, si dum iudicium agitur con tra homicidam, vel alium criminofum, ut priuatur, ip se criminosus moriatur, an qui impetrauit beneficiu debeat illud habere, vide decif. Rota. vlt. vt. t. penden. in nou. vbi disputat hunc articulum. Capel. Tholosan. decif. 436. Sarn. de ann. q. 42. col. 5. Gondifal. in tract. de legat. p. 1. q. 14. col. 15. Gamm. in eo. tract. nu. 321. vique ad nu. 351. vbi dicit quid* obseruat Rota, Rof. finiac. de benef. cap. 2. r. num. 7.

An vero dicto impetranti in forma iuris qui petit aliquid priuari propter crimen, obftet regula Cæcel lare de annal. R. ot. * tepe tenuit negatiue, vt p. Sarn. d. regul. 42. de ann. col. 2. limita in priuato ipfo iure, vt tenuit R. ot. die 29. Octobris 1529. coram Staphilco in vna* Placent. Capellania.

DECIMAE SEPTIMAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Senex potest resignare.
- 2 Senes possunt resignare coram Papa & ordinarijs.
- 3 Renunciatio senis plus debet iustificari, quã iuuenis.
- 4 Senectus est defectus habens in se labores & dolores.
- 5 Senectus habet plura incommoda.
- 6 Senex parum presumitur viuere.
- 7 Renunciatio senis fraudulenta est nulla.

Decimo septimo que ro, an senex possit resignare beneficia? Respondeo posse, Sarn. de iur. relig. q. 7. col. penul. in fi. gloss. C. oc. Basilien. in ita. de col lat. in verb. permuta- tioni, quã ad hoc re fert & sequit. Gúliel. Rouill. de iur. & iur. p. 2. c. 14. sub nu. 2. Archid. in c. nihil 7. q. 1. Mandol. in regul. de infr. q. 4. n. 7. & communiter alij.

Amplia vt non solum senes possunt resignare corã Summ. Pontif. sed etiam coram ordinarijs, vt colligitur ex constitutione Pij. V. de qua infra dicitur, & est communis opinio.

Declarat vt renunciatio senis debeat plus iustifica ri quam iuuenis, nãque difficilius admittitur resigna tio senũ quam iuuenũ, vt dicit glo. dicti Conc. Basilien. quã refert Galie. Rouill. dic. p. 2. de iust. & iur. c. 14. nu. 2. cum senectus fir defectus habens in se labo res, & dolores, Abb. in c. magn. e. col. 2. de vor. & df. senex, quã se nesciens, Archid. in c. ranta, distin. 86. & habet plura incommoda, vt habetur in Salutt. in Iu gurtin. in Liutio lib. 5. ab vrbe condita, & late illa enu merat Iatyricus Iuuenal. Iatyr. 10. Plin. lib. 7. c. 10. & ideo parum presumitur viuere, Archid. in c. nihil 7. quãlt. 1. Catald. de Boncomp. in tract. de Conc. trãll. Basilien. col. 3.

Limit. secũdo, nisi renunc. senis eslet facta fraudo lenter ita Sarn. d. q. 7. de infr. relig. col. penult. in fin.

DECIMAE OCTAVAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Nemo potest cogi ad renunciandum.
- 2 Nemo cogitur permutare.
- 3 Inuitus nemo transfertur de vna Ecclesia ad aliam.
- 4 Nemini facit iniuriam qui ius sum prosequitur.
- 5 Nemo cogitur inuitus beneficare.
- 6 Nemo cogitur donare, vendere, ac emere.
- 7 Quisque rei suae est moderator & arbiter.
- 8 Nemo cogitur recipere beneficium.
- 9 Abbas & Episcopus non possunt cogi renunciare.
- 10 Nemo cogitur acceptare Cardinalatum.
- 11 Cardinalatus aliquando fuit recusatus.
- 12 Ex causa quis cogi potest ad renunciandum.
- 13 Ex causa cogitur quis permutare.
- 14 Ex causa potest quis inuitus transferri.
- 15 Ex causa quis cogitur vendere.
- 16 Causa facit recedere a regulis iuris.
- 17 Criminosus cogitur renunciare.
- 18 Episcopus ob crimina cogitur cedere Episcopatum.
- 19 An Papa simoniacus possit cogi renunciare remis sue.
- 20 Illiteratus cogitur renunciare.
- 21 Episcopus ignarus litterarum potest cogi renunciare episcopatum.
- 22 Ratione scandali quis potest cogi renunciare.
- 23 Ratione scandali quis priuatur beneficio.
- 24 Ratione scandali quis inuitus transfertur.
- 25 Ratione scandali multa sunt quae alias non fierent.
- 26 Episcopus ex scandalo potest priuari.
- 27 Tempore schismatis quid fiat?
- 28 Antipapa cogitur cedere.
- 29 Propter irregularitatem potest quis cogi renunciare etiam si sit praelatus.
- 30 In casibus in quibus praelatus potest priuari potest et cogi renunciare.
- 31 Dicente utilitate ecclesiae potest cogi quis renunciare.
- 32 Propter utilitatem ecclesiae quis transfertur de vna Ecclesia ad aliam.
- 33 Propter utilitatem ecclesiae cogitur quis permutare.
- 34 Ob utilitatem ecclesiae quis cogitur res suam alienare.
- 35 In casibus in quibus cogitur renunciare, ei debet dari recompensio vt priuat.
- 36 Cogitur renunciare quis in casu c. quia diuersitatem de concess. praeb.
- 37 Cedens in manibus non habentis facultatem cogitur postea renunciare.
- 38 Non licet illegitimis habere beneficia vbi eorum patres habuerunt.
- 39 Tali casu, aut pater, aut filius tenetur dimittere.
- 40 Abbatissa debet habere 40 annos.
- 41 Abbatissa non potest praefici duobus monasterijs.
- 42 Abbatissa potest habere duo monasteria annexa.
- 43 Abbas non potest praefici duobus monasterijs.
- 44 Senes & infirmi non possunt renunciare.
- 45 Remedium vt cogatur beneficiarius cedere est subsidiarium.
- 46 Praelatus infirmus irrevocabiler non potest cogi cedere.
- 47 Episcopus cui fuit commẽdata parochialis non potest cogi illam cedere.
- 48 Petens licentiam cedendi potest cogi renunciare.
- 49 Superior non debet illudi.

50 Presentata

- 50 Presentata postulatione Papa non potest ab ea recedi.
- 51 Penitentia licita est in pluribus casibus.
- 52 Post scientiam superioris penitentia non admittitur.
- 53 Fidem fallere graue est.
- 54 Persona ecclesiastica non debent facere eorum verba irrita.
- 55 Ex pacto nudo datur actio de iure canonico.
- 56 Deus non facit differentiam inter simplicem loquelam & iuramentum.
- 57 Licet variare ante presentatam postulationem.
- 58 Obligatus ad vendendum cogitur vendere.
- 59 Episcopus petens licentiam cedendi cogitur renunciare.
- 60 Vbi militas eadem ratio fit comprehensio.
- 61 Idem ius statuitur vbi est eadem ratio.
- 62 Simplex beneficiarius petens licentiam cedendi ab episcopo cogitur cedere.
- 63 Petens licentiam cedendi per procuratorem cogitur cedere.
- 64 Petens licentiam cogitur cedere, etiam si alteri ius non sit quaesitum.
- 65 Post quaesitum ius tertio non est licita penitentia.
- 66 In electione, & presentatione post ius quaesitum nõ licet penitere.
- 67 Hodie de stylo licita est penitentia post petitam & obtentam licentiam.
- 68 Resignans potest penitere ante praestitum consensum formalem in Camera, vel Cancellaria.
- 69 Dispositio c. quidam de renunc. non seruatur.
- 70 Dispositio d. cap. quidam loquitur etiam de episcopo.
- 71 Summus Pontifex vicem Dei gerit in terris.
- 72 Dignitas episcopalis magna.
- 73 Cardinalatus dignitas maxima.
- 74 Episcopus petens licentiam cedendi cogitur cedere.
- 75 Renunciatio beneficiorum inferiorum fit per supplicationem.
- 76 In stylo fit strictissima interpretatio.
- 77 Stylus contra ius commune limitate intelligitur.
- 78 Stylus non excedit terminos.
- 79 Stylus contra legem non coadiuuatur.
- 80 Consensus requiritur de forma.
- 81 Qua ratione requiritur consensus pro expeditione litterarum.
- 82 Regula de consensibus non habet locum in episcopatibus.
- 83 Episcopatus prouidentur in Consistorio.
- 84 Annus renunciatione episcopatus requiritur consensus, & qui.
- 85 Promissio cedendi facta fraude non ligat.
- 86 Papa tenetur obseruare ius diuinum.
- 87 Iuramentum est de iure diuino.
- 88 Iuramentum seruandum.
- 89 Deus est promissionum obligator.
- 90 Subrogatus sapit naturam &c.
- 91 Pacta seruanda.
- 92 Papa debet habere vnum calamus, & vnam linguam.
- 93 Papa non potest se iuramento absoluere.
- 94 Inter absoluentem, & absolutum est differentia.
- 95 Episcopi non possunt se absoluere a votis.
- 96 Nemo potest impere sibi ipsi.
- 97 Gregorius XII. quid promisi in Conclau.
- 98 Gregorius XII. fuit habitus pro peniuro.
- 99 Papa non tenetur renunciare Papatu, quamuis hoc

- promiserit in Conclau cum iuramento.
- 100 Papa non tenetur obseruare capitula edita in Conclau.
- 101 Factum ab aliquo vti canonico reuocatur ab eodem episcopo creato.
- 102 Promissiones factae a Principe ante electionem reuocantur postea secuta electione.
- 103 Praelatus nõ conuenitur post praelationem de eo quod fecit ante.
- 104 Manuissus non conuenitur ratione negociorum gestorum.
- 105 Propter ingressum religionis quis absoluitur a iuramento & voto.
- 106 Mutatione personarum mutatur status.
- 107 Intes Cardinales sede vacante prohibita sunt pacta.
- 108 Innocentius Papa in nocte sua creationis plures supplicationes signauit.
- 109 In instrumento semper intelligitur excepta auctoritas superioris.
- 110 Iuramentum recipit interpretationem a voluntate iurantis.
- 111 Papa praesumitur iusta causa recedere a iuramento.
- 112 Qui non habet superiorem potest secum dispensare.
- 113 Qui non habet superiorem potest committere alteri absolutionem.
- 114 Deficiente superiore potest quis sibi ius dicere.
- 115 Imperator legem sibi imponit.
- 116 Iuramentum est seruandum quoties habet tres comites.
- 117 Papa habet potestatem a Deo.
- 118 Cardinales nullam habent potestatem in Papa.
- 119 Iuramentum extortum tempore prohibito non valet.
- 120 Iuramentum contra honestatem non est obseruandum.
- 121 Electus in Episcopum potest acceptare absque metu periuurij.
- 122 Iuramentum non reuocandi testamentum est nullum.
- 123 Iuramentum intelligitur praestitum rebus sic stantibus.
- 124 Papa potest expedire citam ardua sine consensu Cardinalium.
- 125 Princeps tenetur seruare pacta licita, & honesta.
- 126 Illicita reputantur quae sunt aduersus dignitatem Pontificiam.
- 127 Princeps non potest tollere ius naturale.
- 128 Princeps ex causa dispensat supra ius naturale.
- 129 Papa dispensat contra iuramentum.
- 130 Papa potest se absoluere sicut absoluit inferiores.
- 131 Papa potest absolui a confessorio.
- 132 Non requiritur absolutio cum nullum est iuramentum.
- 133 Partis citatio requiritur in absolutione a iuramento.
- 134 Papa tenetur seruare pacta edita in Conclau pro se dando schismate.
- 135 Papa tenetur renunciare papatum cum constat habere uxorem.
- 136 Continentia clericorum est de iure positio.
- 137 Reddere debitum est preceptum iuris diuini.
- 138 Ius naturale potius seruandum est quam positium.
- 139 Presbyteri Graeci contrahunt matrimonium.
- 140 Franciscus Romolinus fuit creatus Cardinalis ab Alexandro VI. cum haberet uxorem.
- 141 Resignatio facta coacte est nulla.

I 3 Et quia

Et quia inter has personas aliquae possunt cogi ad resignandum beneficia que obtinent, ideo totam hanc materiam hoc in loco explicare decreui. Et quero decimo octavo, an possit cogi aliquis ad resignandum beneficium, quod obtinet? Regula est negativa t ab omnibus doctoribus recepta, vt nemo cogatur renunciare beneficio, in quo credit ius habere, ita Innoc. in c. licet num. 2. de elect. & alij omnes.

- 1 * bus doctoribus recepta, vt nemo cogatur renunciare beneficio, in quo credit ius habere, ita Innoc. in c. licet num. 2. de elect. & alij omnes.
- 2 Et nemo cogitur ad permutandum beneficium quod obtinet vt scribit Feder. de Sen. in tract. de perm. benef. num. 39. Petr. de Vbald. in eod. trac. num. 62. & est communis opinio.
- 3 Et inuitus nemo transfertur de vna ecclesia ad aliam, vt fuit statutum in Concil. Constant. teste Abbate in c. constitutus, n. 14. de relig. dom. Idem Abb. in c. vlt. de postul. prel. in fi. vbi dicit idem fuisse statutum in Concil. Pisan. & in disputatione incip. episcopus. Et ratio est sequens in Innoc. loco citato, quia ne mini facit iniuriam qui ius suum prosequitur, c. cu ecclesia vult. de elect. vbi omnes.
- 4 Accedit quia nemo cogitur inuitus beneficare, si inuitus nemo in principio, ff. de regulis iuris l. tuto ri ff. de nego. gest. gl. in c. ad reprimendum, de offic. ord. Crauet. conf. 1. n. 1. Nat. conf. 500. veru num. 10. lib. 3. & communiter alij.
- 5 Nec etiam aliquis potest cogi ad donandum, vendendum, & alienandum, nec emere, C. de iure delib. Cor. conf. 1. 5. r. n. 1. vol. 3. & est communis regula, quia quicquid rei quis possidet est moderator, & arbiter, in re mandata, C. mand. vbi omnes.
- 6 Præterea accedat alia ratio posita per Fed. de Sen. & Petr. de Vbald. in citatis locis, quia sicut nemo cogitur recipere beneficium, vel dignitatem ecclesiasticam Innoc. in c. 1. de his que fiunt a maior. par. cap. & in c. qua sit de elect. & cõter est receptum, ita neq; renunciare acceptum, et si habeat annexam dignitatem, vt est in Abbacia, & Episcopatus, vt tradit Abb. in c. ad supplicationem, n. 8. de renun. Rom. conf. 345. nu. 1. et si fit Cardinalatus, vt voluit Cald. cõf. 1. de traslat. Episcop. Abb. in c. vlt. n. 13. de postul. prel. Barb. de pstant. Card. 1. 2. q. Basilica prime partis n. 10. ponentes exemplum in Episcopo Floren. qui volebat acceptare Cardinalatum, & nouissime tpe fel. recor. Greg. XIII. quidam Hispanus noluit acceptare Cardinalatum.
- 7 Limita vt ex causa quis possit cogi ad resignandum beneficium, q. obtinet, Abb. in c. quida in 2. not. & in c. ad supplicationem, de renunc. Host. que refert & sequitur Petr. Vbald. de perm. benef. nu. 63. Feder. de Sen. in eod. tract. num. 39. Iacob. de Conc. lib. 9. art. 3. nu. 25. vbi declarat dictum Innoc. in d. c. licet, vt non procedat causa accedente, Pavinus de auct. c. sed vacan. p. 2. q. 2. nu. 13. vbi dat exemplum quando fit in resignantis penam, & hæc est communis opinio.
- 8 Ita ex causa quis cogitur ad permutandum beneficium, vt tradit Fed. de Sen. & Petr. de Vbald. locis citatis, & est communis opinio omnium Doctorum.
- 9 Ita etiam ex causa quis potest inuitus transferri de vna ecclesia ad aliam, vt est communis opinio, vt p Rom. conf. 345. nu. 3. cum seq. & precipue n. 5. Fel. in c. que in ecclesiis, nu. 43. de cons. de communi at testatur Hor. Mand. in add. ad dictum cõf. Romani.
- 10 Ita etiam ex causa quis cogitur vendere rem suam, vt scribit Cor. conf. 25. n. 9. vol. 4. Florian. in l. si quis sepulchrum, ff. de relig. & sumpt. fun. Ang. in l. 2. ff. sol.

- * matrim. Couar. lib. 3. var. resol. c. 10. vbi refert ita quif se iudicatum, & plures citat, & habes late p Barth. Soc. in tract. fallen. reg. 435. per totum, & sequuntur oes.
- 16 Nam causa facit recedere a regulis iuris, l. si hominem ff. mand. Dec. in c. cum sit Romana nu. 13. de appell. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. ca. 52. num. 5. & est communiter ab omnibus traditum.
- 17 Primum exemplum est in criminoso qui cogitur renunciare, gl. in c. nisi cum pridem, in ver. d. taxat in fi. & ibi Host. Abb. n. 3. & cõter alij Doctores, Card. Alex. in c. hoc nequa n. 2. 7. q. 1. D. Tho. 2. 2. q. 185. art. 4. ver. respondeo, & probatur expresse in d. c. nisi q. aut quo procedat, dicit infra idq; procedit et in Episcopo, naq; in eo loquuntur Doc. allegati, & tex. in d. c. nisi, ac et probatur in c. ex literis, de excess. prel. vbi Innoc. III. scribit Episcopo Hiponen. & Abbati de Tiletio visitatoribus Lombardia, vt moneat Episcopum Albigan. cedere Episcopatum, alioquin cum priuet: na ex eo quia consensit homicidio indignus est altaris ministerio, & per consequens non potest officiale officium exercere, & ibi oes Doct. hoc dicunt.
- 18 Quod an procedat in Papa simoniaci, & notorie criminoso, ac in corrigibili, vt possit cogi, habes per Imolin. c. propositum in 1. col. de concess. preb. & per Balin. c. olim de rescrip. Fel. in c. ad audientiam, de prescrip. & in c. cum venissent, de iud. & latissime hunc articulum ad partes disputantem, & plura adducentem per Iacob. de Concilio lib. 9. art. 12. a principio vsque ad finem per 206. numeros.
- 19 Secundum exemplum est in illitterato qui cogitur beneficium renunciare, Host. in c. nisi cu pridem nu. 14. Bal. n. 3. & alij oes, de iur. iud. idem Host. in c. vlt. n. 3. ver. sed et de etat. & qual. & ibi Abb. nu. 1. & 2. Fel. in c. si qn nu. 14. de rescrip. Alfonso. Hoied. trac. de incõp. benef. p. 1. c. 24. nu. 29. in fi. & cõmuniter doctores. Idque probatur in d. c. vlt. de etat. & qual. & ex rationibus quas pono infra in alio lib. vbi declaro.
- 20 hoc procedit etiam in Episcopo prout loquuntur autoritates citata, & est communis opinio.
- 21 Tertium exemplum, vt rone scadali q. possit cogi renunciare beneficium, q. obtinet, et si sit Episcopus, Fed. de Sen. trac. de pm. benef. n. 40. Host. in d. c. nisi cu pridem, n. 63. Card. Jac. de Cõc. lib. 9. ar. 3. n. 24. & n. 37. Mant. in dialogo de Cõc. n. 55. & est cõis doct. sententia.
- 22 in praxi quoq; recepta, nanque ratione scadali quis priuatur Gamb. in extrauag. Iulij II. de simoniaci Papæ electio. num. 256. Steph. Auffer. in clem. vt clericorum, num. 12. de off. ordin. & cõmuniter alij.
- 23 Et rone scadali q. transferri potest de vna ecclesia ad aliam, Arch. in c. suggestu 7. q. 1. Abb. in c. 1. de elec. Reduã. de reb. Eccl. n. 8. rub. 18. n. 54. & est cõis opinio. Et rone scadali multa sunt, q. alias non permitterent, Philippus Prob. de iur. regal. q. 23. n. 3. Ce poll. de simul. contrac. n. 247. Card. Paris. conf. 68. n. 132. vol. 4. & plura referat infra d. de causis resignationis tractabo, & id procedit nō solum in Episcopo, vt dicitur auctoritates loquunt, sed et hēt locū in Papa, nā ad sedadū schisma dat hic modus inter alios, vt cogat cedere tā Papa, q. tan papa, Pet. de Anch. in trac. schisma. in 3. q. Card. & Arch. quos refert, & sequit Card. Jac. de Conc. lib. 9. ar. 3. n. 24. qd fuisse seruatum tpe Greg. XII. legimus in Concilio Constanti.
- 24 Quartum exemplum erit in irregularitate psona, nā p hanc poterit quis cogi renunciare, etiam si sit Prelatus, vt voluit Host. in d. cap. nisi cum pridem num. 41. & est communis opinio, vt infra dicam.
- 25 Quintum exemplum erit in omnibus casibus in quibus beneficiarius potest priuari, namque potest moneri

- moneri his casibus, & cogi ad renunciandum, & si nolit, poterit procedi ad priuationem, quod colligo ex auctoritatibus supra allegatis, tradunt communiter Doct. in d. cap. nisi cum pridem, de renunc. Siluest. in ver. simonia, sub num. 10.
- 31 Sextum exemplum erit quando vtilitas Ecclesie hoc luadet, vt quia imminet periculum destructionis Innoc. in d. c. nisi cum pridem, §. propter malitiam, Abb. ibid. n. 1. ver. quandoque de. renunc. Feder. de Sen. de perm. benef. n. 39. & 40. Petr. de Vbald. in eo. tract. num. 63. verum hoc casu solet procedi per dationem coadiutoris, vt infra dicam.
- 32 Ita propter vtilitatem Ecclesie quis transfertur de vna ecclesia ad aliam iuxta communem opin. de qua per Roman. d. conf. 345. & per Lap. in addit. ad dictum tract. Feder. de Sen. num. 39.
- 33 Ita quoque propter vtilitatem Ecclesie quis cogitur permutare, vt voluerunt Feder. de Sen. & Petr. de Vbald. locis citatis, & cõmuniter doctores sequunt.
- 34 Præterea propter vtilitatem Ecclesie quis cogitur rem suam alienare, vt late per Couar. lib. 3. var. resol. c. 10. & est communis opin.
- 35 Declara tamen vt his casibus debeatur dari renunciati recõpensa & contracambium reddituum, vt possit viuere, vt voluit Feder. de Sen. in tract. de permutat. benef. nu. 40. Petrus de Vbald. in eod. tract. nu. 63. post Innoc. quem citat Host. in d. c. nisi cu pridem de renunc. Iacob. de Concilio lib. 9. art. 3. n. 25. & nu. 37. & est cõis opinio quam vidi seruari in factis contingentia, quod etiam vult Abb. in c. vlt. n. 13. de conscrip. vlt. vel inut. volens Episcopo coacto renunciare propter delictum dandum contracambium.
- 36 Septimum exemplum erit in casu c. quia diuersitate de concess. preb. vbi Innoc. III. mandat. P. Sanctæ Mariæ in via lata diacono. Cardinali Apostolicæ sedis legato vt cogat ad resignandas præbendas eos, qui tempore suspensionis Archiepiscopi Elboracen. & postea absq; eius auctoritate se intruserunt in illis ibi, Mandamus quatenus eos, qui præbendas, vel dignitates Ecclesie Elboracen. vel aliarum ad donationem eius spectantes præter auctoritatem, acceperunt ipsius, ad eas resignandas monitione præmissa per excommunicationis sententiam, & subtractionem aliorum beneficiorum, non obstante confirmatione a Sede Apostolica obtenta sub forma communis, & c. & ibi gl. Abb. & alij Doct. ex his verbis formant plures sententias, quas ego resolui in interpretatione cap. 1. de iudic. in notabilibus Abbatis.
- 37 Octauum est exemplum in eo qui cessit in manibus non habentis facultatem recipiendi resignationem illam, namque volente superiore cogitur denuo cedere reita Ant. de Butr. in cap. vlt. num. 5. de renunciatio. cuius opinio iustificatur ex his que infra dicam dum tractabo coram quo sit facienda renunciatio. Nonum est exemplum in casu cap. 15. sect. 25. de reform. in Conc. Trident. vbi ex eo quia statuit Concilium, vt non liceat filijs clericorum qui non legitimi matrimonio nati sunt in Ecclesijs vbi eorum patres aliquod beneficium Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesijs quoquo modo ministrare, vt arceatur memoria a locis Deo consecratis, subdit tex. Quod si in presentia pater & filius in eade ecclesia beneficia obtinere reperiantur, cogatur filius suum beneficium resignare, aut cu alio permutare extra ecclesiam intra triu mensiu spatium, alias ipso iure eo priuatus existat, & super his quecumq; dispensatio subreptitia censetur, & c. & est cogendus potius filius, quam pater, qd

- in eo maior ratio militat, vt per Abb. in c. cu decorē de fil. presbyt. & si mortuus est patet non tenetur filius illud beneficium dimittere, vt censuit sacra Congregatio Conc. Trid. 8. Cal. Decembris 1566.
- Decimum exemplum in casu cap. 7. sect. 25. de reform. Conc. Trid. vbi postq statuit Concilium ne eligatur Abbatissa minor 40. ann. & q octo annis post emissā professionē laudabiliter vixerit, subdit, *Quod vero monasterij nulla præficiatur et si qua duo, vel plura quocumque modo obtinet cogatur vno excepto intra sex menses cetera resignare, post id vero tempus, nisi resignauerit omnia, ipso iure vacant.* nam si cui vna Abbas non potest præfici duobus monasterijs, vt in Concilio Agathen. cap. 38 & 57. Venet. ca. 8. nisi vnum monasterium dependeat ab alio, vel inuicem sint annexa, cap. vlt. de relig. dom. cap. cum singula de præb. in 6. gl. g. dicit singularē Abb. in c. cum Ecclesia n. 37. de except. ita & Abbatissa nō potest præfici & habere duo monasteria, et si vnu habeat in titulum, aliud vero incõmēdā. vt probant illa verba quocumque modo, & est communis opinio omnium doctorum.
- Et quia in presentia questione occurrunt aliqua dubia, ideo de illis est videndum.
- 41 Et primo an senes & infirmi possunt cogi ad resignandum eorum beneficia, que obtinent cõis cõclusio est negativa, vt tradit Innoc. in c. nisi cum pridem nu. 4. Abb. num. 9. & alij omnes.
- 42 Nā nullibi hoc cautū reperit, & nulla adest causa rationalis, cum aliter possit Ecclesie prouideri, ad not. in c. vlt. de cler. agrot. vbi Io. Andr. Abb. Imol. & alij oes, hoc n. remediū vt cogatur beneficiarius cedere extra ordinē, ad q nō debet deueniri, nisi in subditiū in causa la secunda ff. de minor. in prouincia lib. de oper. nou. nunc.
- 43 Amplia est beneficiatus, vel Prelatus sit infirmus incurabiliter, nā nihilominus non potest cogi renunc. n. 3. ver. itē Prelatus, & ibi Abb. in fin. ex cap. ex parte de cler. agrot.
- 44 Rursum quero si fuit cõmendata parochialis Ecclesia Episcopo de necessitate disponat in personā benemeritā, & gratā, an possit cogi ad renunciandum? Rõte nō esse in facultate sua an velit resignare, vel nō, Pelegrius decis. 137. lib. 2. in manuscripto.
- 45 Secundo an possit cogi ad resignandum beneficium, q. petit a superiore licentiā cedendi, illaq; postea obtinuit Respõdeo cõmunē, & receptasse doctores sententiā affirmatiuā, vt possit hoc casu cõpelli, q. tenuerit Innoc. Host. Abb. antiquus, Bernardus in casibus. Ant. de Butr. nu. 5. Card. Zabarell. Io. And. Bald. Anchar. Egid. Anan. Collectaneus, Abb. Panormit. ceteriq; oes in c. qdā de renun. gl. in c. nisi in fin. in ver. licentia, & ibi et Card. in fin. eod. tit. Host. in sum in tit. de renū. §. q. renūciare n. 5. ver. nō pot. Goffred. in sum. de renū. nu. 15. D. Tho. 2. 2. q. 185. ar. 4. ver. sed cõtra Petr. Rauen. in cõpeditio iuris canonici p. 3. tit. de renū. col. 8. ver. & nota pulchrū D. Ant. in sua sum. part. 3. tit. 19. c. 5. §. 1. in fi. Siluest. in ver. renunc. Tabien. in eod. verb. n. 1. Bonif. de Vital. in clem. vni ca n. 20. de renunc. Dec. in c. ex p. el. r. n. 4. de rescrip. Gab. decis. 19. in manu. Cassad. decis. 1. n. 3. & dec. 2. n. 7. de renū. Petr. Gregor. syntag. iuris lib. 17. c. 17. & lib. 5. l. c. 14. n. 1. Mandos. in reg. Cancell. de infir. resigru. q. 9. n. 4. Maiolus in tract. de irregularitate li. 3. c. 6. Rebuff. cõf. 70. 12. ver. 18. Fulcus in tract. de visitat. 2. p. c. 28. n. 1. & Abb. antiquas in d. c. qdā inducit illā decretalē pro eo qui promisit comedere cū N. qui de hoc faciebat magnam instantiam, & postea nō curauit vt possit cogi.

Et hęc cōclusionē pbat tex.in d.c.qdā de renunc. vbi Innoc.III.in Concilio generali hęc verbat pferat. *Quidam cedendū licentiam, cum instantia postulantur ex obtenta cedere pretermittunt, sed cum in postulatione huiusmodi, aut Ecclesiarum cōmoda quibus presunt, aut salutem videantur propriam attendisse, quorum neutrum suasionibus aliquorum querētū, quę sua sunt, seu etiam leuitate qualibet nolimus impediri eos ad cedendum decernimus compellendos.*

Ratio est vt tradit gloss.in d.cap.quidam ver.compellendus, ne illudatur superior, illuderetur enim si locus esset pccntētia, hac enim ratione p̄sentata postulatione Papę non potest ab ea recedi cap.bonę, el secūdo, s. nec obstabat, ver. si enim postquam de postulat. prelat. variatio enim prohibita est, clement. vnica de renunciatione, vbi Card. & Bonifac. de Vitall. post gloss. adducunt concordantia & in hoc fundari dispositionem d.c. quidam tradunt ibi Hoff. Egid. in prin. Butr. num. 5. Goffred. loco cit. num. 15. in fin. Hoff. in sum. d. s. quis renunciare nu. 6. Ideo quāuis pccntētia licita sit pluribus casib. quos post alios deduxi in Leos ff. de fall. tamen non admittitur pccntētia in his quę superioris p̄sentiam exigunt post ipsius scientiam, ne illudatur, & ita omnes* concludunt.

Accedit secunda ratio quia admodum t̄ graue est fidem fallere, l. 1. in princ. ff. de constit. pecun. l. 1. ff. de pact. capitul. noli existimare 23. quęstio. prima. Paul. de Castren. conf. 317. nu. li. 1. maxime perlonis Ecclesiasticis, quę cauere debent ne eorum verba faciant irrita, Card. in d. clem. vnica nu. 1. 2. & 11. in fi. Bonif. nu. 18. de renun. Fel. in ca. cum olim nu. 5. de re iudic.

Tertio quia ex simplici p̄missione, & pacto nudo de iure Canonico datur actio cap. 1. & ibi Doct.* omnes, vt congerit Fel. nu. 5. de pact. cum alijs vt per Ial. in l. iurifigentum. s. sed cum nulle nu. 4. ff. eo. late Card. Paris. conf. 82. lib. 1. nam Deus inter simplicem loquelam & iuramentum non facit differentiam, vt dicit glo. in d. c. 1. in ver. prax. seruetur in fin. cap. iuramenti. 2. 2. quęst. 1.

Quare quęadmodum in postulatione licet postulantibus variare ante p̄sentationem postulationis etiam inuito postulato, tamen postquam postulatio p̄ntata est Papę non possunt ab ea recedere, ne Papā illudere videantur, vt dicitur in d. cap. bone, & ibi Innoc. & cōter Docto. vt de cōmuni testatur ibi Abb. num. 10. de postulat. prelat. ita & post obtentam licentiam cedendi a superiore non erit licitum pccntētere, ita etiam qui se obligat p̄ad vendendum compellitur videri, l. si hæres ff. de act. emp. no. in l. fideiusor. & ibi Barr. ff. de le. 1. Anch. in d. c. quidam, vbi Anan. nu. 2.

Et hęc conclusio procedit nedum in simplici beneficiato, sed in habēte dignitatem t̄ Ecclesiasticā ēē Episcopalem, Hoff. Io. And. Card. Butr. Anan ita exēplificat, & hęc est* communis & recepta Doctorem sententia, tum quia in simplici beneficiato est casus in terminis in d. c. quidam, vnde nulla remanet dubitatio, Corn. conf. 106. sub nu. 4. lib. 4. Dec. conf. 484. nu. 1. Cefal. conf. 138. nu. 70. lib. 1. Socc. Iun. conf. 12. n. 2. Roland. a Vall. conf. 77. n. 5. lib. 1. tum etiam quia in dignitate Pontificali militant eadem rationes super quibus fundatur dispositio d. cap. quidam, vt omnibus innotescit, vnde videtur sub illa dispositione t̄tex. comprehendi Dec. in cap. at si clerici. s. de adulterijs, nu. 28. de iudic. & in cap. 2. requiris, n. 2. de appell. & conf. 284. colum. 2. & consilio. 301. colum. 2. & conf. 301. col. 2. Card. Paris. conf. 83. n. 21. vol. 3. & conf. 66. num. 3. vol. 4. Crau. con. 118. nu. 15. Oldr. conf. 185. in fin. vbi enim eadem est ratio ibi idēmsus statui debet

vulg. l. illud ff. ad l. Aquil. l. Titio. ff. de verb. oblig. & hęc conclusio nullum habet* dubium, eo magis cum tex. in d. c. quidam loquatur generaliter.

Secundo hęc conclusio procedit, siue fuerit petita, & habita licentia a Papa siue etiam ab alijs inferioribus ordinarijs, namque etiam in his militat ratio illusionis, & variationis, & hoc est de mente Hoff. Io. And. Card. Ant. de Butri. Abb. in d. cap. quidam, & est communis* & recepta doctorem sententia, vt patet ex doct. oribus allegatis supra, qui loquuntur pro maiori parte absolute, namque d. cap. quidam loquuntur generaliter, ergo, &c.

Tertio hęc conclusio procedit, siue fuerit hęc licentia petita, & obtenta per se, siue per alios, de mandato tamen & ad instantiam ipsorum beneficiatorū, namque quod ab alio fit de mandato meo, videtur a me factum, & in hoc reident* communiter omnes, vt dictum est supra suo loco.

Quarto hęc conclusio procedit, siue post obtentam huiusmodi licentiam ius non fuerit t̄ quęsitum tertio, siue fuerit quęsitum, quod colligitur ex omnibus supradictis doctorem citatis, namque nō se fundant quod alteri sit ius quęsitum, sed quod prohibita est illusio, & variatio, bene verum quod si fuerit quęsitum ius tertio, eo sortius poterit p̄penitere, Hoff. Io. Andr. Egid. 3. opp. Card. in opp. Butr. n. 7. in d. c. quidam Goffred. loco cit. nu. 15. vers. & hoc verum est, vt videmus in telectione, postulatione, p̄sentatione, in quibus non admittitur pccntētia postquam alteri ius est quęsitum Din. in reg. iuris in 6. Abb. in d. c. bone el secundo nu. 1. de post. prelat. & cōmuniter Doct.

Sed dubium est an hodie hoc procedat, & pacto nudo sunt constituenda, vnum. in beneficijs inferioribus, & in dignitatibus quę expediuntur extra consistorium, aliud vero in Episcopatibus Archiepiscopatibus, & alijs beneficijs consistorialibus.

In primo capite vera, & communis est sententia ab omnibus fere approbata p̄licitam esse hodie pccntēntiam post petitam & obtentam licentiam renunciandi: quandoquidem licitū est pccntētere donec consensu fuerit extensus in Camera vel Cancellaria vt late dixi supra lib. 1. & est* communis opinio.

In secundo capite an hoc hodie procedat in Episcopatibus, vt si Episcopus petijt, & obtinuit licentiā possit postea cogi resignare.

Pro negatiua facit quia ex pluribus decisionibus in sacro Auditorio* Rotę factis constat t̄ resignantem posse pccntētere ante p̄stitum consensum formale in Camera vel Cancellaria etiam post signatam supplicationem, vt attestantur Put. decif. 17. & 29. in titu. de renunc. in manu. c. & dec. 206. li. 2. Moheda. decif. 111. Accoramb. dec. 47. Achil. de Grass. decif. 1. de renunc. Ant. August. decif. 186. li. 3. Cott. decif. 16. Sarn. decif. 20. li. 1. omnes in manu. cum alijs cit. supra li. 1. adeo quod hęc est communis* & recepta Doct. sententia, & in locis citatis dict. doctores dicunt dispositionem d. c. quidam recessisse ab aula, & ita seruari* de stylo attentis modernis regulis Cancellarię attestantur.

Pro affirmatiua vero facit quia dispositio d. c. quidam loquitur etiam de t̄ Episcopis, vt ibi considerant Hoff. Io. Andr. Butr. Egid. Anan. & alij* communiter vt sup. dixi, Card. in clem. vnica q. 1. & ibi Bonif. de Vitall. num. 29. & 30. de renunc. in quibus magnopere prohibetur variatio ad not. in d. clem. vnica de renun. vnde sequitur non posse pccntētere post obtentam licentiam cedendi ex his quę dicta sunt, eo magis quia cum renuntiatio Episcoporum a summo Pōntifice dū taxat admittatur iuxta comunem* opinionē de qua dicam

dicam suo loco, per huiusmodi pccntēntiam ipse summus Pontifex illuderetur, vt tradit gl. in d. ca. quidam in verbo compellendos, q̄ quam graue sit omnib. patet, cum Summus Pontifex t̄ Dei vicem in terris gerat, vt late prosequitur Card. Paris. conf. 68. volu. 4. & hęc opinio mihi magis placet habito respectu ad personam, quę petit licentiam, est enim Episcopus cuius dignitas test maxima, Burf. Conf. 35. nu. 14. vol. 4. & ad personam per quam petitur licentia huiusmodi, nā vt tota die experimur hoc fit medio Illustrissimo rum Cardinalium, quorum dignitas quanta sit licet videre ex his q̄ scribunt Barb. in tract. de auct. Card. ac Manfred. & Card. Alban. alijque in eod. tract. & tandem ad personam summi Pontificis concedentis hoc vnde maximum oriretur, scandalum si hmoi per sonę illuderetur, quare dicendum test, & concludendum Episcopum petentem & obtinentem licentiam renunciandi Episcopatum posse cogi cedere nisi aliud vitium fuerit sanctitati D. N. PP.

Non obstant decisiones Rotę in contrarium allegata. t̄ pro negatiua opinione, namque respondetur loqui* de stylo, quia p̄supponunt ius commune esse in contrarium, si non esse licitam pccntēntiam, & loquuntur in renunciationibus beneficiorum inferiorum, quorum renunciatio fit per supplicationem por rectam R. P. D. Datario, sed hic stylus non reperitur esse obseruatus in renunciatio Episcopatum, quo fit vt non fiat extensus ad huiusmodi renunciatōē, nam in stylo p̄scriptissima sit interpretatio, vt non extendatur de casu ad casum, de loco ad locum, prout habetur in l. de quibus. ff. de legib. in vlt. de consuet. cap. auditis de rescript. Fel. in cap. in nostra collor. 21. vers. sed ob stare videtur, de rescr. Card. Paris. conf. 112. num. 12. vol. 4. Hinc dicit Bellam. decif. 65. & decif. 46. qd allegantes stylum debent deducere casus in quibus fuit ita actum, vt possit dignosci vtrum ex illis possit argui ad eum, de quo est conuersio. Hinc scribit Dec. conf. 72. col. 2. circa medium, vers. & ista cōclusio, stylum contra ius commune tantum t̄ habere de potentia quantum de actu, & non plus, quare limitate intelligitur ut habeat locum duntaxat in casibus in quibus ita fuit obseruatum, late Crau. de antiq. temp. p. 4. in princ. num. 42. cum seq. quo fit vt indubitata & communis sit conclusio stylum t̄ contra ius commune non excedere terminos, Bald. consil. 275. col. vlt. lib. 2. & in l. vlt. col. 4. num. 9. C. com. vtriusque iud. sed hic stylus est contra ius commune, nempe contra d. c. quidam, vnde cum tantum reperitur introductus in renunciatio beneficiorum inferiorum, non debet extendi ad renunciatōnem Episcopatus, cum hæc inter se differant, diuersisq̄ formis & modis fiant vt dicam suo loco, eoque magis quia stylus contra legem certam non coadiuuatur, immo inter est vt an nullatenus iuxta ea, quę scribit Menoc. cōf. 52. num. 51. & conf. 101. n. 74. lib. 1. Alciat. conf. 220. in fin. Burf. conf. 393. num. 20. lib. 4.

Idque eo libentius erit firmandum in casu nostro cum in renunciatōib. consensus tacitus qui resultabat ex porrecti one supplicationis videretur formalis ad validitatem ipsius renunciatōnis Cassador. decif. prima de renunciat. Moedan. decif. 60. Crescent. decif. 210. consensus qui post signatam lib. 1. Put. de cif. 19. de renunc. in manuscript. dummodo de porrecti one facta per resignantes vel eorum legitimos procuratores constet, Guidob. decif. 92. quāuis procurator in manu. scilicet in hoc erāt fundatę constitutio

nes Alex. VI. & Leonis X. de quibus per Boer. decif. 348. Verum cum ex experientia appareret multas fraudes in hoc posse fieri, quia quis posset nomine alterius porrigere supplicationem resignatōnis illumque hoc modo priuare beneficijs, Sarnen. de public. resignan. q. 7. num. 3. & 4. Put. decif. 3. incip. Alfonso lib. 3. ideo regula Cancellarię 40. vel 23. requirit consensum pro expeditione literarum, qui consensus p̄statetur in Camera, vel Cancellaria, & est formalis, vt late per Sarnen. de infr. sign. q. 31. & dicam suo loco, su per hac enim regula Cancellarię fundatus est hic stylus, & per consequens decisiones factę in Rot. quod sit licitum pccntētere ante p̄stitum consensum in Camera, vel Cancellaria, sed hæc regula Cancellarię nō habet locum in Episcopatibus, tum quia, vt dixi, & est* communis sententia, hæc regula facta est ad obuiandum fraudi, quę fraus non cadit in renunciatōne Episcopatum t̄ cum huiusmodi renunciatōnes fiant in Consistorio p̄sentibus Cardinalibus, & ad relationē vni* Cardinalis fiat dispositio Ecclesię, arg. c. nobilissimus, & ibi Prapof. 97. di. quo fit vt nullū sit dubiū posse aliquē porrigere supplicationem, & impetrare Episcopatum, cum dispositio Episcopatum fiat per cedulam ad relationem Cardinalis, vt suo loco dicam. Tum etiā quia regula statuit, vt presentes in curia debeant consentire personaliter per se ipsos & tamen in renunciatōibus quę fiunt de Episcopatibus per presentes in curia ipsi non consentiunt coram Papa, sed aliquis Cardinalis eorum nomine resignat in Consistorio, & illi simplici resignatōni statuitur, absque quo alius cōsensus per ipsos p̄statetur, vnde cum in renunciatōibus Episcopatum non habeamus per regulam Cancellarię immutatum ius commune, & stylus curia quod sit locus pccntēntiæ fuerit introductus respectu regularum Cancellarię, & non reperitur obseruatus in Episcopatibus in quibus militat diuersa ratio, sequitur argumentum in contrarium adductum non ob stare, quod patet eo etiam quia omnes Doct. supra citati in p̄allegatis decisionibus dicunt licitam esse pccntēntiam vique ad consensum p̄stitum in Camera, vel Cancellaria, sed in renunciatōne Episcopatum non p̄statetur consensus in his locis, vt supra dictum est, ergo ex mente Doctorem colligitur hoc duntaxat procedere in beneficijs inferioribus in quibus p̄statetur huiusmodi consensus, & non in Episcopatibus.

Et hic casus accidit anno 1585. nam cum Reuerēdissimus D. Episcopus Tropien. haberet quamplures differentias cum ciuitate Tropien. promisit per apocham manu sua scriptā, & subscriptā ab Illustrissimo Cardinali Alexandrino renunciare dictam Ecclesiā quando id sit cum licentia & gratia Sanctissimi D. Papę, & Serenissimi Regis Philippi, cui ius p̄sentādi ad dictam Ecclesiā ex priuilegio Apostolico cōpetit, postea Sanctissimus D. N. dedit licentiam, ac et Rex Catholicus consensit, & nominauit ad Ecclesiā N. cuius persona cum esset etiam a Sum. Pontifice admissa, fuit mandatum formari processum & deueniri ad p̄conizationem, Episcopus vero cōtradixit, fuit dubitatum an possit cogi S. D. N. Sixtus V. volens su per hoc habere quid esset de iure, commisit causam Illustrissimis, & Reuerendissimis DD. Prospero tit. S. Clementis Cardinali. S. Crucis, & Hippolito tit. S. Pancratij Cardinali Aldobrandino, qui cum vtramq̄ partem audissent, & oīa mature considerassent, an tequam integram facerent relationem suamque sententiam dicerent, sum. Pontif. ius de causis mandauit imponi

imponi perpetuum silentium.
 Et hic non est omittendum quod promissio ceden-
 85 di non ligat si fuit facta ad consilium & fraudē
 æmuli, Abb. in c. lecte num. 3. de renunc. & ibi Ant. de
 Butr. num. 4. & est communis opinio.
 Tertio si inter Cardinales exsistentes in conclavi
 fuit factum pactum ac iuratum, ut quisque eorū qui
 assumeretur ad limum Pontificatum teneatur renū-
 ciare Papatu intra tantum tempus. An si assumatur
 vnus illorum Cardinalium teneatur Cardinalis ille fa-
 ctus Papa renunciare Papatum.
 Affirmatiuam opinionem, quod ex illo pacto iura
 to obligetur, in terminis videntur tenuisse Ant. de
 Butr. in cap. 1. col. 2. de consit. Petr. de Anchar. conf.
 66. & cons. 281. Egid. in cap. 4. de iniur. lib. 6. Dec. in
 cap. porrecta num. 4. de confirm. vtil. vel inuul. & con-
 sil. 151.
 86 Ad quod primo facit quia Papa tenetur ad obser-
 uantiam illorum, quæ sunt de iure diuino, late Card.
 Paris. conf. 63. volum. 4. sed iuramentum est de iure
 87 diuino, cap. at si Christus de iur. iur. habetur Matth. 5.
 D. Thom. in prima. 2. q. 106. art. 8. & est communis
 opinio.
 88 Secundo quia iusiurandum seruandum est vbi cū
 que sine discrimine salutis aternæ seruari potest, cap.
 cum contingat de iur. iur. cap. licet eodem tit. in 6. lal.
 in auth. sacramenta puerum C. si aduers. vend. & ibi
 omnes.
 89 Tertio quia etiam si Deus ex promissione propria
 obligatur, ut scriptum reliquit Bal. in princ. ff. de pact.
 vbi refert Magistrum sententiarum, ita dicentem, ac
 Aristotelem hoc dicere solitum Alexandro Magno,
 & probatur in cap. 22. Genesis, ut tradit Ferr. in cap. 1.
 de probat. num. 1. post Dec. col. 1. Ergo ille qui vices
 90 illius gerit in terris ad not. in §. fuerat inst. de actio. la-
 te Crot. conf. 184. lib. 2. nu. 51. Dec. consil. 286. num.
 5. & cons. 689. nu. 17. Deus enim posuit in ore princ.
 91 ipa cta seruabo, ad not. in l. 1. ff. de pact. ideo Papa de-
 bet esse immobilis, ut lapis singularis, & habere vnum
 calamum, vnamque lingua, Mart. Laud. in tract. de
 Princip. q. 258. Burl. conf. 76. lib. 1.
 92 Quarto accedat, quia Papa non potest se a iuramē-
 to antea facto absoluere seu alteri cedere vices suas
 ad se absoluendum, Ant. de Butr. Abb. Imol. Dec. nu.
 2. in cap. 1. de consit. gl. in cap. quanto de iur. iur. vbi
 Felin. nu. 12. Anchar. in reg. accessorium de regul. iur.
 94 in 6. vt sit distinctio personarum inter absoluentem,
 & absolutum, cap. auctoritatem. 15. q. 6. cap. nullus. 4.
 q. 4. cap. vlt. de instit. Io. Andr. in cap. significasti de fo-
 ro compet. Felin. in cap. constitutus nu. 18. de rescrip.
 Archiepisc. Florent. in sum. in 2. part. tit. 10. cap. 5. col.
 2. Hinc Episcopi & alij inferiores a votis p eos emis-
 sis se absoluere nequeunt, Abb. in cap. magne de vot.
 quia non potest quis autorizare in facto proprio, l. j.
 ff. de auth. tut. clem. 2. de reb. Eccl. nō alien. Abb. in ca.
 at si clerici. §. de adulterijs, de iud. Io. An. in c. 2. de cō-
 96 sili. in 6. Hinc si ipsi impetrare nemo potest l. pen.
 ff. de arb. & est communiter per omnes receptum.
 Quinto, & vltimo omnis alijs auctoritatibus quæ
 colliguntur per doctores superius citatos, vt p Card.
 Jacob. in tract. de Concilio lib. 7. ar. 5. vbi per 5. vel sex
 colum. comprobatur hanc sententiā, facit quia ita euenit
 97 Gregorio XII. qui antequam ad Pontificatum as-
 sumeretur promisit renunciare Papatu, & non crea-
 re Cardinales, & cum postea creasset quatuor Cardi-
 nales, plures Cardinales ab eo recesserunt de ciuitate
 96 Lucana, & Pisas se contulerunt, ac fuit habitus pro p

iuro, & ideo tandem renunciauit, vt referunt Egid. in
 dict. c. 1. de iure iur. lib. 6. Ant. de Butr. in dict. c. 1. col.
 2. de præben. & in cap. quo ad consultationē in princ.
 de re iudic. Anchar. consil. 66. & 281. Dec. in cap. por-
 recta num. 3. vers. priusquam deueniamus de confir.
 vtil. vel inuul. Card. Jacob. in d. tract. de Conc. lib. 7. ar.
 5. col. 1. Card. Alb. de Card. q. 36. Mandol. in cap. 1. de
 præben. num. 22.
 His tamen non obstantibus contraria opinio est
 99 verior, & communis, vt Papa tali casu non teneatur
 renunciare Papatu, & per consequens vt non valeat
 huiusmodi promissio, & iuramentum, Bal. in cap. vene-
 rabilē de electi. quem ad hoc refert & sequitur Ber-
 thac. in tract. de Episc. 1. part. secundum lib. nu. 5. 2. quod
 etiam voluerunt expresse Martin. Laud. in tract. de
 Card. q. 36. latissime Barbat. adducendo plures aucto-
 ritates consil. 1. lib. 1. Card. Jacob. de Conc. lib. 7. ar.
 5. per totum vbi pluribus medijs comprobatur hanc sē-
 tentiam, Petr. de Anchar. d. consil. 66. & 381. Corrad. in
 templ. omn. iudic. lib. 2. cap. 1. §. 2. vers. 3. in fin. Franc.
 de March. dec. 106. nu. 5. 1. par. quem ad hoc refert.
 Burl. consil. 342. num. 30. & 24. lib. 4.
 100 Ad quod primo facit quia Papa non tenetur ad
 obseruationē capitulorū factorū, & iuratorū i Cōcla-
 ui inter Cardinales dum et ipse esset Cardinalis, vt in
 terminis tenet Abb. in c. licet nris n. 1. de iur. iur. Cal.
 consil. 3. de iure iur. Felin. in cap. 1. nu. 7. Dec. ibidē de
 probat. vbi ego comprobauit hanc sententiā legēdo
 hoc anno ex pluribus medijs, Alex. consil. 224. lib. 6.
 & in facti contigentia interrogatus respondit Excecl.
 Burlat. adducens plura d. consil. 342. per totum, & se-
 cundum hanc opinionem ab omnibus fere receptam
 vt licet colligere ex d. 5. ar. Jacobac. conclusit. Rota
 die. 14. Junij. 1560. * in vna Paduana coram Illustris-
 * mo & Reuerendissimo D. Cardinali S. Crucis tunc
 Auditore Rotæ, vt attestatur Illustris. Cardinalis Pa-
 leottus in recollectis manuscrip. dec. 1407. incip. vacā-
 te sede, & capitula conclusis non ligare fuerat resolu-
 tum in vna Vlturan. teste Simonett. dec. 10. in ma-
 nuscrip. non obstante distinctione Card. Alba. in tracta.
 Card. quæst. 36. cuius contrarium tenet Jacobac. d. ar.
 5. num. 204.
 101 Secundo facit quia factum ab aliquo vt Canonico
 reuocatur ab eodem Episcopo creato, vt probatur
 tex. in terminis in c. licet nostris de iur. iur. vbi Abb.
 in primo not. num. 3. hoc sentit, & Bald. nu. 3. Felin. nu.
 * me. 7. & cōmuniter Doct. ita & etiam promissiones
 factæ a Principe seculari ante electionem reuocantur
 102 postea sequuta electione, Felin. in d. capi. 1. num. 7. de
 prob. Hinc Prælati non conueniunt post translationem
 103 nem de eo quod fecit ante translationem cap. si quis
 iam translatus 20. q. 2. quia aliud fingitur hodie quam
 heri fuerit, c. ferrum dist. 50. ita seruus qui poterat cō-
 104 ueniri actione negotiorum gestorū in seruitute ma-
 numissus propter status mutationem non potest con-
 ueniri, l. eum actum. ff. de neg. gest. l. 1. C. an. ex su-
 105 fact. Hinc propter ingressum religionis quis absoluitur
 a iuramento, & voto, ca. scripturæ de vot. Innoc.
 in cap. debitorum de iur. iur. ratio supradictorum, quia
 106 mutatione personarum mutatur status rei, l. vnica,
 C. de impol. lucr. deser. lib. 10. Spec. in tit. de cler. con-
 iug. vers. ad huius autem, quia mutatione conditionis
 & status variatur dispositio, l. si quis, & l. si cum Cor-
 nelius. ff. de solu. c. quemadmodum de iur. iur. quare
 mutatione status ciuitatis tollitur effectus sententiæ
 prius latæ, Bal. in l. cum ex oratione in 3. not. ff. de ex-
 cusc. tut.

Tertio

Tertio accedat quia prohibita sunt pacta, & con-
 107 uentiones inter Cardinales sed vacante, debet enim
 attendere solummodo, vt quamprimum Papa eligatur,
 vt probatur tex. in c. vbi periculum §. ceterum, de e-
 lection. lib. 6. & ratio est quod ibi annullantur pacta,
 & conventiones, quia Cardinales non habent hanc
 iurisdictionem paciscendi super potestate eligendi, cle-
 mentie Romani §. irritum, de elect. gl. in d. §. ceterū,
 & in ca. 1. de schisma. lib. 6. late Manfred. d. Card. ca. 19.
 & 22. Accedit quia in pactis firmatis in conclavi inest
 suspicio, vt per Corrad. in templ. omn. iud. lib. 2. ca. 1.
 de Pontifice §. 2. q. 6. nu. 18. gl. in cap. si quis pecunia
 dist. 29. late per Gambin. extrauag. Julij II. de simon.
 elect. Pontif. per totum. Hinc gratia facta a Papa an-
 tequam exeat de conclavi etiam post legitimam ado-
 rationem non valent, sed inuoluntate censentur, Gemin.
 108 in cap. vlt. de concess. præb. lib. 6. vbi docet Innocen-
 tium Papam in nocte sue creationis plures supplica-
 tiones signasse, ac beneficia concessisse, quod facere nō
 debebat, quia præ nimio gaudio, vt ita dicam, extra se
 positus erat, Neuz. in Silu. nupt. lib. 6. quomodo iudicandum
 sit num. 54. Card. Jacobac. d. art. 5. Arnulf.
 Ruz. in tract. de iure reg. priuileg. 14. nu. 4.
 109 Quarto accedat quia in iuramento semper intelli-
 gitur excepta auctoritas superioris, 25. q. 1. §. his ita,
 cap. uenientes de iur. iur. Doct. in cap. constitutus de
 rescrip. Io. Andr. in cap. non est, de voto, est tex. in ca.
 & si clericus de iur. iur. c. sic §. pen. 22. q. 1. Mil. in ver.
 Papa nu. 3. ac recipit interpretationem secundum vo-
 luntatem iurantis, c. 1. de iur. iur. in 6. Innocen. in c. ve-
 niene eo. tit. Vnde iurans aliquid facere dum est Car-
 dinalis factus Papa potest contrauenire, & præsumi-
 110 tum iusta causa recedere a iuramento, Butr. in capitu-
 cum inter de renunc. Cyn. in l. rescripta, C. de precib.
 imp. offer. Alexand. consil. 1. col. vlt. lib. 1. Beron. con-
 silio numero 72. libro primo, & consil. 247. nume. 5.
 lib. 3. Arius Pinellus in par. prima rub. C. de tesc. vend.
 l. 2. Gamm. de potest. leg. al. lib. 5. num. 33. Valques
 controuer. illustrum cap. 2. num. 3. & cap. 25. nu. 17.
 * q. 28. * communiter, vt per Gabr. de iur. quæstio non
 tolli. conclus. 3. nu. 1. & 4.
 Quinto comprobatur ex dicto Anchar. in cap. ve-
 nerabilem de electio. vbi vult quod si ille qui iurauit
 in materia dispensabili non habet superiorem, potest
 112 ipsemet secum dispensare, quod dictum refert, & seq-
 113 tur Cardin. Jacob. di. lib. 7. art. 5. vbi etiam dicit, hoc
 casu posse committere alteri absolutionem, glo. in c.
 sane, el secundo de offic. deleg. & in cap. nemo 9. q.
 114 3. nam deficientes superiores quis potest sibi metus di-
 cere, Innocen. in c. olim el. 1. de restit. spol. Hinc Imp.
 115 sibi met legem imponere non potest a qua ei recede-
 re non liceat Paul. de Castr. in l. humanum, C. de leg.
 Non obstant contraria ad primum & secundum re-
 spondetur quod licet iuramentum sit de iure diuino,
 & propterea seruandum quā sine discrimine salutis æ-
 ternæ seruari potest, tamē hoc procedit quoties est li-
 116 citum, & habet tres comites veritatem, iudicium, &
 iustitiam, cap. anima duertendum. 22. q. 2. cap. & iura-
 * bunt. 22. quæst. 1. * commune dist. 1. Curt. Iun.
 consil. 14. num. 9. D. Thom. 2. 2. q. 89. art. 3. at hoc non
 117 habet tres comites, quia deficit iustitia, cum Papa ha-
 beat potestatem a Deo tantum, c. quamuis, dist. 21.
 Turrecrem. lib. de Eccl. secundo cap. 44. deficit iudi-
 118 cium, quia Cardinales cum nullam habeant potesta-
 tem in Papam ab eo iuramentum recipere non pos-
 sunt, arg. l. 2. ff. de iur. iur. deficit & tertium cum defi-
 ciat propositum, arg. cap. literarum, de vot. hoc enim

verisimile est, arg. not. per D. Thom. 3. sent. dist. 38.
 quæst. prima. art. primo. 2. 2. quæ. 88. vnde illicitum est
 iuramentum ex allegatis, ac etiam quia videtur extor-
 119 tum tempore prohibito, iuxta ea quæ scribit Roman.
 sing. 307. Felin. in cap. si vero num. 8. de iur. iuran. tum
 etiam quia videtur contra honestum, ex quo sequitur
 120 non esse seruandum, Card. Alex. in cap. summa num.
 * 68. q. 3. & communiter doct. vbi que, alias iurans illi-
 citum teneretur illud obseruare contra ea quæ habentur
 in cap. in malis 22. q. 4. ita respond. Jacob. di. art. 5.
 num. 279. Burlat. d. consil. Hinc iurans, quod quoties
 eligatur in Episcopum, toties recusat, electus potest
 121 acceptare absque metu perituri, cum iuramentum il-
 lud non videatur habere honestatem, gl. in c. Archidia-
 conum, alias Florentinum dist. 85. Archid. in c. innocen-
 cens 22. q. 4. Felin. c. si vero n. 5. de iur. iur. communis
 * opinio teste Sarnen. in §. item si quis postulante, nu.
 37. instit. de actio. Hinc scribit Gemin. in c. 1. de iur. iur.
 lib. 6. quod si miniister Prouincialis ordinis Minorū
 iuret renunciare intra triennium in manibus capituli
 Prouincialis, cum ex constitutione ordinis debuisset
 renunciare coram capitulo generali aut in manibus
 Generalis, tale iuramentum cum non ligat. Hinc iu-
 122 rans non reuocare testamentum, quia hoc est contra
 bonos mores, nullum iudicatur, Emanuel Suarez. re-
 * cept. sentent. ver. iusiurandum, nu. 334. communis te-
 ste Sarnen. loco citato nu. 36. talia enim iuramenta, &
 similia sunt irrita, & licita est contrauentio, Oldr. con-
 * sil. 7. factum, Alex. d. consil. 224. lib. 6. & cōmuniter
 doct. Ferd. Valques controuer. illustr. c. 26. nu. 17. Ac-
 123 cedit quia iuramentum semper præsumitur esse cen-
 sur rebus sic stantibus, Rot. dec. prima de iur. iur. Dep.
 consil. 335. & 408. communiter in c. quemadmodum
 124 de iur. iuran. vnde factus Papa non tenetur ad quod
 * * lib. etiam a dua, vt volunt doct. * magis communi-
 ter vt per Illustrissimum Card. Alban. in tract. de Car-
 di. c. 39. per Valq. controuer. illustr. cap. 23. per totum
 Franc. Marc. dec. 456. num. 61. 122. num. 28. 1297. n.
 5. prima parte. Ad tertium argumentum, omiſſa il-
 la propositione de obligatione Dei, de cuius veritate
 me remitto ad dispositionem Sanctæ Matris Eccle-
 125 siæ, Respondeo quod Princeps illa pacta debet ser-
 uare quæ sunt licita, & honesta & facta tempore per-
 missio, at in casu nostro sunt prohibita & facta tempo-
 re prohibito, d. cap. vbi periculum §. ceterum, de ele-
 ctio. in 6. ita respondet Card. Jacob. d. artic. 5. nu. 248.
 omnia vero quæ sunt aduersus Pontificiam dignitatē
 126 sunt illicita, Turrecrem. in lib. 2. de Eccl. cap. 104. &
 105. Accedit quia nunquam Pontifici Maximo vide-
 tur sublata facultas reuocandi quæ antea fecit, vt col-
 ligitur ex Ioan. Andr. in cap. dilecto de præben. & in
 reh. quod semel de reg. iur. in 6. lal. in §. si quis nu. 68.
 instit. de actio. & maxime cum causa, arg. eorum quæ
 scribunt Card. Paris. cons. 1. t. num. 4. cum seq. volu. 1.
 127 Ber. col. 147. num. 27. vol. 3. & ob id licet regulariter
 non possit tollere ius naturale, Corn. consil. 90. num. 4.
 128 & consil. 313. n. 4. vol. 4. tamen ex causa dispensat. Alex.
 consil. 10. r. uum. 15. lib. 1. Nat. consil. 33. lib. 1. latissime
 Card. Paris. consil. 50. num. 73. lib. 1. Valq. controuer. Il-
 lustr. cap. 5. nu. 15. & cap. 15. num. 16. Corrad. in tem-
 129 pl. om. iud. de Impl. l. ca. 1. §. 4. vers. 4. & vers. 28. Hinc
 ob eam dispensat contra iuramentum, & Rom. consil.
 13. n. 3. ac contra votum, Naua. in c. sacerdos nu. 133.
 di. 6. & communiter practicitur tota die. Nō obstat
 quartum argumentum quod Papa non possit se a iu-
 ramento prælitto absoluere, neque alteri mādare, & c.
 Primo

Primo respondetur ex d. Archid. in c. venerabilem de electio. de quo in 5. fundamento conclusio nra: quod dictum mihi videtur communiter a Doctoribus receptum. Secundo respondeo quod possit ipse Pontifex se absolueri, prout absoluit alios inferiores ex causa quae adest hoc casu, ut dictum est supra Abba. in cap. propositum num. 13. de concess. prebend. Felin. in capit. constitutus num. 18. de refer. p. Crot. con. fil. 184. num. 44. lib. 2. Dec. in cap. primo secunda lect. numero 7. post Felin. Bern. nu. 108. de constitut. com. munis. teste Conrad. in templ. omn. iud. lib. primo capit. 1. §. 3. vers. 6. & communiter. Tertio respondetur posse absolui in suo confessorio cui sole submittere potest, Palud. in 4. dist. 17. q. 3. col. 2. Socc. Sen. in c. dilectus, n. 7. de excess. prelat. & in c. omnis num. 2. de poen. & remiss. Fer. c. 3. 2. n. 38. Naua. in c. placuit n. 15. & seq. de poenitent. dist. in c. 6. Quarto melius respondetur, ut respondet excel. But. fat. d. con. fil. 342. num. 38. quod cum iuramentum sit illicitum, & sic nullum, nulla requiritur absolutio in foro conscientiae, tanquam animus obligandi dicto casu deficiat, & tamen Deus recipit iuramentum, ut ex eor. procedit, capit. humana aures 22. quaest. 4. Abb. in cap. si vero circa fine de iur. iuran. vnde et si parte citata absolutio, e iuramen- 133: to non fit facienda & quoties redundaret huiusmodi absolutio in prauiudicium tertij, tamen non requiritur talis monitio partis, quoties est nullum iuramentum, Crot. con. fil. 104. num. 97. lib. 2. Io. de Amic. con. fil. 34. num. 6. Ber. con. fil. 50. lib. 1. per totum, decif. Pedemont. 125. num. 7. vbi attestatur de communi. unde sequitur non esse veram illam conclusionem non posse se absolueri, quia contrarium tenent Doct. magis communiter, ut supr. dixi. Non obstat quintum, quia exemplum allatum a Doctoribus de Gregorio XII. procedit ob sedandum schisma, ut infra dicam. 134: Limita hanc conclusionem & communem firmatam supra non procedere quoties pro sedando schismate Cardinales in Conclauu iurarent, vt quicumque coru assumentur ad sum. Pontificem renunciet ob ledandū schisma, nam hoc casu illa promissio iuramento firmata est seruanda a Pontifice creato, ita Pet. de Anc. cōf. 66. & 281. Jacoba. in tract. de Cōcl. 7. c. 5. n. 149. Barba. d. cōf. 1. n. 5. & 7. Card. Alb. d. tract. de Cardin. q. 36. col. 2. But. fat. cōf. 342. nu. 37. vers. 3. dicentes ita procedere exemplū allatū de Gregorio XII. qui cū post ea creasset Cardinales contra iuramentum validum fuit effectus perierus, Dec. in cap. porrecta num. 4. de confirm. vtil. vel inutil. Ratio est ratione scandali vitandū, & ob publicam vniuersalis Ecclesiae vtilitatem, ob quam cām permissum est, quod alias est illicitū. Quarto pone quod eligatur aliquis coniugatus in Papam, cuius vxor creditur mortua & non est, an si vxor petat debitum Papa teneatur hoc casu dimittere Papatum, & ad uxorem redire? Responde tenei redire ad uxorem si non potest induci ad continentiam seruandam, ita in terminis scripsit Augustin. de Ancon. de praes. Eccl. quaestio. 2. artic. 5. column. 2. vers. cul. ad primum, vbi dat hanc rationem, quia continentia clericorum est de iure positio, reddere autem debitum vxori est praecipuum iuris naturalis & diuini, D. Thom. 2. 2. quaestio. 88. art. 1. Turr. Crem. in cap. sacerdotibus dist. 31. August. Triumph. d. tract. q. 92. ar. 3. & cōiter doc. A. vbi ius positiuū cōtra dicit iuri naturali tūc seruadū fēst ius naturale, vt cōi- 136: ter doct. in c. 1. de constit. glo. autem in c. si quis pecunia in verb. non Apostolicus vers. sed quid inquit quod si eligitur Papa N. qui credebatur uxorem suā esse

mortuam, si non constat de matrimonio non est cogendus stare iudicio alicuius, si autem constat de matrimonio tenetur ei reddere debitum, nisi mulier induci possit ad continentiam obseruandam, abrenuntiabit Papatu, & satisfaciēt vxori. Hoc idem videtur firmare Abb. in c. licet de vitanda, n. 4. vers. qualiter de elect. qui etiam dicit quod si mulier non potest induci ad continentiam, debet Papa reddere debitum, & poterit stare in Papatu, nam continentia praecessit ex constitutione ecclesiae, vnde videmus presbyteros & 139: Graecos sine peccato habere uxorem. c. Nicena, dist. 21. not. lo. c. cum olim de cler. cōiug. quod tamen nō placet, nam non potest fieri sine magno scandalo Ecclesiae, vnde melior est opinio prior, vt si non possit vxor induci ad ingrediendum monasterium, vt renūtiat ex ratione superius allegata, & hic casus nūquam cōtingit, & Deus optimus maximus efficiet, vt nō eueniat, tempore tamen Alex. VI. fuit ab eodem Pontifice ad Cardinalatus dignitatem promotus Franc. Remolinus Valentin. cum eius vxor in Hispania esset viua, quare effecta est monialis, & vixit per plures annos auctor est Hieronymus Garimbert. in libro. 5. de vit. Cardinal. capitulo nono, quod etiam legi in Onufrio Panuino in Epitom. Pont. Rom. qui refert fuisse creatum Cardinalem in vndecima promotione Cardinalium anno Dominicae natiuitatis. 1503. Pontificatus ann. 12. die Mercurij pridie Cal. Iunij cum alijs octo. 141: Vltimo quæro an aliter facta resignatio sit nulla? respondeo affirmatiuam opinionem esse ab omnibus doctoribus receptam vt coactus resignare absque causa legitima, & approbata possit beneficium resignatum repetere, & sic annullare dicta resignationē vt colligitur ex Anton. de Butr. Card. Zabarell. Abb. & Imol. in c. 2. 3. & cap. ad audientiam de his quae vi met. caus. Geminian. in c. Ordinarij §. in conferendis num. 3. de off. ordin. lib. 6. Rot. decif. 5. nu. 2. de renūc. in nou. Petr. Gregor. Syntag. iur. lib. 17. c. 18. nu. 2. Cof. de benef. §. 1. c. 8. nu. 11. Fr. Crot. in c. ex ratione num. 17. de appellat. Late Dom. meus Card. Paris. con. fil. 66. nu. 1. vol. 4. & con. fil. 35. nu. 4. eodem vol. Barb. con. fil. 30. lib. 3. Ruin. con. fil. 121. lib. 4. Dec. con. fil. 209. Calderin. con. fil. 1. de renunc. & ita communiter practicitur aduersus quosdam Episcopos & Vicarios parum seruantes canones & cogentes renunciare, vt cōferant beneficia personis gratis & familiaribus, nam que inter alia requiritur quae requiruntur ad bonam & validam renunciationem illud obtinet principale locum, vt debeat fieri libere, & voluntarie, Hostien. in sum. in tit. de renunciat. §. qualiter, Rot. dec. 5. n. 2. de ren. in nou. Moedan. decif. 32. manuscript. Et regulare est, vt actus coactus sit nullus, & nō noceat, vt habetur in toto tit. ff. & C. de his quae vi met. caus. Neuzan. con. fil. 52. num. 56. Menoch. con. fil. 1. num. 271. lib. 1. But. fat. con. fil. 72. num. 30. lib. 1. & omnes casus pertinentes ad hanc materiam particulari titulo infra pertractabo. non autem omitiam quod si aliquis vult renunciare in Curia ad fauorem alicuius idonei, non possit cogi ad renunciandum in fauorem alterius iuxta ea quae scribit Corn. con. fil. 151. num. 1. vol. 1. & qui vult renunciare referuata pensione, non potest cogi renunciare simpliciter, nam alias esset nulla resignatio, vt ex supradictis liquet, idemq; procedit si fuit deceptus dolo resignatarij in expeditione litterarū, nāq; hoc casu vidi annullari illa resignationem & hac in praxi sunt trita & recepta ab omnibus, prout latius attingam infra particulari libro. Finis Libri Tertij.

FLAMINII PARISIIS

DIVINI HVMANIQUE

Iuris Consultissimi,

AC IN ALMO VRBIS GYMNASIO

Juris Pontificij professoris.

DE RESIGNATIONE

BENEFICIORVM.

LIBER QVARTVS.

PRIMAE QVAESTIONIS

S Y M M A R I V M.

- 1 Omnibus possunt beneficia resignari.
- 2 Nulla est resignatio facta in fauorem non idonei.
- 3 Beneficium Ecclesiasticum non potest conferri, nisi idoneo.
- 4 In potest. de data conferendi intelligitur dummodo digna.
- 5 Idoneus dicitur praeditus maturitate aetatis, morum & litterarum scientia.
- 6 Resignatarius debet habere qualitates quas beneficium sibi resignatum exposcit.
- 7 Ante 14. ann. quis non potest obtinere beneficium est simplex.
- 8 Curatum beneficium est dignitas requirit 25. an.
- 9 Decretum Concilij Tridentini de Archidiaconis ca. 12. §. 24. habet locum in Archidiaconis habentibus iurisdictionem.
- 10 Capacitas resignatarij debet adesse a principio.
- 11 Tempus date inspiciendum.
- 12 Collatio facta minori nulla est.
- 13 Resignatio nulla ob defectum aetatis non conuallidatur per superuenientem aetatem.
- 14 Quoties a principio requiritur habitas, non sufficit quod postea interueniat.
- 15 Excommunicatus si constituatur procurator, quamuis postea absoluat non potest agere.
- 16 Si datur iudex excommunicatus, non potest iudicare etiam post absolutionem.
- 17 Qualitas canonicatus aut dignitatis debet adesse tempore commissionis.
- 18 Bannitus habitatus non potest extrahi de prioribus, si tempore imbussulationis erat bannitus.
- 19 Resignatarius post habitationem non potest consequi beneficium resignatum.

PRIMO quæro quibus possint resignari beneficia? Communis respon- sio, & regula est affirmatiua omnibus posse beneficia resignari, idoneis, tamen, alioquin esset nulla resignatio, Achilles de Grass. decif. 57. in vna sub titulo de renunciatione, Pelegrin. decif. 69. lib. 1. alias 57. Ant. Augustin. decif.

18. lib. 1. Cardin. Paleott. dec. 112. alias 164. Pelegrin. decif. 60. lib. 1. omnes in manuscri. Gabriell. con. fil. 186. * nu. 3. cum sequentibus lib. 1. & est communis & recepta omnium Doctorum sententia. 3 Et ratio est, quia beneficium Ecclesiasticum non potest conferri nisi idoneo, c. cū in cunctis, vbi Abb. Imol. Dec. & alij omnes de electio. Rebuff. in praxi, tit. requirita ad collationem nu. 23. cum sequenti, & in tit. form. vica. nu. 87. & n. 144. & regulare est, vt in commissione potestatis conferendi, & recipiendi resignationē semper intelligatur dummodo digna & digno. * Ang. de Butr. communiter receptus in cap. constitutus nu. 2. de concess. praeb. Idoneus autem dicitur q. toll. praeditus maturitate aetatis, morum grauitate, & litterarum scientia, d. c. cum in cunctis, & ibi omnes D. D. hoc notant, Card. Paris. con. fil. 40. num. 13. vol. 4. late Alber. Scot. in tract. de vero & perfetto clerico, Alfonso Hoied. in tract. de incom. benef. par. 1. c. 23. nu. 130. Rebuff. de pacifi. poss. num. 172. secundum par- uam impressionem. Ideo communis opinio, sin praxi recepta est resignatarij debere habere illas qualitates quas beneficium ipsum desiderat secundum canon. & Concl. Trident. debet enim habere decimum quartum annum si beneficium est simplex, c. 6. sess. 23. de reform. Conc. Trid. vigesimum quintum, si est curatum vel dignitas, vt Archidiaconatus. ca. 12. sess. 24. de reform. Conc. Trid. quod decretum loquens de Archidiaconatu circa magisterium declarauit Cōgregatio Conc. procedere in Archidiaconis qui habet curam animarum, & iurisdictionem, teste excellentiss. Germon. de indult. §. quibus vis nu. 4. & hac capacitas siue idoneitas resignatarij necesse est vt adit a principio. Achill. de Grass. decif. 69. lib. 1. alias 57. in manuscri. Et est communis opinio, que probatur in c. si eo tempore de refer. lib. 6. vbi mandatum de proquidēdo exilēti in minori aetate viginti quinque annorum nō comprehendit beneficium curatum, dat rationē tex. cū tempore date ipse adhuc non esset idoneus. Et ibi Glof. in ver. effectus dicit spectandum esse initium, & allegat cap. dudum primo de elect. & in verb. tempo- 11 re eadem Glof. notat inspiciendum esse tempus dare, quod etiam probatur in cap. eam te de elect. in d. c. si eo tempore in 3. not. & ibi alij D. D. omnes, alioqnt 12 nulla est collatio facta, vt communiter ab omnibus est receptum. Quod

- 13 Quod ampliatur procedere etiam si resignatarius postea efficiatur idoneus, nam si a principio, tempore data, & consensus extenfi a tergo supplicationis erat incapax, resignatio nulla non conualidatur per su peruenientem habilitatem. Ita Petr. de Anchar. in d.c. si eo tempore num. 2. ver. item nota, post Glol. in ver bo effectum de refer. in 6. quam opinionem tenuit Rota in vna Glalquen. præceptorie coram D. Pelegrino, die 23. Martij 1547. teste eod. Pelegrino d. de. cif. 69. lib. 1. alias 57. in manu. quod etiam placitum refert Achilles de Grass. decif. 57. in titu. de renunc. in manu. & ratio est, quia quoties a principio requiritur habilitas, non sufficit quod postea interueniat, namque illo tempore debet adesse, l. fratres. ff. de pce. Bart. in l. usufructus in fin. ff. de liti. seru. Glo. in Clemen. vt hi. verbo constitutus, de ætat. & quali. Gemin. in c. ei cui, de præb. in 6. & communiter DD. vt post alios resoluunt Dec. in c. post cessionem de prob.
- 15 Hinc si constituatur procurator excommunicatus licet postea absolatur, non tamen habilitatur, vt possit agere, quia attenditur inhabilitas, quæ a principio erat, c. post cessionem, & ibi Glol. in verbo excommu nicatus de proba.
- 16 Hinc si excommunicatus detur iudex, quamuis postea absolatur, non potest iudicare, Glol. in ca. dilectus el 2. de præbend. Specul. de iudi. de le. §. 1. in principio. Ideo qualitas canonicatus vel dignitatis, quæ in delegato summi Pontif. requiritur, debet a principio adesse tempore commissionis, Glo. in c. statutum in verbo canonicis de refer. in 6. Bal. in l. præcipimus §. vlt. C. de app. Card. & Imol. in clem. vlt. col. penu. de refer. Paul. de Castr. in conf. 425. ad primum col. 4. l. 10. stante statuto vt bannitus non possit esse de priorib.
- 18 & in principio tempore imbutulacionis quis erat bannitus, quamuis postea fuerit habitatus, & sic tempore, quo extrahitur, reperitur habilis, non sufficit, Bal. in rub. C. de cond. ob turp. caus. circa fin. post Iacoba. de Arce. Ideo resignatarius post habilitatem non potest consequi illud beneficium resignatum, nisi ex nouo consensu, & noua Papæ prouisione, vt celsit Rota. teste Achill. de Grass. d. decif. 57. & hæc opinio seruatur in praxi.

SECUNDAE QVAESTIONIS

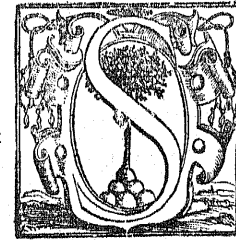
SVMARIUM.

- 1 Resignatio facta in fauorem laici est nulla.
- 2 Beneficium Ecclesiasticum non potest conferri omnino laico.
- 3 Laicus est incapax spiritualium.
- 4 Beneficium est res Ecclesiastica, quæ datur clerico ob sacrum ministerium.
- 5 Laicus non potest presentari ad beneficium inuoluntarius.
- 6 Presentatio non est nulla de proxime clericando.
- 7 Pensio non potest referuari laico.
- 8 Pensio referuata laico, quamuis postea fiat clericus, est nulla.
- 9 In impetratione narratur de stylo impetrantem esse clericum.
- 10 Impetratio obreptitia ob falsi narrationem.
- 11 Prouisio obreptitia est nulla.
- 12 Nullitas ob obreptionem ipso iure irrogatur.
- 13 Vna hora laicus non potest habere beneficium Ecclesiasticum.

- 14 Petens beneficium debet probare se clericum.
- 15 Resignatio facta in fauore laici, qui postea fecit se insigniri clericali charactere, est nulla.
- 16 Pensio referuata laico est nulla, quamuis postea fuit effectus clericus.
- 17 Quoties habilitas requiritur ab initio, non sufficit quod postea interueniat.
- 18 Gratia ipso iure nulla non conualidatur per superuenientem habilitatem.
- 19 Resignatio facta in fauorem eius, qui reputabatur clericus, cum esset laicus, est nulla.
- 20 Pensio referuata ei qui reputabatur clericus, confitto de contrario est inualida.
- 21 Communis reputatio facit ius.
- 22 Sufficit quem esse habilem communi hominum reputatione.
- 23 Communis error non facit aliquem habilem, sed validat gesta per ipsum.
- 24 Probatio orta ex communi errore est præsumptiua.
- 25 Vera probatio præfertur præsumptiua.
- 26 Communis reputatio prodest resignanti, vt non amittat ius.
- 27 Clericus coniugatus habetur pro laico.
- 28 Clericus coniugatus non potest habere beneficium de simplex.
- 29 Episcopus non potest dispensare cū clerico coniugato vt possit habere beneficium.
- 30 Laicus regularis conuersus gaudet priuilegio c. si quis suadente.
- 31 Conuerso non potest resignari beneficium.
- 32 Laicus potest habere beneficia ex dispensatione.
- 33 Impossibile dispensatione fit possibile.
- 34 Lex non tollitur per dispensationem, sed declaratur.
- 35 Resignatio admissa in fauorem illius qui fecit se illa die insigniri clericali charactere est valida.
- 36 Præsumitur in dubio processisse, quod debebat procedere.
- 37 Si mors & collatio eadem die inuenerit præsumitur quod mors processit collationem.
- 38 Erectio præsumitur processisse vniorem.
- 39 Appellatio præsumitur processisse commissionem.
- 40 Præsumptio capitur, vt actus valeat.
- 41 Hospitalis potest resignari in fauorem laici.
- 42 Resignatio hospitalis facta in fauorem illius qui narrauit se esse clericum, cum esset laicus, est nulla.
- 43 Resignatio est nulla ob falsum expressum.
- 44 Gratia est verificanda.
- 45 Laico potest a Papa concedi beneficium in sustentationem.
- 46 Laico potest concedi beneficium cum clausula quam primum clericali charactere fuerit insignitus.
- 47 Potest summus pontifex conferre beneficia & pensiones ad tempus.
- 48 Potest summus Pontifex conferre beneficia in tempus clericatus.
- 49 Translatio pensionis facta in laicum cum clausula quam primum clericali charactere fuerit insignitus valida est.
- 50 Resignatio facta cum dicta clausula quam primum & c. non statim abdicat ius cum sit conditionalis.
- 51 In gratia conditionali non censetur consensus præstitus ante conditionis euentum.
- 52 Clausula, & non alias, non facit ius abdicari a resignante.
- 53 Resignans cum dicta clausula, quamprimum & c. potest percipere fructus donec resignatarius suscipiat ordines.

- 54 Fructus spectant ad dominum.
- 55 Transfrens. pensionem cum dicta clausula quam primum & c. potest percipere fructus donec ille suscipiat ordines.
- 56 Prima tonsura est ordo, & per eam imprimuntur characteres.
- 57 Prima tonsura data a non suo Episcopo imprimit characterem.
- 58 Resignatarius non potest consequi beneficium sibi resignatum cum dicta clausula quamprimum & c. si suscipiat primam tonsuram a non suo Episcopo.
- 59 Ordinatus a non suo Episcopo non habet executionem ordinum.
- 60 Collatio facta suspensa in vita est.
- 61 Resignatio conditionalis non purificabitur per existentiam conditionis nulle.
- 62 Dispositio intelligitur de actu valido.
- 63 Adnerbium, rite, requiritur vt in actu adhibeatur ordo.
- 64 Paria sunt non habere characterem ad effectus beneficij consequendi vel habere absque executione.
- 65 Nemo debet reportare commodum ex facto quod meretur penam.
- 66 Ordinatus a non suo Episcopi habet executionem ordinum, si probet licentiam sui Episcopi ante actum vel consensum post.
- 67 Creditur Episcopo ordinanti alienum subditum, si attestatur de licentia proprii Episcopi.
- 68 Licentia ordinandi alienum subditum non probatur absentione Notarij.
- 69 Quando agitur de validitate ordinis, dicitur agi de modo procedendo.
- 70 Clericatus probatur communi opinione.
- 71 Actus est nullus quoties res deuenit ad casum a quo incipere non potest.
- 72 Mortuus non potest resignare.
- 73 In rescriptis & vltimis voluntatibus conditio etiam casualis non retrotrahitur.
- 74 Papa in beneficalibus habet omnimodam potestatem.
- 75 Concilio etiam casualis retrotrahitur cum de mente constat.
- 76 Conditio si clericus fiat potest impleri etiam post mortem resignantis.
- 77 Resignatio facta in fauorem Nequamprimum clericali charactere fuerit insignitus, sortitur effectum et mortuo resignante.
- 78 Translatio pensionis potest sortiri effectum etiam post mortem transferentis.
- 79 Conditione purificata resignatarius consequitur beneficium.
- 80 Mors Papæ impedit gratiam factam.
- 81 Hodie non conceditur beneficium cum clausula quam primum & c. nisi in quibusdam casibus, & quomodo.
- 82 Non potest resignari beneficium in fauorem ordinati a non suo Episcopo.
- 83 Ordinati a non suo Episcopo sunt suspensi.
- 84 Ordinatus a non suo Episcopo an sit deponendus.
- 85 Ordinati a non suo Episcopo non gaudent priuilegio clericali.
- 86 Afferens esse ordinatum debet ostendere scripturam vel literas testimoniales sui Episcopi.
- 87 Ratihabio proprii Episcopi super ordine suscepto videtur inducere dispensationem.
- 88 Cardinales possunt conferre ordines minores in proprijs titulis.

- 89 Episcopus potest ordinare familiarem suum qui secum fuit per triennium commoratus, si ei beneficium ecclesiasticum conferat.
- 90 Episcopus, qui potest ordinare familiarem suum, potest illum remittere ad alium, vt ordinetur.
- 91 Episcopus potest ordinare familiarem suum, & ei dare sufficiens patrimonium.
- 92 Episcopus non potest ordinare familiarem, & post vnum decem menses dare ei beneficium.
- 93 Familiaris ratione beneficij efficitur subditus Episcopo.
- 94 Collatio beneficij facta per Episcopum est causa validitatis ordinis.
- 95 Dicitio, statim significat, absque intervallo.
- 96 Ordinatus ab Episcopo heretico non potest beneficium resignari.
- 97 Ordinatus ab Episcopo schismatico non potest beneficium resignari.
- 98 Ordinatus ab Episcopo suspensio & excommunicato, non potest beneficium resignari.
- 99 Clericus coniugatus non potest habere beneficium.
- 100 Clericus coniugatus vt laicus reputatur præterquam in priuilegio canonis.
- 101 Per contractum matrimonij inducitur tacita remuneratione beneficij.
- 102 Ordinatus per saltum non possunt beneficia resignari.
- 103 Ordinatus extra tempora non possunt beneficia resignari.
- 104 Ordinatus ante legitimam ætatem non possunt beneficia resignari.
- 105 Ordinatus ante legitimam ætatem sunt suspensi ad tempus de iure communi.
- 106 Ordinatus ante ætatem hodie sunt perpetuo suspensi.
- 107 Verba ipso iure et per petuitatem ostendunt.
- 108 Sententia iuris imponens penam absque temporis præfinitione, eam perpetuo imponere censetur.
- 109 Constitutio publicata & impressa præsumitur vsu recepta.

Secundo quero an resignatio beneficij facta in fauorem non tonsurati, id est laici sit nulla? Communis opinio, & vera conclusio in praxi etiam obseruata, est esse nullam, & nihil consequi resignatarium, Ant. Aug. decif. 18. lib. 1. in manu. Card. Pa. loott. decif. 112. alias 163. Pelegrin. decif. 50. lic. 1. in manu. & colligitur ex Nauar. conf. 1. de præb. & est ratio, quia beneficium Ecclesiasticum non potest conferri omnino laico, cap. cum adeo, & ibi Abb. & Decius num. 3. de refer. cap. ex litteris de tranfact. c. 2. de inst. cap. Ecclesia sanctæ Mariæ de conllit. Abb. in c. maiores de præb. Archi. in c. si quis hoc gesserit 1. q. 3. Holt. in sum. de inst. §. si quis, Archid. Gemin. & Præpos. in c. placuit distin. 32. idem Præpos. in d.c. si quis hoc gesserit, Benedic. Capra tract. regularum reg. 97. num. 39. Ioannes Selua in tract. de benef. 2. p. q. 23. num. 14. Lamberti. de iur. patro. lib. 2. in par. q. 7. art. 7. num. 2. cū alijs allegatis per Alfon. Hoied. tract. de incompat. benef. p. 1. c. vlt. nu. 71. quibus addo Re bull. in tract. de pacif. post. 324. Ber. in c. duper literis nu. 72. de refer. Menochi. de Arbitr. Iud. c. 201. n. 33. Nauar.

* Navar.in conf.1.de præb.& est communis* omnium DD.fententia,quia laicus est incapax† spiritualium,
 3 cap.fi quis deinceps 16.q.7.cap.Messana, cap.facrosã cta,de elect.cap.causam quæ de præfcri.c. quamuis, & ibi Abb.2.not.de decim.& tamen beneficium est
 * ius spirituale, cap.dilecto vbi* omnes DD. de p. præb. Card.in clem.1. iustia in 2.q.de præb. Idem Card. in conf.1.2. ad finem.
 4 Nam beneficium† Eccllesiasticum est res Ecclesia stica, quæ sacerdoti vel clerico datur ob sacrum mini sterium vtenda, in perpetuum concessa mediante ca nonica institutione, vt colligitur ex Cora. de bene. p. 1. cap. 2. ex Selua. de benef. p. 1. q. 1. Rebuff. in praxi in princ. Hoied. in tracta. de incompati. benef. in par. 2. in præfat. num. 2.
 5 Hinc est quod laicus non potest presentari ad be neficium iuris patronatus, vt resolutum est Lamberti. de iu re patro. in vlt. p. 2. lib. q. 2. art. 3. & est* communis opi nio DD. præsentationem factam de laico, esse factã de indigno, quam conclusionem in Rota in vna* Imo. iuris patronatus coram R. D. P. Orano 19. Nouem bris 1584. limitauit non procedere quoties fuit præ sentatus proxime clericus, nam hoc casu presenta rius non est penitus indignus, cum ante institutio nem sit tonsuratus.
 7 Hinc etiam pensio non potest referuari laico, vt est* communiter ab omnibus receptum, & reseruata
 8 laico quamuis postea fecerit se insigniri clericali cha ractere, nihilominus esse nullam dictam pensionem fuit ab omnibus resolutum* in Rot. die 13. Decẽbris 1547. teste Pelegrin. dicit. decif. 50. lib. 1.
 * Accedat & secunda ratio, quia in impetratione be neficij, quæ fit in Curia,* Cõmuniter inter alias narra tur, & exprimitur in supplicatione impetratẽ esse cle ricũ, put de hoc stylo post alios quos citat attestatur Menoch. de Arb. iud. cal. 201. n. 3. alioquin nõ signaf supplicatio p. S. D. N. nec relaxata reuolutoribus & alijs peritissimis officialibus: si ergo exprimitur esse clericũ cum effectus laicus, impetratio est obreptitia, ob falsi nar rationem, Abb. in c. cum dilecti nu. 15. de rescri. Ge min. conf. 128. in fi. Alex. conf. 60. in fine lib. 2. Com munit opinio teste Bero. in cap. super litteris lect. 1. in fin. clare lect. 2. num. 1. de rescri. Menoch. d. c. 201. num. 9. & per consequens prouisio est nulla tãquam
 11 * obreptia fvt fuit resolutum per* Rot. in vna Brito rien. Hospitalis coram Paleotto 17. Aprilis 1557. teste eodem decif. 112. alias 163. quæ nullitas firrogatur ipso iure, vt late multorum auctoritatibus firmãt Soc cin. Sen. conf. 13. col. 3. lib. 1. & conf. 164. col. 2. & 169. in principio lib. 1. Soc. Jun. conf. 77. nu. 83. lib. 1. Fel lin. in c. ad audientiam el. 2. nu. 22. de rescri. & ita fuit
 * resolutum in una* Tullen. canonicatus & præbendæ coram Vestano 11. Martij 1552. teste Caputaq. decif. 225. par. 3. nam absurdum est dicere esse annullandã,
 13 cum una hora laicus non possit beneficium Ecclesia sticum habere, Ioan. Sel. de benefic. p. 2. q. 23. Bero. in d. c. super litteris nu. 72. de rescrip.
 * Vnde praxis* est vt petẽs beneficium probet se cle ricum, Archi. & Ioan. Andr. in c. si iudex laicus de sen. excom. lib. 6. quod quomodo procedat declarat Re buff. d. tract. de pacif. posse. nu. 225. ver. ligitur petens.
 * Ampla 1. hanc conclusionem ab omnibus* recep tam procedere etiam si post receptam, supplicationẽ, & expeditionem litterarum superueniet habitas fvt
 15 quia tunc fecisset se clericali caractere insigniri, nam nihil ominus resignatio ab initio nulla non conualida tur, Petr. de Anchar. in c. si eo tempore nu. 2. ver. item

not. post Glosin ver. effectum de rescri. li. 6. & ita Rot. resolut. 23. Martij 1547. in pensione vt pensio refer uata laico sit nulla, quamuis post reservationem fue rit effectus tonsuratus teste Pelegr. di. decif. 50. lib. 1. & hæc* est communis opinio omnium DD. quæ pro batur ex illa communi* regula, quod quoties habili tas requiritur ab initio, non sufficit quod postea in terueniat, late Deci. in c. post cessionem de probat.
 18 Ad quod etiam accedat, quia si gratia erat nulla ip so iure, vt fuit pluries tentum in Rota teste Caputaq. decif. 325. 2. ergo per superuenientem habilitatem ni hil potest haberi absque alio facto superioris, not. in c. 1. de reg. iur. lib. 6.
 Secundo ampla procedere etiam si tunc temporis resignatarius reputabatur clericus, fvt quia incede bat in habitu, & tonsura, & pro tali habebatur namq; cõlito in rei veritate non esse clericum tempore gra tia, resignatio est nulla, vt fuit resolutum in Rot. 13. Decembris. 1547. teste Pelegr. d. dec. 50. lib. 1. in eo q reputabatur clericus, & hacfratone fuit ei referuata pensio, nam cõlito de non clericatu fuit dictum pe nsionem esse nullam, & hæc conclusio communiter ab omnibus recepta, ac nullum dubium habet, nam licet
 21 communis reputatio faciat ius iuxta vulgarem & cõ munem* regulam deductam ex l. Barbarius. ff. de ois. præsl. l. 1. C. de testamen. cum alijs, vt p. Soc. Sen. cõf. 32. col. 8. & seq. lib. 1. & ob id dicimus sufficere quem esse habilem communi hominum reputatione, Alex. conf. 138. col. 1. & sequ. li. 1. late Gabriellus lib. cõm. opit. tit. de prob. conclus. 8. per totum, tamen hoc pro cedit quo ad validitatem gestorum per illum, qui ita communiter reputabatur, non autem hic communis error facit illum habilem, ita Bart. in d. l. Barbarius col. 3. Bal. in l. 2. col. vlt. C. de seru. & aqua, Soc. Sen. conf. 59. col. 3. li. 3. & reg. 227. fall. 3. * communis opinio te ste Alberi. in d. l. Barbarius, Gabriell. d. concl. 8. n. 39.
 24 Accedit quia huiusmodi probatio orta ex communi errore, est præsumptiua, vt colligitur ex Fely. in c. dile cta col. 2. de rescrip. ergo verat probatio ex qua cõstat illum non esse clericum præfertur, leui ait. §. q. simpli citer, vbi Angel. si quis omniss. caul. testamen. Bald. in l. siue possidetis, circa fin. C. de probat. Crauet. conf. 213. sub. nu. 5. ver. 1. 1.
 26 Hæc tamen communis reputatio prodest resignã ti, vt non amittat ius quod habebat in beneficio resignato, quia si sciret inhabilitatem hoc ei non pro dederat ad dictum effectum, Soci. Sen. d. regu. 227. fall. vlt. Barb. in c. dilectus filius de præb. Cald. in c. ad pro bandam de re iudi. Abbas in c. exceptionem & ibi Fe lin. de exceptio. Ant. de Butr. in c. nostra de cohobita tione clericorum, & muli. Gemin. in c. sacerdotis 2. q. 7. Aufre. dec. Tholos. 143. Bertand. conf. 84. l. 1. Card. Paris. cõf. 1. n. 60. cum seq. vol. 1. & est communis con clusio DD.
 Tertio ampliatur hæc conclusio procedere etiam
 27 in clerico coniugato, qui vt laicus ex dispositione iuris habetur, & ideo prohibetur habere beneficiũ Ec cllesiasticum etiam simplex, Host. in lum. de cleri. cõ iug. sub n. 1. ver. vtrum possit habere cum alijs adduc tis per Bened. Capr. d. reg. 97. nu. 33. cum seq. Alfons. Hoied. d. tract. de incom. benef. p. 1. c. vlt. n. 76. & est communis opinio, in tantum quod episcopus non t potest dispensare, Io. Selua de benef. par. 1. q. 7. n. 17. & 18. magis* communis opinio, teste Benedic. Capr. vbi supra. num. 47.
 30 Quarto ampla etiam si laicus, fvt regularis conuer sus vel religiosus, nam quamuis gaudeat priuilegio. c. si quis

31 si quis suadente, 17. q. 4. nihilominus ei non potest resignari beneficium ante tonsurã, Antonius de Butr. in c. 2. de institut. Rebuff. de pac. post. nu. 224. verfic. etiam.
 Limita primo, nisi fuisset a Summo Pontif. dispõ satum, nam stante dispõlatione hanc est capax, quã uis non sit tonsuratus, communis opinio* teste Bened. Capr. d. reg. nu. 4. namque impossibile, dispensa tionem sit possibile, gl. in c. gratia in ver. non potest de rescrip. lib. 6. Abbas in c. quod Dei timore col. 2. de statu monach. Barb. conf. 57. col. penult. li. 1. Decius conf. 43. nu. 2. l. & lex non tollitur per dispensationẽ, sed declaratur, D. Tho. 2. 2. q. 54. art. 5. & in quolib. 4. art. 1. 3. & quolib. 9. art. 15. & 1. 2. q. 97. art. 4. Ioannes Mai. in 4. sent. dist. 24. q. 12. Ioannes Alma in tracta. de potest. Ecclesie cap. 13. Turrecrem. in summa de Ecclesia lib. 2. c. 107. Card. Paris. conf. 68. nume. 199. volum. 4.
 35 Secundo limito nisi resignatio fuisset tali die ad missa, qua resignatarius fuerat effectus clericus, nam hoc casu tenet resignatio, ita Crescent. decif. 167. in manuscr. & est ratio, quia vbi ad essentiam substan tialem actus aliquid debet esse prius altero, si vtrum que reperitur factum teoẽ die, præsumitur in du bio præcessisse id quod debebat præcedere pro vali ditate actus: ita post alios, quos citat, tradit Fely. in c. pastoralis nu. 5. ver. ad identitatem de rescri. Rot. decif. prima de præsumpt. in antiquior. per Bisignet. & ideo si mors, & collatio eodem die interuenierit, præsumitur quod mor. præcessit collationẽ, vt fuit
 * resolutum in Rot. teste Simonet. decif. 23. lib. 2. & decif. 39. Crescent. decif. 216. lib. 1. in manuscr. Hinc
 37 alias fuit tentum* erectionem præcessisse vniõnem, quia prius sit erectio, & postea vniõ, teste Crescent. de cif. 138. lib. 1. Hinc si appareat vna hora fuisse appella tum, & eadem impetratio commissa non, præsumi tur qd præcessit appellatio, Rot. decif. 2. de except. in nou. Bellamer. decif. 299. & plura alia huius generis deducit Fely. d. c. pastoralis sub nu. 5. & ea est ratio
 40 quia semper est capienda præsumptio, fvt vt actus va leat. quoties de reb. dub. l. quoties. ff. de reg. iur. DD. in l. 1. solut. matrim. ob quam rem solent verba im p priari iuxta* communem opinionem.
 41 Tertio limito in resignatione Hospitalis, fvt quæ po test fieri in fauorem etiam laici, cui potest dari in ad ministracionem, Clement. quia contingit de relig. do mi. & ibi communiter† DD. hoc tamen non habet lo cum quoties quis resignat Hospitali in fauorem lai ci, qui narrat esse clericum cum esset laicus, quia f hmõl resignatio est nulla, vt fuit* resolutum in Rot. in vna Brittorien. Hospitalis 17. Aprilis 1559. coram Paleot. teste eod. decif. 112. alias 163. in manuscr. & ra tio est quia quamuis datur Hospitalia in administra tiõnem laicis, tamen quia ille narrat salum dicẽdo esse clericum, ex hoc Papa fuit deceptus, cum facilis concedat beneficium clericis quam laicis, vnde nulla erit resignatio, Fely. in c. in nostra de rescri. commu nis* opinio teste Menoch. de Arb. iud. Cass. 201. se cundum quam sæpius fuit resolutum* in Rota. teste Caputaquen. decif. 223. p. 3. omnia enim expressãt de bent esse vera cum sint uerificanda, & est* commu nis opinio, & de Doctoratu est decif. Rotæ coram Oradino die 21. Maij 1554. teste Caputaquen. decif. 277. parte prima.
 45 Quarto limito nisi fuisset concessum beneficium laico in sustentationem, & non in titulum, concurrẽ te utilitate Ecclesie, & seruiijs cõijs* opinio, teste Be

ned. Capr. d. reg. nu. 35. Alfons. Hoied. d. tract. de in comp. benef. p. 1. c. vlt. num. 76.
 46 Quinto limito nisi apponatur† clausula, quam pri mum clericali caractere fuerit insignitus; namque potest resignari beneficium in fauorem N. laici, si p uisio facta eidem resignatario habet clausulam, Etli non sit clericus, sed tantum scholaris quamprimum clericali caractere fuerit insignitus, & valida est resi gnatio, quamuis esset laicus tempore Date, & con sensus præstiti, vt sæpe firmat, & concludit Rot. te ste Hieronymo Gabriell. conf. 186. n. 3. cum sequent. li. 1. vbi dicit hanc opinionem verã & clarã ex om nimoda potestate quam hêt Papa in beneficalib. c. 2. de præb. clem. 1. in fi. eo. tit. Cassad. decif. 3. n. 24. eo. tit. Card. Paris. conf. 5. n. 85. vol. 4. namque potest sũ Pont. conferre beneficia, fvt pensiones referuare sub conditione, ad tempus, & prout ei placuerit, c. palto ralis 7. q. 1. c. veniens de fil. presb. Fran. in c. in electio nib. n. 4. de elect. li. 6. & per consequens conferre in tempus clericatus, in tempus ff. de her. inst. not. in l. Gallus §. instituens. ff. de lib. & post. vbi Soc. Sen. n. 2. Curt. lun. conf. 84. & est communis* opinio. Ita
 49 quoque translatio pensionis facta in N. laicum cum dicta clausula quamprimum clericali caractere fue rit insignitus, est valida, Card. Paleot. decif. 301. in ma nuscr. & fuit* sæpius resolutum in Rot. vt supra scri phi, & tradit Gabr. cõf. 189. n. 7. li. 2. & est decifio Ro tæ 260. h. miscell. & faciũt quæ scribit Paris. con. 125. an collatio, col. 3. vol. 4.
 Sed iuxta hanc conclusionem primo dubitat an ius statim præstito consensu fuerit a resignante abdi catum? Respondeo gratiam esse conditionalem, vt tradit Paleot. d. decif. 301. Gabriell. d. conf. 189. n. 7. i. 2. Idem Gabriell. conf. 186. col. 2. lib. 1. & consensus
 51 itidem est conditonalis, vnde f ante conditionis vel dici euentum non censetur præstitus ca. si pro & vbi not. de rescri. in 6. Gemin. conf. 107. in fi. Cassad. deci. 3. de præb. nu. 6. & 14. & per consequens ius non ab dicatur a resignante, fvt ante clausula, & nõ aliter, Bal. in l. si quidem C. de excep. Ale. conf. 3. nu. 5. li. 1. Soc. conf. 251. col. 4. lib. 2. Sarnen. de trien. citu. 27. & 33. & est* communis, & recepta omnium DD. sententia, cõ probata sæpe sæpius a Rota, vt dixi lib. 1. q. 3.
 53 Ex quo inferitur posse resignantem percipere fru ctus donec N. resignatarius, clericali caractere fue rit insignitus, nam conditio facit & operatur vt ius interim maneat cedenti, & fructus ad eum spectent. Incessario §. quod si pendente, de pericul. & com mod. rei vendit. l. vbi autem de in diem adiect. Alex. confil. 121. num. 7. lib. 4. Cassad. decif. 3. numer. 27. de
 55 præbend. Hinc pensione translata in scholarẽ cũ f primum clericali caractere fuerit insignitus, potest qui transfuit pensionem illius termini exigere ante clericatum idest donec ille fiat clericus decif. 260. li. miscell. in manuscr. & consuluit ample Hieron. Gabr. conf. 285. lib. 1. & dixi supra.
 Secundo dubitatur, an si resignatarius prædictus suscipiat primã tonsurã a non suo Epõ absque cõlen su proprij Episcopi possit beneficiũ resignatum con sequi propter existentiam conditionis? Pro affirmati ua adducitur quia prima tonsura secundum scano mistas est ordo, & per eam imprimatur caractes, DD. in capitul. cum contingat de rat. & qualit. & in cap. palmista 23. distinct. Abb. in ca. cum in cunctis. §. cum vero de elect. glo. & DD. in procmio. l. cxi. l. Lamb. de iur. patr. in secundo art. 2. quæst. prima in 2. p. nu. 3. communis* opinio teste Gabriell. confil. 181. num.

num. 3. lib. 2. etiam si detur ab Episcopo non suo sine
 57 consensu proprii Episcopi, seruata tamen forma Ec-
 clesie, nam valet, & imprimi characterē, c. vlt. vbi Ar-
 chid. Gem. & Præpo. 9. q. 2. c. eos qui de temp. ordinā.
 lib. 6. Prob. in c. 1. de temp. ord. lib. 6. colum. 3. & 4.
 Guid. Pap. decil. 449. vnde videtur purificata condi-
 tio, quia ille clericali characterē insignitus est, quam-
 uis non a suo Episcopo.
 58 His tamen non obstantibus contraria opinio est
 verior, quam in facti contingentia cōsulendo tenuit
 Gabr. cōf. 189. col. 1. & 2. lib. 2. Primo quia ordinatus
 a non suo Episcopo, licet in eo imprimatur chara-
 59 cter, vt ex communi dictum est, tamen nō habet exe-
 cutionem, & est suspensus quoad se, communis opi-
 nio teste Gabriell. d. conf. 181. num. 5. & 8. lib. 2. quia
 60 irrita est collatio clericatus, quoad executionem, c. si
 quis auus dist. 71. c. nullus c. Episcopi 9. q. 2. ca. cum
 nullus de temp. ord. lib. 6. & ita sapius fuit decilum p
 Rotam, vt per Guidob. decil. 131. Cott. decil. 69. Cap-
 61 utaq. decil. 106. lib. 1. & nouissime in vna Cremon-
 nen. * pensionis Veneris 3. Decembris 1582. Et per
 consequens ei non potest cōferri beneficium, neque
 referuari pensio, DD. in c. quod translatione de elec.
 62 Gemi. conf. 133. communiter DD. in c. vlt. 9. q. 2. de
 * communi attestatur Gabr. d. conf. 161. nu. 8. & col-
 latio ei facta est nulla, Glof. in cap. ei cui de præb. in 6.
 Rebuff. de pacif. poss. num. 191. & in tract. de nomin.
 quest. 14. num. 42. vnde resignatio conditionalis non
 63 si purificabitur per existentiam cōditionis nullæ, quia
 gratia est conditionalis, & in diem characteris rite su-
 cepti prolata arg. l. si vno. ff. loc. nam cum Papa con-
 64 sulit in tempore, quo esset clericali characterē rite in-
 signitus, intellexit ita eum insigniri debere, vt esset ca-
 65 pax gratiæ, l. in tempus. ff. de hæ. inst. Glof. in d. cap. ei
 cui de præb. in 6. in ver. sed hodie, Card. in clem. vt ij
 66 qui num. 21. q. 17. de ætat. & quali. & aduerbium rite
 requirit, vt in actu adhibeatur ordo & solennitas iu-
 ris. Glof. & DD. in l. iuste possidet, vbi Is. num. 7. ff.
 de acq. poss. Bar. & alij in l. lecta, vbi Is. n. 16. ff. si cer-
 67 pet. & paria sunt non habere characterem ad effectū
 beneficii cōsequendi, vel habere tali modo, vt careat
 executione, nam hoc casu perinde est, ac si non ha-
 beret, Card. in d. clem. vt ij qui num. 21. & clem. vlt. n.
 3. de ætat. & qual. ne scilicet quis sentiat lucrum, & cō-
 68 modum ex facto pro quo potius pœnam meretur, c.
 cum qui de præb. in 6. ex quibus satis cessant in cō-
 trarium adducta & allegata.
 69 Limita, vt ad effectum executionis satis sit ordi-
 natum probare, vel licentiam proprii Episcopi ante
 actum, vel consensum post actum, Inno. in ca. omnes
 de eo qui furt. ord. susce. Gabr. conf. 181. num. 5. lib.
 2. quæ licentia probatur sola assertione ordinantis,
 70 Oldr. conf. 15. num. 9. & ita fuit * decilum in Rot. te-
 ste Pellegr. decil. 124. lib. 2. Accoramb. decil. 21. lib. 1.
 Put. decil. 363. lib. 1. & decil. 406. lib. 2. vel quia Episco-
 71 pus t in litteris clericatus attestetur de licentia pro-
 prii Episcopi, c. Albericus de test. vbi Card. col. 1. &
 2. Fel. col. 3. Ptolom. decil. 120. Accoramb. decil. 21. li-
 bro 1. Pellegr. decil. 124. lib. 2. Put. decil. 363. lib. 1. &
 72 406. lib. 2. quamuis non probetur assertione Notarij,
 Caputaq. decil. 274. lib. 2. Vel quia proprius Episco-
 73 pus postea ei contulit beneficium, vt clerico, Prob. in
 c. 1. col. 3. de temp. ord. namque quando agitur de va-
 liditate ordinis alicui collati dicitur agi t de modico
 74 præiudicio, quia inspicitur initium, & tempus ordi-
 nis collati, non beneficium aut pensio, de qua postea
 litigatur, Innoc. in c. innouit de eo qui fur. ord. sus.

Card. in c. Albericus de test. col. 1. & 2. vbi Fel. col. 3.
 * Ias. in l. Barbarius num. 47. de off. præ. & ita Rota * læ-
 pius concludit, vt per Ant. Augult. decil. 5. lib. 2. Put.
 70 decil. 406. lib. 2. ideo clericatus t probatur communi
 opinione, & reputatione, Gemin. conf. 91. & ita ob-
 71 seruat * Rota in possessorio, & petitorio, Accoramb.
 * decil. 21. lib. 1. Guidob. decil. 133. Ptolom. decil. 25.
 Tertio quæro, quid si dictus resignatarius, cui fuit
 resignatum beneficium, & admisa resignatio cum
 claufula quam primum clericali characterē, & cetera a
 suo Episcopo ordinetur prima tonsura mortuo resi-
 gnante?
 Pro negatiua quam tenet Gabr. conf. 186. a num.
 4. vlt. ad fi. lib. 1. adducitur, quia quoties res deue-
 71 nit ad calum, a quo incipere non potest, t actus est
 nullus, pluribus. S. & si placet. ff. de verb. oblig. Bart.
 in l. quoties de nouat. Oldrad. conf. 58. Castad. decil.
 3. num. 14. de præb. late Tiraq. in tract. cess. caus. p. 2.
 lim. 12. num. 15. sed si fiat clericus resignatarius mor-
 tuo resignante, tunc res deuenit ad calum, a quo inci-
 72 pere non potest, ergo prouiso est nulla, Paul. de Cal.
 conf. 43. 6. col. 1. lib. 2. cū mortuus non possit amplius
 resignare, & in rescriptis & gratijs, quæ imitatur natu-
 ram vltimarum voluntatum, conditio etiam casualis
 73 non retrahitur, sed tempus cōditionis inspicitur,
 & perinde est sicut in tempore cōditionis fuisse gra-
 tia facta, c. si pro te de rescr. in 6. Oldrad. conf. 239. n.
 4. quod procedit etiam cum gratia est super certo be-
 neficio, Card. in clem. 1. numer. 17. de concess. præb.
 Card. Paris. conf. 12. num. 36. 76. & 77. vol. 1. Cal. de-
 cil. 3. de præb.
 Respondetur quod iste non resignat mortuus, cū
 hoc dicere esset absurdum & falsum, sed resignatio
 est admisa eo viuente, & effectus suspensus vlt. ad
 clericatum resignatarij auctoritate Papæ, qui habet in
 74 his omnimodam dispositionem, & potestatem, Card.
 Paris. conf. 5. num. 85. vol. 4. namque conditio cōcernit
 solum habilitatem recipientis, qui tempore actus
 erat inhabilis satis est vt voluntate Papæ etiā eo mor-
 tuo fiat habilis, Socc. sen. in l. Gallus. S. instituens. ff.
 de lib. & posth.
 75 Secundo quia quamuis t conditio etiam casualis re-
 trotrahatur cum de mente constat, Cast. decil. 3. nu.
 25. de præb. tamen hoc non potest fieri hoc casu de
 factu extremorum, quia tempore actus, is cui acquisi-
 tio destinabatur erat inhabilis, Bart. in l. si is qui pro
 emptore num. 4. & 8. ff. de vsucap. Brun. conf. 72. nu.
 10. voi. 2. & conf. 2. num. 6. eod. lib. & sic mortuo resi-
 gnante extrema non videntur habilia.
 Respon. quod cum resignans propositum mutare
 non possit, nulla ipsius ratio haberi debet, sed solum
 Papæ, & resignatarij, Paris. conf. 11. num. 48. vol. 1. er-
 go cessat argumentum.
 Pro affirmatiua opinione quod operetur effectū
 suum resignatio, si mortuo resignante resignatarius
 recipiat ordinem, & sic valet.
 76 Primo adducitur, quia illa cōditio, si clericus fiat,
 cum resignantis commodum non respiciat, potuit
 etiam eo mortuo impleri, & post implementum ac-
 quiri ius resignatario, l. 3. S. si pecunia, vbi Bart. ff. de
 donat. l. necessario. S. quod si pendente ff. de peric. cō-
 rei vend.
 Respond. illud quod dicitur in l. 2. S. si pecuniam
 de donat. accidere per fictionem, & retrahitionē
 d. l. necesse. S. quod si pendente, quæ non potest fieri in
 casu nostro.
 Secundo quia mortuo resignante ante cōditionē
 non

non potest dici illud ius extinctum, & beneficium
 morte vacare, quia quando resignatio potest effectū
 fortiri, non potest interim beneficium per mortem
 vacare, quamdiu de acquiritur. hared. lant. equam C. de
 succ. Sarn. de imp. benefic. per obitum Card. q. 10.
 Respondet Gabriell. d. conf. nu. 23. quod mortuo re-
 signante non potuit amplius esse locus resignatiōni
 defectu personæ, & extremis, Bar. in l. si is qui pro em-
 pt. num. 55. ff. de vsucap.
 Quid dicendum?
 77 Placet mihi posterior sententia vt resignatio facta
 in fauorem N. quamprimum clericali characterē fue-
 rit insignitus, si efficiatur clericus mortuo resignan-
 te resignatio fortiri effectum, & resignatarius con-
 sequatur beneficium resignatum, secundum quā opi-
 78 nionem iudicauit * Rota teste Gabriell. d. conf. 186.
 * num. 3. sicuti etiam per eandem Rotam * fuit conclu-
 sum translationem pensionis factam ab habente fa-
 cultatem transferendi, nullo tempore limitatā, & eius
 cassationem in fauorem Titij vt ei similis pensio re-
 feruaretur, & referuatiōnem subsequatam, postea q̄
 clericus esset factus, fortiri effectum, quamuis Titius
 mortuo transferente clericus fiat.
 Quod primo probatur, quia sit huiusmodi refer-
 79 uatio auctoritate Papæ, qui referuat in euentum cō-
 ditionis, ergo conditio purificata resignatarius cō-
 sequitur beneficium resignatū, cap. si pro te vbi not.
 de refer. in 6. S. ex conditioali insti. de verb. obli. Cal.
 fa. decil. 3. de præb. late Gabriell. cōf. 185. lib. 1. & mors
 vel vita resignantis nihil ad rem, cum Papa sit qui ius
 transferentis, vel resignantis extinguit, & nouum ius
 creet, Ioan. Andr. in c. si tibi absentu nu. 2. de præb. in
 80 6. Rot. decil. 13. de procu. & decil. 1. loc. in nouis Gig.
 de pensio. q. 39. nu. 5. Sarn. de trien. q. 11. num. 15. & q.
 81 14. num. 11. & mors Papæ t qui fecit gratiam sub con-
 ditione non impedit, quia conditio existente ius ac-
 quiritur, cap. si tibi vbi Gemin. nu. 2. de præb. in 6. er-
 go multo minus morte resignantis, vel transferentis,
 * & secundum hanc opinionem audio alias * fuisse reso-
 lutum per doctissimos viros.
 82 Hodie autem vt auidui difficiliter conceduntur
 hōi gratiæ, & quando concedunt si est in curia ille q̄
 debet clericali characterē insigniri, retinetur suppli-
 catio signata donec ordinetur, si est absens commit-
 titur ordinario vt illum ordinet, & postea conferat.
 Et ea quæ diximus de laico, vt in eius fauorem non
 possit fieri resignatio beneficij, extendimus ad ordi-
 83 natos a non suo Episcopo, qui sunt t inhabiles ad cō-
 sequendum beneficij, Rebuff. in tract. de pacif. poss.
 nu. 227. Gemin. conf. 133. Doct. in c. vlt. 9. q. 2. cōmu-
 84 nis * opinio teste Gabriel. conf. 181. num. 6. volum. 2.
 85 namque taliter ordinati sunt suspensi, vt fuit pluries
 * decilum in Rot. vt per Guidob. decil. 131. Cott. de-
 cil. 69. Caputaq. decil. 106. lib. 1. communis * opinio te-
 ste Gabriell. d. conf. nu. 5. & 8. & est tex. Con. Trid.
 * c. 8. sess. 23. de refor. & secundum opinionem DD. *
 86 antiquorum t erat deponendus, vt late per Maiol. tract.
 de irreg. lib. 4. c. 20. col. 1. & hos non gaudere clerica
 * li priuilegio fuit * alias iudicatum teste Cassan. in con-
 suct. Burg. rub. 1. S. 6. incipit mellers & lergens sub
 num. 13. quem ad hoc refert, & sequitur Malcard. de
 probat. conclu. 1140. num. 2. Ideo tasserens esse ordi-
 natū debet ostendere scripturā vel literas testimoniales
 sui episcopi, alias ei non creditur. Inn. in c. super litte-
 ris sub num. 10. de accus. Abb. in c. 1. nu. 3. de lit. con-
 test. Guid. Pap. decil. 582. sub nu. 2. Alex. conf. 117. in

in fin. lib. 7. Specul. tit. de prob. §. 1. sub nu. 8. Rebuff. in
 prax. benefic. tit. de form. litt. con. nu. 22. & in forma di-
 87 miss. litt. num. 34. Felyn. in d. c. super litteris sub num.
 * 18. & est * communis opinio omnium DD. vt per A-
 ciat. tract. præsumpt. reg. secunda. præsumpt. quarta.
 numer. 2. quod declaratur per Malcardum d. concl.
 140. limita tamen hanc conclusionem nisi accesserit
 88 rati habitio proprii Episcopi, namque videtur indu-
 cere dispensationem super illo ordine sic suscepto,
 c. Iugdunensis 9. q. 3. arg. Con. Trid. c. 3. sess. 14. de re-
 for. & hoc firmat Maiol. d. lib. 4. cap. 20. sub num. 1.
 89 Secundo limita in Cardinalibus, qui t possunt con-
 ferre omnes ordines minores in proprijs titulis &
 suis subditis, ac familiaribus, Host. & Io. Andr. in c. 1.
 supplen. præ. l. ne gl. Mart. Laud. in tract. de Card. q. 20.
 Card. Iacobac. de Concl. lib. 1. art. 12. ver. item Cardi-
 90 nalibus, Mai. d. c. 20. num. 8.
 Tertio limita in Episcopo t qui potest familiarem
 suum non subditum ordinare si per triennium secum
 fuerit commoratus, & beneficium quacumque frau-
 de cessante statim ei conferat, vt disponit decretum.
 Conc. Trid. d. c. 9. sess. 23. de refor. qui t ex die 5. Mar-
 * tij 1573. * per sacram Congregationē Concilij Trid
 91 fuit extensus, vt possit illum familiarem dimittere, vt
 ab alio ordinetur, nā qui potest ordinare, multo ma-
 92 gis potest dimittere, per rationem c. 3. & c. 8. ead. sess.
 * 23. de refor. & die 14. * Aprilis 1575. per eandem sa-
 93 cram Congregationem fuit amplius procedere, si
 * ei dederit sufficiens patrimonium, & die 22. * Maij
 1586. eadem Congregatio Concilij censuit non satis
 94 fecisse t. d. decreto qui ordinauit, & post elapsos vnde
 citi menses contulit beneficium; namque mouetur
 95 Conc. vt familiaris ratione beneficij efficiatur subdi-
 tus, ex quo tenet collatio ordinis, Rebuff. in prax. in
 tit. de cler. qui nu. 25. & collatio beneficij est causa va-
 96 liditatis ordinis, Franc. in c. cum nullus num. 3. in fin.
 de temp. ordi. lib. 6. ergo eodem tempore debet con-
 currere cum validitate actus, Bald. in l. 1. nu. 45. C. qui
 97 admitti. & hoc ostendit tex. cum dicit, statim, quæ di-
 ctio de sui natura intelligitur absque interuallo, Imo.
 98 in l. diuortio nu. 6. & ibi Is. num. 13. ff. sol. matrim.
 Secundo extendo t ad ordinatos ab Episcopo hæ-
 99 retico, si hoc sciebat, Siluest. in verbo irregularitas. q.
 7. Maiolus de irreg. lib. 4. c. 22. & ab Episcopo schil-
 100 matico, Maiol. eod. lib. c. 23. & ab Episcopo suspensio
 & excommunicato, Maiol. c. 24. & 25. & ab Episcopo
 non baptizato, Maiol. in loco cit. in cap. sequentibus.
 Tertio extendo t ad clericos coniugatos, quibus
 non poterunt beneficia resignari; quandoquidē cle-
 ricus cōiugatus non possunt illa habere etiam si sint sim-
 plicia, vt late probat Benedi. Capra. reg. 97. nu. 34. Re-
 buff. in tract. de pacif. poss. nu. 222. Hoied. in tract.
 * de incomp. benef. p. 1. c. vlt. num. 76. & communiter *
 DD. & probatur in ca. 2. & c. cum decorē de cleri. cō-
 100 ing. ca. deuenimus, & ibi Glo. dist. 28. & dixi supra n.
 27. & quia clericus t coniugatus vt laicus reputatur
 præterquam in priuilegio canonis si quis studente
 17. q. 4. & in priuilegio fori Ecclesiastici in crimina-
 libus, vt probatur in c. vlt. de cleri. coniuga. lib. 6. & ibi
 * Glo. Gemin. & alij Capr. in d. reg. 97. num. 13. Couar.
 * quæst. 31. post num. 7. practi. 9. * communis, vt per
 Clar. quæst. 36. vers. quæro, vbi declarat. Hinc per con-
 101 tractum matrimonij inducitur tacita renuntiatio be-
 neficij, Abb. & alij in c. 1. de cleri. coniug. Aufre. decil.
 * 299. Rom. conf. 483. & * communiter DD. Limi-
 ta tamen, vt per Hoied. d. cap. vlt. nu. 76. & 77. & dixi
 lib. primo. quæst. 1.

- 102 Quarto extendat ordinatos per saltum, nam hi non possunt habere beneficium, Rebuff. de paci. poss. nu. 230. & facit tot. tit. de cleri. per saltum promo. & firmat Præpos. in c. sollicitudo col. 2. dist. 52. & extra
- 103 † tempora, vt per Rebuff. loco cit. num. 231.
- 104 Et ad ordinatos ante legitimam ætatem, qui quãuis de iure communi sint suspensi suspensione temporali, id est donec promoti ad legitimam deuenierint ætatem, c. vel non est compos de temp. ordin. c. ex ratione de ætate & qualit. Doct. per illum tex. in clem. generalem eo. tit. *communis opinio teste Beat. Antonin. tract. de irregular. c. l. nu. 13. in fine. Hodie autem perpetuo sunt suspensi ex constitutione bo. mem. Pij II. incip. cum ex sacrorum ordine, in qua promotos ante legitimam ætatem ipso iure suspendit, & sic perpetuo, quandoquidem verbatim ipso iure perpetua tem indicant, cū vim canonis latæ sententiæ habeant Tiraq. qui alios congerit in l. si vnquam in verbo reuertatur, num. 144. C. de reuoc. donat. & hoc pacto esse intelligenda huiusmodi verba ad hunc effectum ostendit excellentiss. doctor Neapolitanus Stephan. Gaeta in c. ad limina §. 3. num. 111. 30. q. 1. regulare. n.
- 108 est vt sententia iuris imponens pœnam absque temporis præfinitione, eã perpetuo imponere censetur, l. feruus C. de pen. Glo. in c. cupientes. S. ceterum verbo perpetuo de elect. lib. 6. Abb. in c. ex litteris n. 10. de consil. & ita etiam hanc constitutionem in suspensione perpetua intelligit Rebuff. in prax. tit. de mal. p. mot. Glo. 10. nu. 3. & Nauarr. conf. 30. in fi. & 35. nu. 1. de temp. ord. vt taliter suspensus egeat Apostolica dispensatione, & ratione probatur, nam dicta constitutio promotis extrã tempora, vel ante legitimam ætatem, eandem pœnam imponit, sed in primo casu suspensio est perpetua, c. cum quidam de temp. ordin. ergo & in alio, & ita fuit resolutum in * Rota in una Meliten. Abb. Mercurij 24. Ianuarij 1590. coram R. P. d. Giptio Auditore Rotæ integerrimo. Nec obstat quod huiusmodi constitutio non fit in vfu, quia hoc fundamentum tanquam fallum fuit reiectum a Rota, nam dicta constitutio fuit sollemniter publicata, & in quinterno Cancellariæ registrata, ac in bullario impressa, vnde præsumitur vfu recepta Gozzad. conf. 16. nu. 16. Put. decif. 18. r. n. 1. l. i. & decifio Moed. 6. nõ seruatur in Rota. Et verba huiusmodi constitutionis habes p. Rebuff. super reg. Cancell. reg. 23. fol. mihi 505.

TERTIÆ QVAESTIONIS

S V M M A R I V M .

- 1 In supplicatione exprimitur qualitas resignatarij.
- 2 Nulla est resignatio facta ad fauorem criminosi, si crimen eum indignum reddidit beneficio.
- 3 Valida est impetratio facta per criminofum, si crimẽ eum indignum non reddidit.
- 4 Delicta, quæ inducunt priuationem excõicationem et infamiam, reddunt indignum aliquem ad beneficiũ.
- 5 Facilius quis prohibetur a beneficio acquirendo, quã ab acquisito.
- 6 Excommunicati non debent admitti ad res Ecclesiæ.
- 7 Infames debent priuari.
- 8 Homicida non potest beneficium resignari.
- 9 Homicida est priuandus beneficio.
- 10 Periuero non potest beneficium resignari.
- 11 Inhibuitio beneficij facta in personã periuiri est nulla.
- 12 Periuirus est priuandus beneficio.

- 13 Periuirus est infamis.
- 14 Hæretico non potest beneficium resignari.
- 15 Filijs Hæreticorum non possunt beneficia resignari.
- 16 Pius V. annullat resignationes beneficiorum vacantium per hæresim.
- 17 Constitutio dicta Pij V. non habet locum in abiurante hæresim.
- 18 Schismatico non potest beneficium resignari.
- 19 Schismaticus dicitur hæreticus.
- 20 Simoniaci non potest beneficium resignari.
- 21 Sortilego non potest beneficium resignari.
- 22 Sortilegus hæretico comparatur.
- 23 Sacrilego non potest beneficium resignari.
- 24 Falsario litterarum Papæ non potest beneficium resignari.
- 25 Propter falsum in litteris Apostolicis clericus deponitur.
- 26 Viriario publico & manifesto nõ potest beneficium resignari.
- 27 Viriarij sunt infames.
- 28 Infamia irrogatur viriarijs ipso iure.
- 29 Læsa maiestatis reis non possunt beneficia resignari.
- 30 Apostatis non potest beneficium resignari.
- 31 Apostata qui sit.
- 32 Irregulari non potest beneficium resignari.
- 33 Collatio facta irregulari est nulla.
- 34 Irregularis nõ potest sine peccato retinere beneficia.
- 35 Beneficium non vacat ipso iure ex superueniente irregularitate.
- 36 Irregularis non potest promoueri.
- 37 Irregularis non potest habere pensiones.
- 38 In irregularitatem non incurritur nisi in casibus a iure expressis.
- 39 Ex contemptu aliquis fit irregularis.
- 40 Collatio facta excommunicato non valet, etiam si sit posita in litteris, teque absolutes & c.
- 41 Papa non videtur absolueri ab irregularitate, nisi ex primat.
- 42 Bannito non potest beneficium resignari.
- 43 Notarie infami non potest beneficium resignari.
- 44 Excommunicatis non possunt beneficia resignari.
- 45 Permutatio facta cum excommunicato est nulla.
- 46 Collatio facta excommunicato est ipso iure nulla.
- 47 Excommunicatus non potest eligi neque presentari ad beneficium.
- 48 Excommunicato non potest reservari pensio.
- 49 Absolutio subsequuta non conualidat pensionem reservatam excommunicato.
- 50 Beneficium datur propter officia.
- 51 Suspensus ab executione non potest dicere officium.
- 52 Excommunicatus si habeat beneficium, non facit fructus suos.
- 53 Clausula teque absolutes & c. posita in litteris facit valere collationem factam excommunicato.
- 54 Inforscendenti per annum non potest beneficiũ conferri.
- 55 Inforscens similis est hæretico.
- 56 Inforscens potest priuari beneficio.
- 57 Clausula teque absolutes posita in litteris non facit valere collationem factam inforscendenti.
- 58 Dicta clausula ex regula Cancellariæ non suffragatur ei qui sustinuit excommunicationem vltra quatuor menses.
- 59 Suspensio non potest beneficium resignari.
- 60 Suspensus indignus est beneficio.
- 61 Suspensus æquiparatur excommunicato.
- 62 Clausula teque absolutes & c. facit valere collationem factam suspensio.

- 63 Papa admitendo veniuntiones ad fauorem inhabiliũ etiam scienter non videtur cum eis dispensare.
- 64 Imperator promouendo inhabilem videtur cum eo dispensare.
- 65 Lusori ad primeram & alios ludos prohibitos non potest beneficium resignari.
- 66 Alator indignus est beneficio.
- 67 Nulla est collatio facta publico alatori.
- 68 Ludens recreationis gratia nõ est indignus beneficio.

Decimo quæro an possit beneficium criminofum resignari, & facta resignatio an valeat? Communiter de stylo in Curia si exprimitur resignatariũ esse criminofum ex te digna de positione non signatur suppliatio; si autem hoc non narratur delinguendum est, quod si crimen eum indignum reddit nullat est resignatio. Felin. c. postulati col. 4. ver. declarata etiam de rescrip. Jo. Selu. in tract. de benef. p. 3. q. 1. n. 157. Menoch. in tract. de arbit. iud. cal. 2. o. nu. 37. Cald. conf. 20. tit. de præb. Lancell. de attent. c. 5. nu. 27. cum seq. Felin. c. ex parte nu. 5. de rescrip. & communiter DD. vt per Beron. in c. super litteris nu. 72. de rescrip. Si vero crimen resignatariũ indignum non reddit valida est impetratio, Bellamer. decif. 697. n. 5. Cur. lun. conf. 27. col. vlt. Menoch. loco cit. & est cõis opinio DD. & ratio differentia traditur in c. graue nimis de præb. & per Roc. de Curt. in tract. de iure patro. in verb. honorificum in q. prin. col. 3. ver. quis aut dicatur indignus. Et hanc distinctionem firmat Rot. in vna Datursen. Sacre litæ coram D. Pelegrino 10. Febr. 1547. re. neque Put. decif. 514. lib. 2. Dubium tamen est, quid crimina quem inhabilem, & indignũ reddat ad beneficia? Regula est, vt ea delicta quæ inducunt priuationem, excommunicationem, & infamiam iuris, vel facti, reddant indignum, vt late hanc regulam assignat Lamb. tract. iuris patro. in 1. p. 2. lib. 9. q. art. 23. & ibi per o. ar. d. q. Hoied. d. c. vlt. nu. 79. & in priuandis beneficiis est ratio: quam ponit Abb. in c. super eo de elect. col. 2. quia facilius prohibetur quis a beneficio acquirendo quam priuatur acquisito iuxta regulam vulgarem in excõicationis est ratio, quia nõ debent admitti ad res Ecclesiæ, cum sint extra Ecclesiam, c. dilectus de rescrip. Beron. in d. c. super litteris num. 82. Lamber. d. q. 9. art. 1. 2. & 3. In infamibus verofest ratio, quia sunt priuandi, vt per Lambert. d. q. 9. art. 15.

Ex quo primo infertur homicidæ non posse beneficium resignari, nam homicida nõ potest habere beneficium, Abb. & alij in c. 2. de refer. Aufre. decif. 207. cum alijs vt per Rebuff. de paci. poss. nu. 258. & ob id priuatur obtento iuxta cõmunem opinionem de qua per Anan. & Felin. in c. inquisitionis de accusat. per Clar. lib. 5. recept. sent. §. homicidium.

Secundo infertur t periuero non posse beneficium resignari, nõ collatio facta periuero est nulla, c. quere lam ibi non merentur. Ecclesiæ regere qui in crimine periuiri sunt irretiti, de iur. iur. c. constitutus 2. de app. c. cum noltris de concess. præb. Mil. in ver. periuirus, Dec. in c. dilectus col. 1. de excep. & illius institutione teste nullam ipso iure est cõis opinio, teste Villalob. in sua coll. comm. opi. in littera p. nu. 75. & ideo t periuirus est priuandus, Gem. conf. 105. col. 2. *magis cõmunis opinio teste Sarn. in §. item 1. quis num. 28. in l. de actio. Dec. in c. cum non ab homine, num. 5. de

iud. nam est infamis, t Cald. conf. 5. an periuirus de iur. iur. quod quomodo procedat vide Clar. lib. 5. recept. sen. §. periuirum col. 1.

Tertio infertur hæretico non posse beneficiũ resignari; cū illud hñe nõ possit, cū sit extra ecclesiã, c. excõicamus, & per tot. de hñet. Pau. de Citrad in tract. iuris patro. in 3. p. q. 5. in 1. cau. acquirendi. R. ebu. de pacif. poss. n. 236. & est cõis opi. omniũ DD. Idq; extenditur in eorum filijs. Alf. Hoied. in trac. de incõp. be. nef. p. 1. c. vlt. n. 6. ad q. faciunt ea qd idẽ scribit eap. r. c. 23. n. 96. 97. & 100. cum seq. Hinc Pius V. per suã cõstitutionẽ annullat resign. benef. vacantium ob hæresim, Nauar. conf. 6. de hæret. vbi respondit nõ habere locum in abiurante hæresim per viam purgationis.

Quarto infertur t schismatico nõ posse beneficiũ resignari, nanq; iste non potest cõsequi beneficiũ ecclesiasticũ, mos cõsuetudinẽ dicit. Rebuff. de paci. poss. n. 236. quia dicitur hæreticus Abb. in rub. de scilicet mati. D. d. in c. ad abolendã de hæret. & late hoc cõmprobat Hoied. trac. de incõp. benef. x. p. c. vlt. n. 125.

Quinto infertur simoniaci non posse beneficiũ resignari, cū illud non possit habere, c. cõ clericis, & ibi Abb. de pac. c. nob. & seq. de simo. Aufre. decif. 438. Inn. in c. cū vniuer forũ de rescrip. pmu. Card. Paris. col. 12. & 29. vol. 4. Rebuff. d. tract. de paci. poss. nu. 239.

Sexto infertur t sortilego non posse beneficium ecclesiasticum resignari, cum illud non possit cõsequi, nam hæretico comparatur, c. 1. & per tot. de sortil. late Rebuff. d. tract. num. 247.

Septimo infertur t sacrilego non posse beneficium ecclesiasticum resignari, cum beneficia is non possit cõsequi, c. venerabilem de elect. Abb. & alij in c. cõquestus in fi. de for. compet. quod quomodo procedat vide Rebuff. d. tract. num. 248.

Octaui infertur t falsario litterarum Papæ non posse beneficiũ resignari, c. ad falsariũ de crim. fal. Rebuff. d. tract. de paci. poss. n. 250. nõ pp fallum in litteris Apostolicis clericus deponitur, & degradatur cõis opinio teste Gulic. de Bened. post 3. p. repet. c. Rayn. in q. de homicidio num. 3. & seq. de cõi etiam Clar. lib. 5. attestatur §. vlt. q. 36. ver. scias etiam.

Nono infertur t viriario publico, & manifesto nõ posse beneficium resignari, cum illud habere nõ possit, c. de Petro dist. 47. cum alijs, vt per Rebuff. d. tract. de paci. poss. num. 281. vbi dat rationem, quia t sunt infames, c. quamquam de vfu. in 6. l. improbum C. ex quibus cau. infam. irrog. quæ infamia t irrogatur ipso iure, vt est cõmunis opinio teste Couar. libr. 3. var. resolut. c. 3. num. 2. de communi etiã attestatur Clar. in §. vfu. ver. punitur etiam viriarius.

Decimo infertur t non posse beneficiũ resignari irretitis crimine lęse maiestatis, cū illud confeg non possint, c. felices, vbi DD. de pen. lib. 6. c. fatis puer sum d. 56. Rebuff. de paci. poss. num. 246. & est cõis opinio.

Vndecimo infertur t beneficium ecclesiasticum resignari, non posse apostatæ, quia illo indignus reputatur, Bal. in c. vlt. col. vlt. de præsump. Fel. in c. sciscitatus col. 2. de rescrip. Paul. de Citrad. in tract. iuris patro. in 3. p. q. 5. in 1. causa acquirendi, Rebuff. d. tract. num. 255. & facit tex. in c. penul. & vlt. dist. 50. & qui si iurta postatã declarat Nauarr. conf. 1. de apostat. circa Bullam Pauli III. & Pij V.

Duodecimo infertur t irregulari non posse beneficiũ ecclesiasticum resignari, cum collatio facta ei sit nulla, c. cū in cunctis §. vlt. de elec. Abb. in c. cum notris, & ibi Imol. de concess. præb. Fel. in c. 2. colum. 2. & seq. de rescrip. & in ca. inquisitionis 2. not. de accus.

* & cōter DD.* vt per Rebuff. in tract. de pacif. poss. n. 280. Couar. in calma mater. p. 1. §. 7. sub n. 1. & * est cōis opinio irregularem non posse retinere sine peccato beneficium quāsitum post irregularitatem ante dispensationem obtentā. Nauar. conf. 2. de homi. quā uis beneficiū ex superueniente irregularitate non valet ipso iure. Nauar. conf. 3. de hom. & irregularis nō pot. promoueri. t. cōis opinio. Nauar. conf. 3. 4. de homi. & sicuti est inhabilis ad beneficia. ita & ad pēfionē. vt idem Nauar. in d. conf. 3. 4. n. 3. tradit. & attestatur de stylo Curie. & in irregularitatem non incurritur nisi in casibus a iure expressis. c. is qui de sen. ex. com. in 6. Nauar. conf. 3. 5. n. 3. 7. de homic. & est * cōis opinio omnium Canonistarū. & Theologorum. & incurritur cum contemptu. Nauar. conf. 3. n. 4. de cler. excom. minist. & collatio facta irregulari non valet. etiam si fuerit posita clausula illa. absolutes te a censuris. & quibuscunq; excommunicationibus. vt respōdit Nauar. conf. 66. numer. 1. de sen. excom. quia Papa nō videtur absoluere ab irregularitate nisi exprimat. idem Nauar. in manu. c. 2. 7. num. 2. 5. 4.

42. Decimotertio infertur bannitō nō posse beneficium ecclesiasticum resignari. nam collatio facta bannito non tenet. Abb. per illum tex. in c. 2. not. 4. de arbit. & ita fuisse iudicatum * in senatu Tholosano de anno 1539. attestatur Rebuff. d. tract. num. 249.

43. Decimoquarto infertur notorie infami nō posse beneficiū ecclesiasticū resignari. cum eo reputet indignus. Abb. in c. super eo in fi. de elec. & in c. inter dilectos de excess. pla. Rebuff. d. tract. nu. 281. Hoied. in d. trac. de incōp. benef. p. 1. c. vlt. nu. 79. & est * cōis DD. Inia. quæ satis probatur in c. cum in cunctis de elec. 44. Decimoquinto infertur excoicatio non posse beneficium ecclesiasticum resignari. vt fuit resolutū in * vna Guenlen. præceptorie corā. Card. sanctæ Cruc. 23. Martij 1547. teste Put. decif. 11. de ren. in manu. 45. Ita permutatio beneficij facta excoicatio. vel cum excoicatio. est nulla. Card. in clem. 1. Si plus de pen. Cosm. in prag. sanct. tit. de collat. Si in super. ver. si dispōnere. Couar. in calma mater p. 1. c. 7. nu. 2. ver. 5. hoc cōstat. nam collatio facta excoicatio est ipso iure nulla. tex. in signis in c. postulat. de cler. excom. minist. * cōis opinio. teste Stafileo relato per Cou. lib. n. 1. d. c. 7. de cōi etiam attestatur Nauar. conf. 3. n. 4. de cler. 47. excō. minist. vnde non potest eligi neque pēntari ad benef. Archid. in c. nullus dist. 63. Bertach. in tract. de episc. p. 1. 2. lib. q. 4. n. 19. neq; pēntari potest dari excoicatio. Gig. de pen. q. 14. etiam si postea sequuta sit legitima absolutio. Archid. in d. c. postulat. de cler. 49. excom. nam beneficium datur propter officij. c. cū secundū de præb. c. vlt. de rescr. in 6. gl. in c. vlt. de offi. vic. & cōter DD. quod ipse dicere non potest. cum sit à iure suspensus ab executione officij. vt late per Couar. d. calma mater in 1. p. c. 6. prope finem. Immo si excoicatus habet beneficiū. non facit fructus suos vt fuit resolutum in vna * Brixien. 6. Maij 1542. Put. decif. 280. lib. 1. Limita tamē. nisi in prouisione facta in fauorem excoicati. aut suspēsi apponatur clausula apponi solita in litteris Apostolicis. Neque a quibusuis. & c. ad effectum præsentium assequendum duntaxat. & c. nanque huiusmodi clausula tollit impedimentum proueniens ex censuris. vt tradit Rebuff. in prax. benef. 1. p. Rub. declar. bull. nouæ prouif. §. reque absolutes. num. 15. & in facti contingētia respondit Nauar. conf. 28. num. 18. in fi. & num. 21. ver. ad septimā quæst. de sen. excom. & est * communis opinio sapientius practicata. * & decila.

Multo minus poterit fieri resignatio in fauorem illius excommunicati. qui in forderat per annum sustinendo excommunicationem obdurato animo. nā que iste similis est hæretico iuxta dispositionem c. 3. de rescr. cōnc. Trid. & potest beneficium obtento priuari iuxta communem opinionem quam late comprobauit in c. 1. de iud.

Nec valet resignatio admilla cum absolute. que solet in litteris apponi. vt paulo ante diximus si facta in fauorem illius. qui sustinuerat excommunicationem ultra annū. vt fuit * resolutū in Rot. in vna Seguntin. canonicatus coram Aquē. teste Ptolomæo decif. 94. in manu. in odium ipsius qui videtur parui pendere censuras. & ob id regula Cancell. 6. 1. Rub. de infordelcentibus sacris. D. N. Sixti V. statutu est. vt ne præstetur occasio censuras ipsas suspendendi. & in forderat in illis. ne generales absolute. apponantur in litteris suffragentur his qui licet excoicatio nonis sententiam per quatuor menses sustinuerint. ex qua reg. satis colligitur. quod excoicatio ita demum suffragatur illa absolutio. quæ conuenit in litteris Apostolicis de stylo apponi. si non sustinuit excommunicationem ultra quatuor menses. nam illis elapsis huiusmodi absolutio non prodest; & litteræ sunt nullæ iuxta * communem. * & vulgarem stylum.

59. Decimosexto infertur suspensio ab officio. & beneficium non posse beneficium ecclesiasticū resignari. nanque suspensus indignus est beneficio. glo. in c. cū bonæ de stat. & qual. & in c. propterea de vlt. ppter prohibita executionem ordinis. gl. & DD. in clem. generalem de stat. & quali. Gem. conf. 33. ea autem que diximus in excommunicato vendicant sibi locū in suspensio. Ant. de Butr. & Card. eod. c. cum bonæ. Io. Anan. in rub. de cler. excom. mini. Rebuff. de pacif. poss. num. 254. late Maiol. de irreg. lib. 3. c. 19. Limita tamen. nisi in prouisione apponatur clausula Teque absolutes. & c. vt in specie respondit Nauar. conf. 28. nu. 21. de sen. excom. & est * communis opi. vt supra dixi de excom.

Et esto quod Papa admittendo renunciationē in fauorem prædictorum inhabilium sciat inhabilitatē. nihilominus non vñ cum eis dispensare. stante regula Cancell. in ord. 46. vbi hæc verba habentur. *Itē per quamuis signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat; nisi dicta gratia totaliter effectum huiusmodi dispensationis cōcernat. vel alias nihil cōferat aut operetur.* Et est valde notandum. nanque cōtrarium volunt * communiter DD. dum scribunt Papam. vel Imperatorem promouendo inhabilem censeri cum eo dispensare. Cald. conf. 8. de rescr. Fel. in c. cum inter col. 1. & 2. de excep. & ibi Dec. num. 19. & 20. Card. Paris. num. 9. Alex. in l. quidam confulebant ff. de re iud. late Gabr. de præsump. concl. 7. & fuit resolutum in Rot. in vna * Salamantin. coram D. Moed. anno 1543. dato quod non vtatur Papa verbo dispensationis. teste Put. decif. 448. lib. 1. sed cum fuisset opposita dicta regula. fuit recessum.

Vltimo infertur. iurorū & alios ludos prohibitos. non posse resignari beneficium curatum vt fuit resolutum in vna Pampilonen. parochialis coram Illustr. & Reuerend. D. Card. Aldobrandino Venetis 21. Maij 1574. nam taleator indignus est cui beneficium conferri debeat & si est publicus. est ipso iure nullat collatio. si occultus irritanda c. inter dilectos. vbi Abb. & alij de excess. prel. Limita nisi in conuiuio & recreationis causa hoc fecerit. Nauar. in Enchir. cap. 19.

QVAR:

QVARTAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1. Furiō non potest resignari beneficium.
- 2. Illiterato non potest beneficium resignari.
- 3. Collatio facta illiterato non tenet.
- 4. Illiteratus penitus est qui prima grammatices rudimenta nescit.
- 5. Penitus illiterati promoueri non possunt.
- 6. Defectus illiteraturæ est indispensabilis.
- 7. Literatura requiritur de iure diuino.
- 8. Illegitimo non potest beneficium resignari.
- 9. Nulla est resignatio facta in fauorem illegitimi etiā in curia.
- 10. Illegitimus non potest habere beneficium.
- 11. Illegitimus non potest eligi ad beneficia.
- 12. Papa mandatum de prouidendo intelligitur si ille est legitimus.
- 13. Collatio facta illegitimo est ipso iure nulla.
- 14. Illegitimus non potest ordinari.
- 15. Illegitimus non est restituendus.
- 16. Illegitimus mediante dispensatione potest habere beneficium.
- 17. Bigamo non potest beneficium resignari.
- 18. Bigamus reputatur mere laicus.
- 19. Bigamus mediante dispensatione potest habere beneficium.
- 20. Neophyto non potest beneficium resignari.
- 21. Neophytus non potest ordinari.
- 22. Neophytus qui sit.
- 23. Conuersus ad fidē potest beneficia habere. & quādo.
- 24. Filij Iudeorum possunt beneficia resignari.
- 25. Filij Iudeorum non possunt promoueri ad sacros ordines.
- 26. Descendentes ex Mauris non possunt promoueri ad sacros ordines.

Varto quero an beneficium ecclesiasticū possit resignari furioso. illiterato. illegitimo. bigamo. neophyto & filio Iudæi?

In furioso communiter * est receptum tñ posse ei resignari beneficium cum sit eo indignus. & ob id collatio ei facta habetur pro non facta Bonif. de Vitell. in clem. vna num. 58. de homic. Rebuff. de pacif. poss. num. 221. & alij * omnes.

* In illiterato cōis est t. conclusio beneficium non posse resignari penitus illiterato. & ignorantia. nanq; hi beneficijs sunt indigni. gl. in c. de his di. 28. & fuit dictum in * Rota in vna Calaguritā. portionis die Venetis 27. Ianuarij 1576. coram Cātucchio. & collatio eis facta non tenet. Abb. in c. cum nostris de cōcess. præb. Fel. in c. per tuas col. 1. de sin. & cōter DD. vt per Alfon. Hoied. trac. de incomp. benef. par. 1. c. vlt. n. 28. idq; intelligitur de eo qui analphabetus est. & de eo qui prima grammatices rudimenta nō didicit. vt Donatū. c. vlt. & ibi Abb. & alij de stat. & qual. hic n. p. promoueri nō pot. Spec. tit. de dispēn. §. iuxta. in ver. scias qd est. Vnde hic defectus est omnino indispensable. Inno. in c. dilectus de temp. ordin. Fel. in c. inquisitionis de sen. excom. Bernar. Dia. in praxi crim. canon. c. 18. ver. illiterati. Maiol. de irreg. lib. 1. c. 32. nam illiteratura requiritur de iure diuino Card. Turrecrum. in c. si in laicis dist. 38.

* In illegitimo aut cōclusio * recepta est resignatio nem beneficij non posse fieri in fauorem illegitimi. & admiffam per Summ. Pont. hunc defectū ignorat esse nullā. vt fuit decifum * p. Senatū Tholosanū anno 1534. in vigilia Pentecostes pro D. Ioā. de Nuptijs diocesis Alben. contra Rogeriū magistrū. teste Rebuff. de pacif. pol. nu. 276. ver. 1. & per hoc. nanque illegitimus non pot. hñe beneficium ecclesiasticū. gl. in c. ad extirpandas de fili. presb. vbi Abb. & alij. & patet per constitutionē Clem. 7. prolata anno 1533. Pont. anno 7. neq; ad illud eligi. c. innotuit. & c. cū in cunctis de elec. & mandatum Papæ de prouidendo t. aliquem de beneficio intelligitur dummodo sit legitimus. Bal. in l. neque natales. C. de prob. Card. Paleott. de noth. & spur. c. 57. n. 5. & collatio ei facta t. ipso iure nulla. Nauar. conf. 3. n. 4. de stat. & quali. & 10 illegitimus non pot. ordinari. c. 1. & ca. ad pēntiā. & ibi Card. per tot. de filijs presb. Inn. in c. cōstitutus el. 2. col. 2. de appellat. Maiolus de irreg. lib. 1. c. 4. 15. p. totū. Hinc illegitimus nō est restituendus. vt fuit resolutum in vna Imolen. 18. Ianuarij 1541. & 2. Ianuarij 1542. teste Put. decif. 247. lib. 1. quod limitatur nisi fuisset per Papam dispensatus. Put. d. decif. 247. lib. 1. late Maiol. d. lib. 1. c. 9.

17. In bigamo t. constituenda erit conclusio non posse beneficium ecclesiasticum resignari. cum sit in habilis. etiam si esset tonsuratus. c. vno de big. in 6. namq; reputatur mere laicus. late Rebuff. de pacif. poss. num. 232. Aufser. decif. 64. & 234. & 251. Alfonso. Hoied. de incomp. benef. c. 23. nu. 116. Nauar. conf. 1. debiga. & col. 3. in co. tit. quod limita. nisi habuerit dispensationem a Sum. Pont. D. Tho. d. 37. ar. 4. & quol. 4. ar. 3. Maiol. de irreg. lib. 1. c. 35. nu. 14.

In neophyto dicendū est ei nō posse resignari beneficium ecclesiasticū. cū eo indignus t. reputetur. D. Paul. in 1. epist. ad Timoth. c. 3. Grat. in sum. 48. d. D. Greg. lib. 2. epist. 11. 1. c. qm. & c. vlt. dist. 48. late Hoied. trac. de incōp. benef. p. 1. c. vlt. nu. 1. nanq; non pot. et ad ordines promoueri. Io. in summa cōfessorū in lib. 3. tit. 14. Couar. in clem. si furiosus in 1. par. relect. §. 2. nu. 7. ver. 1. conclusio. idq; intelligitur dū recenter legē Christi professus est. nāq; t. si dī proprie neophytus. vt tradit Couar. loco cit. nā postquam moribus & Christiana disciplina instructus est. pot. promoueri c. 1. di. 57. Rom. img. 416. Fel. in c. cū sit de iud. & hñe beneficia Dec. in c. ea de col. 3. de resc. & ibi. Ripa n. 3. late Hoied. loc. cit. col. 1. 2. & 3.

In filio vero Iudæi cōclusio est affirmatiua. vt ei possit beneficium ecclesiasticū resignari. ac et dignitas. si Christianus est. nāq; iste pot. habere beneficium c. ea de de rescr. c. si q. ægritudine d. 57. Io. Anan. & Fel. n. 2. in c. cū sit de iud. Card. Paris. col. 2. vol. 4. col. vlt. Couar. in clem. si furiosus in 1. p. §. 2. n. 7. de hom. Nau. in sum. c. 27. n. 205. & cōter DD. vt p. Alf. Hoie. trac. de incōp. benef. p. 1. c. 23. n. 54. Hos aut non posse ad sacros ordines t. promoueri statuit Paul. III. & cōfirmavit Fel. recor. Greg. XIII. extēdēs t. hoc ad descendētes ex Mauris. vt per Nauar. conf. 1. de iud.

QVINTAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1. Beneficiū seculare non potest resignari regulari. nec contra.
- 2. Collatio facta seculari de beneficio regulari absque dispensatione est nulla.

K 4 3 An

- 3 An verba Conc. Triden. c. 21. sess. 25. de reg. sint consultiua, vel preceptiua.
- 4 Monachus est inhabilis ad beneficium.
- 5 Canonico regulari potest prouideri de beneficio cura to cum dispensatione Episcopi.
- 6 Monachi diuersorum monasteriorum an possint permutare.

VINTO quæro an beneficium sæculare possit resignari regulari, vel econtra? Communis conclusio est negatiua, namque regularis est inhabilis ad beneficium sæculare, & econtra, placuit 2. 16. q. 1. Bald. in c. cum causam de electio. Director. elect. c. 7. in 2. par. & collatio facta absque dispensatione est nulla, Bellam. decif. 171. collatio, & 714. Rot. deci. 28. de præbend. in nou. & decif. 5. de iur. par. eod. lib. Rebuff. de pacif. poss. num. 311. Guliel. Bened. in repetitio. c. Raynultius in ver. & vxorem, nu. 218. & sequ. de testa. Stafin. de litteris gratiæ & iust. in titu. de quali. & stat. benefic. Mil. in rep. in verbo beneficia consueta dari clericis. Dec. conf. 169. incipit, & diligenter ad finem, Cassad. decif. 4. de præben. Fely. in c. in nostram. num. 41. de rescr. & est communis opinio, Pro qua facit c. nullus de elect. li. 6. & c. cum singula de præben. eo. li. & c. cum de beneficio, eo. tit. & lib. & tex. Conc. Trid. in c. 10. sess. 14. de reformat. vbi hæc sunt verba, Regularia beneficia in titulum regularibus professis prouideri consueta cum per obitum aut resignationem vel aliis illa in tit. obtinentes vacare contigerit, religiosus tamen illius ordinis, vel ijs qui habitu omnino suscipere & professionem emittere teneantur, & non alij, ne vestem lino lanaque contextam induant conferantur. Pondera dum dicit, aut resignationem, ergo clarissime hic probatur conclusio nostra. ad idem facit tex. eiusdem Conc. Trid. c. 21. sess. 25. de regul. ibi. Que vero in posterum vacabunt, non nisi regularibus spectat virtutis & sanctitatis. conferantur, & c. quæ verba secundum Rot. sunt præceptiua, non consultiua, iux. doct. Socc. Iun. in consil. 144. num. 19. vol. 3. Sa cra autem congregatio Concilij censuit esse consultiua, vt descendat ab illo verbo confidit posito in eod. tex. supra. Idemque statutum fuerat in Concilio Lateranense sub Leon. X. sess. 9. c. 3. vt habetur in Bulla incipit supernæ, quod declara nisi Sum. Pontif. dispensaret. Quint. Mandos. in praxi sig. gratiæ in titu. de dispensationi. monacho. pro obtinen. benefic. Hoied. d. c. vlt. nu. 96. Deci. conf. 169. ad fin. quod procedit etiã stante constitutione Pauli III. quæ fuit redacta ad terminos iuris per Pium III. nã perinde est ac si non emanasset, Card. Paleott. decif. 348. incip. dubitatum fuit. Hinc fuit resolutum in Rot. Monachum esse in habilem ad beneficia sine dispensatione & collatione non tenere etiam si fuerit facta motu proprio, teste Car. San. Cru. decif. 170. in recoll. manuscr. & Canonico regulari potest prouideri de beneficio curato, sæculari cum dispensatione Episcopi, vt fuit resolutum in una Meten. parochialis coram Guidobon. 17. Nouembris 1552. teste Caput. decif. 83. part. 1. vbi etiam attestatur de communi.

An autem monachi diuersorum monasteriorum

possint inuicem permutare, vide Bellam. de permu. par. 2. q. 3. num. 6.

SEXTAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Femina non potest beneficium resignari a masculo.
- 2 Femina potest renūciare Abbatisatum in fauorem alterius feminae.

SEPTIMO quæro an femina possit beneficium Ecclesiasticum resignari? Responde negatiue, namque femina est inhabilis ad obtinenda beneficia Ecclesiastica, Innocen. & alij in c. cum nostris de cõ. cõ. præbend. D. Augusti in lib. de heresib. c. 27. Rebuff. de pacif. poss. num. 312. Hoied. de incompa. benefic. par. 1. c. vlt. nu. 73. & communiter DD.

Et hoc procedit quando masculus vellet renuncia re in fauorem feminae, secus vero si femina habens prelaturam vellet renunciare illam prelaturam vel Abbatisatum in fauorem alterius feminae, nam posset, Sarnem. de infirm. resign. questio. 6. col. 2. Mandos. in ead. reg. q. 3. Crescent. decif. 173. contra lib. 1. Pelegrin. decif. 142. in manuscri. vbi dicit ita fuisse resolutum in Rot. quod quomodo procedat dixi lib. 2.

SEPTIMAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Beneficia non possunt resignari exteris a regno vbi viget consuetudo illa non conferendi exteris.
- 2 In Gallia & Hispania beneficia conferunt regniculis.
- 3 Exterus non potest impetrare beneficium, vbi adest huiusmodi consuetudo.
- 4 Beneficia patrimonialia non possunt resignari ijs, qui non sunt de ciuitate.
- 5 Beneficia curata non possunt resignari ijs, qui nesciunt idioma loci.
- 6 Filius illegitimus non potest obtinere beneficia in ecclesia, in qua pater obtinet, aut obtinuit.
- 7 Pater non poterit resignare alteri beneficium, vt renunciet filio illegitimo.

SEPTIMO quæro quid in quibusdam casibus particulariibus, nam aliqua personæ habiles ad beneficia propter causas particulares excluduntur ab illis, pariter in eorum fauorem non possunt illa beneficia resignari & primo loco dicendum est beneficium non potest resignari extero a regno, vbi viget consuetudo immemorabilis, vel priui legium S. Pont. vt non possint beneficia conferri exteris a regno, prout in Hispania vt dicitur in lib. 1. ordinamenti Hispaniæ titu. 3. l. 18. 19. & 20. & constat ex multis pragmaticis editis a Carolo.

Primo V. Hispaniarum, prout refert Couar. c. 35. pract. q. num. 5. & in rep. c. Raynultius in ver. & vxorem nomine li. 5. num. 482. de testam. Rebuff. de pacif. poss. num. 265. & in praxi benefic. in tit. de rescri. mixt. nu. 7. & ratio est quia exterus non potest impetrare beneficium in regno, vbi adest huiusmodi privilegium Abb. in c. bonæ 2. nu. 16. de post. præl. Recc. de Cur. I tract. de iur. patr. in verbo honorificum q. 18. cum alijs adductis p. Rebuff. d. tract. de pacif. poss. nu. 266. & vtiq. ubique esset huiusmodi concessio, scilicet in omnibus regnis propter quamplures causas, quas breuiter explicat Couar. d. c. 35. pract. q. n. 5. & de hac re fuit consultatum in sacro Conc. Trid. teste Dom. Sot. lib. 3. de iust. & iur. q. 7. c. 2. namque iustificatur in c. bonæ et 2. de post. præl. in c. vlt. de cler. peregr. in c. nullus inuitus dist. 61. c. neminem dist. 70. Sarnem. de Idio. q. 1. Selua de benef. p. 2. q. vlt. Caro. de Grass. in lib. 2. regalium Franciæ iure. 8.

Secundo loco dicendum est beneficia patri monialia non posse resignari ijs, qui non sunt de ciuitate vel oppido, Alfonso. Hoied. tract. de incompa. benefic. par. 1. c. vlt. n. 86. faciunt quæ scribit. Cassad. decif. 18. de p. b. Mandos. reg. 19. Cancell. de infir. resig.

Tertio loco statimandum est beneficia curata non posse resignari ijs, qui non intelligunt, & intelligibiliter loqui idioma loci, vbi Sarnem. & Mandos. plura adducunt ad materiæ declarationem Bellenc. in tract. de charit. subsid. q. 66. colem. 5. Card. Paris. 88. vol. 4. Hoied. d. c. vlt. nu. 43. vbi vsque ad num. 71. ampliat & limitat pluribus modis dictam regulam.

Quarto loco dicendum est beneficium non posse resignari illegitimo dispensato ad beneficia, cuius pater obtinet vel obtinuit etiam dissimile beneficium in eadem ecclesia, nam filius illegitimus non potest obtinere beneficium in ecclesia, in qua pater eius obtinet aut obtinuit tam si sit simile, quam si sit dissimile, tex. est Conc. Triden. in cap. 15. sess. 25. de reformatione cuius rationem habes per Alfonso. Hoied. tract. de incompa. benefic. p. 1. c. vlt. n. 7. Neque etiam pater potest resignare, qui non solum non potest resignare alio, sed nec etiam extraneo, qui postea resignet filio, ita Rebuff. de pacif. poss. nu. 277. & ad hoc est constitutio Clementis vij. quæ est in viridi obseruancia, vt per Mandos. in tract. de signat. gratiæ tit. de dis. ad beneficia in ecclesijs in quibus pater & c.

OCTAVAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Infirmus possunt beneficia resignari.
- 2 Non potest beneficium curatum resignari infirmo in firmitate longo tempore duratura.
- 3 Senibus possunt beneficia resignari.
- 4 Habentibus dignitatem possunt beneficia resignari.
- 5 Proprio Episcopo potest beneficium resignari.
- 6 Consanguineis possunt beneficia resignari.
- 7 Renunciatio facta animo occidendi aliquem est nulla.

OCTAVO quæro quid in quibusdam alijs casibus? Et primo an infirmus possit beneficium resignari? Responde affirmatiue, cum nihil obstat, limita tamen nisi infirmitas sit longo tempore duratura, & beneficium requirat eã curam, vt ille non possit satisfacere, iuxta ea, quæ

scribunt DD. in c. nisi de renunc. 3* Secundo an senibus? communis regula est affirmatiua posse beneficium resignari senibus.

Tertio an possit beneficium resignari habentibus dignitatem, responde affirmatiue, etiam si sit Episcopus, Archiepiscopus, Patriarcha, Cardinalis, & etiam proprius Episcopo in manibus Summi Pontif. potest beneficium resignari, & etiam vicario.

Quarto an possit beneficium resignari affinis seu consanguineis? Responde posse, & nihil obstat Nauar. in manua. c. 23. nu. 107. dummodo non fuerit fraudulenta, namque resignatio facta in fauorem fratris animo aliquem occidendi, si postea resignans commisit homicidium, resignatio est nulla, vt fuit resolutum per Rot. in vna Romana coram Rauellen. teste Ant. Aug. decif. 266. li. 3. & huiusmodi fraus colligitur, si infra mensem renunciauit & commisit homicidium, vt fuit resolutum in ead. coram Rauell. teste Ant. Aug. decif. 273. li. 3.

NONAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Appellatione minorum tam pueritia quam adolescentia venit.
- 2 De iure communi habens septem annos potest habere beneficia.
- 3 Hodie requiritur ætas 14. ann. ad obtinendum beneficium, & minori 14. ann. non potest beneficium resignari.
- 4 Minor 14. ann. non potest in causis spiritualibus in iudicio per se stare.
- 5 Minor 14. an. admittitur ad honores & officia.
- 6 Decretum Concilij requirit ætatem in collatione habet locum in resignatione.
- 7 De iure communi minor potest obtinere Canonicatum.
- 8 De iure communi Canonicatus non requirit ordinem clericalem.
- 9 Septem anni sufficiunt ad primam tonsuram.
- 10 Canonicatus tam in cathedrali quam collegiata non potest renunciari hodie minori 14. an.
- 11 Hodie canonicatus habet annexum ordinem sacrum.
- 12 Minor est capax pensionis.
- 13 Minori 25. an. potest resignari beneficium simplex.
- 14 Ad obtinendum beneficium curatum requiritur ætas 25. ann.
- 15 Nulla est collatio facta de beneficio curato minori 25. ann.
- 16 Dignitas ecclesiastica non datur, nisi habenti 25. an.
- 17 Minori 25. an. non potest resignari beneficium curatum.
- 18 Beneficium curatum potest conferri & resignari ei qui habet ætatem, vt infra annum possit promoueri ad ordines sacros.
- 19 Coadiutoria in beneficio curato potest concedi ei, qui potest capere ordines sacros infra annum.
- 20 Ex sola inhibitione non inducitur nullitas.
- 21 Instrumentum confectum a Notario non matriculato prohibito per statutum, valet.
- 22 Clerico prohibetur officium tabellionatus.
- 23 Resignatio facta in fauorem illius, qui non habet ætatem requisitam, est nulla.
- 24 Collatio facta non habenti ætatem legitimam est nulla.
- 25 Permutatio facta cum eo, qui non habet ætatem requisitam est nulla.
- 26 Expectans apostolicus, si non est legitime ætatis, non potest

illud e loqui in commenda, & ibi glo. in ver. sacerdotio inquit hoc esse noniter introductum, vnde cum sit noui iuris, non debet extendi ad alios casus iuxta in l. si vero §. de viro ff. solut. matr. propterea illud in commenda, quae durat per sex menses non mirum si ibi statuitur, cum annus ad promouendum expectari non possit.

Ex quo colligendum est resignatariū teneri se facere promoueri intra annum, quando beneficium curatum est sibi resignatum, ita Thom. de Tanis. decis. 38. in manucri.

Rursum quaero an si statutum alicuius ecclesie requirit, vt omnes detinentes beneficia de clero. teneantur ad sacerdotium promoueri, & semel, aut ter in septimana missam celebrare, an hanc constitutio tam requirit sacerdotium in eo cui conferuntur, habeat locum in collatione quae fit ex causa resignationis, vt sit sacerdos, vel sit in ea aetate, vt possit se promoueri, face re intra tempus statutum iuxta ea quae supra dixi? Videtur dicendum negatiue. Primo quia statutum prohibens aliquid nō se extendit quoties illud fit ex causa necessaria, Caccialup. in l. omnes populi nu. 97. ver. 4. in fertur. ff. de iust. & iur. Deci. in c. cognoscetes, n. 11. de const. Paul. de Cast. post. C. in l. dominus. ff. de pet. h. re. l. 6. scribit Ro. col. 107. circa Crau. conf. 215. col. 1. q. statutū disponens tō volens alienare teneat cōsortem requirere, non hēt locū in alienatione necessaria, sed quoties fit resignatio condicionalis debet conferri illi in cuius fauorem est resignatum beneficium, & non alteri, iuxta communes * conclusiones ab omnibus receptas, de quibus in prima quaestio na & 3. q. 1. lib. ergo &c.

Secundo quia statutum loquens in donatione nō habet locum in donatione ob causam, DD. in l. 1. & in l. filius familias ff. de donat.

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior, quam tenent omnes fere DD. allegati in superioribus quaestionibus, & ita tenuit Rot. in vna Genenben. 9. Octobris 1542. teste Put. deci. 337. lib. 1. & cum iterum esse propolita haec causa 17. Octobris, Domini steterunt in decis. teste eod. deci. 335. tum quia ratio dicte constitutionis est, vt quilibet diuinus magis augetur, quae ratio militat tam in collatione quae fit simpliciter, quam in ea, quae fit ex causa resignationis, cum quia etiam onus est infixum rei, vnde de necessario requiritur sequi rem, Rebuff. in prax. in tit. de coll.

Accedat quia vera collatio requiritur in renunciatione, cum vacet beneficium, vt supra late dixi libro primo. quaestio quarta.

Accedant not. in c. si eo tempore de rescri. in 6. cap. cui de p. g. eo lib. vbi doctores.

Non obstant contraria, quia respondetur non procedere cum adest eadem ratio, vt in casu nostro iux. ea quae scribit Card. Paris. col. 83. num. 2. col. 3. & col. 69. num. 3. col. 9. Crau. conf. 118. num. 15.

Præterea quaero an maior 14. annorum & minor 25. possit acceptare beneficium sibi resignatum abfque curatore? Respondetur * ab omnibus teneri, posse, vt in specie respondit Burfat. conf. 411. num. 11. l. 4. Mandos. de atat. minor. q. 30.

Et probatur tum quia resignatarius agit de lucro captando, vt in specie scribit Gig. conf. 135. num. 11. & 12. cum de lucro tunc tractetur, vt omnibus innotescit, nam certans de beneficio quaerendo, de lucro simpliciter tractare videtur. ca. dudum de prab. in 6. quem tex. Franc. ibi not. 10. dicit singularem post Ge

min. num. 2. Tiraq. de vtroque retracti. §. 1. glo. 10. nu. 47. 122. & tamen potest reddere meliorem suam conditionem sine curatore, §. 1. in lit. de auct. tut. l. prima C. de auct. praet. l. neque C. de cotrahe. & committ. stip. Paleot. decis. 153. alias 226. Soc. ten. conf. 80. lib. 4. Tiraq. de leg. conub. glo. 8. nu. 56. cum alijs, quae passim ad hanc vulgarem & communem regulam asseruntur. hinc sine curatore adit hereditatem, quasi de lu. 48. cro. tractetur, & vtile sibi negotium gerens. l. impube. * tribus. ff. de acqui. hered. * communis opinio, teste las. in l. prima §. sicut quaesitū, nu. 14. ff. ad Trebell. de quo Antonius Pinguis de tutor. & curat. q. 15. nu. 82. Gozad. id. con. 16. nu. 8.

Item etiam quia maior 14. annorum & minor 25. 49. habet legitimam personam standi in iudicio tam p. se, quam per procuratorem in spiritualibus, & beneficiis, c. vltimo de iud. lib. 6. vbi Archid. Gemini. * Franc. & communiter * DD. ex parte, vbi Abb. num. 14. & 15. & alij de rescri. spol. Crau. conf. 153. in fine Gig. con. 14. num. 3. Ferret. conf. 282. Et haec conclusio * hō nullam * habet dubitationem attento * stylo moderno.

Rursum quaero qdā resignat beneficiū minori 25. anni. & maiori 14. reseruatis fructibus, aut pensione valida, &c. an minor qui potest acceptare beneficium sibi resignatum sine curatore, vt supra dictum est possit constituere procuratorem ad acceptandum beneficium & consentiendum referuatiōni, quā resignans apponit, absque curatore, & per consequens an resignatio sit valida, si non consentit cum curatore.

Videbatur dicendum requiri consensum curatoris alias esse nullam resignationem, primo quia minor est in rebus vtilibus ipse non potest consentire cum illis est adiunctum onus, Gozad. conf. 16. num. 8. cum seq. ad quod faciunt ea quae scribunt las. in l. contra iuris in fin. ff. de pact. Ripa in l. si binis num. 47. ff. de verb. oblig. Natt. col. 63. 1. num. 25. lib. 3. Roland. a Valle conf. 99. num. 38. lib. 1. cum alijs, vt per Otau. Simoncell. de decret. lib. 3. tit. 8. in spect. 17. num. 125. ex quo sequitur nullam renunciationem, cum resignans videatur resignare referuatis valide pensionis, & alijs, vt supra, & alias non, Abb. num. 11. in c. cum primem de pact. Moedan. decis. 80. Paleot. dec. 326. Moedan. 326. & 341. minor autem non potuit valide consentire, cum non habeat legitimum consensum ad faciendum, & est cōmunis, de qua Ferret. conf. 232. in nu. 1. Ber. conf. 5. in prin. lib. 1.

His tamen non obstantibus, contraria opinio vera est, quam tenuit Rot. in vna Carraginen. * Archidia conatus coram Illustrissimo Card. Paleot. vt ipse refert decis. 153. alias 226. vel 418. de anno 1560. & alias hoc tenuit * Ro. coram Oradino. 4. Maij. 1554. & in facti contingentia ita respondit excellentissimus. Burf. conf. 411. l. 4. tenet Mandos. de etate minor. quest. 30.

Ratio quae mouit Rot. quia minor sine curatore potest facere meliorem suam conditionem, vtdictum * est supra ex * communi, & tamen hic agitur de lucro, cum resignationes tquoad resignatarius sunt fauorabiles, cum ipse agat de lucro, Gig. d. conf. 135. nu. 11. cum sequenti, & saltem ratione solius spei dicitur agere de lucro, licet omnes fructus sint referuati resignati, nemo enim est qui non desiderare habere tale beneficium, vt omnibus innotescit, &c.

Non obstant in contrarium allegata, quod minor non potest consentire in reb. sibi vtilibus, vbi onus est adiunctum, namque hoc procedit, vbi ante consensum

consensum minori esset ius acquiritum, nam tunc diceretur fere diltractio iuris, seu obligatio ad onus ita procedit con. Gozad. 16. nu. 8. vt declarat Burfat. d. col. 411. nu. 21. at in casu nostro ante consensum nullum ius acquiritum est, vt patet, ergo.

Ad ea quae scribunt las. Ripa Natt. Rolan. & modernij, respondetur vel procedere in minoribus, vel in diuerso casu, &c.

Tamen cum consensus sit valide praestitus, cessat, id quod in consequentiam dicebatur resignationem esse nullam, & ius non esse abdicatum a resignante, nā cum sint verificatae conditiones iuxta eius mentem, cessant in contrarium adducta, Card. Paris. conf. 31. n. 17. & late conf. 5. & conf. 18. num. 11. & conf. 41. nu. 14. vol. 4.

Et haec conclusio eo magis procedit, si Papa derogaret reg. de praest. consensu, attento quod resignatio fit in fauorem minoris, nam quando Papa vult non esse necessarium consensum, tunc resignatio nō potest annullari ob causam non praestiti legitimi consensu, prout alias fuit decium in Ror. in vna Acherontin. coram Oradino 4. Maij. 1554. teste Mandos. d. q. 30. de etate. min. nu. 3.

DECIMAE QVAESTIONIS

SVMMA RIVM.

- 1 Potest resignari beneficium in fauorem conuentus sine Capituli.
- 2 Huiusmodi resignatio equipollet minori.
- 3 Capitulum siue conuentus non moritur.
- 4 Quindemia soluntur officialibus Cancellarij.

Quaero quomodo an possit resignari beneficium in fauorem Capituli, seu conuentus. Communis responsio est affirmatiua, verum talis resignatio vniuersi equipollet, ita Mandos. in trac. de sign. gra. verbo vnionis colu. 2. verbi idem sit.

Et ratio est, quia beneficij sic resignati vltior vacatio contingere non solet, namque Capitulum siue conuentus non moritur, argum. l. licet §. vt. ff. quod cuiusque vnuerf. nom. l. proponeretur ff. de iud. bonus tex. in c. si gratiose de rescri. lib. 6.

Et hac ratione, quia beneficia vnita seu in corporata collegio, Capitulo, seu conuentui, aut in illorum fauorem cessa, seu resignata non vacant amplius, ne fraudetur Cancellaria introductus fuit stylus in Cancellaria quod lapsis quindecim annis a tempore vnionis seu resignationis huiusmodi factae soluitur de nouo annata talis beneficij sic vniti vel cessi, & appellatur quindemia, quia per decursum, quindecim annorum noua solutio fieri debet, idque fuit statutum a Paulo II. vt patet in constitutione 8. in c. Decet, & per Inno. viij. in constitutione. 1. Apostolica, per Iul. II. in constitutione 3. ex debito per Iul. III. constitutione 38. cupientes, & constitutione 41. cum nos.

Vndecimae & vltimae Quaestionis.

SVMMA RIVM.

- 1 Non peccat procurans sibi resignat beneficium si est

- 2 Non debet quis quærere beneficium, quod quæsitum nequit retinere.
- 3 Turpius est citur quam non admittitur hospes.
- 4 Facilius res conseruatur quam fiat.
- 5 Excommunicatio impedit acquisitionem beneficij, nō tamen tollit acquisitum.
- 6 Furor impedit acquisitionem beneficij, non autem tollit collatum.
- 7 An liceat desiderare Episcopatum.
- 8 Renunciens beneficium ad fauorem idonei nō peccat.
- 9 Actus renunciationis licitus est.
- 10 Per idoneum beneficiarium beneficium non patitur detrimentum.
- 11 Idoneus ad beneficium quis dicatur.
- 12 Actus requisita beneficio resignato requiritur in resignatario.
- 13 Beneficium simplex requirit 14. ann.
- 14 Beneficium curatum, & dignitas requirit 25. an.
- 15 Boni mores sunt maxime necessarij sacerdotibus.
- 16 Bona fama est thesaurus inestimabilis.
- 17 Ecclesia Dei eget viris literatis.
- 18 Ecclesia odit illiteratos.
- 19 Collatio facta illiteratis est ipso iure nulla.
- 20 Illiteratus est magis odiosus quam homicida.
- 21 Illiteratus est nullus in ecclesia Dei.
- 22 Illiteratus comparatur caeco.
- 23 Scientia debet esse sufficiens secundum qualitatem beneficij.
- 24 Scientia alia eminens, alia mediocris, alia sufficiens.
- 25 Quae scientia requiritur in Episcopo.
- 26 Episcopus debet esse Doctor.
- 27 Archidiaconi quae debeant scire.
- 28 Presbyteri quae debeant scire.
- 29 Curati quam scientiam debeant habere.
- 30 Obtinentes beneficia simplicia debent scire recitare horas.
- 31 Mors Nauarri quando.
- 32 Renunciatio fit in manibus superiorum, ad quos spectat collatio.
- 33 Collator non peccat promouens aliquem minus dignum contra. num. 35.
- 34 Renunciens in fauorem indigni peccat.
- 35 Peccat qui est causa peccati, & qui ei consentit.
- 36 Prelatus tenetur conferre dignioribus.
- 37 Peccat procurans beneficium pro indigno.
- 38 Prelati non sunt domini, sed dispensatores.
- 39 Renunciens in fauorem minus digni peccat.
- 40 Valet collatio facta digno, etiam si fuerit omissus dignior.
- 41 Peccat clericus accipiendo beneficium animo illud renunciandi.
- 42 Peccat clericus accipiendo beneficium cum animo recipiendi uxorem.
- 43 Non peccat clericus renunciens in fauorem aequè digni.
- 44 Satisfacit quis legendo per substitutum aequè peritum.
- 45 Peccant prelati admittendo renunciationem in fauorem indigni.
- 46 Resignans in fauorem indigni beneficium simplex excusatur.
- 47 Resignatarius indignus non peccat.

Vnde-

Mdecimo & ultimo quero, an bona conscientia possit aliquis procurare, ut sibi aliquod beneficium vel aliqua beneficia resignetur? Communis opinio est non peccare si est idoneus & procurat prodesse, Collecta. in c. episcopus de probat. summa Angel. in ver. beneficium. §. 32. Abb. & alij in c. cum M. de collation. §. teneantur verlan possit quis sine peccato fol. 408. Prapost. in c. qui episcopatum & c. sunt ecclesia. 8. q. 1. Diu. Tho. 2. 2. q. 18. §. art. 1. Cig. de residen. episcop. c. 1. col. vlt. Nam quis non debet quere re beneficium, quod quaesitum nequit retinere, ut late explicat Nauar. in relect. c. si quando in 14. except. de rescript. Nam turpius eicitur quam non admittitur ho spes, c. quemadmodum de iur. iurand. & facilius res producta conseruatur quam fiat. si vnus §. pactus ne peteret ff. de pact. & excommunicatio impedit acquisitionem beneficij, c. postulat. de cler. excom. m. n. non tamen tollit acquisitum, not. in c. pastoralis. §. verum de appellat. & furor impedit acquisitionem sacerdotij, non tamen deficit ab acquisito, c. 1. de cleric. agrot. lib. 6. c. indicas 3. q. 7. Et in N. procurante habere episcopatum per viam cessionis seruanda est distinctio Diu. Thom. communiter approbata dict. 2. 2. q. 185. art. 1. quam refert Gig. loco cit. Nauar. in 44. miscell. de oration. num. 82.

An autem peccent resignantes in fauorem, quia que casus constitutum ex quibus tota materia elucidabitur.

Primus casus est renunciatio in fauorem N. qui est idoneus ad tale beneficium.

Secundus erit in renunciante in fauorem N. indigno illo beneficio.

Tertius in renunciante ad fauorem N. minus digni.

Quartus in renunciante ad fauorem N. ut ecclesie non seruiat, puta quia a principio erat huius mentis, & sic habebat in mente illud renunciare.

Quintus in renunciante in aequo dignum.

Circa primum casum breuiter concludo renunciatio ad fauorem idonei & digni illo beneficio non peccare, dummodo pactum non intercedat, ita in terminis Archid. in c. qui cunque 1. q. 1. Sequitur Guliel. Redoan. in tract. de simon. p. 2. c. 10. nu. 6. & in c. 12. ead. par. nu. 10. allegat alios doctores, & haec opinio communiter a doctoribus est recepta.

Ratio est quia factus renunciacionis licitus est esse sit approbatus a canonibus in tit. de renunc. extra in 6. & in clem. lex quo sequitur, quod si renunciacionis supponat in eius locum idoneum, beneficium non patitur detrimentum. arg. not. per D. Thom. 2. 2. q. 63. art. 8. & q. 185. art. 3. & quolib. 6. q. 9. quamuis Turrecrem. in c. in scripturis num. 3. 8. q. 1. dicat quod renunciacionis pascere gregem Domini, cum possit & sit dignus, peccat.

Idoneus autem in hac materia dicitur, ut supra dictum est, praeditus maturitate aetatis, morum grauitate & literarum scientia, ut probat tex. vbi communiter doctores hoc notant in c. cum in cunctis de elect. Card. Paris. conl. 40. nu. 13. vol. 4. Rebuff. in prax. tit. form. vicar. num. 87. & in tit. requir. ad collat. num. 23. ver. idoneus.

Primo aetas, ut sit in ea aetate, requirita ad beneficium resignandum, nam si beneficium sit simplex resignatarius debet esse in 14. anno suae aetatis ex decre. Conc. Trident. c. 6. sess. 23. de reform. quamuis de iure commu-

ni sufficerent septem anni completi, ut in c. de his distinct. 28. c. 2. de atat. & qual. c. si eo tempore de rescript. in 6. cum alijs, ut per 10. Selu. de benef. p. 3. q. 5. nu. 34. 35. & 36. Si sit curatum vel dignitas ecclesiastica, requiritur ut resignatarius sit in 25. ann. aetatis suae ex decre. Concil. Trident. c. 2. in princ. sess. 24. de reform. quod in dignitatibus maioribus, ut est archidiaconatus, & c. ac in curatis concordat cum iure communi, Card. in clem. generale de elect. Archid. Floren. in summa 3. par. tit. 15. c. 1. §. 3. Angel. in verb. aetas, Card. Alexand. & Gemin. in d. c. de his distinct. 28. Rebuff. de pacif. poss. n. 209. vsque ad. n. 221. in alijs vero dignitatibus discordat, ut colligitur ex Bela. decil. 727. & ex Selu. dict. q. 5. a. num. 22. vsque ad num. 40.

Secundo morum grauitas, nam boni mores sunt maxime necessarii beneficiarijs, ut tradit Innocent. quem omnes sequuntur in d. c. cum in cunctis, Rebuff. in prax. tit. requisita ad collat. 44. Ideo in clericis praesertim bona fama est thesaurus inestimabilis & incundus, & sicut liliam dat suauitatem Bald. in l. 1. col. 4. C. de confess. Bru. de indic. p. 1. q. 5. sub num. 2. namque grauitas morum plus valet quam caetera, Felyn. in c. in nostra circa. fin. de testib. Siluan. conf. 2. numero 22.

Tertio literarum scientia: nam ecclesia Dei eget viris literatis, c. cum ex eo de elect. in 6. c. omnes in fin. distinct. 38. Dec. in dict. c. cum in cunctis sub. nu. 12. & ideo eis multum fauet, c. de multa & ibi Abb. col. 2. vbi communiter de praeb. idem in c. licet col. 2. eod. & e contra dicit illiteratos, nam illos repellit ab ordinibus, c. praecipimus distinct. 34. cap. vlt. de tempor. ordin. in 6. Inno. in c. cum dilectus de temp. ordin. Et ann. illat ipsorum collatione eis factam, Inno. in c. cum nostris de concess. praeb. Fel. in c. per tuas coll. 1. de simo. Abb. in dic. c. cum nostris, Inno. in c. dilectus de tempor. ordin. Archid. in c. nullus eo. tit. in 6. nec absque ratione, sicut illiteratus sit magis odiosus quam homicida, Inno. in dic. c. cum nostris, cum alijs ut per Dec. in c. scilicet de rescript. & illiteratus est nullus in ecclesia Dei, teste Bald. in c. congregato col. vlt. de elect. cum comparetur caeco, c. post translationem §. item si quis de renunc. ac animal. in rationali, c. vlt. dist. 49.

Haec enim scientia requisita in beneficijs debet esse sufficiens secundum qualitatem beneficij, nam alia scientia requiritur in episcopatu, alia in curato, alia in beneficio simplici, Inno. in dict. c. cum in cunctis nu. 1. Abb. nu. 4. ver. quia ut dixi, Dec. n. 34. & communiter doctores de elect. Imol. post alios in clem. 1. de atat. & qual. Selu. 3. p. de benef. q. 5. nu. 1. Rebuff. in prax. tit. requir. ad collat. num. 42. scientia enim vel est eminentis, vel mediocris, vel sufficiens Inno. in dict. c. cum in cunctis nu. 1. ver. scientiam, Abb. ibi n. 4. in princ. Eminens est illa per quam quis scit difficilimas quaestiones explicare & diffinire ex tempore sine reuolutione librorum, quod vix in hac professione nostra potest contingere.

Mediocris est illa per quam quis scit difficiles quaestiones decidere, cum reuolutione tamen librorum. Sufficiens est illa per quam quis scit facere ea quae sibi imminet & incumbunt suo officio, quae sufficientia consideratur arbitrio boni viri, Inno. in dict. c. cum in cunctis nu. 1. ver. haec autem, Abb. nu. 4. ver. haec & communiter doctores sequuntur ex regulis tamen doctorum colliguntur haec conclusiones in arbitrio consideranda: in eo qui assumitur ad episcopatum

tum requiritur scientia noui & veteris testamenti, cui sit iudex animarum, cap. qui episcopus distinct. 33. c. 1. & 2. distinct. 62. & scientia iuris, cum ius dicere debeat, cap. cum de persona. 1. 1. q. 1. & praecipue iuris canonici secundum quod debent iudicare, ut habetur in c. 1. de conlang. & affin. Hodie tamen sufficit quod sit doctor in theologia vel canon. ut statutum est in Cocol. Trident. ca. 2. sess. 22. de reform. late Nauar. tract. de orat. miscell. 33. nu. 5. cum sequen. Archidiaconi vero debent scire iura, nam secundum illa dicit iudicare & Abb. locis cit. & ideo ex decreto Conc. Trident. c. 12. sess. 24. de reform. debent esse magistri in Theologia vel doctores, aut licentiatii in iure canonico.

Presbyteri debent scire canones poenitentiales, c. quae iphis distinct. 38. Dec. post alios in dict. cap. cum in cunctis num. 40.

Curati debent habere scientiam, ut satisfaciant muneris iniuncto. c. 2. sess. 5. Concil. Trident.

Obtinentes vero simplicia sufficit ut sciant & possint recitare horas canonicas ad quae tenentur, c. vlt. dist. 92. c. quod ad te, & c. diuersis fallacijs, de clerico iug. cum alijs adductis per Nauar. cuius mortem tota curia desherethodie 21. Iunij 1586. in tract. de heretic. canon. c. 7. nu. 3.

Circa secundum casum in renunciante ad fauorem indigni, quidam tenuerunt hos renunciates in fauorem rem talium non peccare: quorum sententia primo probatur, quia renunciates non conferunt beneficia, qui resignant: namque abdicant a se ius, quod in eis habent in manibus superiorum ad quos spectat ea conferre, vel renunciacionem admittente, arg. c. admoneret, & c. quod in dubijs de renunc. glo. in clem. 1. eod. Vnde si Summus Pontifex in cuius manibus sit haec renunciacione in fauorem, conferat illi, nullum videtur peccatum ex parte renunciantis, cum eius non sit conferre.

Secundo quia si collator promouens aliquem minus dignum non peccat commisso digniori, ut tenuit gloss. in c. licet 8. q. 1. & in c. monasterium 16. q. 7. ergo tanto magis renunciacionis minus dignis, ommissis dignioribus, non peccabunt, arg. a. multo magis C. de sacro. sanct. eccles.

Tertio confirmo ex eo quia Sum. Pont. admittenti do hanc renunciacionem in fauorem N. indigni videtur tollere peccatum, quod potest esse in renunciacionibus ad fauorem tollere simoniam Caslado. communiter receptus in decil. 2. num. 3. de simoniam cum alijs alijs a me allegatis.

Quarto confirmo: quia Summus Pontifex prouidendo de illo beneficio huic resignatario videtur se eum dispensare, ad notata per Calder. in consil. 8. de rescriptis.

Accedit quia non est iuridicum, ut resignans ex hoc peccet, cum resignatarius exponat se examinibus, ut de stylo obseruatur, unde potius imputandum est examinatoribus, & c.

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior & communis quod resignans in fauorem indigni peccet, quam opinionem tenuit Archidiaconus in dict. cap. quicunque 1. quaeli. 1. Rebuff. in l. 36. ff. de verb. signific. Redoan. dict. tract. de simon. ment. p. 2. c. 10. num. 6. & cap. 12. num. 10. Dominic. Sot. in lib. de iust. & iur. q. 6. art. 2. in fin. & hanc opinionem egregie tuetur Nauar. in miscell. orat. miscell. 38. numero 7. hanc etiam opinionem tenet Dec. c. 6. l. 14. ad

fm, quem refert & sequitur idem Nauar. in manuali c. 23. sub num. 107. ver. ad decimum, Rebuff. in praxi reg. de infir. glo. 14. nu. 3. vbi dicit teneri in conscientia ac ad interesse illi ecclesiae.

Probatur primo, quia licet resignantes non sint collatores, neque conferant illa beneficia, tamen sunt causa illa conferendi suis cognatis vel amicis, & qui causam damni dat, damnum ipsum dare videtur. qui occidit fratrem, aquil. regula damnum de regul. iur. Immo non solum tunc est causa peccati, sed etiam qui consentit in illo, peccat secundum Diu. Paul. capit. 1. ad Romanos, ex qua ratione satis patet responsio ad primum argumentum.

Secundum enim, quod non peccat promouens minus dignum omisso digniori ex gloss. citata diluitur de facili, namque quod immo peccet iste est communis sententia quam tenuit D. Thom. 2. 2. q. 63. art. 8. & q. 185. art. 3. & in quolibet 6. q. 6. quem sequitur Sot. lib. 3. de iust. & iur. q. 6. art. 2. Abb. Dec. & alij in cap. constitutis c. 2. de appell. & est communis opinio tam Theologorum quam Canonistarum teste Nauar. dict. miscell. 38. n. 1. in fin. namque huiusmodi collatio fit contra iustitiam distributiuam, quia praerogatus tenetur illa conferre dignioribus, c. Metropolitana distinct. 63. & peccat mortaliter, Caiet. in summ. verb. beneficium, ita intelligens D. Thom. Sot. lib. 10. de iust. iur. q. 2. art. 3. Accedit, quia nos loquimur, quia do non minus digno, sed indigno, & hoc casu quomodo quis conferat indigno, vel procurat, ut promoueat tur indignus ad beneficium ecclesiasticum, abique dicitur peccat mortifere, c. graue de pben. Caiet. in 2. 2. q. 63. art. 2. extendens etiam in Pontifice maximo, sequitur Dominic. Sot. lib. 3. de iust. & iur. q. 6. art. 2. Nauar. in dict. tract. de orat. miscell. 35. namque praeterea non sunt domini, sed dispensatores beneficiorum ecclesiasticorum, Diu. Tho. 2. 2. q. 63. art. 2. ex verbis Diu. Diu. Paul. ad Corinth. 1. c. 4. late Nauar. in comment. de spol. super c. non liceat 1. q. 2. §. 3. nu. 4. 5. & 6.

Non obstat tertium argumentum, namque illud speciale est in pactis redolentibus simoniam ex antiquo vsu curiae, ut tradit Nauar. in manuali c. 23. n. 107.

Aliud quod dicitur in 4. argum. negatur ex his quae late scripsi alias ex communi.

Ad vltimum respondetur, quod iste resignans dat causam damni & consentit malo, ergo, ut dixi supra.

In tertio casu videtur dicendum peccare, qui renunciat in fauorem minus digni omisso digniori, sicuti peccatis qui dignum elegit, aut praesentauit, aut ei beneficium contulit omisso digniori, & perpena qualitate mortaliter quidem, namque tenebatur digniorem praeficere, Abb. in c. constitutis de appell. Rocch. de Cur. de iur. patron. ver. honorificum q. 15. Sarn. in c. 2. nu. 2. de constit. lib. 6. Diu. Thom. 2. 2. q. 63. art. 3. Florentin. in 2. p. tit. 1. c. 20. §. 1. Io. Maior. in 4. sent. dist. 2. q. 8. & 9. Caietan. in summ. in verb. acceptio & in ientaculo 12. q. 4. & in 2. 2. q. 62. art. 2. Dominic. Sot. lib. 3. de iust. & iur. q. 6. art. 1. conclus. 9. Siluest. verb. lectio. q. 16. & haec est communis omnium sententia teste Couarr. in regul. peccatum, p. 2. §. 7. num. 4.

Quamuis valeat electio digni & praesentatio digni act collatio facta digno, omisso digniori, nam satis est quod dignus eligatur, aut praesentatur, c. monasterium 16. q. 7. c. cum nobis de elect. glo. in c. constitutis verb. magis de appell. & in c. licet ergo. 8. q. 1. Diu. Thom. 2. 2. q. 63. art. 2. ad tertium, idem quolibet. 8. art. 6. & quolibet. 6. art. 9. Silue. verb. electio. 1. q. 16. latissime Lamb. de iur. patr. lib. 2. p. 1. q. 10. art. 3. Abb. Philipp. Fran..

Franc. Dec. & alij* communiter in dict. constitutis, Dominicus. Sot. di. lib. 3. de iust. & iur. q. 9. art. 1. conclus. 8. & hæc est* magis communis opinio, ut colligitur ex his quæ scribit Couar. dicta regula peccatum par. 2. § 7. num. 3.

In quarto casu concludo peccare, namque clericus accipiendo beneficium, etiam simplex animo non quam inferuendi ecclesiæ, sed tantum fructibus eius fruendi, peccat, ut concludit Nauarr. in dict. tractat. de oration. miscell. 44. numero primo. idem Nauarr. conf. 16. de præbend. & conf. 24. co. tit. ubi firmat peccare accipientem beneficium curatum animo non inferuendi ei, sed permutandi cum alio simplici, vel renunciandi referuata pensione, tum quia tenetur inferuire ecclesiæ saltem recitando horas canonicas, ut dixi supra, tum etiam quia tenetur habere animum inferuendi in his ad quæ de præcepto obligatur ratione illius beneficii, qualis est recitatio horarum canonicarum, residentia, quæ de iure communi in omni beneficio requiritur, licet ex consuetudine secus, Abb. *communiter receptus in cap. extirpanda §. qui vero de præbend.

* Item scientia construendi, glol. *communiter recepta in clemen. 1. verb. reputamus de concess. præbend. & animus actualis, vel virtualis recipiendo ordinem sacros, Nauarr. dict. miscell. 44. in fin.

42 Ita etiam peccat, qui capit beneficium animo post ea relinquendi illud, vel ut recipiat pensionem, vel ut possit accipere uxorem &c. Ita Dominicus. Sot. lib. 10. de iust. & iur. ar. 6. Nauarr. in Enchiridion de orat. c. 21. nu. 52. quod confirmat in dict. miscell. 44. de orat. ver. ad quod, declarandi quod dixit in dict. Enchiridion.

Ita qui vult renunciare, ut capiat beneficia maioris redditus, Dn. Thom. 2. 2. q. 188. Alfonso. Hoied. de in compatib. benef. p. 1. c. 19. nu. 4. licet contrarium communiter seruetur.

In 5. casu quoties quis renunciat in fauorem æque dignitatis est ipse, omittis dignioribus, hoc casu tenetur non peccare, ita Nauarr. di. miscell. 37. de orat. nu. 7. in fin. Ratio quia ipse poterat retinere illud beneficium

Finis Quarti Libri.

ergo non peccat, si procuret ut conferatur ei qui est æque dignus, ut ipse, nam doctor qui potest legere per substitutum satisfacit substituto æque peritum, Bart. in l. nemo ff. de duob. reis, communis* opinio teste Nauarr. dict. miscell. 38. nu. 7. in fin.

Et hoc absque dubio procedit, quando ipse erat dignus, &c. Sicut non bene procederet, quando ipse erat indignus, nam renunciando indigno peccaret per iur. prædicta, quibus accedat, quia imperiti ecclesiarum rectores debent remoueri ex decreto Conc. Trident.

In casibus in quibus peccant hi renunciantes grauius peccant prelati admittentes resignationes & conferentes beneficia resignata indignis, ita Nauarr. ex ratione. Sot. dict. miscell. 38. sub. n. 7. ex quibus verbis notandum est lapsus ipsius Nauarr. dum videtur inferre resignationes in fauorem posse fieri coram ordinarijs, quod falsum est, tum attento iure communi, de quo suo loco diximus etiam attenda constitutione Pij. V. 58.

Excusatur tamen resignans a peccato mortali, quoties resignaret beneficium simplex in fauorem N. in digni, ut tenuit Caietan. ientac. 12. ad quartum, Sot. de iust. & iur. li. 10. q. 7. ad finem, quia promotio ad simplicia male facta non est ita damnosa, ut est promotio ad curata, quamuis Nauarr. dict. miscell. 38. sub. n. 4. contrariam opinionem nitatur probare solidissimis argumentis.

Excusatur secundo resignans, quoties, in minus digno concurrerent aliqua pietatis, misericordiae, vel utilitatis publicæ signa, quæ arbitrio boni viri consistunt iustam causam, ut præferatur dignior; ita Nauarr. d. miscell. 38. n. 8. ex multis exemplis, ut ibi.

Excusatur tertio, quando dignitas siue idoneitas, maior dignioris parum excederet dignitatem minus digni, ita Nauarr. d. miscell. 38. nu. 5. Ratio quia exiguitas damni efficit, ut iniustitia non sit mortifera, D. Thom. 2. 2. q. 59. art. 4.

47 E contrario resignatarius indignus non peccat, ut late concludit. Nauarr. dict. trac. de orat. miscell. 39.

FLAMINI PARISI

IVRIS CONSULTI

DE RESIGNATIONE

BENEFICIORVM.

LIBER QVINTVS.

PRIMAE QVAESTIONIS.

SVMMA RIVM.

- 1 In vnaquaque re causa est consideranda.
- 2 In resignatione beneficii requiritur causa.
- 3 Renunciatio in dubio presumitur admissa & facta cum causa.
- 4 In dubio quis non presumitur iactare suum.
- 5 Donatio non presumitur.
- 6 Renunciatio non presumitur.
- 7 Beneficiu ecclesiasticum quaeritur multis laboribus.
- 8 Superior presumitur facere quod potest.
- 9 Papa iustus de causis presumitur aliquid facere.
- 10 In Papa semper presumitur causa.
- 11 Princeps presumitur esse qualis de iure esse debet.
- 12 Princeps dicitur loqui per os Dei.
- 13 Papa potest renunciare absque causa.
- 14 Verbum libere excludit causam.
- 15 Papa presumitur renunciare Papatum cum causa.
- 16 Pontifices ob quam causam renunciant.
- 17 An Papa possit cogi renunciare ob aliquam causam.

In qua in vnaquaque re causa in primis est consideranda, Corn. conf. 116. nu. 17. lib. 2. Soc. lun. conf. 73. nu. 30. vol. 1. Ceph. conf. 80. n. 13. vol. 1. Menoc. de præsump. lib. 5. q. 17. num. 2.

Ideo videndum erit breuissime ex quibus causis fiat resignationes beneficiorum, & ex quibus admittantur, cum in eis requiri causam scripserit Imol. in c. 1. n. 7. de rer. permut. & est* cõis omnium doctorum opinio.

Et in primis illud præfari oportebit, resignationem in dubio presumitur factam & admissam cum causa, ut scriptum reliquit Ant. de But. in c. super hos nu. 5. de renunc. & *communiter doct. sequuntur.

Et ex parte illius qui renunciavit est ratio, quia in dubio non presumitur iactatio proprii, l. cum de in debito ff. de prob. c. quia verisimile de præsump. Bar. in l. quæ dotis ff. sol. matr. & in l. cum quid ff. si certum per. Purpur. in l. rogasti §. si tibi ff. eo. titu. Dec. conf. 177. nu. 1. & conf. 250. nu. 4. Ruin. conf. 127. n. 19. §. vol. 3. & ob id donatio non presumitur, ut est* cõis opinio, de qua per Mascard. de prob. concl. 554. neq; *renunciatio, ut est etiam communis* opinio, de qua late per Mascard. de proba. concl. 1263. quod eo magis procedit in resignatione beneficii ecclesiastici dati, ut viuat beneficiatus, & quaeriti multis laboribus, ut dicitur in c. super hoc de renunc. ubi considerat hanc causam, ut in dubio non presumatur renunciatio beneficii, & ibi Abb. antiq. numer. 3. & reliqui doct. hoc notant, & si reperitur facta renunciatio, p

sumendum est ex iusta causa.

8 Ex parte vero superioris, qui admittit renunciatorem, est ratio, quia non admittit, si iusta causa admittendi non adesset, iuxta ea quæ scribit Inno. in c. innotuit de eo qui furt. ord. rece. Lucas de Penna in l. 3. col. 4. Cade apoch. pub. lib. 10. Paul. de Cast. conf. 270. lib. 2. Bal. in liubemus, §. sane col. ult. C. de sacr. san. eccl. idē Bal. in l. vnica in fi. C. ne quis in su. ca. iud. & in l. 2. ff. ubi pup. educ. deb. Paris. conf. 115. num. 1. lib. 1. Alcia. de præsump. reg. 3. præsump. 9. Eoque magis si is qui admittit renunciatorem est summus Pontifex, & qui iustus de causis presumitur aliquid fecisse, vel concessisse, Doct. in c. cum à nobis de testi. & in clem. vnica de prob. glo. in l. relegati C. de pen. Cinus in l. rescripta C. de prec. Imp. offeren. Rom. conf. 369. num. 28. & 436. num. 19. Grammat. conf. 100. num. 17. in ciuil. Alex. conf. 1. conf. 2. & 107. lib. 2. Barb. conf. 16. libro 4. Perret. col. 37. & in eo semper presumitur causa, etiam si ad sit præiudicium tertii, Alex. conf. 2. nu. 20. vol. 1. & conf. 1. num. 36. lib. 5. & conf. 155. nu. 18. lib. 6. magis* *communis opinio, teste Barfat. conf. 54. num. 19. vol. 1. & ratio est quia talis presumitur Princeps, qualis de iure esse debet, Calcan. conf. 120. num. 9. lat. conf. 57. col. pen. lib. 3. Cassan. conf. 64. nu. 26. & quod non velit id quod lex prohibet, Dec. cõsil. 580. num. 2. Gozzad. conf. 101. num. 10. namque dicitur & loqui per os Dei, a quo delegatus est index in terris, ut habetur in auth. de hæc. & tale in prin. Barba. conf. 24. col. 1. lib. 2. & conf. 1. col. 3. lib. 5. Dec. conf. 463. in fi. Bellon. conf. 63. nu. 7. Crauet. conf. 318. col. 4. Gram. decit. 62. num. 30.

Rimo quæro quæ causa requiratur in summo Pontifice volente renunciare Papatu? Respondeo nullam requiri causam, cum ei sit concessum ut possit libere resignare, ut dicitur in c. 1. de renunc. lib. 6. verbum enim libere ibi positum & remittit hoc volutati suæ, & excludit causam, gl. in c. dudum verbo libere de sepult. Crau. conf. 122. num. 5. & hoc videtur velle ibi Gem. sub num. 10.

15 Causa tamen presumitur, quia non videtur verisimile quem velle renunciare Pontificatui absque causa, Ruin. conf. 127. num. 19. vol. 3. Dec. respon. 43. nu. 42. vol. 3. & infinitos congerit Mascard. de probat. concl. 1263. num. 6. & 7. cum seq. & ideo videmus Pontifices maximos qui renunciauerunt, id fecisse ob aliquam causam: Clemens enim id fecit ob mali exempli vitiationem, Cyriacus ut martyrij coronam conquireretur, Marcellinus propter idolatriam, Cælestinus vero propter suæ imperfectionis recognitionem, ut tradit August. Triumph. tract. de potest. eccl. q. 4. art. 8. & diximus supra libro 2. q. 1. & fat. erit hæc

dixisse, cum huiusmodi renunciatio recesserit ab Vrbe & ab Orbe, Bonif. de Vit. in clem. ne Rom. S. sanc. n. 39. de elect. Sarn. in reg. de infir. relig. q. 1. in princ. 17 An autem summus Pontifex possit cogi ad renunciandum propter aliquam causam, vide quaestionem disputatam per Iacobum in tract. de conc. lib. 9. ar. 3. & latissime art. 12. per totum.

SECUNDAE QVAESTIONIS

SVMMA RIUM.

- 1 Cardinales de raro renunciant Cardinalatui.
2 Quae causa sit sufficiens ad renunciandum Cardinalatu, remittitur arbitrio Papae.
3 Cardinalis Valentinus renunciauit, vt matrimonium contraheret.
4 Cardinalis de Medicis ob eandem causam renunciauit.

Secundo quaero, quae causa requiratur in renunciacione Cardinalatus S.R. E. in hac quaest. doct. nihil scripserunt quia de raro accidit, vt tradit Berta chi. in trac. de episc. lib. 2. q. 29. n. 52. Ideo existimarem hoc remitti arbitrio lumini Pont. quae causa dicatur iusta & sufficiens vt Cardinalis possit renunciare, iuxta ea quae scribitur Marfil. in l. q. modum nu. 6. ff. de q. Fran. de March. q. 472. num. 2. Gramm. dec. 88. n. 3. Is. in l. pro per adu. §. fin. aut n. 8. C. de iud. Cag. in l. qui in alterius in fi. ff. de reg. iur. & ita vidimus factum fuisse tempore Alex. vi. Cardinalis n. t. Valentinus, occiso fratre, in confilio rio renunciavit, vt habitum saeculare susciperet, ac matrimonium contraheret, idq; admillum fuit per dictum Alex. vi. auctor est Franciscus Guicciardinus lib. 4. hi storiarum fol. 103. & nouissime hoc anno 1587. Ferd. 4 Cardinalis de Medicis postquam successit & obtinuit magnum Ducatum Hetruriae renunciauit, vt matrimonium contraheret, idque factum fuisse vidimus, & omnes sciunt.

TERTIAE QVAESTIONIS

SVMMA RIUM.

- 1 Multae causae sunt, ex quibus episcopus potest renunciare.
2 Ex quibus causis episcopus potest cogi ad renunciandum episcopatum.
3 Ex causa potest Papa cogere episcopum ad renunciandum.
4 Innocentius declaratur.
5 Episcopi renunciatio non est de facili admittenda.
6 Inter episcopum & ecclesiam contrahitur matrimonium.
7 Episcopus non potest redire ad episcopatum renunciatum.
8 Episcopus potest & cogitur renunciare ex crimine, quod post perfectam poenitentiam impedit ordinis executionem.
9 Nullus est sine peccato.
10 Clericus non deponitur nisi ob graue crimen.
11 Criminalis ex quibus episcopus potest & cogitur renunciare.

- 12 Episcopus non cogitur renunciare ob crimine quod non impedit executionem officij post poenitentiam.
13 Episcopus ob corporis debilitatem potest renunciare.
14 Debilitas, quae ex infirmitate aut senectute procedit praestat causam licitam renunciandi.
15 Episcopus potest renunciare ex infirmitate.
16 Infirmitas quid sit.
17 Infirmitas quis sit.
18 Non ex omni infirmitate episcopus potest renunciare, sed ex illa, ex qua redditur inhabilis.
19 Exempla infirmitatis.
20 Leproso datur coadiutor.
21 Cacus non potest exequi munus pastorale.
22 Cacus non potest esse tutor nec curator.
23 Cacus excusatur a muneribus personalibus.
24 Cacus non potest esse iudex.
25 Muti, & surdi non possunt esse executores testamenti.
26 Muti, & surdi non possunt contrahere matrimonium.
27 Infirmitas magna equiparatur morti.
28 Factum in infirmitate magna praesumitur dispositum causa mortis.
29 Infirmitas excusatur a muneribus personalibus.
30 Infirmitas citatus non tenetur comparere, etiam in causa criminali.
31 Infirmitas excusatur a contumacia.
32 Quae infirmitas praebeat causam renunciandi, remittitur arbitrio iudicis.
33 Quae infirmitas excuset, relinquatur arbitrio iudicis.
34 Infirmitas est probanda.
35 Ex aspectu probatur infirmitas.
36 Infirmitas probatur per medicos.
37 Infirmitas probatur per iuramentum.
38 Infirmitas probatur per familiares.
39 Infirmitas in dubio praesumitur longum impedimentum.
40 Podagra impedit officium membrorum.
41 Ex podagra quis non cogitur renunciare.
42 Podagrosus tenetur ad muneria patrimonialia.
43 Podagra non praebet impedimentum perpetuum.
44 Infirmi non sunt cogendi ad resignandum.
45 Papa in beneficiis liberam habet potestatem.
46 Episcopus ex senectute potest renunciare.
47 Infirmitas, & senectus a pari procedunt.
48 Senectus dicitur morbus.
49 Senectus dicitur defectus.
50 Multa sunt privilegia senum.
51 Senectus, quae reddit inhabilem, praebet causam episcopo renunciandi.
52 Senex vtilis non est remouendus.
53 Senex inhabilis habetur pro infirmo.
54 Regula de infirmo habet locum in senes.
55 Seni inhabili dandus est coadiutor.
56 Senectus inhabilis quae dicatur remittitur arbitrio iudicis.
57 Regulariter plus potest proficere senex quam iuuenis.
58 Senes plus sapiunt.
59 Senectuti iura plura deserunt.
60 Senes sunt prudentiores.
61 Senum maxima auctoritas.
62 Senes praeseruntur.
63 Qui dicit iuuenem esse prudentiorem senes, per 15. res id probare debet.
64 Ex senectute regulariter non est concedenda licentia cedendi.
65 Frater Gaspar de Fosfo Archiepiscopus Rheginus laudatur.

- 66 Senes etiam decrepiti non sunt cogendi ad resignandum.
67 Ex defectu scientiae potest peti licentia resignandi episcopatum.
68 Ignorantia est maior omnium malum.
69 Nullus in ecclesia Dei debet esse illiteratus.
70 Illiteratus equiparatur caeco.
71 Illiteratus equiparatur mortuo.
72 Illiteratus equiparatur mortuo.
73 Illiterati non possunt ordinari.
74 Illiteratus ordinatus recipit characterem.
75 Illiteratus non potest habere beneficia.
76 Collatio facta illiterato est nulla.
77 Illiterati sunt exosi magis, quam homicidae.
78 Ecclesia fauet literatis.
79 Literati illuminant mundum.
80 Episcopus debet omnes docere.
81 Ignorantia proueniens ex defectu non est peccatum.
82 Ignorantia proueniens ex negligentia est peccatum.
83 Episcopus illiteratus potest cogi ad renunciandum episcopatum.
84 Verbum potest interpretatur, id est, debet.
85 Ex defectu scientiae potest quis deponi ab episcopatu.
86 Illiteratus a quomodo probatur.
87 Scientia non acquiritur nisi cum labore.
88 Insufficiens debet deponi ab ecclesia.
89 Illiteratus est irregularis.
90 Homicidia potest cogi ad renunciandum.
91 Episcopus debet esse amatorum.
92 Bona fama est thesaurus.
93 Scientia requiritur in episcopo.
94 Episcopus debet habere scientiam noui, & veteris testamenti, ac legum.
95 Episcopus est iudex animarum.
96 Episcopus debet esse doctor.
97 Quae dicatur scientia sufficiens remittitur arbitrio iudicis.
98 Episcopus potest cogi renunciare ob defectum scientiae, quoties impedit executionem officij.
99 Penitus illiteratus quis dicatur.
100 Defectus illiteratus est indispensabilis.
101 Omnino indoctus non est tolerandus.
102 Martini Nauarii mors.
103 Episcopus competentis literaturae est tolerandus.
104 Promittens praestare cocum satis facit praestando me diocrem.
105 Episcopus ignarus spiritualium tenetur ediscere ea quae spectant ad suum officium.
106 Nemo tenetur ad sciendum, sed ad operandum.
107 Ratione officij quis tenetur scire.
108 Negligens ea quae spectant ad suum officium, est peccatus.
109 Ex longa experientia deficiente in episcopo literaturae toleratur.
110 Sanctolus fuit presbyter, quamuis nesciret prima elementa.
111 In diocesi absque cura tolerantur episcopi illiterati.
112 Minus idonei admittuntur causa necessitatis.
113 Charitas est bonum notabile.
114 Charitas maxima est omnium virtutum.
115 Ex charitate omne bonum opus descendit.
116 Sanctus Augustinus habuit coepiscopum non multae literaturae.
117 Propter malitiam plebis episcopus potest resignare episcopatum.
118 Episcopus fit, vt operetur bonum.
119 Episcopi successerunt in locum Apostolorum.
120 Episcopus dicitur pastor.

- 121 Episcopus vocatur Dux, Praeco, & Medicus.
122 Ob malitiam plebis, potest episcopus cogi ad renunciandum.
123 Renunciat ob malitiam plebis, quoties nullus de populo proficeret.
124 Persecutio quadam extrinseca, quadam intrinseca.
125 Intrinseca persecutio quae.
126 Extrinseca persecutio quae.
127 Quando omnes sunt mali, potest episcopus deserere episcopatum.
128 Quoties sunt boni, & mali, episcopus non potest deserere episcopatum.
129 Maius bonum est preferendum.
130 Episcopus non potest deserere episcopatum propter personale periculum.
131 Quis sit mercenarius.
132 Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam.
133 Aduersitas est probatio virtutis.
134 Aduersitas est medicamentum uitiorum.
135 Si subditorum salus non exigit praesentiam pastoris, tunc potest pastor deserere gregem.
136 Propter scandalum non potest episcopus se absentare.
137 Episcopus potest deserere ecclesiam ob periculum, quoties praesentia nullam affert utilitatem populo.
138 Fieri non debet quod factum non reuenat.
139 Episcopus & clerus non possunt deserere ecclesiam ob persecutionem.
140 Limita nisi laici non vellent defendere.
141 Episcopus, clerus & populus non debent deserere patriam ob persecutionem, & nu. 148.
142 Patria est defendenda.
143 Quis tenetur tueri mores patriae.
144 Quisque laudat patriam.
145 Nobilitas loci confert.
146 Talis praesumitur, qualis patria.
147 Patria cui libet dulcissima est.
148 Potest deseri patria cum non adest spes illam defendendi.
149 Fides non debet dimitti.
150 Clerici non debent eici.
151 Episcopus debet se opponere, quando sit persecutio contra bona ecclesiastica.
152 Bona sunt necessaria clericis.
153 Episcopus potest deserere ecclesiam ob graue scandalum.
154 Praelatus debet appetere aeternam salutem.
155 Scandalum est vitandum.
156 Factum prelatorum defacili trahitur in exemplum.
157 Praelati possunt tanquam signum ad sagittam.
158 Praelati plus peccant exemplo quam culpa.
159 Subditorum errata prelati imputantur.
160 Negligentia nouerca eruditionis.
161 Episcopus potest cogi renunciare ob scandalum.
162 Episcopus iniustus transfertur ratione scandali.
163 Beneficio quis priuatur ratione scandali.
164 Cum causa quis cogitur renunciare.
165 Ius relaxatur ob bonum pacis.
166 Vt vitentur scandala, multa permittuntur.
167 Scandalum inducit iustam causam dispensandi.
168 Propter scandalum potest resisti Papa.
169 Papa an possit cogi ad renunciandum Pontificatum ratione scandali.
170 Episcopus censetur irregularis ob scandalum.
171 Vtilitas publica praefertur priuatae.
172 Scandalum quid sit.
173 Scandalum triplex, vitae, iustitiae, & doctrinae.
174 Quid scandalum vitae.

- 175 Scandalum non debet vitari, quoties non potest fieri sine peccato.
- 176 Episcopo renunciante ob scandalum, danda est recompenſa.
- 177 Episcopus potest renunciare ob irregularitatem.
- 178 Irregularitas qua.
- 179 Episcopus ob irregularitatem potest cogi renunciare.
- 180 Irregulari non potest conferri beneficium.
- 181 Collatio facta irregulari non valet.
- 182 Irregularitas superveniens non inducit priuationem beneficii ipſo iure.
- 183 Irregularis potest priuari.
- 184 Homicida est irregularis, & potest priuari.
- 185 Notorius facinorosus est irregularis.
- 186 Bigamus est irregularis.
- 187 Bigamus triplex.
- 188 Bigamus dicitur contrahens secundas nuptias.
- 189 Bigamus dicitur accipiens viduam in uxorem.
- 190 Bigamus dicitur ordinatus accipiens vnicam.
- 191 Bigamus qui habuit corruptam.
- 192 Bigamus non est admittendus ad ovidios & beneficia.
- 193 Episcopus bigamus potest cogi renunciare.
- 194 Religiosis professio non tollit bigamiam.
- 195 Ingressus religionis non tollit irregularitatem.
- 196 Episcopus non potest super bigamia dispensare.
- 197 Papa dispensat super bigamia.
- 198 Irregularitas est de iure positio.
- 199 Ioan. de Eignano nocuit bigamia.
- 200 Non omnis irregularitas prabet causam dispensandi.
- 201 Quot modis fiat aliquis irregularis.
- 202 Inclusio vnus est exclusio alterius.
- 203 Episcopus potest renunciare ex alijs causis praeter se relatas in cap. nisi de renun.
- 204 Ex causa receditur a regulis iuris.
- 205 Sequentia declarant precedentia.
- 206 Quoties casus exclusio includitur alia via vnus exclusio non est alterius inclusio.
- 207 Vnius inclusio non est alterius exclusio, quoties aliqui casus exprimuntur ob maiorem frequentiam.
- 208 Quae alia causa sit suspiciens, vt episcopus possit renunciare remittitur arbitrio iudicis.
- 209 Arbitrio iudicis remittitur, quae sit iusta causa litigandi.
- 210 Tria requiruntur vt causa sit iusta.
- 211 Episcopus non potest renunciare ratione otij.
- 212 Otium est malum.
- 213 Christianus non debet stare otiosus.
- 214 Nullum ens est otiosum.
- 215 Episcopus renuncians ob otium peccat.
- 216 Episcopus non potest renunciare ob labores.
- 217 Labor res laudabilis est.
- 218 Labor est gloria pater.
- 219 Lex praecans otiosos capite plebebat.
- 220 Mendus venetur operas praestare.
- 221 Militia non est fugienda.
- 222 Premium datur laboranti.
- 223 Qui non laborat non manducat.
- 224 Resignans episcopatum ob labores peccat.
- 225 Diu laborans eget requie.
- 226 Etorians militibus datur immunitas.
- 227 Episcopus non potest cedere ratione inspirationis, vel humilitatis.
- 228 Humilitas qua non probatur.
- 229 Humilitas commendatur in ministris Dei.
- 230 Humilitas est praecipua virtus.
- 231 Humilitas quid, & eius gradus.

- 232 Humilitatis meritum.
- 233 Episcopus non potest renunciare, vt ingrediatur monasterium.
- 234 Status episcopalis perfectior est statu monachorum.
- 235 Episcopus tenetur visitare suam diocesim.
- 236 Episcopus est nomen oneris.
- 237 Episcopus debet docere.
- 238 Vita monachorum non est docendi.
- 239 Non est licitum ex statu perfecto ad minus perfectum transire.
- 240 Episcopus potest fieri monachus, cum non potest proficere ecclesiae.
- 241 Episcopus potest fieri monachus ob delictum.
- 242 Episcopus factus monachus non potest redire ad episcopatum.
- 243 Episcopus rediens ad monasterium, a quo exiit, ibi non potest habere dignitates.
- 244 Episcopus potest cedere ob intemperiem aeris.
- 245 Propter intemperiem aeris fit translatio de loco ad locum.
- 246 Aeris intemperies est iusta causa non morandi in aliquo loco.
- 247 Aeris intemperies excusat a residentia.
- 248 Aeris intemperies excusat a perituro.
- 249 Aeris intemperies excusat citatum.
- 250 Aeris intemperies excusat a cursu praescriptionis.
- 251 Pestis est iustissima causa absentiae.
- 252 Fundus ratione boni aeris plus aestimatur.
- 253 Episcopus potest renunciare ob inimicitiam.
- 254 Opinio vitio loco posita videtur firmata.
- 255 Inimicitia est iusta causa non morandi in aliquo loco.
- 256 Inimicitia capitalis excusat a residentia.
- 257 Inimicitia excusat citatum.
- 258 Inimicitia capitalis qua remittitur arbitrio iudicis.
- 259 Inimicitia non praesumitur.
- 260 Inimicitia est contra ius naturale.
- 261 Inimicitia probatur per coniecturas.
- 262 Modi probandi inimicitiam.
- 263 Episcopus potest cedere, si non potest ad episcopatum accedere sine mortis periculo.
- 264 Episcopus potest renunciare, quando premittitur tyrannorum tyrannide.
- 265 Inimicitia potentiorum prabet iustam causam absentiae.
- 266 Episcopus potest renunciare, si non tenet episcopatum iusta conscientia.

Tertio quod quae causa requirantur in renunciatione Archiepiscopatus & Episcopatus? Plures esse causas legimus in c. nisi de renuntia. vbi Alexander iij. scribens Archiepiscopo Caluitano inquit. Intere te itaq; volumus, quod haec sunt illa per quae cedit episcopus licentia potest postulare, conscientia criminis, debilitas corporis, defectus scilicet malitia plebis, graue scadalum, irregularitasq; persone, &c. & ibi tradit Inn. Ant. de But. Host. tit. 3. Abb. & alij. coiter hinc prodierit ver. Debilis, ignarus, male conficius, irregularis, Quae mala plebs odit, dans scadala cedere possit: & has esse sufficientes casus tradunt doct. in citat. c. & Host. in summa tit. de renun. sub n. 8. Redoan. in tract. de simo. par. 2. c. 13. num. 11. Fulf. in tract. de visit. par. 2. c. 28. nu. 1. Immo quod est plus ex causis praedictis positus in d. c. nisi, episcopus potest cogi ad resignandum episcopatum.

patum, vt ex illo tex. ibi colligit Hostiensis, qui hoc expresse vult sub nu. 3. & nu. 14. vbi dicit quod verbum potest interpretatur id est debet, idq; communiter receptum esse videmus, namq; Papa potest ex causa cogere episcopum ad resignandum, Abb. in c. ad supplicationem nu. 8. de renunc. vbi allegat glo. in c. per principalem 9. q. 3. Card. Jac. in tract. de conc. lib. 9. ar. 3. n. 25. vbi declarat dictum Inn. * communiter receptum in c. licet de praeb. (quod non cogitur quis renunciare) vt non procedat ea existente: causa enim facit recedere a regulis, vulg. si hominem ff. mand. Idque notandum est, nam episcopi renunciatio non est de facili admittenda, & ideo difficilis reputatur, vt scriptum reliquit Host. in summa de renunc. sub num. 8. verbo cui, sequitur Maiol. in tract. de irregulari. lib. 3. c. 6. num. 5. & facit tex. in c. quamvis 7. q. 1. Et hoc ob matrimonium, quod inter ecclesiam, & episcopum contrahitur, c. 2. de translat. pralat. Et quia episcopalis cura non debet auferri, ne episcopus postea vileſcat sub priuata fide, c. ad supplicationem de renunc. nam ad episcopatum renunciatum diffidit est reditus, hoc nequaquam, c. quam periculofum, & cap. sic ut 7. q. 1. Et ne ex mutatione per longam ecclesia detrimentum patitur, iuxta ea quae habentur in cap. 1. de renun. in vers. sic ut & in ver. monemus. Et quia nimis breuiter de his causis locuti sumus, ideo non erit inutile de illis sigillatim aliqua scribere. Prima causa, ex qua episcopus potest cogitur renunciare, est conscientia criminis, quae accidit, quae ad episcopum committit crimen, quod post peractam penitentiam impedit ordinis executionem, vt voluit gl. in d. c. nisi cum p. idem in fi. Abb. num. 3. Host. & alij. doct. omnes. * Praepositus in ca. hoc nequaquam num. 2. 7. q. 1. D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 4. ver. respond. c. Gig. in tract. de resid. episcop. c. 17. nu. 12. Redoan. & Fulf. locis citatis. Et probatur in d. c. nisi ver. Propter conscientiam enim criminis cedendi potest licentia postulari, & forsitan non cuiuslibet, sed duntaxat illius propter quod ipse officij executio, post peractam penitentiam impeditur, &c. Et sic non omnia delicta, sed ea quae post peractam penitentiam impediunt executionem ordinis, vt dicitur in d. c. nisi, vbi Host. num. 9. verbo impeditur. Inn. num. 2. & 3. gl. in verbo sed duntaxat, ver. quae ergo, Abb. num. 7. Spec. de dispens. §. iuxta ver. sunt quoq; Archid. in c. de his vero dist. 50. Abb. in c. post translationem col. 2. ver. nota de tempor. ord. & in c. fi. de cleri. excom. Siluest. in verb. irregularitas q. 14. & ratio ponitur in d. c. nisi ver. propter, vbi cum si omnes, quos arguit conscientia cuiuslibet culpe, cederet, pauci vel nulli in illo ministerio remaneret, &c. Nullus enim est sine peccato, c. fraternitatis 34. dist. §. nunc autem dist. 29. c. pen. de praeb. & dicimus, Sepe in die peccat iustus, & ideo Apostolus cum cligit ordinandos, non dicit: Si quis sine peccato &c. na nullus ordinaretur c. Apostolus dist. 81. Hinc clericus non est deponendus, nisi propter graue crimen, vt est communis opinio, teste Iul. Clar. libro 5. recept. sent. §. vt. q. 74. ver. regulariter, qualia sunt, & simonia, c. erga simoniacos 1. q. 1. c. tanta de simon. extrauag. cum detestabile eo. tit. const. Pij. V. incipit, cum primum Apollolatus, Conc. Trid. c. 4. sess. 14. Boer. dec. c. 117. D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 4. homicidium, cap. miror dist. 50. ca. vt. de tempo. ord. c. vt. de cler. pugn. in duc. Afric. dec. 207. D. Tho. d. 2. 2. quae. 185. art. 4.

Haereticus, c. nos inter de purga. canon. & toto tit. de haeret. Aflalinium, c. vnico de haer. lib. 6. Schismaticus c. 1. de schismati. Falsum in litteris Apostolicis, c. ad falsarium de falsis, & omne crimine quod ipso iure irrogat infamia, c. in lames §. porro 3. q. 7. & omne crimen graue notorium, c. vt. de temp. ord. Quae omnia alias extendi in repetitione c. at si clerici de iud. cum publice illud capitulum in Vrbe interpretaret, & hic omitto, quia Summistae omnes hoc explicant, ac tractantes de irregularitate. Vnde in criminibus in quibus potest penitere episcopus remanendo in officio suo, non tenetur petere cessionem, arg. c. vt. de tempor. ord. ca. vt. de simon. c. ferrum dist. 50. tradunt Hostiens. d. cap. nisi, num. 10. glo. magna in fin. & colligitur ex verbis dicti capituli. Secunda causa ex qua episcopus potest renunciare est corporis debilitas, vt dicitur in d. c. nisi in vers. alia vero causa est debilitas corporis, & ibi * communiter hoc notant Abb. Ant. de Butr. Host. & caeteri, nec omnis debilitas prabet iustam causam, sed ea dum taxat, quae ex infirmitate, aut senectute procedit, vt dicitur in d. c. nisi, ver. alia, vbi, quae vel ex infirmitate, vel ex senectute procedit. Et quibus verbis duae colliguntur conclusiones, quarum prima est infirmitatem corporis esse iustam causam cedendi, vt ibi gl. in ver. impotens, Hostiens. num. 13. Abb. num. 9. & * communiter doct. hoc tradunt, Praepositus in c. nequaquam nu. 2. 7. q. 1. vbi Turrecrem. & alij, D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 4. ver. respon. deo, Gig. de resid. episc. c. 17. num. 12. in fine, Rebuff. in praxi de relig. exp. num. 1. & facit tex. in c. quamuis trite. ver. & ideo 7. q. 1. Quia infirmitas est habitus cuiuscumque corporis contra naturam, vt tradit Host. in sum. de cler. argrot. num. 1. & infirmus dicitur qui morbo aliquo ex humorum excessu caufato laborat, Sarn. de infir. relig. q. 7. Ripa de peste in prin. doct. in c. quoniam frequenter, vt lite contestata in toto corpore, prout accidit in febre, in parte vt est caecitas, vel pedum, aut manuum debilitas, l. 1. §. sciendum ff. de ad. edic. Cell. libr. 4. noct. att. c. 2. Menoch. de arbit. iud. cal. 66. n. 17. ideo dubitari contingit de qua infirmitate loquatur tex. in d. c. nisi, ad quod respondendum est non omnem infirmitatem iustam praebere causam resignandi, sed illam ex qua est episcopus impotens redderetur ad exequendum officium suum, vt tradit Hostiens. num. 13. gl. in verbo impotens in d. c. nisi, per illum tex. illis verbis. Nec tamen omnis, sed illa solummodo per quam impotens redditur ad exequendum officium pastora- le dat rationem, nam si pro qualibet corporali debilitate suscepta seruitus officij posset deseri, frustra se fateretur Apostolus suis infirmitatibus gloriar. & * communiter doct. ponentes exemplum in morbo fontico, nam est talis morbus vnicuique rei agenda impedimento est, l. quaelitum ff. de re iud. l. morbus de verb. sign. Idem pariter dicendum, si lepra laborat. ea. de rectoribus de cleri. agro. cum ibi not. ideo leproso datur coadiutor, Alber. in verb. vitiatum, Maiol. de irregular. lib. 2. c. 18. col. 3. Idemq; erit si effectus fuisset caecus, nam tunc non posset exequi munus pastorale, vt oibus patet, & ob id caecus non potest esse curator, l. luminibus C. qui datur. poss. neq; tutor, l. monachos, l. frater C. de admin. tut. & excutatur a tutela subcepta l. §. si. de tut. Ab. 185. art. 4. L. 3. dobran.

23 dobran.in §.interdum n.11.de curat.fac excufatur a muneribus personalibus, Abbas in c. licet num.4. de cenf. Guid. Papæ decif. 100. nu. 1. & tandem t' cæcus non potest esse iudex, neque arbiter Blanch. de com promiffi. quæft. 2. num. 3.

24 Idque etiam procedit, fi fuiffet effectus furdus, aut mutus, namque muti t' & furdi non poffunt esse ex- cutores testamenti, Car. in clem. 1. de testam. nō poffunt contrahere matrimonium, Abb. in c. cum apud, n. 6. de fponfal. Barb. conu. 59. n. 10. lib. 2. Card. Paris. conf. 64. num. 4. vol. 4.

25 Vel effet debilis alia infirmitate, quæ illius mune- ris executionem impediret, iuxta ea quæ ponit Iafon in l. 1. n. 83. Purpurat. n. 540. Riminal. n. 36. ff. de offi- cio eius cui man. est iurisd. Gasp. Valafch. in Imperiū n. 14. ff. de iurisd. om. iud. Felyn. in c. fi pro debilitate de officio deleg. vbi late plura cummulauit cum illud capitulum interpretaretur.

26 Et ratio est, quia huiusmodi infirmitates cum ma- gnæ sint equiparantur morti, vt tradunt moderni, Floren. in tract. mors omnia soluit, par. 1. nu. 132. & fa- ctum illo tempore præfumat' dispositū causa mor- tis, Ant. de Butr. in c. 2. de consuet. glo. in l. 1. C. de fall. caul. & excufant' a muneribus personalibus, Iaf. in l. age. nu. 2. C. de tranfact. Orian. in c. quoniam contra nu. 132. de prob. & citatiōnem tenentur comparere, c. si ægrotans 5. q. 3. c. fi episcopus distinct. 18. etiam coram arbitro, Card. Paris. conf. 102. n. 13. 3. vol. 4. etiā in causa criminali, Gratus conf. 98. n. 2. lib. 2. & excu- sant' a contumacia, Negufan. conf. 51. nu. 15.

27 Et tandem quæ infirmitas fit fufficiens quæ præ- beat opifcopis iustam causam renunciandi, & ex qua poffunt cogi, remittitur arbitrio iudicis, vt intermi- nis egregie fcriptum reliquit Bal. in dict. cap. nisi ver. sed nanquid.

33 Ita & quæ infirmitas excuset relinquitur arbitrio iudicis, vt in terminis egregie fcriptum est per eundē Bald. in auth. fed fign n. 15. C. de testam. Soccin. Sen. conf. 244. lib. 2. Marfil. in l. quæftionis nu. 19. ff. de q. moderni Floren. in tract. de fort. casib. p. 2. q. 6. nu. 5. Luc. de Penn. in l. vnica col. 2. C. de men. valid. lib. xi. cum alijs, vt per Menoch. de arbit. iud. cal. 60. Alfonso. Hoic. de incomp. benef. p. 1. ca. 17. nu. 16. & Menoch. dat exemplum, quando malo corporis habitu & affe- ctu frequenter ægrotat Gemina. in c. 1. de cler. ægro to lib. 6. Maria. Socc. sen. in c. quoniam frequēter col. 4. verū frequenter, vt lite contestata. etiam fi infirmi- tas ex peccato procedat c. cum infirmitas de poenis, Hostienf. dict. c. nisi sub n. 12. dum modopateat, inquit

34 Hostienf. nam infirmitas est probanda vel ostenden- da, vt voluit Bertrand. conf. 154. n. lib. 8. & conf. 16. n. 5. lib. 6. Rebuff. in praxi de infir. relig. glo. 2. n. 4. Barb. conf. 31. nu. 14. lib. 3. ex aspectu, vt tradit Barb. loco citato, Abb. in c. tenor nu. 2. de re iud. vel p' me- dicos, vt voluit Bar. in l. contumaciam Spencam ff. de re iud. & in l. 1. ff. de ventre inspiciendo. ac per t' iura- mentum ipsius, Card. in clem. sicut, q. 4. de appellat. & t' per familiares, Bart. in l. quæsitum ff. de re iudica- ta & testes domesticos, Card. Alexandrin. in cap. pla- cuit 18. distin. Henric. Boe. de finod. epifcop. p. 2. nu. 59. & de his omnibus tradit Malcard. de probationi- bus concl. 896. vol. 2. vbi etiam post alios n. 2. dicit q' infirmitas in dubio præfumat' longum impedimen- tum, Deci. in c. prudentiā, sub n. 44. de officio deleg. Purpurat. in l. 1. n. 539. ff. de offi. eius, Card. in c. cū in- ter canonicos de electione.

Et alias vidi dubitare, an podagra præbeat iustam

causam, Bal. in dict. cap. nisi. num. 3. verū sed numquid proponit hanc quæftionem, & illam non resoluit, sed remittit arbitrio iudicis, aliquid dicant' quod sic, quæ podagra impedit officium membrorum, & per con- sequens ille redditur debilitatus, Bar. in l. 2. in fin. ff. de pub. iud. Bal. in l. 3. in fi. C. de seru. fug. vbi Dec. n. 3.

41 Mibi tamen t' contraria sententia videtur vera, quia quamuis podagrosus non tenatur ad corporalia mu- nera, tamen ad patrimonialia tenetur, & consilio po- test opem ferre, l. vlt. cum ib. not. C. qui morbi lib. 10. Petr. Antib. de munerib. §. 2. de prima diuisione mune- rum, nu. 31. Iulius Ferrerius de gabel. & collectis nu. 499. Egid. Thomas de collectis verb. paupares nu. 6. Accedit, quia hæc effet iusta causa cedendi, pauci remanent in episcopatu, namque multi ex episco- pis sunt podagrosi. Idque comprobatur, quia podag- ra non præbet impedimentum perpetuum, vt sunt infirmitates de quibus supra fecimus mentionē, Alex. in l. furio sub n. 3. C. qui test. facer. poss. Abb. in c. cum inter canonicos, n. 7. de elect. Sarn. de infir. resi- gnan. q. 9. nu. 5. in fin.

42 Infirmitas tamen minime potest, quin remittendū fit totum negotium arbitrio summ. Pontificis, etiam in hoc capite, vt fcriptit Bald. loco citato.

43 Non omittam id quod fignanter fcriptum reliquit Inno. in dict. c. nisi n. 4. quod infirmi non sunt cogē- di ad resignandum episcopatum, etiam fi illa infirmi- tas redderet eum inhabilem circa fpiritualia, siue tem- poralia, nam tex. loquitur de cedere uolente, non ta- men arctat uolentem. & hanc opinionem fequitur Abb. in dict. ca. nisi n. 9. & communiter est receptū in praxi, cum limitatione tamen, nisi aliud Papæ vi- deatur, qui in his beneficialibus liberam habet & ab- solutam potestatem, Sarn. de liter. grati. in principio, & communiter doct. alias allegati.

46 Secunda conclusio t' senectutem præbere iustam causam cedendi episcopatum, gl. in dict. c. nisi, Host. n. 3. Abb. sub n. 8. & communiter doct. tenent, Abb. & Hostienf. in c. 1. de renunc. Diu. Tho. 2. 2. q. 185. ar. 4. verū respondeo, Oldrad. conf. 324. Præposit. in c. hoc nequāquam n. 2. 8. q. 1. Gig. de resid. epifcop. ca. 17. n. 12. Paul. Rom. de pen. c. 8. num. 27. & alij doct. in superiore conclusione citati. Primo probatur in dicto c. nisi, verū alia ibi. quæ vel ex infirmitate aut se- nectute procedit. ergo senectus inducit iustā causam

Secūdo probatur in c. petisti 7. q. 1. vbi Zaccharias Papa concedit Bonifacio Maguntino archiepisco- po licentiam eligendi archiepiscopum instante senectu- te & corporis imbecillitate, & ibi doct. hoc notant.

47 Tertio comprobatur ratione, quia infirmitas, & senectus a pari procedunt, Car. Paris. conf. 29. nu. 68. vol. 2. nam senectus numeratur inter species infirmi- tatis, Abb. in c. magnæ n. 8. de uot. Ipsa n. senectus idē morbus, Archid. in c. tāta. n. 5. dist. 86. Abb. n. c. quam- uis num. 2. de sent. excom. Card. Paris. conf. 67. nu. 63. vol. 3. Hinc senectus dicitur defectus habens in se la- bores & dolores, Guil. Rouill. de iust. & iur. c. 14. n. 1. & multa senibus ob hanc causam dari priuilegia tra- dit illaque enumerat' Capoll. in tract. de Imperat. in verbo Bartholameus per totum.

Declarat tamen hanc conclusionem procedere in senectute quæ redderet episcopum in habilem ad exe- cutionem & administrationem episcopatus, vt dicitur in dicto capitulo nisi, ibi, nec tamen omnis, sed il- la solūmodo per quam impotens redditur ad exeque- dum officium pastorale, & c. & ibi Hostienf. Abb. & omnes tradunt.

Alia

Alia autem senectus, quæ non impediret in totum executionem officij pastoralis, non præbet iustam causam, quod satis probatur in allegatis verbis positis in d. c. nisi, & in verbis sequentibus ibi, cum inter- dum non plus horretur senilis debilitas aliquid ce- dere, quam moralis maturitas, que in senibus esse so- let, ipsum suadet in suo officio permanere, pro talibus enim de se dicitur Apostolus cum infirmior tunc fortior sum, quia non nunquam corporis infirmitas fortitudi- nem cordis augmentat, & c.

Idque etiam probatur in c. 1. de renun. vbi ab Alex. iij. lumm. Pont. denegatur licentia cedendi episcopo Londonen. propter senectutem, vt patet ibi, maxime quia in se viget vigor deuotionis, & fidei etiam cor- pore senescente non deficit, & c. & ibi Hostie. & ideo Abb. in 1. notab. sub nu. 1. dicit quod si senex est vti- lis & necessarius ecclesiæ, & adest periculum in muta- tione, senectus non est fufficiens causa cedendi, si au- tem senectus reddit penitus inhabilem ad regimē epi- scopale est fufficiens causa, & ita etiam declarat Ant. de Butr. ibidem 1. notab. sub num. 7. & cōter doct. fe- quuntur, quoties enim senex est inhabilis, tunc habe- tur pro infirmo, & regula loquens de infirmo habet locum in senē Menoch. de arbit. iud. cal. 60. num. 10. Alfonso. Hoic. in trac. de incomp. benef. p. 1. c. 17. n. 17. vbi conciliat opiniones contrarias, & tunc ei dan- dus est coadiutor. ex parte de cler. ægro. & ibi not. Ioan. And. Abb. lino. & cōter doct. Oldrad. col. 44. Redoā. de simon. p. 2. c. 13. n. 27. Caputaq. decif. 168. lib. 1. & 170. in manuscr. & decif. 111. p. 1. in impress. vbi refert' fuisse decifum in Rota die 28. Maij 1552. in vna Tolet. fufficere etate 60. annorū eū infirma- te, vel 70. annorū sine, ad obtinēdam coadiutoriam.

Quæ autem dicitur hmoi senectus quæ reddit in- habilem ad regimē t' episcopatus, remittendum erit arbitrio iudicis, siue summ. Pontif. Barb. conf. 31. col. pen. & conf. 80. in fin. lib. 2. & cont. 2. 2. col. 3. lib. 3. & cont. 4. 5. col. pen. lib. 4. 10. And. in c. qm frequenter, vt lit. contest. cum alijs adductis per Alfonso. Hoic. trac. de incomp. benef. par. 1. ca. 17. num. 18. per Menoch. de arbit. iud. cal. 53. num. 3. Malcard. de probat. concl. 1295. num. 8. & communiter doct.

Regulariter n. cæteris paribus magis crescit deuo- tio in senē quam in iuuenē, t' plus pōt proficere se- nex, ita Abb. in d. c. 1. in notab. 6. de renunc.

58 Et senes regulariter plus sapiunt, & ideo vocantur fortiores in d. c. nisi, in verbis citatis: quo fit, vt sen- ctuti iura nostra plurimum deferant, vt habetur in 20. dist. cap. domino sancto, vbi Archid. dist. 50. c. quā- uis de sent. excomm. cap. fraternitatis distinct. 24. cum alijs, vt latissime per Tiraquellum in præfat. de iur. primogen.

60 Namque senes præfumat' t' prudentiores iuue- nibus, & virtutibus excellentiores, vt pote qui vfu re- rum docti prudentiam sibi comparare poterunt. l. si vt certum §. cultodiam, & ibi glof. ff. commod. §. co- gitandum auth. de monach. Bal. in c. cum in iuuentu- te de præsup. Archid. in ca. diffinimul 18. q. 2. Luc. de Pen. in l. 1. C. de consuli. lib. 10. Imol. & Alexand. in l. Gallus in princ. ff. de libe. & posth. Felyn. in rubr. de maio. & obed. col. 1. hinc dicebat Aristoteles vires pollere in iuuenibus, prudentiam in senibus, prout refert Bald. in repet. l. 1. col. 4. verū sed robustus C. vn- de vi. Hinc dicitur in ca. sciendum 26. q. 4. quo senio res eo plus habent experientie & vsus, ideo t' senum maior est auctoritas, §. illud etiam in principio auth. de appella. & intr. quæ temp. & ibi glof. in verbo aucto-

62 ritatis c. domino sancto dist. 50. & in dicendis scien- tijs præferuntur l. 1. §. in sententijs ff. de alb. scrib. l. 2. C. de præfec. præto. lib. 1. 2. glo. in l. 1. verb. ante ire C. de consuli. lib. 12. Innoc. & Abb. in cap. 1. de maio. & obed. Rom. fing. 81. Iaf. in l. cum quid in secun- da lectura col. vlt. ff. si cert. petac cæteris sunt hono- ratiore, l. semper ff. de vir. immunit. cum alijs quæ mo- re solito latissime deducit Tiraq. in præfa. de iure p'ri- mog. a num. 79. vsque ad 150.

Immo qui dicit iuuenem aliquem esse prudentio- rem senē per 15. testes t' id probare debet, l. vnicuiq; C. de prox. sacri. scrib. quem tex. ad hoc singularem di- xit Roman. in l. i. vero §. de viro fall. 53. verū 4. proba- tur, Alex. in l. cum quid col. 2. ff. si cert. pet. cum alijs, vt per Mascari. de prob. concl. 1295. num. 3.

64 Vnde ex his crederem' propter senectutem nō ef- se passim concedendam licentiam, nisi aliud videbi- tur summo Pontifici: quandoquidem videmus senes decrepitos habiles in regimine episcopatus: iter alios enim nostri temporis frater' Gaspar de Foffo Cō- sentin. ord. sancti Francisci de Paula archiepiscopus Rheginensis 93. annum agit, & prudēt omnia quæ incumbunt officio pastorali exercet, ac semper fuit reputatus doctissimus, & prudentissimus, & est me- moriæ profundissimæ, vt ex pluribus mihi comper- tum est.

66 Declara secundo, vt senectutem decrepiti nō sint cogendi ad resignandum episcopatum, ita Inn. in d. c. nisi num. 4. sequitur Abb. num. 9. in fi. & communi- ter doct. hoc voluit, & probatur ex supradictis. Qd intelligendum est, nisi aliud voluerit ac placuerit Pa- pæ propter supremam eius auctoritatem in his bene- ficialibus, vt tradunt doct. allegati per Stafil. de literis gratiæ in exordio, & fcripti alias late.

67 Tertia causa est defectus t' scientiæ, vt tradunt In- no. in d. c. nisi num. 4. verū defectus Hostienf. nume- 14. Glo. Ant. de Butr. Abb. num. 10. & alij doct. om- nes de renunc. Hostienf. in lumm. tit. de renunc. sub num. 8. Ant. de Butr. Abb. in c. 1. notab. 1. de renunc. D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 4. verū 1. respondeo, Præpo- sit. in ca. hoc nequaquam num. 2. 7. q. 1. Gig. de resid. epifcop. cap. 17. num. 13. Rebuff. in praxi. de expr. resi- gnat. in principio, Fufc. de visit. p. 2. c. 28. num. 4. & cō- munit' doct.

Probatur in d. c. ibi nisi, pro defectu quoque scien- tiæ plerumque potest quis petere cessionem, & c. dar- rationem, quia cum ipsa circa fpiritualia administra- tionem fit potissimum necessaria, & circa curam tem- poralium opportuna: præsul, qui commissam sibi de- bet ecclesiam regere, in vtrisque salubriter ei renun- ciat, si scientiam (in qua ipsam regat) ignorat. Tam. n. 2. (inquit dominus) scientiam repulisti, & ego repella- te, ne sacerdotio fungaris mihi, & c. Idemq; traditur circa scientiam requisitam in c. Petrus dist. 39. in c. in- caulis §. vlt. de elec. c. excommunicamus §. aduicimus. de hæret. c. præcipimus 12. q. 2. c. regenda 10. q. 1. leg- tur esse concedendā licentiā renunciandi propter de- fectum scientiæ, ne ecclesia patiatur detrimentum in fpiritualibus, & temporalibus, cū ignoratiā fit maior cunctōrum malorum, cignorantia di. 38. & ideo Deo- dicatis est vitanda, Dec. in c. cum in cunctis sub nu. 11. in fi. de elec. nullus. n. in ecclesia Dei t' debet esse il- literatus, Rebuff. in c. postulat'is nu. 180. de cleric. ex- com. ministr. Bal. in c. congregato col. vlt. de elect.

70 Illiterati t' enim equiparantur cæcis, c. post transla- tionem, §. item si quis de renunc. Rebuff. in tract. de pacif. possess. num. 261. ac animalibus, cap. vlt. dist. 49.

& corpore diminutis, Barb. de præla. Car. q. 10. num. 2. & mortuis Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 27. nu. 2. dicens hanc esse differentiam inter illiteratos, & literatos, sicuti inter mortuum & viuum, & ob id illite-
 73 rati non possunt ordinari, c. vlt. de tempo. ord. lib. 6. dist. 36. 37. & 38. Innoc. in c. cum in cunctis de elect. vbi Hostiens. num. 13. Dec. etiam num. 13. & licet recipiant characterem si ordinantur, vt voluit Stepha. Caieta in c. ad limina §. 3. num. 80. 30. quæf. 1. Gulde
 74 Laud. in clem. cum ecclesiæ num. 2. de ætat. & qual. tamen monstrum, & opprobrium in ecclesiâ Dei reputabitur, Gamb. de auct. lega. a late. lib. 5. num. 147.
 75 & ob id sunt mea paces beneficiorum, & c. illiteratos dist. 36. c. penitentes dist. 55. Rebuff. in tract. de pacif. poss. num. 261. Alfons. Hoied. in tract. de incom. benef. p. 1. c. 24. num. 28. Archid. in c. si qui. num. 1. r. 1. q. 7. & collatio ei facta est nulla ipso iure, Inno. in c. cū nostris de concess. præb. vbi Abb. Fel. in cap. per tuas num. 1. de simon. & hac ratione Maiol. illiterati ex officio magis quam homicidæ, Inn. in d. c. cum nostris, Dec. in c. sciscitatus de rescr. & in c. prudentiam in principio eod. tit. & in c. in cunctis num. 4. de elect. Thom. Aëtius de ludo schaccor. q. 8. num. 29. Cornel. Benin. cas. in tract. de pauper. q. 4. num. 15. Ioan. Ant. Niger in extrau. vnica num. 373. de vita & honest. cleri. & e
 78 cōtrario ecclesiâ fauet literatis, c. de multa, vbi Abb. col. 2. de præb. & communiter doct. namque literati illuminant mundum, Bonus de Cur. de nobilita. 3. par. num. 15. Accedat ad comprobationem, quia satis ignominiosum est, vt episcopus quærat ab alijs edoceri, t̄ cum ipse debeat omnes docere, S. damus auth. de sanct. episc. c. conuenientibus r. q. 7. c. vilissimus r. q. 1. glo. in c. vlt. verb. defectum de ætat. & qual. vnde
 80 quamuis t̄ ignorantia proueniens ex defectu non sit peccatum, sed pœna peccati, r. 5. q. 1. §. 1. tamen quando prouenit ex negligētia est peccatum, vt in ijs qui negligunt ea quæ ad eorum officium spectant, c. 1. & 2. dist. 38. Inn. in d. c. nisi num. 4. Hostiens. num. 14. r. 1. q. 10. & communiter doct.
 * Amplia vt propter defectum scientiæ nõ solum sit
 83 concedenda licentia episcopo t̄petenti & volenti renunciare, sed et si non petat poterit cōpelli vt renunciet, ita ampliant Host. d. c. nisi nu. 4. Bal. num. 3. idē Host. in c. vlt. num. 3. vlt. sed etiam de ætat. & qual. glo. ibi in verbo defectum, Abb. num. 1. & 2. & communiter alij doct. sequuntur Fel. in cap. si quando num. 15. de rescr. Alfons. Hoied. de incompar. benef. p. 1. c. 24. num. 29. in fi.
 Idque primo deducit Hostien. ex d. c. nisi dum dicit, *pro defectu quoq; scientiæ plerumque potest, & c.*
 84 Interpretatur enim verbum, potest, i. debet, vt tradit Bar. in l. in pecuniarijs nu. 7. ff. de ferijs, & in l. de his num. 4. de transact. Secundo pondero dictum ca. nisi illis verbis, *tu enim inquit Dominus scientiam repulisti, & ego repellā te, ne sacerdotio fungaris mihi, & c.* & habetur in c. omnes dist. 38. & ita ponderat Fel. in c. si quando num. 15. de rescr.
 Secundo apertius probatur in c. vlt. de ætat. & qua lit. vbi Honorius 3. scribit capitulo Bremen. *Quamuis multa proposita fuerint contra episcopū Calinen. quia tamen confessus est coram nobis se nunquā de Gramatica didicisse, nec et legisse Donatum, & per cuidētiā facti vsque adeo de illiteratura, & insufficientia sua constat, quod cōtra Deum esset, & canonicas sanctiōnes tantū in episcopo tolerare defectum ipsum a Pontificalis officij executione, & ab administratione Calinen. ecclesiæ penitus duximus amouendum, & ibi*

Abb. num. 1. colligit defectum scientiæ præstare legitimum causam deponendi t̄ quem ab episcopatu, & docet practicum probandi quem illiteratum, vt quia nunquam legit librum, non intravit scholas, nec aliū doctorem audiuit, quandoquidem scientia non acquiritur nisi cum labore, Card. Iacobat. de conc. libr. 5. art. 8. num. 35.
 Tertio comprobatur ratione, quia satis ostēdimus illiteratum esse insufficientem regimini ecclesiæ cathedralis, sed insufficiente debet deponi, glo. in cap. 1. verb. sufficientem de regul. in 6. communis opinio teste Alcida. de præsump. reg. 3. præsump. 19. nu. 5. tradit Clar. lib. 5. recept. senten. §. vlt. q. 73. vlt. prælati ne si cæcus cæcum duxerit, ambo in foueam cadant, ca. si ideo dist. 37. c. quæ ipsi dist. 38. c. cum sit de ætat. & qual. igitur, & c.
 89 Quarto accedat, quia talis illiteratus t̄ est irregularis, vt tradit Speculat. in tit. de dispens. §. & iusta vlt. & licias, quem refert & sequitur Maiol. in tractatu de irregularitate lib. 1. c. 3. 2. num. 1. & collatio ei facta est ipso iura nulla, Inn. c. cum nostris de concess. præb. Fel. in c. per tuas num. 5. de simo. idem Fel. in c. t̄ quādo num. 13. de rescrip. Vnde potest cogi, sicuti homicida t̄ vt est communis opinio teste Anan. in c. inquisitionis num. 3. de accusa. nā illiteratus est magis exosus quam homicida, Rebuff. in tract. de priuileg. scholar. num. 5. Gamb. de auctoritate leg. a late. lib. 5. num. 148. cum alijs adductis supra.
 Sed hic quæritur quæ illiteratura præbeat causam vt episcopus possit cogi renunciare. Antequam ad resolutionem huius questionis veniamus, præfati in primis oportet, in promotione episcopi considerandam esse ætatem t̄ vt sit 30. annorum, cap. cum in cunctis de elect. c. 1. sess. 7. de resor. in Conc. Triden. spectandam maturitatem morum, Inn. & alij in dict. capit. cum in cunctis de elect. bona t̄ enim fama est thesaurus inestimabilis, Bald. in l. 1. col. 4. C. de confess. & inquirendum esse etiam de literatura quæ requiritur in episcopo dict. cap. cum in cunctis dist. cap. 1. sess. 7. Conc. Trid. & cap. 2. sess. 22. de resor. eisdem Concil. Triden. & habetur in epistola prima Pauli ad
 91 Timotheum cap. 4. *oportet enim episcopum irreprehensibilem esse, vnius uxoris virum, sobrium, ornatū, prudentem, pudicum, hospitalem, doctorem, non vino lentum, non percussorem, & c.* cuius verba referuntur in cap. si rector distinct. 43. & plurima huius generis referuntur a Gratiano in c. qui ecclesiasticis §. 1. dist. 36. vnde episcopus debet habere scientiam t̄ noui & veteris testamenti ac legum, Innoc. in c. vlt. de ætat. & qual. Io. a Capistrano in speculo conscientiæ tit. de ignorant. iuris num. 153. Redoan. de spol. quæst. 9. §. fiet ergo num. 25. cum alijs, vt per Hoied. de incompar. benef. par. prima capit. 24. numero 36. cum sit t̄ iudex animarum, cap. qui episcopus distinct. 33. capit. primo, & 2. distinct. 62. & quia ius discernere debet, cap. de persona 11. quæst. 1. & sic doctor t̄ aut licentiatus in theologia, vel iure canonico dicto capitulo secundo sess. 22. de resor. Concil. Triden. & liciat facere ea quæ sibi incumbunt, Innoc. in capit. cum in cunctis numero primo vlt. scientiam, Abb. numero quarto in principio de elect. & Io. Selu. de benef. par. 3. quæst. 5. numero primo alias autem, quæ dicitur
 97 scientia sufficiens t̄ in beneficijs, remittitur arbitrio iudicis, Innoc. & Abb. in dict. c. cum in cunctis, Dec. num. 16. idem Abb. in cap. qualiter in 4. not. de elect. Imol. in clem. prima de ætat. & qual. Barbat. consil. 34. libro 2.

Nunc

Nunc autem redeundo ad propositum, respōdeo, tunc episcopus posse cogi renunciare t̄ defectum scientiæ, quoniam ille defectus impedit executionem pastoralis officij; nam hæc est mens dict. cap. nisi, quæ colligitur, dum dicit, *pro defectu quoque scientiæ plerumque, & c.* vbi vnum enim plerumque satis hoc aperte ostendit, idque potest accidere, quando episcopus nūquam de gramatica didicit, prout incatu dict. cap. vlt. de ætat. & qual. vbi hæc ratione Honorius iij. amouit episcopum Callien. a pontificalis officij executione & administratione ecclesiæ, tunc enim dicitur
 99 penitus illiteratus, vt tradit Rebuff. de pacif. poss. nu. 263. Hoied. de incompar. benef. par. 1. cap. 14. nu. 29. Maiol. de irregula. lib. 1. cap. 32. in principio, & hic defectus est t̄ indistinctibilis. cum sit de iure diuino requisita literatura, Turrecrem. in ca. si in laicis dist. 38. Inn. in cap. dilectus de temp. ord. Fel. in cap. inquisitionis de senten. excom. Diaz. in prax. crimi. cap. 18. Fel. in dict. cap. si quando num. 13. Rebuff. in tract. de pacif. poss. num. 274. vbi dicit in super hoc nūquā vidisse dispensationem, & iste omnino indolens non est tolerandus, Gig. de resid. episc. c. 17. num. 15. nam Pius iij. teste Platina dicebat alino æquiparandum, qd etiam tradit Io. Monac. in cap. ex eo de elect. in 6. vel si didicit de gramatica, nūquam tamen habuit cognitionem legum aut canonum noui & veteris testamenti, & est ignarus administratione spiritualium & temporalium, nam hoc casu potest compelli ad renunciandum episcopatu, vt tradit Fusc. de vilitat. p. 3. cap. 28. num. 4. ad quod pondero dictum Abb. in c. vlt. in 1. not. de renun. propter insufficientiam fieri renunciationem, & ratio est, quia quamuis iste possit consequi beneficia simplicia, non tamen curata, vt de cibus fuit in Rota, teste Stafid. de litteris gra. in verbo noua forma nu. 35. & tradit doctissimus Nauarr. qui cum dolore somnium mortuus est hodie 11. Iunij 1586. in tract. de hor. canon. cap. 7. num. 3.
 Ex quo deduco primam conclusionem, quod si episcopus non est ignarus, sed est competentis literatura, est tolerandus in episcopatu, vt voluerunt Host. in dict. cap. nisi num. 14. vlt. quamquam, Ant. de Butr. Bald. sub num. 3. & communiter doct. Abb. in cap. cum nobis olim verbo literaturæ de elect. & in cap. venerabilis verbo eminentes de præb. & est communis omnium doct. sententia, probatur in dicto cap. nisi, pro defectu vlt. quamquam, vbi habet, *Quamquam etsi desideranda sit eminentis scientia in pastore, in eo tamen sit competens toleranda, quia secundum Apostolum scientia inflat, charitas autem edificat, & ideo imperfectum scientiæ potest supplere perfectio charitatis, & c.*
 Secundo comprobatur ex cap. cum nobis olim de elect. ibi illius quoque literaturæ licet non eminentis tamen conuenientis electus existit, vt pro defectu scientiæ, & c.
 Tertio accedat tex. in cap. venerabilis de præb. ibi vix ad culmina dignitatum, nedū præbendas, viri eminentis scientiæ valeant reperiri, & c.
 104 Et ideo qui promisit præstare coquum, satisfacit si mediocrem prætat. si quid venditor §. vendito ff. de edil. edict. & qui artificem promittit sufficit si præbet eum ad aliquem modum perfectum l. sciendum §. illud ff. de edil. edict.
 Alias enim pauci remanent episcopi, nam pauci sunt qui habeant eminentem literaturam.
 Secundo deduco aliam conclusionem, vt episcopus competentis literaturæ sit tolerandus in episcopatu,

etiam si sit ignarus administrare temporalia, & spiritualia, verū tenetur addiscere ea, quæ spectant ad suū officium, Inn. in dict. cap. nisi num. 4. Host. nu. 15. in fi. glo. in verbo plerumque num. 10. in fin. & communiter alij, ad quod faciunt c. vlt. dist. 38. c. 4. dist. 22. & ideo qui non excusatur prætextu ignorantia, quando addiscere potuit quod ignorat, ca. vlt. dist. 27. l. in bonorum ff. de bon. poss. idque ampliat Host. in d. c. nisi, num. 18. & glo. in verb. plerumque, Abb. num. 10. in fin. etiam si episcopus esset senex, ad quod facit dictum celebre I. C. si vnum pedem in foueam haberet, semper addiscere vellem, lapud Iulianum ff. de fideicom. liber. ex quo infert Inno. dicto cap. nisi sub n. 4. quod quamuis nemo teneatur ad sciendum, sed ad operandum secundum conscientiam, & ad credendum, & c. vt habetur in principio de summ. trini. & fi. cath. tamen speciale est hoc casu ratione officij. Secundo infert idem Inno. in loco cit. quod quamuis ignorantia non sit peccatum, §. r. 15. q. 1. tamen in ijs qui sunt in aliquo officio, & negligunt discere quæ pertinent ad illud officium, est peccatum cap. 1. cum sequen. distinct. 38. sequitur Hostien. num. 14. Abb. num. 10. ver. quero & communiter doct. interim autem supplebunt vicarij iuxta ea quæ scribit Abb. in c. vlt. sub num. 4. de ætat. & qual.
 Tertio deduco aliam conclusionem, vt tolerandi sint episcopi, qui non habent competentem literaturam. Primo si ex longo vsu & rerum experientia sciūt facere ea quæ ad officium spectant, vt dicebat Io. de Deo, quem refert & sequitur Abb. in c. vlt. num. 4. in principio de ætat. & qual. Alfons. Hoied. de incompar. benef. 1. par. cap. 24. num. 32. & communiter doct.
 110 Sanctulus enim presbyter fuit, & tamen neciebat prima elementa. Grego. Dialog. lib. 3. cap. 37. & plura exempla huius generis affert Hoied. dict. c. 24. nu. 32. cuius verba tacito auctore transcripsit Maiol. de irregula. lib. 1. cap. 3. num. 10. Secundo si sunt in ciuitate parua, & absque territorio, vel absque dicecesi, & curia animarum, vt est archiepiscopus Nazareth, & similia, namque ratione loci vel curiæ admittuntur minus idonei & admissi dispensatione tolerantur, Alfons. Hoied. dict. par. 1. de incompar. benef. c. 24. num. 34.
 * Maiol. de irregula. lib. 1. c. 32. num. 9. & communiter practicitur, nam qui multas litteras scit ad talia loca non accedit, qualis grex, talis pastor, qualis populus, talis sacerdos, Ita ca. 24. & alias dicimus, quod causa necessitatis minus idonei admittuntur, vbi idonei requiruntur, c. prescis, & ibi glo. dist. 55. cap. 1. & dist. 57. & ibi etiam gl. Tertio si perfectio charitatis supplet defectum scientiæ, vt probatur in dict. cap. nisi ibi, *scientia inflat Charitas adificat, & ideo imperfectum scientiæ potest supplere perfectio charitatis, & c.* & communiter doct. hoc colligunt, tradit Alfons. Hoied. in dict. tract. de incompar. benef. p. 1. c. 24. num. 33. Maiol. de irregula. dict. lib. 1. c. 32. num. 4. & 5.
 113 Et ratio est, quia charitas est bonum notabile, recta voluntas ab omnibus terrenis & presentibus prorsus auersa, inseparabiliter Deo coniuncta, cap. charitas est, de poenit. distinct. 2. Scot. in lib. 1. senten. dist. 26. D. Thom. p. 2. q. 10. ar. 3. Nauar. in suo manu. preclud. 7. num. 2. idem Nauar. in dict. c. charitas, n. 1. 2. cū sequ. & charitas maxima est omnium virtutum Apost. 1. Corint. c. 12. & cap. 13. Diu. Tho. 2. 2. q. 23. art. 6. qui
 * in hoc communiter recipitur teste Nauar. loco citato, & ex charitate omne bonum opus descendit, dicto c. charitas de poenit. dist. 2. & ibi Nauarr. n. 19. reddit rationem.

Idque

Idque comprobatur exemplis, nam sanctus Augu-
 116 stinus coepiscopum habuit quem Possidonius in vi-
 ta ipsius Augustini dicit in villa natum, in villa enutri-
 tum, & non multam lectionis eruditum scientiam, sed Deo
 amicum.
 Spiridon vir rusticus Cypri episcopus ovium cu-
 stos fuit, Cassiod. Histori. tripar. lib. 1. cap. 10.
 Flavianus episcopus Macedonicum Anachoretam
 ad sacerdotium promovit, quamvis esset illiteratus,
 quia in eo vivebat summa caritas, ut scribit Theo-
 doret, in vita Macedonici.
 S. Antonius Anachoreta fuit indoctus, ut tradit Au-
 gustinus, lib. 1. de doctrina Christiana in prologo, Cas-
 siod. Histori. tripar. lib. 1. cap. 11.
 Quibus autem non concurrentibus, vel altero ip-
 sorum, repellendus erit. August. in c. omnes distinct.
 35. quem refert Maior, dict. c. 32. num. 9. in fin. & tra-
 dit signanter Bal. in dict. c. nisi num. 3.
 Quarta causa est malitia plebis, propter quam non
 117 potest prelatum dare doctrinam plebi & gregi sibi su-
 biectis, nam tunc admittitur resignatio episcopatus,
 ut scribit Inno. in dicto c. nisi num. 4. Hostiens. nu-
 20. & 2. glo. in verbo plebis, Abb. sub num. 10. & co-
 muniter doct. de renun. Prapof. in c. hoc nequaquam
 num. 2. 7. q. 1. Gig. de resid. episcop. c. 17. num. 18. Re-
 buff. de relig. ex pres. num. 1. in prax. benef. & est co-
 munitis omnium doct. sententia etiam Theologorum,
 Diu. Tho. 2. 2. q. 85. ar. 4. & probatur in dict. c. nisi, in
 §. Propter malitiam autem plebis cogitur interdum
 prelatum ab ipsius regimine declinare, quando plebs
 adeo duræ cervicis existit, ut proficere nequeat apud
 ipsam, sed propter eius duritiam quo magis satagit, eo
 magis iusto iudicio desicere permittatur, dicente Do-
 mino per prophetam, linguam tuam adhaerere faciam
 palato tuo, quia domus exasperans est. Apostoli
 leguntur dixisse Iudæis, ecce convertimur ad gentes
 quia verbo Dei vos indignos fecistis, & c. quæ ultima
 verba colligunt ex Ezechiel. 3. & exactis Aposto. 13.
 Et ratio est, quia cum fiat episcopus, ut operetur
 118 bonum circa oves sibi committas, ut habetur, Eccl. 1.
 cap. 32. & cap. 34. & Jerem. cap. 12. & Io. 10. & ultimo
 c. Petr. in 1. c. 5. & Paul. act. 20. Damas. epist. 4. Gre-
 gor. in pastor. & lib. 5. epist. 23. c. suggestum & cap. ad
 veritas 7. q. 1. c. si quis in clero ibidem 7. q. 1. c. 2. sess.
 6. de rector. Conc. Trid. Io. Cop. in tract. de rector. tit. 3.
 cap. 4. num. 7. Petrus de Bafio in direct. elect. 1. parte
 ca. 50. n. 2. cum successerint in locum Apostolorum,
 119 cap. videntes 12. q. 1. c. in nouo 2. distinct. c. quorum
 dist. 68. Archid. in c. Apostolicis num. 1. 17. q. 1. Ho-
 stiens. in c. 1. nu. 5. de ma. o. & obedi. Prapof. in c. si qs
 nu. 3. 6. q. 4. Archiep. Florent. in sua summa. p. 3. tit. 20.
 c. 1. & ipse non possit aliquid operari, sequitur quod
 cessante causa cessat effectus, c. cum cessante de ap-
 pell. nam episcopus dicitur pastor, c. ne pro defectu de ele-
 ct. Hostiens. in c. post translationem nu. 19. de renun.
 & in c. cum in cunctis de elect. & vocatur fdux, c. cum
 120 sit de stat. & qual. & præco. cap. sit rector distinct.
 43. medicus, c. omnis gladiator de poeniten. c. vilis 16.
 q. 2. miles §. 1. 23. q. 8. nutritrix, c. Deus de poeniten. & do-
 ct. cap. transmissam de elect. Speculator c. cum in
 cunctis de elect. cetera huius generis scripsi in tract.
 de resid. Benef. quem præ manibus habeo.
 122 Amplia ut ob malitiam plebis possit cogi episcopus
 renunciare episcopatu Hostiens. in dict. cap. nisi nu.
 20. in fin. de renun. & communiter doct. hoc reci-
 piunt.
 Declara procedere quoties nullus proficeret, puta

123 quia totus populus esset duræ cervicis, nam hoc ca-
 su potest, & cogitur episcopus renunciare, & transfer-
 tur ad aliam ecclesiam, ubi potest proficere,
 vel ei datur recompensa, Hostiens. dicto capitulo nisi
 nu. 20. in fin. secus vero si boni proficerent, nam tunc
 non cogetur, prout communiter doct. dict. c. nisi
 tradunt.
 Idque primo deducitur ex dict. cap. nisi ibi, cogi
 124 renunciare propter malitiam plebis, quando plebs
 adeo duræ cervicis existit, ut proficere nequeat ad ip-
 sum, & c.
 Secundo probatur in c. ad veritas §. hoc 7. q. 1. nã
 cum supra dixisset, Adveritas, quæ bonis votis obij-
 citur, probatio virtutis est, non iudicium reprobatio-
 nis, subdit, hoc tunc servandum intelligitur, quando
 inter subditos aliqui inveniuntur quibus prelatorum
 vita proficiat, & c. ibi doct. & facit tex. in c. vlt. 7. q.
 1. ibi adunati, & c.
 Hinc Diuus Paulus de Damasco venit. Romam, ut
 magis proficere posset, ut dicitur in c. vlt. 7. q. 1.
 Quare ubi prelatum videt laborem suum sine fru-
 ctu, potest, & vlt. dicitur in dict. cap. vlt. ubi cum
 125 laborem suum sine fructu esse considerent in locum
 alium ad laborem cum fructu migrant, & c.
 Sed sumpta hac occasione quaero, quando liceat
 episcopo propter perfectionem ecclesiam deserere?
 cui quaesito videtur satisfacere tex. in dict. c. nisi, ibi.
 Non autem pro qualibet culpa pastor debet gregem
 126 deserere, ne mercenario comparetur, qui videt lupum
 venientem & dimittit oves, & fugit, sed de superioris
 licentia, tunc demum potest non tam vitiose fugere,
 quam provide declinare, cum oves convervuntur in
 127 lupos, & qui debuerant humiliter obedire iam irre-
 uocabiliter contra dicunt, cum eisi tales sint grauitur
 pro crimine puniendi, sunt tamen pro tempore vitio-
 ter tolerandi, quia sanguinem elicit, qui nimis emun-
 git, & c. melius tamen erit pro materie dilucidatio
 124 ne distinguere, nam quaedam est persecutio intrinse-
 ca, quaedam vero extrinseca, ut voluit Inno. in d. cap.
 nisi. Hostiens. num. 23. Abb. nu. 11. de renun. Prapof.
 in c. penul. §. hoc, sub n. 1. 7. q. 1. Diu. Tho. 2. 2. q. 185.
 ar. 5. Io. a Capistr. in spec. conscient. ver. restat vltimo
 num. 203.
 125 Intrinseca persecutio est quam patiuntur episcopi
 a subditis incorrigibilibus, 7. q. 1. §. hoc etiam cum §.
 cum autem.
 126 Extrinseca est illa quam patiuntur prelati a pa-
 ganis, Sarracenis, schismaticis, Lutheranis, & alijs perfec-
 toribus reclusis.
 De intrinseca persecutione, de qua loquitur dict. c.
 nisi constituenda est conclusio. Potest episcopus de-
 127 serere episcopatum, quando omnes sunt mali, ut qua
 oves conuertuntur in lupos, ut expresse dicitur in d.
 c. nisi, & ibi tradunt Inno. sub nu. 5. Hostiens. sub nu.
 3. 1. ver. si autem, Abb. sub n. 1. & communiter doct.
 & ratio colligitur ex his, quamuis omnes sint mali, si
 tamen est spes correctionis, expectare debet Inn. in
 dict. c. nisi sub nu. 5. Hostiens. sub nu. 3. 1. Abb. nu. 11.
 ver. si vero,
 128 Lini non procedere quoties boni sunt admisti
 malis, nam hoc casu non debet deserere bonos pro-
 ficere, ita Inno. in dict. c. nisi sub nu. 5. Hostiens. n. 30.
 Abb. nu. 1. in princ. ad quod facit tex. in c. tu bo-
 nus. 23. q. 4. & ca. ad veritas §. hoc tunc 7. q. 1. &
 est tex. optimus in c. vlt. 7. q. 1. nisi Papa vellet eum
 transferre, ut quia alibi magis proficere posset, ut vo-
 lunt Inn. sub num. 5. Hostiens. nu. 30. Abb. nu. 11. ver.
 nisi

129 nisi, in dicto c. nisi, nam que maius bonum præferen-
 dum est, arg. c. oves 6. q. 1. c. si quis 1. 1. q. 1.
 In extrinseca vero persecutione quatuor capita co-
 stituenda esse cenfeo, Primum cum persecutio est
 contra prelatum, Secundum quando est persecutio
 contra totum clerum Tertium quando est persecu-
 tio contra totam ecclesiam, Quartum quando per-
 secutio est contra bona.
 In primo capite prima constituenda est conclusio
 130 episcopum non posse deserere ꝛ ecclesiam suam
 propter personale periculum sibi imminens, quando
 alius subditorum exigit presentiam pastorem, ita In-
 no. in dict. c. nisi sub nu. 4. prope principium sub ver-
 bo malitiam, Hostiens. ibidem. n. 24. ver. si solus, Abb.
 & communiter doct. de renun. Archid. in c. sug-
 gestum numero primo. & in capi. ad veritas numero
 3. 7. quaestio. 1. Turrecrema. in capitul. scilicitaris 7.
 quaest. 1. vbi Prapof. nu. 1. idem Prapof. in dict. ca. ad
 veritas §. hoc etiam, nu. 1. Diu. Tho. 2. 2. q. 185. ar.
 5. Gig. in tract. de resid. episcop. c. 17. sub n. 2. Campeg.
 in contract. nu. 20. Io. a Capistr. in spec. conscient. ver-
 bo prelat. nu. 202. & est communis opinio omnium
 doct. quæ conclusio probatur in dict. c. suggestu, vbi
 Liberius Papa scribit omnibus episcopis epistolam. 2.
 Suggestum est nobis quod pro præteritis laboribus,
 nonnulli vestrum assignatas sibi met, & a Deo com-
 131 missas relinquunt plebes, & in futuro plures relin-
 quere velint eas, quas tunc debent ecclesias, & pro
 oibus sibi commissis laborare negligant, & c. subdit,
 attendite itaque vobis & omni gregi, & c.
 Secundo comprobatur ex c. scilicitaris 7. q. 1. scilicitaris
 itaque & ea quæ sequuntur. & ibi, si perniciosum
 est proreum in tranquillitate navium deserere, quan-
 132 to magis in fluctibus, & c.
 Tertio facit, quia qui videt lupum venientem, &
 dimittit oves, non est pastor, sed mercenarius Io. 10.
 & Christus multa passus est pro nobis, Matth. 24. Mar-
 133 13. ergo & episcopi debent, namque alibi dicitur quod
 tbeati sunt qui persecutionem patiuntur propter iu-
 stitiam c. si ecclesia 23. q. 4. & habetur Matth. Beati
 eritis cum vos oderint homines, & persecutiones fece-
 rint, iuxta illud. Iban. Apost. gaudentes a conspectu co-
 134 ciliij, & c. & Paul. 2. Tim. 3. dicit, Omnes qui volunt in
 Christo pie vivere persecutionem patiuntur, aduersi-
 tas, n. est probatio virtutis, c. si enim de poeniten. d. 2.
 c. quid ergo poenitent. dist. 3. & medicamentum vitio-
 rum, c. non omnis. 5. q. 4. & assert. multum utilitatis, c.
 & qui emendat dist. 45.
 Quarto & vltimo accedat, quia cum ad perfectio-
 nem episcopalis status pertineat quod episcopus pro-
 ximis curam impendat, & non sit licitum ei, qui est sta-
 tum perfectionis professus, ut omnino deserat ea, quæ
 sunt perfectionis, ergo videtur non licere episcopo se
 corporaliter subtrahere ab executione officij, ita ar-
 135 guit D. Thom. dict. 2. quaest. 185. ar. 5. ver. 3. præterea.
 Declara primo hanc conclusionem procedere quo-
 ties subditorum salus exigit sui pastoris presentiam,
 nam tunc non debet pastor personaliter suum gregem
 deserere, cum sit obligatus ad exequendum officium
 pastorale propter subditorum salutem, si vero subdi-
 136 torum salus eo recedente esset tuta, ut quia illi salutem
 posset sufficienter in absentia pastoris per alium pro-
 uideri, tunc licitum est pastori gregem deserere, p-
 137 propter personæ periculum, ut scribit Diu. Thom. com-
 muniter receptus 2. 2. dist. q. 185. ar. 5. ver. respon-
 deo dicendum. & hanc opinionem tenent. Inn. & alij
 doct. supra relati, adeo quod hæc est communis opinio

Quæ communis conclusio probatur in d. c. aduer-
 137 fitas §. hoc tantum 7. q. 1. ibi, Cum vero specialiter q-
 ritur, fugiat exemplo Christi, qui a facie Herodis fu-
 git in Aegyptum, fugiat exemplo Pauli, qui a fratri-
 bus per murum submissus est in sporta. Unde Augusti-
 nus ait, fugiat minister Christi, sicut ipse Christus in
 Aegyptum fugit, fugiat qui specialiter queritur, dum
 per alios firma est ecclesie salus. Hinc etiam ait Domi-
 nus discipulis, si vos persecuti fuerint in vna ciuitate
 138 fugite in aliam, & c. Auctoritas igitur est Aug. ad Ho-
 noratum episcopum epist. 180. quæ ita intelligitur p-
 Diu. Th. loco citat. Hinc Helias fugit a facie Achab,
 & se in torrentem abscondit, 3. Reg. 19. & David
 fugit, ut ipse dicit. 43. & Petrus fugit Herodem, ut ha-
 beatur act. apost. 12. Et ratio est, quia tunc salutem subdi-
 torum providetur quamuis per alium, & vitatur peri-
 culum. Innoc. in d. c. Nisi sub nu. 4.
 Sublimita non procedere quoties ex absentia ip-
 139 sius Episcopi imminet scandalum ex parte populi, nã
 est salutis ipsius populi sit per alium preuisum, non
 potest episcopus se absentare. Ita Innoc. in d. c. nisi
 sub nu. 4. ver. & ideo quod diximus, Host. nu. 26. ver.
 sed quid, & ratio est, quia potius vitandum est scan-
 dalum eiusdem populi, quod iuste mouetur de iure po-
 sitiuo, quam scandalum persecutorum, quod iniuste
 mouetur.
 Declara secundo non procedere quoties ex præse-
 tia ipsius episcopi subditis nulla afferretur vititas im-
 mo apparet contrarium, puta, quia ex dicta fuga pos-
 set fieri aliquod vitale ecclesie, & ex ipsius presentia,
 non habetur nisi officio ipsius, & ministrorum eccle-
 137 sia, hoc enim casu potest deserere ita declarat optime
 D. Thom. 2. 2. q. 185. ar. 5. ver. ad primum in fi. dum
 his verbis scribit, Ille autem qui ad euitandum pericu-
 lum recedit absque detrimento gregis, non tanquam
 mercenarius fugit, hæc opinio etiam tenet Ni-
 colaus de Lir. super Matth. 10. Io. a Capistr. in specu-
 conscient. verbo prelat. nu. 202. Card. Alex. in d. c. sci-
 licitaris, num. primo, ver. si autem, Gig. loc. cit. & hæc
 138 est communis opinio canonistarum, & theologorum,
 quæ probatur in d. c. scilicitaris ibi vbi, & c.
 Et ratio est quia fieri non debet quod factum re-
 leuat. hæc stipulatio §. diuus. ff. de leg. nomi. caue.
 Card. Paris. cons. 5. n. 44. vol. 4.
 In secundo capite, quando totus clerus quaritur,
 constituenda est conclusio similis, episcopum & cle-
 139 rum non posse deserere ecclesiam quam tenent Inn.
 in dicto c. nisi. num. 4. ver. si totus clerus, Abb. nu. 11.
 ver. quando persecutio, & communiter doctores ibi
 sequuntur de renun. Diu. Thom. hanc opinionem,
 videtur firmare. 2. 2. dist. q. 185. ar. 5. ver. respondeo,
 dicendum prope fin.
 Et ratio est, quia non possent ministrare sacramen-
 ta ecclesie, & sic non prouideretur salutem animarum,
 & per consequens dicendum est non posse deserere
 faciunt relata in superiori capite.
 Declara primo hanc conclusionem procedere quo-
 ties laici vellet eos defendere, alias autem, si nollet
 140 vel non possent, potest clerus recedere & tranquillita-
 tem temporis expectare, ita Abb. dict. c. nisi num. 11.
 ver. quandoque persecutio dirigitur, vbi etiam dicit
 hoc casu debere ducere quos possent, ne in tanto di-
 scrimine laici remaneant sine sacramentis, vel forte,
 aliquem ex clero relinquere ob hanc necessitatem, c.
 fors. 20. q. 7. quod etiam tradit Inno. loco cita. sub n.
 4. & valde commendandi essent, qui inspirati marty-
 rium sustinere vellet, 7. q. §. cum vero, Host. d. c. nisi
 sub

sub nu. 20. Inno. & Abb. & communiter.
 Declara secundo hanc conclusionem procedere quo-
 ties alias populo non potest cōfili, secus si alia via oc-
 curri potest, ita Inno. Abb. & alij in locis cita. id deducen-
 tes ex adductis in superiori capite.
 In tertio capite, quando persecutio est contra totā
 ecclesiam, scilicet contra episcopum clerum & popu-
 lum, siue ab infidelibus, siue fidelibus, siue queratur
 141 vt fidem dimittant, siue non, sed vt infidelibus subij-
 ciantur, vt eis seruiant, constituta est conclusio, epi-
 scopum, clerum & plebē non debere deserere patriā,
 ita Inno. & Hostien. in d. c. nisi ille col. 4. prope fin.
 iste nu. 26. sequitur Abbas nu. 1. r. vers. si sit contra to-
 tum, & est communis conclusio omnium. doct. ad q.
 facit d. ca. f. rector. 4. 3. d. illin. cap. igitur, & ca. scire, &
 ca. seq. 3. quæst. 7. & ratio vulgaris est, quia tenentur
 142 defendere patriam, l. 1. §. ut. l. 2. & 3. ff. de iust. & iur.
 Barba. conf. 3. 4. col. 1. 8. lib. 2. & conf. 1. 10. col. 3. eo. lib. 2.
 Franc. Curt. Sen. conf. 4. 5. ff. de iust. & iur. Hinc natura
 143 liter quis mouetur ad tuendos mores patrie, si veluti
 ff. de iust. & iur. & ob id natus ex partibus præsu-
 mitur partialis, Angel. in leg. si fugiunt. C. de seru.
 fugit. Barbat. in capitul. in præsentia. tit. 30.
 de proba. & in c. 2. num. 4. 7. de consuet. & ob id quif-
 que laudat patriam suam prædicat & extollit, sicuti
 144 facit Vlpianus in l. 1. ff. de cens. ubi gloriatur se nobili-
 ortum esse patriā, Bart. in lex. c. fa. tutor. quando quid-
 dem nobilitas loci multum confert splendore & glo-
 ria, si quis C. de natura libe. & late deducit Tiraq. in
 tract. de nobilit. c. 1. 2. nu. 1. cum seq. nam talis præsumi-
 145 tur, qualis est eius patriā, Bart. in tracta. de Guelf. &
 Gibel. quem ad hoc refert & sequitur Barb. in repet.
 cap. Rainutius in 4. col. de testam. nam ex patria mo-
 res assumuntur, Plat. lib. 8. de repub. & lib. 5. de legib.
 Anst. lib. 7. Alex. ab Alex. lib. 4. d. ier. genial. c. 13. Cæ-
 lius Rhodig. lib. lectio. antiq. 18. c. 18.
 147 Accedit quia patriā cui libet dulcissima est, l. qui ha-
 beat, & ibi glo. ff. de leg. 3. l. 10. And. in c. qd alicui in 1.
 col. de reg. iur. in mercur. late Bolognin. in auth. habi-
 ta col. 1. C. ne si pro patr. Dec. conf. 8. 2. 4. nu. 9. Card. Pa-
 ris. conf. 1. 2. nu. 1. 8. col. 3. & conf. 1. 6. num. 4. 7. eo. vol. 3.
 Casan. in catalogo glo. mundi. in 12. par. 17. confido
 ratione, late Tiraq. de legib. conubial. 1. 7. num. 65. 66.
 sequen.
 Declara hanc conclusionem procedere, quando ad
 est spes defensionis, nam tunc est defendenda, si vero
 148 nulla adest spes, tunc possunt omnes deserere & fugere,
 vt tradit Inno. in d. c. nisi col. 4. in fin. vers. dixerunt,
 Hostien. nu. 26. Abb. nu. 1. r. Et si non possunt fugere,
 conueniant, vt stant serui persecutorum, dummodo
 149 fidem non dimittant, Inno. Hostien. Abb. in locis cita-
 tis, & videmus ita factum fuisse in pluribus locis occu-
 patis a Turcis, alias martyrium suscipiant, vt factū fuit
 se in aliquibus locis Angliæ legimus.
 Et si persecutores, siue fideles, siue infideles obfide-
 150 tes muros dicant, Parcemus vobis, eijcite tamen cleri-
 cos, populos eos non eijciet, Inno. d. c. nisi col. 5.
 vers. limmo, Hostien. nu. 26. vers. quid, & c.
 In quarto capite, quando persecutio est contra ho-
 151 na ecclesiastica, tunc episcopus, debet se opponere,
 ita Inno. d. c. nisi num. 5. in princ. Hostien. nu. 28.
 vers. quid si non queratur, Abb. nu. 1. r. vers. quando de
 renunc. & communiter doct. Ad quod facit e. dile-
 cto de senten. excomm. l. 6. cap. signum de homicid.
 Hac etiam ratione Beat. Tho. Cantuarien. martyrium
 152 sublinuit, vt per Capistran. in cap. manifesta. n. 33. de
 positi. & remiss. Accedit quia bona sunt necessaria cle-

ricis, nisi quis obiecerit 1. q. 3.
 153 Quinta causa est graue scandalum, vt scribunt Inno.
 in c. nisi, num. 6. Hostien. num. 63. Abb. num. 12. & *
 communiter doct. de renunc. Hostien. in c. cum tua
 de corp. vitia. Feder. de Sen. de permutatio. benef. nu.
 40. glo. vt. in c. scias. 7. q. 1. Diu. Tho. 2. 2. q. 185. art. 4.
 ver. respondeo, cū alijs allegatis per Iacob. in tract. de
 cōc. lib. 9. art. 3. nu. 24. & nu. 37. Gig. in tract. de resid.
 episco. num. 19. Rebuff. in prax. benef. in ti. de resign.
 expr. nu. 1. Maiolin. tract. de irregular. l. 1. c. 2. nu. 4.
 & cap. 1. 3. num. 7.
 Et probatur in d. c. nisi. §. Pro graui quoque scan-
 154 dalo euadendo cum aliter sedari non potest, licet epi-
 scopo petere cessionem ne plus temporalem honorem
 quam æternam videatur affectare salubrem memoriam
 eius quod dicit Apostolus, si scandalizauerit fratrem
 meum, non manducabo carnem in æternum, & c.
 Ex quibus verbis satis colligitur ratio huius conclu-
 154 sionis quia prælati plus debent appetere æternam fa-
 lutem, quam commodum temporale, quando quidem
 finis optimus sit respicere bonum æternum, & hac
 155 ratione & alijs scandalum esse vitandum scripsit
 Ioannes a Capistr. de auctor. Pape tit. per quos Papa
 potest extra. nu. 18. l. 10. Lup. de confede. princ. mem-
 bro. 1. nu. 4. Refaur. Castald. Imper. q. 5. nu. 19. qd
 eo magis scandalum est vitandum in prælati, cum
 156 factum ipsorum de facili trahatur in exemplum a sub-
 ditis, magna de vot. Stépha. Auffer. in clem. vt cle-
 ricorum num. 17. vers. idem de offi. ordin. iuxta illud.
 Ecclesiast. 10. secundum iudicem populi, sic & mini-
 stri eius, & qualis rector ciuitatis est, tales inhabitantes
 in ea, c. præcipue 1. 1. q. 3. iuxta illud Claudianus Com-
 ponitur orbis regis ad exemplum. Prælati enim posi-
 157 ti sunt tamquam signum ad flagittam c. qualiter & qd
 do el. 2. de accusa. Corda enim infirmorum ex scanda-
 lo prælatorum percutiuntur, & ministerium ecclesie
 vituperatur, ea presbyter si a plebe 2. q. 5. Ideo dicit.
 Grego. in suo pastorali, quod plures occidentis exem-
 plo, quam gladio, Patini de visitat. 2. par. q. 9. num. 29.
 vers. & dicit, & plus peccant prælati exemplo, quam
 culpa, vt tradit Patricius in tract. de inflitu. reip. quem
 refert & sequitur Io. Lecrier. in tract. de primo geni-
 158 lib. 1. q. 9. Ideo dicitur in c. præcipue. 1. 1. q. 3. quod præ-
 lati tot mortibus sunt digni, quot ad suos subditos.
 mala transmittunt exempla, Petrus de Baif. in direct.
 electio. 3. par. c. 23. nu. 3. & per consequens subditorū
 eriat a prælati imputantur, c. quicquid 1. q. 1. ca. irre-
 159 fragabili de offic. ordin. sicuti e contra integritas præ-
 fidentium salus est subditorum, & sicut diligentia in
 opere mater est, ita nouerca eruditionis negligentia.
 160 c. nihil dist. 83. Hinc dicitur in c. 1. Conc. Trid. de re-
 for. sess. 22. Nihil est, quod magis ad pietatem, & Dei
 cultum assidue instruat, quam superiorum vita, &
 161 exemplum, & c. in c. 1. sess. 25. de refor. Nec enim
 dubitandum est, & c.
 Amplia vt ratione scandalis episcopus possit cogi
 renunciare episcopatu, vt scriptum reliquerunt Fede-
 ric. de Sen. in tracta. de permuta. benef. num. 40. Ho-
 stien. in d. c. nisi nu. 63. Card. Iacobat. de conc. lib.
 9. art. 3. nu. 37. Marc. Mant. in dialogo de conc. nu. 55.
 & est communis opinio doct. & ita vidi seruari in
 162 praxi, ad quod facit c. nihil de prescri. c. eū teneamur
 de præben. c. 1. 2. & 3. de iur. patron. c. inter sollicitudi-
 nes §. 1. de purg. canon. c. hæc quippe. 2. q. 6.
 162 Ratione etiam scandalis episcopus etiam inuitus
 transferatur de loco ad locum, not. in c. quæsitum de
 rerum permuta. Arch. in c. suggestum. 7. q. 1. de elect.
 late

late Ro. cōf. 332. col. pen. & vlt. Rodan. de reb. eccl. nō
 alienan. rub. 18. nu. 5. 4. & est communis opinio doc.
 163 Et ratione scandalis quis priuatur beneficio, c. nō
 est de reg. iur. per quem tex. hoc vult Gamb. in extra-
 uag. Iulij. de simo. Pape electione nu. 256. cap. tua
 de clerico negotante, per quem tex. hoc vult Stefan.
 Auffer. in clem. vt clericorum nu. 1. 2. de offic. ordin.
 164 Vnde illud quod dicit Inno. in c. licet de elect. quod
 nullus compellitur renunciare, intelligitur sine causa
 secus autem causa accedente, ita declarat Iacobat. de
 cōc. dict. lib. 9. art. 3. nu. 25.
 Et ratio prædictorum est, quia pro bono pacis in-
 ducenda, & scandalis extinguendi, iuris præcepta rela-
 165 xantur. §. iam nostris. 28. q. 1. c. si forte vbi glo. distinct.
 63. c. necesse. l. 1. q. 7. c. lane de temp. ordin. c. latores
 de cleri. ex inuncto de ope. no. nunc. c. quod dilectio
 de conlanguin. & affin. cum alijs adductis a Roman.
 dict. conl. 332. nu. 16. & tradit Io. a Capistrano in c.
 manifesta nu. 43. de peniten. & remiss. Barba. conf. 1.
 magnus col. antepen. & penul. lib. 3. Fely. in c. 2. col.
 1. & 2. de prescri. Ideo multa permittuntur, vt euen-
 166 tur scandala, que alias nō permitteretur. Philip. Prob.
 de iur. regal. q. 23. n. 3. Andr. Barba. de presant. Card.
 155. q. Basil. 1. p. nu. 37. & 38. Petr. Albin. de pontific. po-
 testat. m. 1. Grego. Magal. de securit. & salu. conduct.
 c. 2. nu. 13. Lancelot. de attentat. 2. par. c. 4. Amplia. 21.
 Rebuff. de priuileg. scholarium priuileg. 1. 10. nu. 2. &
 receditur a regulis iuris, vt vitetur scandalum Iacoba.
 de cōc. lib. 9. art. 1. 2. nu. 1. 14. & col. lib. 3. nu. 28. Re-
 doan. de simon. c. 3. n. 16. Cæpol. de simul. contract. n.
 2. 47. & scandalum inducit iustam causam dispenlan-
 167 di in omni casu etiam prohibito Card. Paris. conf. 68.
 nu. 132. vol. 4. Saru. in tract. breuium. nu. 24. Mantua
 conf. 1. 2. 1. nu. 64. Ancharan. conf. 339. Barba. late dic.
 conf. 1. lib. 3. & propter scandalum, eligendus non de-
 bet eligi, neque confirmari Petrus de Baif. in direct.
 electio. c. 4. p. 2. nu. 1. & propter scandalum potest resi-
 169 sli Papa, Iacobat. dict. lib. nono art. 12. num. 44. & d.
 art. 12. & art. 3. disputat, an Papa possit cogitari renun-
 ciatum Pontificatum ratione scandalis.
 170 Accedit quia propter scandalum episcopus cense-
 tur irregularis, c. ex litteris 2. & ibi glo. de homic. c.
 cum olim de cleri. coniug. Ioan. de Capistr. in ca. ma-
 nifesta nu. 43. de renunc. sed irregularis cogitur, vt di-
 cetur in sequenti causa, ergo & hoc casti.
 Comprobatur, quia si episcopus non renunciaret,
 & non cogeretur ad hoc, remaneret contemptibilis
 & odibilis, Iacobat. d. art. 1. nu. 28. & ideo vitilitas pu-
 171 blica debet præferri priuata, c. scias 7. q. 1. c. in scrip-
 turis 8. q. 1. hinc Clemens. cessit Pontificatui ob vi-
 tandum scandalum, ne Pontificatus transiret per sue
 cessionem, c. primo, vbi glo. & Præpol. 8. q. 1. de qua
 172 dixi supra, & ratione scandalis vidi cogi quendam epi-
 scopum resignare, non sunt multi anni.
 Exemplificatur huiusmodi conclusio in scandalo
 vite, doctrine, & iustitiæ, namque scandalum est
 173 dictum, vel factum, vel signum quo offenditur proxi-
 mus, vel cuius occasione trahitur quis in consensum
 peccati mortalis, & sic in ruinam. Hostien. in sum. de
 renun. n. 9. Diu. Tho. 2. 2. q. 43. ar. 1. & 9. Stephan. Au-
 fre. in Clem. vt clericorum num. 17. de offic. ord. Th.
 Act. de lud. schaccor. q. 12. princ. num. 14. Alfons.
 Hoied. in trac. de incompat. benef. p. prima cap. 2. 1.
 173 num. 6. Hieron. sup. cap. 15. Matth. & est triplex, vt di-
 * cium est, & fuit opinio Hostien. communiter recep-
 ta in loco citato.
 174 Vita, vt quia episcopus sit publicus, & cubinarius

aut quid simile faciat, doctrinæ quia fallum doceat,
 prædicet iustitiæ quia vendat beneficia vendat iusti-
 tiam, aliaque similia faciat, iux. notat. per Alfons. de
 Castr. de iusta punit. hæretico. l. 1. c. 20. Ale. de Alef.
 in 2. par. q. 189. membr. 7. Adrian. in quolibet primo
 art. 2. & 3. Gem. in cap. licet di. 45. Card. in Clem. 1. de
 off. ord. Fely. in c. nihil, de præscrip.
 Ex his enim satis colligitur scandalum esse vitan-
 dum, declara tamen hoc procedere, quando potest
 vitari sine peccato, & sic absque periculo vitæ æter-
 175 næ, si vero non potest sine peccato vitari, tunc eligen-
 dum est potius scandalum, quam peccatum mortale,
 vt tradunt Inno. Host. glo. & Abb. & alij omnes in
 dicto cap. nisi de renunc. Durand. de Conc. rub. 4. nu.
 73. Conrad. Brunus de hæret. cap. 16. num. 26. opti-
 me Coua. in reg. peccatum in 1. par. num. 4. de reg. iur.
 in 6. Io. Lup. de confede. princ. §. ista q. num. 4.
 Idque deducit ex dicto cap. nisi in §. pro graui ibi.
 Sed inter scandalum & scandalum est subtiliter di-
 175 stinguendum, sicut Dominus ipse dixit, cui cum
 dixissent Apostoli, Scis, quia Pharisei audito hoc
 verbo scandalizantur? respondit illis, ceci sunt, &
 duces caecorum. Alibi vero dixit, qui scandalizauerit
 unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei,
 vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demer-
 175 gatur in profundum maris, & c. Et sic dominus nos-
 ter Iesus Christus cum anima quertisset scandalum,
 non posse vitari sine peccato, dixit Apostolis, Sinite.
 Math. 18. nam potius peccatum vitari debet, quam
 scandalum, cap. qui scandalizauerit de reg. iur. c. ma-
 gnæ §. penul. de vot. cum autem potest vitari, sine pec-
 175 cato, dominus noster Iesus Christus dixit vitandum
 est. Matth. cap. 18. Qui scandalizauerit, & c. cap. cum ex
 in inuncto §. super eo de ope. nou. nuncia. Tho. act. de
 175 lud. schacc. q. 5. princ. num. 25.
 Declara conclusionem principalem, vt quoties co-
 176 gitur episcopus renunciare job scandalum, ei sit dan-
 da recompensa, aut contra cābium reddituum, vt pos-
 sit viuere, & non habeat mendicare. Ital. Feder. de Sen.
 communiter receptus in tract. de permut. benef.
 num. 40. vt tradit Card. quem refert, & sequitur Card.
 Iacobat. in tract. de conc. lib. 9. ar. 2. num. 25. & num.
 37. Idque in facti contingentiā fuit obseruatum per
 sanctissimum dominum nostrum Sixtum V.
 Sexta causa, propter quam episcopus potest pete-
 177 re cessionem est irregularitas ipse, vt tradunt In-
 no. in d. c. nisi de renun. num. 8. Hostien. num. 67.
 Abb. num. 14. & communiter alij, Hostien. in sum.
 tit. de renunc. num. 9. vers. irregularitas. Gig. de resid.
 episco. cap. 17. nu. 20. Diu. Thom. 2. 2. q. 85. ar. 4. vers.
 177 respondeo, & est communis opinio doct. quæ pro-
 bat in d. c. nisi d. §. Persona vero irregularitas, vt
 si forte sit bigamus, vel vidua maritus, est causa, pro-
 pter quam petere potest licentiam aliquis resignan-
 177 di, attestante Apostolo, qui dicit, Oportet episcopum
 esse vnus uxoris virum, & c.
 Et ratio est, quia episcopus irregularis non potest
 exercere ea, quæ incumbunt suo officio, nam irregu-
 178 laritas est nota seu impedimentum canonicum ex fa-
 cto, vel defectu proueniens, quo quis prohibetur ad-
 ecclesiasticos ordines promoueri, & in eisdem mini-
 strare, Specula. in tit. de dispensat. §. iuxta in principio
 Ioan. Andr. & Archid. in cap. 1. de re iud. lib. 6. Lap. in
 clem. si furus de homic. Maria. Soc. Sen. in cap. len-
 gentiam col. 2. ne cler. vel mona. Villa dieg. de irregu-
 178 lar. cap. 1. Diu. Antoni. in sua sum. par. 3. tit. 28. cap. 1.
 Aluar. de planctu eccl. lib. 1. c. 64. Siluester & Tab.
 in

in verbo irregularitas, Nauar. in Manual. c. 2. 7. n. 191. Maiol. de irregul. lib. 1. c. 1. num. 2.

Amplia vt flante huiusmodi irregularitate episcopus possit renunciare episcopatu. idque colligo tū ex dicto §. personæ, interpretando verbum, potest, id est debet, vt facit Hostien. ibidem num. 14. & diximus supra, tum etiam ex ijs, quæ tradunt Abb. in c. ad supplicationem, n. 8. de renunc. Iacoba. in tract. de conc. lib. 9. ar. 3. n. 25.

Accedat, quia quamuis irregulari non possit conferri beneficium, ca. is qui in 2. respon. de sentent. exc. lib. 6. Abb. in ca. vlt. de excess. prælat. Felyn. in cap. 2. de rescrip. col. 3. in fin. & collatio ei facta non valeat, vt per Card. Paris. late conf. 136. num. 41. vol. 5. Anchar. conf. 48. Rebuff. etiam nominat. q. vlt. ver. 1. 4. idque ipso iure, vt est communis opinio, de qua per Nauar. in manual. cap. 27. num. 25.

Tamen si fuerit collatum, & postea supervenerit irregularitas, illa irregularitas quocunque modo fit, non inducit priuationem illius beneficii quæ sit ipso iure, vt tenuit Inno. communiter receptus in ca. cum nostris de concess. præb. Felyn. in c. inquisitionis de accusa. de communi attestatur Nauar. qui tenet hanc opinio in ca. si quando, except. 10. num. 12. ver. tertio, puto maius dubium, de rescriptis sol. mihi 10. idem Nauar. in manua. cap. 27. num. 50. ver. sexto principaliter dico, ex ca. clericis, ne cler. vel mona. & arg. cap. minor dist. 50. potest tamen ob dictam irregularitatem priuari vt voluerunt Inno. Toñ. Andr. Car. in cap. com. nostris in princ. de concess. præben. Mil. in verb. irregularis ver. irregularis vt homicida Card. Paris. conf. 136. num. 40. vol. 4. namque est irregularis qui notorio crimine enormi & digno depositione notatur, ca. vlt. de tempo. ordinan. Diu. Antoninus in summa par. 3. tit. 38. cap. 6. §. 7. nec sufficit enormitas de tempo. ordinan. Aret. in cap. cum non ab homine col. 13. cum sequen. de iudici. Bar. Brixien. in addit. glo. in c. vlt. dist. 25. Nauar. in manua. dist. c. 27. num. 248. ver. tertio dico. Vnde cum iste episcopus irregularis possit priuari, sequitur eum posse cogi ad resignandum episcopatum. Et exem. placatur in d. cap. nisi cum pridem, verbis iam citatis, quando est bigamus vel vidua maritus. Diu. Thom. 2. 2. q. 185. ar. 4. ver. respondeo. Bigamia autem est irregularitas ex defectu sacramenti procedens, vt tradit Hostien. in sum. in tit. de bigamis 10. Montagnia in clem. si furiosus in 1. par. §. 1. num. 1. & est triplex vera, interpretatiua, & similitudinaria, glo. communiter recepta in cap. 2. de biga. Rota in decisi. 1. eodem tit. in nou. Specul. de dispensat. §. iuxta num. 9. de communi Nauar. in manua. cap. 37. nu. 195. ver. secundo.

Primo dicitur vere bigamus qui secundas contrahit nuptias, glo. communiter recepta in c. 2. de biga. Diu. Thom. 3. dist. 27. q. 1. ar. 4. Maiol. de irregul. lib. 1. c. 3. col. 3. sub. nu. 3. Nauar. dist. c. 27. in manual. nu. 195.

Secundo interpretatiua bigamus dicitur, qui viduam in vxorem adhuc primam accepit, & cognouerit carnali commisione, cap. si quis viduam 34. dist. 2. cap. maritum dist. 33. glo. communiter recepta in cap. vlt. de biga. Siluest. in ver. bigamus. & hæc dicitur bigamia interpretatiua, quia fingitur duas vxores habuisse, Nauar. dist. cap. 27. num. 197. ver. interpretatiua. Idemque erit si cum virgine quæ post commissum adulterium ab ea, cognouit, cap. si cuius dist. 34. & ibi glo. & communiter doct. Abb. in cap. si vir. de adul. de communi attestatur Couar.

dist. §. secundus num. 3. ver. quarto, etiam si ex precepto ecclesie adulteram vxorem inuicit cognouerit Hostien. in sum. tit. de bigamis q. 9. S. Thom. Palud. & alij in 4. sententiarum dist. 29. q. 4. Aufser. in cle. 1. de offic. ordina. Capell. Tholo. decisi. 255. Siluest. in ver. bigamia q. 1. & est magis communis opinio teste Couar. dist. §. secundus num. 3. ver. Anchar. conf. 134. Anan. in c. 3. de adulter.

Tertia est bigamia similitudinaria, quam incurrit ordine sacro insignitus, vel voto solenni adstrictus, cū aliqua etiam vnica contrahens & consummans cap. quot 27. q. 1. cap. vlt. de bigam. licet illa sit virgo, Ang. verb. bigamia §. 9. Siluest. in eodem verbo in princ. sanct. Anto. in sua sum. 4. par. tit. 2. cap. 1. Nauar. dist. num. 195. Ita etiam bigamus est qui & etiam vnica vxorem habuit corruptam, non tamen virginem, cap. debigam. cap. 1. de cler. coniug. in 6. cap. curandum, c. si quis de laicis 34. dist. late Couar. dist. §. secundus col. 3. ante num. 3. cætera, quæ de bigamia posunt dici, require panes Couar. Nauar. & Maiol. locis citatis, vbi late illud autem sciendum est, quia cū Diu. Paul. 1. ad Timot. cap. 3. iubeat, ne quis ad Dei ministerium accedat nisi fuerit vnus tñtū vxoris, virg. vel vnus vxoris, vel nullius, vt declarat Inno. in epist. 3. c. 1. & habet in ca. propofuiti di. 82. & c. 1. di. 26. cū gl. Diu. Ambros. de off. lib. 1. c. 50. D. August. lib. de dog. ma. eccl. c. 73. D. Tho. 4. dist. 27. q. 1. a. 4. & ideo nõ est bigamus admittendus ad ordines, & beneficia, c. subdiaconus dist. 34. c. 17. less. 23. Conc. Trid. & admissus debet eiici, c. si quis viduam dist. 50. c. 1. de biga. lib. 6. Io. And. in add. ad Spe. ti. de disp. §. iuxta ver. & scias. Maiol. de irregul. c. 3. 2. sub. n. 4. ver. & quia Rot. dec. 2. de biga. Specul. in tit. de dispens. §. iuxta ver. defectus, Archid. in c. lector. dist. 34. & c. cõmuniter doct.

Ideo episcopus bigamus & vidua maritus potest cõpelli ad renunciandum, cum etiam possit priuari iuxta communes conclusiones receptas a docto.

Immo religionis professio bigamiam non tollit, vt est communis opinio, de qua per Cou. in d. clem. si furiosus 1. p. §. secundus num. 6. quia ingressus religionis eam tollit irregularitatem, quæ nõ procedit a culpa, vel actu ipsius monachi, nempe natalium defectu, non tamen ea quæ ab actu proprio deducitur glan. c. 2. de apost. & ibi Abb. Mar. Soci. sen. in c. ad audientiam col. vlt. de homic. Hinc est quod episcopus non potest sup. bigamia dispensare, Præpos. in ca. lector dist. 50. Ang. in verb. bigamus, Io. Montagn. in tract. de big. q. 7. & hanc esse communem opi. doct. attestantur post alios Cou. d. §. secundus num. 4. & doct. in c. at si clerici. §. adulte. de iur. nisi in casu de quo per Tur. crem. in d. c. lector dist. 50. & Diu. Thom. 4. sent. dist. 27. q. 3.

Summus autem Pontifex (quicquid alij voluerint) poterit dispensare cum bigamis ad ordines Inno. in c. 2. de bigamis, & in c. ad audientiam de homic. D. Th. in quolibet 4. ar. 8. Rot. dec. 1. de big. in nou. D. Ant. 3. p. ti. 28. c. 3. Io. Mont. d. q. 7. Cou. d. §. secundus n. 4. Naua. d. c. 27. nu. 197. ver. 5. & communiter doct. de communi et attestatur Hoied. de incompat. benef. p. 1. c. 2. n. 117. ver. sed breuiter. & ratio est quia omnis irregularitas solo iure humano inducta est, c. lector cum glo. dist. 34. Inno. in c. ad audientiam de homic. idem Inno. col. 3. Ant. de Butr. nu. 19. in d. c. nisi cū pridem, & esse communem fatentur Sil. ver. irregularitas in si. Palu. in 4. sententia. dist. 25. q. 3. Flor. 3. p. tit. 28. c. 2. §. 6. de communi etiam attestatur Cou. in initio primæ partis. d. clem. si furiosus. nume. 2. vbi alios

alios citat; & ideo Lucius Panormitano bigamo r. c. lector dist. 34. & Io. de Lignano refert in c. postulatist de renuncia. quod ipse promotus fuisset ad cardinalatum, nisi bigamia obstitisset.

Ex quo sequitur conclusio communiter a doct. recepta non omnem irregularitatem præberet legitimam causam resignandi episcopatum, quia potest dispensari vt tradunt Inno. Ant. de Butr. Abb. & communiter doct. in d. c. nisi Gig. de residen. episc. c. 17. n. 20. & 21.

Et probatur expresse in d. c. nisi cum pridem, §. per sonæ illis verbis. Non tamen propter quamlibet irregularitatem personæ debet ei, qui irregulariter ministravit cedendi licentiam indulgere, vt pote si de leg. 2. timo matrimonium non sit natus, quia licet irregularitas huiusmodi non potuerit subicere, si tamē & culpa latet, & causa, cū eo, qui laudabiliter suum implerit officium (iniuncta sibi poenitentia cõpente) potest non minus vtiliter, quam misericorditer dispensari.

Ex quibus colligitur quod multis modis sit aliqd irregularitas, vt late per Spe. de dispensat. §. iuste, & per Nauar. in Manual. an. 191. vsque ad n. 250. per Burg. in tract. de irregul. per Maiol. in eo. tract. li. 3. c. 1. Silu. in verbo irregularitas.

Secundo colligitur quod iniuncta poenitentia dispensatur, cum omnis irregularitas sit de iure poenituo, & communis opinio teste Coua. d. clem. si furiosus in initio primæ par. n. 2.

Tertio colligitur, quod non omnis irregularitas habet causam iustā cedendi, & ita communiter recipitur, ac etiam prædicatur.

Ita hæc quantum ad causas relatas. Nunc autem quod an alia sint causæ præter relatas, ex quibus episcopus possit resignare episcopatum?

Host. in d. c. nisi cum pridem, lib. nu. 78. videtur tenere negatiua opinionem, nam dicit, lex esse causas, ademptæ affirmat. Anto. de Butr. sub. n. 5. Fufc. de vit. p. 2. c. 28. nu. 1. Redoan. de sim. p. 2. c. 13. nu. 1. r. Gig. de resi. Episcop. c. 17. nu. 12.

Quæ opinio probatur in d. cap. nisi cum pridem in ver. verum, dum inquit summus Pontifex relatis prædictis sex causis. Verum si propter alias causas cessionem affectus, non est in hoc tibi postulanti, fauendum, cum huiusmodi postulatio videatur non esse discreta, & c. si ergo postulatio ex alijs causis non est discreta ergo reiicienda est, namque summus Pontifex annuit iustis petitionibus.

Secundo comprobatur, quia cum præferat lex causas, videtur excludere alias ex vulgari & communiter recept. cum prætor ff. de iud. late Felyn. in c. nonne de presum. namque si voluisset illas expressisset, arg. lynica §. in autem C. de caducit. tollend. Non expressit, ergo noluit ead. audientiam de decimis.

His tamen non obstantibus contrariā opinionem existimo veriore, vt episcopus ex alijs causis possit resignare episcopatum, dummodo causa sit vtilis, & honesta, quam opinionem expresse probat tex. in d. c. nisi cum pridem, in finalib. verbis. Quia vero in postulo dando cedendi licentiam instruisi tibi te diximus relinquendum, vt dist. 2. causis propter quas cedere oportet, si propter aliquam causam vtilem, & honestam in huiusmodi proposito perseueres, de licentia non strata cedas, alioquin cedendi licentiam auctoritate apostolica tibi scias esse penitus interdixim, & c. & ratio quia ex causa iusta receditur a regulis iuris, l. si hominem ff. mand. Deci. in c. cum sit Romana, n. 13. de appel. Menoch. de arbitr. iud. lib. 2. ca. 52. nu. 5.

Secundo probatur hæc conclusio ex exemplis, & doctrinis adducendis in sequentibus conclusionibus adeo quod apparebit hanc esse communem & receptam opinionem etiam in praxi.

Non obstant in contrarium allegata, & P. tex. in d. c. nisi cum pridem in §. siue ver. verum, quia responderetur verba illius §. esse intelligenda de causis non iustis, non honestis, sed indistinctis, idque deducitur ex verbis relatis positus in fin. illius ca. vbi excipitur, causa iusta, & honesta, & tamen sequentia declarant præcedentia, l. si seruus plurium §. vlt. ff. de leg. 1. qui filia Reb. eo. tit. & li. Bal. in l. domum col. 1. in fin. C. de rei vend. l. aso. conf. 2. 1. col. 2. lib. 2. & vt vna pars legis, non sit contraria alteri, sed vt potius declaret iuxta l. vtrum ff. de petit. hæred. d. l. qui filiabus ff. de leg. 1. l. non est nouum ff. de legibus.

Ad secundum argumentum respondeo vnus conclusio non esse exclusionem alterius quoties casus exclusus includitur alia via, Salicet in l. quod de crimine in 2. opposit. C. qui accusat. Deci. conf. 1. r. n. 18. Riminald. Sen. conf. 529. nu. 26. Ruin. 1. 57. nu. 19. li. 1. vel alia ratione, glo. in d. l. cum prætor ff. de iudic. Felyn. in c. nonne in 4. limit. de presum. Riminal. Senior conf. 27. r. num. 44. Deci. in d. l. in 3. in 3. lectura nu. 84. ff. si cert. petat. Paris. conf. 1. r. nu. 39. vol. 1. sed in casu nostro includitur alia via, & ratione, vt dictū est, ergo. Sicuti neque etiam procedit illa regula l. cū prætor, quoties aliqui casus exprimentur ob maiorem frequentiam, nam tunc expressio eorum non excludit alios, l. prima. C. de his qui ad eccl. consu. l. 1. C. de raptor. viug. l. aso. in l. 1. §. huius studij ff. de iust. & iur. cum alijs, vt per Reb. in c. 1. col. quinta in princ. de caus. & pos. & proprietate. Menoch. in tract. de arbit. iudic. c. 64. num. 18. Butr. Imol. & l. aso. l. 1. 3. ff. sol. matr. Bellon. conf. 52. n. 10. Felyn. in d. c. nonne in lim. 5. & communiter doct.

Sed dubium erit quæ sit hæc causa vtilis & honesta remittendum erit arbitrio iudicis, vt colligitur ex Bal. in dicto c. nisi sub nu. 3. pro varietate circumstantiarum, personarum, & locorum, Nauar. in commenta. 4. de regular. nu. 36. sicuti arbitrio iudicis remittitur quæ iusta sit causa litigandi, Afili. in c. 1. nu. 21. ver. item habet ex quibus causis feud. amitt. in vltibus feudorum, l. aso. in l. properandum §. in autem num. 8. C. de iudic. Ruin. conf. 1. num. 24. lib. 3. & communiter doct. vt per Menoch. de arbitr. iud. c. 177. num. 2. & alibi. Idem Menoch. conf. 75. num. 35. lib. 2. scribit tria requiri, vt sit iusta & honesta causa, licet vt secundum æquitatem sit licita, vt conueniens sit honestati vt expediens sit secundum vtilitatem, & hac sumpta occasione aliqua subiciam dubia, vt nihil remaneat intactum.

Primum erit an liceat episcopo resignare episcopatum ratione otij? Respon. dedit est negatiue, vt tradit glo. in verb. otiositas, Host. sub num. 78. Abb. nu. 20. ver. verum in dicto cap. nisi de renunc. vbi communiter omnes doct. sequuntur, & secundum hanc opinionem respondit Nauar. conf. 4. de renunc. & probatur tum auctoritate, tum ratione, auctoritate dicto c. nisi §. personæ, vbi, cum huiusmodi postulatio videatur non esse discreta (vt id tamquam notissimum omittimus quam otiositas & voluptas arma sunt hostis antiqui ad miseris animas captiuandum) & c. unde ratione otij & quietis non licebit, quod etiam probatur in c. suggestum 7. q. 1. in fi. Ratione probatur, quia vt ibidem dicitur, otiositas connumeratur inter arma diaboli, ideo otium appellatur sinecentium omnium cogitationum

eogitationum & tentationū malarū, vt tradit Marq. de iul. de sacer. cap. 9. nu. 7. vnde cramen. otia si tollas periere cupidinis arcus de quo facit mentionem Glo. in dic. verb. otiofitas, ergo Christianus semper debet aliquid facere, ne diabolus seum inueniat otiofum, c. numquam, de consecr. dist. 8. hinc otiofitas appellatur contra naturam cum nullum ens sit otiofum

213 secundum Aristot. lib. Ethic. Corrad. Bru. de fedit. lib. 1. c. 14. nu. 10. dicit ex otio milites corrumpi.

Ex quo infero, quod si episcopus hac ratione principaliter petat admitti ad renunciationem episcopatus, illamque obtineat ob magnum fauorem peccat, nam qui vituit licentia sciens illam non esse iustam, peccat, Diu. Tho. 1. 2. q. 96. art. 5. ad 3. & est communis opinio teste Nauar. in com. 4. de reg. nu. 36. & hanc conclusionem decem fundamentis probat Nauar. d. conf. 4. de renunc.

Secundum dubium an liceat episcopo resignare episcopatum ob labores, qui necessario sustinentur in cura pastoralis? Respondendum est quoque negatiue, vt tradit Hostien. in d. c. nisi, sub nu. 78. & ibi omnes sequuntur.

Et probatur tum auctoritate, tum etiam ratione, auctoritate tex. in d. c. nisi, §. verum ibi, propter laboris angustias, aut persecutionis incursus non debes serere sponsam tuam, &c. Et sic denegatur licentia propter laboris angustiam, ad quod etiam est text. in c. suggestum, 7. q. 1. Ratione, quia labor restituitur est, vt tradit Gaspar Beatus in tract. de inop. debit. c. 2. n. 44. namque ferocientem carnem domat, vt voluit Steph. de iud. art. 2. nu. 36. Hinc labor est Gloria pater, & omnis laus in actione consistit, & Deus otiosis non adest, vt dicebat Xempho in lib. de reprob. Lacedemon. & tradit Cic. de nat. Deor. li. 2. & ad hoc adest Erupidis & Hesioidi pulchra sententia, vt per Gaspar. Beat. loc. cit. & tandem labor anteponendus est otio, vt scriptum reliquit Plato ille diuinus prout attestatur Marc. Man. in tra. de conc. nu. 22. cum homo natus sit ad laborem, sicuti auis ad volatum. Quint. li. 1. Inst. orat. c. 1. Montan. in l. secundum naturam in princ. ff. de reg. iur. & lex Draconis. † otiosus capite plectebat, vt scribit Diodorus, quem refert Cassian. in catal. glo. mund. in princ. p. 1. & non mirum est si leges plerunque cogunt & compellunt homines ad exercendas artes quas nouerint, Lucas de Pen. in l. mannicos, C. de execut. art. liber. lib. 10. immo etiam ille qui ab aliquo salendus est, tenetur operas ei prestare glo. vlt. in l. licet ff. de ope. lib. quod declaratur a Tobia conf. 85. n. 4. Si ergo labor producit tot, & sit anteponendus otio, sequitur non licere episcopo renunciare ratione laboris.

220 Quod comprobatur quia graue est militiam subterfugere ac detestare, c. placuit, dist. 57. c. honoratus c. quaris, de etate & qual. Et peccatum est egentibus opem non dare, c. sicut 1. q. 1. c. placuit 33. q. 2. c. clericus, dist. 61. ex quo sequitur solida & communis conclusio, episcopum debere labores patienter sustinere, namque magnis premijs afficietur in hac & in aeterna vita quandoquidem magnis premijs afficitur, qui magnum laborem sustinet, vt habetur in si. procemij Instituit, Th. act. de iud. sch. q. 1. col. 1. Pet. de Vbald. de can. episc. ver. quo ad secundam q. n. 27. Card. Alban. de potestate Papae in praef. Guliel. Redoan. de spo. eccl. p. 7. §. occurrit, n. 4. Horat. Lutus de priuileg. in col. in occurrit, nu. 4. Horat. Lutus de priuileg. in col. in praefat. nu. 11. & contrario qui non laborat

223 † non manducat, vt scripsit Paul. Apost. 2. ad Thessa

lon. c. 3. & hac ratione D. N. Iesus Christus misit opes raros in vineam, vt per Mant. de conc. nu. 13. cū seq. vnde &c.

Illud aut quod in verbis citatis dicit. c. nisi cū pridē dicitur de perfectione, intelligendum est de proueniente ratione otiofitatis, & voluptatis, vt declarat ibi Hostien. sub num. 78.

Ex quo inferitur quod si quis motus fuit ad renunciam episcopatum ratione laboris principaliter, & resignatio fuit admissa ad instant. alicuius Cardinalis vel Principis, resignans peccat, arg. c. sicut. 1. 1. q. 1. c. placuit, 33. q. 2. c. clericus, dist. 9. namque vtens licentia iniusta peccat. Diu. Thom. 1. 2. q. 96. art. 5. ad 3. qui ad hoc communiter, recipit teste Nauar. in com. ment. 4. de Reg. n. 36. & tradidimus supra.

Quod limitatur non procedere quoties per multos annos sustinisset laudabiliter illos labores annexos curae episcopali, nam si postea esset admissa a superiore resignatio episcopatus, crederem resignantem non peccare, & excusandum, cum diu laborans tegeat requie, vt scriptum reliquit Arist. 8. Politic. & habetur in c. quod ait. 22. q. 2. facit locutionibus, ff. de leg. 1. annua pecunia, ff. de ann. leg. cum alijs, vt per Steph. Coll. in tract. de iud. §. 1. n. 4. & 5. Hinc dicebat D. Tho. 2. 2. q. 168. hominem refocillatione indigere quia non potest continue laborare, nam nimij labores corrumpunt vires, Aristot. lib. 2. Ethic. tract. 1. c. 2. Id quo etiam comprobatur ex eo quia videmus in iure ceteri veteranis militibus dari immunitatem, l. vlt. C. de maici. & colli. 1. l. 1. ff. de milit. test. cū notat. & voluit communiter scribentes passim ac sensu, §. item maioris, ff. de excusat. tuto. cum simi. genus enim humanum ideo militat, vt peractis laboribus quiescat l. 4. C. de appa. magi. milit. lib. 12.

Tertio dubitatur, an liceat episcopo resignare episcopatum ratione inspirationis vel humilitatis? negatiue respondendum, vtrumque enim probatur in d. c. nisi de renunc. in §. porro, vbi hoc dicit expresse Pont. lex, & reddit rationem ibi. Tu quomodo fecis, quod talis inspiratio sit celestis? & in §. quod si fors an humilitatis causa de culmine quavis pontifici li descendere, eo ipso humilitatis videris erigere male verticem, quod te nimis in resignandi proposito exhibes pertinacem, quia tunc inter ea veram humilitatem custodies, cum & per eam locum sublimem fugies, & per obedientiam non dimittes, &c. & ibi, nulla maior poterit esse charitas, quam, vt animam suam ponat quis pro amicis suis, &c. Ad quod facit illud, quod ex sententia aliorum scribit Nauar. in c. inter verba in §. conclus. 1. q. 3. nullā esse humilitatē, q̄ dulcedine gloriae nō tangat. & hoc scriptū reliquit Vale. Max. li. 8. c. 6. & tradit S. Ant. in sua sum. p. 2. tit. 4. c. 1. in princ. D. Th. 2. 2. q. 131. ar. 1. ad 3. cōmendatur tū humilitas in ministris Dei, Car. Alb. de pot. Papae. p. 3. n. 42. nāq̄ scipua esse virtutē tradit Foller. in tracta. de contract. cens. n. 19. & quid sit humilitas & qui sine eius gradus tradit Io. a Capist. in spec. cōf. n. 243. & in quib. consistat tradit Rebuff. de priuileg. cho. requirit.

232 2. n. 6. & meritū eius refertur a Petro a Mont. de pot. pōt. n. 25. Pauin. de visit. 1. q. 10. nu. 34.

Quarto dubitatur an sit iusta cā resignandi episcopatus, si episcopus velit ingredi religionē approbatā causa mutandi statū, & vitā negatiue respondēdū est. Lepiscopū nō posse deserere episcopatū vt fiat monachus Ab. in d. c. nisi cū pridē n. 30. ver. nota 4. in fin. 20. Albe. in verb. episcopalis ordo Car. Ale. in c. suggestū n. 37. q. 1. D. Tho. 2. 2. q. vlt. ar. 3. Maiol. de irregulari. li. 3. cap.

3. c. 6. n. 3. in fine, & est communis opinio doctorū. Quod primo probatur in d. c. nisi, primo ponderā dō principium, dū, Inn. III. scribens archiepiscopo Carolitano dicit. Si in huiusmodi cessione frugē melioris pietatis tibi promittis, scire te debes non esse satisfactio in vetero sanctiorē, &c. Secundo dum dicit. in §. nec putes, qd̄ ideo Martha malam partem elegerit, &c. & ibi hoc notat Abb. n. 20. tertio ponderatur cū paulo post dicit. Quapropter facilius indulgetur vt ascendant monachus ad presulatum, quā presul ad monachatum, &c. Ex quibus satis colligitur, quod ille archiepiscopus volebat fieri monachus & scripsit pro licentia, & Inn. 3. illam denegat & rescribit iniustā esse petitionem vt patet in ver. cum huiusmodi postulatio videatur non esse discreta, &c.

Secundo ad stipulatur cap. suggestum 7. quaest. 1. Suggestum est & pro quibus suis commisis laborare negligant. & monasteriorum se quieti cum tradere se sibi, & vacatōnē ab episcopatus laboribus eligere subdit postea, attendite itaq; vobis, & oī gregi, &c.

Tertio adducitur tex. in c. licet citatis 7. q. 5. sciscita ris itaque per N. presbyterum vtrum cū a Normanis de episcopatu expellaris debeat de cetero in monasterio conuerari in quo scias carissime frater, quod si perniciosum est proream in tranquillitate nauim deserere, quanto magis in fluctibus.

Quarto comprobatur, quia status episcoporum perfectior est statu monachorum, cum status episcoporum consistat, vt sit obligatus ad instandum salutis proximorum, & subditorum sibi commissorum, D. Th. 1. 2. q. 195. a. 4. & ob id tenetur visitare suam diocesim c. decernimus, c. relata 9. q. 1. c. cū veneris §. ga ergo de cens. c. 3. l. 2. 4. de ref. Conc. Trid. & ideo licet episcopus dicitur super intendens, c. qui episcopatu 8. q. 1. Aug. de ciu. Dei c. 19. D. Th. 2. 2. q. 18. ar. 1. Nicola. de lra super. 1. Pau. ad Phi. & 1. ad Tim. c. 3. Rhid. lib. 7. ethymolo. c. 12. Archie. Floan. sum. p. 3. tit. 236. §. c. 1. Tyrrec. in c. col. 1. dist. 84. & est nō in episcopo, non aut honoris, d. c. q. c. & cler. Spec. in tit. de instit. tit. §. 14. ver. de Episcopo in si. Host. in c. post translationem n. 8. de renunc. nā tenetur referre in ista diecechi. D. Tho. 2. 2. q. 185. art. 5. & ibi Caie. Turrecem. in c. peruenit in princ. 7. q. 1. & ibi archiepiscopus. Sol. lib. 1. o. de iust. & iur. q. 3. p. totij. Card. Alb. de pot. Pap. 2. p. n. 36. Th. Cāp. de ref. episcop. n. 1. & 2. & communiter doctor. com. episcopatus vocatur parochia. ca. ad Apolliticā de donat. Hostien. in c. super eo. n. 6. de parochia. & in cap. pleriq; n. 2. de pact. & in c. cū in cunctis n. 9. de elect. Specul. de modo congreg. genar. conc. rub. a. num. 5. & ideo episcopo parochia dicitur de cendi. B. Cai. ca. 58. clama. ne celsus quā tuba exalta vocē tua. c. si rector 43. dist. c. placuit 10. q. 1. c. inter cetera de off. ordin. clem. dudū §. verū de sepult. Conc. Carthagin. 4. c. 20. Conc. Trident. sub Paulo III. c. 2. l. 5. de refor. & sub Pio 4. l. 2. §. 2. & sunt traditū a D. D. Paulo, Hieron. mo Gregorio & alijs sanctis Patrib. quos refert Petrus de Bals. in direct. elect. 3. p. c. 49. col. 1. & 2. Marc. Ant. Marfil. de redd. eccl. ca. 20. nu. 3.

Et vita monachorū fuit vita subiectionis & disciplinatus, nō aut docendi. Prapof. in c. hoc nequaquam col. 1. q. 1. per illa tenentur in verbo monachorū, ergo non vult licitū ex statu perfecto ad minus perfectū transire. Diu. Tho. 1. 2. q. 185. art. 4.

Ad hanc conclusionē non procedere quoties episcopus non possit proficere populo sibi commissio. Inā tunc potest fieri monachus, ita. Diu. Tho. 2. 2. q. 140.

185 ar. 4. ver. ad primū infi. Prapof. in d. c. hoc nequaquam n. 2. ver. pro cuius euidentia 7. q. 1. Gig. de refid. episc. d. c. 17. n. 10. ver. l. d. c. d. & est cōmunis doct. opinio. Et ratio est secundū Diu. Tho. quia si non potest salutē aliorū procurare, conueniens est quod suā salutē intendat, & hoc est dicitur in d. c. nisi cum pridem §. quippe de renunc. ibi. dummodo proficere illis possit, & si non omnibus tamen multis, &c.

Ita etiā poterit quis ex episcopatu transire ad vitam monachalem propter delictū irregularitatis, & c. vt scribunt Prapof. & Gig. locis citatis, Archid. in c. tēporis §. item 7. q. 1. ibi interpretatur verbum positū in illo tex. causa humilitatis, scilicet quoties cōcurrit delictum, sequitur Prapof. loco citato.

Illud autem nequaquam est omittendum, quod si quis ex episcopali statu ad monachatum transierit propter delictum, vt quia fuit episcopatu depositus, & in monasterio detrusus ad poenitentiam peragendam, non potest iterum ad episcopatum reuocari, vt dicitur 7. q. 1. cap. hoc nequaquam apud nos habetur, vt quicumque de pontificali ordine ad monachorum poenitentiam descendit vltimus possit ad pontificatū reuerti, &c. & ibi quicumque, &c. hoc etiam dicitur in c. temporis §. item 7. q. 1. & ibi Archid. interpretatur, & hoc expresse firmat Diu. Tho. 2. 2. q. 185. ar. 4. ver. ad secundum in fin. Prapof. in d. c. hoc nequaquam nu. 3. Albe. in verbo episcopalis ordo, Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 6. n. 4. & est communis opinio doct. sententia, quae etiā expresse probatur in ca. post translationem de renunc. & ibi Abb. n. 9. & communiter alij scribentes. Immo si episcopus ante episcopatum erat monachus, & postea relicto uti deposito ab episcopatu rediit ad monasterium, in ea religione non potest habere dignitates neque officia, vt censuit Paulus III. san. c. mem. constitutio. 45. incipien. in sacra beati Petri an. 5.

Hodie autem concederetur episcopo licentia ob hanc causam cedendi simpliciter.

Quinto dubitatur, an liceat episcopo resignare propter intemperiem aeris, puta quia calidus loci, & gratitas est contraria suae naturae? Hanc esse cōmissū & hanc cōmissū scribit Host. in c. n. 3. de renū. & in terminis quo quo hoc vult gl. in c. ad supplicationē eo. vbi Host. in princ. in verbo morari, Felyn. in c. accedens li. 2. dist. 1. vt lito non contestata; Redoan. de simon. p. 2. c. 13. inu. r. vlt. artem propter & facit quod scribit Rebuff. in praef. benef. in tit. de resigna. expr. sub. nu. 2. & credo esse cōmunem opinionem doct. Ad quod facit dicit. c. ad supplicationem, ibi. omnia cura qua tenebatur ecclesie Ragusinae. duximus absolvendum, eo quod ibi non poterat secure morari, &c. & ibi glo. in verb. morari inquit, propter periculū mortis fortitan propter intemperiem aeris, accedat tex. in ca. quorumdam dist. 74. propter intemperiem aeris fit translatio de uno loco ad alium.

246 Comprobatur ex ratione optima quia aeris intemperies est iusta causa non morandi in aliquo loco, vt egregie scripsit Bar. quem ad hoc refert & sequitur Sfort. Odd. de restitut. in integr. p. 1. q. 7. nu. 95.

247 Hinc intemperies aeris excusat a residentia, gl. in clem. ne in agro §. ad finem in verbo rationabili de stat. monachorum Felyn. in c. accedens el. 2. nu. 1. in ver. l. 6. concl. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 28. nu. 9.

248 Hinc intemperies aeris excusat quae a perituro, nam si quis ultramontanus iurauit stare in mēte Aug. R. o. nō tenet ad obseruatiā illius iuramenti, ga vergit in dispen. diū salutis pprie glo. cōiter recepta in cap. l. vlt. in verb.

verb. salutis aeternae de iureiuran. ita interpretans illud
 tex. ex c. innocens §. vlt. 2. q. 4. sequitur Abb. adducens
 plura num. 2.

249 Hinc etiam in temperies aeris excusat citatum, in-
 quam locus non sit securus, glo. in c. communis fi-
 lius dist. 2. 3. Bar. in l. recusare §. si quis alio. ff. ad Tre-
 bell. Marian. Socc. Sen. in rub. de dilatio. doct. in l. de
 etate ff. ad Trebell. Fel. in d. c. accedens num. 2. ver. vt
 lite non contestata, & communiter doct.

250 Hinc in temperies aeris excusat a cursu praescriptio-
 nis, Bart. in lab. hostibus §. sed quod simpliciter ff. ex
 quibus causis maio. Fel. in c. cum non liceat col. 6. de
 praescript.

251 Ideo pestis est iustissima causa timoris & absen-
 tia a loco contagioso, Rom. conf. 263. num. 2. Card.
 Paris. conf. 28. col. 1. vol. 4. Rola Vall. conf. 81. nu. 33.
 lib. 1. Neuiz. conf. 51. nu. 13. Franc. Mar. dec. 1. 88. r. n.
 4. Rip. in tract. de pest. de privileg. in d. c. pest. nu. 36.
 Vallacus in l. imperium num. 188. ff. de iurisd. omniu
 iudic. aeris enim boni plura sunt commoda, & mali
 plura incommoda, vt per Tiraq. in tract. de nobilit. c.
 31. num. 58. 2. Ideo salubritas aeris conseruanda est, &
 omnia inducenda eius corruptionem sunt prohibita,
 vt scribit Card. Paris. conf. 110. num. 1. 2. vol. 4. & ideo
 252 fundus ratione boni aeris magis aestimatur, vt tradit
 Caeop. in tract. de seruit. rulli. praed. c. 43. num. 4.
 Declararem tamen hanc conclusionem, si huiusmo-
 di in temperies aeris est in tota diocesi.

Sexto dubitatur an iusta causa resignandi, episco-
 patu sit, quando episcopus non potest in diocesi mo-
 rari ob inimicitias, quas ibi habet. Hanc esse iustam
 253 rationem tradit Host. in c. ad supplicationem in prin-
 cipio, & ibi glo. in verb. morari de renun. Ant. de Butr.
 num. 2. Abb. num. 1. & communiter doct. Fulc. de vi-
 sitat. lib. 2. c. 28. num. 8.

Quod potest probari auctoritate tex. in d. c. ad sup-
 plicationem, vbi refertur fuisse concessam facultatem
 resignandi archiepiscopo Ragulinen. quia ibi ppter
 periculum vitae non poterat morari. Hostiens. & glo.
 dicunt non poterat morari, vel propter aeris intempe-
 riam, vt supra dictu est in praecedenti conclusione, vel
 quia habebat inimicos capitales, & haec interpretatio
 ad illud tex. est verior ac verisimilior, & videtur ab eis
 firmari, cum referatur vltimo loco glo. in l. qui fi-
 lium §. Sabinus ff. ad Trebell. Alex. cons. 1. c. 2. lib.
 4. lat. in l. si idem cum eodem §. 1. per illum tex. ff. de
 iurisd. om. iud. Sarmient. lib. 3. selec. interpret. c. 4. nu.
 2. ver. 3. in si. cum alijs, vt per Beninc. in princ. instit.
 de action. num. 25.

255 Et ratio est, quia inimicitia test iusta causa non ma-
 nendi in aliquo loco, vt probat egregie tex. in c. acce-
 dens el. 2. vt lite non contest. Fulc. de visit. lib. 2. diet.
 c. 28. num. 8.

256 Hinc inimicitia capitales excusant a residentia,
 glo. communiter recepta in c. vlt. verb. excusatione
 de cleri. non resid. que ad hoc allegat c. bonae el. 2. de
 elect. Fulc. d. c. 28. num. 8. & ideo congregatio episco-
 porum indulget aliquot menses citatis ob hanc cau-
 sam, vt vidi pluries seruari.

257 Hinc inimicitia capitalis excusat citatum, Fel. in
 d. c. accedens num. 4. vt lit. non contest. & ibi omnes
 doct. hoc volunt.

258 Quae autem dicatur inimicitia capitalis, commu-
 nis opinio est remitti arbitrio iudicis, Barb. conf. 21.
 col. pen. lib. 2. Gramm. conf. 57. num. 9. cum alijs, vt
 per Menoch. de arbitrio iudicis cal. 110. num. 2. & 3.
 259 Illud autem non omitam, quod in inimicitia non pra-

sumitur, §. si quis vero auth. de testi. in ratione §. cu
 quidem ff. ad leg. falcid. cum sit facti, & facta non pre-
 sumuntur, nisi probentur. l. vnica C. de mand. princ. c.
 cum in iure de offi. deleg. cap. Raynuius de testam.
 Crauett. conf. 8. num. 8. & quia omnis inimicitia est
 260 contra ius naturale, Bal. in c. constitutus in fi. de re-
 261 script. probatur tamen inimicitia per coniecturas,
 Bal. conf. 41. praemittendum est num. 5. lib. 5. Abb. in
 c. repellantur num. 2. in pen. notab. de accusat. & mo-
 262 dos omnes probandi inimicitiam deducit Malcard.
 de prob. concl. 868. per totum.

Ampliat primo huiusmodi conclusio, vt idem
 263 sit dicendum, si episcopus non potest tute sine mor-
 tis periculo ad episcopatum accedere, nam hanc esse
 iustam causam cedendi affirmat Abb. in ca. ad sup-
 plicationem num. 1. in 1. notab. per illum tex. de renun.
 & ibi Ant. de Butr. in princ. nam etiam hac est iusta
 causa non residendi.

Ampliat secundo, vt iusta causa resignandi episco-
 patum sit, quando episcopus premitur Tyranno-
 264 rum tyrannide, ita Hostiens. in c. 1. num. 3. de renun.
 & probatur in dict. c. 1. ubi, si tuam aut senectute, aut
 insufficientiam forte considerans, te tanquam emeritu-
 tum postulas relaxari, & c. Insufficientiam interpre-
 tatur Hostiens. quia inimicorum tyrannide opprime-
 batur, c. officij de elect. & carebat potentia amicoru,
 c. constitutus §. 2. in fi. de appell.

265 Idque comprobatur ratione nam inimicitia po-
 tentiorum siue partialitates, & factiones iustam cau-
 sam timoris & absentiae praebent c. ad supplicationem
 de renunc. Bar. in l. sciendum §. accusatio ff. de lega.
 Franc. Marc. dec. 1. 88. 3. n. m. 4. Afflic. dec. 1. 29. per to-
 tum, Fel. in c. accedens el. 2. num. 4. vt lite non contest.
 & communiter doct. vt per Sfor. Oad. in tract. de re-
 sit. in integ. p. 1. q. 7. num. 90. & 91.

Limita tamen hanc conclusionem, quoties per a-
 lium possit saluti subditorum provideri, alias secus,
 ita D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 5. ver. respondeo dicen-
 dum, vt dixi supra.

Septimum dubium, si episcopus non retineat ius-
 ta conscientia episcopatum, an hoc praebet iustam
 causam resignandi? Reperio Abb. in ca. quidam in 2.
 notab. de renun. colligentem ex illo tex. & firmantem
 266 affirmatiuam opinionem, dum notat duplicem cau-
 sam quem impellentem ad cessionem, scilicet vili-
 tas ecclesiae, vel quia forte non tenet beneficium cum
 bona conscientia, & haec est communis opinio, quae
 exemplificamus loco suo.

QUARTAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Dignitas ecclesiastica, & beneficium curatum resi-
 gnatur ex causis ex quibus episcopatus.
- 2 Episcopi successerunt in locum Apostolorum.
- 3 Episcopi habent culmen dignitatis.
- 4 Petrus fuit par Apostolis.
- 5 Argumentum a maiori est fortissimum.
- 6 Argumentum a maiori procedit in materia odiosa.
- 7 Argumentum a maiori habet locum in materia cor-
 rectoria.
- 8 Argumentum a maiori habet locum in materia statu-
 taria.
- 9 Cap. nisi de ren. habet locum in inferioribus.

- 10 Vbi subest eadem ratio dicitur comprehensio.
- 11 Ratio disponit sicut lex.
- 12 Ratio ampliat dictum particulare.
- 13 Curato ignoranti datur coadiutor.
- 14 Ex quibus episcopus cogitur renunciare, ex eisdem
 inferiores coguntur.
- 15 Difficilior renunciatio episcopi.

Varto principaliter quero, quae cau-
 sa requiritur in resignatione alia-
 rum dignitatum ecclesiasticarum
 & beneficiorum curatorum? O-
 missis ijs quae possent dici p vtra
 que parte, concluditue proceden-
 do respondeo ex causis, ex quib.
 resignatur episcopatus (de quib. supra late diximus)
 ex eisdem potest resignari qualibet dignitas ecclesia-
 stica, & quodcumque beneficium curatum, & hanc
 opinionem e videtur firmare Redoan. in tract. de si-
 mon. p. 2. c. 13. n. 11. Rebuff. in praxi benefic. in tit. de
 resign. ex pre. in princ. & probatur aperte in constit.
 58. Pij. V. incipien. quanta, vbi referuntur causae, ex quib.
 possunt ordinari recipere resignationes benefici-
 orum, & post relatas multas causas, inquit *denique
 ex causis in constitutione Innocentij iij.* in dict. cap.
 nisi cum pridem.

Et si possunt renunciare ex praedictis causis, q sunt
 2 princeps terrae ob locum Apostolorum que obtinet
 c. quorum vnus dist. 68. cap. in nouo dist. 2. 1. & fla-
 3 bent f. clumen dignitatum, glo. in c. 2. de praeb. in 6.
 Card. Paris. conf. 141. n. 26. col. 4. & sunt in dignitate
 4 & potestate pares Papae, sicut Petrus fuit par ceteris
 Apostolis honore & potestate, cap. loquitur 24. q. 1.
 c. perlectis dist. 25. ergo & alij inferiores, auth. mul-
 5 tum magis C. de heresia. eccles. l. quanto magis C. de iur.
 reur. & hoc argumentum f esse fortissimum docet
 Crauett. conf. 290. sub nu. 2. & conf. 326. n. 10. & pro-
 6 cedit etiam in materia odiosa, in ius ff. de lib. & po-
 sibi, l. qui indignus ff. de senat. l. cui pacto ff. de seru. ex
 7 posit. & in materia correctoria Imol. in l. si vero §. de
 viro ff. l. quibus mar. col. 5. Dec. col. 333. col. 3. in princ.
 8 Curt. Sen. conf. 34. col. 5. & in materia statutaria, Cra-
 uet. dict. conf. 290. sub nu. 2. & dict. conf. 327. n. 10.

Secundo quia ratio quae militat in episcopis, vt pos-
 sint renunciare propter conscientiam criminis, pro-
 pter debilitatem corporis, propter defectum scientie
 & malitiam plebis, ac graue scandalum, irregularita-
 tem que periona, vt disponitur in d. c. nisi cum pridem
 de renunc. militat etiam in habentibus curam anima-
 rum, ergo idem ius statuendum est, illud ff. ad legem aquilia
 la Titio ff. de verb. oblig. Vnde infero quod licet d.
 9 c. nisi, loquatur de tepiscopis, habebit tñ locu in infe-
 rioribus habentibus dignitatem, & curam animarum
 10 quia quoties subest eadem ratio, dicitur magis com-
 prehensio & dispositio legis immediata quam extensio,
 l. his solis C. de reuocan. donat. Card. Paris. conf. 83. n.
 2. 1. vol. 4. Dec. conf. 284. col. 2. & 20 l. co. 2. Crauett.
 conf. 318. nu. 15. Hinc alibi dicitur quod si ratio com-
 prehendit plures causas, licet in lege fiat mentio de uno
 videtur fieri tamen exemplariter, non autem restrictiue
 Oldrad. conf. 185. in fin. late Tiraquell. in l. si unquam
 in verb. liberis nu. 3. C. de reuocan. donat. num. 273.
 21 quia ratio disponit sicut lex disponit in ijs, de quibus
 expresse loquitur, Bald. in cap. directus filius colu. 1.
 de rescript. Crauett. conf. 283. colum. 2. & ampliat di-
 22 ctum f. particulare Bart. in l. cum pater §. dilectissimis
 ff. de lega. 2. Car. Paris. in l. si potest nu. 2. ff. de acquir.

haered. & breuiter discurrendo circa causas relatas in
 c. nisi cum pridem, ob conscientiam criminis licitum
 est resignare, ac etiam ob senectutem, & infirmitatem,
 idemque erit dicendum propter defectum scientiae,
 quoties quis non habet doctrinam requisitam illi di-
 gnitati aut beneficio curato, ob hanc etiam causam
 13 dantur coadiutores per Conc. Trident. c. 6. sess. 2. 1.
 de reform. propter autem malitiam plebis, dicunt In-
 no. dict. c. nisi cum pridem col. 5. ver. licet Hostien.
 col. 6. in princ. Abb. num. 11. ver. haec procedunt, qd
 propter persecutores & inimicos capitales in minori-
 bus prelati ab episcopo utile est non admittendam
 statim cessionem, sed debet superior ecclesiam interdi-
 cere, claudere, item excommunicare, & tandem ad bra-
 chium seculare recurrere, c. 2. in fi. de cleri. egrotan.
 minist. Si autem hoc non sit sufficiens remedium, ad-
 mittetur cessio & dari licentiam ad tempus non re-
 sidendi propter inimicitias vidi seruari de* f. lio. Pro-
 pter graue scandalum etiam cessio istorum erit ad-
 mittenda, ac propter irregularitatem, quia militat ead-
 dem ratio, quod extendo etiam ad intemperiam aeris,
 vel quia ibi non potest morari tute, Abb. in cap. ad
 supplicationem nu. 1. & ibi Ant. de Butr. de renunc.
 * Et concludendum est quod eadem causa quae episcopo
 praebet iustam causam, eadem uero praebet le-
 gitimam causam habentibus dignitatem vel benefi-
 cia curata, vt supra dictum est.

Ampliat huiusmodi conclusio, ut ex quibus
 causis episcopus cogitur resignare episcopatum, ex
 eisdem cogatur dignitatem, aut beneficium
 14 curatum, quia non solum adest eadem ratio, sed maior,
 15 nam difficilior cogitur episcopus renunciare quam
 non episcopus, arg. ca. quam periculolum 7. q. 1. quae
 autem si iusta causa in episcopo relatum est supra.

Hodie autem dignitatum ecclesiasticarum & benefi-
 ciorum curatorum resignationes passim in Romana cu-
 ria admittuntur, si fiant simpliciter, quando autem
 sunt in fauore cu reservatione personis, vel abluquo
 lent admitti, si curatus seruiert ecclesiae per aliquot
 annos, nec alia solet requiri causa, si autem adest & ex-
 16 primatur, eo libentius, & ita* stylus notorius curiae se
 habet, ut dicam infra.

QVINTAE QVAESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia omnia requirunt residentiam.
- 1 Secus de consuetudine.
- 3 Resignatio beneficiorum simplicium fit sine causa.
- 4 Resignatio admittitur ad vota resignantis.
- 5 Potest quis resignare, vt fiat monachus.
- 6 Resignans resignat in fauorem ob affectionem.
- 7 Resignans peccat si resignaturus est indignus.

Vinto quero quae causa requi-
 ratur in resignatione beneficio-
 rum simplicium non requiren-
 tium residentiam? Na quauis omnia
 beneficia de mundo requirant
 residentiam, cuiuscumq; generis
 & qualitas sint, vt scriptu reli-
 quit Inn. communiter receptus
 * in c. ex tue de cle. non resid. cu alijs allegatis a Gig. de
 * pel. q. 31. tñ ex recepta consuetudine totius orbis: sim-
 2 plicia non ardeat ad residentiam vt est* cōls opinio omniu
 * doct. vt p Io. Sel. de benef. p. 4. q. 1. Nauarr. in suo man.
 c. 25. n. 12. 1. vñ in his beneficijs q de consuetudine non
 M 2 requirunt

requirunt residentiam, quaeritur quae causa requiratur in resignatione ipsorum? Quicquid posset dici de iure, de stylo * & consuetudine recepta, nulla requiritur causa: nam coram summo Pontifice resignatio simpliciter recipitur etiam absque causa, ac etiam resignatio in fauorem alicuius, & dicitur in supplicatione, cum ex certis & rationalibus causis animum suum mouentibus intendat resignare, & sic ad vota resignatum admittuntur, Cassad. decil. 32. num. 9. in fi. super reg. cancell. & hic stylus pro lege scripta erit habendus. Quod etiam procedit si uellent fieri monachi, D. Thom. 2. 2. q. ult. Siluestr. in verb. religio 2. q. 8. vt etiam alias dixi.

Hodie autem de stylo nouissimo exprimitur in supplicatione causa, vt dicitur infra lib. 8. exponitur habens aliunde unde uiuere, quia uult ingredi religionem matrimonium contrahere, & sic de similibus.

Ex parte uero resignantis causa solet esse affectio, vt tradit Rebuff. in prax. tit. de resignat. expr. Redoan. de simon. d. c. 13. num. 12. namque uolunt praeficere contanguineos & familiares ecclesijs, quibus ipsi praefuerunt: quo casu si conlanguinei uel familiares sunt indigni peccant, vt scribit Redoan. loco citato nu. 13. & dicemus infra late.

Et haec circa causas requisitas in resignationibus beneficiorum, quae sunt in Romana curia, de causis uero requisitis in resignationibus quae sunt coram ordinarijs in seq. q. particulariter dicitur.

SEXTAE QVAESTIONIS

S Y M M A R I V M.

- 1 Resignatio in fauorem non fit coram ordinarijs.
- 2 Proemium ostendit causam finalem.
- 3 Episcopus potest admittere renunciationem ob senectutem.
- 4 Senectus facit recedere a regulis iuris.
- 5 Septuagenarius dicitur senex.
- 6 Quinquagenarius dicitur senex.
- 7 Senex quis dicitur remittitur arbitrio iudicis.
- 8 Aetas quae requiratur in coadiutoria.
- 9 Episcopus potest admittere renunciationem valetudinarij.
- 10 Valetudinarij multa sunt privilegia.
- 11 Valetudinarius est infirmus.
- 12 Valetudinarij qui dicantur, remittitur arbitrio iudicis.
- 13 Infirmus equiparatur mortuo.
- 14 Episcopus potest recipere renunciationem corpore impediti.
- 15 Coadiutor solet dari corpore impeditis.
- 16 Leprosi reijciuntur ab ecclesia & ab hominum commercio.
- 17 Leprosus remouetur ab administratione.
- 18 Leprosus priuatur beneficio curato reseruata pensione.
- 19 Scabies herculea lepra similatur.
- 20 Paralitici non possunt promoueri.
- 21 Paralitico datur coadiutor.
- 22 Paralitici qui sunt.
- 23 Apoplectici non possunt promoueri.
- 24 Apoplexia quae.
- 25 Morbum comitiales habentes non possunt administrare.
- 26 Morbus comitialis insanabilis iudicatur.

- 27 Lunatici non possunt promoti ministrare.
- 28 Morbus gallicus cum lepra similitudinem habet.
- 29 Vxor non tenetur habitare cum viro ratione contangionis.
- 30 Habentes manus tremulas non possunt promoueri.
- 31 De impedimento debet constare.
- 32 Impedimentum probandum.
- 33 Episcopus potest recipere renunciationem corpore uitiatu.
- 34 Corpore uitiatu non debent seruire in ecclesia.
- 35 Corporis deformitas malam animi mentem denotat.
- 36 Caecus non potest promoueri, & promotus non ministrat.
- 37 Caeco datur coadiutor.
- 38 Oculi inter membra computantur.
- 39 Beda fuit caecus.
- 40 Didymus Alexandrinus fuit caecus.
- 41 Ioan. Palestinus memoriae profundissima, cum esset caecus.
- 42 Marius de Curte laudatur.
- 43 Papa potest dispensare cu caeco praedicationis causa.
- 44 Robertus Scotus caecus factus Archiepiscopus, & Nuntius.
- 45 Caecus electus Papa suscinetur.
- 46 Claudus dicitur corpore uitiatu.
- 47 Corpore uitiatu est habens fractum pedem.
- 48 Manum mutilatam habens dicitur corpore uitiatu.
- 49 Manus articulatas habens dicitur corpore uitiatu.
- 50 Habens manus articulatas amittit executionem ordinis.
- 51 Vrens pede ligneo dicitur corpore uitiatu.
- 52 Gibosus est corpore uitiatu.
- 53 Diminutus qualibet parte corporis dicitur corpore uitiatu.
- 54 Corpore uitiatu non potest promoueri, & promotus ministrare.
- 55 Beneficium non datur laico.
- 56 Ecclesia debet seruire per optimos.
- 57 Episcopus potest recipere renunciationem crimine obnoxij.
- 58 Priuatio non fit, nisi ob graue crimen.
- 59 Homicida uent priuandus.
- 60 Simoniacus priuatur beneficio.
- 61 Adulteri priuantur beneficijs.
- 62 Adulteri puniuntur pena mortis.
- 63 Conubinarij priuantur post admonitionem.
- 64 Sustinens excommunicationem per annum priuatur.
- 65 Periurus priuatur beneficio.
- 66 Blasphemus priuatur beneficio.
- 67 Episcopus potest admittere renunciationem, quoties clericus est criminofus.
- 68 Censura quae fit.
- 69 Censura continet excommunicationem, suspensionem & interdictum.
- 70 Excommunicatio quid.
- 71 Excommunicatio maior priuat participatione sacramentorum.
- 72 Communio triplex.
- 73 Excommunicatio est maior pena quae fit in Ecclesia.
- 74 Excommunicatis interdicta est cu hominibus participatio.
- 75 Excommunicati ministrando efficiuntur irregulares.
- 76 Excommunicatus priuatur fructibus beneficij.
- 77 Beneficia non possunt conferri excommunicatis.
- 78 Collatio facta excommunicato est ipso iure nulla.
- 79 Collatio facta irregulari est nulla.
- 80 Excommunicati non possunt eligi.
- 81 Excommunicati non possunt presentari ad beneficia.

82 Suspendio

- 82 Suspendio quid sit.
- 83 Suspendi ministrando sunt irregulares.
- 84 Suspendis beneficia conferri nequeunt.
- 85 Interdictum quid.
- 86 Canonici non possunt seruire ecclesia cum est interdictum capitulum.
- 87 Canonici sunt de capitulo.
- 88 Canonici faciunt unum corpus cum episcopo.
- 89 Canonici sunt fratres episcopi.
- 90 Cardinales sunt fratres Papae.
- 91 Ordinarius potest recipere renunciationem illius qui non potest vel non debet ecclesia seruire.
- 92 Bannitus non potest beneficio seruire.
- 93 Bannitus potest priuari beneficio.
- 94 Demoniaci non possunt promoueri.
- 95 Demoniacus promotus non potest ministrare.
- 96 Demonia cur uexent corpora humana.
- 97 Mutus non potest ministrare.
- 98 Irregulares non possunt ministrare.
- 99 Irregulares sunt inhabiles ad beneficia.
- 100 Irregulares possunt cogi ad obtinendam dispensationem.
- 101 Clerici prohibentur seruire ecclesiae ratione scandali.
- 102 Irregularitas inducitur ex scandalo.
- 103 Clerici qui dant scandalum seruitio ecclesiae prohibentur seruire.
- 104 Illiteratis curatis datur coadiutor.
- 105 Laborantes morbo caduco non possunt promoueri, & promoti non possunt ministrare.
- 106 Collatio facta habenti morbum caducum est nulla.
- 107 Morbus caducus non inducit inhabilitatem ipso iure quo ad beneficia simplicia.
- 108 Ordinarij possunt recipere renunciationem illorum qui obtinent plura beneficia.
- 109 Clericus uro debet esse contentus beneficio.
- 110 Duae ecclesiae curatae non possunt teneri.
- 111 Abbatie duae non possunt teneri.
- 112 Duo prioratus sunt incompatibiles.
- 113 Duo decanatus uel archidiaconatus sunt incompatibiles.
- 114 Duo beneficia requirentia residetia non possunt teneri.
- 115 Duo beneficia simplicia sunt incompatibilia, si unum sufficit ad sustentationem.
- 116 Pluritas prohibetur de iure communi etiam in beneficijs non requirentibus residentiam.
- 117 Beneficarij debent orare Deum pro populo.
- 118 Tenens plura beneficia peccat mortaliter, & nisi seq.
- 119 De stylo tenentur plura beneficia.
- 120 Consuetudo rationabilis non excusat.
- 121 Consuetudo excusat a pena temporali, non autem aeterna.
- 122 Consuetudo est obseruanda contra communi opinionem.
- 123 Consuetudo immemorabilis irrationabilis non excusat.
- 124 Consuetudo irrationabilis immemorabilis non est obseruanda.
- 125 Potest quis tenere plura beneficia cum dispensatione.
- 126 Beneficia sunt ordinata de iure positiuo.
- 127 Papa potest dispensare in his quae sunt iuris positiuum etiam sine causa.
- 128 Papa in beneficijs libus habet plenissimam potestatem.
- 129 Dispensatus non est tunc, si dispensatio est sine causa.
- 130 Causa praesumitur in dispensatione.
- 131 Quod dicitur beneficium sufficiens.
- 132 Iudicis arbitrio remittitur quod beneficium dicitur sufficiens.
- 133 Iudicis arbitrio relinquuntur quae non sunt definita a iure.

- 134 Iudicis arbitrio relinquuntur quod dicitur tenue beneficium.
- 135 Iudicis arbitrio relinquuntur quae alimenta debentur clerico.
- 136 Iudicis arbitrio relinquuntur qui dicitur pauper, & qui diues.
- 137 Iudicis arbitrio relinquuntur qui dicitur inops.
- 138 Iudicis arbitrio relinquuntur quae dicitur honesta persona.
- 139 Iudicis arbitrio relinquuntur qui dicitur miserabilis.
- 140 Iudicis arbitrio relinquuntur, qui dicitur nobilis.
- 141 Iudicis arbitrio relinquuntur, quae dicitur persona grauis.
- 142 Iudicis arbitrio relinquuntur quae dicitur vulgaris persona.
- 143 Iudicis arbitrio relinquuntur quae dicantur ecclesiae pauperes.
- 144 Iudicis arbitrio relinquuntur quae dicitur causa magna.
- 145 Iudicis arbitrio relinquuntur quae dicitur grauis iniuria.
- 146 Quod dicitur sufficiens beneficium circa omnes personarum.
- 147 Non dicitur beneficium sufficiens, si beneficiatus non potest tenere equum.
- 148 Quod dicitur paruum ratione alterius.
- 149 Alimenta constituenda sunt secundum qualitatem personarum.
- 150 Ecclesia Dei eget uiris literatis.
- 151 Nobilitas debet praefationibus, uel uestibus indui.
- 152 Consuetudo patriae spectanda.
- 153 Regio spectanda.
- 154 Beneficiatus potest uiuere de fructibus beneficij, & bona patrimonialia conseruare.
- 155 Cap. 2. sess. 2. de refor. Conc. Trid. declaratur.
- 156 30. uel 40. scuta red. sufficiunt, ut quis possit ordinari ad titulum patrimonij.
- 157 Ordinarij possunt renunciationem illorum qui aliud beneficium consequuntur, recipere.
- 158 Per affectum incompatibilis uacat primum.
- 159 Causa necessitatis plura permittuntur.
- 160 Magis succurritur facienti actum ex necessitate.
- 161 Ex necessitate forma adimpletur in aequipollenti.
- 162 Prohibita alienatione, non uidetur prohibita necessaria.
- 163 Ordinarij possunt recipere renunciationem illorum qui uolunt ingredi religionem, aut contrahere matrimonium.
- 164 Per ingressum religionis uacat beneficium.
- 165 Per contractum matrimonij uacat beneficium.
- 166 Ordinarius potest conferre contracto matrimonio per beneficiarium.
- 167 Beneficium ingressi religionem non dicitur uacare nisi si elapso anno.
- 168 Ordinarius potest recipere renunciationem ex sex causis relatis in c. nisi de renunc.
- 169 Ordinarius potest recipere renunciationem illorum qui non debent aut non possunt residere.
- 170 Inimicitia est iusta causa non morandi in aliquo loco.
- 171 Inimicitia capitalis quae remittitur arbitrio iudicis.
- 172 Coniecturae inimicitiae grauis.
- 173 Ordinarij non possunt admittere renunciationem illorum qui non habent unde uiuere, si sunt in sacris.
- 174 Beneficium ad quod quis ordinatus est non potest renunciari.
- 175 Renunciatio facta absque mentione, quod beneficiatus

ni 3 erat

- erat ad illud beneficium ordinatus, est nulla.
- 176 Constitutio Pij V. 58. in quo casu comprehendat renunciantes in curia.
- 177 Sacris mancipari non debent questum sordidum exercere.
- 178 Constitutus in minoribus ordinibus potest renuciare etiam si non habeat aliunde quo viuatur.
- 179 Ordines secundum canonistas sunt nouem.
- 180 Ordines secundum theologos sunt septem.
- 181 Quare dicantur ordines sacri tres.
- 182 Ordinarij possunt admittere renunciationem ingressi religionem, absque quo uideant an ei superstit ut viuatur.
- 183 Dicitio nisi est limitatiua.
- 184 Habentes ordines sacros non possunt contrahere matrimonium.
- 185 Exceptio sit de regula.
- 186 Exceptio firmat regulam in casibus non exceptuatis.
- 187 Allegans exceptionem debet illam probare.
- 188 Ordinarij admittentes renunciationes non debent conferre suis, aut resignantium consanguineis & familiaribus.
- 189 Renunciatio in fauorem non potest fieri coram ordinarijs.
- 190 Quod prohibetur directe prohibetur indirecte.
- 191 Quod prohibetur immediate, prohibetur mediate.
- 192 Trebellianica non detrahitur de relicto pia causa.
- 193 Beneficia non debent dari per successionem.
- 194 Casus omittis relinquatur dispositioni iuris communis.
- 195 Familiares qui sint.
- 196 Commensales qui sint.
- 197 Ordinarij conferentes beneficia resignata coram ipsis consanguineis vel familiaribus suspenduntur.
- 198 Suspensi non possunt se ingerere beneficijs.
- 199 Ordinarij contrafaciens constitutioni Pij V. excommunicantur.
- 200 Contemptus est peccatum mortale.
- 201 Excommunicatio potest ferri rone peccati mortalis.
- 202 Episcopus contrafaciens suspensioni ab ingressu ecclesie, sit irregularis.
- 203 Suspendus contrafaciens sit irregularis.
- 204 Celebrare qui dicatur in contemptum clauum.
- 205 Ignoranter contrafaciens suspensioni non est excommunicatus.
- 206 Ignorantia excludit contemptum.
- 207 Contemnere quid.
- 208 Ratione contemptus quid efficitur delictum.
- 209 Scientia includit dolum.
- 210 Capitulum interdicitur.
- 211 Si contraveniatur interdicto, persona particulares sunt irregulares.
- 212 Interdictum equiparatur suspensioni.
- 213 Ordinarij suspensi ob constitutionem 58. Pij V. debent absolui a Papa.
- 214 Absoluentes alios extra iurisdictionem sunt excommunicati.
- 215 In mortis articulo nulla est reseruatio.
- 216 In claris non est opus coniecturis.
- 217 Suspendus a Pontificalibus potest administrare iurisdictionalia.
- 218 In penalibus sit stricta interpretatio.
- 219 Quis que debet puniri in eo quo deliquit.
- 220 Decretum irritans ligat ignorantes.
- 221 In decreto irritanti respectu pena non ligatur ignorantes.
- 222 Publicatio facta Romae sufficit, ut constitutio liget extra curiam.
- 223 Pena constitutionis Pij V. 58. non ligat ordinarios re-

- cipientes resignationes absque causa.
- 224 Verba referuntur ad proxime dicta.
- 225 Resignatio facta coram ordinario propter causas relictas in constitutione Pij V. 58. est nulla.
- 226 Decretum irritans inducit formam.
- 227 Forma ad vnguem est obseruanda.
- 228 Actus est nullus non seruata forma.
- 229 Facta contra decretum irritans habetur pro infecto.
- 230 Decretum irritans ligat ignorantes respectu nullitate actus.
- 231 Ordinarij an possint admittere permutationes beneficiorum.
- 232 Sedes Apostolica nunquam moritur.

Exto principaliter, quare quae causa requiratur in renunciationibus beneficiorum, quae sunt extra Romanam curiam, scilicet coram ordinarijs locorum? De iure communi coram ordinarijs resignatio in fauorem non potest fieri, est communis & recepta omnium doctorum sententia, de qua dixi suo loco, sed tamen possunt renunciari beneficia simpliciter & haec simplex renunciatio ad hoc, ut possit fieri coram ordinarijs, requirit causam, causa autem exprimitur in constitutione Pij V. 58. incip. Quanta ecclesiae sub, datum Romae apud sanctum Petrum anno incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo octauo Cal. Aprilis Pontificatus anno 3. quae constitutio emanauit, ut obuietur fraudibus, ut colligitur ex proemio quod solet causam finalem ostendere, Corn. c. 31. nu. 4. vol. 2. Bursat. conf. 345. nu. 6. vol. 4. & ex constitutione eiusdem Pij V. 42. officium ann. 2. ubi hac ratione suspendit facultates ordinarij admittere resignationem beneficiorum usque quo fuerit data forma, quapropter inutile erit causas omnes expressas in dicta constitutione 58. Pij V. referre & examinare, idque ut melius, fiat, subiiciemus verba dictae constitutionis.

Ius Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Quanta ecclesiae Dei incommoda omni tempore attulerit, & nunc quotidie magis affert ministrorum in eam ingressu vitiosa, iam late perspiciant, & cum moerore expendant Praefules omnes & pastores, quando haec perniciosa ceterarum omnium maxima tam multas orbis ecclesias impie violant. Quia vero hoc malum cum in ceteris frequens, tum maxime in beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum dimissione admittitur, nemini molestum esse debet, quod perinde de reprimendis quosdam dianis fraudibus quae hac in re frequentiores internascuntur, certa aliqua ratione tandem in iuri officij nostri partes in prohibenda omnibus interim resignationum huiusmodi receptione paulo seuerius interposuerimus, omnesque beneficiorum interim resignandorum dispositiones quae fierent, in irritum reuocauerimus, ac etiam decreuerimus nullum per eas in illis ius neque titulum, vel coloratum in petitorio, quod in possessore ipsi prouideri tribuere, quin etiam eos ad illa deinceps obtinenda perpetuo inhabiles fore. Collato res vero alias in illorum dispositione et tanquam deuolutionis

uolutionis iure sese interponere non posse, sed de eis, ut vere vacantibus, siue per Romanos Pontifices siue alios collatorum eorum de superioribus, uti puenit esset, libere prouideri. Nunc autem intendentes institutum hoc nostrum, quo sanctuarii Domini cupimus illibatum auctore Domino persequi, ac simul quantum in nobis est cauere, ne resignationes ipsae de hinc pro cuiusque arbitrio, nullisque, vel certe leuibus causis passim, & temere admittantur, prohibitionem, & alia praedicta ac cetera omnia nostris super his litteris contenta eatenus relaxamus, ut post hac episcopi, & alii facultatem habentes eorum ditaxat resignationes recipere & admittere possint, qui aut senio cōfecti, aut valetudinarij, aut corpore ipediti, vel vitati, aut crimini obnoxij, censurati; ecclesiasticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent ecclesiae, vel beneficio inseruire, seu qui unum aliud vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud cōtingerit promoueri, religionem quoque ingressuri, vel matrimonij contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur, denique cum quis ex alijs causis acciderit, qui constitutione scilicet recordationis Innocentij Papae III. de dimittendis cathedralibus ecclesijs, edita continentur.

Qui etiam ob capitales inimicitias nequeat vel non audet in loco beneficij residere securi. Sed nec horum vllus sacro ordini mancipatus, nisi religionem ingressus, valeat vilo modo beneficium, vel officium ecclesiasticum resignare, nisi aliunde ei sit quo in vita possit commode sustentari. Ad haec beneficiorum, & officiorum permutationes admittere, quae canonicis sanctionibus, & apostolicis constitutionibus permittuntur. Cauent aut episcopi, & alij praedicti, itemque omnes electores, praesentatores, & patroni tam ecclesiastici, quam laici quicumque; sine, ne verbo quidem aut nutu vel signo futuri in huiusmodi beneficijs, & officijs successores, ab ipsis resignantibus, aut alijs eorum significatione, vel hortatu designentur, aut de his assu mendis promissio inter eos, vel etiam intentio qualiscunque intercedat. Ceterum praecipimus, atque interdiciamus, ne ipsi episcopi, aut alij collatores de beneficijs, & officijs resignandis praedictis, aut suis, aut admittentium consanguineis, affinis, vel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatarum in extraneos collationum audeant prouidere, quod si secus, ac etiam quicquid praeter, vel contra formam praedictorum fuerit a quocunque temere attentatum, id totum ex nunc vires, & effectum decernimus non habere. Qui vero contrafecerint, ut in eo quo deliquerint puniantur, a beneficiorum, & officiorum collatione, necnon electione, praesentatione, confirmatione, & institutione, prout cuique cōpetierit, tādum suspēsi si remaneant, donec remissionem a Roma. Pont. meruerint obtinere, & qui talia beneficia seu officia receperint, eos praedictis penis volumus subiicere. Et nihilominus in eos, qui sic suspēsi conferre, eligere, praesentare, confirmare, vel instituire ausi fuerint, excoicationis quo ad personas, quo vero ad capitula, & cōuentus a diuini suspensionis sententia ipso facto promulgamus, quibus etiam nullus alius quam ipse Romanus Pōtīfex siue absolutiois, siue relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertire. Prohibitione & literis nostris praedictis nihilominus in ceteris omnibus perpetuo valituris. Non obstantibus quibuscunque; priuilegijs, indulgentijs, & literis apostolicis generalibus, & specialibus quibuscunque; episcopis, & alijs superioribus, ac inferioribus ecclesiasticis praelatis, necnon ecclesijs, monasterijs, & capitulis, conuen-

tibus, collegijs, & vniuersitatibus, eorumque, & alijs personis et Regia & Imperiali maiestate praeditis, sub quacunque verborum forma, & cōceptione cōcessis, per quae effectus praesentium impediri posset quocunque, vel differri, etiam si de eis ipsorumque totis tenoribus ad verbum, ac de proprijs nominibus eorū, necnon ecclesijs, monasterijs, locis, ordinibus, & dignitatibus, de quibus, necnon causis propter quas illa concessa sunt, specialem & expressam praesentibus fieri oporteret mentionem. Ceterum iubemus eadem praesentes ad valvas basilicae Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Florae publicari, & earum exempla affigi. Volumusque eas sic publicatas omnes & singulos perinde afficere, & obligare, ac si illis ipsis fuissent singulariter intimatae, exemplis quoque praedictis etiam impressis, manuque Notarij publici, & sigillo praelati ecclesiastici, vel eius curiae obnignatis, eandem prorsus fidē adhiberi quae ipsis praesentibus si forent exhibite, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae relaxationis, praesentium, interdicti, decreti, promulgationis, iurisdictionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario cōtra ire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1568. Cal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno tertio.

Prima causa, ex qua ordinarij possunt admittere resignationem beneficiorum, est, quando beneficiatus volens resignare est senex, ut probatur in d. Conf. 58. Pij V. ibi, *Senio confecti*, & hanc causam approbat ius cōe, ut habetur in c. nisi cum pridem de renun. & ibi Hostien. sub nu. 13. Abb. num. 8. & cōiter doct. ut dixi supra, & est tex. in c. 1. eo. tit. & ibi etiam doct. & ratio est quia senectus facit recedere a regulis iuris, ut habetur in c. quoniam frequenter, ut lite contest. latissime in tract. de imper. in verb. Bartholomaeus per totum, Card. Paris. conf. 102. nu. 13. vol. 4. Grat. conf. 98. num. 2. lib. 1. Neuzan. conf. 51. n. 15. Orian. in l. 1. num. 133. ff. de offi. eius quibus accedunt ea, quae supra scripsi.

Dubium tamen est qui dicantur senes. Abb. in c. quoniam frequenter num. 18. ut lit. non contest. scriptum reliquit senem dici septuagenarium, Io. And. verò & gl. in c. 1. de celeb. missarum, Io. Anan. in rub. de delict. puero. col. 1. tenuerunt senem dici qui annu. 50. attigit vsque ad septuagesimum, Gramm. de cif. 34. num. 4. Coraf. in l. precibus num. 29. C. de imp. & alijs sublit. Vera tamen & communis doct. sententia est hoc remitti iudicis arbitrio, Barb. conf. 21. col. pen. lib. 2. & conf. 27. col. 3. lib. 3. & conf. 45. col. pen. lib. 4. cum alijs, ut per Menoch. de arbitr. iud. cas. 59. num. 3. qui iudex arbitratitur iuxta qualitatem personarum; & alias Rota censuit in materia coadiutoriae sufficere 60. annum cum infirmitate in vna Tolotane. die 28. Martij 1552. vel 70. Inne, teste Caput. decil. 168. & 170. lib. 1. in manuscrip. & in impressa decil. 311. num. 1.

Secunda est causa ex qua ordinarij possunt admittere resignationem beneficiorum, si volens resignare est infirmus, ut dicitur in dicta Constit. 58. Pij Quinti ibi, *aut valetudinarij*, concordat text. iuris communis loquens in cessione episcopatus in capitulo nisi cum pridem, ibi. *Alia vero causa est corporis debilitas*, & c. & ibi glo. in verbo impotens, Ho-

10 stien.num.13. Abb. numer.9. &* communiter doct. Card. Alex. in ca. hoc nequaquam num. 2.7. q. 1. & ratio est quia multa sunt privilegia istorum, vt Iaso. in l. age. num. 2. C. de tranfact. Paris. conf. 102. nu. 13. vol. 4. Neuz. conf. 51. num. 15. Gig. de resid. episc. c. 17. n. 12. in fin.

11 Dubium tamen est qui dicantur valetudinarii. Inno. tenuit valetudinarium esse qui propter f corporis debilitatem est infirmus, & laborat aliqua febre acuta Io. And. dicebat valetudinarios esse infirmos simpliciter, vt per Abb. in c. quoniam frequenter num. 19. vt lit. contelt.

12 Vera tamen & communis doct. sententia est hoc relinquere arbitrio iudicis, Bal. in auth. sed si quis ab alio no nu. 13. C. de testib. Lucas de Penn. in l. vnica col. 2. C. de mend. valet. lib. 11. Socin. Senior conf. 244. vol. 4. lib. 2. Menoch. de arbitrio iudicis ca. 60. nu. 5. Marfil. in l. quaestiois modum nu. 19. ff. de quaest. Alfonsi. Hoied. in tract. de incom. benef. part. prima. capitul. 17. num. 16. Moder. Floren. in tract. de fortuit. ca. 2. p. questio. 6. nu. 5. Prudens ergo ordinarius coniecturam sumet, quod beneficiatus aliquo malo corporis habitu & affectu male valet, & saepe aut semper aegrotat, Gemin. in c. 1. de cleri. aegrotan. adeo quod no possit muneris sibi iniuncto satisfacere, Mar. Socin. Senior in dict. ca. quoniam frequenter col. 4. vers. tertio cum haec comparetur mortuo, Coar. lib. 3. variat. resolutio. c. 13. n. 18. Moderni Floren. in tractat. mor. omn. solui. p. 1. nu. 182.

13 Tertia causa ob quam licitum est ordinarijs recipere resignationem beneficiorum, quando beneficia sunt est corpore impeditus, vt patet in dict. contli. 58. Pii V. ibi, aut corpore impediti, & c. ad quod facit text. loquens de episcopo in dict. c. nisi cum pridem de renunc. & ibi doct. omnes post Hostien. Inn. & Abb. c. 1. eod. tit. & ratio est quia tunc non potest satisfacere oneri iniuncto, & ideo his solet dari coadiutor ca. ex parte de cler. aegrot. cum ibi notat. per Io. Andr. & Abb. Oldrad. conf. 44. Redoan. de fimo. p. 2. c. 13. nu. 27.

14 Exemplum primum erit quando aliquis est impeditus corpore propter lepra, nam laborantes hoc morbo non solum ab ecclesia, sed ab hominum coetu excluduntur Leuit. c. 13. r. 14. 22. Nam. 12. Deuteron. c. 24. Diuus Thom. 4. sentent. dist. 9. art. 8. & si promotus a lepra inuadatur test remouendus ab administratione. c. tua nos de clerico aegrotan. Specul. in titu. de dispens. §. iuxta vers. item percussor, Ang. in c. hinc etenim dist. 49. Tabien. verbo corpore, Alberi. in verbo lepro. Diu. Tho. 3. q. 82. art. vlt. & si est confectus ecclesiam parochialem, interdicens ei erit per vicarium, vel erit priuandus reueruata rei portione fructuum pro victu, Rosell. in verbo leprosus, Maiol. de irregular. lib. 2. ca. 18. col. 2. & 3.

15 Secundum exemplum erit in illo scabie genere quod dicitur phyfici dicunt, & alio vocabulo scabies herculea nominatur, haec enim lepra affinis est, nam ex a tra bile, sicut & lepra, originem ducit, Hieronym. Gabu. de morb. comit. lib. 2. Maiol. dict. lib. 2. c. 18. colu. vlt. & haec quoque impedit executionem ordinis, Di. Tho. 4. sent. 9. dist. artic. 4.

16 Tertium exemplum erit in paralyticis, qui non possunt promoueri, nec promoti ministrant, ca. vlt. & ibi doct. de cleri. aegrotan. D. Thom. 3. p. q. 82. art. vlt. Tabien. in verbo corpore, & est communis opin. teste Maiol. d. lib. 2. c. 24. vbi dicit hanc esse iustam causam dandi coadiutorem si quae deducitur ex nomine quia

22 paralytici sunt quorum membra corporea ita disto uuntur, vt illorum vsu careant, D. Thom. d. quaest. 82. art. vlt.

23 Quartum exemplum ferit in apoplecticis, qui ob id impedimentum non possunt promoueri, neque promoti ministrare, Maiol. d. lib. 2. de irregular. c. 24. sub nu. 2. col. 1. namque per apoplefiam ita membra corripuntur, vt vel inutilia reddantur vel mors subsequatur, prout de Constantino Imperat. tradit Cassiad. hist. tripar. lib. 5. cap. 50. & de Stephano II. Platina in eius vita.

24 Quintum exemplum erit in habentibus morbum comitalem, hi enim non possunt administrare, vt dicitur in c. 13. II. Concilij Toletan. c. communiter, vbi Archid. 3. dist. Maiol. de irreg. lib. 2. c. 16. col. 3. namque huius morbi tanta est capitis & membrorum contra ctio, vt in sanabilis morbus iudicetur, vt late explicat Gabutijs de comit. morb. & videntibus timorem infert. Plin. lib. 10. c. 23.

25 Sextum exemplum erit in lunaticis, qui i promoti non possunt administrare, vt late tradit Maiol. de irregulari. lib. 2. c. 15.

26 Septimum exemplum in habentibus morbum gallicum, cum hic morbus magnam tunc lepra similitudinem habeat, vt tradit Bart. Spina in opusculis suis in q. matrimonialibus, & hoc intelligi in eo morbo gallico qui habet ulcera per corpus diffusa, & ostendit extrinsecam deformitatem vt late explicat Maiol. de irreg. lib. 2. c. 19. & id erit ratione contagionis, ob quam causam mulier non tenetur reddere debitum viro & cu eo habitare, D. Thom. 4. sent. dist. 36. art. 1. Archiepi. Floren. 3. part. tit. 1. c. 2. 1. Tabien. in verb. matrimoniu. 3. num. 6. ita quoque non poterit ministrare, ne alios inficiat.

27 Octauum quando beneficiatus habet manus tremulas, habet chiram, namque hi non possunt promoueri, neque promoti administrare, Maiol. de irregulari. 2. c. 21. & 24. in fin. Intellige tñ, si illa podagra vel chiragra est continua, vel adeo frequens, vt non possit beneficiatus satisfacere oneri iniuncto, vt quia beneficiatus habet curam animarum, vel requirit residetiam. Et tandem ex omnibus alijs impedimentis ppteruis corporis in quibus militat eadem ratio, idem dicendum erit, illud ff. ad leg. Aquil. Bonum autem erit vt debeat de huiusmodi impedimento constare prius penes acta per testes iuxta ea quae scribunt Io. Andr. in c. 1. de dolo & contumac. Corne. conf. 56. col. 1. lib. 1. Card. Paris. conf. 67. num. 90. vol. 3. qui dicitur dicentem impedimentum fessetale, vt non possit beneficia tus praestare id ad quod tenetur debere probare iux. tradita per Crauet. conf. 151. num. 22. & conf. 170. n. 6. Deci. conf. 454. nu. 6. & conf. 552. nu. 7. Gozad. c. 6. 38. num. 11. Socin. Jun. conf. 76. num. 79. lib. 1. aut alias prout ordinario videbitur impedimentum esse sufficiens, Gemin. in c. 1. de dol. & contumac. lib. 7. Guido Papae q. 64. Curt. Seni. in l. admonendi nume. 280. ff. de iur. iur.

28 Quarta ca ex qua ordinarij possunt recipere resignationem beneficiorum, quando beneficiatus est f corpore vitiatu, vt probatur in d. conslitut. Pij V. 58. ibi, vel vitiatu, & c. namque lege diuina cautum est ne in ecclesia seruiant corpore vitiatu & deformati, vt habetur Leuitic. c. 21. vbi haec habentur verba. Homo de se mine tuo per familias quibus fuerit maculas non offerat panes Deo suo, nec accedat ad ministerium eius, si cecus fuerit, si claudus, si uel paruo, vel graui, vel tor to naso, si fracto pede, si manu, si gibbus, et lippus, si albuginem

52 buginem habens in oculo, si ingens scabiem, si impetiginem in corpore, vel berniosus. quae verba explicantur à Gregorio in suo pastorali, & habetur in cahinc etenim dist. 49. & recte quidem ac magna ratione fuisse constitutum tradit Menoch. de arbit. iud. ca. 226. in princ. vel quia aliquando hi diuini ministerijs tractandis impotentes sunt, vel quia corporis deformitas malam animi metem & deformitatem declarat Abb. in c. quia diuersitate 1. notab. de conce. praeben. sicuti de Therfite traditur apud Homer. li. 2. Iliados, & hoc infinitis auctoritatibus comprobatur Tiraq. de legibus conuul. l. 2. num. 47. 48. & 49. Petrus Plaxali. 1. delic. c. 25. nu. 4. Coras. in tract. de benef. p. 3. c. 6. Hieronymus Maggus l. 4. Miscellan. c. 4. Afferemus aliqua exē pla. quae conclusioni nostrae congrunt.

35 Primum erit exemplum in caeco ex utroque oculo, qui dicitur corpore vitiatu, & propterea hic defectus impedit non solum vt quis non promouetur, sed etiam vt promotus non ministret, cum amittat executionem propter impossibilitatem, D. Tho. 3. q. 82. art. vlt. ad fi. & satis probatur in cahinc etenim. §. ce cus dist. 49. cum ibi not. & haec est iusta ca dandi coadiutorem, Rosell. in verbo vitiatu, oculi enim i inter membra computantur, gl. in c. singula dist. 86.

36 Non omittam multos reperiri teocos doctissimos viros, nam Beda fuit concionator excellentissimus, idemque doctissimus sacrae scripturae interpres (sicut caecus) vt tradit Nauchera. anno Domini 700. Didymus tetiam Alexandrinus fuit caecus, & sciebat vetus & nouum testamentum, Cassiad. tripar. hist. lib. 8. ca. 8. Hieronym. in catalogo scriptorum ecclesiast. Io. Pa lestinus fuit quoque caecus, & referebat omnia verba sacrae scripturae ac si ex libro ipso legeret, Eusebi. histor. li. 8. c. 22. Nunc etiam in urbe adest R. P. D. Marius de Curte Neapolit. concionator disertissimus ac omnium scientiarum & virtutum genere praeditus (quamuis caecus) & alij etiam adfunt. Prædicationis igitur causa poterit Papa dispensare cu caeco vt possit promoueri ad sacerdotium, & vt episcopus fiat, vt scribit Maiol. de irreg. lib. 1. ca. 20. col. 3. nam et si sacramentis & sacrificiis incumbere non possit oculorum defectu, confessiones tamen, & praedicatione exercebit ac iurisdictionalia, quod euenit Robertofco to caeco à puerili etate, qui Parisijs theologiam ita dicit, vt Romae fuerit creatus sacerdos ac Archiepiscopus Armacan. in Hibernia, & postea legatione p Iulio III. perfunctus est: auctores sunt Sunus an. Domini 1551. Maiol. loco citato col. 3. Hinc est quod si caecus sit electus Papa sustinetur, Anton. de Butt. in c. licet de electio. Iacobac. de conc. lib. 3. art. 1.

43 Secundum exemplum est in claudo, qui dicitur f corpore vitiatu, Tabien. in verb. corpore, Maiol. de irreg. lib. 1. ca. 18. vbi late.

44 Tertium exemplum est in eo qui habet fractu pedem cum magna deformitate, Archid. in c. hinc etenim. col. 2. dist. 49. Spec. in tit. de dispens. §. iuxta.

45 Quartum exemplum erit in habente manum mutilam, vt dicatur corpore vitiatu, vt habetur in c. penul. & ibi doct. de corpore viti. vel articulat. manus ad vtendum inefficaces, namque hi impossibile est vt administrant, D. Thom. 4. dist. 25. & ideo famittunt executionem ordinum, D. Thom. 3. q. 82. art. vlt. ad tertium.

51 Quintum exemplum est in crure penitus abscisso, aut ita contracto, vt ligneo pede sit opus Rosella. in verb. vitiatu. Tabien. in verb. corpore, Siluest. in eodem verbo.

52 Sextum in gibbosis: nam tñ sunt etiam corpore vitiatu, Albe. in verb. vitiatu, Archiepiscop. Floren. 3. u. 29. c. 5. Rosell. in verb. vitiatu.

53 Et tandem i diminuti qualibet parte corporis nota bili, vt per Maiol. li. 1. c. 14. & col. 1. c. 21. loquitur de turpitudine faciei, & c. 22. de defectibus nasi, & ca. 24. de defectu dentium, & ca. 25. de defectibus auricular, & c. 26. de linguae defectibus. Iudex enim iudicabit secundum qualitates personarum, & loci, vt per Archid. dist. 55. in prin. Abb. in c. 2. de cler. coniug.

54 Et ratio istorum est, quia f corpore vitiatu cu non possint promoueri, & promoti non possint ministrare, vt habetur in tit. de corpor. vitia. Couar. in clem. si furiosus p. 1. nu. 5. de homic. non poterunt per conseques habere beneficium, quod datur promotu, & no laico Dec. in ca. cum adeo nu. 3. de relect. Ber. in c. u. litteris nu. 72. eo. tit. ergo superueniente hac deformitate habenti beneficium admittenda erit cessio ad remouendum aliorum scandalum, & vt Dei ecclesiae p optimos seruiatur, hanc esse rationem huius constitutionis in hac parte dicit Paul. Fulc. in tract. de visitat. lib. 2. c. 28. nu. 15.

57 Quinta causa, ex qua ordinarij possunt admittere resignationem beneficiorum, est, si beneficiatus est f erimine obnoxius, vt patet in dicta constitutione §. 8. Pij V. ibi, crimine obnoxius, & c. Concordat te. loquens in renunciatione episcopatus in d. c. nisi cum pridem, §. propter conscientiam, de renunc. & ibi tradunt gl. Abb. nu. 3. & communiter doct. Card. Ale. in ca. hoc nequaquam num. 2. 7. q. 1. cum alijs adductis supra, dum locutus sum de renunciatione episcopatus, & ratio huius constitutionis in hac parte erit, quia qui crimina commiserunt, facilius ad renuncianda beneficia admittuntur, cu ad eoru priuatione iura coeueniat, hac rationem assignare videtur Fulc. de visitat. lib. 2. c. 28. num. 25.

58 Et hoc poterit exemplificari in casibus in quibus ob crimen commissum clericus veniret priuandus, arg. not. in d. c. nisi, cum priuatio non sit nisi fob graue crimen secundum communem opinionem, de qua attestatur Clar. lib. 5. receptar. sentent. §. vlt. q. 74. & plures casus congerit Calic. in margar. filic. fol. 120. & leq. re-latus à Claro loco citato. q. 73. in princ.

59 Primum exemplum erit in homicida qui amittit beneficium, & venit priuandus, vt est communis opinio teste Anan. in c. inquisitionis nu. 3. vbi Felyn. n. 2. de accusat. Alcia. in c. cum non ab homine, nu. 16. de iudic. Nauarr. in manual. c. 27. nu. 239. & habetur in 50. dist. & in c. 7. sess. 24. de reforma. Conc. Trident. Secundum exemplum ponit Fulc. dict. c. 28. num. 25. in simoniacis, qui ob graue crimen commissum priuantur beneficijs, vt habetur in extrauag. Paul. ij. cum detestabile, & in constitutione Pij V. incipien. cum primum, anno primo, Cass. decl. 1. n. 2. de simon. & decif. 5. de constit. Card. Paris. conf. 29. vol. 4. Sarr. trien. q. 12.

61 Tertium exemplum secundum Fulc. loco citato est fin adulteris, qui priuantur beneficijs, c. si quis clericus dist. 81. glo. in c. lator. 2. q. 7. Dia. in praxi criminali canonica c. 79. Duen. reg. 110. lim. 2. hi enim secudu legem canonicam puniuntur pana mortis, Exod. c. 20. Deutero. cap. 22. quod hodie est innouatum p consti. S. D. N. Sixti V. 47. incip. ad compescendam, anno 2.

63 Quartum exemplum ponit Fulcus fin concubinarijs, hi enim si post admonitionem no recipiant priuantur, vt colligitur ex consti. Leonis X. incipien. sup

næ edita in Conc. Lateran. & tradit late Bermo. in cõmentã ad ipsam constitutionem, & probatur in cap. 6. fess. 2. r. de reformat. Conc. Triden.

63 Quintum exemplum addo. in clerico sustinente excommunicationem per annum, namque priuatur beneficio, communis opinio teste Fely. in c. 1. num. 8. de iudic. Clar. q. 73. vers. item clericus, de quo est tex. optimus in c. 3. fess. 2. 5. de reform.

64 Sextum exemplum in clerico per iuriõ qui potest priuari beneficio, communis opinio teste Fely. in c. ex parte el. 1. nu. 1. & seq. de rescript. Dec. in c. cum nõ ab homine post. nu. 5. de iudicis, magis* communis opinio teste Gomef. in Sitem si quis, num. 28. de actio. Clar. in lib. 5. receptar. sentent. S. per iurium vers. item clericus.

65 Septimum exemplum in clerico blasphemõ qui ex hoc venit priuandus beneficijs, ca. si quis per capilum. 22. q. 1. Alex. conf. 72. col. 4. lib. 1. quod constitutio Leonis X. edita in Conc. Lateran. declarauit procedere tertia vice.

Alia exempla collige per Maiolum lib. 3. cap. 3. cõ sequent.

Sexta est causa ex qua potest ordinarius admittere resignationes beneficiorum, quoties beneficiati sunt censuris ecclesiasticis irretiti, vt dicit conslit. Pii. V. ibi. *censuris ecclesiasticis irretiti, & c.* quæ verba interpretantur a Paulo Fulc. de visitat. p. 2. c. 28. n. 14. ex quibus nequeunt, aut non debent beneficio seruire, namque censura ecclesiastica est spiritualis pœna, q̄ ecclesia propter inobedientiam infligit locis & vniuersitatibus ac singularibus personis interdicens sacramentalia, communiones, & alios actus spirituales, vt tradit Ioan. de Lignano de censur. ecclesiasticis in princ. & hæc censura diuiditur in excommunicationem, suspensionem, & interdictum, cap. quærenti de verb. signif. Card. Zabarel. in clem. 1. de sent. excõm. Nauar. in Manual. c. 27. nu. 1. Fulc. de visitat. li. 1. cap. 31. num. 3.

70 Excommunicatio est censura ecclesiastica a canone vel iudice ecclesiastico prolata priuans Christianũ legitimam communionem sacramentorum, & quandoq; hominum, ita diffinit Abb. in rubr. de sententia excõ. quam diffinitionem late defendi cum interpretaret. cap. 1. de iudic. intelligendo eam loqui de excommunicatione maiori, quæ participatione sacramentorũ, & hominum, vt est* communis opinio, teste Nauar. d. c. 27. in prin. nam communicatio triplex est, vt colligitur ex Diu. Thom. 2. 2. q. 22. art. 5. & in 4. sentent. dist. 18. q. 2. sanct. Augull. lib. de doctrina Christiana c. 2. Turrecremat. in c. si inimicus. 11. q. 3. art. 1. Siluestr. verbo excommunicatio 1. & ob id excommunicatio est

71 maior pœna quæ fit in ecclesia, vt est* communis opinio teste Ber. in c. si quis psbyterorum. n. 7. de reb. eccle. non alien. Clar. q. 76. in princ.

74 His enim cum interdicta sit cum hominibus participatio, vt habetur 1. 1. q. 3. & ibi doct. omnes, non poterunt ministrare in ecclesia, & sic seruire beneficijs ne efficiantur irregulares, vt late explicat Maiol. de irreg. lib. 3. c. 2. 1. & ob hanc causam priuatur fructibus beneficii ipso iure, vt est* cõmunis opin. teste Ripa in c. 1. nu. 27. de iudic. Clar. lib. 5. §. vlt. q. 73. ver. pariter ideo eis conferri beneficiũ non potest, c. postulatjs de cleric. excommunic. ministrat. & collatio facta est ipso iure nulla + communis* opinio teste Couarr. in c. alma mater p. 1. §. 7. n. 1. sicuti collatio facta irregulari, Din. in reg. 1. de reg. iuris in 6. Inno. in c. cum nostris de concef. præben. & de* communi, vt

per Couar. in reg. peccatum, secunda par. §. 8. nu. 6. de reg. iur. in 6. Nec excommunicati possunt eligi, 1 & si eligant nulla est electio ipso iure c. cõinter de elect. c. constitutus de appellat. de* communi attestatur Couarr. in dict. c. alma mater p. 1. c. 7. sub nu. 1. vers. primũ nec presentari ad beneficium glo. in c. vlt. per illũ tex. de elect. in 6. Lap. allegat. 8. Rocch. de Curt. ver. honorificum n. 19. tract. de iure patr. Lamb. in eod. tract. 1. p. 2. li. 6. q. princ. ar. 1. communis, vt per Card. in clem. n. 1. §. 1. q. 4. de religio. domib.

82 Suspendio est censura qua alicui personæ ecclesiastica prohibetur exercitium sui officij vel beneficii ecclesiastici in totum vel in partem, & in certum tps, vel in perpetuum, quo ad partem ob suã culpã, gl. & d. in clem. cupientes de pœ. Nauar. in manu. d. c. 27. n. 51.

83 Hi enim cum non possint seruire + ministrare, nam administrando sunt irregulares, Spec. in tit. de dispens. iuxta, Gemin. in c. is cui de sent. excõm. lib. 6. Feder. de Senis conf. 120. Ang. in verb. suspensio, Silue. in eod. verbo, sequitur quod facilius admittuntur ad cessionem quam alij, quandoquidem eis beneficia cõferri nequeunt, glo. in c. tanta de exc. præl. glo. in c. cõ bonæ de ætate & qualir. vbi Abb. col. 3.

85 Interdictum vero est diuinorum suspensio tam a cõmune quam passiuè, vt tradit Cald. * communiter receptus in tract. de interdict. n. 2. & potest poni exemplum si fuerit interdictum capitulum, nam canonici nõ poterunt exercere & seruire ecclesiæ, Nicol. Plo. in tract. de interdict. in princ. namque + canonici sunt de capitulo, vt patet in tit. de his quæ fin. a maio. pat. cap. vt tradit Card. Paris. conf. 31. n. 12. vol. 4. & ob id faciunt vnum corpus cum episcopo, Abb. in c. n. q. 89. uit per illum tex. de his quæ præla. & appellan. tur fratres episcopi sicut Cardinales fratres Papæ. c. 2. de off. lega. lib. 7. Fulc. de visit. lib. 1. c. 15. nu. 2.

Septima ponitur causa in dict. conslit. vt ordinarii possint recipere resignationes beneficiorum obtentorum per eos qui nequeunt, aut non debent ecclesiæ, aut beneficio seruire, vt dicitur in d. Consit. Pii V. ibi. *aut nequeunt, aut non debent ecclesiæ vel beneficio seruire, & c.* sic duo sunt capita, primum eorum qui non possunt, secundum eorum qui non debent. Primi capitis exempla plura possunt assignari, q̄ repetere non curabo, cum colligantur ex præcedentibus, quatuor autem alia subiiciam exempla, & primum erit in clerico bannito nam iste nequit beneficio seruire, Abb. & alii* omnes in c. cum non ab homine de iudicis, & in cap. 2. de arbitr. Rebuff. in prax. de mod. amittent. benef. nu. 57. & ideo potest priuari beneficio, vt iudicauit * parlamentum Tololanum teste Clar. q. 73. vers. pariter in fin. Secundum exemplũ erit in dæmoniaco, qui tperpetuo ab ordinum susceptione excluduntur, c. communiter, vbi gl. Archid. & alii* omnes, dist. 33. & habetur in Conc. Toletano 11. c. 13. Tabien. in verbo corpore, Siluestr. in cod. verb.

95 Agut. lib. de dogmat. eccle. c. 72. & promotus + susceptos ordines administrare non potest propter mentis alienationem, Diu. Thom. 3. q. 82. art. vlt. ad tertium, Maiol. de irreg. lib. 2. c. 17. col. 4. & hoc euenit ex demõnium fraude, quibus datum est quandoque a Deo potestas vexandi corpora humana, Iob. c. 1. & 2. Matth. 8. vbi Chrysof. propter vindictam furoris & iram Dei, ca. non solum 23. qu. 5. Tertullian. apolog. ca. 22. Diu. Thom. 2. sentent. dist. 7. & 8. Hi enim dæmoniaci cum non possint seruire ecclesiis, cum mens sit alienata, & ad furorem coacta, Matth. 8. Chrysof. de prouident. Dei c. 1. de facili admittent ad renunciãdũ.

Tertium

Tertium exemplum erit in eo qui effectus est minus, nã hi quoq; nõ possunt seruire scilicet nõ possint ad ministrare, D. T. 3. q. 82. art. vlt. ad tertium Tabien. in verb. corpore, cum alijs, vt per Maiol. de irreg. lib. 1. c. 26. per totum.

Quartum exemplum erit, vt nõ tantum verbo cõcludam, in omnibus irregularibus, nãque irregulares nequeunt ecclesiæ & beneficio seruire, vt omnibus notissimum est, & late explicat Burgal. in tract. de irreg. in princ. & alij doctõ. hanc materiam tractantes ideo irregulares inhabiles sunt ad beneficia, Capu. de cõf. 229. nume. 4. part. 2. Hi etiam irregulares possunt cogi ad obtinendam dispensationẽ, vt in casu, de quo per Maiol. tract. de irreg. li. 4. c. 16.

Nunc autem secundi capitis aliqua exempla subiiciam. Primum erit in clericis qui turpiter & scandalose viuunt, nam hi licet possint ecclesiæ seruire, tamen propter eorum scandalosam vitam seruire non debent mali exempli causa, prout dicitur in ca. 6. §. eos vero. fess. 2. 1. de refor. Conc. Trident. vbi etiam cautum est posse priuari beneficijs, si in eorum perseuerauerint, scilicet inuidiam, inducitur enim Ex scandalõ irregularitas. Host. & Abb. in c. cum de tua de corpo. viti. Maiol. de irreg. lib. 5. c. 13. & late de scandalõ locutus sum supra loquens de episcopo scandaloso.

Secundo potest exemplificari in clericis, qui & si non viuunt scandalose, tamẽ in ipso seruitio ecclesiæ, fact quod sunt obligati, dant scandalum, quales sunt luatici, D. Thom. 3. q. 82. art. vlt. ad tertium, patientes stomachi languorem, & sic vomitum, ut per Maiol. d. tract. de irreg. lib. 2. c. 26. illiterati, & imperiti ecclesiarum rectores, quibus etiam ex decret. Conc. Trident. c. 6. fess. 2. 1. de reform. sunt deputandi coadiutores, & dat rationem cõcilium illis verbis: *Quia sacris minus apti, sunt officijs, & c. & potius destruant quam edificent.*

Tertio potest exemplificari in habente morbũ caducum: nam huiusmodi morbus impedit promoueri ad ordines, & promotum suspendit, ca. communiter, 106 & ibi Arch. dist. 33. & ob id collatio ei facta est nulla ipso iure, Host. Io. And. Card. Abq. & Imol. col. 2. in c. cum inter canonicos de electio. Io. de Silu. in tract. de benefic. in 3. part. q. 5. col. vlt. quamuis Rota tenuerit die 4. & 9. Nouembri 1551. corã Veltano, in vna

* Tolet. Canonatus, præbendæ, & die 9. Decẽbris eiusdem anni, morbum caducum non inducere + inhabilitatem ipso iure quo ad beneficia simplicia, teste Capu. de cõf. 236. part. 2.

Octaua sublequitur causa in dict. conslit. 58. Pij V. ex qua possunt ordinarij recipere resignationem beneficiorum, quando beneficiatus vnũ aliud aut plura obtinuerit beneficia, vt dicitur ibi, *Seu qui vnũ aliud vel plura beneficia obtinuerit.* Namque vnus vnõ debet esse contentus beneficio, vt disponit Decretum Conc. Trident. c. 17. fess. 24. de reform. dicens *Cum Ecclesiasticus ordo peruertatur, quando vnus pluriũ officia occupat clericorum, sancte sacris canonibus cautum fuit, neminem oportere in duabus ecclesijs conferri verum & c. statuit, vt in posterum vnũ tantum beneficium Ecclesiasticum, singulis conferatur, quod quidem si ad vitam eius, cui confertur bene sit sustentandã non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo vtrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferri, & c.*

Ex quibus verbis notandum est, quod nõ solum quis non potest habere duas ecclesias curatas, vt dicitur in c. 4. eiusdem Conc. Trident. fess. 7. de reform. nã

* sunt inter se incompatibiles, ca. de multa, vbi* omnes de præben. c. ordinarij, de off. ord. lib. 6. c. cum singula de præben. eo. lib. 3. clem. gratiæ de rescrip. Card. Paris. in c. cum ecclesiæ, num. 1. de excep. sicut neque habere duas abbatias, sc. vnũ 2. 1. q. 1. ca. monachũ 20. q. 4. c. vlt. de religio. domi. vbi glo. Abb. num. 1. & sequi. & * communiter doct. teste Alfonso Hoied. in tract. de incompat. benefic. 1. part. c. 6. num. 4. aut duos prioratus, Io. Selu. in tract. benefic. q. 2. num. 53. & duos Decanatus vel Archidiaconatus, aut alias similes dignitates, c. sicut de excep. prælato. ca. quia non nulli de cleric. residen. Clemen. quia regulares, de suppl. præla. negli. Lapsus alleg. 116. num. 2. Feder. de Senis conf. 120. conf. 135. & conf. 155. Imol. in d. clem. gratiæ nu. 12.

* vbi* communiter doct. de rescrip. ac etiam duo beneficia simplicia residentiam requirentia, Inno. in ca. cũ iam dudum, & in c. sicut inordinate de præben. Abb. in c. extirpandæ §. qui uero num. 27. cum seq. num. 30. de præben. Gemin. in c. gratiæ nu. 8. de rescrip. in 6. communis* opinio, vt patet ex adductis per Alfonso Hoied. in tract. de incompat. benefic. 1. p. c. 17. num. 30. cum sequent.

Sed etiam colligitur ex hoc decreto conc. duo vel plura beneficia simplicia etiam residentiam non t requirentia, quorum vnũ est sufficiens ad congruã sustentationem, esse incompatibilia, vt ibi dicitur, *vt in posterum vnũ tantum beneficium, & c. quod quidem si ad vitam, & c.* & loquitur conc. etiam de Cardinalibus, quod etiam erat de iure communi, secundum quod pluralitas prohibetur etiam in beneficiis non requirentibus residentiam, glo. in c. gratiæ de rescrip. in 6. in specie Hostiens. in c. super inordinata de præben. loquitur Bened. Capr. in tract. reg. & fallen. reg. 90. nu. 138. Abb. in d. c. extirpandæ §. qui uero nu. 34. de præben. Siluestr. in verbo beneficia 4. numer. 2. Dominic. Sot. li. 3. de iust. & iur. q. 6. art. 3. conclus. 3. in casu. Nauar. in Apolog. de redit. q. 1. monit. 76. nu. me. 2. adeo quod hæc est* communis opinio, quãuis Innoc. relatus à Benedic. Capr. vbi supra nu. 76. tenuerit contrarium.

Ratio autem erit quæ ponitur in princ. dicti decreti Conc. Trident. c. 17. in fin. fess. 24. *Cum Ecclesiasticus ordo peruertatur, quando vnus pluriũ officia occupat clericorum, & c.* nam quando quis occupat plura beneficia etiam simplicia, quorum vnũ est sufficiens absq; dubio diminit diuinum cultum, quia possunt esse in præfatis beneficijs multi beneficiarij, + qui horas canonicas singulis diebus recitent, & preces Deo pro fidelibus offerant, quia beneficiarij sunt intercessores & legati populi ad Deum pro eius gratia impetranda & peccatorum venia, D. Thom. 3. par. q. 22. ar. 1. & 4. & q. 26. art. 1. late Nauar. in enchiridion de oratione c. 18. num. 1. & c. 21. num. 3. & in miscell. de oratione. misc. 34. num. 3. vers. 4. Hinc dicitur tex. in c. singula dist. 89. quod singula ecclesiastici iuris officia & ministeria singulis quibuscumque personis sigillatim dari debent, c. cum in singula de præbend. li. 6. vbi doct. * omnes, c. 1. dist. 89. Rebuff. in prax. tit. de dispens. ad plur. beneficia. nu. 3.

Quatuor alias huius decreti Cõc. Trid. rationes tradit, & late explicat Alfonso Hoied. in tract. de incompat. benefic. p. 1. c. 19. a nu. 2. vsque ad 6. quas referre, non curo, cum habeamus finalem scriptam in ipso decreto, alia vero quæ a dicto doctõ. referuntur sunt ad ornatum, & c.

Contrafaciens autem huic conclusioni communi elicita: tum a iure communi tum a Cõc. Trident. peccatior.

118 catimortifere, & viuit in ftatu damnationis, iuxta opi quam tenuit glos. in c. dudum el 2. de electio. in verb. retinere in finalibus verbis, quam glos. dicit celebr rimam & receptam ad hoc, Nauar. in 62. miscell. de oratio. num. 1. ver. cui addo, & Abb. n. 36. in dict. c. nullus sequitur hanc conclusionem Goffr. quem re fert, & sequitur Io. And. in c. quia nonnulli de cleric. non residen. Domin. Sot. lib. 10. de iust. & iur. q. 6. art. 3. Alfonso. Hoied. dict. tract. de incomp. benefic. part. c. 19. num. 1. namque facit contra ius diuinum & natu rale, vt tradit Abb. quem refert Domin. Sot. li. 1. de iust. & iur. q. 7. art. 3. prope finem. & licet communiter contrarium feruetur vt retineantur duo vel plura be neficia simplicia, etiam quod vnum sit ad victum suffi ciens, prout de communi attestatur Benedic. Capr. d. reg. 90. num. 96. Hoied. c. 19. num. 1. in fin. tamē hec communis obseruantia non excusabit retinentem plu ra beneficia simplicia, quorum vnum est sufficiens, a peccato mortali, vt post plura censuit Abb. in d. c. ex tirpanda §. qui vero num. 36. Bertachin. in verbo be neficiorum sufficiens, Hoied. d. c. 19. num. 8. & cō muniter doct.

Ratio, quia prefata consuetudo est contraria iuri naturali, rationi, & iuribus, Domin. Sotus dict. lib. 1. de iust. & iur. q. 7. art. 3. Io. de Ligna. in tract. de plural. be nefic. & alij in eo. tract. Ideo tāquam irrationabilis & nutritiua peccati non excusat Dec. in c. 2. num. 39. de probat. Card. Paris. conf. 27. num. 46. vol. 1. Ruin. conf. 154. num. 11. lib. 4. Socc. iun. conf. 98. lib. 3. Menoch. conf. 82.

120 Nam illud quod dicitur consuetudinem excusare à pœna, glos. in cap. cum venerabilis vbi Abb. & cō muniter doct. de consuetud. cum alijs vt per Iason. in l. de quibus num. 8. ff. de leg. procedit vt excuset à pœ nis temporalibus, nō autem ab æternis, & diuinis. Ro. conf. 466. Archiep. Floren. 2. pari. 3. partis. ti. 3. c. 1. Ab ba. in e. vlt. in fine de constit. & communiter doct. vt per Tiraq. in tract. pen. tempora. c. 42. num. 4. cum se quent. Et illud quod etiam dicitur consuetudinem esse obseruandam cōtra communem opinionem, Pa ris de Puteo in tract. de iudica. in verbo iudicare in cap. 13. in princ. num. 7. Grat. conf. 111. num. 51. lib. 2. *communis opin. teste Neuiz. in hl. nupli. 5. limita. 1. num. 64. vbi plures allegat, procedit in consuetudine rationabili, doct. communiter in c. vlt. de consue. nō autem in irrationabili Card. Paris. conf. 27. nume. 50. cum mul. sequent. vol. 1. idem Paris. in c. cum nobis, n. 9. de except. Ruin. conf. 116. num. 13. vol. 4. Et non so lum consuetudo simplex non excusaret retinentes di cta beneficia a peccato mortali, sed etiam cōsuetudo immemorabilis Hoied. d. c. 19. num. 9. quia consuetu do immemorabilis, quæ est irrationabilis, minime ex cusat a peccato, & ideo nō est obseruanda glos. in c. 1. per illum tex. de consuet. li. 6. vbi Franc. in princip. Card. in elem. in plerisq. in 3. no. de elect. Ruin. conf. 256. colum. penul. lib. 4. Car. Paris. conf. 27. num. 50. cum sequ. uol. 1.

121 Limita tamen nisi Summ. Pontifex dispensasset, nā hoc casu licite quis posset retinere plura beneficia simplicia, quorum vnum esset sufficiens, glo. in c. du dum el 2. de elect. In hoc. in c. cum ad monasterium, num. 3. de stat. Monach. Abb. in c. fraternitati de schif mat. Felin. in c. 1. in 4. fallen. de constit. vbi communi ter doct. Idem Felin. in c. ad audientiam colu. 2. nu. 4. de rescrip. quia beneficia sunt instituta & ordinata iu re positio, vt probatur in c. 1. iuncta glos. 13. quæ. 1. Abb. in c. constitutus nu. 3. de relig. domib. & in c. ex

tirpanda. §. qui vero nu. 2. de præb. Io. Sel. de bene. 7. par. q. 4. nu. 22. & 23. & hæc est communis opinio te ste Cardoi. Iacob. de Conc. libr. 4. artic. 4. Alf. Hoied. de incomp. benef. 1. par. in præfat. nu. 5. attestatur etiā hanc communem, & tamen Papa potest dispensare in his, quæ sunt iuris positiuæ, etiam sine causa, vt est cō munitis opinio, teste Curt. Junio. conf. 75. quæta refert & sequitur Ioann. Baptista Villal. tract. comm. opl. li. D. nu. 74. eo magis cum finis in beneficiali bus in quibus Papa habet plenissimam potestatem, Card. in clement. 1. in 10. not. vt lit. pend. & conf. 84. Felyn. in c. quæ in ecclesiis nu. 49. Dec. nu. 26. de conf. & hanc esse communem attestatur Bertrand. conf. 153. lib. 1. Em. Suarez. in thel. recep. sent. lit. B. n. 20. illamque dicit receptam. Rip. lib. 2. resp. c. 19. nu. 3. vide Pinel. de rescind. vend. 1. p. c. 2. num. 29. quā uis ille cum quo fuit dispensatum non sit tutus quo ad Deum si dispensatio fit sine causa, D. Tho. 1. 2. q. 97. Caie. in 1. 2. q. 66. ar. 5. Dom. Sot. li. 1. de iust. & iur. q. 7. ar. 3. communis opinio, teste Cou. lib. 4. de spons. 2. p. §. 6. nu. 8. Em. Suarez. d. thel. recep. sent. lit. D. n. 81. causa tamē si semper presumitur in dispensatione sum. Pontific. Fel. in capitul. quæ in ecclesiis, nume. 60. Dec. num. 29. de const. Ias. conf. 105. nu. 4. li. 1. Marfil. singul. 8. cum alijs, vt per Ferd. Loazes in tracta. de ma trimon. in 4. dub. c. 13.

Nunc autem ad intelligentiam dicti decreti Cōc. Trid. c. 17. sess. 24. de refor. & ad intelligentiam dictæ conf. Pij V. videndum est quod dicatur beneficiū ecclēsiasticum sufficiens, & quamuis Dom. Sot. quem refert Naua. in apologia libri de re ditib. ecclēsiast. q. 2. monit. 18. dicat non posse recte existimari quanto e geat beneficiarius pro sua honesta sustentatione, qd intelligendum est punctualiter, nam paulo plus vel mi nus potest iudicari, vt dicit egregie. D. Tho. 2. 2. q. 185 ar. 7. Io. Maio. in 4. sent. dist. 2. q. 1. & hoc esse explica tu difficile dicit Nauar. in Miscel. 62. de orat. in prin. ob rationes ab ipso allegatas, Caput. dec. 65. p. 1. dicit beneficium sufficiens debere dici, ex quo quis potest seipsum sustentare, & iura epalia perfoluere, monachis de præb. c. is cui de præb. in 6. vnde dicit fuisse iudica tum in vna Maior. benec. 12. Decemb. 1552. beneficiū 25. ducatorum computatis distributionibus quoti dianis non sufficiens, quia distributiones quoti dianæ non computantur in fructibus. Ego autem re solutiue procedendo dico veram, & receptam esse hanc opin. vt hoc relinquatur arbitrio iudicis, quam opinionem videtur firmare Naua. d. Misc. 62. de orat. n. 5. Alf. in tract. de incomp. benef. p. 1. c. 10. 22. Gem. re latus a Menoch. ca. 216. de arb. iudic. Rip. in c. ad au res n. 2. de rescr. Tiraq. in l. si vnquam ver. omnia. n. 31. C. de reuocan. donatio.

122 Nam iudicis arbitrio relinquuntur ea quæ nō sunt diffinita a iure, & certa sub regula comprehendendi nō possunt, l. 1. ff. de iur. delibe. Pappalia. post Bald. in l. 1. numero 45. ff. solut. matrim. Dec. in cap. sedes nume. 7. de rescr. & in casu pro debilitate in fi. de off. de leg. vbi dixi, & communiter doc. Ideo iudicis arbitrio re linquitur quod dicatur tenuerit, & quod magnum be neficium, vt pluribus quos citat, concludit Men. de ar bit. iud. d. ca. 216. Hinc quæ alimenta præstanda sint ordinato nō habenti vnde se alit relinquatur arbitrio iud. considerata qualitate personarum gl. Abb. in c. E piscopus de præb. Rip. lib. 1. respon. c. 14. nu. 7. Meno ch. de arbit. iud. ca. 169. nu. 14. ita qui dicatur pau per & qui diues relinquatur arbitrio iudicis, Bart. in l. si constante num. 14. Alex. num. 17. Ia. num. 144. &

concl.

communiter ff. sol. matrimo. Socc. Sen. conf. 121. num. 27. lib. 4. Ruin. conf. 55. nu. 45. lib. 1. cum alijs, vt per Cotar. lib. 2. var. resol. c. 6. nu. 8. communis teste Nicolao Anto. Grauatio Calabro in annotat. ad pra xim Vestrii lib. 4. c. 4. nu. 30. & qui sit inops remittit arbitrio iudicis, Afflic. decif. 179. ita quæ sit honesta persona, Deci. conf. 173. nu. 4. & qui sit miserabilis, et relinquatur arbitrio iudicis, Calcan. conf. 57. num. 12. Mantua in c. nonnulli nu. 12. de rescrip. Couarr. libro practica. quæ est. c. 6. nu. 3. communis teste Menoch. de arbitrio iudic. ca. 66. in princ. ita qui dicatur nobilis, Tiraquell. de nobilit. c. 10. n. 10. & quæ sit persona grauis Bald. in c. si pro debilitate in fin. de offi. deleg. Marlin. l. questionis modum si. de qua. nu. 40. sicuti quæ vulgaris persona dicitur, Marfil. in dict. l. q. n. 22. Menoch. de arbit. iudic. ca. 1. Ita quæ dicantur ecclē sia pauperes relinquatur arbitrio iudicis, Rebuff. in pra. benefic. tit. de vnion. nu. 39. Mantua in d. c. ad au res nu. 13. Menoch. de arbit. iudic. ca. 65. n. 8. ita quæ dicatur magna & parua causa relinquatur arbitrio iu dicis, Decius post alios in auth. propterea nu. 15. C. vnd. vit. & vx. & in ca. sedes n. 7. de rescrip. Orian. in c. quoniam conf. nu. 19. de probat. Abb. in c. 1. n. 7. de di lat. & cōmuniter, & quæ grauis iniuria, Iacobus Cuiatius in c. 1. qui. mod. feud. amitt. & sic de simili bus, vt licet colligere ex d. tract. de arbit. iud. Menoch. Prudens igitur index arbitratu considerata qua litate personarum circa nobilitatem, circa merita do ctrinae ac probitatis, ite ad qualitatem loci & tempo ris, vt tradit Nauar. dict. miscell. 62. nu. 5. & colligitur ex Anchar. c. 1. de præb. vbi Gemini. idem Gem. in c. sicut de suppl. prælat. neglig. nu. 7. Caput. dec. 65. par. 1. & hanc tradit normam Nauar. dict. Miscel. 62. nu. 7. Primo beneficium dicitur sufficiens simplici cle rico & sano, si valet, ad minus, vt sufficiat reditus ad alendum mediocriter se & vnum ministrum, & vnum coquum focarium, & ad conducendam habitationem sibi necessariam.

Secundo beneficium dicitur sufficiens nobili etiā inferioris gradus, & magistro theologie ac doctori iurium mediocri literaturæ, vt sufficiant reditus ad alendum se & duos ministros, & vnam equitaturam, & vnam coquum focarium, & ad conducendam habi tationem digniorem ea qua eget clericus. hinc dicit Compolltella. in c. cum adeo de rescrip. quod non di citur beneficium simplex sufficiens nobili, si non po test nutrire equum.

Tertio dicitur beneficium sufficiens nobili medio cris ordinis, puta filio vel fratri baronum vel viceco mitum, & c. vel magistro & doctori præcellenti, vt suf ficiant reditus ad alendum se, quatuor ministros vnum coquum, & vnam equitaturam, & ad conducen dam habitationem digniorem quā egent supradicti.

Quarto dicitur beneficium sufficiens nobili, puta filio vel fratri Ducis, Marchionis, vel Comitis, & c. vt fructus sufficiant ad alendum se, octo ministros, duas equitaturas, & vnum coquum, & habitationem splē didiorem prædictis.

Ex quibus primo colligitur quod habetur ratio p fons; nam illud quod respectu unius dicitur magnū respectu alterius dicitur paruum, vt licet colligere ex Cassad. decif. 2. de præben. tradit Menoch. dict. ca. 216. ita alimenta constituenda sunt secundum quali tatem persone, l. 1. §. mulier, & l. habitatio §. seruus ff. de ventr. in pōss. mittend. glo. in c. uobis, & ibi Bat. de iure patro. Paul. de Citad. in tractat. de iur. patro. in 6. par. q. 7. art. 4. Bald. in cad. aures de rescriptis, & cō

muniter doct.

Secundo colligitur habendam esse rationem litera turæ, quia ecclesia Dei eget viris literatis, vt habetur per doct. communiter in c. cum in cunctis de electio ne, & inter illos sunt gradus, vt tradit Inno. in dict. ca. cum in cunctis ad not. per doct. in l. cum quid ff. si cert. petat.

Tertio colligitur esse habendam rationem nobilitatis in terminis Abb. in c. cum adeo de rescrip. glo. in cap. conuerenti de cleri. non residen. And. Tiraque. de nobilit. cap. 20. num. 142. nam nobiles debent pre ferri nobilibus vestibus indui Alber. in l. 2. C. quæ res ven dic. non poss. Gerard. a Petr. lant. singu. 82. Tiraquell. dict. tract. de nobil. cap. 37. num. 10. per plura. Nobiles enim sunt maioribus beneficiis honestandi, ca. de multa de præben. Cassan. in catalogo glor. mund. in 8. par. considerat. 39. ver. hinc est.

Quarto colligitur esse habendam rationem habita tionis arg. l. legatus ff. de alimen. & cib. legat. & tandem omnium quibus beneficiarius eget pro victu & vesti tu ac habitatione iuxta tradita per Alex. conf. 178. co. vlt. lib. 5. Io. Anan. conf. 37.

Quinto etiam habenda est ratio, si persona benefi ciata augeatur dignitate; nam si augeatur persona, de bent alimenta quoque augeri, Gozad. conf. 95. nu. 4.

Sexto consideranda est etiam consuetudo familie, Card. Paris. conf. 98. in si. vol. 2.

Septimo habenda est ratio consuetudinis patrie. Anch. in c. 1. col. 1. de præben. in 6. Menoch. d. arb. iu dicis. ca. 126. num. 14.

Octavo habenda ratio est regionis, nam in una regione beneficium debet esse maioris valoris, vt sit sufficiens, quam in altera in qua alimenta non sunt ita cara, ita Nauar. egregie dict. miscell. 62. de oratio. in fin. quod quotidie experimur, vt in vrbe. ex his igitur qualitatibus iudex prudens, & c.

Nec in hac inspectione habenda erit ratio bonorū patrimonialium, vt iudicandum sit beneficium suffi ciens, si simul cum redditibus bonorum patrimonialium sufficiat ad sustentationem, nam patrimonij nō est habenda hoc casu ratio, vt in terminis firmat Allo. Hoied. de incomp. benefic. dict. ca. 19. 1. par. num. 42.

Ratio quia potest beneficiarius patrimonium habere in propriis vltus reditus beneficij impendere, & licite propria bona conseruare, Inno. in c. episcopus de præ ben. quem sequitur ibi Abb. Socc. conf. 91. lib. 3. Caie. in 2. 2. q. 185. art. 7. ad responsonem 3. arg. Dominic. Sot. lib. 4. de iust. & iur. qu. 10. art. 2. Franc. Sarment. in tract. de re ditib. ecclēsi. p. 1. c. 1. num. 28. *communem dicunt, Felyn. in c. postulasti de rescrip. Couar. in ca. 1. num. 2. de testam. Nauar. in apolog. lib. de re dit. ecclē. p. 1. c. 1. nu. 1. & hæc quæ diximus intelliguntur, vt iux ta has regulas possit deceter beneficiarius viuere.

Quare ad effectum, vt clericus non cogatur mendicare, aliud statuendum sit, nam differunt hæc vt possit quis viuere, & vt possit viuere deceter, iuxta glo. in c. 1. verb. penuria de stat. regul. lib. 6. vbi Gemini. Franc. & alij.

Ex quo inferitur quod vbi Concilium Tridentinū statuit. c. 2. sess. 21. de reform. ne quis ratione benefi cij ad sacros ordines promoueatur, nisi illud sibi ad victum honeste sufficiat, non est intelligendum de be neficio cuius reditus sufficiant ad viuendum deceter, iuxta ea quæ diximus, sed de beneficio cuius redi tus sufficientes sunt ad viuendum, ita intelligit illud c. Nauar. dict. miscell. 62. sub num. 3. vbi dicit sufficere ad illud effectum beneficium triginta, vel quadragin ta scu.

ta scutorum aureorum, & sub num. 7. versi. contra, ubi dicitur communitur oblatuarius sufficiens esse beneficium quinquaginta aureorum.

157 Nona causa ex qua ordinarij possunt recipere resignationes beneficiorum, scilicet eorum qui aliud beneficium consequuntur, ut patet in dicta constitutione Pij V. 58. ubi, *vel quos ad aliud contigerit promovere, &c.* & ratio est, quia huiusmodi renunciatio non fit propria voluntate, quo casu possunt occurrere fraudes considerate à Pio V. in dict. const. in princ. sed ex necessitate namque per affectualem incompatabilitatem vacat primum, & de multa, de præben. & ibi communiter doct. de commun. attestatur Bursat. conf. 353. n. 1. vol. 4. non mirum igitur, si horum beneficiorum potest fieri resignatio penes ordinarios, nam causa necessitatis multa permittuntur quæ alias non permitterentur, ut plene cumulat Romanus in l. 1. vero §. de viro in 14. fallen. ff. solut. matrim. cum alijs, ut per Cardin. Paris. confil. 32. num. 12. & confil. 33. num. 23. vol. 2. magis enim succurritur facienti actum ex necessitate quam voluntarie, l. cum postulasse in fin. & ibi not. ff. de d. infest. l. quod si minor §. restituit o. & ibi Bar. ff. de minor. l. si fideiussor §. si necessaria ff. qui satis dar. cog. cum alijs, ut per Tiraqu. de retract. §. 1. glo. 10. num. 25. Hinc ex necessitate formata dicitur in æquipo- lenti, l. 1. in l. 1. num. 13. ff. de lib. & posth. Alex. conf. 96. lib. 4. *communis opin. teste Card. Paris. confil. 33. num. 26. vol. 2. Hinc prohibita alienatione intelligitur de voluntaria, non autem de necessaria, l. 1. ff. de fun. dota. l. alienationem ff. fam. cret. Alber. in 2. par. sta. q. 1. Roman. per illum textum in l. si tibi pecuniam ff. si cert. peta. Barbat. in rubr. extra de rebus eccl. non alien. nu. 33. Alex. conf. 215. col. 2. lib. 6. Crauet. confil. 6. nu. 97. & conf. 215. col. 1.

Decima causa ponitur in dict. constitutione Pij V. ex qua possunt ordinarij recipere resignationem beneficiorum obtentorum per eos qui volunt ingredi religionem, aut contrahere matrimonium, ut patet ibi, *religionem quoque ingressuri, vel matrimonium contra- huri.* Et ratio est, quia huiusmodi renunciatio ob cau- sam religionis, & matrimonij fit ex necessitate, quia per ingressum religionis, & matrimonij fit ex necessitate, quia clericus coniugatus, & communis opi. teste Menchi. in l. 3. de testam. §. 2. num. 45. in fin. vnde cum non possint possidere illa beneficia, poterunt renunciare etiã coram ordinarijs, requiritur tamen ut utrumque statim re ipsa exequantur, ut dicitur in eadem constitu- tione Pij V. ut patet ibi, *si statim re ipsa id exequantur, &c.* quæ verba referri ad utrumque casum scribit Fusc. de visita. lib. 2. c. 28. num. 18. matrimonium spiritua- le, & temporale æquiparantur, vna tamen est differen- tia hoc casu inter utrumque, quia si ordinarius admi- nit renunciationem illius, qui vult matrimonium con- trahere, illo contracto potest conferre illud benefi- cium, & non sufficere sponsalia tradit Fusc. d. 28. sub numero 18. si vero admittat renunciationem illius, qui vult ingredi religionem, eo ingresso religionem statim non potest conferre illud beneficium, sed de- bet expectare per annum intra quæ potest exire, qua- re prius non dicitur vacare beneficium, glo. in c. sta- tuimus verb. qui dari de regul. doct. in ca. beneficium de regular. lib. 6. Fusc. de visita. l. 1. c. 15. num. 84. & libr. 2. cap. 28. num. 18. & ratio est, ut videatur si est cõstas, ad hoc ut si exierit habeat vnde viuat.

Undecima subsequitur causa proposita in d. consti-

tutione Pij V. 58. ex qua ordinarij possunt admittere renunciationem beneficiorum, scilicet in casibus in quibus expressum est, in cap. nisi cum pridem de renu- cia. Episcopos posse resignare episcopatus, nam ex eis dem potest fieri renunciatio beneficiorum coram or- dinarijs, ut dicitur ibi, *denique cum quis ex alijs casibus acciderit, qui constitutione felicis recordationis Innocentij Papæ III. de dimittendis cathedralibus ec- clesijs continentur.* Causæ autem ibi expressæ sunt sex, scilicet prima conscientia criminis, secunda debilitas corporis, tertia defectus scientiæ, quarta malitia ple- bis, quinta scandalum, sexta persona irregularitas, & ibi late tradunt Innocen. Host. Abb. & alij, Host. in sum. de regular. num. 9. Redoan. de sum. par. 2. c. 13. nu. 1. & late illas explicauit supra.

Et ratio, quod huiusmodi decretalis de dimittendis cathedralibus extendatur ad renunciandi beneficia minora extra Curiam, deducitur ex maioriore ratio- nis, Aut. multo magis, C. de Sacrosanct. ecclesi. cum alijs, quæ ad hoc adduxi supra in 4. questione prin- cipali, & aliquæ harum causarum sunt explicatæ, prout est ob crimen, ob infirmitatem, ob senectutem, ob irregularitatem, & scandalum: Sequuntur duæ vt ordi- narij possint admittere renunciationes eorum, quæ sunt ignari, & non habent doctrinam requisitam beneficio, quod obtinuerunt, ut late explicauit, dum de episcopo cedente ob hanc causam locutus sum, ac etiã ob mali- tiam plebis, iuxta ea etiam, quæ supra dixi.

Duodecima est causa, vt ordinarij possint admittere renunciationes beneficiorum obtentorum per eos, qui nequeunt, aut non audent in loco beneficii reside- re propter capitales inimicitias, ut dicitur in dict. con- stitutione Pij V. ubi, *qui etiã ob capitales inimicitias nequeunt, vel non audent in loco beneficii residere se- curi, &c.* Hanc esse iustam causam docent Hostiens. in c. ad supplicationem in principio, & ibi gl. in verb. morari per illum. tex. de renunc. Ant. de Butr. num. 2. Abb. num. 1. & communiter doctor. Fusc. de visita. lib. 2. c. 28. num. 8.

Et ratio est, quia huiusmodi renunciatio facta per istos non fit ob fraudem consideratam à Pio V. in di- c. conf. sed ex causa necessitatis, cum inimicitia sit ius- ta causa non morandi in aliquo loco, ut probatur in capitul. accedens 2. vt lite non contesta. & non. ref. de di. glo. *communiter recepta in cap. vlt. verb. excusa- tionem de cler. non residen. Fusc. de visita. l. 2. ca. 28. num. 8. cum alijs, ut per Fely. dict. ca. accedens num. 4. & per consequens ordinarij poterunt admittere re- nunciationes istorum iuxta ea, quæ supra scripsimus. Non autem propter omnem inimicitiam admittent ordinarij renunciationes, sed duntaxat ob capitales, vt expresse in d. constit. exprimitur. Quæ autem dica- tur inimicitia capitalis remittitur arb. iudicis, Gram- mat. confil. 57. nu. 9. cum alijs, ut per Menoch. de arbi. iud. ca. 1. 10. nu. 2. & 3. coniecturæ tamen sumuntur, si fuit insidiatum vitæ beneficiati ex aliqua causa ma- gna præcedente, vel de vniuersa substantia controuer- tatur, Anchar. conf. 26. Barb. conf. 3. col. 2. & conf. 16. col. 4. in fin. l. 2. cum alijs, ut per Crau. conf. 3. nu. 1. 3. & conf. 75. nu. 1. Bal. in l. parentes C. de test. & alia p- ut iudici videbitur, Barb. conf. 80. in fi. l. 3.

Ex relatis igitur causis possunt ordinarij admittere resignationes beneficiorum. Duo tamen debent ob- seruari, quorum primum est, vt si volentes renuncia- re coram eis sint in sacris ordinibus cõstituti, videat- an habeant aliunde, vnde viuere, & vitam commode sustentare, alias non possunt admittere renunciatio- nes.

nes, prout exprimitur in eadem constitutione Pij V. 58. ubi, *Sed nec horum vllus sacro ordine mancipatus, nisi religionem ingressurus, valeat vlllo modo benefi- cium, vel officium ecclesiasticum resignare, nisi ali- unde ei sit, quo in vita possit commode sustentari, &c.*

Et ratio est, quia cum hi sint sacris ordinibus man- cipati, vti que ad illos sacros ordines fuerunt promoti, vel ad titulum beneficij, & hoc casu absque dubio il- lud beneficium non potest renunciari etiam coram sum. Pontifice, nisi constituto quod aliunde commode viuere possit, prout est *communis opinio omnium doct. & nouissime statutum est per Cõc. Tridentinum c. 2. §. id vero fell. 2. r. de reform. & tradit Sebast. Medi- ces in l. vt. glo. 3. nu. 3. r. 2. c. de legib. Nauar. in manual. c. 12. nu. 18. lit. b. & ideo renunciatio facta absque mē- tione quod resignans erat ordinatus ad titulum illius beneficii est nulla, vt censuit sacra Congr. Cõc. anno Domini. 1588. & fuit resolutum in Rota in vna Ipa- len. 17. Iunij. 1578. coram Plato, And. Rot. doct. fil. & quædam d. constitutio Pij V. loquatur de renun- ciatione extra curiam, tamen in hac parte habet lo- cum etiam in curia, vt beneficium, quod quis ordi- natus est, non possit renunciari, nisi ille habeat aliunde, vnde viuat, ut fuit dictum in vna *Lucanen. 5. De- cemberis 1586. coram R. P. D. Orano, & ratio rati- onis est, ne clerici in opprobrium ordinis sacri mē- dicent.

Aut vero fuerunt ordinati ad titulum patrimonij, & hoc casu etiam in renunciatione beneficii inspicie- dum est, an resignans possit commode viuere ex eo, quod super est, cum non deceat eos qui diuino mini- sterio a scripti sunt, cum ordinis dedecore mendica- re, aut fordium aliquem questum exercere, c. diaconi- ni l. circa medium dist. 93. c. ad supplicationem de renun- c. & dicitur in princ. c. 2. fell. 2. r. de reform. in Conc. Trid. Ex quo colligitur dictam cõstitutionem non loqui de constitutis in minorib. ordinibus, quod sunt resignare etiam si non habeant aliunde quo viuere possint, namq; in eis cessat ratio dedecoris ordinis & hi ideo possunt renunciare tacite, Caputaq; dec. 215. num. 2. p. 1. *communis opinio teste Euerard. conf. 111. Couar. in 4. decr. p. 2. c. 6. §. 3. n. 5. Car. Paris. conf. 40. nu. 3. vol. 3. & sic. c. cessat ratio, cessat quoq; cõstitutio, ita in simili in quadam cõst. Pij 11. larg. & late probat Mandos. in regula de male promot. qu. 1. col. vlt. ordines enim secundum teanontas sunt no- uem, scilicet tonsuratus, ostiarius, exorcista, lector, ac- colitus, subdiaconus, diaconus, presbyter, & episco- pus, doct. in c. cum contingat de eta. & qual. per il- lum tex. & per ca. cler. dist. 21. & c. perlectis dist. 25. *180 secundum vero *communem theologorum senten- tiam in 4. sententiarum dist. 24. dicentium primam tonsuram & episcopatum non esse ordines, sed offi- cia, subdiaconatus, diaconatus, & presbyteratus dicun- tur ordines sacri, non quidem quod omnes non sint sacri, sed quia eis est annexum votum solemnè castita- tis, non vt essenziale, sed accidentarium ex statuto ec- clesie, c. nullum dist. 38. c. decernimus dist. 23. c. 1. de vot. lib. 6. ita egregie Nauar. in manual. c. 2. n. 18. vers. quorum quatuor, & in hoc refidet *communis omniũ doct. sententia.

Dubium tamen est, quomodo intelligantur verba dictæ constitutionis Pij V. *Nisi aliunde ei sit quo pos- sit in vita commode sustentari.* Respondeo hoc remi- tendum esse arbitrio ordinarij, qui considerata, quali- tate personarum locorum & temporum iudicabunt, si sicut in simili scribunt Gem. cum. l. 35. col. penul. & in

ca. sicut de supplem. prælat. negligent. & in ca. 1. de p- bendis lib. 6. ubi Anchar. col. 1. Meno. de arbi. iud. ca. 216. col. 2. latissime Alfonso. Hoied. in trac. de incompa- tib. benef. p. 1. c. 19. a num. 23. vsque ad finem, & dixi supra.

Excipitur tamen ab hac conclusione vnus casus, l. in volentibus ingredi religionem, namque horum re- nunciationes poterunt ordinarij admittere absque quo inspiciant an eis superfit tantum, vt possint commo- de sustentari, vt dicitur in dict. constit. in verbis alle- gatis, & signatis, inter quæ hæc sunt. *Nisi religionem ingressuri.* dictio enim, nisi est exceptio, & præcedē- tium limitatiua, Alber. de Rosa. in diction. in verbo nisi, Card. Paris. conf. 96. nu. 189. vol. 1. & ratio est quia in his cessat ratio supra considerata, ne mendicent cũ ordinis dedecore, quia intra religionem nihil eis deest ex regulæ instituto, cum cessante ratione iuris ces- set pariter dispositio, c. cum cessante de appel. l. adige- re §. quamuis si de iur. patron.

Et quamuis Fusc. de visita. lib. 2. c. 28. nu. 19. loquen- do de hac constitutione, ac in his terminis excipiat a- lium casum, scilicet in volente contrahere matrimo- nium, vt ordinarij possint admittere renunciationes istorum absque quo inspiciant, an habeant aliunde ex quo possint viuere, referendo illa verba, *In vita pos- sit commode sustentari*, ad ingressuros religionem & matrimonium contracturos, tamen iudicio meo hallucinatur, quia Pius V. excepit vnum dumtaxat ca- sum de ingressuro religionem, nam habentes, & ordi- nes sacros possunt etiam ingredi religionem, non ta- men contrahere matrimonium, vt est *communis o- pinio teste Euerard. conf. 3. in prin. & omnibus notũ est, sed cum constitutio loquatur de mæcipatis sacris ordinibus, scilicet de subdiaconis, diaconis, & presby- teris, vt supra ostendi, & est recepta doctorum sentē- tia, sequitur quod hæc exceptio de volente contrahe- re non potest applicari, quia exceptio fit de regula, & contentis in ca. l. quæ situm §. deniq; ff. de fund. instr. & l. Lucius §. pluribus, ff. ad Trebell. Gemina. in c. q. ad agendum de procura. l. 6. Roman. conf. 107. Card. Paris. conf. 96. nu. 110. vol. 1. Laurent. Siluan. conf. 52. num. 17.

Et per consequens hæc vnica exceptio posita in di- cta constitutione firmabit regulam in ceteris casib. non exceptuariis. Nam quod liquide in fi. ff. de pen- lega. Dec. in l. vlti. num. 45. C. de edict. Diu. Adria. tol. Craue. conf. 294. col. 3. ver. ro. ad fi. & qui aliam exce- ptionem allegabit debeat illam sufficienter proba- re, Curt. Sen. conf. 1. 1. colum. 1. Card. Paris. confil. 11. num. 17. volum. 2. Rolan. à Vall. confil. 8. 1. n. 6. volu. 1.

Secundum est, quod debet ordinarij obseruare, vt admittentes beneficiorum renunciationes ex his cau- sis non debeant illa beneficia conferre suis aut admi- tentium consanguineis, & affinibus, vel familiaribus, etiam per circuitũ, ut dicitur in eadem Pij V. cõstitu- tione ibi, *Ceterũ precipimus, atq; interdiciamus ne ip- si, aut alij collatores de beneficijs resignandis p- dicitis, aut filijs, aut admittentium consanguineis, affi- nibus, vel familiaribus, etiam per fallacem circui- tum multiplicatarum in extraneos collationum au- deant prouidere, &c.* & ratio est, quia resignatio in sa- uorem non potest fieri coram ordinarijs, ff. de vi- sita. l. 2. c. 28. num. 20. & est communis * omnium do- cto. sententia, vt alias late scripsi; si igitur posset ordi- narius conferre consanguineis resignantis, aut suis, vi- deretur tacite & indirecte facta in fauorem, & tamen quod prohibetur directe, videtur prohibitum etiã in directe.

directo, ea cum quid vna via de regu. iur. lib. 6. & cum
 191 quid prohibetur immediate, videtur etiam prohiberi
 tummediate. laua. §. Titio. ff. de cond. & demonstra.
 Iaf. in l. 2. col. 6. ver. & tenendo istam partem. ff. de vul.
 ga. & pup. Hinc dixit Rom. relatus à Crau. consil. 301.
 192 & consil. 137. num. 1. quod sicut de relicto ad pias cau.
 sas non detrahatur. Trebellianica, ita neque de relicto
 facto alicui, vt restituta pax cause. Accedit alia ratio
 tradita à Fulco d. cap. 28. num. 23. ad prohibendum vt
 d. renunciations fiant ob carnis affectum; & ne con.
 sanguinei, vel familiares fiant hæredes bonorum ec.
 clef. quod est prohibitum, vt patet in c. 1. de præb.
 193 vbi plura adduxi, & in ca. 15. sess. 25. de reform. Conc.
 Trident. Adijcio etiam aliam rationem, vt tollantur
 fraudes, & confidentiales renunciaciones, ad quod ad
 duco verba, quæ ponuntur in eadem constitutione,
 S. *Cauent autem Episcopi, & alii presbyteri, itemque omnes electores, presentatores, & patroni, tam ec.
 clestici quam laici, quicumque sint, ne verbo quiddam
 aut nuda, vel signo futuri in huiusmodi beneficiis, &
 officis successores ab ipsis resignantibus, aut aliis eorum
 significatione, vel hortatu designentur, aut de his
 assumendis promissio inter eos, vel etiam intentio qua
 liscumque inter cedat, &c.* Idque procedere etiam p.
 inanem circuitum multiplicatarum in extraneos colla.
 tionum, ibidem dicitur, & ratio est, quia quod pro.
 hibetur directe, prohibetur etiam indirecte. c. cum qd
 vna via. cum ibi nota. de regu. iur. in 6. Crauet. consilio
 137. nu. 1. Ex quo deduco, quod si ordinarius ex cau.
 sis prædictis admittit resignationem beneficii, & con.
 tulit beneficiu extraneo, qui postea resignauit in Ro.
 mana Curia, con sanguine suo, aut resignantis, presu.
 mitur fraus, & inciditur in pœnam dictæ constitu.
 tionis, vt colligitur in illis verbis, *etiam per fallacem cir.
 cuitum multiplicatarum in extraneos collatio.
 num.*
 Et quia dicta constitutio non exprimit qui sint cõ.
 194 sanguinei, & affines, hic casus videtur relictus sub di.
 spositione iuris communis iuxta l. commodissime. ff.
 de lib. & posthu. Idemque dicendum est circa familia.
 195 res, qui de iure communi sunt omnes qui sub iure alic.
 cui ratione potestatis, & cum eo cohabitant, ca. vlt. de
 verb. sign. lib. 6. & ibi Gemin. in vlt. no. Spec. in titu. de
 test. §. 1. ver. item. Bal. in l. 2. C. de test. communis* opi.
 *nio, ut late per Gabr. de testibus cõclus. 2. n. 2. & Ro.
 ta solet interpretari familiaritatem in calu. regula. de
 196 impetratio. benef. vaca. per olim fam. Cardin. v. factu
 deseruiat & continet comenfalitatem, in dõmo, vt
 attestatur Sarn. qui hoc late probat d. reg. q. 23. colum.
 na 1. & 2.
 Sed hic primo occurrat dubitare, qua pœna puniã.
 tur episcopi, & alij ordinarij contrafacientes, scilicet,
 conferentes beneficia coram ipsis resignata conlan.
 guineis resignantium aut suis, & familiaribus? Respon.
 197 deo suspensio collatione, electione, & institutione be.
 neficiorum, donec à Summo Põtificè absolutioem
 obtulerint, videtur in eadem constitutione Pij V.
 §. 8. illis verbis. *Qui vero contrafecerint, vt in eo quode
 liquerint puniantur, à beneficiis, & officiorum col
 latione, nec non electione, presentatione, confirmatio
 ne, & institutione, prout cuique competierit, tam diu
 suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pon
 tifice meruerint obtinere, & qui talia beneficia seu of
 ficia receperint, eos per adictis penis volumus subiacere,
 &c.* Ex quibus verbis aperte colligitur, quod
 pœna hæc respicit ordinarios conferentes & etiam
 eos quibus conferuntur talia beneficia, nam vtrique

fuit suspensio. Quapropter isti quibus fuerunt dicta
 198 beneficia collata non poterunt se in illis beneficiis in
 gerere stante suspensione, gloss. & doctor. in clement.
 cupientes de pœnis. Illi scilicet collatores episcopi,
 aut alij post dictam collationem non poterunt con.
 ferre, eligere, presentare, confirmare, prout cuique
 199 competierit, nam si hac suspensione non obstante
 istorum aliquid fecerint excommunicantur, vt in ea
 dem constitutione §. 8. Pij V. dicitur ibi. *Ex nihilomi
 nus, in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, presentare,
 confirmare, vel instituere, aut si fuerint excommu
 nicationis, quo ad personas, quo vero ad capitula &
 conuentus a diuinis suspensionis sententias ipso facto
 promulgamus, &c.* Nam cum sciunt suspensionem,
 & auct fuerint contra ire, non mirum si tam grauis
 200 pœna imponitur, quia contemptus est peccatum mor.
 tale, vt probat Couar. in capitul. alma mater part. pri.
 ma §. 7. numer. 6. de sentent. excommunicatio. libro.
 201 6. & ratione peccati mortalitatis potest ferri excommu.
 nicatio, capitul. centum cum sequent. r. questio. 3. &
 * est communis* opinio quam late probauit in capitul.
 1. de iudic.
 Hinc episcopus suspensus ab ingressu ecclesie con.
 202 trafaciens est irregularis Federicus de Sen. que. 120.
 Gemin. in capitul. cui de sentent. excommuni. li.
 bro 6. Syluestri. in verbo suspensio. numer. 3. & com.
 203 muniter doctores, & regulare est, vt suspensus contra.
 faciens in contemptum clauium sit irregularis, Spec.
 in titul. de dispensat. §. iuxta Syluestri. in verbo irregu.
 laris cum alijs, vt per Maiol. in tracta. de irregular. libr.
 3. capitul. 19. per totum. Ex quo infero dicta verba cõ.
 204 prehendere scientem se esse suspensum; & contrafa.
 cientem, quod colligo ex verbo *anxi fuerint*, iuxta ea
 que scribit Specular. in titul. de dispensat. §. iuxta, & in
 204 simili ille dicitur celebrare in contemptum clauium,
 qui sciens se esse excommunicatum dolose celebrat,
 * prout respondit Cald.* communiter receptus in con.
 silio 11. in princip. de verbo. signific. Felin. in capit.
 numer. 7. de maio. & obedien. Vnde sequitur vtilis cõ.
 clusio, quod si aliquis ignoranter suspensioni contra.
 205 uenerit non esset excommunicatus ipso iure; Archi.
 diacon. in capitul. nullus distinctio 15. vbi Geminian.
 206 Nam ignorantia excludit contemptum, vt tradit Cal.
 der. dicto consil. 11. Butr. in capitul. si celebrat. colum.
 4. de cleric. excommuni. ministr. Geminian. in capi.
 207 libellis ad fin. distinctio. 20. quia contemnere, test voluit
 tate contradiere, Geminian. post Hugo. in capi. me.
 tropolitany 2. questio. 7. Archidiacon. in capi. qui.
 cumque distinctio. 56. Felin. in capi. cum quidam nu.
 208 mero 7. de iure iurand. in cap. 1. num. 22. de constitut.
 & ob id ratione contemptus quid efficitur delictum;
 D. Thom. 2. 2. questio. 186. artic. vlt. circa medium,
 209 nam scientia includit dolum, Cald. consil. 4. de sentent.
 excomm. Felin. c. exceptionem num. 48. de excep. & ita
 concludendum erit.
 Respectu autem capituli, & conuentus imponitur
 210 pœna suspensionis a diuinis ipso iure, quæ est 7 spe.
 cies interdicti, ut scribit Maiol. de irregular. libr. 3. ca.
 pitul. 20. colum. 3. & vltim. namque clerus, collegium,
 & capitulum non excommunicantur, sed interdican.
 tur, Tabien. Armil. Angel. Syluestri. in verbo interdi.
 211 ctum, Cald. in tractat. de interdicti. & est * communis
 opinio* docto. quo casu abstinendum est à celebratio.
 212 ne diuinorum, alias personæ sparticulares efficiuntur
 irregulares a solo Papa dispensanda, capis qui & ca. is
 qui de sentent. excommunicat. libro 6. vbi communi.
 212 ter* doctor. quandoquidem interdictum equipara.
 tur

tur suspensioni, Armil. in verb. interdictum. in princi.
 Petr. de Palud. 4. distin. 18. q. 8. ar. 5. col. 6. & est * com.
 213 munis opinio.
 Colligitur præterea quod in his casibus absolutio
 referatur est Romano Pontifici respectu excommu.
 nicationis, & interdicti, ac suspensionis, vt dicitur ex.
 213 presse in eadem constitutione Pij V. ibi. *Quibus etiã
 nullus alius, quam ipse Romanus Pontifex, sine abso
 lutionis, siue relaxationis gratiam, excepto mortis
 articulo, valeat impartire, & ibi. tam diu suspensi re
 maneant, donec remissionem à Romano Pontifice me
 ruerint obtinere, &c.* ex quo inferitur ab alijs absolui
 non posse, & si alij illos absoluant, non sunt bene ab.
 214 soluti ex defectu iurisdictionis, & absolutes sunt
 excommunicati, Maiol. de irregular. libro quinto ca.
 pitulo octauo. sub numero quinto. verficul. ad hæc,
 excipitur tamen mortis articulus; nam tunc nulla est
 215 referuatio. casuum, vt habetur in sess. 14. Concil. Tri.
 dentin. capitul. septimo. de casuum referuatiõne, & ha.
 betur in capitul. centum cum sequent. r. questio. 3. &
 * est communis* opinio quam late probauit in capitul.
 Nauar. in manu. cap. 26. nu. 26. & communiter doct.
 hoc tradunt.
 Secundo occurrit dubitare circa dictam constitu.
 tionem Pij Van loquatur de alia suspensione, quam
 de ea, quæ circa beneficia vertitur? A pluribus peritis
 vidi responsum affirmatiue, ceterum contrarium ego
 teneo, vt ordinarij conferentes beneficia resignata
 coram ipsis, familiaribus resignantium, aut suis vel
 confanguineis sint suspensi dumtaxat suspensione,
 que pertinet circa collationem, & speciem eius,
 vt patet ibi à *beneficiorum officiorum collatio
 ne, nec non electione, &c.* verba enim constitu.
 216 tionis sunt clara; vnde nullum remanet dubium, Ro.
 land. à Valle consilio. septuagesimo septimo, numero
 quinto. libro primo. ex quo infero, quod talis episcopus
 vel alter ordinarius non poterit conferre, eligere,
 presentare, confirmare, &c. cetera. poterit tamen alia iu.
 risdictionalia, & Pontificalia exercere, gloss. & docto.
 217 in clement. cupientes de pœnis. nam suspensus tã
 Pontificalibus potest administrare iurisdictionalia, &
 econtra. Abb. in capitul. cum dilectis. de consuetudi.
 Syluestri. in verbo suspensio questio. quinto. in pos.
 218 sitionalibus enim, odiosissimè strictè interpretatio, regula
 odia cum ibi notat. de regu. iuris in 6.
 Posset tamen aliquis dubitare cur Pius V. imposu
 rit hanc pœnam potius, quam aliam? Facilis est respon.
 219 sio, cura collatione ex ipsa constitutione ibi, *vt in
 eo quo deliquerint puniantur, & cetera.* namque
 Reipublice interest, vt qui que puniuntur in eo quo
 deliquerit iust. not. per Bald. & alios in l. ita vulnera.
 tus. ff. ad leg. Aquil. & in leg. capitalium. ff. de pœnis.
 Mar. Socin. Senior. in capitul. veniens. numer. 257. de
 220 exculatio.
 Tertio occurrit dubitare, an episcopi, & alij ordi.
 narij ignorantes dictam constitutionem, & recipien.
 tes resignationes, ac conferentes personis prohibitis
 vt supra incidant in pœnam suspensionis? Omnis his,
 que ad veramque partem possent adduci, conclusiue
 procedendo ex illius respondendum esse negatiue;
 quod proba, quia quamuis in dict. constitutione po.
 220 nantur decretum irritas, vt patet ibi, *Quod si fecus, &c.*
 cuius natura sit vt liget ignorantes, capitul. primo. de
 concess. præbend. capitul. dudum eodem titul. in 6. ca.
 pitul. si eo tempore de electione eodem libro sexto.
 gloss. in clement. 1. de concess. præbend. vbi Cardinal.

Zabarellin 6. notabilidem Cardin. in clement. in 18.
 questio. vbi Barbat. numero 25. de elect. Abb. in ca.
 pitul. audiamus. numero 52. de restitut. spoliar. Oldra.
 consilio 319. in princip. Butrig. consilio. quadragesi.
 221 moterio. Cardinal. consilio. trigesimo tertio. & com.
 *munis opinio, vt patet ex relatis per Gabriell. de clau.
 fu. conclusio. tertio. numero primo. tamen respectu
 pœnæ ignorantibus non ligantur, capitul. si beneficia, &
 ibi Archidiacon. in secundo. notab. de præbend. in 6.
 Barbat. in clement. prima. numero vigesimo quinto.
 * de electio. communis; vt per Gabriell. dict. conclus.
 tertio. numero octauo. qui numero decimo tertio. di.
 221 cit, quod contrauentio facta decreto irritas ab igno.
 * rante est exculabilis, in praxi* tamen vidi contrariã
 opinionem feruari; vt habeatur à S. D. N. absolutio
 etiam in calu. quando Episcopus contrauerit, quia
 ignorabat constitutionem hanc Pij V. & quidem
 hæc opinio est tior, & secundum illam consule.
 rem, ac iudicarem, quod comprobatur ex eo, quia
 222 præsumitur scientia legum, & constitutionum, nam.
 que sola publicatio facta Romæ sufficit, vt constitu.
 tionis ligent extra curiam, Ioann. Monach. in capitul.
 in generali de regul. iur. libro 6. Ioann. And. super data
 6. Pau. de Eleaza. in proem. cle. Sarn. in proem. regu.
 cancel. col. 13.
 Quarto occurrit dubitare an dicta pœna suspen.
 sionis sit imposita dumtaxat ordinarijs conferentibus
 beneficia resignata personis prohibitis in dicta con.
 223 stitutione, an vero sit imposita quoque admittentibus
 resignationes non ex causis relatis vera est opinio; vt
 huiusmodi suspensio sit imposita contra conferentes
 dumtaxat beneficia resignata coram eis personis pro.
 hibitis quam opinionem primo proba quia Pius V.
 post relatas causas ex quibus ordinarij possunt admir.
 224 tere resignationes, inquit: *Ceterum precipimus ac in
 terdicimus ne, &c.* & sic statuit nec conferant constan.
 guineis aut familiaribus, postea immediate sequitur,
*qui vero contrafecerint à beneficiis, & officiorum suspen
 si remaneant, &c.* vnde clarissime ex vi sermonis re.
 224 cti dicta pœna refertur ad proximè dicta, & non ad
 remotam iuxta ea quæ scribit Cardinal. Parisien. con.
 silio. octuagesimo quinto. columna tertia volumin. 2.
 & consilio. quadrag. imo quinto. numero vigesimo le.
 cundo. volum. 4. secundo pondero verbum positum
 in dicta constitutione, dum imponit pœnam contra.
 224 facienti, *vt in eo quo deliquerint puniantur, &c.* ergo
 ibi puniuntur delictum in conferendo, cum suspendan.
 tur à collatione, & per consequens huiusmodi suspen.
 sio ad alia non debet referri.
 Tertio quia in pœnalibus stricta debet fieri inter.
 225 pretatio, ad not. in regula odia. de regula. iur. in 6.
 Quinto dubitatur si ordinarij admittant renun.
 ciationes beneficiorum absque quo addit aliqua ex di.
 ctis causis positus in dicta constitutione (cum ut su.
 pra dictum est non suspendantur) qua pœna puniuntur,
 225 Respondeo tã renunciations factas absque dictis
 causis esse nullas, & hæc pœna sufficit, quod firmare
 videtur Fusc. de vilitat. capitul. vigesimo octauo. nume.
 ro vigesimo sexto. & deducitur aperte ex dicta
 constitutione Pij V. in decreto aperte ibi. *Quod si
 fecus ac etiam quicquid præter vel contra formam
 prædictarum fuerit à quo cumque temere attentatum
 id totum ex tunc vires, & effectum decernimus non
 valere.*
 226 Decretum enim irritans inducit formam, Bal. in l.
 1. ver. quare ergo ff. de lib. & posthu. Bar. in l. de hus C.
 N de

- de transac. l. fon in l. r. n. 7. ff. de lib. & posth. Dec. cōf. 528. nu. 11. Soci. l. un. cōf. 71. nu. 2. 3. lib. 1. Grat. cōf. 227. 16. nu. 4. lib. 1. & tamen formatad vnguem est obseruanda. Dec. cōf. 96. nu. 6. & cōf. 262. num. 4. & cōf. 439. nu. 5. Card. Paril. cōf. 12. nu. 47. & cōf. 15. n. 23. 228. vol. 2. alias actus est nullus, licum hi §. præter ff. de trā fact. Bal. cōf. 1. r. col. vlt. li. 1. & cōf. 434. lib. 2. & quic 229. quid sit cōtra decretum irritans habetur pro infecto Oldr. cōf. 3. 19. col. vlt. Abb. in c. dictus nu. 14. de præ ben. Caslad. decif. 12. nu. 4. & sequen. super regulas cā cellarig. quæ nullitas infert ipso iure. c. penul. de præb. lib. 6. K. uin. cōf. 70. col. 3. li. 3. communis* opinio, vt per Gabriel. de clausul. conclus. 6. nu. 58. Amplia etiā procedere, si episcopus ignorabat cō- 230. stitucionem prædictam, quia decretum irritans ligat * ignorantes respectu nullitatis actus* communis, vt p Gabriel. dict. concl. 3. de clausul.

Non omitram quod dicta constitutio Pii V. est in

- * viridi obseruantia, & ita quotidie* practicitur. 231. An autem ordinarii possint admittere permutatio nes beneficiorum? Fusc. de visitat. lib. 2. c. 28. nu. 22. te net affirmatiue, ego autem dubito, & vidi dubitare, quia Pius V. in constitutione 42. suspendit facultates ordinariorum recipiendi resignationes, & permuta- tiones beneficiorum donec detur modus, in d. con- stitutione. §. 8. dat modum in resignationib. ergo su- spensio durat in permutationibus. nec dicas, quod mortuus est Papa quia durat sedes Apostolica ca. si gratiose de rescrip. lib. 6. An autem pœna huius constitutionis Pij V. com- prehendat Cardinales recipientes resignationem, & conferetes beneficia resignata familiaribus, dubium est, & pro vtraque parte alias extendi rationes, quas hic non ponam cum resolutione, quia plures tange- ret casus, & personas, quibus magno opere debeo, & a quibus sum rogatus, ne hic scribam quid sentio.

Finis Quinti libri.

FLAMINII PARISIIS

IVRIS CONSULTI

Excellentissimi,

DE RESIGNATIONE

BENEFICIORVM.

LIBER SEXTVS.

PRIMAE QUESTIONIS

S V M M A R I V M.

- 1 Resignanti aliquando reservatur pensio, vel fru- ctus.
- 2 Resignanti solent aliquando reservari omnes fructus.
- 3 Fructus reservantur à Papa tantum.
- 4 Beneficia diuidere est prohibitum.
- 5 Reservatio fructuum ex qua causa concedatur.
- 6 Fructus pro pensione dantur resignanti.
- 7 Fructus reservantur ob causam.
- 8 Clemens VII. concessit Cardinali de Medicis disposi- tionem fructuum omnium beneficiorum per sex menses.
- 9 Causa facit recedere à regulis iuris.
- 10 Resignatio iustam præbet causam reservandi fructus.
- 11 Resignanti aliquando conceditur administratio.
- 12 Resignanti aliquando reservatur iurisdictio.
- 13 Resignanti aliquando reservatur denominatio.
- 14 Resignanti aliquando reservatur collatio beneficii.
- 15 Fructus reservantur cum clausula illos percipiendi pro- pria auctoritate.
- 16 Dicitur reservatarius capit fructus, tanquam a re que debet seruitutem.
- 17 Reservatarius fructum cum clausula capiendi propria auctoritate potest continuare possessionem.
- 18 Continuatio possessionis consistit in perceptione fru- ctuum.
- 19 Resignanti reservatis fructibus datur mandatum de manutenendo.
- 20 Regula de publ. non habet locum in reservatario fru- ctuum, & nu. 45.
- 21 Reservatarius debet percipere fructus de manu resi- gnatarii.
- 22 In reservatione fructuum requiritur consensus resi- gnatarii.
- 23 Onus sine fructu quis subire non cogitur.
- 24 Volenti non fit iniuria.
- 25 Pactio de reservando fructus non est licita sine con- sensu Papæ.
- 26 Reservatio fructuum facta absque mentione pensionis est valida.
- 27 Reservatio pensionis non facta mentione alterius pen- sionis est nulla.
- 28 Pensio est portio.
- 29 Papa non præsumitur gravare duplici onere.
- 30 Non valet facultas transferendi fructus non facta mentione pensionis.
- 31 Resignans habens reservatos fructus, vel pensio- nem centum si per aliquot annos exegit pensio- nem, non potest postea fructus petere pro sequenti- bus annis.
- 32 Variatio prohibetur in clericis.
- 33 Senibus conceditur reservatio fructuum.
- 34 Papa non reservat fructus, nisi ex magna causa.
- 35 Cardinalibus dandam reservationem fructuum dum- taxat statuit Alex. VI.
- 36 Episcopo mille, & curato centum debent remanere.
- 37 Altari seruiens de altari vivere debet.
- 38 Beneficia conferenda absque diminutione.
- 39 Reditus ecclesiastici constituti sunt propter spiritua- lia.
- 40 Militi datur stipendium propter militare exercitium.
- 41 Beneficium datur propter officium.
- 42 Reservatio fructuum in regno Francie est prohibi- ta.
- 43 Reservatarius omnium fructuum equiparatur titula- ri, si habet denominationem & statum, aliis loco pensionarij.
- 44 Reservatarius fructuum quando inueter regula de an- nali.
- 45 Effectus attendi debet.
- 46 Priuatis personis ob causam resignationis conceditur reservatio mediæ partis fructuum.
- 47 Reservatio dimidiæ partis fructuum dicitur congrua.
- 48 Medietas fructuum qua causa reservetur.
- 49 Ecclesia non debet gravari.
- 50 Reservatarius medietatis fructuum, non debet habe- re secundum valorem expressum, sed secundum ve- rum.
- 51 Canonici sancti Petri & Toletan. expriment 24. licet valeant 600.
- 52 Reservatario medietatis fructuum non datur clausula, illos percipiendi propria auctoritate.
- 53 Pensionarius percipit pensionem de manu beneficia- rij.
- 54 Reservatio medietatis fructuum dicitur iusta, si ex a- lia medietate beneficiatus potest vivere.
- 55 Reservatio medietatis fructuum recipitur in Ga- lia.
- 56 Privilegium damnosum reducitur ad debitum sta- tum.
- 57 In reservatione medietatis fructuum fit mentio pen- sionis.
- 58 Reservatio tertiæ partis fructuum dicitur iusta.
- 59 Pensio que non excedit tertiam partem dicitur in- iusta.

- 62 Renunciandi episcopatum datur titulus & denominatio.
- 63 Renunciandi episcopatum retinet ordinem.
- 64 Mulier ingrediens monasterium detinet denominationem mariti.
- 65 Specialiter debet fieri huiusmodi reservatio tituli.
- 66 Reservatarius fructuum propria auctoritate potest dare de attentatis.

Requia ut plurimum in reservatione qua fit in curia resignanti aliquid reservatur, scilicet fructus, medietas ipsorum fructuum, pensio, regressus ad beneficium resignatum ob non solutionem pensionis, facultas transferendi pensionem, regressus & accessus, ut ex formulis positus li. 8. q. 7. patebit, & super reservatione contingit dubitari, & ideo non solum utile, sed necessarium existimavi particula in libro per quinque quaestiones principales tota huiusmodi materiam pertractare.

Rimo quaro an fiat resignatio reservatis omnibus fructibus pro resignante, quando fiat, & quomodo, & quando referetur medietas? Respondet quod fit resignatio aliquando reservatis omnibus fructibus, ut per Cardinalem Parisiensem, consilio trigesimo nono, numero septimo, volumine quarto, Corne. consilio. 138. column. ultim. libro tertio, Federic. Scot. consilio. vigesimo sexto, numero 6. cum aliis, ut per Ferret. consilio. 93. numero ultimo, Roman. consilio. 482. numero secundo, Sarn. de annal. quaestio. 60. Mandos. quaestio. 30. Sarnen. de publican. quaestio. secundo, Staphil. super signat. folio centesimo quinquagesimo quarto, versiculi. hinc est, Put. decil. centesimo quadragesimo septimo, libro secundo, & decil. trigesimo quinto, sub titulo de prebend. in manuscript. & decil. tertio, titulo de pens. & decil. 9. sub titulo de caul. possess. & proprietat. Crescent. decil. trigesimo septimo, & sexagesimo quarto, libro primo, & decil. 229. eodem libro, in manuscript. Paleott. decil. quadragesimo octavo, Caccialup. de pension. quaestio. decimo nono, late Mandos. in tractatu. de signat. grat. titulo. fructuum reservationes. Quae reservatio fructuum non potest fieri nisi a solo Papa, Rebuff. de reservat. tam generali quam speciali numero decimo septimo, quia est dividere fructus, quod fuit prohibitum in Concilio Turonensi. ca. maioribus de prebendis. Anan. in capitul. audiuimus. de collat. detegend.

Fitque huiusmodi reservatio, ne resignans nimio dispendio ex ipsa resignatione grauetur, ut exprimitur in literis resignationis, & sic ut possit de illis sustentare, sua vita durante, Oldrad. consilio. ducentesimo septuagesimo quinto, columna secunda, Ideo dicit Rebuff. in prax. titulo. de reservat. tam generali, & cetera. numero decimotertio, quod fructus pensionis fructus resignanti reservantur, & haberi loco pensionis, Sarnen. de ann. quaestio. 60. & ponitur in supplicatione fructus loco pensionis annuae reservare, constituere, & assignare dignemini, & cetera, ut attestatur Mandos.

- 7 regul. de anna. quaestio. trigesimo. numero primo. Et ob causam reservari fructus habemus text. in capitul. si tibi de prebend. libro sexto. ubi pro soluendis debitis fuit concessum cuidam episcopo, ut per certum tempus possit percipere fructus omnium beneficiorum vacantium in sua diocesi, & Clemens VII. ex causa ipsi bene visa concessit Hippolyto Cardinali de Medicis nepoti suo facultatem disponendi de omnibus fructibus omnium beneficiorum vacantium in toto orbe per sex menses, de qua re meminit Mandos. consilio. quarto, in princip. namque causa facit recedere a regulis, iuris leg. si hominem ff. mandat. & resignatio si iustam praebet causam, Praepol. in ca. secundo. sub numero 5. 1. quaestio. 3. Gig. de pension. qu. 4. num. 2. & q. 56. Ptolom. decil. 13. in manuscript. Put. de cil. 389. lib. 1.
- 8 Et hanc reservationem omnium fructuum licitam esse ostendit Thom. Campeg. de omn. fruct. reservat. n. 1. & 2.
- 9 Et ob id conceditur etiam quandoque resignanti reservatio administrationis, ut habes in decil. Put. 35. sub titulo de prebend. in manuscript. Mandos. in dicto. tractat. de signat. grat. titulo. fructuum reservationes column. 2. vers. concessus alias, & c. column. 3. versiculi. nunc reservatio.
- 10 Et reservatio iurisdictionis, Mandos. loco citato in princip.
- 11 Quandoque reservatio nominis seu denominatio nis, ac stalli in choro, & loci in capitulo, habitationis, seu aliquorum membrorum & distributionum quotidianarum iuxta text. in ca. cum inter de renunciat. ubi Abb. numero 1. & sequent. & in cap. cum illorum in fine de prebend. Bald. in l. 2. num. 56. vers. supra 2. C. de servit. & aqua. Roma. consil. 482. num. 2. Lamberti. de iur. patron. li. 2. p. 3. q. 1. art. 8. nu. 3. Sarn. de publican. resignan. dict. quaestio. 23. & de annal. quaestio. 60. Mandos. q. 30. & habes per Put. dict. decil. 35. sub titulo de preb. in manuscript.
- 12 Quandoque consuevit reservari resignanti collatio omnium beneficiorum pro tempore vacantium ut tradunt Rebuff. super concordant. rubric. de manda. apostol. §. primo. versiculi. quid si collationes pag. 471. & 477. Mandos. dict. titulo fructuum reservationes in tractatu. de signat. grat. columna 2. versiculi. cont. ead.
- 13 Et quoties reservantur resignanti fructus, solet apponi clausula per signaturam illos propria auctoritate percipiendi, ut de stylo fieri attestatur Mandos. in tractatu. de signat. grat. titulo. fructuum reservatione columna quinta. versiculi. resignanti, seu cedenti beneficio; & hoc casu resignans licite illos per seipsum, & abique alicuius licentia percipere potest, namque id importat facultas sibi concessa, quia resignans, cui fructus sunt reservati cum clausula illos percipiendi propria auctoritate, fructus percipiens, non dicitur capere, ut possessor, sed veluti quod beneficium & illius bona sint sibi obligata; & tanquam a re quae debeat servitute personae, ita Mandos. de annal. quaestio. trigesimo. numero primo. Et ex hoc poterit remanere in possessionem illamque continuare, Cardinal. Parisiensem. consilio trigesimo nono, numero septimo. volumine quarto, quia ex hoc ei permessa reservatio in possessione, fin qua consistit perceptio fructuum, leg. qui scit §. in alieno ff. de vlt. ad tradita in leg. tertia §. ex contrario. ff. de acquirend. possess. cum alijs rationibus adductis per Parisiensem. loco citat. & ita fuit resolutum in Rota in una. Paduan. die quinto

- quinto. februarii 1546. ubi fuit tentum, quod resignans reservatis fructibus percipiendis propria auctoritate, ac si non resignasset non amittit possessionem, immo illam continuat, attestatur Mandos. dict. titulo. fructuum reservationes columna vltima. versiculi. resignanti, & alias fuit resolutum * in Rota. teste eodem Mandos. resignanti reservatis fructibus & dubitanti de spolio dari mandatum de manutenendo, ideo consulit Parisiensem. regulam cancellarie de publican. resignat. non habere locum in eo qui resignavit reservatis fructibus percipiendis propria auctoritate, dict. consilio trigesimo nono. volum. quarto ex pluribus rationibus quas egregie deducit, quod consilium fuit pluribus in Rota canonizatum, ut dixi suo loco, licet hodie secus servetur ex constitutione Gregoriana de publicandis resign.
- 1 Sed si huiusmodi clausula non apponatur, tunc debet percipere fructus de manu resignantij, Rebuff. in prax. benefic. titulo. de reservat. tam general. quam & cetera, numero decimotertio, ubi dicit quod reservatio omnium fructuum fit in Papa vel cum clausula illos percipiendi propria auctoritate, vel per manus alterius.
- 2 Requiritur tamen in huiusmodi reservatione omnium fructuum resignantij expressus consensus, ut in specie tradit Campeg. in suo brevissimo tractatu de omn. fruct. reservat. numero secundo & hoc passim stylus Romanae curiae admittit, namque dictus consensus praestatur eo modo, ut in pensione, ut dice mus loco suo.
- 3 Et ratio est, quia cum regulariter habens titulum, onus sine fructu sibi libere non cogatur iuxta illud quod habetur primo Corinthior. capitul. nono. nos plantavimus vineam, & c. quia qui altari servit, & cetera. capitul. ecclesias §. quia ergo decimotertio, quaestio. prima. ideo reservatio eo renitente fieri non debet, sed volente; nam volente non fit iniuria; nam a nullo prohibetur, si quis gratis velit servare, & voluerit propriis expensis militare, & maxime quia datur beneficium cum reservatione omnium fructuum, habenti aliis unde vivere, ut fieri quotidie videmus, quando conceduntur huiusmodi reservationes.
- 4 Et si inter resignantem & resignatarium fuerit conventum de reservatione fructuum est illicita pactio, donec a Summo Pontifice comprobetur, & ideo eo usque censetur honestum quousque indulgentia Papae se extendit, & non ultra, capitul. quam pio. ubi, dum tamen omnis absit passio, & c. prima. quaestio. secunda. capitul. cum pridem de pact. capitul. quaestio. & capitul. cum vniuersorum de rerum perm. Felyn. consil. 11. Roman. consil. 358. Dec. consil. 141. & alibi dicemus.
- 5 Et non requiritur, ut in omnium fructuum reservatione fiat mentio pensionis iam impositae, & ideo reservatio facta absque dicta mentione valida est, & subsistit, ut fuit conclusum in Rota. secunda. Maij coram domino Ferrentin. teste Guid. Bono. decil. 89. incip. coram, & c.
- 6 Et hoc est admodum singulare, namque contrarium statuitur in pensione, ut reservatio pensionis super fructibus beneficii & alia pensione onerati non valeat, prout fuit de citum licet videre per Cassado. decil. 3. sub titulo de pens. habes per Boer. decil. 162.
- 7 Giga. de pension. quaestio. 29. & quaestio. vltima. numero duodecimo. eo quia fructus est quaedam portio super fructibus beneficii assignata, Cardinal. in cle-

- ment. prima §. prima. quaestio. 3. & Imol. columna 3. de supplen. praelat. negligent. & Papa non praesumitur
- 29 voluisse gravare ecclesiam, seu illius fructus duplici onere, argument. text. in capitul. mandatum, primo cum duobus sequentibus de rescript. quod cessat in reservatione omnium fructuum, cum constet de omnibus fructibus gravare ecclesiam, unde nulla remanet dubitatio, leg. continuus §. cum ita ff. de verborum obligatio. Quare concludendum est soluta pensione antiqua reliquos fructus deberi referuatario, ita Mandos. in tractatu. de signat. grat. dict. titulo. fructuum reservationes columna quarta. versiculi. clausula, qui dicit pro hac opinione consuluisse, hortatur tamen, ut apponatur, & in principio columna quinta. refert in Rota fuisse decum non valere facultatem transferendi illos fructus reservatos vel partem non facta mentione pensionis primo loco super beneficio assignatae. Sed iuxta hoc dubitari contingit, fuerunt resignanti reservati omnes fructus cum clausula, vel si maluerit pensionem annuam, puta centum ducatorum, & cetera. An si exigat pensionem hanc pluribus annis, possit postea variare, & velle fructus & e contra? Cum hic casus accidisset, & fuisset propositum dubium in Rota in vna Corduben. dimidia portio inter Valerium Ruiiz, & Alfonso de Medina, coram D. Fabio 11. Ianuarij 1547. & 9. Martij 1548. fuit conclusum non posse, teste Put. decil. centesimo decimo quarto. in vna Corduben. libro tertio, ex leg. si quis stipulatus sit Stichum ff. de verborum obligatio, leg. serui electione ff. de legat. primo. le. nemo potest mutare ff. de regula. iur. cap. publicatio de electio. regulat. quod semel de regular. iur. in sexto. variatio tamen maxime in clericis prohibetur, element. vnica de renunciat. capitul. cum autem iuncta gloss. de iur. patron. & fuit allegatus bonus text. in leg. apud Aurelium ff. de optim. leg. quam decil. sequitur Mandos. citat. titulo. fructuum reservat. columna tertia. versiculi. reservationem, & ad leg. si sterilis §. si domum ff. de actio. emptio. ubi dicitur, quod reservata habitatione ad vitam, aut decem in singulos annos, quod primo anno possunt praestari decem, secundo vero habitatio fuit responsum loqui in debitore, qui a lege tacite habet electionem, ut sentit gl. in l. cum qui cetera §. 1. de verbor. oblig.
- 30 Et huiusmodi reservatio omnium fructuum de iure communi de facili conceditur his qui multo tempore in beneficio servierunt, & ut contingit lenibus ad hoc, ut senectutem sustentare valeant, ut egregie explicat Oldrad. consilio ducentesimo septuagesimo quinto colum. 2.
- 31 Huiusmodi reservatio fit a sede Apostolica indistincte, & passim non concedebatur, sed ex aliqua causa & magna, ut tradit Rebuff. in prax. dict. titulo. de reservationibus tam generalibus, & cetera. numero decimo quarto. in fin. postea Alexand. VI. Pontifex Maximus statuit, ut nemini detur reservatio omnium fructuum, nisi Cardinalibus, ut patet in titulo. de reservat. iur. patron. & testatur Rebuff. in prax. beneficior. titulo. de regressibus. in final. verbo. fol. tricentesimo trigesimo sexto. Idque per aliquod tempus fuit observatum, sed postmodum concedebantur resignantibus, & iudicabatur sufficiens causa ipsa renunciatio iuxta ea quae late scriptimus. Nunc autem raro conceditur talis reservatio omnium fructuum administrationis iurisdictionis, & cetera. inquit Mandos. in tractat. de signat. grat. titulo. fructuum reservationes columna 3. versiculi. nunc reservatio, stante decreto Conc. Trident. c. N 3 decimotertio

36 decimotertio. §. ad hęc fcll. 24. de reformat. *Ad hęc in posterum omnes hęc cathedrales ecclesie, quarum redditus summam ducatorum mille, & parochiales, que summam ducatorum centum secundum verum annum valorem non excedant, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum grauentur.* & sic debent mille episcopo, & centum curato remanere, unde non cadit reservatio omnium fructuum nisi eo modo.

* Hodie autem de stylo * vidi seruari, vt in episcopatus non dentur reservationes omnium fructuum nisi remaneant illę pro episcopo in abbatijis, prioratibus, praepositis, & alijs beneficijs simplicibus datur dumtaxat Cardinalibus iuxta decretum Alexandri VI. quibus resignantibus referuatur etiam vltra fructus administratio, iurisdicctio, & collatio, vt quotidie videmus, & Cardinales id petunt à Summo Pontifice cum instantia, namque passim hoc non conceditur, vt dictum est, & ea ratione id quod passim omnibus denegat Sum. Pont. Cardinalibus cōcedit, quia hi sunt pars corporis.

Et optima quidem ratione denegantur huiusmodi reservationes omnium fructuum, namque qui altari seruit de altari + viuere debet, capitul. cum secundum de praebend. & beneficia non debent diuidi, 38 cavit. vltim. prope fin. ibi. *Sed libere absque diminutione aliqua collata*, prima. quaestione tertia. capit. cum maioribus, capitul. vacante, & capitul. cum causam in fin. de praebend. & in rubr. & nigr. vt ecclesiast. benefic. singular. diminit. confess. capitul. pia mentis in fin. decimosexto. quaestio. septima. Dec. consili. 341. numero tertio in tertio. quaestio. & fructus, seu redditus ecclesiastici instituti sunt propter spiritualia, & illa tractantes, capitul. secundo, & tertio capitul. secundum Apostolum de praebend. sicut propter militare + ministerium datur militi stipendium, lege vltim. C. qui non ob longitudo. tempor. praescript. leg. qui sub praetextu C. de sacrosanct. ecclesiast. Petr. de Ancharan. consilio ducentesimo trigemotertio. numero 2. sic sequeretur absurdum, quod habens beneficium non viveret de fructibus illius, vt communitate canones disponunt, ac forsitan omitteret recitare diuinum officium, propter quod beneficium ecclesiasticum datur, c. vt de refer. lib. 6.

39 Et ob id in regno Francie similis reservatio omnium fructuum fcll prohibita, vt habetur in concordant. de referuat. benef. huc omnium fructuum illorum, & ibi tradit Rebuff. & fuit latum arrestum a Senatu Parisien. die 19. Aprilis 1496. ex quo reservationes prohibentur, de quo facit mentionem Rebuff. super cōcordant. dict. tit. de referuat. col. 1. vers. immo per arrestū & vers. item eodem arresto, idem Rebuff. in prax. dict. tit. de reservationibus nu. 14. Boer. decis. 2. n. 56. Pap. lib. 2. tit. 8. arrest. 3. & die 3. Martij. 1512. fuit resolutū reservationem factam cum reservatione omnium fructuum esse nullam, & beneficium vacare per obitum resignantis, quamuis resignatarius fuerit in possessione per duos annos.

40 Et non est omittendum, quod quoties resignans referuauit sibi omnes fructus, denominationem, stallū in choro, & vocem in capitulo, post resignationē habetur loco titularis, & equiparatur titulari. Quoties vero sibi seruauit fructus dumtaxat, habetur loco pensionarij, quia illi habetur loco pensionis, ita egregie. Sarn. in regul. de annal. q. 60. vbi dicit fuisse decimū in Rota de mense Martij. 1534. coram Marcello in vna. Placen. canonicatus, quod primo casu quando ha-

bet reservationem fructuum, denominationem, & stallum in choro, ac vocem in capitulo iuvatur regula illa, cum loquatur de titulo. Secundo vero casu, quando referuauit sibi solum fructus, nō habet locum regula illa cum loquatur de tit. & iste habeatur pensionarij, & ibi Mandol. confirmat secundam conclusionē, consutatque primam.

44 Et quando sunt referuati fructus cum denominatione non habet locum regulat cancellaria: de public. fuit decimū in Rota* in vna Spoleta. canonicatus & praebendę coram D. Io. cleric. die 19. Martij 1550. & alias, vt refert Sarn. de publican. q. 2. nu. 3. dat rationem, quia talis resignans in effectu videtur beneficiatus post resignationem, sicut antea, & effectus fatendi debet iuxta c. relatum de cler. non resident. hodie autem ex constitutione Gregorij XIII. habet locum regula, vt suo loco dicitur.

45 Quamuis autem resignanti non referuatur omnes fructus beneficij resignati, nisi sit Cardinalis, vt supra late conclusum fuit, ei tamen solet concedi referuatio mediae partis fructuum loco pensionis annua, vt tradit Rebuff. in sua prax. dict. tit. de referuat. generalib. numer. 15. Mandol. dict. tract. de signat. grat. verb. fructuum reservationes col. 1. vers. frequentius, & facilius, Boer. decis. 2. in fin. Staph. super signat. fol. 154. vers. & quando cunque vltque ad medietatem, Aragon. decis. 38. manuscr. Caputaq. decis. 86. lib. 3. lib. diuer. 167. Quae dimidiae partis fructuum reservatio non potest dici excessiua, vel exorbitans, immo con-

46 grua vt dicitur in extrauag. suscepta Io. 2. de elect. vbi dicitur, quod quoties titulari non relinquuntur, fructus, tunc de facili de seruet ecclesiam, & sic non reuidebit, & illi nō seruiet, potest tamen cōtinuari medietas fructuum, & alia medietas referuari pro alio, & c. & sic vides, quod hoc casu cessat absurdum, & in conueniens, namque etiam remanent fructus pro titulari, ex quibus possit viuere, & seruire ecclesiae. Et alia medietas referuatur resignanti, ne nimium dispendium ex ipsa resignatione patiat, vt supra dictum est, & intuitu seruij praestiti in supplicatione ac litte ris apponuntur hęc verba, vt commodius se sustentare valeat medietatem dictorum fructuum, & c. Ita Mandol. in tract. de signat. grat. tit. reservationes fructuum col. 4. in principio. & nota casum signandum in quo licitum est diuidere beneficium, id est fructus, nam regulariter est illicitum, vt fuit statutū in Concil. Furen. cap. maioribus de praebend. Ioan. de Anan. in c. audiuimus. de collu. de regen.

47 Sed hic quaeritur, Quidam resignauit canonicatū, & praebendam in fauorem N. in supplicatione erat clausula, cuius fructus 24. ducatorum summam non excedunt, & cetera. fructus autem consistebant in quibusdam redditibus, quos massa grossa vocant, quae massa grossa excedebat redditū 400. ducatorum, & resignanti fuit referuata medietas fructuum loco pensionis per hęc verba N. vt commodius sustentari valeat medietatem dictorum fructuum, & c. Quaritur an resignans debeat habere duodecim ducatos, an vero ducentos? In puncto iuris posset sustentari opinio, quod debeat habere 12. ducatos, & sic medietatē secundum verum valorem expressum cum id suadeat natura dictionis dictorum. l. i. §. eum qui vbi Bar. nu. 2. ff. de postu. idem Bar. l. talis scriptura §. vlt. nu. 4. ff. de leg. 1. Aretin. consil. 2. col. 1. vers. ex quibus, & vt minus grauetur ecclesia, arg. c. vlt. 1. q. 3. intelligendo de minori summa iuxta l. nummis ff. de leg. 3. l. si ita stipulatus fuero ff. de verb. oblig. l. semper in obscuris ff. de

48 reg. iur. veritas tamen aliter se habet, vt debeat habere 200. & sic medietatem veri valoris, & ita fuit pronunciatum in Rot. teste Ptolom. decis. 9. in vna Calaguritan. medietatis fructuum coram Sarnen. mense Nouembris 1537. teste Aragon. decis. 38. Calagurita. qui mens lumen Pontificis est referuare medietatē fructuum, & non valorem medietatis fructuum, quā decisionem refert Mandol. dict. tit. fructuum reservationes col. 3. vers. quare, & col. 4. in princ. dict. tract. de signat. grat. Namque de stylo curia fructus canonicatus exprimitur 24. licet referuatur pensiones lōge maioris valoris, prout de stylo attestatur Aragon. & alias, vt refert Sarn. de publican. q. 2. nu. 3. dat rationem, quia talis resignans in effectu videtur beneficiatus post resignationem, sicut antea, & effectus fatendi debet iuxta c. relatum de cler. non resident. hodie autem ex constitutione Gregorij XIII. habet locum regula, vt suo loco dicitur.

49 Et hoc casu non datur clausula dictam medietatē fructuum percipiendi propria auctoritate, ita Rebuff. in prax. dict. tit. de referuat. tam genera. quam, & c. nu. 18. Gig. de pens. quaestio. 8. & 9. & ea est ratio, vt considerat Rebuff. loco citato ne sint duo titulares, vnde illos debebit percipere de manibus titularis, sicuti in pensionarij test etiam communis opinio omnium doctorum, de qua per Gig. loco citato.

50 Et huiusmodi reservatio medietatis fructuum dicitur iusta, si beneficiatus ex alia medietate potest commodè viuere, & iura episcopalia soluere, ac supportare onera beneficij, c. de monachis, c. vacante, cum causam de praebend. cap. 1. de censibus hac etiā ratione dicitur iusta pensio, Rebuff. d. tit. de referuat. general. nu. 19. & huiusmodi reservatio cum reservatione medietatis fructuum recipitur in Gallia, ita per senatum* Burdegalensem mense Aprilis 1534. teste Boer. decis. 2. nu. 56. teste Papo. tit. 8. arrest. 4. quia vterque viuere potest.

51 Ideo Rebuff. dict. tit. de referuat. tam general. n. 17. dicit quod in patria reformarij solet reservatio medietatis fructuum, si beneficiatus non potest viuere, quae reservatio fieri solet usque ad tertiam partem, quam obtinebit pensionarius, reliquas vero duas partes beneficiatus idem Rebuff. de pacif. possess. ampliat. 18. ita in simili quando priuilegium solet esse damnosum reduci solet ad debitum statum, c. suggestum de decim. quod in Italia, & Hispania non conceditur, namque de stylo curiae hac non est sufficiens causa reducendi pensionem, & in hac reservatione medietatis fructuum necessario est facienda mentio pensionis alia impolita super illo beneficio resignato, prout fuit decimū* in Rot. die 5. Iunij 1551. coram domino Capizucco: in vna Florentina sanctae Felicitae, coram Capizucco namque non praesumitur quod Papa uoluerit grauare beneficium duplici onere, Castador. decis. 3. de pensio. & sic cum non fuerit adimpleta conditio, non videtur ius abdicatum à resignante, Casta. decis. 3. de renunc. namque ex hoc quia nō fuit facta mentio pensionis iam impolita medietas fructuum fuit nulliter referuata, ita Caput. attestatur fuisse tentum, vt late per ipsum habes decis. 86. p. 3.

52 Quandoque referuatur resignanti tertia pars omnium fructuum, & hęc dicitur iusta, reservatio, ita Rebuff. in prax. benefic. tit. de referuat. tam general. quam, & c. num. 17. Ita in simili pensio, quae non excedit tertiam partem fructuum, solet dici iusta & ob id in literis solet apponi, quod pensio tertiam partem fructuum nō excedit, & seruat Atylus curia Rom. teste Gig. de pens. q. 9. ita quando Cardinalis proponit in consistorio cathedrali, vel Metropolitana ecclesiam cum pen-

53 sione solet dicere cum reservatione centum ducatorum, & cum antiqua non excedit tertiam partem, & cetera.

* Titulus & denominatio solet hodie de stilo referuari resignanti ecclesiam cathedralem, aut Metropolitanam, prout attestatur Mandol. dict. tract. de sign. gratia, verb. fructuum reservationes col. 1. vers. titulus & denominatio, vbi dicit, quod huiusmodi reservationes non multum deuiant à reguli, iuris, immo ego dico esse secundum regulam, cum tales retineant ordinem, & dignitatem episcopalem, c. 1. de ordin. ab episcop. qui renunc. episcopatu. Socin. Senior consil. 260 in causa numero quinto lib. secundo, & ita communiter referuatur.

64 Ita mulier ingrediens monasterium retinet titulū, & denominationem mariti, Lap. alleg. 129. nu. 6. 19. & 26. & argumentum valet de matrimonio carnali ad spirituale.

65 Vnde etiam postquam renunciavit potest appellari episcopus, sed ad hoc vt possit dici episcopus loci renunciati necesse est, vt specialiter referuatur denominatio, in consistorio, & ita vidi referuari, vt dicam infra suo loco.

66 Et non omittam, Quod resignans referuatis fructibus propria auctoritate percipiendis potest dare de attentatis post resignationem ratione sui interesse, Cott. decis. 137. in manuscr.

61 Titulus & denominatio solet hodie de stilo referuari resignanti ecclesiam cathedralem, aut Metropolitanam, prout attestatur Mandol. dict. tract. de sign. gratia, verb. fructuum reservationes col. 1. vers. titulus & denominatio, vbi dicit, quod huiusmodi reservationes non multum deuiant à reguli, iuris, immo ego dico esse secundum regulam, cum tales retineant ordinem, & dignitatem episcopalem, c. 1. de ordin. ab episcop. qui renunc. episcopatu. Socin. Senior consil. 260 in causa numero quinto lib. secundo, & ita communiter referuatur.

62 Ita mulier ingrediens monasterium retinet titulū, & denominationem mariti, Lap. alleg. 129. nu. 6. 19. & 26. & argumentum valet de matrimonio carnali ad spirituale.

63 Vnde etiam postquam renunciavit potest appellari episcopus, sed ad hoc vt possit dici episcopus loci renunciati necesse est, vt specialiter referuatur denominatio, in consistorio, & ita vidi referuari, vt dicam infra suo loco.

64 Et non omittam, Quod resignans referuatis fructibus propria auctoritate percipiendis potest dare de attentatis post resignationem ratione sui interesse, Cott. decis. 137. in manuscr.

65 Vnde etiam postquam renunciavit potest appellari episcopus, sed ad hoc vt possit dici episcopus loci renunciati necesse est, vt specialiter referuatur denominatio, in consistorio, & ita vidi referuari, vt dicam infra suo loco.

66 Et non omittam, Quod resignans referuatis fructibus propria auctoritate percipiendis potest dare de attentatis post resignationem ratione sui interesse, Cott. decis. 137. in manuscr.

SECUNDAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 In resignatione beneficij, vt plurimum referuatur pensio.
- 2 Pensio ex causa potest imponi beneficijs.
- 3 Cap. 1. vt eccl. benef. & c. declaratur.
- 4 Tres sunt licitae pensiones.
- 5 Pensio odiosa est.
- 6 Pensio imponit seruitutem beneficio.
- 7 Pensio datur ex causa lucratua, vel onerosa.
- 8 Pensio quando apponatur ex causa alimentorum.
- 9 Causa alimentorum dicitur pia.
- 10 Pensio ex causa onerosa quae.
- 11 Resignatio iustam praebet causam imponendae pensionis.
- 12 Pensio referuata ne ex cessione nimium dispendium, resignans patiat, succedit loco beneficij.
- 13 De pensione faciendae est mentio in impetratione beneficij.
- 14 Priuato referuatur pensio vt viuat.
- 15 Pensio referuata resignanti sapit vim permutationis.
- 16 Pensio soluitur anno quolibet.
- 17 Pensio apposta pro concordia iustam habet causam.
- 18 Pensio potest imponi ratione permutationis.
- 19 Super commenda pensio imponi potest.
- 20 Pensio imponitur super beneficio tertij, & etiam pro tertio.
- 21 Parochiali non excedenti c. ducatos non imponitur pensio.
- 22 Reitor tenetur iura episcopalia soluere c.
- 23 Pensio super beneficio tertij non passim conceditur.
- 24 Pensio usque ad quam quantitatem.
- 25 Probatio quod centum remanent pro rectore debet esse concludens.

- 26 Beneficio simplici qua pensio imponatur.
- 27 Super beneficio non excedente 24. duc. non solet imponi pensio.
- 28 Super canoniatu no excedente centum, non imponitur pensio.
- 29 Pensio quandoque ponitur super distributionibus quotidianis, licet secus regulariter.
- 30 Distributiones quotidianae non sunt fructus.
- 31 Decima Papalis non soluitur de distributionibus quotidianis.
- 32 Pensio imponitur super massa graua.
- 33 Pensio an censetur imposita super fructibus ordinarijs.
- 34 Sub verbo iuribus & c. comprehenduntur omnes redditus.
- 35 Episcopus antiquo tempore non grauabatur pensio nibus.
- 36 Episcopus non grauatur pensione nisi ex causa.
- 37 Derogatio Concilij Lateranen. debet fieri expresse.
- 38 Clausula non obstantibus non tollit constitutionem conciliarum.
- 39 Rex Catholicus grauatur episcopus usque ad tertiam partem.
- 40 In reservatione pensionis debet fieri mentio de alia pensione.
- 41 Pensio reseruata non facta mentione prima est nulla.
- 42 Resignans non tenetur ad pensionem.
- 43 Papa no presumitur grauare ecclesias duplici onere.
- 44 Testator non presumitur grauare heredem duplici onere.
- 45 Subreptio vitiat.
- 46 In secunda impositione pedagij facienda est mentio de prima.
- 47 In impositione etiam pensionis temporalis facienda est mentio prima perpetua.
- 48 Pensio reseruata absque mentione prima est nulla, etiam si reseruarius id ignoraret.
- 49 Annullata pensione, quia no fuit facta mentio de prima, non datur regressus.
- 50 De prima pensione nulla non est facienda mentio in reservatione secunda.
- 51 Nulla non praestant impedimentum.
- 52 De pensione non acceptata non est facienda mentio.
- 53 Coytatio Papae in genere sufficit & n. 59.
- 54 Expressu dicitur quod contrinetur sub generalitate.
- 55 Expressu dicitur quod colligitur ex vi verborum.
- 56 Dicitio alia refertur ad similes.
- 57 Actus debet sustineri.
- 58 Nulla est pensio excedens medietatem contra clausulam.
- 59 Volens annullare pensionem debet probare excessum ultra medietatem.
- 60 De pensione prima extincta non facienda mentio.
- 61 Pensio est nulla ope exceptionis.
- 62 Nullitas ipso iure non datur nisi imponatur.
- 63 Pena ipso iure non inducitur nisi exprimat.
- 64 Resignatus duobus beneficijs impositaque pensione si per illis videtur pro rata constituta.
- 65 Pensionarius tenetur in primo semestri gratiam verificare.
- 66 Dicens pensionem excedere medietatem debet hoc probare.
- 67 Iusta conscientia potest quis renunciare & obtinere reservationem pensionis.
- 68 Renunciatio debet esse libera.
- 69 Papa tollit vitium simoniae.
- 70 Tractatus de renunciando cum pensione non est simoniacus.

- 71 Quotidie sunt renuntiationes cum conditionibus.
- 72 Pactio firma prohibetur in beneficijs.
- 73 In tractatu renunciandi bonum est remittere omnia sanctissimo, & c.
- 74 Resignatio cum pacto nulla, nisi Papa approbet.
- 75 Pecunia non potest dari pro beneficio.
- 76 Cum resignatio est nulla, pensio quomodo est inualida.
- 77 Pensio reseruata ex falsa causa est nulla.
- 78 Collatio non recipit conditionem.
- 79 Conditio nihil ponit in esse.
- 80 Papa & non partes possunt validare pensionem nullam.
- 81 Super pensione litterae sunt expediendae.
- 82 Pensio reseruata inhabili absque dispensatione est nulla.
- 83 Pensio reseruata minori non facta mentione status est nulla.
- 84 Pensionis materia odiosa est.
- 85 Beneficiarius debet consentire pensioni.
- 86 Subreptio in casibus a iure expressis.
- 87 Promissio beneficij familiaris facta absque consensu Cardinalis valida est.
- 88 Pensio annullatur reseruata absque consensu habentis regressum, cum locus sit regressui.
- 89 Papa non censetur velle derogare tertio.
- 90 Pactu in feudibus non potest prauiudicare masculis.
- 91 Alienatio rei subiectae restitutioni est nulla adueniente casu restitutionis.
- 92 Motus propius non operatur in prauidicium tertij.
- 93 Pensio reseruatur de consensu habentis regressum.
- 94 Successor tenetur ad pensionem impositam ex causa resignationis.
- 95 Acceptans beneficium, obligatur ad onera ipsius.
- 96 Pro pensione datur personalis & hypothecaria actio.
- 97 Successori sumi intimanda litterae pensionis.
- 98 Pensio est onus reale vt decima.
- 99 Successor tenetur ad pensionem etiam si nihil fuerit de eo expressum.
- 100 Pensio ex fructibus.
- 101 Non percipiens fructus ex incurione hostili non tenetur ad pensiones.
- 102 Haeres defuncti an teneatur pro pensione decursa.
- 103 Pensio quando incipiat currere contra successorem.
- 104 Verba clara non egent interpretatione.
- 105 Cedens reseruarius pensionis docere debet de iure certo.
- 106 Cedens non tenetur docere de iure cesso respectu reseruarius.
- 107 Existens in quasi possessione exigendi non tenetur reuificare narrata.
- 108 Filius prob. betur habere beneficium patris.
- 109 Fraus legi non debet fieri.
- 110 Pater potest resignare beneficium, & reseruare pensionem pro filio. & n. 12.
- 111 Argumentum de toto ad partem non procedit cum adest diuersa ratio.
- 112 Pensio extinguitur morte.
- 113 Pensio est onus temporale.
- 114 Pensio extinguitur per contractum matrimonij.
- 115 Reseruatio pensionis datur ingredienti monasterium quandoque.
- 116 Nemo admittitur ad professionem nisi elapso anno probationis.
- 117 Regulares proprie sunt qui emittunt tria vota.
- 118 In militaribus religionibus non fit vera professio.
- 119 Hierosolymitani comprehenduntur sub cap. 15. s. 25. de regul.

- 121 Ex promotione ad ecclesiam cathedralem extinguitur pensio.
- 122 Promotio quandoque datur retentio pensionis.
- 123 Pensio cassatur sola voluntate pensionarij.
- 124 Pensio extinguitur per supplicationem quando fit anticipatis solutionibus, & n. 128.
- 125 Pensio extinguitur translatione.
- 126 Pensio minuitur ob contributiones.
- 127 Resignarius non tenetur ad pensionem resignato beneficio.
- 128 Pensio non potest redimi sine auctoritate superioris.
- 129 Pensio non potest reduci ad minorem summam dato aliquid infuso Papa.
- 130 Causa potest ex quibus imponatur pensio.
- 131 Papa potest sine causa, & sine consensu beneficiati pensiones reseruare.
- 132 Pensio in Gallia ex tribus causis admittitur.
- 133 Habens pensionem sine causa in foro conscientiae non est iustus.
- 134 Ordinarius an possit imponere pensionem cum causa.
- 135 Pensio datur libera, & c.
- 136 Pensio soluitur in Natiuitate Domini Nostri, & Sancti Io. Baptiste.
- 137 Pensio soluenda est in loco designato.
- 138 Beneficiatus non soluens pensionem excommunicatur & priuatur.
- 139 Excommunicationi beneficiati, est locus, volente pensionario.
- 140 Regressus reseruatus ex non solutione pensionis debet per iudicem canonizari.
- 141 Iudex non potest canonizare regressum nisi principali fuerit facta intimatio.
- 142 Laico potest reseruari pensio cum clausula quam primum clericali charactere, & c.
- 143 Pensio quando reducenda.
- 144 Pensio pro parte qua excedit, reducitur, & non annullatur.
- 145 Pensio an soluenda possessione habita, vel non habita.
- 146 Beneficiatus debet soluere pensionem, etiam si fructus non percipiat, quando fuit reseruata possessione habita, vel non habita.
- 147 Non habens possessionem liberam, non tenetur ad decimas Papales.
- 148 Non percipiens fructus per duos vel tres annos, non tenetur ad pensionem.
- 149 Resignans quando teneatur ad cautionem banchariam.
- 150 Cautio bancharia quid.
- 151 Obligatio in forma Camerae, ad quid.
- 152 Pensio reseruata ex triplici resignatione an sit nulla.
- 153 Mora lite super pensione ponitur clausula sine retardatione.
- 154 Porrectio supplicationis non perficit gratiam.
- 155 Resignarius debet consentire pensioni.

Secundo quaero, an fiat resignatio reseruata pensione, & qua quantitate, & cum quibus clausulis, ac quando extinguitur? Respond. Quandoque & vt plurimum in resignatione beneficij reseruatur pensionem, vt in casibus, Crescent. decif. 105. & 173. lib. 1. & decif. 234. libro 2. in r. collect. manuscr. Peregr. decif. 170. libr. 1. Moedan. decif. 164. & 234. lib. diuersi. decif. 54. 112. &

279. in manuscr. Caputaq. decif. 300. 305. & 313. par. 2. Put. decif. 97. lib. 2. Gambar. decif. 12. pensio in manuscr. & communiter doct.

* Quamuis enim beneficia ecclesiastica sine diminutione non sint conferenda c. 1. vt ecclesiastica benef. sine dim. tamen ex causa licita, & honesta, potest imponi pensio soluenda ex redditibus beneficij c. ad audientiam 2. vbi Abb. & Fel. num. 2. vers. secunda conclusio & alij omnes de rescrip. c. quamuis de prae. in 6. can. nifi eod. tit. extr. cap. conquirente de cleric. non resident. nam illud decretum Innocentij III. de quo in d. cap. 1. loquitur ne collator reddituum partem quasi paciscendo sibi referret, & ea ratione beneficia cum diminutione conferantur, ita Campeg. de pens. num. 2. interpretatur.

4 Et ideo tres esse species licitarum pensionum tradit Gig. de pens. q. 3. num. 1. Inficiari tamen non potest, quin pensio iudicialis non sit, Sarn. de infr. resign. q. 16. nam dare pensionem est imponere feruitutem beneficio, Caccia. l. up. de pens. q. 8. Paul. Rom. & Gig. eod. tract. ille in 8. & vlt. quat. num. 2. iste q. 96. nu. 1. cum seq. Caputaq. decif. 303. num. 10.

7 In curia autem hodie duobus modis datur pensio, vel ex causa lucratiua, vel ex causa onerosa, ex causa lucratiua datur, cum vacante beneficio, vni illud conferunt, & alteri datur pensio soluenda de fructibus eiusdem beneficij, vt commodius ille, in cuius fauore reseruatur, sustentari valeat, & ita practici tota die videmus, & attestatur Gig. d. q. 3. nu. 4. cum hac clausula. N. vero, vt melius sustentari valeat, de alicuius subuentionis auxilio prouidere, & specialem gratiam facere volentes, pensionem, & c. vt attestatur Mandof. tract. de signat. grat. tit. pensiones col. 2. vers. pensio aut conceditur, & c. hanc eandem clausulam * passim apponi attestatur Horat. Mandof. in addit. ad Roman. conf. 388. in lit. c. & dicta clausula operatur, vt pensio + censetur appolita ex causa alimentorum pro alimentis prouisis de illa, Rom. d. conf. 388. in causa nu. 3. & 5. Gabr. conf. 191. num. 4. vol. 2. Gig. de pens. q. 5. 1. & seq. Mandof. de infr. q. 1. num. 6. & sic pro causa pia, cum causa alimentorum dicatur pia, Dec. con. fil. 72. sub num. 2. & conf. 120. num. 4. Gig. d. tract. de pens. q. 96. & communiter DD.

10 Ex causa onerosa datur pensio, vel propter extinctionem litis, vel propter resignationem beneficij factam in fauorem alicuius, & ita fieri tota die experimur, & tradit Gamb. de auct. legat. a later. tit. de pens. num. 308. & ad cognoscendam causam onerosam, in spiciendum est an renuncians dimiserit possessionem beneficij resignati, nam tunc est onerosa, ita solet iudicare Rot. * teste Gamb. d. tit. num. 152. Quae pensio assignata resignanti licita, & iusta iudicatur, cum + resignatio iustam causam inducit imponenda pensionis, vt tradit Gamb. d. tract. & tit. de pens. num. 98. 99. & num. 146. cum seq. & num. 194. Gig. de pens. q. 4. num. 2. & q. 19. Marius Anguissola conf. 20. num. 15. Namque datur causa existente, ne ex resignatione nimium dispendium patiatur, Anchar. conf. 226. Card. Alex. in c. 2. sub num. 5. r. q. 3. Fel. in cad. audientiam el. 2. num. 2. vers. exemplifica, de rescrip. Gamb. & Gig. locis cit. Caccia. l. up. tract. de pens. q. 19. Put. de cif. 342. 343. & 389. lib. 1. quae ratio colligitur ex t. super hoc de renunc. vt tradit Mandof. d. tract. sign. tit. pensiones col. 3. in prin. & ideo passim solet apponi in supplicatione, & litteris clausula. Ne N. ex resignatione seu cessione huiusmodi nimium dispendium patiatur, & c. vt tradit Gamb. d. tit. de pens. nu. 308. & Man-

& Mandoloco citat.col.4.verf. in supplicatione, & ita etiam hodie obseruatur, nam hæc sunt verba, quæ communiter solent apponi in supplicatione N. vero oratori præfatio, ne ex resignatione sua huiusmodi nimum dispendium patiat, de aliquis subuentionis auxilio prouidentes pensionem annuam ab omni de cima papali charitatiuoque subsidio ordinario, & extraordinario, & quocunque alio onere, quauis etiam Apostolica auctoritate, & ex quacunque quamuis uigentissima, & hic necessario exprimenda causa, etiam pro fabrica basilicę Principis Apostolorum de Vrbe Cruciatæ sanctæ & tam offensa quam defensa expeditione contra Turchos, & alios infideles sanctæ catholicæ fidei etiam ad Imperatoris, Regum, Ducū & aliorum quorumcunque instantiam canonice, & de facto nunc & pro tempore impositis, & imponendis, etiam si impositionibus huiusmodi pro tempore caueatur expresse, quod pensionarij pro rata pensionum suarum quantumuis exemptarum contribuere teneantur, ac etiam belli, pestis, grandinis, incēdij, sic citatis, tempelatis, inundationis, deprædationis, ac cuiusuis alterius amissionis fructuum, & ab omni incurfu militum, & a quibuscumque alijs incogitabilibus, & insolitis casibus, & euentibus pro tempore contingentibus liberam immunem, & exemptam cētum ducatorum super dicta ecclesiæ fructibus & redditibus, & prouentibus, &c.

Et ideo* receptum est, huiusmodi pensionem reseruatum, ne ex cessione nimum dispendium patiat, succedere loco beneficij, Gig. de pens. q. 56. Alfonso, Hoted. de incompat. benef. par. 1. c. 4. num. 4. nā que hoc casu uere est extracta, & dependet a beneficio, iuxta ea quæ scribit Caccialup. de pens. q. 1. Card. in clem. 1. §. 1. q. 3. & Imol. col. 3. de supplend. prælat. neglig. Mandol. de signat. grat. tit. fructuum reseruatiōnes col. 4. uers. clausula; ideo de ea faciendat est mētio in impetratione beneficij, Cald. conf. 30. in fin. de præb. Compoll. & Innoc. in c. postulasti de rescript. Oldrad. conf. 81. col. 1. Gig. de pens. q. 67. num. 4. Socc. Sen. conf. 260. col. 1. lib. 2. Ber. in c. super litteris num. 72. uers. 14. de refer. Menoch. de arbit. iudic. cas. 201. num. 51. Ita etiam & priuato beneficijs t ob demerita reseruatur pensio, ut de illa uiuat, quæ succedit loco beneficij, ut tradunt Specul. in tit. de dispens. §. nunc sequitur uers. 54. Berth. quem refert & sequitur Gamb. dict. tit. de pens. num. 148. Campeg. in suo tract. pens. num. 3. & damnato in conc. 77. episcoporum Policronio episcopo Hierosolymitan. propter nonnullos perpetratos excessus, patres concilij constituerunt ei tria prædia, quorum fructus essent ad sui sustentationem, ut habetur in primo tomo cōcil. tol. 3. 5. & hac sumpta occasione Campeg. loco citato ostendit ex pluribus auctoritatibus assignationē pensionis fuisse obseruatam etiam ab antiquis patribus, dummodo ex causa, &c.

Hinc etiam scribit Ptolom. decif. 13. in manucri. quod huiusmodi pensiones reseruatae resignantibus sapiunt quodam modo speciem permutationis, cum detur beneficium, & recipiatur pensio. Put. decif. 346. lib. 1. ex cuius fructibus resignans poterit uiuere, cum anno quolibet soluatur, sed §. 1. sed si dominus, §. si quis cum alijs ff. locat. Rebuff. de pacif. possess. nu. 91. facit prædiorum ff. de usufr. c. constitutus de religiof. domib. Ita & etiam iustam habet causam impositionis pensionis ex causa concordie: nam sit pro bono pacis, cap. nisi essent, circa medium ibi probatio pacis de præbend. Felyn. in capitulo ad audientiam

columna, secunda, de rescrip.

18 Ita & illa quæ assignatur in permutatione ratione inæqualitatis, quia tunc potest imponi pensio super maiori, aut pinguiori, cap. quæstiones de rer. permut. Anch. conl. 176. Dec. conl. 141. ad plura col. 2. in princip.

Et hæc procedunt tam in resignatione beneficij quam commende, t cui etiam pensio imponi potest, Præposit. in c. 2. num. 3. & 5. 1. q. 3. Anan. in c. non satis col. 2. de simon. Gamb. de auctor. legat. tit. de pens. num. 154.

Et resignanti aliquando reseruatur pensio super eodem beneficio, quod habet locum quādo beneficiū potest recipere onus, quando uero non, ut in casibus sequentibus, tunc uel uolens resignare permutat uel resignat in fauorem N. imposita pensione super alio beneficio N. uel super beneficio tertij, ut fuit confideratum in Rot. in vna Archidiaconatus 4. Julij 1564. ut habetur lib. 1. recollect. per Orad. tit. de pens. in manucri. & quandoque imponitur pensio pro tertio, uel partim in fauorem resignantis, & partim in fauorem tertij, ut tradit Mandol. dict. tit. de pens. col. 3.

Quando autem resignatur parochialis, si valor illius non excedit t centum ducatos, non imponitur pensio, ut statutum est in Concil. Trident. ca. 13. sess. 24. de reform. & de stylo * attestatur Ant. August. decif. 1. lib. 2. de procur. in manucri. & ratio est, quia parochialis non debet ita grauari, ut illius rector non possit ex eius redditibus uiuere, & iura t episcopalia persoluere, cap. vacante, cap. cum causam, & c. de monachis, & ibi Abb. in 3. & 4. not. de præbend. Idem Abb. in cap. conuenerunt col. 2. de cler. non resid. unde uel solet resignanti reseruari pensio super alio beneficio resignantij, uel super beneficio tertij: ita de

* 23 stylo * fieri uidemus: pensio autem t super beneficio tertij non de facili conceditur ob fraudes quæ fieri possent.

Si uero parochialis ualet ultra centum ducatos, pensio solet constitui pro quantitate qua excedit dictam summam, & hoc menti tenendum est, quia antiquo tempore non habebatur hæc ratio, sed imponebatur pensio usque ad tertiam partem reddituum in omnibus beneficijs, & iudicabatur iusta pensio, Paul. Roman. de pens. ca. 1. num. 6. Caccialup. & Gig. cod. tract. ille quæst. 7. & ille q. 9. & apponebatur clausula, dummodo tertiam partem non excedat, ut tradit Rebuff. in prax. in tit. de reseru. tam general. quam, & c. num. 31. & iam num. 19. dixerat hanc esse iustam, & probatio, quod t centum remaneant pro rectore liberi, debet esse concludens, ut fuit resolutum in Roma* in vna Clusina pensionis coram Illustrissimo Cardinali Lancellotto die 9. Nouembris 1573. Si uero resignatur beneficium simplex, solet concedi resignanti pensio, quæ non excedat medietatem, t & quæ non excedat tertiam partem, Paul. Roman. ca. 1. num. 6. de pens.

* Hodie autem de* stylo datur in his regulariter usque ad medietatem.

Et si beneficium non excedat redditum 24. ducatorum, non solet imponi pensio, ut tradit Mandol. d. tit. pensiones, col. 4. uers. super parochiali, ubi hoc etiam scribit in dignitate: uerum ego uidi contrarium seruari tempore Sixti V. nam fuit super beneficio data pensio, quamuis fructus non excederent 24. Si autem resignatur Canonicatus aut siuilibus dignitas, non conceditur t pensio, nisi redditus sint ultra centum

rum ducatorum, & pro quantitate, qua excedit dictam summam, & ita mihi retulit Illustriss. Card. Cofentinus pro Dataris sibi ordinatum fuisse a Sanctissimo D. N. Six. V.

Et hic aduertendum, quod aliquando exprimitur præbenda ualere triginta, distributiones quotidianæ centum, & solet tunc concedi pensio 30. aut 50. t sic distributiones quotidianæ computantur, cum clausula, etiam si in solis distributionibus quotidianis, & non nisi præsentibus, & diuinis officijs interuentibus dari per eos lucrari solitis, & consuetis, & ita uidi* alias seruari, sicuti etiam tradit Mandol. dict. tit. pensio. nes col. 8. uers. pensiones, quod etiam ualde notandū & quia regulariter pensio super distributionibus quotidianis non constituitur, Oldrad. conl. 17. Io. Andr. in rubri. de concess. præben. Felyn. in c. ad aures uers. 13. conl. de rescrip. Rot. decif. 134. in nou. & 766. in antiqu. nam pensio soluitur de fructibus, & t distributiones quotidianæ non sunt fructus, not. in c. unico de cleric. non residen. lib. 6. Lap. alleg. 43. Dec. conl. 280. in casu col. 1. ita Gamb. de aucto. leg. li. 6. de pens. col. 17.

Hinc de distributionibus t quotidianis nō soluitur decima Papalis, Gemin. conl. 85. Mar. Mant. conl. 1. & ita regulariter fieri* hodie attestatur Mandol. loc. cit.

Et quando conceditur pensio super distributionibus quotidianis, apponitur clausula supra relata, etiam si in solis distributionibus, & ceter. quæ clausula includit etiam distributiones, quæ dantur illis, quibus horis interfunct, ut late concludit Mandol. dict. tract. signant. grat. tit. pensiones col. 9. uers. clausula præmissa. Hinc fructus canonicatus Teletan. exprimuntur 24. & imponitur pensio 500. ducat. ut tradit Arago. decif. 38.

Imponitur etiam pensio super massa grossa, ac alijs redditibus cōmunijs, qui diuiduntur inter eos, qui interfunct certis temporibus, ut de stylo* fieri & concedi quandoque uidemus de gratia. Et hoc etiam est notandum, nem neque potest imponi pensio super his redditibus, ut tradit Gamb. dict. tract. de pens. nu. 24. ubi refert fuisse decifum* per Rot. in vna canonicatus sancti Petri, quod ubi unquam requiritur certum termitium ad consequendum fructus, super illis non possit constitui pensio, & c.

Hinc alias fuit resignata præpositura, imposita pensione, puta centum, super redditibus prouentibus iuribus obuentionibus t ueneris dictæ præposituræ cum clausula, quæ medietatem non excedat, & c. Sed quia fructus ordinarij sunt tanti valoris, ut pensio excedat medietatem ipsorum, ideo fuit dubitatum, an hæc pensio esset nulla, uel reducibilis, tanquam non conleatur imposita, nisi super fructibus ordinarijs?

Fuit tentum* coram Oradino die 3. Ianuarij 1559. in vna Aug. præposituræ, ut habetur in li. diuers. decif. 294. pro ualiditate pensionis propter illa uerba Iuribus obuentionibus ueneris, de quorum natura est comprehendere omnes redditus cuiuscunque qualitatis sint, Abb. in c. ad audientiam il. 2. n. de rescript.

Si uero renunciatur ecclesiæ cathedralis, uel metro politana, imponitur pensio super illius mensis fructibus, si illorum valor excedat ducatos mille, ut statutum in Conc. Trident. ca. 13. sess. 24. de reform. §. Ad hæc in postremum omnes hæc cathedrales ecclesiæ, quarum redditus summam ducatorum mille, & parochiales quæ summam ducatorum centum, secundum uerum annuū ualorem non excedunt, nullis pensionibus, aut

reseruatiōibus fructuum grauentur, idque est in* uiridi obseruantia, alias requireretur derogatio specifica iuxta ea, quæ scribit Put. decif. 494. lib. 2. sed optimū erit non aperire uiam hanc, ut episcopatus in quantum fieri potest minus grauentur, & ut episcopi uiuere possint iuxta conditionem suam.

Hinc antiquo tempore non nisi ex magna, & rationabili causa episcopatus t mensæ grauebantur pensionibus, ut tradunt Pau. Rom. & Gig. de pens. ille q. 7. in princ. ille. c. 1. nu. 1. in 1. caus.

Hinc etiam bene fuit statutum in Conc. Lateran. sub Leone. X. ut mensæ episcopales non grauentur pensionibus, nisi ex causa resignationis, uel etiam aliā que in consistorio secreto licita, honesta & probabilis habita fuerit. Unde Papa, quando imponit pensionem super epatib. uacatib. p obitum solet derogare Conc. Lateranen. & quidem specifica requiritur derogatio, Crescent. decif. 237. in manucri. namque nō sufficeret clausula generalis, non obstantibus constitutionibus, & c. Illa enim non tolleretur t constitutionem Conciliarem. c. ex parte de capell. monach. c. nonnulli & ibi* omnes, & c. eam te de rescrip. Archid. in c. 1. de consil. lib. 6. Dec. in cap. 1. in 1. lect. nu. 2. de iudic. fo. Sclua de benef. par. 3. q. 1. num. 3. nisi ultra dictam clausulam generalem appareat de certa scientia Papæ ex alijs ut fuit per maiorem partem* resolutum in Rot. in vna Maioricens. parochialis de sua decima die 3. Octobris 1546. coram Illustrissimo Card. sanctæ Crucis, testu Put. decif. 494. lib. 2. Magis consultū est derogare in specie, nam uidi quandoque ex hoc annullari dictas pensiones reseruatas super mensa episcopatuum sine causa.

Rex uero Catholicus in episcopatibus, in quibus habet ius patronatus, lex privilegio, uel alia causa solet illos grauare usque ad tertiam partem, & ideo in schedulis consistorialibus Cardinalis, qui proponit ecclesiæ, dicit. Supplicatur pro expeditione cum reseruatiōe pensionis annuæ in fauorem personæ N. uel nominandi, & c. quæ uia cum antiquis non excedit tertiam partem.

Et licet uerba, & ratio dicti Conc. Lateranen. prohibentis super ecclesijs cathedralibus pensiones imponi, uideantur comprehendere etiam non consistorialia, tamen* stylo & consuetudo curiæ contrarium seruat, ut refert Caputaq. decif. 177. p. 1. qui dicit secundum hunc stylo fuisse* indicatum in vna Breuaren. pensionis 5. Decembris 1551. ex quibus collige, quod pensio moderate debet imponi, & semper debet etiam haberi ratio, an beneficia sint alijs pensionibus grauata, ut tradit Campeg. dict. tract. de pens. & fieri notissimum* stylo ostendit.

Ideo* inoleuit usus, ut debeat fieri mentio de prima pensione, & de alio onere in reseruatiōe secunde etiā ex causa resignationis t Gamb. de auct. leg. lat. tit. de pens. num. 226. cum sequent. Caputaq. decif. 47. lib. 1. in manucri. & necif. 311. num. 4. & 312. num. 1. par. 2. Mandol. de signat. tit. pensiones col. 9. uers. sup posuimus, Crescent. decif. 237. in manucri. Card. Paris. conf. 5. num. 134. vol. 4.

Hinc est, quod pensio secundo loco reseruata, si non fiat mentio de prima pensione t ualide reseruata est nulla, Cassad. decif. 7. de pens. Gig. de pens. q. 29. Moedan. 259. Caputaq. decif. 77. lib. 2. & decif. 301. in principio. & decif. 312. num. 2. p. 2. Fab. decif. 36. lib. 2. & hoc seruatur* Rot. attestatur Aragon. decif. 41. Toleian. in manucri. & ita fuit* resolutum etiā in pensione reseruata ex causa resignationis, ut fit nulla

* ita partes tractantur tollitur vitium ita centum * in Rot. ut tradit Gamb. de pens. num. 618. dict. tract. de 74
 quod et soluitur certa pensio est simonia glof. in d. c. ex parte de off. deleg. Abb. in c. non satis num. 8. de si mon. Cald. conf. 1. de v. ur. Paris. conf. 1. 43. num. 2. c. u seq. volum. 4.
 Cautela tamen est, ut fiat renunciatio libera, & po stea Papa ex officio apponat onus pensionis, Abb. in dict. c. non satis, sed cautela, Dec. in d. c. ex parte num. 15. & licet soleat quandoque in litteris apponi, dum modo non precedat prius pactio priuata, tamen in telligitur ut non detur pecunia, ita Prapof in c. 2. nu. 5. in princ. l. q. 3.
 * Et quicquid sit de iure, vel dicat doctores antiqui, hodie de stylo est permiffus tractatus, adeo ut in ma dato, & in supplicatione dicatur, quod renunciant re feruata pensio, & hoc toleratur a summo Pontifi ce, vnde, &c.
 76 Et si resignatio test nulla regulariter pensio etiam est nulla quando fuit imposta ex causa resignationis, nam pensio referuata f ex falsa causa est nulla prout fuit decifum in Rot. in vna Marianen. pensionis co ram domino Prospero de Sancta cruce tunc audito re Rot. 9. Martij 1552. teste Caputaq. decif. 298. p. 2. nam Cardinalis Cybo Archiepiscopus Taurinen. co stituit procuratorem ad cedendum in manibus Papae referuatis sibi fructibus, & facultate transferendi, fuit facta cessio in Consistorio referuatis fructibus absq; tamen facultate transferendi 22. Iunij 1547. & Papa prouidit de ea domino Caesari Cybo tunc episcopo Marianen. & quia dictus episcopus Marianen. pre tendebatur vacare per traslationem factam de dicto domino Caesare ad Archiepiscopatum Taurinē. ideo Papa prouidit domino Octauio de ecclesia Marian. tanquam vacante per dictam traslationem referua ta pensio 400. ducatorum super dicto episcopatu ipsi domino Caesari, sed quia Archiepiscopus Tau rin. non vacabat per illam cessionem, cum omnes co ditiones contentae in mandato non essent adimple tae, ideo Caesari in illo consistorio non fuit valide so lutus ab Ecclesia Marian. cum valide non fuerit trans latus ad Ecclesiam Taurinen. itante ergo nullitate traslationis, & non liberatione ipsius ab ecclesia Ma rianen. sequitur, ut pensio assignata super ecclesia Ma rianen. tanquam ex falsa causa assignata nulla sit. Et cum non fuerit de nouo reuahdata tempore reuahda tionis traslationis Caesaris ad ecclesiam Taurinen. pensio est nulla, quia quod ab initio nullum est, tra ctu temporis non reuahdefcit, vulg. regul. quod ab initio ff. de reg. iur. & collatio regulariter non recipit conditionem licet actus legitimi cap. actus legitimi de reg. iur. in 6. & ante purificationem conditionis Caesari non fuerat solutus ab ecclesia Marianen. quia conditio nihil ponit in esse f antequam purificetur c. 1. in fi. de sponsal. l. 6. cum alijs rationibus, vt per Ca putaq. decif. 298. p. 2. num. 3. & 4. cum seq.
 * Ex quo colligitur quod validare pensionem inua lidam non dependet a facto partium, sed a potestate Papae, Sarn. in compend. signat. num. 87. Moedan. de cif. 309. num. 3. p. 2. & expresse requiritur, ut pensio p litteras f referuatur, namque non sufficit, quod resi gnans volebat tali modo resignare, Rebuff. conf. 4. sub num. 5. & 6.
 * Quandoque etiam (vt dixi) pensio ex causa resigna tionis non assignatur resignanti, sed in fauorem ter tij, vt in casu Moedan. decif. 164. & tradunt plures ex

doctorib. supra allegatis, & id non patitur difficulta tem, cum tota die * practicetur. Quando referuatur pensio in fauorem tertij super beneficio tertij, vt in casu, Put. decif. 343. l. b. 1.
 Requiritur tamen, vt tertius sit habilis, alioquin pe 82 sio est f nulla sine dispensatione, Caputaq. decif. 318. p. 2. vbi refert pensionem referuata denuo infanti sine dispensatione esse nullam propter subreptionem quando assignatur cum narrativa, sicut si assignaretur maiori, cum narrativa vjta, & morum honestas, &c. & ita fuit resolutum * in vna Adrien. nullitatis pen sionis die 29. Aprilis 1552. teste Guid. Bon. decif. 138. in manus. Et inquit notabiliter Redoan. de simon. p. 3. c. 10. num. 8. quod non absq; scrupulo conscientiae episcopus nepoti referuatur pensionem resignandi alteri beneficium, cuius nepos non est capax.
 83 Et pensio referuata minori 4. annorum non facta mentione de aetate fuit * resolutum esse nullam, Guid. Bon. decif. 139. namq; pensionis materia stricta est f odiosa, & poenalis, Cresc. decif. 50. lib. 2.
 Requiritur consensus illius qui habebat benefi cium, vt ab omnibus est * receptum, & ideo fuit alias resolutum, * quod si pensio f imponatur super fru ctibus abbatiae valet solo consentiente Abbate, Cres cent. decif. 153. libro primo Gomel. decif. 49. libro 2. in manus.
 Et quia haec materia pensionis est vtilis, & parum a doctoribus tractatur, ideo no ab re erit aliquas sub ijcere quaestiones.
 Ideo quaro primo an pensio sit nulla referuata si ne consensu habentis regressum super beneficio cui imponitur onus soluende dictae annue pensionis? Re sponde, validam esse, quia subreptio non dicitur, nisi in casibus a iure f expressis ad glof. in clem. de praeb. Fel. in c. in nostra in 3. corrol. de rescript.
 Secundo, quia causa de praesenti, aut de praeterito existerent alias tales, quae retraherent, aut difficiliore redderent Principem, sunt in consideratione quo ad subreptionem, obreptionem, & intentionis defectu inducendum, non autem de futuro, quae possent, & non possent contingere, vt in omnibus iuribus in hac materia disponentibus patet, Rot. decif. 25. de re fer. in nou. Cassad. decif. 16. tit. de praeb. vbi ex hoc dicit fuisse * tentum de anno 1514. prouisionem be neficij familiaris factam sine consensu Cardinalis ef se validam.
 Tertio, quia de futuris habentibus se ad esse, & no esse, non est in impetratione necessario facienda me rio, Rot. decif. 25. de rescrip. in nou. Fel. in c. in nostra eod. tit. corrol. 7. Cassad. d. decif. 16. num. 3. sed regres sus dependet a futuro euentu, & illi potest esse locus vel non esse, ergo non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse, l. nam hoc C. vnde legit. Eo magis si narretur in supplicatione super illo beneficio esse referuatum regressum.
 Et hanc opinionem firmat expresse, Gig. de pens. quael. 79. col. 1. vbi dicit ita * tentum in Rot. Put. de cif. 97. lib. 2.
 Venit tamen hmoi pensio annullanda cu erit locus 88 regressui, vel accessui, ita Gig. d. q. 79. Accoramb. de cif. 42. incip. locatio facta in fi. & ita bis tentum fuisse * attestatur Put. d. decif. 97. lib. 2. die 4. & 8. Februarij 1544. in vna Tolet. pensionis, Put. decif. 42. n. 7. l. 1. idem Put. decif. 25. tit. de renunc. manus. & est decif. Cassad. vt refert Gig. loco cit. & ita intelligo, Put. d. de cif. 97. quia dicta referuatio non debet valere, quo ad prauiudicium eius, qui regressum habebat, cui non c sentienti

sentienti Papa non censetur velle * prauiudicare l. 2. §. merito ff. ne quid in loc. publ. nec auus C. de ma cip. c. cu olim de consuet. c. super eo de off. deleg. c. cu te neamur de praeb. & res inter alios acta alteri non prauiudicat, adnor. in l. 2. C. de eden.
 Hinc est in simili, quod si feudatarius no habens fi lios det feudum in dotē filiae lux. illa coeessio valet in vita ipsius patris, & non vltra, cu successori praui di care no possit, c. nuper de donat. inter vir. & vxor. do ctores in c. 1. §. donare autē tit. qual. pot. feud. alien.
 Hinc res subiecta restitutioni, si alienetur, aliena tio valet in vitam alienantis tantum, & ad eius praui dicitur, sed adueniet casu restitutionis alienatio fingi retur adu. l. si duob. §. in aut sub coditione C. com. deleg. ita in casu nostro adueniet casu regres sus, pensio erit nulla.
 Amplia est, si motu pprio esset assignata talis pensio Gig. d. q. 79. n. 3. ro est, quia motus proprius non po te rat in prauiudicium tertij, Car. d. conf. 137. in fin. Dec. col. 410. vol. 4. Imolin. c. madatu col. penul. de rescr. Io inoleuit praxis, * qd si in supplicatione narra bat, qd alicui erat referuatus regressus super tali benefi cio, ponit qui et coesentit huic referuatiōi, & si hoc no ap ponatur signatura solet hoc addere, de coesensu eius, qui regressu habet, ita obleruatur * fuisse du coede batur regressus, attestat Madof. de signat. grat. tit. pe siones col. 5. vers. pensio, & tunc necesse est, vt det coen sum regressu habens vt expeditu est apud oes, & ita coesensu illius pensio absq; dubio valida est, Gig. d. q. 99. n. 3. vers. 1. licet uellet esse et valida, si Papa facta metio ne regressus nihilominus imponeret pensioē absque alio coesensu. Cassad. quē refert, & sequit Gig. d. q. 79. in fin. hoc tradit, & non habet dubium, * cu in bene ficialibus sit dominus absolutus.
 Secundo quaro an successor in beneficio resigna to teneat soluere pensioē imposita ex causa resigna tionis? Responde, affirmatiue, prout est * coeensus & recepta doctoru omniu sententia, vt per Gig. q. 43. tract. de pensio. & de ea attestat Ferre. conf. 70. nu. 2. Moedan. decif. 287. & fuit * resolutum in Rota. die 10. Februarij 1552. in vna Mediolanen. pensionis corā D. Romano teste Caputaq. decif. 302. p. 2. idēq; fuit re solutum in vna Pranelina pensionis coram Quiroga 10. Ianuarij 1558. teste Paleot. decif. 167. incip. Propo nebatur, Put. decif. 97. num. 5. lib. 2. ita consuluit Bur fat. conf. 361. per totum vol. 4. Gomel. decif. 43. lib. 2. Nanarr. conf. 49. de praeb.
 Ratio quia acceptans beneficium pensione graua tum videtur quasi contrahere, & obligare se ad oera posita in illo beneficio, & actio personalis oritur ex quasi contractu, §. omnium inst. de actio. Guid. Pap. q. 577. qui decidit idē in alimentis l. Lucius ff. de alim. & cibar. legat. Accedit quia pro pensione datur 96 personalis & hypothecaria actio contra quemcumq; possessorem, Roman. conf. 388. incip. In casu propo ti thematis, Paul. de Cast. conf. 337. incip. Quia excep tiones lib. 1. Fel. in c. ad audientiam il 2. de rescrip. Caccialup. de pens. q. 9. Negulanz. de pignor. & hypo th. in 4. membr. 2. par. princ. vers. vigesimus tertius, & est * communis opinio vt per Gig. de pensio. q. 51. col. 1. quod colligitur ex tenore litterarum in qui bus dicitur quod pensio imponitur super fructibus beneficij, dictio enim Super iudta in oratione, certae rei eique cui adiungitur hypothecae cam inducit, l. codi cillis §. instituto ff. de leg. 2. Bar. in l. fundum ff. de ann. leg. Rip. super rubr. ff. de pignor. nu. 5. Franc. Creme. singu. 4. Bertrand. conf. 186. n. 3. li. 1. Sarn. de trienn.

q. 11. n. 6. Mandol. de signat. per fiat q. 9. nu. 6. Bello conf. 44. in fin. Tiraquell. de vtro. retr. tit. 1. §. 1. glof. 11. nu. 78.
 97 Et pensiones sunt f onera realia, sicut sunt decimae census collectae, & similia, glof. in capitul. nisi essent de praebend. Franc. Geminian. & alij in cap. vlt. de off. ordin. lib. 6. Fel. in cap. ad audientiam el 2. nu. 5. de rescrip. de * communi Burf. conf. 361. nu. 15. * & ideo in litteris apponitur de stylo * pensionem an nuam per N. illius modernum successorem, & eius in eadem successorem pertoluendam, Paris. conf. 82. nu. 2. vol. 4. Burlat. dicto consil. 361. Et successoris functio timandae litterae pensionis, Anto. Augustin. decif. 90. lib. 3.
 99 Immo successor tenebitur etiam si de eo nil fuis set expressum in bullis Caccialup. de pens. que. 9. Gig. eo. tract. q. 43. nu. 2. & quael. 44. & 47. Paris. dict. col. 82. num. 2. vol. 4. Ferret. conf. 319. num. 4. & 338. nu. 8. Ratio rationis est quia causa habendae pensionis f 100 est pceptio fructuum, Rom. conf. 417. num. 3. Gig. conf. 19. num. 4. & sequen. & ideo ille qui non percipit fructus ob incurfionem hostilem non tenetur ad pensionem, vt censuit * Rot. in vna Nouarien. die 12. Decembris 1544. teste Put. decif. 15. de ens. in manu scrip.
 102 An vero pro pensione decursa successor vel haeres defuncti tenetur, non est praesentis disceptationis, sed vide Gig. late de pensio. quael. 43. & quando inci piat currere contra successorem f vide notabilem de cision. Put. 189. libro secundo. Caccialup. de pensio. quael. 11. Gig. eodem tract. quael. 39. num. 13.
 * Burlat. conf. 361. nu. 23. & num. 20. vbi attestatur * * communiorem esse, vt successor teneatur * Rot. nu quam condemnat successorem in pensionibus non solutus per praecessorem, teste Crescentio decif. 6. vel 66. lib. 2. Anto. Augustin. decif. 12. lib. 3. Put. decif. 6. de off. ord. in manuscrip.
 Tertio quaro an pensio referuata resignanti ad ef fectum, vt sit valida teneatur resignans ius cessum ve rificare? In hac quaestione scias quod quandoque in litteris pensionis referuatae resignanti conceditur clausula, & quod pensio debeatur etiam si nullu ius ipsi cedenti competeret, vt tradit Mandol. dict. tract. signat. grat. titu. pensiones col. 9. vers. clausula, & huius modi concessio fit ad tollendas lites, quae inter pensionarium, & resignarium oriri possent, illo asserente bonum ius cessisse, hoc negante, item hoc asserente ex alio iure sibi ab alio cesso ius habere, vel quod mo lestari poterit in futurum, vt igitur tollantur lites po test huiusmodi clausula coeddi, l. quidam ex illimaue runt ff. si cert. per. l. minoribus 25. ann. ff. de minor. inst. de vlt. cap. in princ. l. item si res 5. vlt. de alie. iud. mutan. caus. fact. c. finem litibus de dol. & contum. c. dispendia de rescrip. lib. 6. c. sicut sacerdotes in fin. 2. q. 7. & hoc casu resignans ad effectum pensionis referuatae non tenetur ius suum iustificare, quia vbi ha 104 bemus verba concessionis clara, nullum cadit dubiu Corn. conf. 13. col. 2. lib. 2. & conf. 106. sub nu. 1. lib. 4. Socin. Iun. conf. 12. num. 2. lib. 2. Caphal. conf. 138. n. 70. lib. 1. & hac conclusio procedit etiam si huiusmo di clausula appofita fuerit caecellata in corpore suppli cationis, nam si altera similis q erat in clausulis non fuerit deleta, hgc sufficit, & suffragatur, vt fuit * con clusum in Rot. in vna Valentyn. pensionis inter Vin centium & Ferdinandum coram Put. die 19. Ianuarij 1549. teste eod. Put. decif. 21. de fid. instrumen. pro quo facit consil. Ang. 346. incip. Titius, vt haeres, vt tra dit

dit Mandof. dicitur. pensiones colum. 10. in princ. ubi etiam adducit quae faciunt contra.

Si vero dicta clausula non fuit concessa, neque in corpore supplicatio, neque in clausulis, tunc enim regula est affirmativa, ut cedens docere debeat de iure cessio, quae in praesentia obtinet locum, namque si pensio constituitur ex causa cessionis, si nullum aut inualidum ius fuit cessu pensio, debet evanescere, tanquam esset ante ea, &c. l. adigere §. quamuis de iur. patr. l. i. §. de test. & paria sunt non cedere, vel cedere, sed inualide arg. l. duo sunt Titij ff. de testam. tit. l. si se non obtulit §. condemnati ff. de re iud. & cum constituitur pensio, ne nimium dispendium patiat, constare debet, &c.

Declaro primo, ut quatenus attinet ad resignatarios qui se contentant de iure cessio, & ex cessione fuerit satisfactum, & voluerunt contentari pensioni, & sic acceptantur pensionem, ut resignans tali casu non teneatur docere de iure cessio, neque illud iustificare, Put. decil. 342. l. i. n. 4. & ita fuit resolutum in Rot. die 20. Junij 1541. coram Episcopo Ravel. teste Moed. decil. 164. in c. Aeneas de Villalobos tit. de pens. namque d. Aeneas praetendens habere ius ad parochialem sancti Ioannis Coquen. dicecesis cessit iuri sibi competenti in dicta parochiali in fauorem Fracisci cum referuatio ne duarum pensionum in fauorem duorum, cum clausula possessione habita, vel non habita, fuerunt solute pensiones per plures annos tam per Franciscum dictum, quam per Alfontum successorem ipsius Francisci, sed postmodum fuit commissa contra pensionarios sub praetextu nullum ius habuisse cedentem, fuit tunc per omnes pensionem esse bonam, quia fuerit satisfactum ex tali cessione, & non fuerunt in iudicio experti cum iure sibi cesso contra illum, qui praetendebat melius ius habere, unde nil poterat pensionariis imputari, & hac decil. refert Mandof. d. decil. col. 10. vers. quoniam nam si resignans non haberet ius, resignatarius non acceptasset, & non conuenisset de pensione, hanc rationem mouit Rot. die 9. Decembris 1542. teste Put. decil. 343. lib. 1. idemque fuit resolutum primo Aprilis 1552. coram Cardinali Sanctae crucis in vna Calaguritana pensionis, teste Caputaq. decil. 305. p. 2.

Declaro secundo, ut contra successorem in beneficio resignato, teneatur de aliquo iure docere, non autem, ut teneatur illud iustificare, ne de facili grauetur beneficia pensionibus contra successores, ita fuisse resolutum a restatur Put. d. decil. 342. lib. 1.

Declaro tertio, ut qui est in quali possessione exigendi pensionem, non teneatur probare narrata in gratia, neque habilitates, & alia, ut saepius concludit Rot. testibus Cassad. decil. 10. de refer. Moed. decil. 28. Put. de cif. 246. lib. 1. Hier. Gabr. conf. 181. num. 2. lib. 2.

Quarto quaero, an pater possit in aliquem resignare ius beneficium referuata pensione super illius fructibus in fauorem filij, videtur quod non, quia filius excluditur a dicto beneficio: nam prohibetur habere beneficium patris, ne filius minister, ubi pater ministravit tanquam patris haeres, c. ex transmissa in si. & cad. ex tirpandas de fil. presb. c. 15. test. 25. de reform. Conc. Trid. ergo & in pensione super illis fructibus arguendo de toto ad partem, quae de toto ff. de rei vendic. §. vlt. ff. de cond. & demonstr. l. quod in conditionibus iuncta glo. ff. de donat. caus. mort.

His tamen non obstantibus, contraria opinio est verior, ut pater possit resignare quodcumque beneficium referuata pensione in fauorem filij, quam opinionem in individuo tenet Gig. quem refert, & sequitur Ma-

defin. trac. signat. grat. tit. dispensatio ad beneficia in ecclesia in qua pater col. vlt. vers. quero an constitutio.

Ratio quia in pensione cessat ratio legis de qua tu praue in specie tradit Gig. d. tract. q. 86. col. 2. nu. 8. vers. 3. mouet, ergo debet cessare dispositio cum cessante de appellatio. & cum addit diuersa ratio arg. de toto ad partem non procedit, Dec. in l. ieruus n. 13. C. de pact. idem Dec. in l. secundum naturam, ff. de reg. iur. Soc. lun. conf. 187. num. 22. lib. 2. Accedit quia cum in iure communi, & in constitutione Clementis VII. de pensione, nullum in hoc apponatur verbum ergo nulla poterit fraus considerari, quia in eam quis non committit Oldrad. conf. 202. Capoll. conf. 16. col. 2. ex quibus cessant contraria.

Hodie autem secus in filijs illegitimis ex decreto Conc. Trid. d. c. 15. §. 25. de ref. ut patet in *conuentione a locis Deo consecratae memoria longissima arceatur, statum ut non liceat filijs clericorum, qui non ex legitimo nati sunt matrimonio in ecclesiis, ubi eorum patres beneficium aliquod ecclesiasticum habent, aut habuerunt, quodcumque etiam distimile beneficium obtinere, nec in distis ecclesiis quomodocumque ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorum, quae parentibus obtinent, aut alijs obtinuerit, habere, &c.*

Quinto contingit dubitare quomodo extinguatur pensio responde, pensionem referuata resignati ex causa resignationis ex pluribus modis extinguui.

Primo morte, Rebuff. de pacif. post. n. 157. Gig. de pens. q. 1. nu. 5. & coiter doctores, ratio quia pensio est onus temporale, & ut tradit Put. decil. 202. lib. 3. in si. ubi ex hoc respondet ad auctoritates. Gig. tract. p. 10. q. 80. & concludit, quod pensio non deducitur de fructibus, ut quis excusetur a mala expressione valoris, & ita fuit resolutum in Rot. in vna Panormitana beneficiorum coram D. Peregrino die 23. Ianuarij 1549. ita et si beneficium valeret 200. non esset excludendus ille qui expressit 120. licet probaret quod super fructibus illius beneficij esset referuata pensio centi, sed in ea, quae dicit Bullenzi. post. lo. And. in tract. de charit. sublid. q. 37. in si. & quia mors omnia soluit, &c.

Secundo: extinguatur per contractum matrimonij, Gig. tract. pens. q. 54. n. 5. ubi inquit pensio referuata resignati ex causa cessionis per contractum matrimonij extingui, & dicit, quod hanc partem amplectitur curia Romana, & ipse expertus est, quia postquam contractus matrimonij amittit quosdam pensiones, & tenet Iul. Clar. lib. 5. recept. sent. q. 74. vers. clericus in si. & ita fuit resolutum in Rot. in vna Zamoren. pensionis coram Io. Paul. die 4. Junij 1546. put. est decil. Pro. lom. 460. lib. 2. Et ratio est quia dicta pensio referuata loco beneficij, ergo arg. c. quod a te de cler. coniug. Caccialup. q. 35. & hac est cois & recepta doctorum sententia, ita etiam Put. decil. 459. lib. 2. & fuit alias tenum in Rot. ut per Ant. Aug. decil. 627. lib. 3. Io. Paul. decil. 188. lib. 2. Put. decil. 3. tit. de pension.

Limita, nisi fuerit data retentio, quae aliquando datur si pensionarius fingatur aliqua religionem militarem, hinc alias in Rot. in vna Tiralonen. decanatus coram R. P. D. Seraphino fuit magna dubitatio: nam quidam resignauerat decanatum cuiusdam ecclesiae collegiate in fauorem N. referuata sibi pensione milleducatorum largorum, cum decreto, quod si dñs resignans ingrederetur aliqua religionem militarem, & iuxta ipsius religionis priuilegium uxorem duceret, pensionem nihilominus ipsam exigere, & percipere possit, iuxta supplicationem, cui accessit obligatio in forma Camerae, interim publicatum fuit Consilium Tridentinum.

num. post cuius resignationem resignans suscepit habitum militare sancti Stephani, & incontinenter professionem emisit, & uxorem duxit, fuit dubitatum an pensio esset extincta, ex eo quod in emittenda professione non fuit seruata per resignantem forma tradita a Conc. Trident. c. 15. §. 25. de reg. in quo cauetur ne quis, qui in quacunque religione tam viro- rum quam mulierum minori tempore quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur, & die Lunae 11. Decembris 1570. fuit resolutum hoc modo, resignante non comprehendi sub dicto decreto Conc. tum quia in dicta militia vno & eodem tempore emittitur professio, & datur habitus, ut habetur in statutis dictae militiae lib. 2. c. 1. quod est in vsu, tum etiam quia Concilium, ubi voluit comprehendere hos milites dixit c. 16. §. 23. accedit quia intentio principalis Concilij est occurrere apostasiae, & quia non sunt proprie religio si, & regulares, cum ducant uxores, & non profiteantur tria vota, Abb. in rubr. de regular. & idem Abbas in c. ecclesia sanctae Mariae num. 3. de const. Soc. con sil. 13. num. 36. lib. 1. & in dicta militia non fit vera professio, Specul. tit. de stat. monach. §. 1. nu. 42. Lap. alleg. 129. num. 4. Calder. conf. 30. de stat. regu. Gem. conf. 4. r. col. 1. Domin. Sot. de iust. & iur. lib. 2. q. 5. ar. 3. colum. pen. & cum Concilium in c. sequenti loquitur continuatiue de renunciatione bonorum, & sic de voto paupertatis, clarum est quod non habet locum in istis militibus, qui retinent proprium, D. Th. 2. 2. quae. 186. art. 4. & ita etiam firmavit maior pars Illustrissimorum Cardinalium congregationis Concilii Trident. 19. Junij 1576. quamuis eadem sacra congregatio de mense Iulij 1582. contrarium voluerit in militibus Hierosolymitanis, ut comprehendantur sub dicto decreto, ex nouo ipsorum statuto huic decreto adherenti.

Tertio, extinguatur huiusmodi pensio referuata resignanti ex causa cessionis per promotionem ad ecclesiam cathedralem, vel Metropolitanam, ita Gig. de pens. q. 56. num. 2. Caputaq. decil. 304. p. 2. & est communis opinio teste Hoied. de incompa. benef. p. 1. cap. 3. num. 4.

Limite, nisi fuerit concessa retentio, Caputaq. decil. 303. numero primo p. 2. & 319. numero primo eadem par.

Quarto, extinguatur, quando cessatur, quod fit si sola voluntate ipsius pensionarij, c. Agatola dist. 63. Re doan. de sumon. p. 2. c. 14. num. 15. Caputaq. decil. 305. par. 2. & ita saepe saepius Rota tenuit, ut tradit Sarn. de infirm. resign. q. 16. Gig. de pens. q. 35. post nume. 6. Achill. de Grass. decil. 7. sed quando fit anticipatis solutionibus iuxta ea, quae tradit Paul. Rom. de pension. quae. 6. num. 1. Gig. q. 87. tunc extinguatur per supplicationem, ita Mandof. de signat. grat. tit. extinctiones col. 2. vers. an super, & practicitur tota die, ut dicitur infra num. 128.

Limite, nisi fuerit concessa retentio, de qua res infra dicitur.

Sexto, aliquando minuitur ob contributiones, de qua re vide Put. decil. 5. lib. 1. & 386. lib. 2. & quomodo hoc procedat, nam aliquando pensio referuata libera, aliquando simpliciter, ut habetur in decil. 115. lib. diuersi. manuscrip. licet de stylo soleat referuari libera.

Quinto, extinguatur quo ad resignatarium, si illud beneficii in resignauerit, Moedan. decil. 2. incip. fuit facta resolutio, & decil. 277. Oxomen. Mandof.

dict. tit. pensiones colum. 12. vers. quia, de qua re dixi alias, & c. libro primo. 9.

Et regulariter non potest pensio constituta super beneficio ecclesiastico redimi sine auctoritate superioris, ut late per concludit Nauarr. conf. 52. de praeb. quamuis Caietan. tom. primo opulc. tract. 17. & tract. 31. quae. 10. tenuerit contrarium, neque potest reduci ad minorem summam dato aliquo, incilio Papa, Nauarr. conf. 53. de praeb. pactio pensionis sine beneplacito Papae in spiritualibus vitanda est, ut concludit idem Nauarr. confilio 58. de praeb.

Nunc autem quam breuissime discurrendum est de clausulis, quae solent apponi in litteris pensionis.

Et primo est sciendum, quod solet poni causa, cui constituitur. Causae enim quatuor referuntur a Paul. Rom. tract. pens. q. 1. num. 12. scilicet litteratura, hospitalitas, praemium, & amor, de stylo sunt in vsu hae, vita, & morum honestas, aliaque laudabilia, ut per Caputaq. decil. 318. p. 2.

Et haec, quae imponitur ex causa resignationis, ne nimium dispendium patiat, ut communiter tradit doctor. superius citati, & de stylo videmus receptum esse, & hoc communiter, nam quandoque & sine causa, & sine consensu beneficiati per Papa referuat pensio nem, idque fieri posse tradunt Caputaq. decil. 316. p. 2. Put. decil. 193. num. 2. libr. 3. Dec. conf. 141. col. 2. & conf. 436. num. 3. Rebuff. de pacif. post. num. 110. ubi etiam scribit ex aucto prologo 1535. ex tribus tantum causis admitti in Gallia, nam imponere pensionem est iuris positum, & in istis Papa omnia potest, ut saepe saepius est dictum, quamuis scribat Gamb. de potest. leg. libro vndecimo numero 387. in forotconscientia pensionarium non esse tutum. An vero potest ordinarius imponere pensionem, cum causa, vide Gig. de pens. quae. 27. numero, vnicuique, & quae. 85. numero 11.

Secundo, exprimentur fructus, super quibus imponitur pensio, ad hoc ut possit videri, an illud beneficium sit capax pensionis, iuxta ea, quae supra diximus.

Tertio, ut sit libera ab omni decima, quarta, media, & quauis alia fructuum parte, etiam pro sustentatione classis treremium, & quocumque alio ordinario, & extraordinario onere, nec non subsidio, & charitativo, & quauis illa impositione, etiam pro reparatione, & fabrica basilicae Principis Apostolorum de Vrbe, Cruciatu sancta, & expeditione contra Turcas, aut alios infideles, seu ex quacunque viginti, viginti, & quatuordecim, ac de necessitate exprimenda causa, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, vel alias etiam de facto impositis, & imponendis, etiam si in impositionibus huiusmodi caueatur expresse quod pensionarij quicunque pro rata pensionum suarum quantumvis exemptorum promissis contribuere teneantur ita de stylo, de qua clausula vide Put. decil. 385. lib. 2. Paul. Rom. de pens. q. vlt. Caccialup. eod. tract. quae. 17. Gig. quae. 58. 59. & 90. Dec. conf. 156. Moedan. decil. 234. Put. decil. 20. tit. de pens. Ant. Aug. decil. 345. lib. 3. Card. Sancti. crucis decil. 113.

Quarto, ut soluatur pensio a resignatario, & illius successore in beneficio.

Quinto, ut soluatur in natiuitate D. N. Iesu Christi, & in natiuitate sancti Ioannis Baptistae, & hic est notorius, & vulgaris stylus, ut videmus tota die, & tradit Gig. de pens. quae. 93. num. quarto Put. decil.

decif. 14. libro. 3. R. P. D. Seraphin. decif. 32. vifum fuit, & hic quandoque conceditur claufula ex qua confuevit definarif locus pensioni, Gig. de penul. q. 82. Mandof. traet. de fignat. grat. col. 10. verf. concedi paffim, Caffad. decif. 2. traet. de penf. quo cafu in loco vbi debet fieri folutio terminoru pensionis, fi no adelt principalis, vel procurator ipfe resignatarius, qui debet foluere, non incurrit poena priuationis ob no folutione, ita fuit concludum in vna Cremonen. coram domino Panciarola de anno 1529. & in vna Roman. de anno 1535. & in vna Barchinon. teffe Ptolomeo. decif. 65. in manufer. vt tradit etiam Mandof. dict. tit. de penf. col. 1. verf. quaro, vbi etiam fuit dictum; q non tenetur neque ad aliquod depositum, Alex. col. 92. n. 6. lib. 1. Ruin. conf. 32. n. 5. cu feq. lib. 5. Dec. col. 568. num. 5. Gig. de penf. q. 77. num. 1. Afflic. decif. 316. poll. nu. 2.

138 Sexto, imponitur poena excommunicationis ac priuationis per hanc verba. Ac volentes & eadem auctoritate ftatuentes, quod ille ex N. & fuccelloribus praedictis, qui in dictis feftiuitatibus, vel faltem infra 30. dies illarum fingulas immediate fequentes penfio ne praedictam per eu tunc debitam non perfoluerit cum effectu lapsis diebus eisdem lententiam excomunicacionis incurrat, a qua donec tibi, vel eidem procuratori de penfione huiusmodi tunc debita integre factum, aut alias tecum, vel cum dicto procuratore super hoc amicabiliter concordatum fuerit preter quam in mortis articulo conftitutus, abfolucionis beneficium nequeat obtinere. Si vero per sex menses dictos triginta dies immediate fequentes lententiam ipsam animo, quod abfit, vltinuerit indurato, ex tunc effluxis mensibus ipfis dicto beneficio perpetuo priuatus exiftat, eaque vacare cefeatur eo ipfo. Et huiusmodi claufula excomunicacionis & priuationis quatenus de stylo apponitur iuxta ea quae scribit Gig. de penf. q. 78. Caffad. decif. 4. loc. & ad hoc, vt dictae claufulae excomunicacionis fit locus frequitur voluntas & factum ipsius pensionarij, Caffad. dec. vnic. loc. & vide late Gig. q. 77. & a censuris latis in curia ob non folucionem pensionis, & ad effectu agendi et vigore commiffionis non datur abfolutio, nisi parito Io. Paul. decif. 32. & 129. lib. 1. Aduertendum tamen est, quod licet per dictam claufula fiat priuatio, quando referuatur regressus ob non folucionem pensionis tamen per iudicem canonizatio regressus venit declaranda, Peregr. decif. 264. lib. 3. vbi etiam refert fuisse

* decifum in vna Segobien. pensionis, decifiones in pluribus causis factas requirentes, vt in caula priuationis prima citatio incipiat a principali habere locum hoc casu, & iudex no debet canonizare hunc regressum referuatum ob non folucionem pensionis, nisi principali fit facta litterarum intimatio, nam non sufficit notitia, vel quod procurator, &c. prout fuit resolutum in Rot. in vna Cremonen. pensionis die 10. Decembris 1529. coram Panciarola. teffe Sarn. decif. 124. lib. 1. ex traditis per Felin. in cap. quomodo §. porro col. penult. de rescript. & quia priuatio est odiosa.

Septimo, solet apponi claufula, etiam si super illis, scilicet fructibus alia pensiones annuae, quas illarum que summas, &c. habere placeat pro expressis, & quae exprimi possunt in litteris aliis forsan assignatae existant, &c. sed haec non confuevit concedi, quia signatura addit dummodo omnes in simul illorum medietatem non excedant, vel dummodo praesens & alia, &c. ita Mandof. dict. titu. de penfion. colum. 7. verf.

claufula. & colum. 1. verf. claufula etiam, nam alias penfio secundo loco referuata effert nulla, vt ample supra dictum est, quibus addo, ita etiam fuisse concludum in Roia in vna Tarraconen. coram Aquent. teffe Accorabono decif. 16. in manufer. & ideo egemus hae claufula, cum alia pensiones sunt antea referuatae.

Octauo, solet apponi claufula etiam si in solis distributionibus quotidianis, &c. vt dictum est supra, & hac claufula egemus, cum fructus non sunt sufficientes ad fullinendum onus pensionis imponende, vt tradit Mandof. dict. titu. de penfion. col. 8. verf. penfioncs.

Nono, solet apponi claufula, & quod penfio debeatur etiam si nullum ius cedenti competit, quae claufula apponitur ad tollendas lites, vt tradit Mandof. loc. cit. col. 6. verf. claufula, & dixi supra: hodie autam de raro datur.

Decimo, solet apponi claufula quam primum clericali caractere insignitus fuerit, hac claufula egemus quotic laico referuanda fit penfio, aut in laicum transferenda, ita Mandof. loco alleg. col. 6. verf. penfio.

Vndecimo, solet apponi claufula quod annullari, reduci, aut minui non possit, Mandof. dict. traet. fignat. grat. tit. de penf. colum. penul. verf. penfio, quae claufula multum prodest, namque ea non obtenta de crescentibus fructibus seu redditibus, & in alijs quibusda praenunciatis penfio inualida redderetur, vel saltem ad minorem summam reduceretur, Paul. Roman. de penf. q. vlt. nu. 5. & fequent. Caccialup. & Gig. eod. traet. ille q. 8. & 24. ite q. 35. col. 2. Rebuff. de pacif. possess. ante nu. 17. ad fin. Roman. col. 460. in 5. dub. post num. 5.

Hinc alias fuit resolutum, quod penfio referuata quatenus medietatem fructuum non excedat, si conftet excedere dictam medietatem, reduci, & debetur pro ea parte, quae non excedit, & sic non annullatur, decifum in Rot. in vna Tiburtin. pensionis, teffe Crescent. decif. 231. in manufer.

Duodecimo, solet apponi claufula in qua das facultas, quod necessarium omnium maior & verior specificatione fieri possit, vt tradit Caputaq. decif. 196. nu. 7. p. 2. vbi post Sarn. regul. de Valor q. 1. num. 5. dicit multum operari, vel omnium, & singularum qualitarum, Caputaq. decif. 297. num. 2.

Decimotertio, claufula solet concedi, non obstante quacunq dictae Sedis indulgentia generali, vel speciali, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus gratiae dictae pensionis impediri possit, vel quomolibet differri, hanc ponit Caputaq. decif. 296. nu. 9. & 9. q. 2.

Et huiusmodi claufula multum operatur, nam tollit omne impedimentum, Alex. conf. 134. col. 2. vol. 1. Caffad. super regul. Cancell. decif. 38. quae septem claufulae vltimo loco relatae quandoque concedunt, quandoque denegantur.

Decimoquarto, solet apponi claufula vt penfio soluatut possessione habita, vel non habita, vt in casu Moedan. decif. 164. fuit obseruatum, vt si in supplicatione apponantur hae verba, possessione habita, vel non habita, signatura delect non habita, vt tradit Mandof. de fignat. grat. dict. tit. penfioncs columna 12. verficulo si ponatur, vbi dicit quod ultra montes solet apponi praesertim in Hispania vt soluatut penfio etiam possessione non habita, & hoc pp difficultatem probandi, an possessio fit capta vel

vel non, & quis fit verus possessor, seu intrusus, vnde stante dicta claufula etiam si beneficiatus fructus no percipiat, super quibus imposta est penfio, illam tamen soluere debet, vt in simili, Dec. conf. 312. prope fin. & semper ultra montes huiusmodi claufulae necessaria est, alioquin nunquam solueretur, in Italia vero inquit Mandof. loco cit. de raro datur, & ratio est, quae de facili pensionarius certior reddi potest an beneficium possideat, qui pensionem soluere tenetur. Hodie autem tempore Sixti V. audio in Dataria dari et in Italia pensiones cum huiusmodi claufulae, vt solutio fit facilior etiam in beneficijs impetratis certo modo, quae claufula multum prodest, cum non habens possessionem liberam, & exemptam non teneatur ad onera, vt fuit resolutum in oneribus, & etiam in decima Papali per Rot. in vna Cremonae. Prioratus coram Rubeo, vt habetur libro diuersi. decif. 113. & alias fuit resolutum coram Cardinali Sanctae crucis quod obligatus soluere pensionem possessione habita, vel non habita, si nunquam illam habuerit, potest de iuris rigore compelli ad folucionem de ann. 1555. teffe Caputaq. decif. 364. libro primo: verum Rota sequuta aequitate semper interpretata est huiusmodi claufulam, vt non extendatur ultra duos, vel tres annos, vt fuit resolutum coram Oradino in vna pensionis de Cordellas de mense Iunij 1565. & in vna Placent. pensionis die Veneris 19. Nouembris 1569. coram R. P. D. Seraphino, & in vna Valent. pensionis Mercurij 10. Maij 1581. coram R. P. D. Hippolyto Aldobrandino, nunc Cardinali amplissimo, Ant. Aug. decif. 705. lib. 3. & in vna Gerund. teffe Ant. Aug. loco cit. Rot. in sequitur equitatem Sarn. decif. 134. lib. 1.

Et quandoque solet apponi claufula, de qua in casu sequenti, quod si per resignatarium staret quominus haberet possessionem beneficij resignati, penfio conferretur appofita super Abbacia, quam possidebat resignatarius, modo euenit, quod antequam ipse resignatarius caperet possessionem beneficij resignati, illud resignatum, & per 200. ann. soluit pensionem postea cum mortuus fuisset, pensionarius petijt pensionem a fuccellore in Abbacia, quarebatur in Roia, an penfio esset valide posita, Rot. tenuit affirmatiue, quia stetit per ipsum, & verba litterarum sunt clara, teffe Gamb. de au. & leg. tit. de penf. num. 668. verf. 35. quae decifio fuit firmata die 25. Iunij 1522. teffe eodem Gamb. decif. 12. Penfio in manufer.

Decimoquinto, quandoque solet obtineri claufula scilicet, vtis qui pensionis impositioni consentit, non possit in fauorem alicuius beneficium penfione grauatum resignare, nisi prius facta sibi intimatione, ac facta obligatione per resignatarium, licet fecerat is, qui tunc resignare intendit de soluenda penfione cum omnibus, & singulis claufulis, & cautelis, &c. & hanc claufulam semper concedi attestatur Mandof. traet. de fignat. grat. tit. penfioncs colum. 12. verf. quia, & hoc ex eo, quia post resignationem non tenetur, Moedan. decif. 2. & 237. quia abdicant a se omnes, & possessionem naturalem, & ciuilem, Caffad. decif. 4. num. 3. de rest. spoliat. vnde resignans non tenetur ad cautionem banchariam promissam, Moedan. decif. 195.

Et haec claufula datur ob cautelam ipsius pensionarij, ob quam resignatarius qui debet soluere pensionem, & cautionem dare banchariam, fillamque renouare de triennio in triennium, & ita solet fieri, cautio bancharia datur per aliquem mercatorem de soluendo pensionem, quae solet durare per triennium,

obligatur tamen illam renouare, ad quod tenetur, nisi si resignet, nam tunc cum non teneatur ad folucionem pensionis, nec ad praestationem, & renouationem banchariae cautionis tenebitur, ita concludum fuit in vna Grationopolitan. pensionis coram Rauellen. die 2. Ianuarij 1539. teffe Moed. decif. 295. incip. Grationopolitan. teffe etiam Mandof. di. tit. penfioncs col. 12. verf. resignans.

Et huiusmodi obligatio in forma Camerae datur ad efficaciorum cautionem, & faciliorem folucionem, Burlat. conf. 361. lib. 4. Gallef. in traet. de form. cam. 1. par. q. 1. & q. 2. num. 8. & pensionarij interest plures habere obligatos, Put. decif. 11. num. 1. lib. 1.

Solet de stylo apponi claufula non oblatibus quibuscunque, &c. Put. decif. 263. lib. 2.

Et penfio referuata, quia Thomas resignauit in fauorem Michaelis in manibus Papae, & Michael in fauorem Hieronymi, & Hieronymus in fauorem Gregorij, non dicitur nulla, vt fuit resolutum in Rot. die 4. Decembris 1551. in vna Oxomen. Parochialis de Cauallis coram Guido Bono, teffe Caputaq. decif. 314. libro 2.

Et quotic monetur lis super penfione solet in commiffione apponi claufula sine retardatione pensionis & tunc durante lite soluitur penfio, ac filis non esset, Put. decif. 35. lib. 1. in manufer. Guido Bon. decif. 138. Peregr. decif. 182. lib. 2. Put. decif. 8. & 21. tit. de pension. Staphilin traet. de litteris gratiae, & iust. fol. 154. verf. quando vero vtraque, Caffad. decif. 10. de rescri. & ita fieri solitum esse attestatur Gig. de penf. q. 55. & q. 85. in princip.

Et hoc est commune, & vulgare in curia, adeo quod aliquando vidi proponere commiffiones in fignatura gratiae, in quibus petebatur, vt durante lite no solueretur penfio, & bo. mem. Gregorius XIII. nunquam concedere voluit.

Et qui consentit resignationi referuata penfione aut fructibus, potest rursus consentire antequam resignatarius consentiat, simpliciter absque penfione, & fructibus, & ex hoc consensu simplici videtur recessum a primo, vt fuit resolutum in vna Salamatin. canonicatus coram Thoma de Tanis 29. Ianuarij 1543. teffe Put. decif. 19. de renunc. in manufer. & coram Rubeo 4. Martij 1560. vt habetur lib. diuersarum decif. 279. in manufer. nam porrectio supplicationis non perficit gratiam irrenocabiliter, vt fuit resolutum in vna Salamantin. decanatus coram Put. teffe eod. decif. 17. de renunciat. in manufer. 16. Ianuarij 1548. & ideo potest alia porrigi, & super ea praestari consensus, vt fuit decifum in vna Placent. canonicatus 19. Octobris 1543. & 23. Ianuarij 1544.

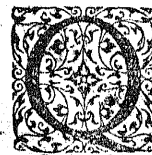
Et in referuatione pensionis ex causa resignacionis requiritur consensus resignarij, vt communiter omnes dicunt, & ita feruat stylus notorius, vt supra scripsi, alias nulla est, vt fuit resolutum in vna Compostellan. 16. Nouembris 1551. teffe Caputaq. decif. 35. lib. 3. Potest tamen Papa sine consensu dare pensiones, vt fuit pluries resolutum in Roia, & 2. Maij 1586. coram R. P. D. Blachetto, & dictum est supra.

TERTIAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M.

Resignatarius eos soluens pensionem perdit beneficium.

- 2 Regressus ob non solutionem quare inuenitur.
- 3 Regressus ob non solutionem fuit inductus ob fauorem pensionarij.
- 4 Regressus ob non solutionem pensionis hodie dantur.
- 5 Regnario recusante soluere intrat regressus.
- 6 Regressus an deat extra causam resignationis.
- 7 Potente beneficiario annullari pensionem, datur regressus pensionario.
- 8 Quando pensionarius possit dicere de nullitate, non obstante clausula, quod non, &c.
- 9 Clausula, quod non possit dici de nullitate, quomodo intelligatur.
- 10 Prouisione existente nulla, resignans potest redire ad beneficium.
- 11 Cum locus est regressus, potest apprehendi possessio prima auctoritate.
- 12 Requiritur sententia declaratoria, ut possit apprehendere possessionem, cum locus est regressus.
- 13 In regressu ob non solutionem, non requiritur consensus beneficiarij.
- 14 Procurator non dicitur egredi fines mandati, cum facta contigua.
- 15 Elapsis septem mensibus intrat regressus ob non solutionem.
- 16 Priuatio hominis aequipollet priuationi iuris.
- 17 In Francia non admittuntur etiam regressus ob non solutionem.
- 18 Regressus ob non solutionem, habet locum etiam contra successorem.
- 19 Ex facto mortis successor in beneficio non tenetur.
- 20 Volente pensionario, cessat regressus, & num. 22.
- 21 Donans, qui non reuocauerit donationem ob ingratitudinem uiuente donatario, non potest postea hoc factu cere.
- 22 Regressus pendet a futuro euentu.
- 23 Pena caducitatis non habet locum, nisi volente domino.
- 24 Facta declaratione domini, cadit emphiteuta ipso iure.
- 25 Dominus non potest declarare penam contra emphiteutam secundum, ex facto primi.
- 26 De declaratione constare debet explicitate.
- 27 Propositum in mente recentum nihil operatur.
- 28 Pena ad haeredes non transit.
- 29 Regressus renunciat per receptionem pensionis de iure.
- 30 Caducitas censetur remissa domino recipiente canonem decursum.
- 31 Dominus recipiens canonem non videtur remittere caducitatem, si protestatus fuerit.
- 32 Protestatio contraria facta non releuat.
- 33 An remissa parte pensionis, si beneficiatus cesset soluere aliam partem, intrat regressus.
- 34 Pensa imposita super pluribus beneficijs, an sit locus regressus contra omnia.
- 35 Ut in tres regressus, requiritur iudicis canonizatio.
- 36 Principalis debet intimari in canonizatione regressus.

Varo tertio, in quam poenam incurrit resignarius, si non soluat pensionem? comunis opinio est, ut perdat beneficium, nam ex stylo * referatur regressus ad beneficium resignatum, ob non solutionem pensionis, qui regressus non fuit inductus a iure, sed ab homine t re-

peritus, ut facilius pensiones soluere, ita Sarn. de non tollent. iur. qualif. col. antepen. vers. 8. modo, Redoan. de simon. p. 2. ca. 18. num. 2. cum seq. & cap. 19. in princ. Gig. de pens. q. 99. numer. 18. & respons. 46. Gamb. de auct. leg. a later. lib. 6. de pens. num. 481. & 495. Put. decif. 293. lib. 1. Crescent. decif. 229. lib. 1. Pa leoit. decif. 28. alias 18. Peregr. decif. 6. lib. 3. Bursat. conf. 395. num. 42. vol. 4. qui omnes & alij communi ter fatentur, t inductum ob fauorem pensionarij, inquit Gamb. num. 459. quod inoleuit practica moder na, ut constituant pensiones cum regressu, & haec pra xis moderna fundatur in ratione c. si beneficia de pre ben. in 6. & totius tit. de cond. ob caus.

4 Qui regressus ob non solutionem pensionis etiam hodie dantur, teste Mandof. tract. signat. grat. tit. reg ressus col. 8. vers. regressus in prin. & tota die * practi camur. namque in litteris, in quibus referatur penho dicitur. Nec non dicto N. vel aliquo ex successorijs in dicto beneficio in solutione dicta pensionis deficere te, seu illam ad minorem summam reduci, vel inuali dari petente, & c. liceat eidem N. liberum habere re gressum, accessum, & ingressum, illiusque corporalem possessionem posse, vel alium seu alios propria auctori tate libere apprehendere, hunc esse stylum attestatur *

5 Ex quo colligitur primo, quod huiusmodi regres sus referatur ex causa resignationis, in euentum qd resignatarius recuset, vel differat soluere pensionem anhuam impositam super beneficio resignato, Redoan. dict. c. 18. num. 2. & d. c. 19. num. 1. Camb. dict. lib. 6. num. 481. Gig. dict. q. 99. num. 22. tract. de pens. Ratio, ne nimium dispendium, & c. ita Gig. dict. q. 99. numero 22.

6 Sed hic cadit dubium, an detur huiusmodi regres sus ob non solutionem pensionis ultra causam resi gnationis, ut quia vacet beneficium per obitum, & a Papa imponatur penho annua super illo beneficio an concedatur huiusmodi regressus hoc casu in fa uorem talis pensionarij? G. g. dict. tract. de pens. que stio. 99. numero 22. scriptum reliquit hoc casu non t dari regressus, sed apponi poenam priuationis bene ficij, & ita esse * stylum & praxim Romanae curiae attestatur *

7 Sed aduertendum est, quod in contrarium est * stylus, ut nouissime attestatur Mandof. dict. tit. regres sus de signat. grat. columna 7. ut etiam hoc casu pal sium concedatur regressus, & accessus, & hunc esse ho diernum stylum tradit Redoan. d. c. 19. num. 1. Qua re concludendum, omnibus pensionarij ad sui fauo rem dari huiusmodi regressum.

8 Secundo, collige quod intrat huiusmodi regressus non solum si pensionarius non soluat pensionem, sed etiam si illam petat annullari: nam datur t regressus et in hoc casu, ut tradit Mandof. loco citat. & colligitur ex decif. 169. lib. diuers. in manuscr. namq; etiam pro pter hanc causam referatur regressus quado etiam petat reduci ad minorem summam, ut habetur in de cif. 252. lib. diuers. in manuscr.

9 Vnde iuxta hoc alias fuit propositum pulchrum dubium in Rot. coram * R. P. D. Prospero Sancte cru cis tunc Auditore die 16. Iunii in vna Rom. regres sus, & accessus, quod quidam resignauit canonicatu & praebendam sancti Io. Lateran. Ecclesiae referuatis 24. ducat. pensionis annua, cum clausula, quorum me dietatem non excedebatur, & c.

Et, cum

Et, cum clausula, non seruante, vel ex quacunque causa etiam rationabili deficiente, seu pensionem di ctam inuaidam effici, aut ad minorem summam re duci peten. liceat eidem resignati ad canonicatu ha bere regressum, & accessum, euenit quod resignata rius dicebat pensionem nullam, quia excedebat non so lum medietatem fructuum, sed omnes absorbebat, quatioquidem canonicatus sancti Ioannis non habet fructus, sed omnes consistunt in distributionibus quotidianis, & cum esset hac ratione per duas senten tias annullata pensio, fuit dubitatum an esset locus re gressus per illas clausulas, & prima facie videbatur di cendum quod sic, quia uerba sunt clara, ut non liceat dicere de nullitate, & in claris non est opus coniectu ris, contrarium tamen fuit decifum per omnes * de R. namque a principio possessio non subsistebat, cu pen sio excederet medietatem fructuum, nec obstant ver ba clara posita in illa clausula, quod non liceat allega re nullitate, quia intelliguntur, dummodo nullitas no sit expressa: Papa. nam si fecus, & c. Papa uult non esse locum prouisioni, & tandem clausula illa intelligitur de alijs nullitatibus, praeterquam de expressis t & quae sunt extrinsecae, Felin. in c. significasti n. 9. de off. de leg. Alex. conf. 77. vers. 6. lib. 1. Socin. conf. 65. n. 14. li. 2. Dec. conf. 242. n. 23. Paris. conf. 86. n. 25. vol. 3. Rur sus illa uerba posita in dicta clausula intelliguntur de exceptione nulla & inuaidata facto, non autem de iure, ita las. in l. vbi pactum, col. 1. ff. de transact. Hinc fuit resolutum in Rot. in vna Romana * accessus, quod clausula, ut non possit dici de nullitate, intelligitur de facto non de iure, teste Oradin. in reuocatis decif. 5. titu. de clausul. lib. 1. sed in hac causa fuit rursus du bitatum, an possit repetere suum beneficium, & agere spolio, an possit repetere suum beneficium, & agere spolio, si nulla, potest repetere beneficium & agere spolio, Crescent. decif. 233. in manuscr. & has decif. relatas ha bes in libro diuers. decif. 169. in manuscr. Ex quo no ta quod nullitas, quae colligitur, ut puta per expressio nem veri ualoris, aut aliam similem causam no exclu ditur per dicta clausulam, sicuti neque excluditur nul litas de iure ex supradictis, & c.

10 Tertio, colligitur, quod si petat reduci ad minore summam pensionem, intrat regressus, & circa hoc di cunt secundo, & c.

11 Quarto, colligitur quod quoties locus est regres sui ob non solutionem pensionis potest qui habet regres sum apprehendere possessionem per se, vel p aliu propria auctoritate ut colligit ex uerbis claris apponi solitis in Bulla.

12 Aduertendu tamen est notabiliter, quia non sufficit lapsus esse tempus, sed requiritur sententia declarato ria, itaque id declarat, ita in terminis Gamb. de auct. le. a later. li. 6. de pens. n. 472. per ea, quae tradit Abb. in c. cu Bertoldus de re iud. & per ea quae dicuntur in ca. potuit loc. Hinc alias fuit resolutum in Rot. qd clau sula irritans in regressu ob non solutionem non inficit possessionem, nisi post sententiam teste Ant. Augult. decif. 691. lib. 3.

13 Primo requiritur an requiratur consensus beneficia ti in impositione huiusmodi regressus concessi ob no solutionem pensionis, & quauis multa scribi possent iuxta ea quae supra scripsimus de pensione q. praecedenti, t uera est in hoc opinio, & comuniter recepta, t ut nullus requiratur consensus beneficiati, t in qua sente tia fuit resolutum in Rot. in vna conchen. cora. Io. Paulo 20. Martij 1542. teste Put. decif. 293. li. 1. idem Put. decif. 223. lib. 2. & tradit Ptolem. decif. 13. in ma-

nuer. Ratio duplex assignatur, quarum prima erit quia huiusmodi regressus accessorie datur in poenam ad fauorem pensionarij, ut solutio faciliatur, ut tra dit Gig. dict. tract. de pens. q. 99. nu. 18. & 22. Gamb. de auct. leg. a later. libro. 6. tit. de pens. numero. 481. vnde, & c.

14 Secunda ratio est, & efficax, quia regressus conce ssus ob non solutionem datur eo tempore, quo quis beneficio priuatur, nam capit vires post priuatione le galē, quo tempore iam sua non interest, & ideo eius consensus non requiritur, sicuti non requiritur con sensus consanguinei, si statutum requirat, & c.

15 Sola enim auctoritas superioris sufficit, Redoan. p. 2. de simon. c. 28. nu. 4. Et ita fuisse decisu in tali re seruatione regressus non requiri cōsensu, attenta Pto lom. decif. 13. manuscr. & ita practicator.

16 Et ideo procurator generaliter constitutus ad ac ceptandum beneficia cum reseruatione pensionis, va lide illa acceptat, & regressus reseruatus est bonus gra cu faciat id qd de natura actus est, & contigua non di citur egredi fines mandati, glos. in dicit ergo 8. q. 1. l. vlt. in fin. ff. mandat. vbi Bart. Alex. conf. 15. in fin. li. 2. Ber. conf. 74. n. 2. li. 1. modo substantialiter seruetur intentio mandantis, Ferrett. conf. 208. n. 32. Ruin. cof. 93. nu. 2. lib. 5. Riminal. Iun. conf. 67. nu. 40. Menoch. conf. 37. num. 65.

17 Secundo quero quomodo intret talis regressus? com munis responsio est intrare claplo termino posito in litteris, Gig. tract. pens. q. 99. n. 4. vers. vbi dicit, ut pluri mum de stylo * curiae habenti pensionem dari regres sum ad beneficium oneratu, pensione ob illius no so lutione, si debitor pensionis illam non soluit infra 30. dies, & lapsis mensibus sextipost dies 30. l. teterit in cē turis pertinaciter iuxta formā litterarum, & c. & hunc esse stylum attestatur etiam Redoan. de simon. p. 2. c. 19. nu. 2. & hic stylus * notissimus est omnib. Appo nitur. n. poena excommunicationis, & successiue pri uationis beneficij eo ipso, si infra mensem, & sex me ses non soluat pensio, ut tradit Cassad. decif. 2. n. 2. loc. & ex his collige quod non soluta pensione acquiritur ius ad beneficiū vigore clausularū appositarū in litte ris ex hodierno * stylo, ita Sarn. regul. 1. de no tollitur. qual. col. antepenul. vers. octauo modo vbi etiam di cit, quod haec priuatio hominis t aequipollet priuatio ni iuris, Felin. in capitul. in nostra in secundo coroll. de rescript.

18 Tertio quero, an huiusmodi regressus vbiq; admitt tantu? Responde, in Francia non admitti testia regres sus ob no solutione pensionis, ut attestatur Gig. resp. 46. Rebuff. de pacif. possess. n. 129. Burs. col. 395. sub numero. 43. Petr. Gregor. Syntag. iur. lib. 17. cap. 17. numero 30.

19 Quarto quero, an huiusmodi poena habeat locum contra successores? distingue, aut quæris, an possit agi contra successorem in beneficio onerato, si ipse non soluat pensionem, & hoc casu responde affirmatiue, Caputaq. dec. 8. p. 3. quia eadē ratio referuandi regres sus quo ad mortuum militat, quo ad ipsum, namque Subrogatus sapit naturam, & cetera Sarnensis in §. fuerat, institut. de act. quia beneficium transit cum suo onere, & eo magis quia de stylo * lolet hoc exprimi, & c.

20 Aut vero quæris an teneatur, & possit successor conueniri ex tertijs decursis tempore antecessoris, & in hoc dic regulam esse negatiuam, ut tradit Gab. de auct. leg. li. 6. de pens. n. 462. vbi dicit * regulam esse, ut successor in beneficio, neq; directe, neq; indirecte

Q 3 cogi

cogi possit ad soluendum pensiones præteriti temporis, quam regulam ipse Gamb. limitat pluribus modis, ex quibus poteris colligere fallentias ad hanc conclusionem.

Et hoc maxime non poterit agere contra successorem in beneficio, si pensionarius tacuit vivente illo, quod debebat soluere, nam tunc cessat regressus quasi volente, & consentiente pensionario ille non soluerit, ita

20 Gamb. dict. lib. de pens. num. 197. unde contra successorem non poterit iuvari nisi constituitur in mora. si ita legatum §. illi si volet ff. de leg. 1. & faciunt ea quæ scribunt doctores de eo qui cecidit ab emphyteusi, Cuman. conf. 164. Hinc si donans non reuocauit donationem propter ingratitudinem donatarii vivente eo, non potest amplius eam reuocare, glof. in l. vlt. C. de reuoc. don. & in l. omnimodo C. de inoff. test. expresse in c. vlt. de donat. l. his solis C. de reuoc. donat.

Quinto quaero, & respondeo, quod executio denegetur si non probatur narratiua litterarum pensionis, Moedan. decif. 304.

Pro complemento sciendum est, quod regressus in

22 trat quatenus pensionarius declarat uti velle regressu, Cassad. & post eum Put. decif. 34. lib. 2. Caputaq. decif. 8. & 10. p. 3. & communiter doctores hoc volunt.

* Hinc dicit Moed. decif. 338. quod regressus pedit a futuro euentu, scilicet si illum habens voluerit eo

23 uti, arg. not. in l. 2. C. de iur. emphyt.

Ita in simili pena caducitatis non habet locum, nisi

* 24 si domino volente, vt est cõs opinio teste Cur. Iun. conf. 109. num. 11. & conf. 110. num. 23. nã quamuis iura velint quod si non soluat emphyteuta cadat ipso iure, hoc intelligitur, & ex magis communi, & recepta interpretatur ac obseruatur de stylo, si dominus directus declarauerit velle esse locum caducitati, Bar. in l. 2. num. 2. C. de iure emphyt. communis opinio teste Card. Paris. conf. 108. num. 13. vol. 1. Capoll. conf. ciuil. 2. num. 2. Curt. Iun. conf. 139. post nu. 3. Iaf. in d. l. 2. num. 50. & facta huiusmodi declaratione domini directi cadit ipso iure & absque alia sententia declarationis, Ruin. conf. 153. num. 6. lib. 1. & conf. 57. num. 2. lib. 4. Alex. conf. 6. post nu. 2. lib. 3. Curt. conf. 165. num. 10. lib. 2. Dec. conf. 146. nu. 7. in fine, & hæc est communis opinio teste Clar. §. emphyteusis q. 9.

Ex quo primo inferitur, quod si habens beneficiu oneratum pensione, non soluerit pensionem infra mensem, & sex menses, vt supra, non priuatur, nec est locus regressui, non declarante pensionario intentionem suam, ita fuit tentum* in Rota in vna Gebbenẽ. Monasterij 1516. teste Cassad. decif. 2. loc. num. 3.

Ex prædictis namque adest tacita conditio, si pensionarius declarauerit voluntatem suam, vt optime ducit Gamb. dict. tract. de aut. leg. tit. 6. num. 460.

Secundo inferitur, quod si habens beneficiu oneratum pensione, & illam non soluerit infra mensem, vel sex, aut per annum, & postea moriatur pensionarius, non poterit vti regressu, & agere ad beneficiu contra successorem in illo, quia cum nõ egerit aduersus mortuum dum vivebat, videtur remisisse, ita fuit tentum in Rot.* in dicta Gebbenen. Monasterij coram D. Bartholomæo de Petra sancta, de anno 1516. teste Cassad. decif. 2. num. 3. loc. hoc idem etiam fuit resolutum in vna Toletan. pensionis die 24. Octobris 1552. coram Reomano, teste Caputaq. decif. 8. p. 3. Ant. Aug. decif. 2. num. 22. lib. 3.

Ita emphyteuta non cadit a iure suo propter alienationem factam irrequisito domino, vel non solutionem canonis, nisi dominus declarauerit, Alex. cõf.

* 22. lib. 2. & cõf. 106. col. 2. lib. 4.* communis teste Iaf. 26 in dict. l. 2. num. 10. C. de cur. emphyt. si eo + viuentis dominus non declarauerit, non poterit contra eius hæredes declarare, ita fuit* resolutum in vna Bononiens. bonorum coram D. Triulio 1521. teste Cassad. dict. decif. 2. loc. nam videtur remisisse, & de declaratione constare debet explicitè, Dec. conf. 146. col. 27. 3. ver. capio secundum, nam voluntas in mente expressa nihil operatur, l. si repetendi, C. de cond. ob. caus. & regulariter pœnæ ad hæredes non transeunt, l. ypica. C. ne ex delict. defun. late Ber. in c. potuit num. 70. cõ mult. sequen. loc. & cum reuocatio, & declaratio pœnæ fiant propter demerita, & ingratitudinem, non debent transire ad successores, lege quia tale ff. solut. matrimo.

Tertio inferitur, quod recipiendo pensionem decursam videtur renunciatum regressui, ita Cassad. dict. decif. 2. num. 3. ver. patet locat. Gamb. de aut. legat. tit. de pens. num. 488. Ratio, quia ex hoc colligitur voluisse pœnam remittere, quia nõ cadit debitor nisi volente creditore, iuxta ea quæ communiter volunt scribentes in dict. l. 2. C. de iur. emphyt. ita in simili si dominus recepit canonem temporis præteriti, & censetur remissa caducitas, ita vult communis opinio, teste Gig. de pens. q. 73. num. 3. a qua* non esse recedendum in praxi tamquam æquiori, & humaniori attestatur Clar. libr. 5. recep. sent. §. emphyteusis q. 10. ver. sed hic occurrit in fin. quod procedit tam in emphyteusi priuati, quam ecclesiæ Ruin. conf. 70. num. 14. lib. 5. Alex. conf. 105. num. 15. libro 3. Dec. conf. 329. num. 3.

Amplia, vt per Peregr. decif. 349. in manu. Declaro primo, nisi pensionarius recipiendo pensionem decursam protestatus fuerit, ita Cassad. decif. 2. sub num. 3. loc.

Ita in simili si dominus recipiat canonem temporis præteriti cum protestatione, non censetur remittere caducitatem, & est communis opinio, testibus Corn. conf. 40. in lit. 1. lib. 4. & Clar. q. 10. col. 2. d. §.

* Ego autem in praxi* vidi obseruari contrarium, id que potest de iure sustineri, namque huiusmodi protestatio est contraria facto, unde non debet releuare, iuxta ea quæ scribit Clar. d. §. emphyteusis q. 13. ver. item quaero, & ita etiam in emphyteusi esse attestatur Ruin. conf. 110. num. 4. lib. 1. & conf. 15. l. nu. 1. 2. cod. lib. Clar. d. q. 10.

Vltima superest questio notabilis, pone quod ex causa resignationis fuit reseruata pensio centum ducatorum cum reservatione regressus in euentum nõ solutionis, euenit quod fuit postmodu cassata ex cõsensu vtriusq; partis medieta, ita quod supersunt 50. scuta, euenit, quod habens beneficiu tali pensione oneratum non soluit, quaritur an inret regressus?

Pro affirmatiua facit, quia ille tenebatur soluere illam partem pensionis, quæ non erat cassata, Paul. de Cast. in l. qui solidum ff. de leg. 2. præsertim in princ. Abb. in c. 1. de mut. pet. it.

Pro negatiua facit, quia regressus erat reseruatus in euentum non solutionis pensionis centum ducatorum, sed nunc est medieta, ergo, & cæt. nam in pœnalibus, & cæt.

Quid dicendum?

Hoc dubium fuit propositum in Rot. coram Reoman. in vna* Abulen. & Toletan. pensionis, in qua fuit resolutum, quod de rigore pensionarius poterat regressi ad beneficiu, quando partem pensionis non soluit, nam pro illa parte non annullata, regressus

84 regressus potest habere locum, & de æquitate tamen fuit dictum, vt soluatur pensio, & remittatur caducitas, ita Caputaq. decif. 9. par. 3.

Aliud etiam notabile dubium fuit disputatum in Rot. coram Prospero de Sancta Cyuce tunc auditore Rot. in vna Calaguritan. Canonatus & rabend. die 4. Decembris 1551. teste Caputaq. decif. 313. p. 2. Fuerat reseruata pensio, cuidam Gregorio 20. ducatorum, 13. super Canonatu, & præbenda, & septem super quodam beneficio de iure patronatus, cõ clausula quod deficiente Rectore, aut renuente in solutione dictæ pensionis in totum, vel in partem, liceret eidẽ Gregorio liberum habere regressum respectiue & eorundem realem, & corporalem possessionem in gredi. Euenit quod dicebatur alterum beneficiu esse de iure patronatus, & per consequens quod pensio super illo reseruata esset nulla, fuit dubitatum an Gregorio liceret regressi ad omnia beneficia, vel illa verba importent regressum in parte, cum in parte fuerit dictu de nullitate; fuit resolutum esse locum regressui, & accessit in omnibus beneficiis, quia pensio prædicta erat de vnâ, relicta sit imposita super duob. beneficijs ad faciliorem solutionem, & ad maiore illius validitatem, & facit doctrina Bart. in l. 1. ff. de eui. etio. et per Caputaq. dict. decif. Unde potuit Gregorius ad Canonatum redire.

Et non est omittendum, quod in regressu hoc reseruato ob non solutionem pensionis ad hoc vt inret effectualiter, requiritur iudicis canonizatio, & Peregr. decif. 264. lib. 3. Sarn. decif. 124. lib. 1. & communiter alii, & prima citatio debet scipere a principali, ita fuit dictum in vna Segobien. pensionis teste Peregrin. dict. decif. 164. & iudex non debet canonizare hunc regressum nisi principali fuerit facta in timario litterarum, esto quod habuerit notitiam, vel quod procurator fuerit intimatus, vt fuit* resolutum in vna. Crement. pensionis 10. Decbris 1529. teste Sarn. d. decif. 124. l. 1. n. manu.

QVARTAE QVÆSTIONIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Pensionarius potest transire pensionem si hoc habet in facultate.
- 2 Pensionarius solet quandoque dari facultas transferendi pensionem.
- 3 Pensio est onus temporale.
- 4 Translatio pensionis quid sit.
- 5 Translatio fit de vna ecclesia ad aliam.
- 6 Pensionarius post translationem nihil habet in pensione.
- 7 Dupliciter fiunt translationes pensionis.
- 8 Milites S. Petri habent facultatem transferendi pensionem.
- 9 Milites S. Pauli habent eandem facultatem.
- 10 Milites Pij habent idem priuilegium.
- 11 Milites Lawretani fruuntur eodem priuilegio.
- 12 Conclauista habent priuilegium transferendi pensionem.
- 13 Papa concedit facultatem transferendi pensionem.
- 14 Papa in beneficiis dominis.
- 15 Legati etiam a latere non possunt concedere facultatem transferendi pensionem.
- 16 Translatio pensionis odiosissima.

- 17 Pensio potest transferri in plures.
- 18 Filius presbyteri nõ potest succedere in benef. patris.
- 19 Pensio largo modo dicitur beneficiu.
- 20 Legitimus ad beneficia an ad studia quoque.
- 21 Pater potest transferre pensionem in filium etiam illegitimum, l. in. 2. 3.
- 22 Prohibito de benef. non habet locum in pensione.
- 23 Concessio translationis pensionis an facilis.
- 24 Translatio pensionis potest concedi sine consensu habentis beneficiu.
- 25 Procurator post obitum quando præstat consensum.
- 26 Littere requiruntur in translationis concessione.
- 27 Concessio translationis pensionis per clausulas generales non censetur concessa.
- 28 Ex facultate retentionis non venit translatio.
- 29 Dispensatio odiosa.
- 30 Facultas transferendi non est de iure.
- 31 In odiosis omnia habentur pro misso.
- 32 Mandatum ad consentiendum pensioni non sufficit ad translationem.
- 33 Regula de infir. non habet locum in translatione pensionis.
- 34 Habens facultatem transferendi, potest quocumque tempore transferre.
- 35 Habens facultatem alienandi, potest alienare etiam in vltima voluntate.
- 36 Translatio pensionis an coram executore, & num. 38.
- 37 Translatio pensionis duobus modis.
- 38 Translatio pensionis potest fieri coram constituto in dignitate.
- 39 Milites supradicti possunt transferre, etiam non ostensis priuilegijs.
- 40 Translatio facta cum scedula lacerata, nulla.
- 41 In translatione pensionis non requiritur mentio aliarum pensionum.
- 42 Narratiua posita in translatione pensionis est verificanda.
- 43 Clericus probatur per delationem habitus, & communem reputationem.
- 44 Translatio pensionis debet fieri secundu formã datã.
- 45 Translatio pensionis est iniunda habenti soluere pensionem.
- 46 Inter transferentem & translatarium non fit diuisio sed inter terminus spectat ad translatarium.
- 47 Pensio diuiditur pro rata inter hæredes, & Rectore.
- 48 Translatio pensionis non censetur remissa, nisi expressè dicatur.
- 49 Habens pensionem cum regressu potest transferre eã eodem regressu.
- 50 Translatio pensionis est res profana, contra nu. 53.
- 51 Potest dari pecunia pro translatione pensionis.
- 52 Constitutio Pij V. Confidentia non habet locum in translatione pensionis.
- 53 Transferens pensionem in N. quam primum clericali charactere etc. potest percipere fructum donec fiat clericus N.
- 54 Consensus conditionalis ante conditionis euentum non censetur datus.
- 55 Ius non abdicatur a resignante ante conditionis euentum.
- 56 Dies incertus facit conditionem.
- 57 Clausula, ex tunc, in actu conditionali, quid efficiat.
- 58 Conditio causalis non retrotrahitur.
- 59 Ius pensionis an resideat penes eum, qui habet utilitatem, vt fit in pensionibus Hispanie pro Italis, vel penes eum, qui habet nomen.
- 60 Pensio extinguatur per mortẽ N. penes quẽ est titulus pensionis.

penfionis, & non per mortem illius, penes quem est commodum. 53 Penfio potest transferri sine scientia Papa.

Q V A E S T I O Q V A R T A.

VARTO Quarto, An Penfionarius possit penfionem transferre in alium, & comunis* distinctio ita se habet, vt si referuata est facultas illam transferendi, possit, alias non, nam quandoque in resignatione beneficii ultra penfionem referuatur facultas transferendi illam penfionem, vt in casu Caputaq, decif. 298, p. 2.

1 Penfio enim cum sit onus temporale, vt post alios tradit Put decif. 202. num. 3. lib. 3. morte penfionarij extinguitur, G. de penf. q. 1. nu. 5. & ideo de vna ad aliam personam, non potest transferri, vt ab omnibus est receptum. Quoties autem summ. Pontifex penfionario concessit facultatem illam penfionem transferendi in resignatione beneficii absque dubio potest tunc transferre, vt tradit G. de penf. q. 12. nu. 2. & est communis opinio omnium Docto.

2 Et quia materia haec est vilis, & parum tractata a Doctoribus, non a bre aliqua sunt examinanda ex quibus tota materia in compendium dilucidabitur. Videndum est igitur primo, Quid sit translatio penfionis 2. quotuplex. 3. quis eam concedat, 4. ex qua causa concedatur. 5. quibus, 6. an indistincte concedatur, 7. an requiratur consensus, 8. an requiratur expeditio literarum, 9. quando possit transferri, 10. coram quo possit transferri, 11. quid facere debeat translatus, 12. fructus ad finem spectent.

3 Ad primum respondeo, translationem esse mutationem obligationis soluendi eandem penfionem de vna persona ad aliam, factam auctoritate Papae. Nam que translatio in materia beneficii proprie est de vna Ecclesia ad aliam, & de vno princip. 7. q. 1. vbi p eodem accipitur translatio, & mutatio, cap. si quis in translatu 2. q. 2. cap. post translationem de renunc. & habemus titulum de translatione Episcoporum, & ibi Hostien. declarat, vnde dicit Mandol. de infir. resign. q. 1. nu. 3. quod verbum istud, translatio penfionis, secundum subiectam materiam nihil aliud est, q̄ renunciatio penfionis in alterius fauorem, & sicut ille qui translatus est a Canonibus nihil habet commune cum priori beneficio, ita penfionarius post translationem nihil habet in penfione translata, Put. decif. 14. lib. 3. Paris. conf. 46. in princip. vol. 4. & sic per translationem penfionis mutatur obligatio soluendi penfionem de vna persona ad aliam, requiritur tamen auctoritas superioris, vt infra dicam.

4 Ad secundum, dupliciter fieri translationes penfionum tradit Mandol. in tract. de signat. grat. tit. translationes penfionum in princip. ego autem tripliciter fieri existimo, idque verissimum est primo, obtenta, clausula transferendi in assignatione ipsius penfionis vt tradit G. de penfion. q. 12. nu. 2. & q. 88. nu. 8. vt in casu, in quo consuluit Card. Paris. conf. 46. in princip. volum. 4.

5 Secundo quoties fuit inposita penfio absque illa clausula, sed ipse partes postea supplicauit, quod penfio in fauorem N. per A. soluenda extinguitur ad effectum, vt B. referuatur, & non aliter, vt in casu in quo consuluit Io. Baptista Ferret. conf. 53.

Hoc enim casu accedente consensu illius, qui habet penfionem, & illius qui soluit, extinguitur prima penfio, & noua creatur, Ferret. dict. conf. 53. nu. 5. Stylus autem docet, quod de forma prius extinguitur prima, & postea de nouo similis referuatur, Ferret. dict. conf. nu. 10. G. de penf. dict. q. 88. nu. 8. de stylo attestatur Mandol. dict. tit. translationes in princip. & hoc casu, si secunda penfio non assignatur vali de, cassatio non tenet, Moedan. decif. 81. & 83. nam solum apponi verba, & non aliter &c. Mandol. loc. cit. col. 1. que conditionem faciunt, & sic ante modum impletum penfio prima extincta dici non potest, neque a transferente eius abdicatum, Alex. conf. 73. nu. 7. lib. 2. Gozad. conf. 3. ita resolutum in Rot. coram Put. 4. Februarij 1540. teste Moedan. dict. decif. 81.

6 Tertio transferitur in vim priuilegiorum concessorum per summ. Pontifices, vt tradit Put. decif. 4. de pe Anr. Aug. decif. 164. lib. 3. in manuscrip. Mandol. in tract. signat. grat. tit. translationes. & col. 3. vers. non omitam.

7 Quales primo sunt Milites S. Petri, quibus concessa est facultas transferendi penfionem vique ad summam centum quinquaginta ducatorum de Camera, inter alia plura priuilegia, que eis concessit Leo X. in constitutione 36. incip. Sicut prudens. ann. 8. & omnia huiusmodi priuilegia confirmauit Clemens VII. in constitutione 16. Ministerio anno. 3. & huius priuilegij mentionem facit Mandol. in regul. de infir. resignat. q. 1. nu. 9. Put. decif. 344. lib. 2.

8 Secundo Milites S. Pauli habent etiam hanc facultatem transferendi penfionem ducentorum Ducatorum de Camera, & hoc inter alia priuilegia, quae eis concessit Paul. III. in erectione, & institutione talis Collegij militum Sancti Pauli, vt habetur in constitutione 23. incip. Romanus Pontifex ad onera, ann. sexto, quam constitutionem confirmauit Iul. III. vt habetur in constitutione 4. incip. circum specta anno primo.

9 Tertio Milites S. Pij habent facultatem transferendi penfionem vique ad summam centum quinquaginta Ducatorum de Camera inter alia priuilegia, quae eis concessit Pius III. in erectione huius collegij militum Piorum, vt licet videre in constitutione 5. eiusdem Pij III. incip. Pij patris ann. 3. & in constitutione 16. incip. cum nos anno etiam 1.

10 Quarto Militibus Lauretanis fuit a S. D. N. Sixto V. cum alijs amplissimis priuilegijs data facultas transferendi ducentos Ducatos de Camera, vt habetur in erectione huius collegij militum Lauretanorum in constitutione eiusdem Sixti V. 35. incip. postquam anno 2.

11 Quinto Conclauistae qui Conclau in quo assumptus est ad apicem apostolatus Sixtus V. ab eodem Sixto V. habuerunt facultatem transferendi penfiones vique ad summam centum Ducatorum, vt habetur in constitutione 32. Circum specta anno 1. quod priuilegium fuit etiam ab alijs summis Pontificibus concessum, & concedi nunc a S. D. N. Gregorio XIII. his qui huic proximo Conclau interfuerunt, in quo sanctitas suas post controuersiam ducorum fere mensuram assumpta fuit ad summam Pontificatum, compertum habeo, cui Conclau interfuerunt Illustrissimo & Reuerendissimo Domino Theodoro Cardinali Montis Regalis.

12 Ad tertium respondeo, solum summ. Pontificem posse hanc facultatem transferendi penfionem concedere, vt omnibus compertum est, nam vidimus tota die

13 die ab ipso dumtaxat concedi. Nec contingit dubitari, an Summ. Pontifex possit concedere dictam facultatem, vt in specie tradit Cardin. Paris. conf. 46. nu. 1. Quandoquidem in beneficijs sit absolute Dominus, & habeat liberam, & plenam dispositionem ad sui libitum, capitul. propoluit sicut de concess. preben. Dec. conf. 137. nu. 2. & conf. 14. col. 2. & conf. 62. ante nu. 20. & in ca. quae in Ecclesiarum num. 32. post Fely. num. 60. de constitut. ex quo inferitur, quod neque Ordinarij neque Legati etiam a latere poterunt huiusmodi facultatem iure suo concedere, vt communiter ab omnibus & de stylo receptum est.

14 Ad quartum respondeo huiusmodi facultate transferendi penfionem cedere ex causa bene uisa summo Pontifici, namque translatio est odiosissima, Caputaq. decifio. 303. nu. 10. par. 2. cum per eam prorogatur seruitus beneficij, Sar. de infir. resign. q. 16.

15 Ad quintum respondeo, quod causa iustificata & bene uisa conceditur quibuscumque, inficiari tamen non potest, quod vt plurimum solet dari huiusmodi facultas Cardinalibus, & alijs personis benemeritis. Et qui habent huiusmodi facultatem possunt transferre in omnes dummodo idoneos, & non solum in vnā personam, sed etiam in plures, vt de stylo tradit G. de penf. q. 86. ante nu. 1.

16 Sed hic quaeritur, an habens huiusmodi facultatem transferendi possit transferre in filium etiam illegitimum Mandol. tract. signat. grat. tit. translationes col. vlt. in sit. tenet, quod non, quia Clem. VII. in constitutione 36. incip. ad Canonum ann. 7. statuit ut filius pater non possit succedere in beneficio per patrem obtento nec immediate, & huius constitutionis verba ponit G. de penf. q. 85. circa p̄missis verbis, n. beneficio comprehenditur penfio Ecclesiastica, quae

17 largo modo beneficij dici potest, Clem. 2. §. penul. de vit. & honest. cleric. Ful. in cap. postulasti nu. 8. in 4. declaratione de rescrip. & in c. de quarta nu. 16. de praescrip. late Caccialup. de penf. q. 10. eo magis quia in dicta constitutione apponitur dicto, quodcumque, quae importat omnimodam generalitatem. Hinc dicit Dec. conf. 77. col. 2. quod legitimum ad omnia beneficia curata, & non curata conferatur etiam legitimatus ad feudum, cum feudum largo modo sit beneficij, ita &c.

18 His non obstant, contraria opinio est verior, vt habens facultatem transferendi possit transferre etiam in filium, non obstante dicta constitutione Clem. VII. quam opinionem in terminis tenet G. de penf. q. 86. nu. 5. vers. praedictis tamen non obstant, quia ratio prohibitionis huiusmodi, de qua in dicta constitutione sit, ne noscitur successio in beneficijs, & ne filius minister vbi pater minister vbi patris heres, c. ex transmissa in fin. & cad. extirpandas vbi Antoni. de Bar. de fil. presbyt. & late habetur in c. 15. Conci. Trident. sess. 23. de reformat. quae ratio cessat in penfione vt satis clarum est, ergo prohibitio de beneficijs non vindicabit sibi locum in penfione, vt late explicat G. de penf. q. 28. & eo magis, vbi non adest eadem ratio, & in exorbitantibus, quae a iure communi de regul. iur. in 6. c. is, qui in fin. de fili. presbyt. lib. 6. Bal. in c. 1. Sporro tit. que su. prima cau. amitt. benef. in vlt. seu. ex quibus satis colligitur responsio ad argumenta in contrarium adducta.

19 Et hoc etiam stante decreto Conc. Trident. ca. 15. sess. 5. de reformat. quo cauetur, vt in continentia patriae memoria longissime arceatur a locis Deo con

secrais, ut filius non possit habere beneficium in Ecclesia, in qua pater illud habuit, vel habet, etiam si sit dissimile, atque etiam penfionem super fructibus, illius beneficij, nam ibi illud statuitur ob memoriam beneficij, quod habuit pater, in casu nostro secus, nam potuit iste habere penfionem ex causa, sicut melius sustentari ualeat, vnde haec conclusio esset limitanda, quando pater habuisset penfionem ex causa resignationis, ne nimium dispendium patitur cum facultate transferendi, nam tali casu non posset postea transferre penfionem in filium ex causa supra relata & comprehensa, in decreto.

20 An possit transferri penfio in Haereticos? dicas negatiue, pro ut est communis & recepta Doctorum omnium sententia, sed quid in filios? Doctores dissentunt, ego autem non insistant, alias enim sicut resolutum, quod penfio translata ab Episcopo filio Haereticis, sed qui erat valide reputatus habilis ad penfiones, & beneficia per 30. annos valet, Ant. August. dec. 358. libro 3.

21 Et si quis transtulit penfionem in scholarem, cum primum clericali ordine fuerit insignitus, potest exigere ante clericatum, decifion. lib. miscell. 260. manuscrip.

22 Et huiusmodi translatio facta in scholarem, cum primum clericali caractere fuerit insignitus non est nulla, sed conditionalis, Paleot. decif. 351. in manuscrip. & tradit Hieronym. Gabr. conf. 189. nu. 7. lib. 2. vbi appellat gratiam conditionalem, vnde respondit, quod haec gratia referatur ad diem characteris suscepti, & p̄ p̄terea ante existentiam & aduentum diei, non potest dici referuata, cap. si pro te ubi no. de refer. in 6. Gem. conf. 107. in fin. Casador. decif. 3. nu. 6. & 14. de praeb. & clausula ex nunc pro vt ex tunc referatur tantum ad diem conditionis, Card. & Imol. in c. 1. de concess. praeb. nu. 10. Card. Paris. conf. 82. nu. 17. volum. 4. & per consequens si ille fuit ordinatus prima tonsura a non suo Episcopo, quamuis prima tonsura non sit ordo, per illam imprimatur character, ut est communis opinio teste Gabr. conf. 181. nu. 3. vol. 2. etiam si non a suo Episcopo recipiatur seruiata forma Ecclesiae Guid. Pap. decif. 449. communis opinio Doctorum, verum non habet executionem, Guid. Bon. decif. 99. Cott. decif. 66. Host. in summ. de tempor. ordina. num. 5. Ideo ei non potest referuari penfio, communis opinio teste Gabr. d. conf. 181. nu. 6. Rebuff. de pacific. possess. num. 191. ita concludit Gabr. d. conf. lib. 189. col. 1. & 2.

23 Ad sextum respondeo antiquo tempore de facili concessam fuisse huiusmodi facultatem transferendi penfiones, Leo enim X. passim hoc concedebat, vt tradunt G. de penf. q. 12. nu. 2. in fin. Mandol. q. 11. reg. de infir. resign. n. 9. Clemens vero VII. & Paul. III. & alij successores difficiliter id concedebant, tpe felicis recordationis Gregorij XII. & S. D. N. Sixti V. vidi obseruari, vt nemini concedat huiusmodi facultas transferendi penfionem nisi Cardinalibus, aut alijs personis benemeritis de sede Apostolica, & ex causa, & vt plurimum datur dicta facultas in resignatione, nam, si Cardinales resignant Episcopatum & referuatur penfio mille ducatorum, solet summus Pontifex concedere, & cum maxima difficultate, facultatem transferendi 500. Ducatos, & ita obseruatur, naque non solet cedere, vt possit transferre totam penfionem, sed tertiam partem, vel medietatem, & hoc fit cum consensu resignarij, & extra Italiam facilius conceditur, ita Mandol. tract. de signat. grat. tit. translationes col. 2. vbi est

ut.

verf. claufula, dicit quod claufula, cu facultate tranfe-
rendi denegatur in Italia, extra vero Italiam concedi
tur, id est intelligendum eo modo, vt supra dixi, cum
hodie summi Pontifices se reddant difficiles etiam ex
tra Italiam, & id solet peti, vt possint remunerare fa-
miliares in articulo mortis.

Ad septimum potest summ. Pontifex abque dubio
35 sine consensu habentis beneficium oneratum pen-
sione concedere pensionario facultatem transferendi,
cum hoc sit iuris positum, & in istis Papa omnia po-
test, sicuti etiam dicimus quod potest imponere pen-
sionem sine consensu, Gig. de pens. q. 6. Caputaq. de-
cis. 316. p. 2. Gamb. de auct. leg. a later. lib. 10. nu. 387.
& hoc tota die communiter practicatur, namque pri-
uilegium concessum a Leone X. militibus S. Petri, &
priuilegium concessum a Paulo III. militibus S. Pau-
li, & a Pio III. militibus pijs, & quod concessum est
a Sixto V. militibus Lauretanis, & Conclauitibus cir-
ca translationem pensionis, procedit absque vilo co-
sensu, immo in allegatis constitutionibus exprimitur,
vt possint pensiones dicti milites transferre etiam sine
consensu eisdem pensiones soluere debentium, & ob
id etiam derogatur regula Cancellariae de consensu
in pensionibus requisito praestando, ac stylo in simili-
bus reuerentationibus haecenus obseruato.

Sed in alijs duobus translationibus potest dari con-
sensus: namque si concedit Summus Pontifex resigna-
ti facultatem transferendi pensionem, vtique tunc pra-
estatur ad hoc consensus resignatarij. Ita etiam in con-
cessione alterius facultatis transferendi, pro vt de sty-
lo esse omnes Curiales sciunt. Ideo translatio hinc co-
sensu habentis beneficium iudicatur inualida. Anton.
Aug. decis. 90. lib. 3. in manuscr.

Qui consensus praestatur, sicuti in pensionibus &
resignationibus, vt dicam suo loco.

Et potest praestari etiam per procuratorem, vt om-
nibus est compertum, immo procurator post obitu-
26 constitutus potest praestare huiusmodi consensum,
iuxta ea, quae tradit Cassad. decis. 1. de renunc. namque
semper uoluntas durare censetur, donec de mutatio-
ne appareat. I. cum qui ff. de probat. l. fideicommissa S.
si rem. ff. de leg. 3. c. maiores S. vult. de bapt. Capr. co-
fil. 115. immo alias fuit resolutum in Rota, potuisse
procuratorem praestare hunc consensum post lapsum
quadriennij post obitum principalis, vt per Moedan.
decis. 219. incip. pensionem habens alias est 12. sub ii.
de renunc. Mandos. in dict. tit. translationes colum. 2.
verf. querebatur.

Limita nisi translatio fuisset nulla; nam translatio
nulla facit vt non possit procurator contentere post
mortem in vim supplicationis in vita, Moedanus dic.
decisio. 219.

Ad octauum respondeo, frequiri litteras, & ita ser-
uat stylos nouissimus.

Facultas enim transferendi non censetur concessa
28 per quacumque clausulas, Mandos. dict. titu. transla-
tiones in princip. nisi expresse dicatur, Sarnen. quem
refert, & sequitur Caputaq. decis. 303. nu. 2. p. 2. ideo
subdit num. 3. quod requiritur specifica mentio. Ex
quo inferitur primo, quod nisi concedatur facultas
transferendi non censetur data, secundo inferitur no-
censeri datam per verba praegnantia, quia cum transla-
tio sit odiosissima, ut in specie, inquit Caputaq. d. de-
cis. 303. nu. 10. pa. 2. quia per eam prorogatur seruitus
beneficij. Sarn. de inh. resigna. q. 16. ideo stricta fieri
debet interpretatio, sicut in odiosis fieri debet, Dyn.
in reg. odia de reg. iur. in 6.

Tertio inferitur, quod si quis habuit facultatem
transferendi pensionem sibi reseruatam, & postea fuit
promotus ad Cathedralam vel Metropolitanam Ec-
clesiam, ac ne pensio vacet, fuit ei concessa facultas
29 remittendi pensionem, si etiam specificè non fuit ei co-
cessa illa facultas transferendi, quamuis sit concessa fa-
cultas retinendi, non videtur tamen concessa huius-
modi facultas transferendi, ita fuit resolutum in vna
Areti. siue Sarnen. pensionis inter Cardinalem Migna-
nellum, & Episcopum Sarnen. coram Decano die 3.
Iunij 1552. quae decisio fuit confirmata die 16. Decem-
bris 1552. teste Caputaq. decis. 319. par. 2. ita etiam
fuit resolutum in vna Mediolanen. pensionis 2. Decem-
bris 1552. coram D. Reomano, teste Caputaq. decis.
313. p. 2. Ratio est, quia facultas transferendi non est
quid accessorium ad pensionem, sed est quid extrinse-
cum, nec est de esse & natura pensionis, ideo spe-
ciali nota digna, & hanc Rotae sententiam doctae tue-
tur Anast. Germon. in tract. de indult. S. si vero illa. n.
52. & 53. Accedit, quia translatio est odiosissima Ca-
putaq. d. decis. 303. num. 10. cum per eam prorogef
seruitus ecclesiae, Sarn. de inh. resign. q. 16. Et in odio-
sis non fit ampliatio, sed restrictio regu. odia de regu.
iur. Et quia retentio est dispensatio c. cum in cunctis.

S. cum vero de electio. & dispensatio est odiosa, cap.
1. de fil. presb. Ideo verba stricte erunt intelligenda.
Gemin. conf. 33. col. 4. verf. cum verba, dixi late in ca.
at si clerici. S. de adulterijs. de iud. Accedit quia facul-
tas transferendi pensionem non est de iure, neque de
31 natura pensionis, immo contra naturam, vt dicit Ca-
putaq. decis. 303. num. 11. & 12. p. 2. cum pensio sit ad
tempus, & extinguatur morte pensionarij, sicut usufru-
ctus c. vt de pignor. s. finitur, in l. de usufruct. & ta-
men dicta facultas operatur perpetuatorem pensionis
post mortem pensionarij. Sarn. d. q. 16. de inh. resign.
Ideo requirit specialem notam.

Et hoc ampliatur procedere etiam si in facultate
retentionis pensionis data in promotione, addit clau-
sula pro express. habent. & c. namque sub hac facultate
& clausula non intelligitur data facultas transferendi;
ita inclinatur Domini de Rot. in vna Mediolanē.
pensionis coram Domino Reomano die 16. Maij.
1552. teste Caputaq. decis. 303. ex rationibus supra
adductis.

Quarto inferitur, quod in facultate transferendi pe-
sionem, sunt exprimendae qualitates & clausulae, quae
tertio possunt prauidicare, quia facultas transferendi est
digna speciali nota cum omnibus qualitatibus, cum
32 sit odiosa, & in odiosis quicquid test. omisum habetur
pro omisso. l. commodissima. ff. de li. & posthu. c. odia
de reg. iur. in 6. Bellam. decis. 752. Aretin. conf. 7. col. 2.
Soci. sen. conf. 9. p. 2. Rot. decis. 331. in nou. qui omnes
loquuntur de hac re, vt tradit Caputaq. qui haec vult in
specie decis. 313. p. 2.

Quinto inferitur, quod mandatum ad consentien-
dum pensioni in fauorem N. cum quibusdam te lausu-
33 lis non sufficit ad clausulam transferendi pensionem,
ita tenet Rot. & habemus decis. Peregr. 55. lib. 1. in
manuscr.

Ad nonum respondetur, habentem facultate tran-
34 ferendi posse quocumque tempore transferre, prout
vouerit, etiam in mortis articulo, namq; facultas tras-
ferendi solet dari rite his verbis cu facultate pensionē
ipsam in totū vel in partē simul vel successiue in vna
vel plures personas ecclesiasticas, & quacumque be-
neficia ecclesiastica obtinentes per eundem N. quan-
documque sibi placuerit nominare etiam in manibus
cuius-

cuiuscunque personae etiam in dignitate ecclesiastica
constituti, seu canonici cuiuscunque cathedralis seu Me-
tropolitanae ecclesiae, aut Ordinarij loci etiam in mor-
tis articulo in Romana Curia vel extra eam, & alias in
forma solita latissime extenden. absque alio dicti A. g.
ad hoc expresse consentit, & successorum praefatorū
de super adhibendo consensu transferendi, & c. Huius-
modi verba ponit Mandos. tra. de signat. grat. dict.
tit. translationes pensionum col. verf. clausula potesta-
tis, & ita vidi obseruari, immo etiam si non fuisset ex-
pressum, vt possit transferri in articulo mortis, poterit
dicto tempore fieri translatio, quia non reperiebatur
prohibitū, dato quod de stylo solet talis clausula ap-
poni, ita fuit resolutum in vna Gerunden. pensionis
coram D. Thoma de Tanis die 13. Maij 1541. teste
Put. decis. 6. tit. de pension. alias 138. lib. 1. in impressis
Sarn. in decis. 8. in addit. ad suas regulas in manuscrip-
35 tibus per hoc dicit regulam de infirmis non habere flo-
cum in translatione pensionis quod voluit idem Sar-
dic. regul. de infir. regn. q. 16. num. vbi refert fuisse de-
cisum in Rot. tempore Leonis X. valuisse translatio-
nem factam in articulo mortis nutu magis quam ver-
bis, non obstat regul. per plura. Idem concludit Man-
dos. lib. d. q. 11. Ita etiam data facultate alienandi potest
ille alienare non solum inter viuos sed etiam in vltima
36 voluntate §. si quis prioris S. si certum ff. si certum pe-
tatur, Soccin. col. 43. num. 2. col. 4. & per hanc & alias
multas rationes, posse fieri translationem in articulo
mortis firmant Paris. conf. 46. vol. 4. Gamb. de auct.
leg. lib. 6. tit. de pens. num. 635.

Solet etiam dari clausula quod litteris non conse-
natis possit fieri translatio, vt tradit Mandos. dict. titu.
translationes col. 3. quae clausula multum prodest, quia
non requiritur expeditio litterarum, & hinc est quod
dicta clausula non obtenta translatio facta coram exe-
cutore ante expeditionem & praesentationem littera-
rum est inualida Rot. decis. 459. in nou. Put. decisio.
246. num. 2. lib. 3. Gamb. de auct. leg. a later. tit. de pes.
num. 638. Mandos. loco citat. verf. non nunquam, Ro-
man. conf. 333. ante num. 7. Cassan. conf. 10. num. 16.
* executor enim Apostolicus non potest iurisdictionē
exercere ante expeditionem litterarum, & illarum re-
ceptionem, Cassad. decis. vlt. num. 12. de re lit. Spolet.
Bellam. decis. 10. Card. Paris. conf. 12. num. 18. vol. 4.
Mil. in repet. in verb. gratia Apostolica Crauett. col.
134. num. 22. Ideo translatio facta per procuratorem
litteris no expeditis neque praesentatis no valet, Cre-
scant. dec. 298. lib. 1. in manuscr. Put. decis. 8. de proba-
tionibus.

Limita nisi fuisset facta translatio coram execu-
38 tore vigore processus fulminati, nam hoc sufficit, si po-
stea, constabit de litteris originalibus, ita fuit conclu-
sum in Rot. teste Achill. decis. 2. de off. deleg. in manu-
scr. in vna Zamoren. pensionis die 11. Aprilis 1549. te-
ste etiam Put. decis. 246. lib. 4. quia per productionē
inserti Iudex erat certus de iurisdictione, & Iudex po-
test dare fidem inserto parte non opponente, vt late
explicit Put. dict. decis.

Ad decimum respondeo de duobus modis posse fie-
39 ri translationem, vel coram summo Pontifice via sup-
plicationis in qua petitur, quod pensio absque facul-
tate transferendi assignata cauetur, extinguatur, & an
nulleur ad effectum vt similis pensio in fauorem alte-
rius constituitur seu reuertetur, supplicat ille N. tertius
vt sibi pensio huiusmodi assignetur, seu reuertetur,
cum clausulis & decretis in prima pensione conten-

tis, ita Mandos. dict. tit. translationes col. 2. verf. rursus
qui notabiliter dicit quod sub illis verbis, cum clausu-
lis in prima pensione contentis, no venit facultas tras-
ferendi, quia huiusmodi facultas erat personalis & ga-
non poterat extendi vltra primam vicem, arg. l. boues
§. hoc sermone ff. de verb. signifi.

Et sub hac forma fit quoties non adest facultas
transferendi, & hoc difficiliter concedi obseruauit, &
non nisi pro personis valde benemeritis, & si pensio
est reseruata super cathedrali quando proponitur ec-
clesia Consistorio per Cardinalem, optimum esset di-
cere, quae est grauata pensione annua mille ducatorū
quae extinguitur & cassatur ad effectum vt & c. ita fuit
factum in ecclesia Rossanen. vacante per cessionem
hoc anno.

Secundo modo coram aliquo in dignitate consti-
40 tuto. Nauarr. conf. 45. num. 1. de praeben. per viam co-
tractus, vel per viam vltima voluntatis, vt late per Par.
dict. conf. 46. vol. 4. Et vt plurimum fit coram Nota-
rio & testibus, nam hoc solet exprimi in facultate co-
cessa transferendi per haec verba, in eadem Curia, vel
extra etiam in mortis articulo in clericū seu clericos
coniugatos, per eos eligendos etiam quemcum-
que & quacumque beneficia ecclesiastica & pen-
siones obtinentes in totum vel in partem etiam corā
solis Notario & testibus, etiam laicis, etiam sine con-
sensu eisdem pensiones soluere debentium.

Ita Milites sancti Petri, sancti Pauli, Pij, & Laurēta-
ni possunt transferre & coram persona in dignitate
ecclesiastica constituta & coram Notario & testibus,
& sic coram superiore & non superiore expresse ha-
betur in constitutionibus Leonis X. circa milites san-
cti Petri, Pauli III. circa milites sancti Pauli, Pij IV. cir-
ca milites pios, Sixti V. circa Lauretanos, & tradunt
Put. decis. 344. in princ. lib. 2. Ant. August. decis. 3. &
decis. 164. lib. 3. Idem Put. decis. 3. 10. & 16. tit. de pen-
sio. Mandos. in locis citatis, Chisan. decis. 111.

Ampliat vt possint hoc facere etiam non ostensis
41 priuilegijs militum & literis pensionis, ita fuit conclu-
sum in vna Senen. pensionis die 2. Decembris 1545.
coram Cardin. de S. cruce, teste Put. de praedicta 344.
lib. 2. ex rationibus ibi allegatis, Ant. August. loc. cit.
Mandos. dict. tit. translationes col. vlt.

Vnde alias fuit dubitatum quia quidam a Notario
fieri fecit instrumentum translationis pensionis, pro
vt in isto memoriali etiam memoriali in totum non
lecto an subsistat translatio, fuit resolutum affirmati-
ue in vna Ispalen. pensionis 13. Octobris, 1545. coram
Put. vt ipse restatur decis. 6. de fid. instrum. quia trasfe-
rens fuit confusus de fide Notarij.

Econtrario, translatio facta cum schedula po-
42 stea lacerata est inualida, Ant. August. decis. 33. lib. 3.
nisi constet de ea, Put. dict. decis. 6. de fid. instrum. in
manuscr. & censetur valide translata, si sit in translatio-
ne dictum iuxta formam memorialis, Caputaq. decis.
410. lib. primo in manuscr.

Et in translatione pensionis non requiritur men-
43 tio aliarum pensionum, Crescent. decis. 240. lib. 1.

Naratua autem posita in translatione est verifican-
44 da de iure, Peregr. decis. 146. lib. 2. in manuscr.

Et si translatus existat in possessione, exigendi
pensionem, non tenetur verificare literas suas, Moed.
dec. 158. Put. decis. 8. de probat. co magis si habeat
clausulam sine retardatione etiam in iudicio posses-
sorio non tenebitur, Put. decis. 247. lib. 1.

Et si clericus voratus transtert pensionem, trans-
latarius

latarius sufficit quod probet clericatum ipsius per de-
45 lationem habitus, & communem reputationem, Put.
decif. 14. de probat in manuscr.

Et tandem dicendum est quod translatio debet fieri
46 secundum formam datam, Caputaq. decif. 132. li. 2.
in manuscr.

47 Ad vndecimum respondeo translationem esse inti-
mandam habenti solvere pensionem, & ita practica-
tur, vnde habens facultatem transferendi pensionem,
dummodo intimet translationem infra tres menses,
debet intimare, & hoc procedit quamvis non transfe-
rat ableni, nam nihilominus tenetur intimare infra
dictos tres menses, Put. decif. 72. de pens. in manu-
scr. Cassad. decif. 10. de refer. Gig. de pens. q. 85. nume-
9. Et si pensio fuit traslata super pluribus beneficiis,
translatarius debet petere pensionem traslatam pro
rata, ita Paleot. decif. 304. in manuscriptis.

Ad duodecimum, dum quaeritur an translatio pen-
sione terminus proximus sit diuidendus pro rata in-
ter transferentem & heredem ipsius ac traslatarium
multa possunt allegari pro vtraque parte, quae omitto
cum habeamus in hoc notabilem decisionem Rotae
factam sub die 17. die 17. Februarij. 1547. in vna * Gra-
naten. pensionis coram D. Prospero de sancta cruce.
Cardinali amplissimo tunc Auditore Rot. naque Epi-
scopus Veronen. habuit facultatem transferendi pen-
sionem. 2000. ducatorum super fructibus dictae Ec-
clesiae Granaten. die 4. Decembris 1543. illam tran-
stulit in fauorem Cardinalis Poli: fuit dubitatum in
Rot. an terminus Natiuitatis D. N. qui postea per pau-
cos dies cessit, & venit pro rata deberet diuidi inter
haeredes dicti Episcopi & ipsum Cardinalem. Polum
iuxta terminos diuortio in principio solut. matr. &
iuxta ea quae scribunt Caccialup. de pens. q. 23. & Gig.
q. 53. Hoc tamen non obstantem contrarium fuit con-
clusum, quod dicta diuisio fieri non deberet t sed ille

48 terminus integre ad Cardinalem spectaret, vt attesta-
tur ipse Cardinalis sanctae crucis decif. 126. in manu-
scr. Peleg. decif. 48. in vna Granaten. lib. 2. in manuscr.
Put. decif. 14. lib. 3. & ita sepe fuisse resolutum a Ro-
ta, attestatur Gabr. conf. 191. num. 3. vol. 2. quia allega-
ta in contrarium loquuntur in actu necessario, nos au-
tem sumus in actu voluntario vt per Bart. in l. ff. de
iure fisci, Roman. conf. 10. & ante diem Natiuitatis
non cesserat neque venerat dies, & sic actio non erat
orta, cum ergo actionem orituram extinguat, & cas-
set, & hoc vltra in alium transferat non reuerato iure
quo ad fructus praeteritos censetur illud ius donasse.

Ex quo concludendum quod quantocumque fue-
rit facta translatio integer terminus proximus spectat
ad traslatarium, Put. decif. 3. & 7. titu. de pens. Peleg.
decif. 48. lib. 2. in manuscr.

Limit. nisi sibi reseruasset fructus praeteritos, Put.
decif. 14. prope fin. lib. 3.

In necessaria extinctione quando scilicet moritur
pensionarius alias Rot. tenuit esse faciendam distin-
ctionem iuxta terminos l. defuncta vbi Doctores. ff. de
usufr. Put. decif. 14. lib. 3. Peleg. decif. 48. lib. 2. Ale-
xand. conf. 82. num. 1. lib. 2. Sed mutatis Auditoribus
in hoc articulo Rota mutauit opinionem, & firmavit
per numerationem temporis facta a die reservationis p-
rata temporis quo intra illum annum vixit pensiona-
rius detur haeredibus, & reliquum remaneat rectori
beneficij, ita vt diuisio fiat secundum formam l. diuor-
tio ff. solut. matrim. vbi Alberic. nu. 13. lare Couarr. li.
2. variat. resolut. c. 15. nu. 13. vt attestatur Hieron. Ca-

49

bitell. conf. 191. nu. 9. vol. 2.

Et sicuti non censetur data facultas transferendi
pensionem nisi expresse dicatur, vt supra dictum est,
* & est communis resolutio Doctorum quod clausu-
lae generales non suffragantur; ita non censetur remis-
sa nisi etiam dicatur, Caputaq. decif. 308. vbi refert no-
* tabilem casum decif. in Rota in vna Toletan. die
8. Iunij 1554. vel quod quis non velit vt ea, vt omni-
bus clarum est.

Et qui habet pensionem cum regressu ob non solu-
51 tionem, & facultatem transferendi similes pensiones,
potest transferre cum eodem regressu ob non solu-
tionem, & translatio facta intelligitur hoc modo, ita
* fuit resolutum in Rot. teste Guid. Bono decif. 142.
52 Et translatio pensionis est omnino res profana,
* ita sepius iudicauit Rot. vt attestatur Gamb. de iur. i-
leg. tit. de pens. num. 633. idque potest probari ex ra-
tionibus deductis per Gig. de pens. qu. 99. vbi quaerit
an post dati pecunia pro translatione pensionis & p-

53 multa concludit affirmatiue abloq. simonia, & facit
que scribit Sarn. de infir. resig. q. 16. numer. 4. & alias
ego consului constitutionem Pij V. de confidentia

54 non habere locum in translatione pensionis, vt suo lo-
co latius dicam. Hodie autem Rot. tenet quod pen-
sio non sit profana sed annexa spirituali, ita dictum
* in vna Britorien. coram Gypio die 12. Decembris
1588. & die 3. Martij 1589. Gab. conf. 29. l. 1. 7. vo. 2.

Sed dubium est notabile quod pluries contingit.
Titius consensit extinctioni pensionis ad effectum al-
lius translationis in N. cum primum clericali charac-
re fuerit insignitus & non aliter nec alio modo. N. non
erat laicus, postea effectus clericus & per consequens
capax translationis pensionis; Quaeritur an potuerit
Titius terminos pensionis exigere pendente conditio-
ne, scilicet vique quo fuerit effectus habilis N. & sic,
an, si perceperit, teneatur restituere.

Pro negatiua opinione, quod post extinctionem
non potuerit exigere.
Primo quia summus Pontifex admisit extinctionem
simpliciter licet ad effectum vt referretur N. & post
extinctionem nullum het ius, ideo non poterit exigere.
Secundo quia Titius consensit ex tunc pensioni,
ideo ab illa die fuit extinctum omne ius illius, Parisi.
conf. 82. nu. 17. vol. 4.

Tertio eo magis quia iam venit dies conditionis,
quia N. effectus fuit clericus.
55 His tamen non obstantibus contrariam opinionem
in indiuiduo in facti contingentia interrogatus cum
lis penderet tenuit Gabriell. conf. 185. & conf. 186. n.
1. libro. 1. cuius opinio mihi videtur in puncto iuris
posse sustentari, quia non consensit simpliciter extin-
ctioni pensionis, sed ad effectum translationis in N.
& non aliter, vnde consensus est conditionalis, & an-
te conditionis euentum t perinde est ac si non fuisset
datus (tante clausula non aliter, Bald. in l. si quidem C.
de except. & in Auth. ingressi num. 7. C. de sacrosanc.
eccles. Alex. conf. 3. num. 5. volum. 1. lat. conf. 186. n.
16. vol. 3. Succ. sen. conf. 25. 1. vol. 4. lib. 2. vnde ante co-
ditionis euentum pensio extincta dici non potest, nec
ius recessisse a Titio, §. ex conditionali Inltit. de verb.
obliga. Gozzad. conf. 3. sicuti ante conditionem im-
pletam beneficium manet resignantist & ius non ab-
dicatur ab eo, Butr. & Abb. in cap. cum pridem de pa-
tri. & communiter Doctores, vt scripsi supra: ex quo
sequitur potuisse ante modum implem fructus per-
cipere cum conditio faciat vt ius maneat cedentis &
fructus

56

57

58

59

60

fructus ad eundem spectent, l. necessario §. quod si pe-
dente. ff. de pericul. & comm. rei vend. l. vbi autem de
in diem adiect. Alex. conf. 73. num. 7. lib. 2. Tiraquell.
de retr. conuent. in fin. in 63. & sic cum reservatio fue-
rit conditionalis, nam fuit facta cum primum clerica-
li caractere fuerit insignitus, & dies incertus condi-
tionem facit, l. dies incertus de condic. & demonstra-
sequitur ante conditionis euentum non celeri fa-
ctam c. si pro. vbi notat. de refer. Gemin. conf. 107. in
fin. Cassad. decif. 3. & 14. de praeben.

Non obstantem contraria: ad primum responderetur,
quod non dicitur pensio extincta, nisi quateus con-
tentionis id patitur, sed consensus fuit conditionalis,
nec potest dici ante praestitum, quam fuerit in N. tras-
lata pensio, Gemin. in c. 2. nu. 1. r. de elect. li. 6.

Ad secundum responderetur in actu conditionali
59 clausulam, ex tunc, f semper referri ad conditionem,
& nihil antea efficere, Card. & Imol. in Clemen. vnica
de concess. praeben. num. 10. Cassad. decif. 3. nu. 10. de
praeben. Paris. dict. conf. 82. nu. 17. vol. 4.

60 Ad tertium responderetur, conditionem etiam cau-
sale non retrahit, sed tempus tantum conditionis
inspici, Oldrad. conf. 229. Cassad. decif. 3. nume. 17. de
praeben. Anchar. late in Clemen. 1. nu. 2. r. de concess.
praeben.

Amplia hanc conclusionem procedere etiam si Ti-
tius habens pensionem consensisset simpliciter extin-
ctioni pensionis ad effectum vt referretur N. & non
aliter, nam si pensio non potest ex aliqua causa acqui-
ri N. ius non abdicatur a Titio & poterit fructus per-
cipere, Gabriell. conf. 185. num. 10. ex rationibus su-
pra adductis & traditidem Gabriell. conf. 186. num.
1. r. Ideo idem Gabriell. dict. conf. nu. 12. infert, qd
si quis habens facultatem transferendi pensionem in-
tra 30. menses, & consensit extinctioni ad effectum
vt referretur N. quum primum caractere clericali fue-
rit insignitus, si N. elapsis triginta mensibus fuit effe-
ctus clericus, pensio nunquam fuit a Titio abdicata
& potest exigere terminos, vt etiam idem consuluit,
& probauit pluribus argum. idem Gabriell. conf. 186.
per totum eod. lib. 1.

Et quia de translatione pensionis agi coeptum est,
ne aliquid omittatur, quaeritur, si Papa concedit alicui
pensionem super aliquibus beneficiis cum facultate
transferendi, & vult commodum & vtilitatem illius
pensionis ad alium spectare, vt quotidie fit in benefi-
cijijs Hispaniae propter eius Regni ordinationem, an
ipsa pensio & ius ipsius resideat penes eum in perso-
na cuius gratia pensio facta est, aut penes eum in
cuius commodum & vtilitatem tendit pensio? Hoc
dubium fuit propositum in Rota. die 13. Februarij
1573. coram R. P. D. Grassio in vna Ispalen. pensionis,
& Domini constituerunt tres casus, quorum primus
est, quoties sumus in claris, vt quia Papa dixit, conce-
dimus tibi pensionem centum ducatorum super fru-
ctibus talis beneficij, reperias Hispanum, qui teneat
illam in persona sua, & hoc casu ius residet penes eum,
donec aliquis Hispanus nominetur, & in eius perso-
nam ius & titulus pensionis conferatur penes quem
erit nudum nomen. Secundus casus in Curia frequen-
tior, quando gratia facta fuit alicui Hispano, & dixit
Papa, assignamus pensionem hanc N. Hispano pro-
pter pragmaticam, & volumus quod illam exigat ad
commodum B. & hoc casu ius residet penes N. nomi-
natum & non penes B. excepta vtilitate seu commo-
do pensionis ex liquidam cum filium & ibi Bal. Ang.
& Imol. de haered. inltit. ad quam poterit agere actio

61

62

63

64

65

66

ne mandati, non autem ad ius aliquod ipsius pensio-
nis, Bald. in d. l. quidam cum filium, vbi Imol. numero
1. & tenuit Rota 3. Martij 1573. Tertius quando su-
mus in dubio, & tunc non est recedendum a verbis
supplicationum & litterarum, & hanc Rot. senten. re-
fert Anast. Germon. de indult. §. si vero illa num. 56.
& habetur in decif. Rot. diuers. impress. Vener. in par.
1. decif. 399.

Et in secundo casu pensio extinguitur per mortem
N. penes quem est titulus pensionis, & non per mor-
tem B. penes quem est commodum, vt fuit resolutum
in eadem Ispalen. die veneris 13. Nouembris 1573. &
ita vidi sepius practitari. Dubium tamen est, an co-
63 moditas pensionis possit in alium transferri sine alia
solemnitate & sine scientia & consensu pensionarii,
* & affirmatiuam opinionem tenuit Rot. in ead. causa
coram eodem Lunæ 18. Maij 1573.

Et si post translationem moriatur transferens, pen-
sio non extinguitur, vt in eadem causa fuit dictum, &
habetur decif. 400. p. 1.

QVINTAE QVAESTIONIS.

S V M M A R I V M .

- 1 Resignanti aliquando reservatur regressus.
- 2 Antiquitas ignoratur vsus regressus.
- 3 Regressus ex quo textu suscipitur.
- 4 Regressus quid faciat.
- 5 Reservatio beneficij quid faciat.
- 6 Regressus quid.
- 7 Renunciatio non datur regressus ad beneficium renunciatum.
- 8 Regressus habet causam etiam de praeterito.
- 9 Regressus facit gratiam conditionalem.
- 10 Per regressum acquiritur ius ad rem.
- 11 Regressus ex qua causa datur.
- 12 Regressus qui favorabilis.
- 13 Post renunciacionem regressus non datur.
- 14 Regressus tantum a Papa conceditur.
- 15 Coadiutor ius solus Papa concedit.
- 16 Legati a latere non possunt concedere regressus.
- 17 In regressu forma tradita consideratur.
- 18 Regressus intrat cedente resignatario.
- 19 Cedente resignatario in fauorem non est locus regres-
sus.
- 20 Conditio debet purificari.
- 21 Indultum conferendi beneficia vacantia per cessum
non habet locum in renunciacione ad fauorem.
- 22 Resignatario moriente intrat regressus.
- 23 Decedere quid?
- 24 Resignatario priuato intrat regressus.
- 25 Priuatio feudi intelligitur domino volente.
- 26 Adueniente casu regressus, si resignans non vltatur, no-
potest postea.
- 27 Priuilegium stricte interpretatur.
- 28 Odiosa stricte interpretanda.
- 29 Habens regressum potest vsu sua facultate secunda vi-
ce, si primo erat excommunicatus.
- 30 Excommunicatus absolutus omnia iura pristina recu-
perat.
- 31 Habens regressum cum illi locus est potest apprehen-
dere possessionem propria auctoritate.
- 32 Possessio canonicatus debet capi capitulariter.
- 33 Facultas capiendi possessionem propria auctoritate ces-
sat cum hic est super beneficio.

- 34 *Que clausula pugnantes possunt obtineri in referuatione regressus.*
- 35 *Canonicus rediens ad canonicatum vigore regressus, quem locum debeat habere.*
- 36 *Regressus quos fructus debeat habere.*
- 37 *Priuatius an recipere locum suum si restituitur.*
- 38 *Regressus tenetur ad pensionem.*
- 39 *Statutum Ecclesie Hispanen. quid disponat circa beneficiatos.*
- 40 *Statutum exorbitans non extenditur.*
- 41 *Regressus dicitur continuare.*
- 42 *In regressu ius nouum.*
- 43 *Prouisio ordinarij de beneficio, super quo erat referuatus regressus, est valida.*
- 44 *Regressus tribuit ius ad rem.*
- 45 *In referuatione regressus requiritur consensus beneficiati.*
- 46 *Regressus sine consensu valet.*
- 47 *Consensus sufficit ut interueniat quodcumque.*
- 48 *Expresum dicitur quod colligitur.*
- 49 *Mors omnia soluit.*
- 50 *Ingratitudo reprobatur.*
- 51 *Ingratitudo iurium enorme.*
- 52 *Consensus suppletur per non contradictionem.*
- 53 *Argumentum non valet de casu expreso ad non expresum.*
- 54 *Regressus subreptitius est nullus.*
- 55 *Primus regressus etiam absque consensu praualeat secundo.*
- 56 *Regressus secundus est inualidus.*
- 57 *Decretum irritans inficit vitulum & possessionem.*
- 58 *Spoliatus quando non sit restituendus.*
- 59 *In literis regressus non exprimitur valor beneficij.*
- 60 *Probare debet qui opponit.*
- 61 *Regressus est nullus expreso malo ualore.*
- 62 *Ius non abdicatur a resignante non expreso uero ualore.*
- 63 *Verba non alias & c. reddunt actum conditionalem.*
- 64 *Habens regressum non tenetur de aliquo iure docere.*
- 65 *Regressus concessus ex causa cessionis sustinetur, quāuis cedens bonum ius non habeat.*
- 66 *Super regressu litera expedienda.*
- 67 *Supplicatio sola sufficit pro absolutoria.*
- 68 *Regressui per decessum est locus in casu reg. de In.*
- 69 *Regressus non continetur sub concordatis Germanie, & sub indultis Cardinalium.*
- 70 *Coadiutoria comprehenduntur sub indultis Cardinalium.*
- 71 *Regressus & Coadiutoria equiparantur.*
- 72 *Differentia inter regressum & coadiutoriam.*
- 73 *Regressus ex causa cessionis dicitur ex causa onerosa.*
- 74 *Regressus ex causa onerosa non dicitur proprie gratia.*
- 75 *In regressu narrata debent iustificari.*
- 76 *Gratia probanda est.*
- 77 *Que sint narranda in regressu.*
- 78 *Regressus concessus habenti morbum comitalem est nullus.*
- 79 *An in reformatione sit facienda mentio regressus.*
- 80 *In regressu referuato ratione litis, docendum est de lite.*
- 81 *Lis incepta per procuratorem non habentem mandatum, non dicitur lis.*
- 82 *Regressus cassat quando illi habens non uult uti.*
- 83 *Regressus cessat cum ille patitur beneficium ab alio possideri.*
- 84 *Ignorantia presumitur.*

- 85 *Ignorans dicitur in se impeditus.*
- 86 *Regressus cessat per assertionem incompatibilis.*
- 87 *Regressus cessat per extinctionem.*
- 88 *Regressus cassatur sola uoluntate.*
- 89 *Extinctio regressus est actus fauorabilis.*
- 90 *Debet extendi consensus in cassatione pensionis.*
- 91 *Regressus cassatur per instrumentum, & coram Nota rio & testibus, & per literas.*
- 92 *Tractatus cassationis non cassat regressum.*
- 93 *Quando sit licita penitentia in cassatione regressus.*
- 94 *Reuocans procuratorem datum ad cassandum regressum non est periuuus.*
- 95 *Leo X. & Paul. III. quos regressus reuocant.*
- 96 *Regressus sunt reuocati a Concilio Tridentino.*
- 97 *Regressus hodie non conceduntur.*
- 98 *Regressus qua ratione damnantur.*
- 99 *Hereditarie successiones in beneficijs repelluntur.*
- 100 *Ratio finalis que.*
- 101 *Ecclesia est grauanda minus quam fieri potest.*
- 102 *Res de facili reuertitur ad naturam suam.*
- 103 *Beneficia debent conferri idoneis.*
- 104 *Potum captande mortis prohibetur.*
- 105 *Pactiones de futura hereditate odiose.*
- 106 *Spes ambitiosa ad beneficia prohibetur.*
- 107 *Renunciatis non datur regressus ad ius cessum.*
- 108 *Papa potest etiam hodie regressus concedere.*
- 109 *Papa potest conferre beneficia ad tempus.*
- 110 *Regressus ob non solutionem pensionis non sunt sublati.*
- 111 *Accessus quid sit.*
- 112 *Accessus non habet causam de preterito.*
- 113 *Accessus sunt sublati hodie.*
- 114 *Ingressus quid, & quid supponat.*

Q V A E S T I O Q V I N T A.

VINTO Quaro, An resignanti ultra pensionem & fructus possit referuari regressus, & quando, & quid requiratur? communis opinio est affirmatiua, nam aliquando resignanti referuatur regressus, ut in casibus de quibus per Arago. decif. 41. Crescent. decif. 105. & 229. lib. 1. Achil. de Graf. decif. 323. Pelegr. decif. 208. li. 3. Tho. de Tan. dec. 35. Caputaq. decif. 13. p. 3. li. diuers. decif. 169. 180. & 275. Paleot. decif. 28. alias 18. 13. Octobris in manus. cū alijs quos congerit Mandol. in tract. de signat. grat. ti. regressus.

2 Maiores nostros regressuum usum ignorasse attestatur Thom. Campeg. de referu. regress. ubi tamē dicit ex antiquorum Canonum ratione susceptos fuisse, scilicet ex cap. cum pridem de pact. ubi Alex. III. mandat quibusdā restitui ecclesiam & capellam, quibus cesserant &c. quod erat regredi ad beneficia quæ renunciauerant. moderna igitur inuētio est, & nouus modus acquirendi ius ad beneficia nondum uacantia, ut tradit Redoan. in tract. de simon. ca. 18. nu. 30. p. 2. licet contingit per preservationem beneficiorū, Io. And. in addit. ad Specul. in tit. de concess. præb. in princ. Staphil. de liter. grat. in initio, Sarn. in eodem tracta. in præfat. modus quidem nouus inuentus ab homine, Redoan. p. 2. c. 18. nu. 7.

3 Regressus est quando Papa concedit ut si resignatarius promoriatur beneficium resignatum reuertat ad resignantem, ita Rebuff. in ut. de regress. in princ. in

in sua prax. Vnde regressus nihil aliud erit, quā reuersio ad beneficium cessum seu dimissum, ita Card. Paril. conf. 5. num. 8. vol. 4. sequitur Mandol. d. tit. regressus in tract. signat. grat. in principio, colligitur ex Oldrad. conf. 275. & col. 2. ver. cit. ca. quintum & ex lege. queritur §. si venditor. ff. de ædilit. edict. tibi remittentibus enim actiones suas nō est regressus dandus. Idē in l. filius & l. in quom. C. de reuocam. donat. c. monachum 20. q. 1. ibi: & omnes ad seculum interdicimus regressus, c. ex litteris de dispens. impub. ibi: ad domum propriam est regressus, c. ut qui duas in fi. de elect. in 6. c. si beneficia de præben. lib. 6. 1. Regum c. 25. ibi: regressi sunt itaque pueri Danid per uiam suam, & primo Machab. c. 27. & in Psalm. 7. Casar lib. 3. bell. ciuili. & lib. 5. l. propterandum §. in autem C. de iudic. l. multo §. ut ff. de tut. negotiorum. ff. de appe. Oldrad. conf. 175. questio est col. 2. Alex. confil. 83. uia num. 4. lib. 3. Crauet. confil. 511. num. 3. & consil. 856. numero 2. 2. & consil. 959. num. 1. Gig. confil. 28. num. 10. la cob. Aemilian. confil. 92. num. 1. cum sequen. & consil. 100. num. 4. & consil. 121. num. 9. cum sequen. Iacob. Menoch. confil. 187. num. 87. volum. 2. Redoan. de simon. p. 2. c. 12. num. 2. Staphil. super commiss. & literis in liti. ver. in hac parte num. 96. Ideo dicimus quod regressus habet causam iuris de preterito non simpliciter iuris de futuro, cum supponat ius pristinum, licet priuatio habitum, ita Castador. egregie decif. 1. n. 1. & 2. de pact. Redoan. de simon. p. 2. c. 17. Caput. decif. 313. nu. 2. p. 2.

9 Hinc regressus facit gratiam conditionalem, sicut accessus, Cardinal. Paril. confil. 82. volumi. 4. Redoan. de simon. p. 2. cap. 17. num. 19. & ca. 29. numero 9. & acquiritur ius ad res, Sarn. de non tollend. iur. quæ sit. columnas, penult. ver. sic. decimus & vltimus casus, Redoan. dict. cap. 17. num. 10. & 18. ideo dicit Gamb. de aut. Leg. a later. lib. 6. de penl. num. 496. quod regressus dicitur ad eum statum, in quo erat ante renunciationem.

11 Et huiusmodi regressus passim, nec omnibus dantur, sed tunc demum, cum adest ecclesiarum utilitas, aut necessitas nulla personarum habita acceptione, ita Campeg. dict. opulc. de referu. regress. num. 4. ut quia resignans multo tempore seruiet ecclesie, adeo ut in illa seruiet, vel ut idoneus semel admissus fuit ad beneficium, nā si postea ob aliquam causam vitē, & honestā renun. ei dat regressus ut si prius decesserit resignatarius possit redire, & sic de nouo pñci beneficio cesso, ita Campeg. loc. cit. Ideo Rebuff. in prax. in tit. de regress. dicit, non improbarem regressum quando fieret ex causa, videlicet, quod delinatus successor ē valde dignus, & is qui resignat iam lōgo tempore ecclesie deseruerit, & nullum aliud habet beneficium quo senectuti consulat & viuere possit. Quare improbat Rebuff. regressus qui fuit tantum ratione sanguinarij, ac concedenti, Redoan. de simon. p. 2. cap. 10. num. 9. & idem Rebuff. dic. tit. colum. 2. dicit, quod illi regressus si fuit ex causa publicæ utilitatis ut melius ecclesie deseruiatur sunt fauorabiles, & amplian di, in minus damnabiles, & reprobandi, de quibus Papa Deo optimo rationem redditurus est.

12 Et conceduntur regressus in actu renunciationis, & pro resignante ex causis ut dictum est supra, & ideo post renunciationem admissam regressus non datur ut tradit Bartol. spina in tract. de potest. Pap. nu. 118. & hac ratione dicuntur concedi ob causam, ut scribit Put. decif. 267. num. 5. ex notat. in l. i. ff. de donat.

14 Regressus conceduntur dumtaxat a Papa, & sunt introducti ex eius plenaria potestate, quam in beneficijs habet, ita Rebuff. in prax. dict. tit. de regressibus col. 2. in fin. ver. verum ut ad rem veniamus, &c. sicut pensiones, & alia beneficia, Redoan. de simon. p. 3. cap. 8. num. 1. & ideo solius Papæ videtur esse, si cui concedere coadiutorias cum futura successione, ut explicat Redoan. dict. tract. de Simon. p. 2. c. 19. num. 5. & ideo Legatis a latere non de facili permit titur concessio regressuum, ut tradit Gamb. in tract. de aut. Legat. a lat. lib. de penl. num. 195. Vnde in his regressibus, iudicari debet pro ut ex litteris Apostolicis concedentibus regressum apparet, & ex verbis signaturæ, ita quod nihil addatur, sed forma prescripta obseruetur, ita Rebuff. dict. titu. de regress. col. 2. in fin.

15 Forma autem qua annis elapsis concedebatur regressus passim resignantibus hæc erat, ut tradit Mandol. tract. de signat. grat. tit. regressus, col. 2. N. vero oratorum ne ex resignatione huiusmodi nimium dispendium patiatur quod dicto P. resignatario cedente vel decedente, aut beneficium huiusmodi dimittente, & alias quouis modo etiam apud sedem Apostolicā vacante, liceat sibi ad dictum beneficium quam primū illud per cessum seu quamuis dimissionem, vel amissionem, &c. aut alias quomodo cūque etiam apud sedem Apostolicam præfatam vacare contigerit libere habere regressum, & ingressum illiusque corporalem possessionem per se, vel per alium seu alios eius nomine propria auctoritate, libere apprehendere &c.

16 Ex qua forma primo colligitur, quod regressus cōceditur ex causa resignationis, namque ut dixi hæc est sufficiens causa, & idonea, ut dictum est de referuatione fructuum, & pensione, ne resignans nimium dispendium patiatur ex ipsa cessione, Oldrad. conf. 175. col. 2. Prapoli in c. 2. sub num. 5. 1. q. 3. Gig. de penl. q. 4. n. & q. 56. Thom. Campeg. in dict. opulc. de referuat. p. totum alium discursum.

17 Secundo colligitur, quod cedente resignatario in tract. regressus, nam illa verba per cessum interpretantur per resignationem, ut tradit Mandol. de signat. grat. dict. titu. regressus, col. 2. ver. illa verba, id q. communiter apud omnes est receptum.

18 Hoc tamen intellige si resignatarius cedat simpliciter, & pure coram Papa vel ordinario, ita Moedan. decif. 338. sub tit. de renunc. in c. licet regressus sit impositus, Put. decif. 314. num. 1. lib. 1. sequitur Mandol. in tract. signat. grat. ver. regressus col. 3. ante mediū. Vnde inferitur quod resignatarius potest resignare beneficium super quo referuatus est regressus in fauorem certæ personæ, & tunc non erit locus regressui, quia aut in supplicatione fuit apposta clausula in fauorem N. & non aliter nec alio modo, &c. & tunc excluditur regressus per hanc clausulam, ex quo non resignat aliter nisi in fauorem N. & hoc agit ut resignatario beneficium queratur, alias ius a se abdicare non intendit, & inest conditio quatenus ius resignatario acquiratur, qua conditio nō impleta resignatio non potest effectum sortiri, Rot. decif. 7. de renunc. in fin. Castad. decif. 3. eod. tit. Caputaq. decif. 83. p. 3. & communiter Doctores, ut supra dixi, quia si non acquirat ius resignatario non potest dici purificata resignatio cuius purificatio requiritur ad not. in l. si pecuniā ff. si cert. pct. & sic ius remanet penes resignantem, sicut quando renunciatur beneficium iuripatr. sine consensu patroni, ius remanet penes resignantem, ut fuit decifum alias in Rot. coram Raul.

ram Rauellen. Aut vero resignatio fit in fauorem N. absque dicta clausula, & non alias, &c. & tunc etiam conditio præmissa subintelligitur ut fuit alias in Rot. decisum teste Put. decis. 6. de renunc. quia resignans intendit ut resignatario beneficium acquiratur, unde illa tacita conditio vera reddi debet, l. qui pecuniã cū ibi not. ff. si cert. petat. l. qui balneum, & l. potior ff. qui poti. in pign. habeat. Cefal. conil. 22. num. 40. & con. fil. 56. num. 2. 3. vol. primo, & secundum hanc opinionem iudicauit Rot. die 28. Aprilis 1542. in vna Cæse naten. parochialis S. Domitij coram Domino Sarné. teste Moedan. decis. 338. alias 341. licet regressus sit impositus, de qua etiam attestatur Put. decis. 314. li. 1. & ita etiam fuit conclusum in vna Bononien. Monasterij die 28. Februarij 1558. coram Illustrissimo Paleotto, teste Caputaq. decis. 82. lib. 1. in manuscr. Cardin. Paleott. decis. 48. in Bononien. Monasterij vers. regressus; ita etiam si quis habet indultum conferendi beneficia per cessum, vel decessum, etiam in Curia, in dultum intrat quando vacant per cessionem simpliciter in manibus Papæ, quia tunc vacant beneficia, secus per cessionem in fauorem: nam hoc casu non dicitur vacare nisi in fauorem illius admittatur, ut fuit resolutum in vna Tranen. & Firman. prioratum coram Illustrissimo Cardin. Sanctæ Crucis 28. Ianuarij 1548. in Indulto Cardinalis Rodulphi, teste Put. decis. 523. lib. 2. & dixi late lib. 2. q. 3.

Vnde ex mète Rot. ut habeat locum regressus per cessum, requiritur, quod resignatio fiat in manibus ordinarij, nam tunc intrat regressus, nam coram ordinario non potest fieri resignatio nisi simpliciter, vel si fiat coram Papa simpliciter, quod de raro accidit. Idem inquit Mandosloc. citat. quod regressus per cessum parum operatur, nisi fiat renunciatio in manibus ordinarij. Cauti autem in regressu per cessum faciunt apponere clausulam per cessum etiam in fauorem certæ personæ, ita admonet Moedan. decis. in fin. & dari huiusmodi clausulam attestatur Mandosloc. cit.

Tertio colligitur, quod moriente resignatario potest ad illud beneficium regredi stante concessione regressus, quia illa verba per decessum interpretantur pro mortem, cum decedere capitur pro mori. l. Papinia nus §. meminisse ff. de off. testam. l. 1. §. seu versicu. Idem Scuola ait ff. ad Syllan. l. lege Cornelia ff. de testamen.

Quarto colligitur, quod si resignatarius consequatur beneficium incompatible vel priuatur, quod intrat regressus, & resignans consequitur beneficium iam resignatum, quia illa verba, seu quamuis dimissio nem aut amissionem, hoc importat; ita Mandosloc. tract. de signat. grat. titu. regressus, colum. 5. versic. vltra illa verba Moedan. decis. 120. Sanctissimus Dominus Noster Paulus in manuscr. colligitur ex Put. decis. 314. num. 7. lib. 1.

Ex quo inferitur, quod regressus intrat ex quatuor capitibus, scilicet, per cessum, per decessum, per ascensionem incompatible, & per priuationem. Ampliatur procedere etiam si his quatuor modis beneficium vacet in Curia; namque solet exprimi etiam si apud Sedem Apostolicam, &c. quod nullum habet dubium, quoties exprimitur.

Dubatur tamen, quid si beneficium resignatum, super quo referuatus est regressus, vacet vno modo ex quatuor superius relatis, si ille qui habebat regressum non ingreditur possessionem beneficij, an si postea alio modo vacet, possit vii ingressu hoc dubium accidit in Rota, & fuit iudicatum valde difficile, nam

bus fuit propositum D. Ioann. Paulo causam proponente. Namque N. habebat regressum per cessum, vel decessum, vel aliam quamcumque amissionem, fuit locus iuri regrediendi per ascensionem alterius incompatible, & hoc sciuit N. ac dimisit regressum. Dubitabatur an possit expectare, ut iterum fiat locus regressui per decessum, & si fuerit locus an possit regredi ad beneficium? Pro affirmatiua allegabatur, quia illa clausula apponitur ad fauorem & commodum illius, pro quo regressus referuatus est; unde videtur et electio sibi referuata, ut eligat regressum ex qua causa malit augment. leg. vbi autem §. qui illud, aut illud ff. de verborum obligat. leg. illud. a contrario sensu ff. de constitut. pecun. & potuit unum ex illis modis regrediendi propria auctoritate, & sine superioris iniuria remittere, ut dicitur in pensione Præpositi. in capitulo Agathula distinctio. 63. & practicer §. communiter in feudo, ut priuatus feudo propter felloniam intelligatur, si Dominus voluerit, ad not. per Bald. in l. vltim. num. 4. de reuocan. donat. l. 2. & ibi Gloss. C. de iur. emphyt. late Casad. decis. 2. locar.

Contrarium tamen conclusit Rot. die quinto. Decembris 1539. quod regressus fuerit verificatus in primo euentu, & per consequens consumptus taliter, ut non possit habens regressum amplius illo uti, teste Moedan. decis. 120. in titu. de præbend. incipient. S. D. N. Paulus, Ptolom. decis. 62. alias 90. Quia verbum, quod potest referri ad plures actus tunc refertur ad primum actum, quando primus actus consumit effectum secundum intentionem loquentis, ut in casu nostro, ita egregie Bald. in l. inuitus ad fin. de hercu. tu dicto. C. de procurat. quam doctrinam sequitur Iason. in l. diuortio §. quod in anno numero 12. & sequent. ff. solut. matrimon. & facit text. in capitul. non potest §. illud autem de præben. libro 9. l. boue. §. hoc autem sermone, vbi late Tiraque. de communi ff. de verb. obligat. Felin. in capitul. 2. de treg. & pact. Vnde beneficium illud semel vacans, per ascensionem alterius, non poterit amplius vacare per decessum eiusdem personæ saltem illud ius, quod ante beneficiatus habebat. Ideo dicendum in prima uacatione esse consumptum regressum, capitul. mandato, & ibi Gemina. & Franc. numero 1. & sequent. libro 6. de præbend. & quia illa facultate visus non est suo tempore, illam videtur remittere, quod potest absque superiore licuit dictum est, & ita remouentur contraria.

Ad quod accedat, quia priuilegium continens præ iudicium tertij strictè testè interpretandum, Cardinal. Parisiens. consilio septuagesimo secundo. numero 25. & 38. volumi. quarto. Idem consil. 101. numero 59. volumi. primo. optime consilio. nono. numero tertio volum. quarto. eo magis, cum finis in odiolis in quibus strictissima sit interpretatio, regul. odia cum ibi nota, per Dyn. & addentes de regul. iur. in 6. Hinc scribit egregie Gamber. de Legat. a lat. libro sexto. de pen. si. numero 498. quod postquam regressus est semel consumptus, perinde est, ac si beneficium tempore resignationis fuisset liberum, &c.

Rursum queritur, an si habens regressum reperiat excommunicatus, quando illi locus factus est, puta quia moriatur resignatarius, qui obtinet beneficium, super quo est referuatus regressus, & beneficium conferatur alteri, an habens regressum, si erat excommunicatus tempore quo mortuus est resignatarius, si postea absoluitur possit petere beneficium vigore regressus? in Rota, die 21. Ianuarij 1521. fuit conclusum affirmatiue, ut refert Andr. Gamber. decis. 44. incip.

incipien. coram Paulo. in manuscr. & hanc conclusionem firmat Mandosloc. in tract. de signat. grat. titu. regressus col. 8. vers. quæro ann. &c. quia quamuis tempore aduentus casus regressus erat inhabilis, arg. cap. pastoralis de cler. excomm. & in hac materia considerare tur habitus tempore vacationis beneficij, ei cui de præbend. libro 6. Felin. in cap. eam te column. ante penultim. versicul. tempus datæ de rescrip. tamen, quia excommunicatus absolutus, qui non neglexit absolutionem, omnia iura pristina recuperat, cap. maximum 1. quæstio. 7. Abb. in cap. primo. per quos fiat inuestit. in vhs feud. vbi dicit, quod recuperat ius fidelitatis, late Felin. in capitul. significauerunt numero 14. eod. titu. & communiter Doctores faciunt, quæ scribit Moderni Perus. de restitut. in integr. quæstio. 7. arti. 1.

Quinto colligitur quod habens regressum, cum illi locus est, potest apprehendere possessionem beneficij libere propria auctoritate, ut ostendunt verba illa apponi solita in concessione: *illiusque corporalem possessionem per se, vel aliu seu alios eius nomine propria auctoritate libere apprehendere, &c.* quæ verba operantur, ut quis non teneatur apprehendere possessionem cum loco executore, argum. l. sed si hac le. post princ. ff. de ius vocan. l. creditores, & ibi Bartol. C. de pignor. Paris. consilio primo numero 176. volum. 1. & consilio. 45. numero 3. volum. 3. in regressu tamé canonice, hæc verba posita, ut qui habet regressum possit propria auctoritate apprehendere possessionem, concludunt consensum Capituli, nam non obstantibus talibus verbis possessio dicitur capitulariter, imponent tamen, ut non teneatur capere possessionem, cū executore; Ideo requiritur consensus Capituli, ne Papa videatur præiudicare tertio, ita fuit conclusum die 11. Maij 1543. teste Put. decis. 20. lib. 2. attestatur etiam Thom. de Tan. decis. 35. in manuscr. vbi dicit, quod illa verba propria auctoritate operantur, ut possit sine ministerio iudicis & executoris, sed non excludunt solemnitatem seu formalitatem apprehensionis, ut requiritur, Innocent. in capitul. litteris de restitut. spoliat. nam canonicis possessio capitulariter est dæda, ut fuit resolutum in vna Columbrien. canonicatus die 5. Octobris coram Pelegrin. teste eod. decis. 3. libro 3. etiam per procuratorem debet capi possessio capitulariter, ut fuit resolutum in vna Brixiën. Canonicatus coram Cardinali Paleott. die 17. Maii 1559. teste Caputaq. decis. 22. lib. 1.

Secundo limitatur nõ procedere si fuisset desuper lis introducta, nam quamuis ex forma rescripti videatur habere facultatem regrediendi, & possessionem capiendi propria auctoritate, si tamen lis fuit desuper introducta, non potest vii dicta facultate lite pendente, alias videretur attentasse, ut fuit conclusum in Rota, in vna Roman. beneficij sancti Petri primo coram Cotta 10. Iulij 1568. & 3. Decembris eodem anno, de inde idem firmatum fuit die 2. Maij 1569. R. P. D. Scraphino proponente, ut refert Robert. Lancelott. de attent. cap. 4. ampl. 1. num. 14. Amplia hanc limitationem cedere, etiam si in illo regressu ad sit decretum irritans, ut fuit decisum in Rot. teste eod. Lancelott. c. 14. q. 1. nu. 73. cum seq.

Sexto colligitur, quod potest possessionem capere per se, & per procuratorem, quod non habet dubium; Ideo alias fuit resolutum in Rota, coram R. P. D. Ru beo in vna Ispalen. canonicatus die 22. Iunij, 1561. quod si quis resignauit in fauorem N. referuato regressu contra quem N. obtinuit postea duas senten-

tias, & sequestrum, quod fuit executum, si moriatur N. & resignans capiat possessionem vigore regressus, non violat sequestrum, & non incidit in pœnas Clement. ad compescendum de sequestr. possess. ut habetur lib. diuers. decis. 196. in tina, &c.

Septimo & vltimo colligitur, quod non requiritur alia expeditio litterarum, &c.

Solet etiam quandoque obtineri alia clausula, quod liceat regredi ad ius perinde, ac si nunquam resignasset seu cessisset, tam vigore ipsius tituli, quam etiam presentium, ut tradit Simonett. decis. manuscr. 74. incip. bulla regressus plerumque habet clausulam, que sequitur Mandosloc. de signat. grat. dict. tit. regressus colum. na quinta. versicu. in regressu, idem Mandosloc. in eodem tractatu. titu. fructuum referuationes columna secunda. versicu. concessus, quæ clausula operatur plures effectus, quorum primus erit notabilis, ut qui agit ex regressu non teneatur aliquo modo docere de iure cello, ut obtinere possit, ita conclusum fuit in duabus causis, teste dict. Simonett. dicta. decis. manuscr. 74.

Secundus effectus erit valde memoria commendandus, ut si quis resignauit canonicatum & præbendam referuato sibi regressu, cum dicta clausula, in omnibus, & per omnia ac si nunquam resignasset, si moriatur resignatarius qui residet in loco inferiori possit omnes canonicos, resignans redit ad canonicatum

& consequitur locum, quem ante resignationem habebat, tam in choro quam in capitulo, ita iudicatum fuit per maiorem partem dominorum de Rot. coram Maceraten. ut attestatur Put. decis. 35. titu. de præbend. in manuscr. Mandosloc. de signat. grat. titu. fructuum referuationes, columna secunda. versicu. concessus alias fuerat, pro qua facit text. & quod ibi notant communiter Doctores in leg. prima. ff. de legat. primo. nec obstat, si dixeris, quod resignans amittit possessionem civilem, & naturalem in fauorem resignatarij, Ioann. Andr. Imol. Abba. & alij in capitul. sollicite de restitut. spoliat. ergo illam amittit etiam quo ad locum in choro, & quo ad capitulum, quia reseruetur quod hæc retinuit ex concessione Papæ dum esset locus regressui, & vbi habemus verba expressa principis frustra dubitamus lege, Ancillæ C. de furt. Decius consilio. 484. numero primo Soccin. Senior. consilio. 22. numero 2. lib. 2. Roland. consilio 77. nu. 5. libro 1.

Tertius effectus deducitur ex præcedenti, ut si novus canonicus debeat percipere fructus pauciores, & soluere aliquid, vel aliud quid facere, hoc non habebit locum in isto, qui per viam regressus cum dicta clausula consequitur canonicatum; nam iura & statuta loquentia de acquisitione possessionis, ut detur nouus, & vltimus locus, ut non habeat tot honores quot habent antiqui, & cætera, non procedunt in regrediente, seu retinente capitul. si beneficia ibi, libere reuertantur. de præbend. libro sexto. & inter retentionem seu regressum, ac ingressum ad immisionem seu acquisitionem possessionis magna est differentia, ut tradit Alexand. consilio. octuagesimo tertio. numero 4. & sequent. lib. 2. Hinc egregie dicit Felin. in ca. ex insinuatione ad fin. Simonett. vbi ponit regulam, quod priuatus non recuperat primum locum, limitat primo hanc regulam non habere locum quando non fuit priuatus, sed simpliciter amotus, at in casu nostro non potest dici priuatus, cum nullum commiserit delictum.

Quartus effectus, quia regredientem ad eum tractu reducit, in quo erat ante renunciationem, Rot. decif. 101. in antiq. quam ad hoc citat Gamb. de auctor. Legat. a lat. lib. 6. tit. de pen. num. 497.

Sed iuxta hoc queritur, quid si tibi resignavi beneficium, cum reservatione regressus per cessum, vel de cessum, reservata etiam tertio pensione cunctum ducatoru, an si postea moriatur resignatarius, & sit locus regressui, ego teneat ad dicta pensionem? & quamvis prima facie videatur respondendum non teneri, cum regressus reducat regredientem ad statum, in quo erat ante renunciationem, ut supra dictum est? contrarium tamen est verius, quia Papa iam certus de regressu reservat pensionem, quare eadem ratione idem erit in casu, quando resignavi tibi reservato regressu, tu postea resignasti N. suspensio regressu, & reservata pensio pro nepote aut alio consanguineo, na si postea moriatur N. ego teneat ad pensio, ita Petr. Andr. Gab. in tract. de Leg. a later. lib. 6. pen. num. 498. vers. contrarium est verum.

39 Quintus effectus est, quia statutum Ecclesie Hispanie, quo cavetur, quod filij, & descendentes per linea paternam vel maternam usque ad secundum gradum ex hereticis seu reconciliatis, non possint de cetero obtinere canonicatus & prebendas, aut assequi, aut aliquod ius in eis acquirere, no comprehendat illum qui post dictu statutum, ex ca resignationis cuiusda portionis illius Ecclesie de dicta portione obtinuerat si hi reservari regressum, pro ut fuit * decif. in Rot. D. Marficano de mense Februarij 1542. in vna Hispanie portionis inter Episcopum Solis, & Ioan. Morigliam teste Put. decif. 267. lib. primo quia dictum statutum quamvis sit factum in favore fidei, ut Ecclesia Hispanie purgat a viris suspectis, & infectis huiusmodi labe, tamen in quantum comprehendit descendentes, ex linea materna usque ad secundum gradum est exorbitans a iure, ut patet in cap. statutum de Heret. lib. 6. Item odiosum, quia in damnum alterius, Bart. in l. prima col. 2. circa princ. ff. de verb. signi. ergo, cum statutum sit odiosum & exorbitans, cum loquatur in acquirentibus ius in beneficio, non debet extendi ad continuationem iuris. Glot. in cap. ea que de reg. iur. in 6. Rip. in l. si constante num. 78. ff. solut. matr. Menoch. primo remedi. recupera. poss. num. 20. Doctores * communiter in regul. odia de reg. iur. n. 7. Sed habes regressum dicitur ius suum quod habebat continuare arg. l. qui sic. ff. sol. matrim.

Et sic inferur, quod qui regreditur ad beneficium, dicitur continuare ius suum, quod habet, ita Put. decif. 267. num. 4. lib. 1. & alibi idem Put. decif. 277. n. 1. lib. 3. dicit, quod regressus est continuatio primarij iuris, & fingitur, quod nulla intervenit vacatio.

Et ideo regressus dicitur habere causam de preterito, non de futuro, Castad. decif. 1. n. 1. & 3. de pact. Redoan. de simon. p. 2. cap. 17. & c. 18. num. 26. Mandol. tract. de signat. gra. tit. regressus col. 4. vers. regressus, Put. decif. 197. n. 13. li. 1. ex ratione superius allat.

42 Et quamvis causa sit de preterito, ius tamen novu est, ita Put. decif. 146. nu. 5. lib. 2. Ideo fuit * resolutum in Rot. coram D. Paulo die 30. Maij 1544. in vna Palentina prelatimonia, in qua Rodericus ratione familiaritatis Cardinalis sanctoru quatuor Coronatorum Prelatimonia ipsum habuerat, sed post mortem ipsius Cardinalis, illud resignavit reservato regressu, postea facto loco regressui, ipse Rodericus resignas obierat, & Ordinarius de illo prouidit, fuit dubitatu * an pui

fio valerent? quidam dicebant negatiue, quia beneficia semel affecta, & cetera, & quia regressus habet causam de preterito, tamen fuit affirmatiue conclusum, teste Put. decif. 146. lib. 2. quod valebat, quia per p uisionem factam resignatario affectio expirauit, Rot. decif. 282. & 881. in antiq. & dec. 181. & 170. in nou. & ideo per resignationem expirauit illa affectio, & fuit locus regressui, licet ex causa de preterito, tamen nouum ius fuit.

* Et ideo scribunt * communiter doctores regressum tribuere ad re, Aneas de Falcon. de reseruat. in 47. effect. num. 1. vers. nouus modus, Gig. de pel. q. 99. n. 5. Sam. in prima quaestione de non tollen. iur. q. n. 4. in vlt. calu. Castad. decif. 1. n. 1. de pact. & decif. 4. de priuileg. Mandol. loc. cit. & alij quam plures, & qui cum habet dicitur habere spem, ita Redoan. de simon. p. 2. c. 17. nu. 14.

An autem in reservatione regressus requiratur consensu habentis beneficium affirmatiuam opinionem tenuit Thom. Campeg. in opus. de reservatione regressu. n. 2. & hanc opinionem videtur tenuisse Rot. in vna Roman. clericatus S. Petri die 12. Decembris 1541. Cora Episcopo Rauellen. ut tradit Moedan. decif. 112. manuscr. Ambrosius de Resta, Ioan. Paul. decif. 14. lib. 1. Moedan. decif. 96. Crescen. decif. 173. in fin. lib. primo in manuscr. Pelegrin. decif. 135.

Ratio quia cum fiat preiudicium resignatario, na non potest renunciare, ergo requiritur consensus.

* Secundo quia requiritur in pensione, vt est * communis opinio.

Tertio sicuti pactioes de ventura hereditate odio se sunt antequam hereditas deseratur, & contra bonos mores, & pleni pessimi euentus viuere eo, & signo rante de cuius rebus pacificentes conueniunt, & propterea detestanda, & legibus vitata, si tamen ipse de cuius hereditate tractatur consensit, licet ibi ipse re huiusmodi pactioes seruare, l. vltima. cum ibi tradit. C. de pactis. Ita, &c.

Negatiuam opinionem uidetur firmare Put. decif. 147. nu. 8. lib. 1. vbi dicit, quod regressus sine consensu potest per Papam concedi, idem vult Caputaq. decif. 1. nu. 2. & 3. p. 3. in impress. & hanc opinionem tenuit Rot. * quod regressus valeat sine consensu, teste Ptolem. decif. 13. in manuscr. & hanc etiam opinionem firmavit Rot. in vna Acherontin. Monasterij coram Oradino 4. Maij 1554. teste Caputaq. decif. 1. n. p. 3. hoc idem tenet Castad. decif. 1. nu. 4. de pact.

Primo quia iure cautu no reperit quod in regressu p resignatariu deat pntari consensu, vnde cu non sit lege cautum, requiri de necessitate no deit. l. 3. §. vlt. de procu. c. 2. ne sede vacan. Old. conf. 202. in regressu enim hoc non est prescriptum, sicuti in pensione per reg. de praetan. consensu. Ideo, &c.

Quid tenendum?

* PLACET posterior sententia ex plurimorum opinione comprobata, ac recepta in Rot. & de stylo, cum Papa regressum ad sui libitum concedat, vt in serijs dicitur, & si esset necessarius consensu resignatarij vtique fuisset hoc expressum in regulis, prout de pensione exprimitur. Oldr. col. 202. Quidam Monach. Cæpol. conf. 16. co. 2. ad li. vers. 6. Crauet. conf. 90. Restor. nu. 2. vers. 2. valet, & resignatarius acceptando ipsam resignationem in qua reuertatus est regressus late dicitur

dicitur consentire iuxta ea, quae fuerunt notabiliter di. per Rot. * in vna Cefaraugustan. Archiepresbyteratus de Darroca coram Marficano. de qua p Ptolem. dec. 16. taciti enim & expressi eadem est virtus ad tradita in l. cum quid. ff. si cert. pet. & sufficit vt talis conditio colligatur vel interueniat quancuncque; ad not. per Bart. & Ias. in l. i. quis mihi bona §. nullum ff. de acquiren. hered. egregie Moedan. decif. 89. incip. In eadem Parochiali in manuscr. & expressum satis dicitur quod colligitur, Bart. in l. uxorem S. agri plagam de leg. 3. Bal. in l. de iussor §. meminisse ff. deleg. primo Curt. lun. conf. 160. nu. 9. cum alijs, vt per Cefal. conf. 133. nu. 8. & 135. nu. 20. lib. 1. Crauet. conf. 162. num. 2. in fin. Hinc dicit Moedan. decif. 97. Incip. reperiabantur tit. de regress. col. 2. in manuscr. Quod ad validitatem regressus, nec de iure nec ex regulis Cellaria, aut ex stylo requiritur consensus.

Nec obstat in contrarium allegata, quia primum tollitur, cum nullum preiudicium generetur resignatario, quando quidem potest ipse renunciare in fauorem, Moedan. decif. 338. alias 341. Caputaq. decif. 83. lib. 1. in manuscr. Palcoer. dec. 48. & * communiter est receptum, vt scripsi supra, & nihil ipsum inter est an post mortem suam beneficium suum deueniat ad resignantem vel ad alium, cum mors sua soluat §. deinceps Auth. de nupti. Guliel. Benedic. in c. Rainutus, verbo, si absque liberis moreretur fol. 24. num. 1. i. im potius debet desiderare vt deueniat ad resignantem ratione gratuitatis, Imol. in c. vlt. in 5. not. de donat. fortun. Garlin. lege ius naturale num. 40. ff. de iust. & iur. nam ingratitudo flegum & Canonum auctoritate reprobat, c. octaua diuicilio. l. 2. q. 2. Dec. conf. 686. nu. 1. 3. nam vitium enorme & detestabile nuncupatur, Io. And. Abb. & alij in c. vlt. de donat. Angel. tract. maleficiorum verbo & ad querelam vers. nono repellitur num. 26. Afflic. decif. 282. secundo dubio, Card. Paril. conf. 1. nu. 10. vol. 1. Marlingul. 413. Contral. in l. qui liberatus ff. de adopt.

Et quatenus per reservationem regressus ei assentur, preiudicium per tacitum consensum satis dicitur approbare, Paril. conf. 16. nu. 96. vol. 2. & conf. 5. nu. 4. vol. 4. & conf. 1. nu. 2. 4. eod. vol. 4.

Et consensum suppletur per non contradictionem, Card. Paril. conf. 41. nu. 27. vol. 4.

Nec obstat illud de pensione, quia in ea expressum est per regulam de praetan. consensu, vt tradit Caputaq. decif. 1. n. 4. p. 3. ergo non valet argumentu de casu expresso ad non expressum, iuxta ea, quae scribit Curt. lun. conf. 49. num. 8. & conf. 134. nu. 4. Gra. conf. 44. num. 6. lib. 2.

Nec obstat tertium argumentum, quia est a remotis, vnde Papinianus ff. de minor.

Nec obstat decisio Rota. relato, quia ex alia causa fuit ita decisum ibi, namque Ambrosius de Resta habebat clericatum sancti Petri de vrbe, & Iacobus de Brusco prioratum sancti Spiritus: tempore Leonis fuit signata vna supplicatio in qua dictus Ambrosius resignavit clericatum sancti Petri in fauorem Iacobi, & idem Iacobus resignavit prioratum in fauorem Ambrosij cum reservatione annue pensionis ducatorum 24. fuit praestitus ab vtroque consensu super hoc. Post modum idem Iacobus post primam supplicationem signare fecit aliam supplicationem cessionis, in qua idem Ambrosius cedebat dictum clericatum, & Iacobus prioratum cum reservatione pensionis dictae, hoc tamen addito in dicta secunda supplicatione, quod processum vel decessum a dicto Ambrosio eidem Iaco-

bo referuaretur regressus: litera fuerunt expedita secundum formam primae supplicationis, post plurimos annos idem Ambrosius mortuus est, & fuit facta pro uisio prioratus per mortem Ambrosij Iacobus accepit possessionem vigore regressus: Ideo dubium fuit, an regressus esset validus ex eo quia erat sine consensu, fuit per omnes die. 12. Decembris. 1542. conclusum esse, inualidum, quia regressus erat subreptitius, & do-

54 solus, namque dicebatur quod vtraque pars supplicabat, quod non erat verum & ex alijs ad hoc tendentibus, vt per Moedan. dict. decif. 112. Ambrosius, vnde hec decisio non obstat, & per consequens Domini de Rota in hac quaestione non lunt varij, sed concordēs, quamuis contrarium affirmauerit Mandol. dic. tit. regressus col. 5. in principio vers. an autem regressus. Potest igitur reservari regressus sine consensu, reservatur tamen aliquando cum consensu, & sic vtroque modo, vt voluit Castado. relatus a Mandol. tract. de signat. gra. tit. regressus col. 4. vers. accessus.

Quapropter si duo sint reservati regressus, quorum primus sit absque consensu, secundus autem cum consensu, fuit dubium quis praferatur, die 27. Octobris. 1547. coram Fabio Accorambono fuit decisum per omnes de Rot. primu regressum etia absque consensu praualere secundo, etiam cum consensu reservato namque regulariter regressus secundus stante primo est inualidus, pro vt fuit decisum * in Rot. teste Ptolem. dec. 44. in manuscr. hoc idem fuisse tentum per omnes attestatur Moedan. dec. 62. alias 66. incip. de mense Aprilis sub ne. de renunc. in manuscr. Fab. dec. 4. lib. 1. Put. dec. 1. tit. de regress. Nam Papa non concedit secundum regressum nisi is, qui primum habet illum suspensat, vel illius cassationi consentiat, ne beneficium sit duobus regressibus inuolutum, hunc esse * styllum testificatus est Episcopus Vafionen. Datarius, & i. Curia Romana valde veratus, teste Mandol. dic. tit. regressus col. 6. vers. regressus duo in medio, non est. n. ex Papae intentione Ecclesiam dupliciter grauare, Castad. dec. 34. num. 3. super regul. Cancell. & de defectu intentionis Papae dari potest Bellam. decif. 475. Card. Paril. conf. 1. num. 74. vol. 1. & alias post longam disputationem in vna * Toleran. parochialis fuit resolutum quod resignans reservato regressu per cessum vel decessum non facta mentione de regressu reservato: antea, reservatio est nulla, vnde ius no fuit abelaticum a resignante & per eius obitum vacat beneficium teste Aragon. dec. 41. & vbi est cessio & reservatio regressus dicitur in supplicatione supplicat Datarius tamen solet apponere quo ad regressum de consensu, Crescet. dec. 173. in fin. li. 1. manuscr. Regressus de consensu operatur, vt subrogatus per obitum illius per quem est factus locus regressui non possit immitti in possessionem, vigore subrogationis, quia obstat decretum irritans appositum in regressu t quod inficit titulum & possessionem, vt fuit tentum in Rot. in vna Regimen. * Abbatie coram D. Capizuccha di 7. Nouembris 1552. teste Caput. decif. 15. part. 3. nam possessio talis dicitur infecta, & spoliatus non est restituentus, Bellam. decif. 536. vers. ratio est, Castad. decif. 3. numero. 7. super regul. & decif. primo de caul. possess. & propriet. Soccin. ten. consil. 67. colum. vlt. vers. dici posset colum. 3. Sarn. de trienn. q. 49. num. 2. & 3.

59 Et aduerte t quia in litteris regressus non exprimitur valor beneficij, sufficit enim illum in bullis prouisionis exprimere, vt fuit alias * conclusum, vt per Io. Paul. Ptolem. decif. 324. incip. in eadem sequi Mandol. dic. tit. regressus colum. 5. vers. An autem.

Et si opponatur ab aliquo non fuisse expressum in provisione, debet hoc probare vt tradit Ptolom. dec. 1. cum ex recepta Doctorum sententia opponen-
 60 tia opponenti & in negatiua se fundat in cumbat on us probandi, Innoc. in c. proposuit ad fin. de cleric. ex com. minlr. & in c. super his col. 4. & Holtiens. col. 2. Felin. num. 16. de accusat. cum alijs vt per Mandof. in c. quoniam contra num. 2. r. de probat. Hinc fuit alias tentum in vna Oxomen. parochialis coram Guido. Bono die. 22. Iunij 1551. quod regressus est bonus si mala expressio valoris non probatur, quia cessat do-
 lus & fraus impetrantis & ex alijs, vt per Caputaq. dec. 13. p. 3.
 61 Si autem vere in provisione non fuit expressus ve rus valor, & hoc probatur, regressus est nullus vt tradit Put. in terminis decif. 4. 10. numero 2. libro 3. & ius non abdicatur a resignante, vt fuit dictum in vna Pamphilonen. prioratus die. 28. Iunij. 1551. coram Put. teste eodem dicta decif. 4. 10. libro 3. namque resignans non intendebat resignare nisi reueruato dicto regressu, & non alias in alio modo, quae verba red-
 63 dunt actum conditionalem, Abb. in cap. vlt. ne cleric. vel vou. Felin. in cap. quae in Ecclesiarum. num. 85. de const. in terminis, Caputaq. decif. 13. nu. 2. p. 3. & hoc est, quod dictum est supra, regressum facere gratiam conditionalem.
 64 Vterius quæro an ille, qui habet reueruatum regres sum ex causa cessionis per ipsum facta, teneatur do- cere de aliquo iure Put. decif. 152. lib. 1. refert. die 16. Maij. 1541. in vna Ispalen. beneficii de Carmona co- ram D. Marficano fuisse decifum quod quis non tene tur iustificare ius cessum ad effectum regressus refer uati, quare vigore regressus, cum illi locus est poterit capere beneficium, quæ causa cum bis esset denuo p-
 65 posita die 16. Nouembris. 1541. fuit idem confirma tum teste eod. Put. decif. 197. lib. 1. in fine vbi diffuse de hac re disserit.
 Quando enim regressus concessus est ex causa ces sionis sustinetur quamuis cedens bonum ius non ha beat, ita fuisse decifum attestatur Put. dict. decif. & etiam si constet illum non habuisse ius, Put. dict. deci. 197. num. 9. & 10. lib. 1. limita tamen in casu Put. decif. 389. lib. 1. vbi refert fuisse decifum in Rot. 23. De cembrijs. 1542. in casu esse aliquid iustificandum, & al-
 66 lias fuit resolutum quod ad effectum validitatis regres sus non est necessarium vt cedens habeat bonum ius, maxime quando acceptans resignationem & consen tiens regressui habet bonum ius, puta quia resignans resignauit in fauorem N. qui prius in eius fauorem re signauerat, licet nulliter, cum procurator ex cesserit si-
 67 nes mandati in vna Lucana beneficiorum die vene ris 30. Ianuarij 1578. coram R. P. D. Seraphino, teste eo dem decif. 275. requiritur tamen quod ille qui habet regressum ultra supplicatione signatam super regres su habeat etiam litteras expeditas, nam regul. cancell. non iudican. iuxta form. supplic. &c. & alia regula qd acceptationes super gratijs nisi litteris expeditis non valeant, habent locum etiam in reueruacione. regres sus & accessus etiam ex causa onerosa, vt fuit iudica tum in Rot. die 14. Martij 1537. in vna Ispalen. Cano nicatus prout refert Sarn. in dict. regul. de non iudica. q. 4. nu. 1. idem refert Mandof. in reg. de impetran. bo-
 68 nefic. vac. per obit. &c. q. 16. num. 2. Pius V. in consti- tutione 136. reuocauit regressus concessos, si littere non erant expeditæ. Quod declaratur procedere quæ do in iudicio petitur canonizari gratia accessus vel re-
 69 gressus uel vigore dictæ gratie beneficium adiudicari

petatur, nam hoc casu supplicatio non sufficit, sed li-
 67 tera expedite requiruntur; si vero non agitur ad cano- nizatoriam vel ad iudicatoriam sententiam sed ad ab- solutoriam, hoc casu sola supplicatio regressus vel ac-
 68 cessus sufficit, vt fuit tentum in vna Redonen. paro- chialis sancti Hilarij coram D. Triuulio & in duab. alijs causis; idem tenuit Rot. teste Sarn. dic. q. 4. num. 2. & vnum notabile non est omittendum, quod regres sui p decessum fuit locus in casu reg. de inbr. refig. vt
 69 fuit decifum in Rot. die 17. Martij 1550. in vna Bo- nonien. regressus, teste Put. decif. 297. lib. 3. & ideo si resignans moriatur infra 20. dies habens regressum p decessum, illud capit vigore regressus, & ibi Put. respõ dit ad contraria, & præsertim ad ea, quæ dicit Sarn. in contrarium q. 30.
 Et regressus & accessus non continentur sub con- cordatis Germaniæ ac sub indultis Cardinalium, vt tradit Cassad. decif. 1. in principio, & nume. 1. de pact. Put. decif. 226. num. 1. lib. 3. licet secus sit in coadiuto-
 70 rijs cum futura successione, quæ comprehenduntur, vt fuit decifum in Rot. in vna Bautilanen. coram D. Ioan. Ant. de Triuulij de ann. 1544. teste Cassad. di. decif. 1. & in vna Germana. Concordatorum die 11. Martij 1549. teste Put. dict. decif. 226. nisi fuerit data
 71 derogatio indulti, vt fuit tentum in vna Toletan. Ca- nonicatus die 25. Octobris 1546. Et sic quamuis scri- bant Doctores regressus & coadiutorias cum futu-
 72 ra successione æquiparari, vt per Mandof. regula. de impetran. benefic. per obit. q. 30. num. 7. tamen in hoc casu, ut supra dictum est, differentia est, ratio est, quæ Regressus habent causam iuris de præterito, non sim-
 73 pliciter de futuro, coadiutoria vero nihil habent de præterito, coadiutoria dantur de consensu, regressus etiam absque consensu, in regressibus est considera-
 74 tio primæ iuris, in coadiutorijs causa & cõpositio, quia si gratia aliquibus dantur, habentur respectus ad labores & merita talium, q. maiora merentur in recõ pensam laborum pro sede Apostolica, ita Cassad. dict. decif. 1. de pact. nu. 4. & ideo etiam regressus non com-
 75 pchenduntur sub concordatis & sub indultis, quæ fuit ex uoluntate resignantis non aliter uolentis resignare nisi reueruato sibi regressu, ita Put. dict. decif. 226. nu. 10. li. 3. vbi num. 16. dicit quod presumitur quia habet causam de præterito, idem Put. decif. 197. numer. 13. lib. 1.
 76 Ex quibus etiam colligitur, quod regressus talis ex causa cessionis dicitur, ex causa onerosa, vt colligitur ex his, quæ notabiliter scribit Put. decif. 374. lib. 1. vbi etiam quærit de pulchro casu, tradit Sarn. de non iudi-
 77 can. iux. form. suppl. q. 4. & alij Doctores communi- ter superius citati.
 Et ideo inquit Sarn. dict. q. 4. nu. 2. quod huiusmo-
 78 di regressus ex causa onerosa proprie gratia non di- citur, ex quo potius in quandam compensationem ex-
 79 hibiti beneficij concedi videtur, sicuti dicit Ial. in l. ex hoc iure. ff. de iust. de donatione remuneratoria.
 Requiritur etiam vt iustificentur & probentur omnia narrata in regressu, vt tradit Mandof. d. tit. Re-
 80 gressus tract. de signat. grat. col. vlt. vers. aduertendum & fuit alias tentum, vt per Put. decif. 1. tit. de Regres. & ratio est quia omnia narrata in quauis gratia p im-
 81 petrantem probanda sunt, Io. Andr. in c. 1. vt li. conte- sta. lib. 6. Dec. conf. 403. num. 17. & consil. 541. nume- ro 16. Card. Paris. conf. 138. post princ. vol. 4. Gozadi. conf. 6. nu. 6. Card. conf. 96. Curt. iun. conf. 27. in fin. Crauet. conf. 296. colum. 5. in fi. & communiter est
 82 receptum.

Limita

Limita nisi concessus esset regressus cum clausula,
 Quod liceat ingredi ad ius perinde ac si nunquam re-
 83 signasset, seu cessisset tam vigore prioris tituli, quam præsentium, nam hoc casu habens regressum non tene-
 84 tur docere aliquo modo de iure cesso vt obtinere, pos- sit ita fuit iudicatum in duabus causis teste Simonet. decif. 74. incip. Bulla regressus plerumque habet clau-
 85 sulam, vt attestatur etiam Mandof. dict. titu. regressus colum. 5. vers. in Regressu, & hoc propter illa verba su- pra relata.
 Et sicuti requiritur vt iustificetur narrata ita de-
 86 bent narrari ea, quæ Papam redderent difficiliorem ad concedendum gratiam, Cardin. consil. 96. Iason. in l. prima. numero 2. C. si. conit. ius vel vit. publ. De-
 87 en. consil. 54. 1. num. 20. Curt. Iun. consil. 32. in fin. cum alijs, vt per Menoch. de arbit. iud. ca. 20. r. nu. 24. Cal-
 88 der. conf. 1. r. de præbend. Et ideo si fuit regressus con- cessus epileptico seu morbum comitiale habenti,
 89 nullus test. vt fuit iudicatum in Rot. teste Guid. Bo- no decif. 49. incip. voluerunt Domini in manus. q. a si hoc expressisset, Papa non concessisset, cap. ad audi-
 90 tiã & c. super literis, c. in nostra. & c. postulasti de refer. ca. si motu proprio & ibi Doct. communiter de præ-
 91 bend. Et ita fuisse iudicatum in vna Tullen. canoni- catus & præbendæ coram Veltano 11. Martij 1552. teste Caputaq. decif. 7. p. 1.
 Et ea quæ dicta sunt procedunt in regressu referu-
 92 uato in actu resignationis. Idem erit si fuerit referua- tus in reformatione pone quod quidam renunciavit in fauorem, fuit signata supplicatio, postea dedit refor-
 93 mationem, in qua dicebat non velle resignare, nisi re- seruato regressu & non aliter nec alio modo, & huius modi reformatio re integra fuit signata & data præ-
 94 cedit præstationem consensuum tenentium regressum, valde esse referuatum die 22. Iunij 1552. coram Gui- do Bono in vna Oxomen. parochialis teste Caputaq. decif. 13. p. 3.
 Solet etiam referuari regressus ex causa cessionis iuris, litis, & causæ, vt tradit Caputaq. decif. 44. p. 3. & hoc casu ad effectum, vt dicitur regressus iustificatus, docendum est desiste saltem de facto, nisi aliter con-
 95 stet de mente Papæ, vt fuit tentum in vna Segobien. integræ portionis die 19. Februarij 1552. coram D. Guido Bono & ideo si constat de lite commissa per assertos procuratores de quorum mandato non constat, non dicitur litem existere neque de iure nec de facto, Rot. dec. 2. de rer. permut. in antiquior. Cassad. decif. 7. de dol. & contumac. & decif. 5. vt lite pendet.
 96 & ita fuit tentum in vna Seguntin. integræ portionis coram D. Guido Bono 26. Maij 1552. teste Caputaq. dict. decif. 14. p. 3.
 Et alias fuit tentum quod sufficiat, si fiat cessio iu-
 97 ris & litis quantum in eo fuit, si Papa hoc intellexit, vt hare attestatur Moedan. decif. 80. alias 109. decifum, Mandof. dict. tract. de signat. grat. tit. regressus colum. 6. vers. regressus.
 Cessat regressus ex multiplici Capite.
 98 Primo quando habens regressum illo non vult vt, quia tunc est locus regressus, quando ille, ad cuius fa-
 99 uorem fuit referuatus vult eo vt, alias non, vt tradit Cassad. decif. 2. loc. vbi late habes similia de hac mate- ria & ita fuisse tentum anno 1540. attestatur Put. de-
 100 cif. 34. lib. 2. & hoc est expeditum & receptum ab om- nibus, vt latius dicitur suo loco. Hinc qui non egit de regressu propter pensionem non solutam non potest

agere contra successorem: ita fuit resolutum in vna
 101 Tarraconen. parochialis. 15. Octobris 1542. teste Pu. decif. 341. lib. 1.
 Secundo cessat quoties habens regressum sciuit
 102 fuisse locum regressui, & passus est beneficium ab alio possideri ultra triennium: nam hoc casu repellitur ex-
 103 ceptione regulæ de trienniali, Sarn. de trien. q. 49. & vi- detur renunciatus huiusmodi regressus, Cassad. decif. 5. de caus. poss. & proprietæ. & ita fuit decifum in vna
 104 Colonien. canonicatus & præbendæ coram D. Augu- stino die 9. Maij 1551. teste Caputaq. decif. 10. p. 3. qui nu. 4. etiam dicit quod scientia huiusmodi debet pro-
 105 bari, quia regulariter præsumitur ignorantia, Crauet. conf. 203. num. 5. & ignorans dicitur iustus impeditus Ianniss. ff. de calum. Bart. in l. Genero ff. de infra. Craue. conf. 168. nu. 4. & conf. 201. nu. 36. & Rot. in vna Pla-
 106 cent. dimidiæ portionis coram Fabio de mense Nouë- bris 1545. illud extendit ad biennium, vt si quis patia-
 107 tur possideri ab alio beneficium regressui obligatum, censetur renunciare regressui, vt attestatur Cardina-
 108 lis sanctæ Crucis decif. 138. per doctrin. Innocent. in c. ex ore de his quæ sã maior. par. c. quod est verum inquit dict. Card. in alleg. decif. manuscr. 138. si tacens
 109 posset impedire per ea quæ habentur in l. alienam. ff. de contrahen. empt. Rot. decif. 6. in fin. de rer. permut. Gemin. conf. 39.
 Tertio cessat si habens regressum ad Canonicatum
 110 & præbendam in tali Ecclesia cathedrali vel Metro- politana adipiscatur possessionem alterius canonica-
 111 tus; nam per huiusmodi adeptionem videtur renun- ciare regressui ita fuit tentum in vna Calaguritana. ca-
 112 nonicatus & præbendæ die 4. Octobris 1545. coram D. Thoma de Tanis teste Put. decif. 308. lib. 2. Anto-
 113 Aug. decif. 142. 3. lib. 3. tex. in c. gratia de referi. quem tex. aliqui ex dominis intelligebant habere locum dñi
 114 taxati gratijs omnino incertis, vt puta in expectati- uis & reueruacionibus, quæ sunt gratiæ generales & non in regressu, nam cum regressus sit gratia super cer-
 115 to corpore beneficij ille tex. non habet locum, eo ma- gis cum talis gratia dicatur habere causam de præte-
 116 rito & dependere a prima gratia, ideo fuit dictum quod molius in formaretur pro alia Rota super puncto da-
 117 to, sed quia pars non informauit, Auditor dixit quod procuraret dispensationem retinendæ regressum vna cum canonicatu.
 118 Quarto cessat regressus per extinctionem, potest enim extinguere regressus abique auctoritate superio-
 119 ris, vt quia habens regressum coram Notario, & testi- bus consentiat extinctioni, ita tentum in vna Salamã-
 120 tin. Parochialis coram Crellen. teste eodem dec. 160. habens in manuscr. ita fuit iudicatum in vna Valenti-
 121 decanatus coram Put. die 6. Iulij 1541. vt idem Put. attestatur decif. 144. lib. 1. vbi refert Marficatum Au- ditor dixisse quod bis viderat casum decifum in Ro-
 122 ta. hoc modo, Miscell. 158. Achi. decif. 2. tit. de regres. & sic sola uoluntate habentis regressum sufficit cap. Agathosa 63. dist. Dec. conf. 290. Socin. conf. 115. co. vit. vers. sed ad hoc respondeo li. 3. Caputaq. decif. 106. p. 3. fit & renunciatio iuris ad rem, Gemin. conf. 127. etiam ex cõsensu tacito, vt supra dictum est, & tradit Caputaq. dec. 12. nu. 2. p. 3. vbi allegat ad hoc c. ex ore, & ibi Gloss. in verb. renunciatio de his quæ sunt à maior. part. capitul. Parisens. consilio septuagesimo sexto, volumin. 4. quia est actus fauorabilis Ecclesiæ, Mandof. de signat. grat. titu. extinctiones colum. 4. vers. idem.
 123 Ideo quandoque regressus cassatur per supplicatio-
 124 nē, & hoc casu non attenditur prima data super illius
 P. 3. cassatione,

caſſatione, niſi fuerit extenſus conſenſus, quia p par-
 uam datam non tollitur, quin poſſit eſſe locus poen-
 tentiæ, vt eſt nouiſſimus* in Curia ſtylus, vnde ſi non
 90 apparet extenſum conſenſum ꝛ ſuper caſſatione, re-
 greſſus non poteſt dici caſſatus, ita fuit iudicatum
 in vna Reginen. Abbatia coram D. Capizuccho die
 2. Nouembris 1552. teſte Caputaq. decil. decimoſe-
 ptimo. p. 3.
 91 Quandoque caſſatur regreſſus per instrumentum
 quandoque coram Notario, & teſtibus, Creſcent. de
 cif. 152. lib. 1. Achill. decil. 287. quandoque per literas,
 ita Caputaq. notabiliter enumerat hos modos decil.
 16. p. 3. in princ. Literæ autem debent concludere caſ-
 ſationem, namque ſi ſunt ſolum ꝛ ſuper tractatu caſſa-
 tionis, non ſufficiunt vt ſunt tentum* in vna Reginen.
 Abbatia coram D. Capizuccho, die. 7. Nouembris 1552.
 teſte Caputaq. dict. decil. 16. p. 3. namque tunc non cõ-
 cernunt tempus perfectum.
 Et tandem caſſatur regreſſus ſola voluntate haben-
 tis illud, vt communiter* concludunt Doctores ſu-
 pra citati.
 Limita niſi partes elegerint viam beneplaciti ſedis
 Apoſtolice, nam hoc caſu non cenſetur caſſatus re-
 greſſus niſi poſtquam manus Papæ eſſet appoſita, vt
 fuit tentum in vna Reginen. Abbatia, coram D. Fa-
 bio die 22. Maij. 1552. teſte Caputaq. decil. 12. p. 3. q
 etiam dicit quod quouſque manus Papæ appoſita nõ
 fuerit partes a conuentione caſſationis recederet pol-
 93 ſunt, vt tenuit* alias Rot. coram Moedano. Debet er-
 go de caſſatione conſtare, quado dicitur caſſatus, Cre-
 ſcent. decil. 161. & 215. lib. 2.
 Et ſi quis conſtituit procuratorem cum iuramento
 ad extinguendum regreſſum quem poſtmodũ re-
 94 uocauit, nõ eſt periuſus, ita reſolutum* in Rota teſte
 Achill. de Graſſ. decil. 3. de regreſſ.
 95 Leo X. per ſuam regulam 5. reuocauit omnes re-
 greſſus præter quæ ex cauſa oneroſa, vt atteſtatur Put.
 decil. 374. nu. 2. lib. 1.
 Paul. III. per ſuam conſtitutionem in ordine. 36.
 incip. ad Romani Pontificis anno. 3. reuocauit regreſ-
 ſus, & acceſſus Cardinalibus conſeſos ad plures ec-
 cleſias cathedrales, & Metropolitanas, & ſtatuit
 regreſſus ad vnicam tantum eccleſiam habere poſſint
 & habentes ad plures vnũ tantum retineant, & alios
 dimittant.
 Superuenit Conc. Trident. ſub Pio. 4. cap. 7. ſeſſ.
 25. de refor. in quo his verbis ſtatutum fuit in materia
 96 regreſſuũ. Cum in beneficij eccleſiaſticis ea quæ hære-
 ditaria ſucceſſionis imaginem referunt ſacris conſtitu-
 tionibus ſint odioſa, & Patrum decretis contraria,
 nemini in poſterum acceſſus aut regreſſus etiam de
 conſenſu ad beneficium eccleſiaſticum cuiuſcumque
 qualitatis concedatur, nec hætenus conſeſſi ſuſpen-
 dantur, extendantur, aut transferantur. Hocque de-
 cretum in quibuſcumque beneficijs eccleſiaſticis ac e-
 riam cathedralibus eccleſiis in quibuſcumque per-
 ſonis etiam Cardinalatus honore fulgentibus locum
 habeat. Et ſic vult vt in poſterum denegentur regreſ-
 ſus etiam in cathedralibus, & etiam Cardinalibus, cir-
 ca vero conſeſſos nihil diſponit, niſi quod non ſuſpẽ-
 dantur, extendantur, aut transferantur.
 Pius tamen V. in Conſtitutione 136. Incip. Roma-
 ni Pontificis prouidentia anno 6. reuocat oēs regreſ-
 ſus, & ingreſſus ſub quibuſcumq. formis, & quibuſcũ
 que perſonis, & quomodocumq. conſeſſis per hæc
 verba, Romani &c. Hinc eſt quod nos volentes om-
 97 nem hæreditariam beneficiorum eccleſiaſticorum ſuc-

ceſſionem de eccleſia Dei tollere, ac libertati benefi-
 ciorum huiuſmodi prouidere, & vt de perſona ma-
 gis vili, & idonea pro vt requiritur facilius prouide-
 ri valeat omnes, & ſingulos regreſſus, acceſſus, & in-
 greſſus etiam de conſenſu, aut alias quomodolibet
 ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum qui-
 bus ius eſſe caſſiſſimis, etiam motu proprio, & ex cer-
 ta ſcientia ac de Apoſtolice poteſtatis plenitudine
 clauſulis irritantibus, & aliis decretis quomodolibet
 per quocumque Romanos Pontifices prædeceſſo-
 res noſtros ad beneficia eccleſiaſtica cum cura, & ſi-
 ne cura ſecularia, & quorumuis ordinum regularia,
 etiam ſi ſecularia canonicatus, & præbende, dignita-
 tes, perſonatus, adminiſtrationes vel officia in cath-
 edralibus etiam Metropolitanis poſt Põſtificales maio-
 res, ſeu collegiatas eccleſias, huiuſmodi principales
 Regularia vero beneficia huiuſmodi, Monalteria et
 conſiſtorialia, prioratus, Præpoſituras, dignitates, etiã
 cõuẽtuales, perſonatus, Adminiſtrationes, vel officio
 clauſtralia, ac Hoſpitalia, & Perceptorias etiam Ho-
 ſpitalis ſancti Ioan. Hieroſolymitani, etiam quarum-
 uis eliarum militiarum quibuſuis perſonis cuiuſcum-
 que ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, exiſtentibus,
 & Episcopali Archiepiscopali Patriarchali digni-
 tate aut Cardinalatus honore, poſſentibus conſeſſos,
 ſuper quibus litteræ Apoſtolice integraliter hæc
 nus expeditæ non fuerunt, etiã ſi plubaria noſtra aut
 penes ſummatores noſtrum reperiantur motu pro-
 prio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolice
 poteſtatis plenitudine, auctoritate Apoſtolica te-
 nore præſentium reuocamus, caſſamus, & abo-
 lemus, Mundantes, & cetera, ne in futurum ſuper
 dictis gratijs regreſſus, acceſſus & ingreſſus, nec non
 coadiutoriarum litteras expediant, aut relaxent, &c.
 Et ſic reuocat conſeſſos, quatenus litteræ non ſint
 expedite, & ſic regreſſus, acceſſus & ingreſſus hodie
 exulant a Curia Romana; nemini enim concedantur,
 97 Idque ſumma ratione factum fuiſſe tradit Man-
 dof. regul. Cancellar. de impetrant. benefic. vacant. per
 obit. quaſtio. trigefimo primo. numero decimoterio.
 & in traſt. de ſignat. grat. iur. regreſſus, col. 7. verſi. re-
 greſſus, &c.
 98 Prima ratio eſt, quia cum huiuſmodi regreſſus a
 nullo iure ſint introducti ſed tantum ad commodum
 & cautelam reſignantium, vel aliorum inuenti, & a
 longo uſu approbati, vt tradit Caſſador. decil. vnica
 de pact. & progreſſu temporis perniciõſi videbantur,
 ideo optima ratione ſublati fuerunt: nam ideo dam-
 nati fuerunt, in parlamento Curia* Reſiſſis per ar-
 reſtum latum, de anno 1496. vt per Ricuſſi. ſuper cõ-
 cordant. ſub titu. de reſeruat. glo. 1. verſi. item per ar-
 reſtum Curia.
 99 Secunda ratio eſt, vt tollantur hæreditariæ ſucceſ-
 ſiones; namque in beneficijs Eccleſiaſticis ea, quæ hæ-
 reditariæ ſucceſſionis imaginem referunt, ſunt odioſa,
 & contraria Canonibus, capitul. ex tranſmiſſa capi-
 tul. extirpandæ de fil. præſbyt. capitul. decorem de In-
 ſtitut. ideo beneficia non debent dari per ſucceſſio-
 nem, ut dicitur in capitul. 1. de præbend. vbi concord-
 antes adduxi; & hanc dumtaxat rationem conſidera-
 runt Patres Concil. Trident. cum regreſſus acceſ-
 ſus prohibuerunt, vt patet in dicto decreto. ſeptimo.
 100 ſeſſ. vigeſimo quinto. de reform. quæ ratio conſidera-
 tur, ꝛ vt ſinialis iuxta ea, quæ ſcribit Baldus. in l. ge-
 neraliter columna tertia. C. de epilc. & cleric. Iaſ. in l.
 quas actiones numero decimo octauo. C. de ſacroſan.
 Eccleſiaſt. Cornel. conſilio. centefimo ſeptuageſimo
 ſeptimo.

ſeptimo. numero quinto. volum. 4. Cardi. Paris. conſil.
 69. numero 179. vol. 3. Salice. in l. 1. ad fin. C. de falſa.
 cauſa. adim. leg. & hæc eſt cauſa quam memorat Pius
 V. in dict. conſtitutione ad reuocandos regreſſus con-
 ceſſos, & non expeditos, vt patet in princ.
 Tertia erit ratio, vt libertati beneficiorum prouide-
 atur, namque minus ꝛ quantum fieri poteſt Ec-
 cleſia eſt grauanda, cap. mandatum in fin. & c. ſequent.
 de reſcrip. ibi. Quod non eſt intentionis Papæ eccle-
 ſiam dupliciter grauare, &c. Caſſad. decil. 34. num. 3.
 ſuper regul. ſacri Inauis §. cum autem ff. ad leg. Rhod-
 diam. de fact. l. Incola, & lyle. §. item reſcrip. ſeruat ff.
 ad municip. l. i. cum dotem §. ſi pater ff. ſolut. matrim.
 & que per hæc iura ſcribit Crauett. conſ. 293. colu. 9.
 verſ. 7. conſidero, & hæc rationem ad hoc conſidera-
 uit Pius V. in allata cõſt. 136. vt patet in principio ibi
 Ac libertati beneficiorum, &c. non enim itante reg-
 reſſu, poteſt dici in libertate beneficium cum morien-
 te beneficiato, aut cedente intret regreſſus, ideo &c.
 102 quia res de facili reuertitur ad naturam ſuam ſi vnus
 §. pactus ne peteret ff. de pact.
 Quarta eſt ratio, cur prohibeantur regreſſus, vt be-
 neficia conferantur perſonis idoneis, prout de iure re-
 quiruntur, cap. cum in cunctis de elec. cum ſimil. nam
 que ſtante regreſſu beneficium datur habenti regreſ-
 ſum, non habita ratione an ſit idoneus, & vtilis Ec-
 cleſiæ, & an reperiantur magis idoneus, & vtilior pro il-
 lo beneficio, & hanc rationem poſuit Pius V. in dict.
 cõſt. 136. ibi. Et vt de perſona magis vtilis, & idonea
 pro vt requiritur facilius prouidere valeat, &c. &
 huiuſmodi conſideratio eſt valde vtilis, vt omnibus
 notum eſt.
 Quinta in ſuper conſideratur ratio, quia per regreſ-
 ſus, & acceſſus datur votum ꝛ captanda mortis natura
 lis, per ſeparationem anime a corpore, & ciuilis per
 priuationem, vt tradunt Canpeg. in dict. tract. de re-
 ſeruat. regreſſu numero 22. Mandol. dict. tractat. de ſig-
 nat. grat. tit. Regreſſus, & Acceſſus colu. 7. verſ. nõ
 ſolum in fin. & in Concilio Lateranen. ſub Innocen.
 III. ſtatutum fuit, nulla Eccleſiaſtica beneficia aut Mi-
 nifteria cuiquam danda ante quam vacent, ne deſide-
 rare quis mortem proximi videatur, in cuius locum,
 & beneficium ſe putat ſucceſſurum, vt habetur in c. 2.
 de conceſſ. præbend. & ibi Doctores* communiter la-
 te, quod etiam Imperialibus legibus prohibitum fuit
 leg. ex teſtamento Cod. de inutilit. ſtipulat. l. vltim. C.
 de pact. vbi prohibetur pactio de futura hæreditate
 105 namque huiuſmodi pactio eſt (ſubijcti) ſunt odioſa
 plenæ triſtiſſimi, & periculoſiſſimi euentus, & propte-
 rea contra bonos mores, l. hæreditatem ff. de acquir.
 hered. l. quidem ff. de donat. de qua re ſcribentes mul-
 ta dicunt in l. ſtip. hoc modo cõcepta ff. de verb. oblig.
 Sexto addo rationem, quia ligantur manus ſuperio-
 rum, quia vacarent beneficia per mortem obtinentiũ
 & ipſi non poſſent conferre, namque intraret regreſ-
 ſus, & acceſſus, &c. & ſic regreſſus videtur inducere ex-
 iſtentiam beneficij in pluribus perſonis, quod eſt p-
 hibitum, cap. niſi eſſent de præbend.
 106 Septimo addo rationem, quia prohibita eſt ſpes
 adnoſtram de elec. & habens regreſſus dicitur habe-
 re ſpem ad beneficium, Aeneas de Falcon. tract. reſer-
 uat. effeſt. 47. num. 2. Cig. de penſio. q. 94. col. 2.
 Ideo non ſolum, vt dixi regreſſibus ius non aſſiſtit
 107 immo reſiſtit ex prædictis, & quia iure cauetur renũ-
 ciantibus non dari regreſſum ad ius renunciatum, l.

queritur ff. de gdlit. edict. ibi. remittitibus enim alio-
 nes non eſt regreſſus dandus. l. ſi quis in conſcriben-
 do vbi Doctores Cod. de epilc. & cleric. cap. qua
 periculoſum iuncta gloſſ. 7. quaſt. prima cap. ſic illis
 23 quaſt. 4. Cardin. Paris. conſil. 5. num. 165. volum. 4.
 cum alijs allegatis ſupra. Et ideo in Francia reſignatio
 facta cum reſeruatione regreſſus illicita, & nulla eſt,
 ac ideo vacare beneficium reſignatum fuit pronun-
 tium per arreſtum Parlamenti Pariſienſ. 16. menſis
 * April. 1416. teſte Boerio decil. ſecundo. numero 56.
 teſte Pap. libro ſecundo. titu. 8. Arreſt. 3. & 6. ut etiam
 retuli ſupra hoc libro quaſti. prima. numero quadra-
 geſimo ſecundo. Inſiciari tamen non poteſt quin poſ-
 ſit ꝛ Papa regreſſus, acceſſus, & ingreſſus ad ſui libitum
 concedere, & ſic hanc viam de nouo aperire, vt tradit
 108 Mandol. dicto titu. regreſſus columna ſeptima. verſi.
 cul. non tamen tractat. de ſingat. grati. propter om-
 nimodam poteſtatem, quam habet in beneficialibus,
 in quibus eſt dominus abſolutus, vt ad hoc propoſi-
 tum deducit Redoan. de ſimon. part. ſecundo. capitul.
 decimo octauo. numero tertio. vbi late de hac re: nam
 109 que hæc ꝛ ratione poteſt conferre beneficia ad tem-
 pus, capitul. ſi grauoſe de reſcriptis libro ſexto. & in
 titulum ac in commendam & uni plures eccleſias, ac
 beneficia, gloſſ. in capitul. eam te de ætat. & qualitat.
 gloſſ. in capitul. per laicos decimo ſexto. quaſtio. ſepti-
 ma. verum melius erit ſeruare decretum Concil. Trid.
 ob rationes ſupra expreſſas.
 Et hi regreſſus, vt dixi ſublati ſunt, non tamen hi
 110 qui ob non ſolutionem ꝛ penſionis conceduntur, &
 hi qui inuenti ſunt a iure: nam hi ſubſiſtunt, de quib-
 us in capitul. ſi beneficia ibi. Ad beneficia ſua priora
 libere reuertantur. de præbend. libro ſexto. & per Ro-
 ta. de cif. centeſima. in nou. ita Mandol. in regula. de
 impetrand. benefic. vacand. per obit. quaſtio. trigefi-
 ma prima numero decimo tertio. de quibus dicitur
 infra in diſcurſu materia: & Concil. Tridentinum
 non ſubſtitit regreſſus ante Concil. conſeſſus, licet
 poſt Concilium ſit locus regreſſui, vt alias fuit reſolu-
 tum: facit decil. quarta. Caſſador. de priuileg. Re-
 doan. de ſimon. cap. 28. num. 29.
 Et quia ſatis loquuti ſuimus de regreſſu, nunc pau-
 ca ſubiiciemus de acceſſu, & ingreſſu. Acceſſus eſt
 111 ius intrandi ſeu adipiſcendi beneficium vel illius poſ-
 ſeſſionem, quam nunquam antea habuerat, ita Man-
 dof. in tractat. ſignat. grat. titu. regreſſus, & acceſſus. colu-
 na quarta. verſi. cul. contra vero, id ſumens ex proprio
 ſignificatu verbi accedo, vt apud Caſarem libro quin-
 to libelli Gallici parum poſt principiu. Acceſſum eſt
 ad Britanniam omnibus nauibus meridiano fere
 tempore, & ſic ad locum ad quem prius itum non
 erat & cetera. Vnde dicimus, quod acceſſus nullam
 112 habet cauſam præambulam iuris de præterito, vti re-
 greſſus, Caſſador. decil. vnica numero tertio. de pact.
 Redoan. de ſimon. part. ſecundo. capitul. decimo ſep-
 timo. numer. ſexto. & communiter Doctores hoc ſup-
 ponunt.
 Ideo dicit Redoan. dict. capitulo. decimo ſeptimo.
 numero ſexto. quod præctici Curiales petunt regreſ-
 ſum, acceſſum & ingreſſum, ut ſi non ſit locus regreſ-
 ſui intret acceſſus, & ita de ſtylo audiui concedi re-
 greſſus. & cetera. & fere omnia quæ diximus ſupra
 de regreſſu vendicant ſibi locum in acceſſu,
 & ita loquuntur doctores citati, non repetam ſtu-
 dendo breuitati, & quia non ſunt in vlu; illud ſcire
 113 dumtaxat ſufficiat, quod ſunt ſublati ꝛ acceſſus,
 P 4 licet

ficut regressus ex dict. capit. 7. less. vigesimo quinto. de reformat. ex rationibus supra relatis, licet differant, ut supra dixi. quia vnum habet causam de preterito, alterum vero non: & ideo fuit resolutum in Rot. in vna Mutinen. monasterij coram Sarnen. quod regula Leonis reuocatoria accessus non habet locum in regressibus, teste Put. decis. 399. lib. 1.

Exemplum accessus, quoties Papa vult dare alicui episcopatum, vel aliud beneficium, & ille propter etatis immaturitatem non est capax, tunc Papa confert alteri, donec ille efficiatur habilis perueniendo ad legitimum aetatem, qua adueniente poterit propria auctoritate accedere ad illud beneficium, ut colligitur ex docto responso Cardinal. Parisiens. consilio 76. Capitula volum. 4. Redoan. dict. capitul. 17. Rebuff. dict. titul. regressus in praxi. Ideo dicit Caputaq. decis. 313. numero 2. part. 2. quod regressus imponitur respectu beneficij alias ab eo possessi, ingressus & accessus respectu beneficiorum non possessorum.

Finis Libri Sexti.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

114 Ingressus & pariter non supponit aliquem precedentem aditum, idem Cas. eodem libro 5. belli Gall. Mandos. vbi supra columna quarta. verficu. ingressus. Ingressus est ut si Papa contulerit mihi beneficium, & antequam capiam possessionem illud resignem, Papa concedit, quod si resignarius moriatur, ut ego ingrediar meum beneficium, quod nunc resigno, Rebuff. dict. titu. de regress. verficul. idem in ingressu in prax. & quis praferatur habens regressum, vel habens accessum vide nota. decis. Put. 35. lib. 2.

Et de regrediente ad accessum habendum, an teneatur ius primaeuum iustificare. Idem Put. decis. 19. in princ. lib. 1.

Et si in Curia est alicui referuatus regressus, vel accessus, & antequam de hoc certioretur, moriatur, resignarius, & vnus impetrat, fuit tenentum esse in suspensio donec ille acceptet, teste Ptolom. decis. 14. numero 1538.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

FLAMINI PARISI

IVRIS CONSULTI

Excellentissimi,

DE RESIGNATIONE

BENEFICIORVM.

LIBER SEPTIMVS.

PRIMAE QVAESTIONIS.

S P M A R I V M.

- 1 Resignatio benefi. debet fieri coram superiore.
- 2 Assensus pro consensu.
- 3 Superioris interest ne dimittatur beneficium sine eius licentia.
- 4 Defensor non debet ciuitatem destrere.
- 5 Beneficiatus per ademption possessionis se alligat ecclesiae.
- 6 Beneficium non potest sine superiore haberi.
- 7 Contrariorum eadem est disciplina.
- 8 Profana possunt renunciari absque superiore.
- 9 Renunciatio facta sine superiore est nulla.
- 10 Actus contra legem est nullus.
- 11 Alienatio absque decreto Iudicis, cum requiritur, est nulla.
- 12 Renunciatio facta absque superiore tenet in praedictum resignantis.
- 13 Sponsus potest repetere sponsum, & e contra.
- 14 Renunciatio simoniaca est nulla.
- 15 Renunciatio simoniaca valet in praedictum resignantis.
- 16 Iurans tenetur seruare etiam iuramentum quod non praestitit in manibus sui superioris.
- 17 Primogenitus renuncians ius primogeniturae tertio genito non praedictat secundo genito.
- 18 Renunciatio iuris prothomiseos facta a consanguineo tenet in sui praedictum.
- 19 Clericus contrahens etiam matrimonium nullum perdit beneficia.
- 20 Clericus qui amisit privilegium per dimissionem habitus, penitus receptionem illud recuperat.
- 21 Que obinent vim pacti taciti tenent.
- 22 Renunciatio non tenet renunciati.
- 23 Contractus contra legem validus est quoad incommodum contrahentium.
- 24 Faciens actum nullum punitur.
- 25 Alteri per alterum non debet iniqua conditio inferri.
- 26 Nullum non producit effectum.
- 27 Cap. quod in dubijs de renunciatione declaratur.
- 28 Renunciantes nulliter debent priuari.
- 29 Homicida debet declarari priuatus.
- 30 Clericus priuatur propter desertionem.
- 31 Ante declarationem priuatus potest ministrare.
- 32 Officium publicum non abdicatur ex priuata renunciatione.
- 33 Renunciatio facta coram laico est nulla quo ad superiorum, valida quo ad renunciantem.

- 34 Renunciatio coram laico an sit nulla ipso iure, & numero 36.
- 35 Renunciatio facta coram laico an teneat in praedictum renunciatis.
- 36 Verbum Denuo quid significet.
- 37 Suscipiens beneficium de manu laici est suspensus.
- 38 Renuncians in manibus non superioris amittit possessionem, retinet tamen proprietatem.
- 39 Facilius perditur possessio quam proprietas.
- 40 Titulus beneficij non amittitur absque superiore.
- 41 Ex inutili contractu perditur possessio.
- 42 Renuncians in manibus non superioris debet priuari.
- 43 Impetrans beneficium illius qui renunciavit coram non suo superiore non facta declaratione est intrusus.
- 44 Facienda est mentio in impetratione de beneficio renunciatum coram non superiore.
- 45 Ex renunciatione facta coram laico retinetur Dominium.
- 46 Possessio non habet quid spiritualitatis.
- 47 Beneficiarius gaudet privilegio fori ante adeptam possessionem.
- 48 Renunciatio facta coram non superiore valet, si superior postea ratificauit.
- 49 Abbas renuncians quando possit petere a monachis denuo obedientiam.
- 50 Quis potest renunciare suam iniuriam.
- 51 Renuncians absque superiore non potest sine superiore redire ad beneficium renunciatum.
- 52 Superior potius ratam habet renunciationem coram clerico, quam coram laico.
- 53 Ratam haberi an possit quod nullum est.
- 54 Sententia lata ab excommunicato ratificari non potest.
- 55 Superior debet infra sex menses conferre, aut ratificare.
- 56 Episcopo currit tempus a die renunciationis.
- 57 Renunciatio facta in manibus Notarij, vel N recipiens nomine superioris est valida.
- 58 Qui per alium facit, per se ipsum facere videtur.
- 59 Notarius stipulans donationem pro absente, concurrente consensu est donatio.
- 60 Notarij Camere & Cancellario recipiunt renunciationem.
- 61 Valet renunciatio facta coram non superiore cum clausula si superiori meo placuerit.
- 62 Clausula si habet plures effectus.
- 63 Renuncians si patruo placuerit an sit valida renunciatio.
- 64 Clausula non alias nec alio modo habet naturam praecisam.

- 65. *Clausula non alias inducit Formam & c.*
- 66. *Emphyteuta alienans in seio domino cadit a iure.*
- 67. *Emphyteuta alienans in seio domino cum clausula salvo iure domini directi non cadit a iure.*
- 68. *Facta renunciatione coram non superiore cum clausula si superiori & c. non debet resignarius se ingerere.*
- 69. *Clausula non alias & c. non operatur cum superior offenditur in facto.*
- 70. *Alienans irrequisito domino cum clausula sine praeiudicio domini & si postea fuerit capta possessio cadit a iure suo.*
- 71. *Protectio contraria facto non releuat.*
- 72. *Factum subsequens declarat malam voluntatem.*
- 73. *Renunciatio facta coram ordinario cu pactis est nulla, licet ad sit clausula salvo beneplacito, & c.*
- 74. *In renunciatione beneficii acquirendi non requiritur auctoritas superioris.*
- 75. *Facilius tollitur ius quereendum quam questum.*
- 76. *Habentes ius ad rem possunt renunciare absque superiore.*
- 77. *Ius ad rem facilius perditur.*
- 78. *Electus ante confirmationem potest renunciare sine superiore.*
- 79. *Electus potest renunciare in manibus eligentium.*
- 80. *Electus in Episcopum potest renunciare absque licentia Papae.*
- 81. *Electus antequam acceptet non habet ius, & non potest renunciare.*
- 82. *Beneficium vacat donec electus fuerit confirmatus.*
- 83. *Quod consensu contrahitur consensu dissoluitur.*
- 84. *Per electionem acquiritur ius ad rem.*
- 85. *Electus moriens in Curia per eius obitum non vacat beneficium, sed per mortem prioris.*
- 86. *Quod ius in re acquiratur per electionem.*
- 87. *Per confirmationem administratio acquiritur.*
- 88. *Per acceptationem electi contrahitur matrimonium.*
- 89. *Dictio quasi est impropria.*
- 90. *Electus post confirmationem non potest renunciare absque superiore.*
- 91. *Per confirmationem acquiritur ius in rem.*
- 92. *Consecratio fit post electionem.*
- 93. *Consecratio fit infra tres menses.*
- 94. *Presentatus ante institutionem potest renunciare in manibus patroni.*
- 95. *Per presentationem acquiritur ius ad rem.*
- 96. *Per presentationem receptam a superiore ante institutionem non acquiritur, ius in rem.*
- 97. *Habentes litteras expectatiuas possunt renunciare absque superiore.*
- 98. *Per litteras expectatiuas queritur ius ad rem.*
- 99. *Per expeditionem litterarum, & acceptationem queritur ius in re.*
- 100. *Per impetrationem quis non obligatur beneficio, nisi ceperit possessionem.*
- 101. *Possessio corroborat titulum.*
- 102. *Ex collatione ius in beneficio acquiritur.*
- 103. *Possessio acquiritur ex inuestitura facta a persona, & cetera.*
- 104. *Beneficium litigiosum potest renunciari absque superiore.*
- 105. *Habens bonum ius in beneficio litigioso non potest renunciare sine superiore.*
- 106. *Renunciatio beneficii litigiosi potest fieri absente parte.*
- 107. *Intrusus potest renunciare absque superiore.*
- 108. *Intrusus nullum ius habet in beneficio.*

- 109. *Intrusus odiosus.*
- 110. *Intrusus tenent beneficia cum peccato.*
- 111. *Intrusi tenentur ad fructus perceptos.*
- 112. *Retinentes rem furiuam peccant.*
- 113. *Intrusus quis dicitur.*
- 114. *Intrusus quando quis intrat possessionem absque auctoritate.*
- 115. *Intrusus habens titulum non canonicum.*
- 116. *Renunciatio facta ex legitima causa in manibus non superioris tenet.*
- 117. *Rigor relaxatur propter impossibilitatem.*
- 118. *Renuncians in manibus inferioris nihil perdit.*
- 119. *Renunciatio facta in iudicio est valida.*

Q V A E S T I O P R I M A .

PRIMO Quæro, An beneficiatio debeat in manibus alicuius fieri, & coram quo? Doctores cõmuniter respondent Beneficij resignationem esse faciendam coram t superiore, vt tradunt Ant. de But. in ca. ad monet in 3. not. num. 4. & in c. quod in dubijs num. 10. de renun. & in c. significauerunt num. 3. de præb. & in c. quod Dei nu. 18. de stat. monacho. Card. Zabarel. in d. c. quod in dubijs num. 1. Abb. in d. c. Ad monet num. 8. 13. & seq. vbi Bal. ceterique Doct. Idem Abb. in c. Audita num. 3. de rest. spoliat. Bonif. de Vitall. in clem. gratie num. 43. de rescrip. Gloss. in c. Abbas. 18. q. 2. & in cap. ex ore de his que fi. a maio. part. cap. 10. a Capesira. de auctor. Pap. part. 3. prin. num. 66. Coraf. de benef. c. 5. numer. 56. & c. 8. num. 14. Sarn. de infir. resignat. q. 18. colum. 3. Restat. Castald. de Imp. q. 103. num. 10. & 16. Vincet. Carot. in reg. concess. amplia 4. num. 5. de reg. iur. lib. 6. Menoch. de recuper. poss. 1. remed. num. 277. Castald. decil. 2. num. 7. de appellat. Christopho. Rosfinia. de benef. c. 14. in princ. vbi * attestatur in iure moreque communi esse receptum Crauet. conf. 51 3. num. 16. Idque probatur expresse, in c. denique 6. q. 3. & in c. Abbas 28. q. 2. vbi gloss. plura allegat, & in c. ad monet de renunc. vbi Alexand. III. scribit episcopo Pomacani. his verbis: *Vniuersis personis cui Episcopatus prohibeas ne ecclesie tue diocesis ad ordinationem tuam pertinentes absque assensu tuo, inuere audeant, aut desineat, aut te diuinitere inconsulto.* Et ibi Abb. numero sexto exponit assensum t pro consensu, ac in cap. ultimo eo. tit. & ratio est quia superioris interest, ne dimittatur beneficium t sine eius licentia, vt scribit Gemian. in cap. si electio sub numero quinto, columna secunda, de elect. lib. 6. cum ei præiudicetur cap. significasti, de for. competen. cap. clericum 1. 1. quæst. 1. cap. non liceat 3. quæst. 6. arg. cap. si quis suadente 17. quæst. 4. cap. cum desideres §. vlt. de sent. excommu. ob hanc rationem non licet t defensori ciuitatis illam deserere, sine licentia l. vlt. C. de defen. Ciuit. l. legatus ff. de off. præsid. neque militi militiam, vt omnibus notum * ac compertum est. Accedat & alia ratio quia Beneficiarius per adaptionem possessionis se t alligat, & deuincit ecclesie, cap. Nisi vers. verum de renunc. Hostien. cod. tit. in summa numero octauo, & sicuti quis, non potest beneficia t adipisci sine auctoritate superioris, cap. primo, de reg. iur. libro 6. ita neque dimittere argum. l. vltim. ff. de off. præsid. nam t contrarium eadem est disciplina, not. in rubr. ff. de acquir. poss. Ideo admissio prælati ni-

lati nihil aliud est, quam absolutio quædam, nam beneficiarius, per illam liberatur ab onere inseruendi, vt est signanda decil. Rot. quam refert Nauar. in cap. accepta in 7. oppos. fol. nu. 3. r. de restitut. spoliat. quomodo enim poterit eximi sine superioris ex quo colligit, notabilis differentia inter profana, & spiritualia, nam illa possunt renunciari absque licentia superioris, hæc vero nequaquam, vt tradit Rot. decil. 3. num. 2. de renunc. in nou. vbi notatur, huiusmodi discrimen inter vtramque renunciationem, & ratio differentie est, quia in renunciatione rerum profanarum cessant rationes supra allegatæ, vt euidentissime ex eius lectura patet, vnde non mirum si aliter disponitur. Illud si ad leg. Aquil. ca. cum cessante de appella.

Alter facta renunciatio sine superioris auctoritate, nulla est, vt scripsum reliquerunt omnes Doct. in specie, Innoc. in d. c. cap. quod in dubijs num. 1. vbi gloss. in verb. manum Abb. num. 13. & alij de renunc. Idem Abb. in c. cum pridem num. 3. de pact. & incap. quod Dei, num. 4. de stat. monach. Ant. de Butr. in ca. 3. num. 14. de his que fi. a maio. par. cap. Turrecremat. in cap. denique num. 2. 6. quæst. 3. Card. Alexan. in ca. quod restitutio num. 44. 3. quæst. 1. Capr. in clem. gratia num. 5. de rescrip. Put. Decil. 94. nu. 2. lib. 1. Trac. in cap. deliberatione §. prohibemus, num. 2. de offi. Legat. lib. 6. & est. communis opinio, teste Ber. in ca. sollicita num. 6. de resti. spoliat. & probatur in ca. Gonfaldus 17. quæst. 2. vbi declaratur nulla renunciatio Guifaldi presbyteri facta in manu cuiusdam aduocati ac in in d. c. cap. quod in dubijs ibi. *Licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem.* Et expresse hoc dicitur in cap. denique 6. q. 3.

Et ratio est quia tunc fit actus, contra legem, cum iura velint vt renunciatio fiat coram superiore, vnde non mirum si resignatio ut nulla arg. l. vlt. C. de legibus. Ita in simili Tutores, & Curatores qui non possunt alienare bona immobilia, & que seruando seruari possunt absque decreto Iudicis, si dicta bona fuerint distracta absque prædicto decreto alienatio nulla est, magis puto §. non passim ff. de rebus eorum l. prædia C. de prædiis, & alijs rebus min. Bald. in l. nulli in fi. C. de iur. Dot. C. una. conf. 109. colum. 2. Alex. conf. 117. in princ. lib. 5. Imol. conf. 98. & conf. 99. Signor. de Homed. conf. 2. 14. nu. 5. Dec. conf. 39. Card. Paris. conf. 98. & conf. 99. & conf. 100. vol. 1. Roland. a vall. conf. 33. & 99. lib. 1. Bertand. conf. 22. nu. 2. vol. 1. Gozadin. conf. 78. num. 11. Rubr. Alexan. confil. 138. ita etiam in similibus casibus ex ratione dictæ l. vlt. C. de legib.

Declaro primo hanc conclusionem, vt renunciatio facta in manibus non superioris sit nulla quo ad præiudicium ipsius superioris, qui poterit illud repetere ad beneficium, resignatum, si vult, vel ratificare resignationem, illumque declarare priuatum, & conferre beneficium, nam in præiudicium illius, qui taliter resignauit renunciatio t tenet & est valida, vt ei noceat, vt scripserunt. Innoc. in c. quod in dubijs sub num. 1. Glo. in verbo in manum laicam, Ant. de Butr. num. 5. & 9. Abb. num. 3. & 8. vbi refert Gofred. Pil. Aegid. ac Guil. Nal. hoc idem affirmantes de renunc. id Abb. ff. c. vlt. in 3. notab. de renunc. gloss. in c. denique verb. restituantur 6. q. 3. vbi Card. Alex. num. 4. & alij omnes Abb. in c. quod Dei, num. 4. de stat. monach. & in c. super hoc num. 4. de renunc. Gemin. conf. 125. in medio colum. 2. Bonifac. de vitall. in clem. 1. num. 42. de rer. permut. Bened. Capr. in cle-

lati nihil aliud est, quam absolutio quædam, nam beneficiarius, per illam liberatur ab onere inseruendi, vt est signanda decil. Rot. quam refert Nauar. in cap. accepta in 7. oppos. fol. nu. 3. r. de restitut. spoliat. quomodo enim poterit eximi sine superioris ex quo colligit, notabilis differentia inter profana, & spiritualia, nam illa possunt renunciari absque licentia superioris, hæc vero nequaquam, vt tradit Rot. decil. 3. num. 2. de renunc. in nou. vbi notatur, huiusmodi discrimen inter vtramque renunciationem, & ratio differentie est, quia in renunciatione rerum profanarum cessant rationes supra allegatæ, vt euidentissime ex eius lectura patet, vnde non mirum si aliter disponitur. Illud si ad leg. Aquil. ca. cum cessante de appella.

Alter facta renunciatio sine superioris auctoritate, nulla est, vt scripsum reliquerunt omnes Doct. in specie, Innoc. in d. c. cap. quod in dubijs num. 1. vbi gloss. in verb. manum Abb. num. 13. & alij de renunc. Idem Abb. in c. cum pridem num. 3. de pact. & incap. quod Dei, num. 4. de stat. monach. Ant. de Butr. in ca. 3. num. 14. de his que fi. a maio. par. cap. Turrecremat. in cap. denique num. 2. 6. quæst. 3. Card. Alexan. in ca. quod restitutio num. 44. 3. quæst. 1. Capr. in clem. gratia num. 5. de rescrip. Put. Decil. 94. nu. 2. lib. 1. Trac. in cap. deliberatione §. prohibemus, num. 2. de offi. Legat. lib. 6. & est. communis opinio, teste Ber. in ca. sollicita num. 6. de resti. spoliat. & probatur in ca. Gonfaldus 17. quæst. 2. vbi declaratur nulla renunciatio Guifaldi presbyteri facta in manu cuiusdam aduocati ac in in d. c. cap. quod in dubijs ibi. *Licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem.* Et expresse hoc dicitur in cap. denique 6. q. 3.

Et ratio est quia tunc fit actus, contra legem, cum iura velint vt renunciatio fiat coram superiore, vnde non mirum si resignatio ut nulla arg. l. vlt. C. de legibus. Ita in simili Tutores, & Curatores qui non possunt alienare bona immobilia, & que seruando seruari possunt absque decreto Iudicis, si dicta bona fuerint distracta absque prædicto decreto alienatio nulla est, magis puto §. non passim ff. de rebus eorum l. prædia C. de prædiis, & alijs rebus min. Bald. in l. nulli in fi. C. de iur. Dot. C. una. conf. 109. colum. 2. Alex. conf. 117. in princ. lib. 5. Imol. conf. 98. & conf. 99. Signor. de Homed. conf. 2. 14. nu. 5. Dec. conf. 39. Card. Paris. conf. 98. & conf. 99. & conf. 100. vol. 1. Roland. a vall. conf. 33. & 99. lib. 1. Bertand. conf. 22. nu. 2. vol. 1. Gozadin. conf. 78. num. 11. Rubr. Alexan. confil. 138. ita etiam in similibus casibus ex ratione dictæ l. vlt. C. de legib.

Declaro primo hanc conclusionem, vt renunciatio facta in manibus non superioris sit nulla quo ad præiudicium ipsius superioris, qui poterit illud repetere ad beneficium, resignatum, si vult, vel ratificare resignationem, illumque declarare priuatum, & conferre beneficium, nam in præiudicium illius, qui taliter resignauit renunciatio t tenet & est valida, vt ei noceat, vt scripserunt. Innoc. in c. quod in dubijs sub num. 1. Glo. in verbo in manum laicam, Ant. de Butr. num. 5. & 9. Abb. num. 3. & 8. vbi refert Gofred. Pil. Aegid. ac Guil. Nal. hoc idem affirmantes de renunc. id Abb. ff. c. vlt. in 3. notab. de renunc. gloss. in c. denique verb. restituantur 6. q. 3. vbi Card. Alex. num. 4. & alij omnes Abb. in c. quod Dei, num. 4. de stat. monach. & in c. super hoc num. 4. de renunc. Gemin. conf. 125. in medio colum. 2. Bonifac. de vitall. in clem. 1. num. 42. de rer. permut. Bened. Capr. in cle-

Gratiz num. 5. de rescrip. Ant. de Burg. in cap. ex parte num. 99. eod. tit. Tiraq. de retract. §. 26. gloss. 2. nu. 10. Restat. Castald. de Imperat. q. 103. num. 16. Rosfiniac. de benef. cap. 14. num. 29. Castald. decil. 2. num. 3. de renunc. Put. decil. 16. num. 3. lib. 2. post Imol. confil. 149. num. 17. Bisignet. decil. 30. de renunc. in antiqu. Moedan. decil. 133. fuit per.

Et hæc est communis recepta docto. sententia, pro qua potest ponderari tex. in c. nõ oportet. 7. q. 1. *Nõ oportet episcopum vel reliquos de ciuitate ad ciuitatem migrare non eps non presbyter non diaconus transcat, si quis autem post dissolutionem sancti & magni consilij tale quid agere tentauerit, & se huiusmodi negotio mancipauerit hoc factum profus in irritum ducatur, & ecclesie restituantur cultus sicut episcopus aut presbyter aut diaconus ordinatus.* Et sic renuncians absque superiore restituitur si ecclesia eum repetat, & ibi declarat gloss. in verbo restituitur arg. capitul. si quis episcopus 7. quæst. 1. & c. si quis vero 7. quæst. 1. namque secundum Anchar. ibi hoc est introductum in fauorem Ecclesiarum sicuti ipse potest repetere sponsum, & maritus uxorem & c. contra cap. mulier. 33. q. 5. & ad hoc faciunt notata in ca. vlt. 49. distin. & in cap. cum appellationibus de appell. in 6.

Ita in simili, licet renunciatio facta simoniace sit nulla. Innoc. in cap. cum vniuersorum de rer. permut. Archid. in cap. ordinationes 5. quæst. 1. valet tamẽ in præiudicium renunciantis, Glo. in cap. super hoc in verb. pecunie de renunc. cum alijs, vt per Aufrer. decil. Tholo. 438. Item fuit quæsitum, Præterea quãuis præstetur iuramentum in manibus non sui superioris iurans tamen tenetur illud seruare cap. venerabile, de elect. Ita etiam si primogenitus renunciat iuri primogenituræ tertio genito non præiudicet, Bal. conf. 389. consuetudo colu. penul. vers. hic incidit lib. 2. Tiraque. lare in tract. primogenituræ q. 277. Hinc etiam consanguineus cedendo iure prothomifcos inutiliter se facit a recessa alienum, arg. l. cum Dominus §. vlt. ff. de pec. leg. per quem tex. hoc vult Bal. cõf. 9. factum tale colum. 3. vers. & si queratur lib. primo Tiraquell. de retract. §. 26. glo. 2. num. 8. Ita quoque clericus in minoribus constitutus obtinens beneficium contrahat matrimonium per quod vacauit beneficium iux. * communem conclusionem de qua dictum est supra, quamuis postea comperta consanguinitate nullum sit matrimonium non tamen potest redire ad suum beneficium cum ab illo se reddidit per renunciationem exclusum, Ioannes And. & alij in cap. primo de cleric. coniug. Petr. de Anchar. in cap. 1. eod. tit. in 6. & conf. 34. colum. 3. Bart. Brix. in quæst. 10. dominica si incip. quidam clericus, & est * communis opinio docto. quæ etiam vult per receptionem habitus recuperare priuilegium, vt tradit Ant. de Butr. in cap. clericos de cleric. coniug. Franc. in cap. 1. §. & cum num. 6. eo. tit. lib. 6. Bonifac. de vitall. in clem. 1. num. 55. de vit. & honest. clerico. quod priuilegium habebit etiã hodie iux. dispositionem Conc. Trid. cap. 6. sess. 23. de resor. si aliud beneficium ecclesiasticum recuperet vt fuit * decilum in sacra congreg. conc. die 12. Iunii 1587.

Et ratio est quia est nulla huiusmodi renunciatio quo ad superiorem, cum fiat contra legem, quo tamen ad præiudicium renunciantis erit valida, nam obtinet vim pacti: aciti, vt de acceptatione dicitur in l. si vnus §. penul. ff. de pact. l. si acceptilatum ff. de acceptila. cap. eos 7. quæst. 1. & ob id dicimus esse regu-

22. Iare vt t renuatiatio noceat renuatianti l. prima C. com. re. alie. si post mortem ff. de bon. poss. contra. tab. Bar. in l. si quis in conscribendo colum. 2. vers. 2. casu C. de pactis ne quis veniat contra pactum suu, Bart. & Bal. in l. post mortem ff. de adop. Bart. in l. Facta §. si heres, vbi Paul. Castren. ff. ad Trebell. Guid. pap. decif. 530. & conf. 118. in 3. dub. late Tiracquel. de legibus. connubia. glo. vlt. in 10. quæst.

23. Accedat ad comprobationem communis* Docto. sententia, quæ se habet, vt contractus factus contra legem, sit nullus quoad commodum contrahentium, validus autem quoad eorum t incommodum l. peto §. fratre ff. de leg. 2. leg. pater §. Fili, & §. sequen. ff. de leg. 3. Com. conf. 243. circa princ. col. 1. in fin. lib. 3. Bart. in l. non dubium col. 3. vers. oppo. quod secundum C. de leg. Ideo punitur faciens talem actum, casu religiofus in princ. de elec. lib. 6. Aret. conf. 118. in 1. dub. Marf. in l. prima §. præte ea cum multis sequenti bus ff. de sic. Tirac. de retract. §. 1. glo. 9. num. 42. & æquitati consensum est, vt damnus quod quis sua culpa sentit, sibi imputetur iuxta vulgarem. & communem regulam, & vt alteri non præiudicet, cum alteri per alterum non debeat iniqua conditio inferri, non debet ff. de reg. iur.

Et ab hac conuisione non est recedendum in iudicando, & consulendo, quamuis Hostiens. in dic. c. quod in dubijs ante num. 1. vers. vnde, dicat renuatiatiõem factam in manibus nõ sui superioris esse nullam, & inuaidam, etiam quoad præiudicium ipsius renuatiantis, quam etiam sententiam, firmavit Io. And. vt refert Ferrer. con. 133. num. 5. & illam dicit communem* Bar. in cap. sollicitate, num. 16. de restitut. spoliati. quia vt ex supradictis apparet, in contrarium est magis communis opinio, & illa damnatur communiter, teste Ant. de Burg. in dict. cap. ex parte num. 69. de rescrip. Nec obstat tex. super quo se fundant in dict. c. quod in dubijs ibi. Licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem, & ibi eodem sunt beneficio spoliandi, & c. ergo non est nulla, quia quod nullum est nullum producit effectum, l. 4. §. cõ demnatum, ff. de re iud. l. non putatit. s. non quo uis ff. de bono. poss. illud de iur. patron. & nullum præstat impedimentum, cap. ad dissoluendum de dispel. impub. & paria sunt non esse vel esse nullum, l. duo sunt Titij ff. de testam. tut. Car. Paris. conf. 109. nu. 5. vol. 3. nam emissa responsione de qua Abb. in dict. cap. quod in dubijs num. 8. quod loquatur de renuatiatiõne in manu laici, quia de ea dicitur paulo inferius.

27. Respondetur illa verba nullam obtineat firmitatem esse intelligenda respectu superioris iuxta rationes superius citatas, nam non est inconueniens, vt dictu legis generale restrictionem recipiat, & reguletur secundum rationem, l. cum pater §. dulcissimis ff. de legat. 2. & ita hæc verba esse intelligenda tradit Restal. de Imper. q. 103. num. 16. Illa vero verba, sunt beneficio spoliandi, hoc important, quia ex quo est nulla renuatiatio debent declarari priuati ob delictum & hæc fuit mens Host. vt patet in nu. 1. & voluit hoc Abb. in c. quod dei nu. 4. in fin. de stat. monach. Card. in clem. 1. num. 17. de renunc. & in t specie requiri priuationem scriptum reliqui Ant. de Burg. in dict. c. ex parte num. 64. vers. secunda conclusio, & nu. 68. Ideo inquit optime Abb. in dicto. cap. quod in dubijs nu. 8. quod beneficium ex hoc non vacat, sed interim est in pedenti ad iudicium superioris, Zabarella in clem. 1. num. 17. de renunc. expresse, Nauarr. in cap. accepta in 7. solutione oppositiõnis num. 32. in finita in fini

29. li homicida debe t declarari priuatus t vt est* conimnis opinio teste Anan. in cap. inquisitionis nu. 3. de ac. cul. Gomei. in cap. 1. num. 2. de rescrip. Ferrar. caut. 44. Plax. libro primo delictor. cap. 1. num. 2. & ob crimen desertionis dari priuationem habetur in clem. 2. de pæn. Roffiniac. de benef. cap. 14. num. 33. & ex quo requiritur declaratio. Sequitur posse interim taliter renuatiantes beneficia possidere & ministrare sine nouo consensu superioris, & alia noua collatione, vt scriptum in terminis reliquit Ant. de Butr. in cap. 2. num. 6. de renunc. lib. 6. & ibi Ioan. Andr. num. 3. Hostien. in dict. cap. ex ore Io. Andr. in cap. quanto de trans. præf. quos sequitur Abb. in dict. cap. quod Dei numero quarto. de statu. monach. vbi attestatur ita tenere omnes* Docto. & esse iuratum sententiam Ferrer. con. 133. num. 5. qui etiam dicit, quod subdit ei parere tenentur, nam in officio clericorum versatur utilitas publica cap. dudum 2. de elec. c. nisi §. verum de renunc. sed officium publicum non abdicatur turtex priuata renuatiatiõne. l. legatus ff. de officio præfidi ad not. in cap. si diligenti de foro competen. ti. Accedit quia hoc casu videtur sufficere patientia prælati, qui illam potest priuare, arg. l. voluntatis ff. qui bus mod. pig. vel hsp. & dilecti de renun. c. & glo. in ca. quod dei verb. ministrare de stat. monach. quæ contra rium vult quamuis & illam tequatur Restal. Castald. de imper. q. 103. num. 18. & communiter damnatur vt tradit ibi Abb. n. 4. dicit tex. illi hñe alia intelligit. v. 2.

33. Et hæc extendo procederet etiam in renuatiatiõne facta coram laicis ut sit nulla quoad præiudicium superioris, valida tamen, quoad præiudicium renuatiantis, nam verba tex. in dict. cap. quod in dubijs, ibi Licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem, intelliguntur, vt supra dixi, respectu superioris, vt tradit Restal. Castald. de imper. quæst. 103. n. 16. & patet ex rationibus supra allegatis, quibus accedat, quia inquit tex. Sunt eodem beneficio spoliandi, & c. ex quo primo inferitur non esse verum distinctionem Hostien. quæ refert, & sequitur Abbas in dict. cap. quod in dubijs num. 8. inter renuatiatiõnem in manibus laici, vt illa renuatiatiõ sit nulla ipso iure, & inter renuatiatiõnem in manibus clerici, vt hæc sit nulla quo ad superiorem, quam opin. dixit* communem Berous in dict. c. sollicitate sub num. 16. vers. potest & n. 19. quia nullo iure probatur arg. l. illam C. de. collat. Secundo inferitur non esse verum intellectum. ad dict. cap. quod in dubijs datum per Petrum Rebuff. in tractatu de pacif. possel. num. 149. secundum quæ t probat renuatiatiõnem beneficij in manibus laici verbo simul, & re factam dimittendo etiam beneficium resignatum valere etiam quo ad præiudicium resignatis ponderando verba tex. ibi: Hi præte ea qui beneficium ecclesiasticum sibi collatum sponte in manum laicam resignantes, illud denuo a laico susceperunt eodem sunt beneficio spoliandi licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem, & c. Si ob eam dimiserit beneficium, & sic tam facto quæ verbis cessit valet ex quo dicit denuo susceperunt a t milil. 3. C. de fid. Instrum. l. si vt proponis 1. C. quo. & quando iud. quia neutra valet scilicet illa quæ fit verbis, & re, & verbis tantum si non probatur a superiore, & vtraque valet si ab ipso probatur scilicet eo modo quo supra. Accedit quia ex nullo verbo illius ca. hoc colligitur nam verbu denuo, quod Rebuff. pon derat ad significandum priorem partem illius c. agere de renuatiatiõne re ac verbis facta nihil facit quoniã optime verificatur in eo qui solis verbis renuatiat in manu

manu laicorum, & ab eis iteru verbo accipit, nã verbu t denuo hoc sonat. 1. denuo, rursus, & de nouo l. cum prior ff. de dist. pign. l. 1. C. de erro. calc. & ita hunc intellectum Rebuff. rejicit Nauarr. in c. accepta in op. 7. fol. num. 35. de rest. spoliati.

Tertio inferitur non bene scripsisse Ber. in d. c. sollicitate ac Maiol. de Irreg. lib. 3. c. 6. vers. ille, dum voluit renunc. in manibus laici esse priuatiõ beneficij, quia hoc est contra tex. in d. c. quod in dubijs illis verbis: Eodem sunt beneficio spoliandi. Ergo non sunt priuati, & tex. in d. c. quod in dubijs loquitur in fortioribus terminis, vt animaduertit Ferrer. con. 133. nu. 5. vers. propterea, nam loquitur de eo qui renuatiat sponte 2. de eo qui renuatiat in manibus laici, tertio de eo qui recipit idem beneficium a laico, & tamẽ inquit tex. quod venit spoliandus quamuis delictum sit maximi momenti, cum suscipiens beneficium de manu laici sit suspensus ipso iure c. si quis deinceps 16. q. vlt. & ineligibilis c. propterea de iur. pat. c. qui quis de elect. Ergo & c. Limita hanc primam declarationem, vt dicam in fin. in 3. limit. principali num. 16.

Secundo declaratur huiusmodi conclusio, vt renuatiatiõ facta in manibus non superioris præiudicet renuatianti quo ad possessionem, nam illam amittit, t retinet tamen proprietatem, qua debet declarari priuatus, Inno. in c. veniens de renunc. in verb. fatemur, Idem Inno. in d. c. quod in dubijs, vbi Abb. nu. 8. vers. licet eod. tit. Card. Zabarella, in clem. 1. sub num. 17. cõ tit. Abb. in c. vlt. num. 4. eod. tit. Ias. in l. 1. §. sicut num. 27. ff. de acq. poss. Rot. decif. 3. num. 1. de renunc. per Bisignet. Alciat. resp. 9. Roffiniac. de benef. c. 14. num. 36. Rest. Castald. de Impet. q. 103. num. 16. cum seq. Menoch. de arb. Iud. cal. 20. 1. num. 47. Nauarr. in c. accepta in 7. solut. oppos. num. 25. & nu. 34. Rot. decif. 3. num. 2. de renunc. per Bisign. & decif. 4. eod. tit. in antiq. Ratio est, quia possessio non habet quid spiritua litatis rei vinculi indissolubilis, ideo pot amitti absq; superiore, secus in proprietate, & hoc est, quod dicitur, quod facilius perditur possessio quã proprietas, l. 1. ff. de acq. hæred. l. 1. §. si vir vxori ff. de acq. poss. Rot. decif. 6. num. 4. de rerum permut. tex. optimus in l. si quis v §. differentia ff. de acq. poss. vbi Bart. dicit quod qui non potest renunciare iurisdictioni, & iuri suo quoad proprietatem absque superiore, potest tamen possessioni renunciare, quoniam cessat ratio præiudicij, & hoc est quod communiter* volunt Docto. titulum beneficij t non amitti absque superioris consensu, Abb. in c. ad aures num. 7. de eo quod met. cau. Fel. in c. in nostra corol. 34. de rescrip. Idque cõ probatur quia ex inutili cõtractu perditur possessio, Bar. per illum tex. in l. 1. §. si vir vxori ff. de acq. poss. & sequuntur* communiter Docto. vt ibi tradidit Ias. nu. 1. 1. & num. 15. Vnde concludendum est non priuari proprietate ex hoc, ipso iure, sed requiri sententiam declaratoriam priuationis t ob delictum commissum renuatiando in manibus non sui superioris, ita Card. Zabarella. in clem. 1. sub num. 17. in fi. de renuatiatiõ. & probatur expresse in d. c. quod in dubijs ibi, beneficio spoliandi, & ad hoc illum tex. ponderant Inno. sub num. 1. Hostien. etiam num. 1. & communiter.

Hinc fuit decifum in* Rot. vt tradit Bisignet. decif. 3. de renunc. quod si renuncians coram non suo superiore non fuerit priuatus t a suo superiore, licet medio tempore alter impetrauerit illud beneficium, qd præfertur primus qui poterit agere, & beneficium re petere ab int. afo. Hinc etiam Fel. in c. in nostra col. 34. num. 3. de rescrip. scribit necesse esse facere men

tionem t de beneficio taliter renuatiato in impetra tiõne alterius, sequitur Selua de benef. q. 1. nu. 100. Card. Paris. con. 74. nu. 5. vol. 4. Menoch. de arb. iud. cal. 20. 1. num. 47. ex ratione, quia sola possessio amitti tur, & proprietate retinetur, Lap. alleg. 84. col. 4. Rot. decif. 1. de renunc. per Bisign.

Et hæc intelligo etiam de renuatiatiõne in manibus laici, vt per huiusmodi etiam renuatiatiõnem amittatur possessio, & retineatur dominium, t idque colligitur ex Docto. superius allegatis, & ex rationibus adductis, idque communiter* recipitur, quamuis Ant. de Butr. in c. 2. num. 6. de renunc. lib. 6. & Bald. in d. c. quod in dubijs num. 4. tenuerint contrariam, quos sequitur Ber. in c. sollicitate num. 16. in fi. num. 19. & nu. 33. in fi. de rest. spoliati. & ad tex. in d. c. quod in dubijs qui dicit talem esse beneficio spoliandum, & sic possessione, quia hæc verba ad possessionem inferunt l. 1. ff. de vi, & vi arm. ac ad aliam ponderationem, dum dicit nullam obtineat firmitatem, ergo neque quo ad priuationem possessionis. Respondetur qd verba huius tex. sunt beneficio spoliandi, intelliguntur respectu proprietatis, vt tradit Restal. Castald. de imper. q. 103. num. 16. & communiter* Docto. hoc volunt in d. c. & aliter nõ possunt intelligi quia iam possessionem amiserunt per renuatiatiõnem. sunt ergo proprietate spoliandi. t declarandi priuati, Card. Zabarel. in clem. 1. num. 17. de renuatiatiõne, & ample dictum est supra. Nam in proprietate sunt intitulati clerici, & possessio nihil habet spiritualitatis, Abb. d. c. num. 8. & regulare est vt in beneficalibus attendatur titulus & non possessio, Boer. late decif. 24. num. 8. Ideo fuit resolutum in sacra congregatione Conc. die 16. Iulij 1587. Beneficiarium gaudere t privilegio fori ante adeptã possessionem ex his, quæ scribit Card. Zabarel. in clem. vt hi qui §. illi vero nu. 10. & 11. de atat. & qualit. nec obstat illa verba, nullam obtineat firmitatem, quia vt dictum est supra* communis opinio illa intelligit respectu superioris, vt dictum est supra. minus obstat aliud argumetum. Bal. quod hoc sit introductum in fauorem vtriusq; scilicet beneficiarij, & ecclesie, nam respondetur concludere respectu proprietatis.

Et quia huiusmodi conclusio communis salit in pluribus casibus, ideo ponendæ sunt limitationes quomodo & quibus casibus renuatiatio sustinetur quãuis non fuerit facta in manibus superioris.

Prima limitatio est quando renuatiatio facta corã non superiore fuit deinde per superiorem ratificata nam tunc subsistit, ita Card. Zabarella in clem. 1. sub num. 17. de renunc. Hostien. in c. ex transmissa. num. 3. eo. Ant. de Butr. in c. admonet n. 9. in fi. post Glos. in verb. cõsulco, Abb. col. 2. vers. Glossa querit. eo. tit. Idem Ant. de Butr. in c. quod in dubijs sub nu. 5. eod. tit. idem Abb. in c. vlt. num. 4. eo. tit. de renun. Ant. de Burg. in c. ex parte num. 66. de rescrip. Card. Alex. in c. denique num. 6. q. 3. Rot. decif. 3. in fi. de renunc. in antiq. per Bisignet. Ber. in c. sollicitate num. 34. de rest. spoliati. Roffiniac. de benef. c. 14. num. 27. & num. 52. & communis* igitur est opinio ab omnibus approbata posse superiorem ex post facto habere ratam cõditionem factam coram alio.

Idque deducitur ex d. cap. vlt. de renunc. per quem tex. dicit Archid. vt ibi refert Abb. sub num. 4. quod si Abbas cessit non in manibus t superioris, si postea superior cõditionem ratam non habeat, potest petere a monachis vt obedientiam de nouo promittat, & sic possessionem recuperat, quam perdidisse videbatur. Et ratio est quia annullatur resignatio facta corã non

non superiore ob praedictum, & iniuriam, quae fit ipsi superiori, quam ipse remittere poterit, l. pen. C. de pact. & cessante ratione cessat, & c. cum cessante de Appellat.

Superior itaque potest ratificare cessionem, namque nulla est illa renunciatio quo ad ipsum superiorem, & a renunciante abdicatur ius, Bisignet. decif. 30. de renunc. in antiquior. vel repetere aut conferre ius. ea q. scripta sunt superius in principio.

Vera tamen conclusio est, ut taliter renunciantes absq. superiore non possint absq. superioris consensu redire ad beneficia ita resignata, Gl. in c. quod Dei quam dicitur singularem, Nauarr. in ca. accepta oppo. 7. num. 2. 5. 2. 8. & 3. 1. an autem requiratur noua collatio vide Io. And. in c. site praedictam de renunc. nu. 3. & dixi lib. 1.

Vnum tamen sciendum, quod potius ratificatur re nunciatio facta coram clerico, quam coram laico, Ber. in d. c. solliciti num. 3. 4. de rest. poliat. quia in eo minus speritur auctoritas superioris.

Nec obstat quod ratum haberi non possit quod nullum est ipso iure l. qui aliena ff. de acquir. haered. l. 2. C. communia Iud. Bar. in l. observare num. 6. & 7. ff. de officio praet. Io. And. in c. Aduersus de immun. ec. clef. vbi dicitur quod sententia lata ab excommunicato ratificari non potest, quia respondetur primo, hac renunciationem non esse ipso iure nullam, secundo respondetur non esse in totum nullam, sed quatenus atinet ad superiorem, ut ample dictum est supra.

Declara tamen ut huiusmodi ratificatio fiat infra sex menses nam si infra id tempus superior non conferat beneficium, vel resignantem ad beneficium redire non compellat, deuoluitur potestas conferendi ad proxime superiorem ita singulariter dicitur in decif. 8. Rot. de renun. vlt. in antiq. & Bisignet. decif. 1. de elect. dicitur tempus currere episcopo a die renunciationis faciunt not. in c. 2. de concess. praeb. & in Rub. de suppl. praet. neglig.

Secundo limitatur non procedere quoties fuit facta resignatio in manibus alicuius qui recipiat nomine ipsius superioris, puta in manibus Notarij, vel alterius, Belam. in c. 2. num. 2. de rest. Guid. Pap. cof. 1. 72. quos refert, & sequitur, Menoc. de recup. poss. remed. 1. num. 2. 7. in fi. Boer. decif. 348. vers. quia Notarius, & habetur in summano decif. 3. Rot. de renun. in nou. & est communis opinio Doct. quae ex eo probatur, quia illa receptio videtur fieri ab ipso superiore: nam quae praesupponimus de mandato superioris: illum recipere nomine ipsius superioris & qui per alium facit per seipsum facere videtur, reg. qui per alium de reg. iur. in 6. l. 2. ff. rem pupill. fal. for. l. cum ff. de in ius vocan. Boer. d. decif. 348. sub num. 3.

Si vero non adest mandatum, requiritur ratificatio superioris, vel quod consensus concurrat, ita si Notarius absentem donationem impulerit adhuc ex parte absentis non est donatio, nec ei quae dicitur nisi ratificatione sequuta, & sic eius consensus concurrente, Alberic. in l. non enim col. 1. ff. de adopt. Bal. conf. 200. verba lib. 2. Paul. de Cast. conf. 195. visis col. 3. lib. 2. Dec. conf. 226. col. 2. & conf. 147. col. pen. & conf. 386. nu. 13. Curt. lun. conf. 52. num. 12. Card. Paris. conf. 52. num. 1. 10. vol. 5. Soccin. lun. conf. 126. num. 12. vol. 2. Grat. conf. 12. col. 1. & conf. 25. num. 37. cum alijs ut per Tiraquell. tract. de const. part. 3. num. 12. limit. 3. communis teste Alciat. in c. cum contingat nu. 234. de iureiur. & hac ratione antiquitus Vicecancellarij, & Referendarij recipiebant resignationes nomine Pa

praedicti. Rot. 3. sub num. 3. de renunc. in nou. de quibus dicitur infra, & hodie Notarij Camerae, & Cancellarij recipiunt iux. const. Clem. VII. 19. Sanctissimi anno 3. Et hi proprie consentum requisitum in resignatione recipiunt, ut dicitur infra lib. 8. q. 8. ex quo abdicatur ius mediante receptione resignationis facta per superiorem, iuxta ea quae dicta sunt supra.

Tertio limit. nisi in resignatione facta coram non superiore fuerit dictum, & renuncio hoc beneficium, si ordinario meo, cuius consensus requiritur, placuerit nam hoc casu valere resignationem scripsit Fel. in c. cum contingat num. 16. de off. deleg. vbi allegat ad hoc quendam decif. R. ota.

Ratio est, quia haec clausula, si habet mirabiles effectus, Bar. in l. est conditionalis, ff. de auctor. iud. ideo huiusmodi clausula, si operatur in decreto iudicis, Bal. in l. 1. col. vlt. C. qui adm. & in satisfactione l. praetor ait ff. de dam. in fec. & in absolutione, Bal. in cap. 1. col. 3. de iureiur. & in prorogatione iurisdictionis, Abb. ant. in c. significasti in 3. not. de for. compet. & in dispensatione, Ant. de But. in c. dudum 2. col. 2. de elect. ac tandem excusat a simonia, quando ponitur clausula in pactis illicitis, si summo Pontifici placuerit, ut infra dicitur lib. 14.

Hinc dicit Bisignet. decif. vlt. de renun. in antiqui. quod si quis renunciauit ex causa permutationis sub conditione, si patruo suo placuerit, quod non tenet resignatione, si patruo displicat, & allegat Io. And. in c. in electionibus de elect. lib. 6. quamuis contrarium mihi videatur in casu dictae Dec. per rationes ibi in principio relatas.

Et magis hoc procedit, si dictum fuerit vltimus, & non aliter, nec alio modo, quia talis protectio verbis geminatis concepta multum operatur, in huiusmodi clausula habet naturam praescriptam, l. non aliter ff. deleg. 3. l. qui haered. §. vlt. ff. de cond. & dem. monst. Ioan. Sur. conf. 143. num. 43. & formant inducit Dec. conf. 528. num. 11. & ob id licet emphyteota alienans rem contra formam l. vlt. C. de iur. emphyt. cadat a iure suo, vt dicitur in d. l. vlt. & ibi* communiter doct. adeo quod non requiratur sententia aliqua, Glo. in d. l. vlt. verb. cadat circa princ. quam dicit a nemine esse reprobata, Ant. de But. conf. 122. num. 1. l. ad. d. l. vlt. num. 103. tamen si alienauerit cum hac clausula, saluo iure domini directi, nec aliter, nec alio modo non cadit a iure suo, vt est communis opinio, teste Ripa in c. cum M. sub num. 80. de const. & lib. 3. respons. c. 1. num. 3. a qua opinione Iul. clar. lib. 5. recep. sententiarum §. emphyteusis q. 1. 3. vers. Item quaero, dicit non esse recedendum in iudicando, secundum quam alias consului in facti contingentia.

Sublimita primo, vt valeat huiusmodi resignatio, si fuit postea per superiorem ratificata, & recepta iux. ea quae dicta sunt supra nume. 48. alioquin nulla erit, cum non abdicetur ius a beneficio absque superiore, vt late dictum est supra num. 1. cum seq. Et ideo ante quam resignatarius capiat possessionem beneficij resignati, vbi in eo aliquid faciat aut se ingerat debet in reuocare consensus superioris, ex quo praecedens factum inualidum, & nudum conuallidetur, alias secus si resignatarius cepit possessionem, vel se ingesserit in beneficio resignato, hoc enim casu erit nulla resignatio, scilicet quo ad praedictum superioris, & valida quo ad renunciantem, ita colligitur ex Fel. in d. c. cum contingat. num. 14. de off. deleg. quia claus. no alias non aliter nec talio modo non operatur, quando quis offendit in facto superiore, Bald. in ca. 1. §. hoc

hoc quoque verbo singularia de succ. feud. in vlti bus feud. vbi ponit exemplum in vaxallo, qui alienauit irrequitto domino, cum dicta clausula non alias & c. na si alter adeptus fuit possessionem poterit multari in amissione Caltrigita etiam erit in emphyteota alienante absque consensu Domini, cum dicta clausula nec aliter & c. nam si postea tradit possessionem cadit a iure suo, vt est magis* communis opinio, & in praxi recepta* de qua per Bursat. con. l. 26. lib. primo, & consil. 257. num. 17. & sequen. vol. 3. nam his casibus verba illa bene sonant, & male rasant, Fel. in cap. quae in ec. cletiarum num. 85. de const. & protestatio est contraria factio, vnde non mirum si non releuat, Bald. in l. voluntas C. de fideicom. nam in re facta non profunt artes verborum & simularae protestationes, Bal. in l. 1. col. 14. vers. demum quareo, C. de confessis, sicut dicitur de eo, qui dixit, tu mentiris saluo honore tuo. Card. Zabarell. & Abb. in cap. eam te de iureiur. Bart. in leg. si quis extraneus ff. de acquirend. haereditat. Guid. Pap. decif. 465. factum tamen subsequens declarat malam voluntatem ab initio interuenisse, vt in simili tradit Dec. conf. 686. nume. 11. Paris. in 538.

* coram Oradino, quia die fuit annullata quaedam permutatio facta coram ordinario tanquam simoniaca, propter pacta illicita, licet adesset clausula, saluo beneficio Sedis Apostolicae, quia ante permutationem non impetrarunt dic. Beneficium, quibus Apostolica, vt refert Sarn. de trien. q. 12. vers. quid dicendum, immo ita possessionem erit capiens intrusus, cum id faciat absq. canonico tit. Io. And. & Hen. Boic. in c. in literis de rest. spo. & ibi Ber. nu. 2. Coras. de benef. c. 4. & 13. Abb. in c. cum iam dudum col. vlt. de praeb. tita nemine dari potest nisi a superiore, adnot. in c. 1. de reg. iur. lib. 6.

Quarto limita, & declara requiri auctoritatem superioris in renunciatione beneficiorum acquiritorum, non autem facquirendorum, vt scriptum reliquerunt Inn. in c. quod in dubijs, num. 1. Host. num. etiam 1. Ant. de But. num. 5. Abb. in 4. & alij omnes de renun. Gem. in c. si electio sub. n. de elect. lib. 6. Capra in clem. gratia nu. 6. de refer. Card. Alex. in c. deniq. sub num. 4. q. 3. Sar. de infirmis relig. q. 18. co. 3. vers. nec obstat Res. Castal. de impe. q. 103. n. 15. & est cois* opin. omnium Doct. & ratio est, quia in beneficijs acquirendis cessat ratio vinculi quae viget in beneficijs acquiritis, arg. c. nisi §. verum de renunc. & in illorum renun. non adest illud interesse superioris, Rot. decif. 8. de iur. patro. in nou. vnde cessante causa cessat dispensatio, c. cum cessante de appell. & ob id dicimus, quod facilius tollitur ius quaerendum quam questum l. si sponsus §. si maritus ff. de don. inter vir. & vxor. l. qui autem in prin. ff. de his que in fr. cred. Crau. con. fil. 114. numero. 14.

Quinto limit. ex ead. ratione vt habentes ius ad rem in benef. possunt renun. dict. ius absq. auctoritate superioris, Rot. dec. 6. nu. 3. de iur. patro. in antiq. & dec. 8. nu. 2. edict. in nou. & decif. 14. quidam Car. n. 3. eo tit. & li. 6. Gem. c. 6. 127. Car. Zaba. in clem. 1. sub nu. 16. de renun. Inn. in d. c. quod in dubijs, Arch. in c. de liberatione de off. leg. in 6. Boer. decif. 308. sub nu. 1. & est* communis Doctorum sententia, nam ius ad rem facilius perditur Rot. d. decif. 8. de renunc. in antiq. & facilius renunciat, Rot. decif. 14. numero 3. eod. tit. & lib.

Ex qua limit. pri. inferitur electum ad aliquod benefic. ecclesiast. seu dignitatem posse renunc. absque auct. superioris ante confirmationem habitam, vt scriptum reliquerunt Ioan. Bern. Inn. Petrus, & Abba. in capitul. inter corporalia de trans. praet. quos refert & sequitur gloss. in cap. si electio verb. renunciant de electio. libro 6. vbi Archid. in cod. verb. sub num. 2. dicit hanc opin. esse communem* & aequiore, & ibi Anton. de But. num. 7. alleg. Ioann. Monach. qui hoc tenet in cap. 1. vt lit. pe. lib. 6. Gem. in d. cap. si electio col. 2. sub num. 5. Ale. in l. his qui haeredes nume. 6. ff. de acquirend. haered. gl. in cap. 2. verb. renunciauit & ibi Abb. nume. 11. de restit. in integr. quam glo. dicitur singularem, Rot. dec. 6. de elect. in nouis, Io. And. quem refert, & sequitur Abb. in cap. ad aures, num. 7. de his qui met. cau. R. est. Castal. de imper. q. 103. num. 15. & est communis* omnium Doct. sententia vt tali casu sufficiat renunc. in manibus eligentium, Butr. in c. 2. num. 3. de restit. in integ. Coraf. de benefic. p. 1. capi. 8. num. 15. vers. eademq. Dec. in cap. postquam col. 2. de elect. Rot. decif. 8. num. 3. de iur. patro. in nou. Selua. de benef. p. 3. q. 1. num. 9. & electum in Episc. posse renunciare post eius consensum, & ante confirmatio nem sine licentia Papae, videtur tenere glo. in cap. 2. verb. confirmatus de trans. epi. & glo. in cap. cum inter. de elect. verb. quasi, Capra in clem. Gratia numer. 13. de refer. & omnes Doct. vt dicit Rot. d. decif. 8. num. 3. de iur. patro. in not. Quae conclusio recte probatur in d. cap. si electio. ibi, Si electio ex eo non fortia tur effectum quia electus consentire recusat, vel post consensum renunciat iure suo, & c. Et sic videtur dicere, quod renunc. absque auct. superioris: nam alias hoc expressisset argum. l. vnica C. de caduc. toll. & ita esse intelligendum hunc text. dicit Archid. ibi, ex quo etiam tex. colligitur, quod electus antequam acceperit non potest renunciare, quia nullum ius habet, ad qd faciunt not. in cap. cum inter & c. publicato de elect. glo. in cap. vlt. verb. contraxit de procur. lib. 6. Bert. de episc. lib. 2. num. 53. sed sufficit non consentire electio nisi post uero acceptationem potest renunciare absq. superiore, post confirmationem cum superioris auctoritate.

Secundo confirmatur ex cap. 2. de trans. epi. in §. sicut. vbi loquitur post confirmationem.

Tertio accedat, quia ratio cur requiratur auctoritas superioris est, quia adest interesse superioris, quod non adest nisi postquam benef. est effectum clerici, vt loquitur cadmonet, & c. quod in dubijs, de renun. secundum Gem. d. c. si electio, col. 2. vers. fic. crederem, & tamen per solam electionem beneficium non est suum, immo dicitur vacare usque ad confirmationem glo. in clem. 1. vt lit. pend. Selua. de benef. p. 3. q. 1. col. 1. & per consequens, cessante d. interesse cessat etiam dispensatio, c. cum cessante de app.

Quarto facit regula 1. extr. de reg. iur. Omnis res per quamque causas nascitur per eadem dissoluitur, facit l. nihil tam naturale ff. de reg. iur. hinc dicimus, quod id quod consensu contrahitur, consensu dissoluitur. l. 1. C. li. ab em. d. icel. sicut. C. de act. & ob. sed fuit electio sine superiore, ergo, & c.

Quinto, & vlt. quia vt sup. dict. est, * communis omnium sententia est vt habens ius ad rem possit illud renunc. absque superioris auctoritate, sed per electionem etiam post consensum acquiritur tantum ius ad rem, tunc cabile, vel confirmabile per superiorum, Innoc. in c. Nosti de elect. glo. in cod. c. Nosti, & in cap. qualiter, & c. transmissum, cod. tit. Archid. in d. cap. si elect.

elect. eo. tit. lib. 6. Idem Inn. in c. cum venissent, de integ. restit. gl. in c. 1. vt lit. pen. & ita fuit decim in Rot. vt habetur dec. 6. cum ad capitulum de elec. in no. Abb. in c. cum Bertoldus de re iud. Bellamer. dec. 167. Sar. in reg. de iur. quæst. q. p. col. 13. vers. primus, & est communis, & recepta opinio scribentium. Ideo dicebat Lopus, quod si taliter electus moriatur in Curia Rom. per eius obitum d. benef. nō vacat in Curia nec extra sed per obitū primi Archid. d. c. si elec. Gam. de auct. leg. a lat. lib. 9. tit. de facul. legat. Legatio. finita num. 163. Petrus in direc. electio p. 1. c. 8. num. 3. Alber. de stat. q. 199. num. 3. Staf. de grat. expect. for. 3. num. 13. vnde opin. Archid. in c. is cui elec. lib. 6. & in c. in nomine 23. dist. dicitur per electionem acquiri ius in re ac gl. in c. quanto 63. dist. *communiter est reprobat. Io. And. Selu. de benef. p. 3. q. 2. num. 3. declarat opinionem Archid. vel vt acquiratur ius in re scilicet ius persequendi electionē, & non tale ius quae acquiratur post confirmationē, c. qui duos de elec. lib. 6. Rot. dec. 6. num. 3. vers. nec obstat, vel vt acquiratur ius in re saltē habitu, & ideo dicitur per confirmationem nullum ius acquiri, sed tantum exercitium administrationis, Old. conf. 146. factum est, circa medium, Io. And. in additio. ad spec. tit. de actio. & pet. §. super actionib. Et hæc illatio vera est & communiter recepta, quamvis contrarium tenuerint Gofred. Host. Archid. d. c. si electio sub nu. 2. verb. renunciat de elec. lib. 6. Præpof. c. si quis, nu. 1. 7. q. 1. vt electus postquam acceptauerit, ante vero confirmationem non possit renunciare abiq; auctoritate superioris nam vt dixi opinio istorum *communiter est damnata, nec obstat, quod postquam electus acceptat, cōtrahitur matrimonium inter ipsum, & ecclesiam, cum inter Canonicos. 3. de elec. in vers. discretioni, nam respondetur non esse verum matrimonium ante confirmationem c. cum inter 3. de elec. ibi. *Quasi cōiugale vinculum*, dicitur enim quasi stat improprie in suis ff. de lib. & posth. sicut dicitur de sponsa l. si sponsa ff. de iur. Dot. l. lex Julia ff. de fund. dota. l. nō sine, C. de bon. q. liber. c. quemadmodum de iure iur. Sequita vero confirmatione vtiq; electus nō potest renunciare absque auctoritate superioris, gl. Gem. & alij omnes in d. c. si electio Put. in d. c. 2. num. 3. de rest. in integ. Dec. in c. 1. num. 41. de confir. vil. vel in util. Coras. de benef. 1. p. c. 8. num. 15. vers. ead. & omnes Doct. superius citati hoc communiter volunt, quia tunc acquiritur ius in rem, *communis opinio, vt p. Io. Selu. d. p. 3. q. 1. col. 2. Idemque erit post consecrationem, quandoquidem cōsecratio fit post electionem, c. prouida de elec. lib. 6. intra tres menses connumerandos a confirmatione c. cum quidā dist. 100. c. quantum, di. 75. gl. in c. cum in cunctis & in c. ne p. defectu, de elec. Bert. de Episc. in 3. p. 6. lib. 94. Secundo infertur presentatum ad aliquod beneficium antequam instituat a superiore posse renunciare presentati in manibus patroni, absque auctoritate superioris, pro vt fuit decim in Rot. vt habetur dec. 8. si aliquis de iur. patro. in nou. Coras. de benef. 1. p. c. 8. num. 15. in si. Castald. de imp. q. 103. num. 15. Roch. de Curt. tract. de iur. patro. verb. honorifici col. 30. & communiter *Doct. sequuntur.

Et ratio est, quia ante institutionem cessat interesse superioris, & ideo per presentationem t̄ etiam acceptam ante institutionem acquiratur duntaxat ius ad rem, c. dilectus de off. leg. Bellam. dec. 166. Cald. consil. 17. de iur. par. Abb. in cap. cum Bertol. colum. 17. de re iudic. Aeneas de Falcon. de refer. effect.

46. & 47. & communiter * Doct. Idque ampliat procedere etiā si presentatio fuit recepta a superiore, non tamē adhuc facta institutio, nam etiam hoc casu presentatus potest renunciare absque auctoritate superioris, & sic in manibus patroni, in his enim terminis fuit decim in Rot. vt habetur in dec. 7. nota quod de iur. patro. in antiq. nam et adhuc aliud ius non fuit quæsitum, quam ad rem c. dilectus de off. leg. cum ibi. not. per Inn. & sic cessat interesse superioris, quod est causa, vt requiratur eius consensus, Ioan. And. & Gemin. dic. cap. si electio de elec. lib. 6.

Tertio infertur, habentes litteras expectatiuas ad beneficia vacatura, posse illis renunciare t̄ absque auctoritate superioris, vt fuit decim in Rot. vt habetur in dec. 8. nota quod licet de renunc. in antiq. Abb. in c. ad audientiam 2. num. 3. de rescrip. Gem. conf. 127. in si. Boer. dec. 308. num. 1. Coras. de benef. 1. p. c. 5. num. 15. & 16. & est *communis Doct. sententia, & probatur quia cessat interesse superioris, cū ius nō sit quæsitum in re sed ad rem duntaxat, Card. Zabar. rel. in clem. Auditor, & clem. seq. not. 2. de refer. & cōmuniter alij, & facit tex. in d. c. ad audientiam 2. de refer. & c. veniens & c. sane cod. tit. & allegata doctrinæ procedunt in his terminis, non autem prout vidi intelligi vt quis possit renunc. litteris obtentis ad beneficia, quæ vacant absque auctoritate superioris, cum per expeditionem litterarum, & sic acceptationē videatur quæsitum ius in re beneficij iam vacantis Put. dec. 90. num. 4. lib. 1. communiter Doct. in c. si tibi absentis de præb. lib. 6. & iur. in re non potest renunciare absque superiore, Rot. dec. 8. de iur. patro. in nou. & late supra dixi ex communi, & recepta per omnes verum potest quis tacite renunciare litteris beneficiorum vacantium non capiendo possessionem illorum nam per impetrationem non obligatur quis beneficii nisi ceperit possess. Abb. in d. c. ad audientiam 2. num. 3. de refer. ex c. nisi cum pridem vers. verum de renū. possessio enim in beneficiis corroborat titulum Rot. dec. 10. num. 1. de præb. in antiq. & hoc videtur firmare Roffiniac. de benef. c. 12. num. 20. quia licet ex collatione ius in benef. t̄ acquiratur, Lap. alleg. 8. Cal. conf. 9. de iur. par. Rot. dec. 15. de præb. tamen quasi possessio benef. non acquiratur nisi ex iustituta facta a persona ecclesiastica ad hoc deputata c. ex frequentibus c. ad hæc §. in quadam de off. Archid. c. 1. de eo qui mitt. in poss. Rebuff. in prax. tit. de imm. miss. in poss. num. 11. & 12.

Sexto limitatur, vt beneficii litigiosum possit renunc. absque auctoritate superioris Ant. de Butr. in c. quod in dubijs num. 5. vers. hoc verum de renunc. vbi Abb. num. 4. dicit eiusdem sententiæ esse Io. And. in c. constitutus 1. de appell. & alios, idem Ant. de Butr. in d. c. constitutus, num. 15. & *communiter Doct. Ber. in c. sollicitæ num. 16. vers. saluari tamen de rest. spol. Coras. de benef. 1. p. c. 8. num. 13.

Ad quod facit c. 2. de in integ. rest. & ibi gl. in verb. renunc. quam gl. dixit singularē Rot. dec. 6. de elec. in nou. & est ratio quia cessat præiudicium superioris cum non constet possidentem habere ius in re, nam dubius est euentus litium.

Declaro hoc procedere quando ius est ita anceps, & ambiguum vt probabile sit dubium an habeat ius, nam tali casu potest fieri renunciatio absque auctoritate superioris, ita declarant Ant. de Butr. Abb. d. c. p. in dubijs num. 4. vers. sed primus idem Ant. de Butr. d. c. constitutus num. 15. Coras. præallegato c. 8. num. 16. vbi

se fieri ex causa coram iudice. Abb. in c. 2. num. 10. de rest. spol. quod declara, vt per Rot. dec. 3. de renunc. in nou. & dixi supra.

16. vnde fecus erit si certum est, quod habeat ius, nam licet litem patiatur non tamen potest renunciare absque auctoritate superioris, Ant. de Butr. d. c. quod in dubijs nu. 5. Abb. nu. 4. vbi declarat ita procedere quādā dec. Rot. 3. 1. & sequuntur *communiter Doct. vt per Roffiniac. de benef. c. 14. num. 443. & 444.

Amplia, vt hōmō renunciat, valeat etiam si fuit facta absente parte Inn. in c. cum pridē de pact. super verb. renunciat, Rot. dec. 3. si actor de renunc. in nou. vbi alleg. iura.

Septimo limitatur intrusus ad aliquod beneficium possit illud renunc. absque superioris auctoritate, Inn. in c. Nili, num. 1. vers. quidam tamen gl. in verb. sed dum taxat vers. Pan. & Io. dicit Host. nu. 7. Abb. nu. 5. vers. q. dam sunt carentes titulo vero, & n. 6. vers. infertur tertio de renunc. & communiter Doct. sequuntur dum ita intelligunt cap. secundum de in integ. restit. & ibi glo. in verb. renunciat & alij.

Idq; probatur nam si non habentes ad beneficia tit. & ius in re, sed tantum ad rem possunt renunciare absque auctoritate superioris, Rot. dec. 8. de iur. patro. in nou. & communiter Doct. vt supra dictum est, eo magis intrusi, qui nullum ius habent nec titulum, Petrus Basil. in d. tract. elect. par. 2. c. 8. num. 2. Card. Paris. cōf. 47. n. 32. vol. 4. & sunt tam odiosi Lancelot. de attent. p. 1. c. 3. nu. 74. & p. 3. c. 26. nu. 41. eo magis quia stant cum peccato fin. benef. cum non sint canonice instituti arg. c. 1. de reg. iur. in 6. Rot. dec. 5. de rest. spol. in nou. vbi dicit, quod t̄ tenentur ad fructus perceptos, Virgin. de Boc. de cingul. luris. conf. Rom. c. 19. nu. 30. & ideo qui resintunt rem furtiuam quanto magis retinent, tanto magis peccant, c. si res 14. q. 6. l. si pro iure ff. de cond. su. & intrusus dicitur pluribus modis vt per Gemin. in c. propter col. vt. dist. 19. Felin. in c. veniens nu. 2. & 3. de accusat. Io. Selu. de benef. 1. c. q. 11. num. 9. q. & 10. Rebuff. in reg. 29. Cancell. col. 3. Sarn. reg. de trien. q. 47. vt quando quis intrat possessionem beneficij propria auctoritate absque tit. Io. And. & Henr. Boic. in c. in litteris de rest. spol. & ibi Bern. n. 2. Coras. de benef. c. 4. n. 53. Abb. in c. cum iam dudum col. vt. de præbend. Rebuff. in sua prax. benef. fol. 152. col. 2. Hercol. de attent. c. 26. nu. 14. Lancelot. in eod. tract. c. 3. nu. 83. vel habet titulum sed non canonicum Rot. dec. 13. de causis poss. & propriet. in antiq. Dec. conf. 111. Card. Paris. conf. 47. nu. 40. vol. 4. & alij modo dis. vt per di. Doct. & late cum laui in addit. ad Caldo. conf. 13. de verb. sign.

Octavo limitatur nisi sit ex legitima causa, in alterius manibus, quam superioris, vt colligitur ex Ant. de Butr. in c. significatum nu. 3. & num. vt. de præben. Idem Butr. in c. constitutus nu. 15. de appell. & ratio est quia causa facit recedere a regulis iuris. l. si hominem ff. mand. l. nec tamē limitatio in praxi non recipitur, nam licet exemplificetur primo quando non potest haberi copia superioris, ita Matol. tract. de irreg. lib. 3. c. 6. nu. 22. in si. Allegans. Io. And. in c. non firmatur de reg. iur. in 6. in nou. Alber. in dictio. in verb. renunciat, & in l. quod in initio ff. de reg. iur. nam rigor relaxatur propter impossibilitatem c. licet, de vitanda in si. de elec. in 6. proxime ff. de hered. inst. ac etiam forma Abb. conf. 25. col. 2. ad fin. & conf. 65. in 2. dub. lib. 2. tamen hoc non potest accedere, quamvis secundo exemplificetur quado huiusmodi renunciatio fuit facta in manibus inferioris, nam tunc renunciatio nisi hōi parit Inn. in c. quod in dubijs, sub. n. 1. Host. Ant. de Butr. Abb. etiam in princ. & ibid. Hoc etiam non est verum, vt patet ex supradictis, verum tamē est, post

se fieri ex causa coram iudice. Abb. in c. 2. num. 10. de rest. spol. quod declara, vt per Rot. dec. 3. de renunc. in nou. & dixi supra.

Q V A E S T I O II.
S V M M A R I V M.

1. Au criminosi possunt renunciare sine superiore.
2. Criminosi non habent titulum.
3. Episcopus simoniacus non potest renunciare absque auctoritate Papæ.
4. Episcopus criminosus non potest renunciare sine auctoritate Papæ.
5. Simoniae crimen inter grauissima reputatur.
6. Simonia accedit hæresi.
7. Episcopus criminosus non potest renunciare sine Papæ, etiam in mortis articulo.
8. Criminosi non habentes titulum verum possunt renunciare sine superiore.
9. Nullum crimen inducit priuationem ipso iure.
10. Criminosi priuandi an possint renunc. absq; superiore.
11. Irregulares non possunt renunciare sine superiore.
12. Simoniacus an priuetur ipso iure.
13. Simoniacus nullum beneficium acquirit.
14. Simoniacus non potest renunciare sine superiore.
15. Simoniacus debet dimittere beneficia aut habere dispensationem.
16. Extraneus cum detestabile an habeat locum in simoniaco reali.
17. Opinio habetur pro veritate.
18. Papa facilius dispensat cum simoniaco reali.

Varo secundo, quid in criminosis, & irregularibus, an illi possint renunciare absque auctoritate superioris, Abb. in c. Nili num. 5. de renunc. tenuit posse recedere absque auctoritate superioris, nam cum illi tales non habeant titulum, argum. c. ordinationes 1. q. 1. & sint licentia a Canone, c. si quis neque 1. q. 1. quod est c. 115. nullum viget interesse superioris.

Contrariam tamen opinionem tenuit, requiri superioris auctoritatem, Inno. in dict. c. Nili num. 1. de renunc. ex eo quia illi saltem derinent aliquem colorem & possessionē facti vñ adhuc durat interesse superioris.

Pro resolutione, & concordia distinguendum est, quod aut loquimur in episcopo criminoso, aut in alio.

3. Primo casu constituenda est conclusio, t̄ episcopū non posse renunciare absque auctoritate Papæ, p̄ nullo crimine quantumcunque graui, & ita procedit opinio Inno. supra cita. & est *communis omnium Doct. sententia, ex stylo *corroborata, & pbat in dict. c. Nili cum pridem vers. propter conscientiam enim criminis de renunc. Propter conscientiam. n. criminis cedēdi licenti a potest postulari, c. c. Et sic requiritur hoc casu licentia, secūdo pbat episcopus in c. deniq; suffredus 6. q. 3.
4. Amplia est t̄ Episcopo simoniaco, nā neq; ille poterit renunciare sine auctoritate Papæ, Inno. d. c. Nili. n. 1. gl. i. vers. sed glof. i. c. post translationē verb. nō valebat de ren. & ibi. Abb. n. 33. Ant. de Butr. in c. de regularibus de simo. Siluestr. in verb. simonia sub nu. 10. vers. octauū, & pbat i dicto c. post translationem in vers. Rurlus Rursus si quis per cupiditatem parentum (eo tamen penitus ignorante) fuerit Episcopus adeptus, hoc cōperto Episcopatum ipsum de licentia superioris dimittens,

dimittens, &c. Et sic requiritur licentia, & in ver. Vnde, ibi. *Vel cum aliquis propter graue crimen pro quo Episcopatum retinens, penitentiam digne agere non valebat, cedendi obtenta licentia, vitam monachalem elegit, &c.* Et ibi glos. in ver. *non valebat* hoc notat: & ratio est, quia licet de iure per simoniam sit amissus titulus, tamen communiter reputatur illum habere, & ideo requiritur auctoritas, ita glos. in dict. cap. Nisi verb. sed ver. sed litera, & subest causa, nam si bene administrat, Papa dispensabit cum eo, arg. dict. c. post translationem. Vnde idem est in alijs criminibus, quod quidem simoniae Crimen inter grauissima reputetur, ca. presentium 7. quest. 1. Diu. Thom. quarto dist. 25. artic. secundo 7. & accedat haresi glos. in cap. quicunque 7. quest. prima. Dec. cons. 151. num. 8.

Amplia etiam si Episcopus Criminiosus sit constitutus in mortis articulo, nam nihilominus non potest renunciare Episcopatum sine licentia Papae, quamuis Abb. & glos. in dict. c. Nisi, tenuerint contrarium nam pro exoneratione: suae conscientiae, sufficit promittere confessario velle dimittere quam primum possit.

Secundo casu loquendo de alijs criminosis, & irregularibus non Episcopis distinguendum est, prout distinguit Abb. d. c. Nisi sub nu. 5. quod autem carent titulo vero & putatio, puta quia nullum habent colore detinendi beneficia, vt quia est declaratum hoc per sententiam, & hoc casu possunt dimittere absque auctoritate superioris, Abb. dict. nu. 5. ver. quidam sunt carentes, nam regulariter nullum crimen inducit priuationem ipso iure, absque declaratione, Gabriel. col. 196. lib. 1.

Aut non carent titulo vero, puta quia sunt criminibus irrecitati, carent enim hi titulo quo ad rei veritatem, licet illum habeant, cum ex criminibus non sint priuati, sed priuandi per declarationem, vt in homicida voluntario tradit Anan. in c. Inquisitionis de accusat. c. muniter alij vt per Clarum lib. 5. recep. sent. §. Homicidium. Hi enim non possunt renunciare absque superioris auctoritate, Abb. dict. c. Nisi, ver. quidam sunt habentes titulum, & est communis opinio omnium.

Docto. & ita seruatur in stylo, nam isti retinent titulum putatiuum, donec fuerit declaratum. Gabriel. dict. consilio. 106. libro. primo. Feli. c. inquisitionis de accusat.

Vnde irregulares cum non sint priuati sed priuandi, non possunt renunciare absque auctoritate superioris, Abb. d. c. Nisi. num. 6.

Vnde priuati ipso iure propter crimen, ex quo requiritur declaratio iuxta communem opinionem, vt dictum est, non possunt renunciare absque superioris auctoritate. Ex quo sequitur falsam esse opinionem, Abb. d. c. Nisi, num. 6. ver. si autem commisit simoniam, dum vult simoniacum posse renunciare absque auctoritate superioris, cum sit priuatus ipso iure beneficio, nam quamuis iure communi simoniacus non priuatur ipso iure sed per sententiam, c. in sinuatum de simo. c. 2. de cens. Card. Pari. conf. 29. vol. 4. Hodie tamen per extra uag. Paul. 2. cum detestabile est inducta priuatio ipso iure, Cassad. dec. 5. de cons. tit. & dec. 1. de simon. com. munis, vt per Sarn. de trien. q. 12. & nullum titulum tacit quitat simoniacus, c. nobis fuit, & c. consilium de simo. in c. cum vniuersorum de rerum permut. Arch. in c. ordinationes l. q. 1. Paris. d. conf. 29. n. 1. & conf. 30. n. 2. volum. 4. Tamen habent titulum putatiuum, ratio ne cuius viget inter esse superioris, ideo eius requiritur auctoritas, vt dictum est supra.

Verum tenentur quam primum dimittere, Et si

per alium eo ignorante simonia commissa fuit, quam primum sciuerit debet renunciare de licentia superioris, aut habere dispensationem. Abb. d. c. Nisi num. 6. ver. si aut. Milin rep. verbo simoniacus ver. secus si p. aliu, Felin. in c. in sinuatum n. 5. ver. 2. inferitur de simo. Silu. verb. simonia §. 12. num. 12. ver. octauum. Sarn. de trien. q. 12. col. 4. Abb. in c. post translationem num. 23. de renunc. ubi loquitur in Episcopo, & dicit, quod quam primum sciuit simoniam fuisse commissam in ademptione episcopatus, debet vocare personas idoneas & coram eis exponere factum, & debet protestari, quod ipse Episcopatum tenet inuitus, & coram illis facere procuratorem, quem remittat ad Curiam ad petendam renunciationem.

Et hac eo magis procedunt in simoniaco conuentionali, nam poena priuationis ipso iure posita per d. Extravag. cum detestabile non habet locum in simoniaco reali, vt fuit pluries per Rot. resolutum, teste Cassad. dict. decif. 5. in princip. de cons. tit. & teste Sarn. dict. q. 12. de trien. & per consequens in renunciatione istius requiritur auctoritatem superioris omnes Doct. concludunt.

Et in reali simoniaco occulto, nam iste debet renunciare cum licentia superioris, Abb. dict. cap. Nisi nu. 5. & 6. Felin. in c. in sinuatum num. 5. de simon. nam creditur hominum opinione habere titulum, quae opinio habetur pro veritate, Innoc. dict. c. Nisi sub num. 1. Abb. num. 6. in fi. ubi dicit hoc casu ob duo requiri huiusmodi licentiam, primo quia titulus putatiuus habetur pro vero, secundo quia de facili dispensat, Papa, si bene administrat, dict. cap. post translationem §. Persona vero de renunc.

Quid autem in committente confidentiam, dica particulariter suo loco, & titulo.

Q V A E S T I O III.

S V M M A R I V M.

- 1 An renunciatio tacita, qua fit per ademptionem secundum Curati, requirat auctoritatem superioris.
- 2 Renunciatio tacita plus ualeat quam expressa.
- 3 Per ademptionem secundum, vacat primum.
- 4 Tacita, & expressa eadem est virtus.
- 5 Actus censetur factus, si ius disponit.
- 6 Actus praesumitur factus omni meliori modo.
- 7 Consensus expressus fortior.

ERTIO Quero, An Renunciatio tacita, qua fit per ademptionem secundum Curati possit fieri absque auctoritate superioris affirmatiuam opinionem tenent. Hostien. in cap. ex ore sedentis num. 9. ver. nota etiam de his quae fit a maio. par. cap. & ibi glos. hoc etiam vult in verbo renunciatio ver. propterea.

Quae probatur, primo, auctoritate tex. in dict. cap. ex ore ubi iuri suo renunciasse videtur. nam tacita etiam illa renunciatio per obedientiae exhibitionem, & tamen nulla fit mentio de superiore, secundo quia valet plus tacita renunciatio, quam expressa, c. si diligenti de for. comp. c. vlt. de vit. & honest. clericor. sicut plus valet tacita prohibitio, quam expressa, si quis stipulatus sit de solut. l. notio procuratori §. vlt. ff. eo. tit.

His

Q V A E S T I O IIII.

S V M M A R I V M.

- 1 An ingredientes monasteria possint absque superiore renunciare.

VARTO Quero, An ingredientes Monasteria debeant renunciare coram superiore, vtide Abb. in c. ad monet. in 2. lect. col. vlt. ver. oppono quod de renunc. & Ant. de Butr. num. 9. ibidem post Io. And. g. dicunt tutius esse, vt hi expresse renuncient coram superiore quam tacite per professio nem c. beneficium de regu. iur. in 6.

Q V A E S T I O V.

S V M M A R I V M.

- 1 Papa nullum habet superiorem.
- 2 Papa gerit vices Dei in terris.
- 3 Papa potest renunciare Papatum.
- 4 Renunciatio Papatus debet fieri in manibus Cardinalium contra num. 6.
- 5 Electio Papae spectat ad Cardinales.
- 6 Papa renunciat Papatum in suis manibus.
- 7 Verbum libere excludit altius requisitionem.
- 8 Qui potest expedire alij libere, potest sine consensu & c.
- 9 Renunciatio Papatus videtur facta ipsi Deo.
- 10 Deus ubique est.
- 11 Cyriacus & Caesarius renunciarunt coram Cardinalibus.
- 12 Cardinales repraesentant Ecclesiam.
- 13 Summus Pontifex auctoritate communicat Cardinalibus.
- 14 Electio Papae spectat ad Cardinales.
- 15 De renunciatione Papae debet per scripturam constare.
- 16 Iuris vigor relaxatur propter impossibilitatem.
- 17 Forma seruanda.
- 18 Omisso forma non vitiat ubi seruari non potest.
- 19 Vbi non adest synodus non est nulla institutio facta absque examine a deputatis.
- 20 Non examinati iterum debent se subijcere examini.

VINTO Quero, cum Papa nullum habeat superiorem Io. Capistr. de auctoritate Papae 3. part. princ. nu. 66. Rest. Castald. de Imper. q. 103. nu. 2. & alij communiter, praeter Deum, t cuius vices in terris fungitur, Archid. in cap. quoties nu. 1. l. q. 2. Hostien. in c. quod super nu. 14. de vot. & in c. litteris nu. 3. de rescrip. & permessa sit renunciatio Papatus cap. 1. de renunc. lib. 6. cum alijs, vt scripsi lib. 2. Cora quo possit & debeat fieri renunc. Papatus Hugo in c. non autem 7. q. 1. quem ad hoc refert Ant. de Butr. in cap. 1. num. 5. de renunc. in 6. tenuit esse facien dam in manibus Cardinalium namque cum ad Cardinales spectet electio, vt latissime post alios per Cardinale Albanum in tract. de Card. q. 1. coram eisdem debet fieri & c.

Hoc tamen non obstantia contraria opinio est verior in puncto iuris, vt non requiratur de necessitate, vt Papa renunciet pontificatum coram Cardinalibus aut alijs, sed sufficiat simplex declaratio voluntatis

Q 2 ex qua

His tamen non obstantibus contraria opinio est verior, & communis, quod etiam tacite hoc casu non possit renunciari beneficium sine auctoritate superioris, vt tenuit Abb. in dict. c. ex ore nu. 10. & 11. de his quae sunt amatio. part. cap. & in cap. quod in dubijs, n. 9. de renuncia. Imol. in dict. cap. ex ore, & clemen. gratia num. 27. de rescrip. & in c. de multa num. 14. de p. bend. Capr. dic. clemen. Gratia nu. 5. Cora. de benefici. part. 1. c. 8. n. 13. ver. haec autem vera sunt, Rosiniac. de benefici. c. 14. num. 36. cum sequen. Burl. conf. 353. col. vlt. ver. 3. lib. 4. communis opinio, teste Put. decif. 94. num. 1. lib. 1.

Cui communi sententiae ad stipulatur tex. in extra uag. execrabilis Io. 22. §. qui vero, de prabend. Qui vero deinceps receperint, dignitatem vel personam seu officium, aut aliud beneficium animarum habens curam annexam, si antea simile beneficium obtinebant, illud quo ipso iure postquam secunda possessio nem habuerint vel per eos omni dolo, & fraude cessantibus, quominus habeant, steterint priuati noscuntur, absque mora & dispendio in ordinariarum manibus dimittere debeant pari modo, & c. Et sic licet per ademptionem secundi beneficii curati primum vacet ipso iure, vt hic dicitur, & in cap. de multa de prabend. c. quia in tantum, c. ad haec c. propterea, eo. & c. 1. & 2. r. q. 1. c. sanctorum distin. 70. cum alijs, vt per Duenam reg. iur. 7. l. & plures adducit Burlat. conf. 353. num. 1. lib. 4. tamen illud debet dimittere coram superiore, & hodie ex decreto, & stylo Datariae coram Papa, & stylo Datariae cora Papa, & per consequens in renunciatione tacita requiritur auctoritas superioris, nam alias posset superior primi eum reuocare ad beneficium, quod absque eo non potuit dimittere, Abb. d. c. ex ore num. 10. ad quod accedat quia expressi, & taciti eadem est virtus l. cum quid si cert. petat.

Non obstantia contraria, & primo d. c. ex ore, nam omnis duabus responsionibus ibi positus per Abb. quod loquatur de iure ad rem, & quod interuenit tacitus consensus superioris, respondetur, ibi non dici, quod non interuenit auctoritas superioris quare termini habiles sunt praesupponendi vulgatis iuribus, nam actus in dubio censetur factus secundum ius dispositi generaliter cap. ex litteris de cons. tit. cap. sedes de rescrip. c. venientes de iur. iur. Cald. cont. 11. in fin. tit. de feud. Crauet. conf. 186. sub. num. 9. & omni meliori modo, Bar. in l. gerit. nu. 2. l. ff. de acqui. heredi. cum alijs, vt per Tiraquell. de retrac. consang. §. 30. gl. 1. n. 32. Soc. sen. conf. 113. num. 3. lib. 4. Menoch. de arbit. iud. ca. 126. num. 8.

Ad secundum respondetur retorquendo in contrarium, quia regulariter plus operatur consensus expressus quam tacitus, cum sit fortior, ad not. in reg. is qui tacite de regu. iur. in 6. cap. dilecti de for. compet. & quamuis tacite quis possit renunciare beneficium absque superiore habendo illud pro derelicto, tamen vinculum non est adhuc dissolutum nisi consentiat ipse superior, not. communiter in dic. cap. admonet de renunc. & potest cogi vt redeat ad beneficium quod potest contingere in quibusdam beneficijs curatis, in quibus tenues sunt fructus, nam si essent absque cura & sine simplicibus, quis illa non renunciarat, & si eueniret casus nulli reperirentur impetrantes vt omnibus notum, & compertum extat.

His

- 6 ex qua constat ipsum velle esse priuatum administra-
tione ac dignitate vt voluerunt expresse Vinc. quod
in dubijs de renunc. sequitur Ant. de Butr. in dic. cap.
1. num. 5. Archid. num. etiam. 5. Gemini. nu. 10. verſ.
ſed, Vinc. & alij Docto. vt ibi tradit Franc. num. 3. de
renunc. in 6. & hæc videtur ſentire Crot. in Rub. 6. de
conſtit. num. 5. verſ. 2. arguitur. Hinc ſcribit Card. Ia-
cobac. in tract. de conc. lib. 7. ar. 5. num. 179. quod Pa-
7 pa renunciat Papatum in ſuis manibus, Burlat. ſequi-
tur conſ. 342. num. 20. Tum quia tex. in dic. c. 1. de re-
nunc. li. 6. inquit. *Is decreuit Romanum Pontificem poſ-
ſe libere reſignare, & c.* uerbum enim libere excludit
8 alterius reſignationem, Io. And. in cap. licet epiſcopus
totalitatem, Crauet. conſ. 122. nu. 5. Ille enim qui ha-
bet poteſtatem libere actum expediendi poteſt illum
9 reſignare ſine conſenſu alterius, Glo. in c. dudum verb.
libere de te pulc. Glo. in cap. cum plures verb. libere de
off. del. g. in 6. non enim poteſt dici liber conſenſus q
alterius arbitrium expoſcit, ſuper eo de cond. apoſt.
Tum etiam quia, vt dicit Archi. in fin. dic. c. primi,
10 renunciatio Papatuſ videtur facta ipſi Deo, facit qd
dicit Gamb. in extrauag. Iulij 2. de ſimo. elect. Pap. nu.
11 96 & tamen Deus eſt vbique, glo. not. in c. quoties. l.
q. 7. quo fit vt vbique fieri poſſit eo magis cum non
habeat cuius ratificatio requiratur, vt ſcribit Io. And.
in nou. in dic. c. ex quo patet reſponſio ad argumenta
in contrariu adducta, quia illa conſequentia non ſem-
per eſt neceſſaria.
Fateor tamen Romanum Pontificem volentem re-
nunciare ſum. Pontificatu debere ſaltem ex ciuilitate
in Concilio coram Cardinalibus hoc dicere & fa-
12 cere, tum quia ita factum fuiſſe legitur ſa Cyriaco,
cuius renunciatio facta fuit coram Cardinalibus im-
mo illis renitentibus, vt ſcriptum reliquit Geminian.
dic. cap. 1. ſub num. 10. & a Caſtellino, cuius etiam re-
nunciatio fuit facta in Concilio in manibus Car-
dinalium, vt ſcriptum reliquit Archid. in dic. cap. pri-
mo late Augu. Triumph. in tract. de poteſt. eccleſ.
q. 4. tum etiam quia Cardinales reſpreſentant Eccleſia
13 ſi Hoſt. in cap. dilectus nu. 2. de præben. & in cap. ex ge-
ſtis num. 3. de cler. non reſid. & in c. antiqua de priu.
Card. Alex. in cap. quanquam num. 12. q. 7. Archid.
in c. cum redemptor. & c. Abbatibus 12. q. 2. Accedit
14 quia in arduis ſum. Pontifex debet communicare, cſi
Cardinalibus, Ioan. And. in cap. ſuper eo, de electio, &
communiter Doctores vbique,
15 Et cum ſelectio Rom. Pont. dumtaxat ad Cardina-
les ſpectet, vt late Card. Alb. dic. q. 1. rationi conſonū
16 eſt, vt ipſiſ conſtet per ſcripturam ꝑ de huiſmodi re-
nunciatio, vt poſſint procedere ad alterius electio-
nem, vt in ſpecie notabiliter ſcribit Antonus de Bu-
trio in dict. cap. 1. num. 4. verſ. tum de renunciatio-
ne lib. 6.
Et hoc valde notandum eſt, quia regulariter renun-
ciatio debet fieri coram ſuperiore, vt eſt communis
omnium Do. ſententia, de qua abunde dictum eſt ſu-
pra, quo fit vt ſpeciale ſit in ſummo Pontifice. vt poſ-
ſit renunciare, licet non habeat ſuperiorem, cap. 1. de
renunc. in 6. late Auguſt. Ancon. dict. tract. de poteſta-
te Eccleſ. quaſt. 4. Glo. magna in dic. cap. 1. Io. Mona-
ch. Anch. num. 5. verſ. ex hac deci. & communiter Do-
cto. namque rigor iuris relaxatur, vbi propter impoſ-
ſibilitatem ſeruari non poteſt, arg. c. indemnitatibus
ſ. penult. & cap. licet de vitanda in ſi. de elect. in 6. l. pro-
prie. ff. de his que in teſt. dele. l. & hoc Tiberius ff. de
hered. in ſtit. Hinc licet forma ſit ſeruanda, Bal. in ſtit.

- 18 Hinc licet forma ſit ſeruanda, Bal. in l. comparationes
in 3. oppol. C. de ſid. inſtr. Docto. in cap. 1. de conſtit.
Dec. conſ. 99. num. 6. & conſ. 262. num. 4. Card. Paris.
conſ. 12. num. 47. & conſ. 15. num. 23. vol. 2. tamen vbi
ſeruari non poteſt, ſufficit actum facere quo quo
19 fieri poteſt, & per conſequentem eius omiſſio non vitat
Io. And. in reg. in toto de reg. iur. in 6. Abb. conſ. 65.
in 2. dub. li. 2. Alex. conſilio. 206. in vlt. dubio li. 6. Cra-
uett. conſilio. 177. num. 5.
Hinc fuit tentum in Rota die 6. Iunij. 1582. corā
20 Blanchetto quod inſtitutio facta abſque examine cō-
ſectō a deputatis in Synodo iux. decretum ſacr. Conc.
Trid. valeat vbi Synodus non fuit celebr. dummodo
21 taliter inſtitui iterum ſiſe ſubiiciantur examini, vt cen-
ſuit ſacra congregatio Conc. & fuit tentum in Rot. *
die 30. Iunij 1587. coram eodem Blanchetto.

Q V A E S T I O VI.

S V M M A R I V M.

- 1 *Hospitalia non poſſunt renunciari ſine auctoritate ſu-
perioris.*
- 2 *Hospitalia ſub diſpoſitione Epiſcopi.*
- 3 *Hospitalia que per laicos adminiſtrantur ſubijciuntur
Epiſcopo.*

- 1 *Hospitalia poſſunt renun-
ciari ſubſque ſuperio-
ris auctoritate. cōmu-
nis opinio eſt negati-
ua, Io. And. quem re-
ſert & ſequitur Abb.
in cap. Admonet. col.
1. verſ. quæro quid in
hospitatibus de renu.
& ibi Imol. num. 2. &
Ant. de Butr. & * com-
muniter omnes, nam & illa ſunt ſub diſpoſitione epi-
ſcopi cap. de xenodochijs de religioſ. domib. etiam ſi
per laicos adminiſtrantur c. quidam. 18. q. 2. clem. quia
contingit de relig. dom.*

Q V A E S T I O VII.

S V M M A R I V M.

- 1 *Conclauſta non poſſunt renunciare beneficia abſque
auctoritate.*
- 2 *Pius III. renouauit priuilegium conclauſtis.*
- 3 *Malitijs eſt obuiandum.*
- 4 *Conclauſta non poſſunt obſtinere penſiones abſq. con-
ſura.*
- 5 *Renouatio conclauſta corā nō ſuo ſuperiore eſt nulla.*
- 6 *Lex poteſt annullare factum ꝑ reueritum.*
- 7 *Renouatio ꝑ adicta non comprehendit prouiſionem ob-
tentam & c.*
- 8 *Noua prouiſio eſt quid ſeparatum.*
- 9 *Noua prouiſio dat titulum.*
- 10 *Decretum irritans non ſe extendit ad nouam prouiſio-
nem.*
- 11 *Sixtus V. conceſſit conclauſtis plura priuilegia.*

Quæro

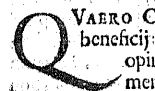
QUÆRO Septimo an conclauſta poſſint renunciare in alterius mani-
bus quam ſuperioris. cōmunit opinio eſt negatiua nam quamuis cō-
clauſta inter alia priuilegia eis cō-
cedi ſolita hoc etiam habeant, vt
poſſint beneficia per eos pro tem-
pore obtenta reſignare, & cedere etiam poſſeſſio-
ne non habita ſimpliciter vel in fauorem in ordina-
riorum locorum ſue aliquorum officialium aut vica-
riorum ſeu perſonarum in dignitate eccleſiaſtica cō-
ſtitutarum vel canonicorum metropolitan. aut aliarū
Cathedralium eccleſiarum per eos eligendorum ma-
nibus extra Roman. Curiam vt habetur in extrauag.
Pij III. l. 43. incipi. Sanctiſſimus in Chriſto pater, ta-
men hoc priuilegium fuit reuocatum ꝑ Clem. VII.
per Iulium III. & Pij III. vt patet in dict. conſtit. 143.
ibi, *Omnes, & ſingulas facultates tã cōclauſtis quã
quibuscumque alijs etiam in ipſarum conclauſtarum
loco ſubrogatis cuiuſcumque dignitatis ſtatibus vel con-
ditionibus exiſtentibus ac eim ſanctiſſa Rom. eccleſiæ Car-
dinalibus Beneficia per eos obtenta reſignandi & iuri
ſibi quomodolibet in illis aut ad illa competenti cede-
di ac reſignationes ſu. ceſſiones hōdi admitti & de
beneficijs ſic reſignatis ſeu ceſſis ſibi uel alijs per eos
nominatis vel ſuum compermutantibus prouideri fa-
ciendi ꝑ auoſcumque Roman. Pontif. ꝑ. de ceſſores
ſuos & ſanctitatem ſuam etiam in conclauſi prædicto
ſub quibuscumque tenoribus, & formis habitentibus con-
ceſſis quorum tenores huiſmodi ſanctitas ſua haberi
voluit ꝑ expreſſis etiam ſi quaſuis clauſulas aduer-
ſus illarum reuocationem contineant, reuocauit caſa-
uit & irritauit omniaque & ſingula eorundem ſacul-
tatum ꝑ. exte. de cetero faciendā nulla, & inuolida
nullius que roboris & c. de reuocatione huius ſacul-
tatis mentionem facit Pelegrin. deciſ. 242. li. 2. & 292.
eo. lib. in manuſcrip. Aragon. deciſ. manus. 42. Moeda
deciſ. 2. 98. Priuilegium, Put. deciſ. 49. li. 1. dicentes ho-
die conclauſtas non poſſe renunciare eorum benefi-
cia niſi coram ſuperioribus, & ita prædicatur, ratio
enim reuocationis fuit vt fraudes tollantur, vt dicitur
in allegata conſtitutione Pij III. libi, *volens periculo
animarum & huiſmodi abuſibus & fraudib. obuiare*
namque reſignabant ꝑ. exte. dictæ facultatis in mor-
tis articulo non obſtante regula Cancellariæ de inſi-
reſign. & perſonis non idoneis & præmia exigeban-
tur malitijs tenim & fraudibus eſt obuiandum l. cum
hi ſ. ſi cum his de dolo ſi. de tranſact. l. magis ſi pu-
pillus. ff. de rebus eor. l. ſi legatarius ff. delegatis. l. quo-
ties in ſini. Cod. de ſidei com. Rain. de Furl. in l. omnes
populi. ſub. nu. 8. ff. de iuſt. & iur. ſimili. ratione Pius
Vim. oſt. 71. incipien. Sacroſanctum, reuocauit aliud
priuilegium conclauſtarum obtinendi penſiones ꝑ
abſque conſura & illas transferendi & c. ob id fuit reſo-
lutum in Rot. in vna Carthaginen. benefic. corā Do-
mino Hieronymo. 19. Nouembris 1540. quod regu-
la Clemen. VII. reuocatoria facultatum reſignandi, &
permutandi non ſolum ꝑcedat in conclauſtis, &
eorum loco ſubrogati, ſed etiam in alijs quibuscum-
que non obſtant, quod fit de conclauſtis tantum mē-
tio vt per Put. deciſ. 49. lib. 1. & ob id etiam, alias fuit
reſolutum in Rot. in vna Abulen. Beneficiorum corā
Sarnen. X. Martij. 1539. quod annullantur non ſolum
reſignationes factæ ꝑ. regulam reuocatoriam Cle-
mentis & aliorum Pontificum, ſed etiam & reſignatio-
nes antea receptæ vigore dictæ facultatis, teſte Moe-
dan. deci. 298. priuilegium in manuſcript. vt colligitur*

ex vi verborum, & quia non eſt inconueniens vt ius
quaſitum ꝑ regulam caſſetur, & ſic lex poteſt facere
reſignationeſteſte nullas ac ſi minime factæ fuiſſent,
ad not. ꝑ. Bart. in l. ſi maritus ſ. legis Iulian. ff. ad leg.
Iul. de adul.
Vnum tamen non eſt omittendum quod dicta re-
uocatio facultatum conceſſarum conclauſtis & inde
ſequutorum quorumcumque non comprehendit no-
uam prouiſionem obtentam ſuper reſignatione facta
vigore dictarum facultatum, * ita tentum in vna Abu-
len. de menſe Octobris 1538. teſte Aragon. deciſ. 42.
in manuſcript. quia noua prouiſio eſt quid ſeparatum
8 ꝑ. late ꝑ. Rebuſſ. in prax. tit. de noua prouiſ. & in
cauſa ſanctæ Agathæ beneficiorum coram Peregrino
teſte eodem deci. 242. ſub tit. de præben. & renun-
lib. 2. in manuſcript. nec obſtat quod quo ad ordina-
rium dicatur abdicare ius a ſe, & ſic dicatur vacare, &
per conſequentem noua prouiſio non ſuffragetur, nam
ex quo Papa intellexit reſignationem factam & de il-
lius iuribus dubitari, & conſert beneficium, ſacit il-
liud vacare, & admittit reſignationem, qua admiſſa be-
neficium vacat, & noua prouiſio ꝑ. dat titulum ꝑ. vult
9 Biſignet. deciſ. 1. de renunc. Nec obſtat quod in reuo-
cacione ad ſit decretum irritans non ſe poſſe extendere
ad nouam prouiſionem, vt Late ꝑ. ſequitur idem
Pelegrin. deciſ. manuſcript. 292. incip. in cauſa ſanctæ
Agathæ li. 2. dicens dictam Roman. Pontif. ꝑ. de ceſſores
ſuos & ſanctitatem ſuam etiam in conclauſi prædicto
ſub quibuscumque tenoribus, & formis habitentibus con-
ceſſis quorum tenores huiſmodi ſanctitas ſua haberi
voluit ꝑ expreſſis etiam ſi quaſuis clauſulas aduer-
ſus illarum reuocationem contineant, reuocauit caſa-
uit & irritauit omniaque & ſingula eorundem ſacul-
tatum ꝑ. exte. de cetero faciendā nulla, & inuolida
nullius que roboris & c. de reuocatione huius ſacul-
tatis mentionem facit Pelegrin. deciſ. 242. li. 2. & 292.
eo. lib. in manuſcrip. Aragon. deciſ. manus. 42. Moeda
deciſ. 2. 98. Priuilegium, Put. deciſ. 49. li. 1. dicentes ho-
die conclauſtas non poſſe renunciare eorum benefi-
cia niſi coram ſuperioribus, & ita prædicatur, ratio
enim reuocationis fuit vt fraudes tollantur, vt dicitur
in allegata conſtitutione Pij III. libi, *volens periculo
animarum & huiſmodi abuſibus & fraudib. obuiare*
namque reſignabant ꝑ. exte. dictæ facultatis in mor-
tis articulo non obſtante regula Cancellariæ de inſi-
reſign. & perſonis non idoneis & præmia exigeban-
tur malitijs tenim & fraudibus eſt obuiandum l. cum
hi ſ. ſi cum his de dolo ſi. de tranſact. l. magis ſi pu-
pillus. ff. de rebus eor. l. ſi legatarius ff. delegatis. l. quo-
ties in ſini. Cod. de ſidei com. Rain. de Furl. in l. omnes
populi. ſub. nu. 8. ff. de iuſt. & iur. ſimili. ratione Pius
Vim. oſt. 71. incipien. Sacroſanctum, reuocauit aliud
priuilegium conclauſtarum obtinendi penſiones ꝑ
abſque conſura & illas transferendi & c. ob id fuit reſo-
lutum in Rot. in vna Carthaginen. benefic. corā Do-
mino Hieronymo. 19. Nouembris 1540. quod regu-
la Clemen. VII. reuocatoria facultatum reſignandi, &
permutandi non ſolum ꝑcedat in conclauſtis, &
eorum loco ſubrogati, ſed etiam in alijs quibuscum-
que non obſtant, quod fit de conclauſtis tantum mē-
tio vt per Put. deciſ. 49. lib. 1. & ob id etiam, alias fuit
reſolutum in Rot. in vna Abulen. Beneficiorum corā
Sarnen. X. Martij. 1539. quod annullantur non ſolum
reſignationes factæ ꝑ. regulam reuocatoriam Cle-
mentis & aliorum Pontificum, ſed etiam & reſignatio-
nes antea receptæ vigore dictæ facultatis, teſte Moe-
dan. deci. 298. priuilegium in manuſcript. vt colligitur

Q V A E S T I O VIII.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciatio non poteſt fieri in nullius manibus.*
- 2 *Renunciatio in nullius manibus ſibi ꝑ. iudicat.*

QUÆRO Octauo an poſſit fieri renunciatio
beneficij in nullius manibus. Communis
opinio * eſt negatiua ꝑ. Imol. in Cle-
men. prima nu. 7. de renunc. Anchar. in
Q 3 cap. lu

cap. susceptum de rescrip. li. 6. nam vt inquit Anchar. colligendo ex illo tex. debet fieri renunciatio. aliquo recipiente, faciunt not. per Doct. in cap. quod in dubijs de renunc. tamentaliter renunciatis sibi praeiudicat vt tradit Petr. de Anchar. dic. cap. susceptum nu. 1. de rescrip. lib. 6.

Q V A E S T I O IX.

S Y M M A R I V M.

- 1 Renunciatio faciendae est coram superiore ecclesiastico.
2 Superiores ecclesiastici qui sunt.
3 Secularis non potest dici superior respectu clericorum.
4 Iudex secularis non dicitur competens clericis.
5 Clerici a iure diuino habent privilegium vt non possint conueniri coram laico.
6 Consuetudo, vt iudex secularis sit competens clerico, non valet.
7 Beneficiarius non potest renunciare coram quocumque laico.
8 Fieri non debet quod factum non releuat.
9 Clericus non potest renunciare etiam coram laicis probis.
10 Clericus non potest renunciare etiam coram Notario laico.
11 Notarii Camerae, & Cancellariae possunt recipere consensu, non tamen renunciationem.
12 Clericus non potest renunciare coram laico etiam Rege & Imperatore.
13 Reges possunt habere ius conferendi ex privilegio.
14 Clericus non potest renunciare etiam coram laico patrono.

NONO Quero coram quo superiore est faciendae renuntiatio beneficij. Respondetur coram superiore ecclesiastico, Fulcus de vi sit. lib. 2. c. 28. nu. 12. Rof. fioiac de benefi. cap. 14. nu. 4. qualis est Pada. c. deniq. 6. q. 3. Episcopus c. cum ex in iuncto §. vlt. de haeretic. c. nullus; 16. q. 2. Legatus, cap. si Abbatem de electio lib. 6. Abbas, & alij inferiores, glo. in cap. admonet de renun. in verb. in consulo Glo. in cap. episcopus de loco 7. q. 1. quod clarissima ratione demonstratur, quia secularis nequaquam potest dici superior respectu clericorum, & beneficiorum, vt est communis opinio, de qua per Couarr. q. 31. pract. q. nu. 1. & ob id iudex secularis occasione cuiusvis delicti procedere contra clericum non potest, namque non dicitur iudex competens ratione originis, neque ratione domicilij, neque ratione delicti, vt habetur in cap. cum non ab homine de iudic. vbi Doct. communiter hoc notant, & ibi Al. num. 2. dicit a iure diuino habere hoc privilegium, & attestatur hanc communem, & ideo non valet consuetudo in contrarium, vt est communis, de qua attestatur Clar. lib. 5. recept. sent. §. vlt. q. 36. vers. sed ea retenta.

Ex quo inferitur beneficiarium, posse renunciare coram quocumque laico, vt est tex. optimus in cap. qd in dubijs de renunc. vbi dicit renunciationem factam in manu laici nullam obtinere firmitatem, ergo non potest fieri, si qua fieri non debet quod factum non

releuat, hanc stipulatio §. Diuus ff. de leg. nom. cau. Bart. in l. ff. qui per. tut. Felin. in cap. ex tramissa nu. 10. de pract. Card. Paris. conf. 5. nu. 94. vol. 4. & ibi Gloss. in verbo in manu laicam, Innoc. Host. nu. 1. Ant. de Butr. Abb. & Doct. communiter hoc volunt, Ferret. conf. 133. n. 10. Maiol. de Irreg. lib. 3. cap. 6. prope fin. & ratio euident est, quia non sunt superiores vt requiritur.

Ampl. primo, hoc procedere etiam si laici sint probati viri, nam nihilominus non potest coram teis fieri renuntiatio, vt tradit Ant. de Butr. in cap. 2. nu. 6. de renunc. lib. 6. namque adest eadem ratio.

Ampl. secundo, hoc procedere etiam si laicus sit Notarius, Ant. de Burg. in cap. ex parte num. 58. de rescrip. Guid. Pap. conf. 172. n. 1. vers. dico. col. 4. Rebus. in Prax. Benef. in tit. declaratio nouae prohibitionis in verb. siue vt permittitur in vers. ista clausula, quod pro

cedit etiam si sit Notarius Camerae, & vel Cancellariae, Nauar. in cap. accepta in septimo oppositionis solutione nu. 34. namque hi quamuis habeant potestatem recipiendi consensu, non tamen admittendi renunciationes vt amplius suo loco tractabitur.

Ampl. tertio, vt renunciatio non possit fieri etiam coram laico constituto in dignitate quamuis maxima, scilicet Ducali vel Regali aut Imperiali, ita Bald. in d. ca. quod in dubijs in princ. de renun. Idque probatur quia Dux, Rex, & Imperator non sunt superiores cum sint laici, Fulc. de visit. d. lib. 2. cap. 28. n. 12. Limita nisi

Reges habeant ius conferendi, & recipiendi renunciationem ex privilegio, quod possunt habere, Abb. in cap. ad supplicationem nume. 4. de renunc. Oldrad. consilio 209. & conf. 1. & exemplum habemus in quibusdam beneficijs existentibus in Regno Neapolitano, quae ex privilegio dato in fundatione, & dotatione, conferuntur per Proreges qui recipiant renunciationem eorundem, simpliciter tamen, nam si renunciantur dieta beneficia in fauorem, sit Romae renuntiatio cum beneplacito Proregis.

Quarto ampl. si disti laici habeat ius patronatus in illis beneficijs, nam nihilominus coram eis non potest fieri renunciatio dictorum beneficiorum, sed est faciendae coram superiora ecclesiastico cum consensu eorum Ant. de Butr. in cap. vlt. nu. 5. Abb. num. 3. de renunc. Idem Abb. in d. cap. quod in dubijs n. 6. Anan. in c. ex insinuatione de simo. Zabar. in clem. prima. n. 18. de renunc. Bonif. de Vital. ibid. nu. 37. Franc. in c. 1. de rer. permut. in 6. Pat. decif. 412. nu. 2. li. 1. & communiter Doct. & probatur in cap. in Lateran. de praebend. cap. ad haec §. vlt. de offic. Archid. Tur. crem. in cap. denique n. 2. 6. q. 3. Hostien. in summ. de renunc. n. 8. & ita communiter practicator, nam videmus quotidie fieri renunciationes beneficiorum iuris patronatus, coram superiore ecclesiastico de consensu patronum, etiam si sint Regum, & etiam si sint Episcopatus, & alia huiusmodi, & hoc nullum dubium habet, nam superior ecclesiasticus est ille qui vinculum dissoluit admittendo renunciationes.

Q V A E S T I O X.

S Y M M A R I V M.

- 1 Resignatio debet fieri coram superiore resignante.
2 Potest recipere resignationes qui potest instituere.
3 Inferior Episcopo potest recipere resignationem.
4 Simpliciter clericus potest recipere resignationem si etc.

5 Simpliciter

5 Simpliciter clericus potest competere ex privilegio ius conferendi.

6 Potest recipere resignationem qui potest destituere.

7 Renunciatio habet vim destitutionis.

8 Eiusdem est potestas ligandi & solvendi.

9 Habens ex praescriptione ius instituendi non potest recipere resignationes beneficiorum.

10 Praescribens institutionem, non praescribit destitutionem.

11 Regulariter qui potest instituere potest destituere.

12 Praescriptura quantum possessum.

13 Praescriptura visitatione non censetur praescripta procuratio.

14 Praescriptura visitatione non censetur praescripta correctio ad inuisionem.

15 Praescribens institutionem non potest conferre iure de uoluto.

16 Praescribens decimas non potest exigere noualia.

17 Praescribens ius succedendi vacare sede Episcopali non succedit sede quasi vacante.

18 Renunciatio debet fieri coram Episcopo in cuius diocesi sit beneficium.

19 Habens ius conferendi ex consuetudine, non potest esse sionem admittere.

20 Cui praescriptura est cum institutione destitutio possunt admitti renunciationes.

21 Habens ius instituendi ex privilegio non potest recipere resignationem benef.

22 Habens ius instituendi ex privilegio non potest priuare.

23 Qui potest conferre de iure speciali, non potest commutare.

24 Priuilegium stricte interpretatur.

25 Electores imperij non possunt renunciationem Imperatoris recipere.

26 In quo privilegio instituendi veniat facultas destituendi.

27 In facultate data ab Episcopo Archiepiscopo conferendi parochialem, venit facultas recipiendi renunciationem.

28 Privilegium in praedictum concedentis latissime interpretatur.

29 Quando concessio iurisdictionis extendatur.

30 Communitio est inter institutionem & destitutionem.

31 Ratione connexionis sit extensio de casu ad casum.

32 Habens ex privilegio ius instituendi & destituendi, potest renunciationem admittere.

33 Data facultate conferendi, non venit facultas admittendi renunciationes.

34 Ex resignatione potest damnificari collator.

35 Facultate data conferendi beneficia vacantia, per resignationem, non extenditur, vt possit recipi renuntiatio.

36 Executores deputati ad conferendum non possunt recipere resignationem.

37 Executores non possunt destituere.

38 Vicarius Episcopi qui potest conferre non potest resignationes recipere.

DETERMINO rursus quero coram quo superiore ecclesiastico aliquas regulas dabimus, ex qb. tota materia declarabitur & elucidabitur. Quantum prima erit, vt fiat coram Papa qui est omnium superior, cap. cuncta per mundum 9. q. 3. secundo vt fiat coram superiore renunciantis, & non resignantij, Ant. de Butr. in cap. quod Dei

num. 18. de stat. monach. & est communis opinio omnium doct. Tertia vt fiat coram eo in cuius diocesi sit beneficium, simpliciter resignandum, vt quotidie praxis vulgaris docet, Rot. dec. 6. de ren. in nou.

Quarta regula valens conferre beneficium, & sic habens ius instituendi, poterit recipere resignationem illorum beneficiorum, quae potest conferre, Paul. que refert, & sequitur Bonif. de Vital. in cle. multorum. n. 59. de pen. Compolltella in c. quod in dubijs de renun. Petr. de Anchar. in c. 1. nu. 1. de rer. permu. lib. 6. Ant. de Butr. in c. 2. n. 3. de rest. in int. & in c. ad audientiam. n. 1. 1. Imol. in c. significatum. de praeb. & in d. cad. audientiam. num. 4. de his, quae vi. & communiter doct.

Primo amplia procedere etiam si sit inferior Episcopus, nam nihilominus potest recipere resignationem illoscu beneficiorum, quae potest conferre. gl. in cle. 1. verb. manibus de renun. Petr. de Anchar. in c. 1. nu. 1. de rer. permu. lib. 6. Imol. in cadimonet. nu. 2. de renun.

Amplia. 2. procedere etiam si sit simplex clericus, Bonif. de Vital. in cle. multorum. nu. 6. de pen. Et rō ista. Ampliationum est, quia id potest competere privilegio, & consuetudine, vt explicat Card. Zaba. in clem. 1. sub num. 16. de renunc.

Declaro primo hanc conclusionem procedere, si illum, ad quem spectat collatio sit institutio, spectat quoque destitutio beneficij, & sic si ille collator erat, a his, qui ex iusta causa poterat illum inuitum destituere, & priuare, alias non poterit resignationes beneficiorum recipere, ita Inno. in c. quod in dubijs sub nu. 3. prope finem de renun. Archid. in c. deliberatione. gl. pen. n. 3. de off. leg. lib. 6. Zabar. conf. 1. 12. in 5. dub. 130. nu. 1. de Vital. in cle. 1. nu. 37. de renun. post gl. in verb. manibus, Lopus, alle. 14. n. 7. Prepos. in c. deniq. n. 46. q. 3. Abb. in d. c. quod in dubijs nu. 6. & in c. cum ex in iuncto. n. 6. de haeret. Rot. decif. 6. prope med. de renun. in nou. & decif. qm. 6. n. 2. de rer. permu. eo. lib. & decif. 7. nu. 1. de iud. in antiq. & decif. 5. & 14. nu. 2. & 13. de renun. in antiq. & decif. 8. eo. tit. per Bisignet. &

hoc pluribus tenuit Rot. teste Gabr. conf. 187. nu. 4. li. 1. Roffiniac. de benef. c. 14. nu. 52. & 54. vbi dicit moribus recipi & obleruari, Sarn. in reg. de infec. refig. q. 18. & haec est communis opinio, teste Card. Zaba. in d. cle. 1. nu. 16. de renun. Ratio est secundum Cald. teste

Lap. d. alleg. 14. n. 7. quia renunciatio habet vim destitutionis, nam per eam renunciatis desinit esse in titularibus & prelatus Io. in c. cum de inuncto super gl. vlt. de haeret. ideo non mirum, si non poterit fieri, nisi coram eo qui potest destituere, & ita refert obtinuisse, & id eo Bonif. de Vital. loco cita. dat rationem, vt eiusdem

sit potestas ligandi, & solvendi. c. verbum de panit. di. lio. 1. condendi, & destituendi. vlt. C. de legib. vnde non valet consequentia, potest instituere ergo destituere, cum primum fiat iudicialiter, secundum extrajudicialiter, Card. Zabarel. in d. clem. prima nume. 16. in fin.

Ex quo primo inferitur quod qui praescripsit facultatem conferendi talia beneficia, non poterit eorundem beneficiorum resignationes recipere, vt voluerunt Card. Zaba. d. cle. 1. sub. n. 16. vers. aliquando. de renun. Io. And. in c. cu ex inuncto §. vlt. de haeret. Ant. de Butr. in c. quod in dubijs nu. 7. vers. per haec. de renun. Zabar. conf. 1. 6. lib. 2. fuit decisum in Rot. habetur decif. 6. de renun. in nou. & decif. 5. eo. tit. per Bisign. Gabr. in trac. com. concl. de praesc. concl. num. 9. Rebus. in prax. tit. form. visit. num. 108. Crauc. de antiq. temp. p. 4. nu. 30. Roffiniac. de benef. 14. n. 55. communis opinio teste Abb. in c. cum ex inuncto. §. vlt. nu. 3. de haeret.

Q 4 Ratio

Ratio est, quia praescribens potestatem conferendi aliqua beneficia, non videtur praescribere facultatem removendi, vel destituendi illos, quos ipse instituit. *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21*

10 di aliqua beneficia, non videtur praescribere facultatem removendi, vel destituendi illos, quos ipse instituit. *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21*

11 *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21*

12 *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21*

13 *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21*

14 *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21*

15 *16* *17* *18* *19* *20* *21*

16 *17* *18* *19* *20* *21*

17 *18* *19* *20* *21*

18 *19* *20* *21*

19 *20* *21*

20 *21*

21

22 *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31*

22 iure speciali, non potest destituere, seu priuare, nam in iudicio voluntaria non includit contentiosam Abb. in c. accepta prope si. de rest. spo. & est tex. in c. ca. que

23 *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31*

24 *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31*

25 *26* *27* *28* *29* *30* *31*

26 *27* *28* *29* *30* *31*

27 *28* *29* *30* *31*

28 *29* *30* *31*

29 *30* *31*

30 *31*

31

32 *33* *34* *35* *36* *37* *38*

32 *33* *34* *35* *36* *37* *38*

33 *34* *35* *36* *37* *38*

34 *35* *36* *37* *38*

35 *36* *37* *38*

36 *37* *38*

37 *38*

38

6 *7* *8* *9* *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

6 *7* *8* *9* *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

7 *8* *9* *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

8 *9* *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

9 *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

10 *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

11 *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

12 *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

13 *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

14 *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

15 *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

16 *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

17 *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

18 *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

19 *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

20 *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

21 *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

22 *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

23 *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

24 *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

25 *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

26 *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

27 *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

28 *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

29 *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

30 *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37*

31 *32* *33* *34* *35* *36* *37*

32 *33* *34* *35* *36* *37*

33 *34* *35* *36* *37*

34 *35* *36* *37*

35 *36* *37*

36 *37*

37

V A R I O I I A N C O R A . Sum. Pontifice possit fieri resignatio beneficiorum communis opi. per omnes recepta, etiam de stylo est affirmativa, quod iustificatur tum quia in beneficialibus Summus Pontifex omnia potest sarn. de expec. in prin. tum etiam, quia recipere resignationes est iurisdic. Oldr. consl. 324. n. 4. & ipse est Dominus, & ordinarius cunctorum. Hoff. in c. dilecti filij. nu. 5. de for. compet. Caputaq. decif. 282. nu. 3. par. 1.

1 *2* *3* *4* *5*

1 *2* *3* *4* *5*

2 *3* *4* *5*

3 *4* *5*

4 *5*

5

Q V A E S T I O X I .

S P M M A R I V M .

- 1* Resignatio potest fieri coram Papa omnium beneficiorum.
- 2* Sum. Pont. potest quemque priuare.
- 3* Papa in beneficiis est dominus.
- 4* Papa potest recipere resignationem in omnibus beneficiis.

rest quemcumque beneficiatum priuare etiam consti-
 tutum in dignitate quantum maxima c. g. estis cum
 ibi notatis de cler. non rebd. c. vlt. dist. 22. c. cum non
 ab homine de iud. ca. p. p. s. u. de concess. praben. text.
 optimus in c. cuncta per mundum q. q. 3. nam que Pa-
 3 papae est rector vniuersalis Ecclesie & Episcopus vniuer-
 salis. Archid. & Ioan. And. in c. i. de coll. lib. 6. Gemin.
 93. ergo, & cuiuscumque beneficii recipere resignatio-
 nem iuxta communem conclusionem de qua supra.
 4 Secundo comprobatur, quia Papa in beneficiis
 est Dominus absolutus, & supra ius cap. propoluit de
 concess. praben. c. 1. & ibi docto. de translat. c. inter di-
 lectos de fid. instrum. Dec. conf. 624. ante nu. 5. Idem
 Dec. in c. que in Ecclesiis num. 32. de const. com-
 munis opi. vt per Mandos. reg. 9. Cancell. questio. pri-
 ma. nu. 3.
 5 Amplia secundo, vt Papa possit recipere resignatio-
 nes beneficiorum non solum in mensibus sibi referua-
 tis, sed etiam in alijs mensibus concessis Ordinarijs lo-
 corum, vt communiter practicitur quouidie in curia,
 & est receptum per omnes.
 6 Nam facultas concessa per Papam Ordinarijs vi-
 detur data cumlatiue non autem priuatiue Sarn. de
 grat. expe. col. 1. Stafil. in eo. trac. col. etiam 1. Io. Selua
 de benef. par. 3. q. 60. in fi. & est communis omnium
 7 sententia, & ob id potest Papa conferre etiam beneficia va-
 cantia in mensibus concessis Ordinarijs. Io. Selua
 de benef. p. 3. q. 67. Fran. de March. q. 196. nu. 5. commu-
 nis opin. secundum quam late consuluit Iac. Menoc.
 conf. 83. num. 9. cum seq. vol. 1. & praeueniendo praeui-
 dicat Ordinarijs in collatione, quia tenet collatio fa-
 cta per ipsum Papam, & ipsorum ordinariorum man-
 8 nus sunt ligatae prout fuit decisum in R. o. vt habetur
 decif. 1. & decif. 17. de pben. in nou. Franc. de March.
 q. 199. nu. 2. par. 1. R. o. decif. 33. de prabend. in an-
 tiq. Menoch. d. conf. 83. num. 12. & 13. Immo non re-
 quiritur alia derogatio, nam ita conferendo videtur
 9 latis derogare facultati Ordinarij de c. c. Cald. col.
 7. vers. & ad praedicta de prab. Dec. conf. 224. num. 5.
 Fran. de March. q. 980. p. 5. Io. Selua. de benef. p. 3. q. vlt.
 num. 3. consuluit Menoc. d. conf. 83. n. 2. vlt. ad fi. li.
 1. & probatur in c. dudum. S. nos igitur, & c. in c. q.
 10 uis de prab. in 6. & ratio est quia collatio Papae habet
 vim reservationis. Rot. decif. 10. de prab. in antiquo.
 11 Mand. reg. 3. Cancell. de refer. q. 13. & sola appositio
 Papae habet vim decreti annullatiui, & derogationis.
 Rot. decif. 4. num. 1. vt lite pendente in nou. Rebu. in
 in prax. titu. de referuat. n. 40. & communiter doct. Et
 quia ad est decretum irritans iuxta ea quae scribit Re-
 buff. in prax. titu. declaratio nouae prouis. in verbo
 nos enim.
 Potest igitur Papa quorumcumque beneficiorum,
 etiam maximorum, & quocumque tempore, i. omni-
 bus mensibus recipere resignationem volentium eo-
 ram ipso renuciare, & illa conferre, vt conclusum est.
 Sunt tamen quaedam beneficia, quae non possunt
 renuciari nisi coram ipso summo Pont. & quae sunt ista
 quam breuissime explicandum est.
 12 Primo Cardinalatus & dignitas non nisi coram Papa
 potest renuciari, vt in terminis scripturae reliquit Fra. c. 1. sub
 nu. 3. de renun. li. 6. ex nota in c. 2. de concess. prab. &
 hoc videtur sentiri Bursat. conf. 324. num. 20. vol. 4. &
 haec conclusio ab omnibus communiter tenetur, quia
 13 penes Summum Pontificem residet facultas priuandi Cardina-
 les, vt communiter volunt doct. ergo ad eundem spec-
 14 tat facultas recipiendi resignationes Rot. decif. 5. de
 renun. in antiq. & decif. 13. num. 2. eo. tit. & lib. & iuxta fa-

ctum fuisse legimus tempore Alex. VI. & nouissime
 tempore Sanctiss. D. N. Sixti V. vt dixi l. 3. q. 4. & huius
 modi renunciatio debet fieri in consistorio, quia hoc
 14 est de arduis ardua enim debent in consistorio expedi-
 dii Franc. de March. decif. de i. 456. num. 61. & 1122.
 num. 28. & 1297. nu. 5. in 1. par. & ita factum fuisse in
 renunciatione Cardinalatus per Caetarem Borgiam,
 refert Guicciardinus lib. 4. histo. fol. 103. & in renun-
 ciatione Cardinalatus per Sereniss. Ferdinandum ma-
 15 gnum Ducem Hetruriae, vidimus. Accedit, quia priua-
 tio Cardinalis fit in consistorio per Summum Pont. vt co-
 munitur volunt doct. & factum fuisse legimus tempo-
 re Julij II. in priuatione illorum Cardinalium, qui ad
 16 habebant Conciliabulo Pisano, & tempore Leonis
 X. in priuatione Cardinalis Petrucci, & aliorum qui
 consenserant coniurationi facta contra personam
 Summum Pont. & tempore Pij. III. in priuatione Caroli
 Cardinalis Carafa. ergo & admissio renunciationis pa-
 riformiter debet fieri in consistorio, & hoc non ha-
 17 bet dubium cum ita communiter practicitur, & si re-
 nunciatio Episcopatus fiat in consistorio, vt dicitur
 ergo, & Cardinalatus Auth. multo magis, C. de sacro.
 ecclie.
 Secundo Patriarcha, Primas, Archiepiscopus, & Episcopus de-
 bent renunciare Patriarchatum, Primatum, Archiepiscopatum
 18 & Episcopatum in manibus summi Pontificis dumtaxat, gl. in cle. 1. verb. manibus de renun. & ibi Doct.
 Archid. in c. si electio verb. renunciat de elec. lib. 6.
 Tur. Cre. in c. denique. num. 16. q. 3. & ibi Card. Alex. n.
 5. Hostien. in sum. de renun. sub nu. 8. vers. si vero renun-
 ciat, vt idem Hostien. c. 2. num. 8. de translat. Episcopi. & ibi
 Abb. num. 7. & alij communiter, idem Abb. in c. 1. n.
 8. post gl. & alios eo. tit. de translat. Episcopi. Imol. in c. no-
 19 licet. num. 4. de cleric. non rebd. Idem. Hostien. in c.
 admonet. nu. 6. pe. renun. Capra in clem. gratia. num.
 12. de rescrip. & videtur firmare Inno. in c. quod in du-
 bijs num. 3. Iacob. de Franc. in tit. de his qui feud. dar.
 post. num. 168. inter decif. Do. Vinc. de Franch. D. T.
 2. 2. q. 185. art. 4. vers. respondeo. dans rationem, quia
 20 solus summus Pontifex potest super voto perpetuo di-
 spensare, & haec est communis, & recepta doct. senten-
 tia. Quae primo probatur ex c. 1. de eo. tit. de translat.
 Episcopi. *Ac per hoc translationes Episcoporum, & se-
 21 dum mutationes ad summum apostolicum sedis. Anti-*
stitem de iure pertinent, nec super his quocumque pre-
ter eius assensum debeat immutari.
 Secundo probatur in c. inter corporalia. cod. tit. de
 translat. Episcopi. *ibi non enim humana, sed potius diu-*
22 na potestate coniugium spirituale dissoluitur, cum per
translationem, depositionem, aut cessionem auctorita-
te Romani Pontificis, quem constat esse. Vicarium Ie-
su Christi Episcopus ab Ecclesia remouetur, & ideo
23 tra haec quae praemisimus non tam constitutione. Ca-
nonica, quam institutione diuina soli sunt Romano Pon-
tifici reservata.
 Tertio facit text. in c. nisi de renun. ibi de licen-
 24 tia nostra cedas. & in alijs multis locis.
 Quarto comprobatur ratio, quia inter Episco-
 25 pum, & Ecclesiam est contractum matrimonium d.
 cap. post translationem in vers. cum ergo fortius, quod
 vinculum non potest solui sine Deo vel Papa c. qd.
 26 Deus 33. q. 2. & ob id Episcopus dicitur habere alas
 27 ligatas, & non possunt solui sine Papa d. c. nisi in fi. de
 renun. ibi. *Quoniam, & si penas habeas, quibus sat-*
28 gas in solitudine aduolare, ita tamen astricta sunt
29 nexibus preceptorum, vt liberum non habeas, absq.
nostra permissione volatum & c.

Quinto

Quinto comprobatur alia ratione, quia solus sum-
 29 Pontifex facit Patriarchas, Archiepiscopos, & Episco-
 pos, & solus illos priuare potest ex c. d. ca. post trans-
 lationem de translat. Episcopi. & est communis omnium.
 doct. Inia ergo & ad illum spectare debet resignationis
 admissio Bonif. de Vital. in clem. multorum. num. 59.
 de pen. Imol. in c. significatum de praben. Idque eo
 magis ob reuerentiam sacri officij, Innoc. graue de p-
 30 bat. Abb. in c. non potest. de re iudic.
 Nec obstat text. in ca. denique. 6. q. 3. vbi Suffredus
 31 Episcopus debebat in renun. requirere licentiam pri-
 matris, nam primo videtur, quod ibi Episcopus renun-
 ciabat ob crimen quo casu licet renunciare absque su-
 periore secundum opin. aliquorum, iuxta ea quae scribit
 Abb. d. c. nisi sub nu. 5. de renun. vel secundo, & me-
 lius respondetur, quod antiquis temporibus hoc lice-
 bat primatibus, Archiepiscopis, & concilio provincia-
 32 li ex consuetudine, & speciali licentia summi Pontif.
 arg. no. per gl. in c. Episcopus presbyter. 1. q. 3. sicuti
 24 illo tempore licebat concilio provinciali deponere.
 Episcopos. c. si quis a proprio 21. q. 6. c. si Episcopus
 21. q. 6. c. si Episcopus 16. q. 6. cap. 1. & 2. 6. q. 4. c. si
 quis Episcopus 1. q. 3. c. haec quippe 6. q. 6. c. fol. x. 6.
 q. 3. c. Felix 15. q. 7. c. primatus 2. q. 5. & ita praedecere haec
 iura tradit Dec. in c. 1. num. 30. l. 2. de iud. Hodie au-
 25 tem depositio Episcoporum spectat d. taxat ad sum-
 mum Pontificem dicitur. cap. inter corporalia de translat.
 Episcopi. c. decreta. 2. q. 6. ca. diluere c. dudum cum seq.
 3. Card. Iacob. de conc. lib. 5. art. 8. n. 59. Lapi. Iordan.
 de orig. Roman. sed c. 5. per totum ubi citat plures au-
 thoritates veteris, & noui testamenti, & plura dicta pa-
 36 trum, ac conciliorum, & est communis opin. qua co-
 probatur pluribus rationibus bis in interpretatione c.
 1. de iudic. respondendo sigillatim ad contraria, & co-
 probatur nouissime per Conc. Trid. c. 6. sess. 13. & c. 5.
 sess. 24.
 Vnde concludendum est renunciationem facien-
 dam esse coram summo Pontifice dumtaxat, nec pos-
 26 se hoi in aliorum manibus renunciare, nec etiam in
 manibus Imperatoris, Regis, Ducis, Marchionis, vel
 in manibus subditorum, aut aliorum, Inno. in c. quod
 in dubijs num. 3. de renun. Host. ibid. num. 3. & haec
 37 conclusio nullam habet difficultatem, nam per omnes
 tenetur.
 Tertio beneficia maxima debent fieri coram summo
 Pontifice dumtaxat renunciari, vt tradit Host. in sum.
 de renun. sub nu. 6. vers. si vero idque colligitur ex eo-
 dem Host. d. c. quod in dubijs num. 3. de renun. In
 no. ibid. num. 3. Quod est Abbacia c. si quis deinceps
 ps. 17. q. 4. Lap. alleg. 84. col. pen. vers. item Abbacia,
 28 Episcopatus enim, & abbatia equiparantur, Pet. Re-
 buff. super concord. rubr. de mand. Apoll. §. statui-
 mus. verb. Monasteria, & iura adducit Alfonso. Hoied.
 de inc. opa. benef. p. 1. c. 5. num. 5. & c. 6. num. 3. eadem
 29 parte Item Decanatus, Archidiaconatus, Archiepiscopatus,
 & cum in cunctis §. inferiora de elec. Horum enim
 30 beneficiorum dispositio ad summum Pontificem spe-
 ctat, vt habetur in regula prima Cancellaria Sanctissimij
 D. N. Greg. XIII. lib. Item reseruant generaliter om-
 nes Ecclesias Patriarchales, Archiepiscopales, &
 Episcopales, nec non omnia monasteria virorum, &
 31 habetur in reg. 3. Cancell. eiusdem Pontificis. Item re-
 seruant generaliter dispensatione sua omnes dignita-
 tes maiores post Pontificales in Cathedralibus &
 Metropolitanis, & Patriarchalibus, nec non principa-
 les in collegiatis, ac etiam vicarias, & quae monocula-

res appellantur in eisdem cathedralibus, & c.
 Cum igitur huiusmodi dignitates sint reseruatae
 Summo Pontifici, vt expresse probatur in dic. reg. Canc.
 & tradit Oldr. plura adducens col. 75. quis possit crea-
 re Notarium circa medium, Roman. in l. imperium.
 col. 2. vers. item collationum. ff. de iuris. omn. iud. cu
 alijs, vt per Mandos. in reg. 1. reseruat. in praed. num.
 1. sequitur, quod summa licentia renun. debet fieri,
 & alij inferiores nequaquam possunt se intromittere
 cum non possint conferre, Bonif. de Vital. in clem. mul-
 32 torum. num. 59. de pen. Ant. d. Butr. in c. 2. num. 33. de
 reslit. in integ. Imol. in c. ad audientiam. num. 4. de his
 quae vi met. cau. & communiter doct. & ita commu-
 33 praticatur, nam habentes talia beneficia renunciant
 coram summo Pontifice, & si accedat ad ordinarios
 ordinarij illos reijciunt, & remittunt ad sedem apo-
 stolicam, ex eo, quia ipsi conferre postea non possunt
 beneficia resignata, & huiusmodi beneficia maiora di-
 cuntur respectu inferiorum beneficiorum, nam re-
 spectu Episcopatus non dicuntur maiora, Rip. in
 ca. ad aures num. 2. de rescrip. Oldrad. conf. 14. col. 1.
 Sarn. de ann. poss. q. 11. col. 2. & communiter doct. vt
 per Menoch. de arbit. iud. cas. 206. num. 4. cum seq.
 & num. 12. scribit post alios iudicis arbitrio remitti,
 quae sint maiora, & quae minora, Gemin. conf. 15. colu-
 34 pen. vlt. de habentibus. Rip. in d. ca. aures, nume. 2.
 Firaq. in l. si vnquam in verb. omnia vel partem. num.
 31. C. de reuoc. donat.
 Alia autem beneficia summo Pontifici reseruata
 32 per reservationes generales inclusas in corpore iuris,
 vel per particulares, vt late de his, & lucidissime locu-
 tum sum l. b. 2. possunt renunciari coram locorum or-
 dinarijs, qui poterunt admittere renunciations, illa
 autem nequaquam conferre, ita Lap. in addit. ad tract.
 de permitt. benef. Feder. de Sen. q. 3. 6. in fi. sub n. 62. &
 tenuit Rot. decif. 4. num. 4. vers. sed secundum de re-
 nunc. in antiq. Cassad. decif. 8. num. 9. de praben. Ga-
 briel. conf. 189. nu. 6. li. 1. Caput. decif. 45. par. 1. in im-
 pressis, & dec. 357. 1. li. in manscip. Pet. Greg. synt.
 tur. lib. 17. ca. 17. & ita fuit resolutum coram Caput.
 die 20. Maij. 1562. in vna Caurien. Archidiaconatus
 teste Rober. Lancel. in tract. de attenta. part. 1. c. 3. n.
 145. vbi alios citat, & haec est communis opin.
 Et ratio est, quia licet illa reservatio officiat benefi-
 cium, quo ad potestatem conferendi, non autem quo
 ad potestatem renunciandi seu renunciations admit-
 33 tendae, quia reservationes sunt odiose, & restringen-
 dae Calder. conf. 10. in fin. de praben. Gemin. conf. 94.
 in fin. & conf. 136. super 1. in principio Bellam. conf.
 34 34. supposito. statuto. col. antep. sup. resp. 6. nu. 5. & re-
 sp. 37. nu. 4. & communiter doct.
 Collatio igitur quomodocumque fuerit facta re-
 nun. spectat ad Papam dumtaxat, Rot. decif. 30. de pre-
 34 ben. in no. & est communiter per docto. receptum.
 Quarto exemptus & beneficia exempta sunt renun-
 35 cianda coram summo Pontifice dumtaxat, glo. in c. si
 abbatem in verb. si abbatem, & verb. deferendi. de
 elec. lib. 6. & ibi communiter doct. hoc volunt, & in
 specie Fran. nume. 5. Card. Zabarel. conf. 112. dub. 5.
 Cald. conf. 3. sub nu. 1. in fin. de renun. Pauin. de potest.
 cap. sed. vac. par. 2. q. 2. sub nu. 16. Rot. decif. 4. sub n. 4.
 de renun. in antiquior. per Bisignet.
 Idque probatur auctoritate text. in c. si abbatem de
 36 elec. lib. 6. & ratione, quia superior exemptorum test
 Papa auctoritate de priuileg. lib. 6. & ad ipsum cum
 spectet institutio, & delictio (ordinarius enim non
 potest se intromittere) ad ipsum quoque spectabit ad-
 missio

missio resignationis, ita arguit Bisignet, dic. dec. 4. sub nu. 2. & 4. quia ordinarij non possunt destituere, ergo neque admittere resignationem, iuxta conclusionem de qua saepius supra dictum est.

37 Limita tamen jvt legatus de latere possit hoc etiā facere, vt volunt communiter docto. in d. c. si Abbatē de elec. in 6. & probatur ibi, Et tamen ab alio quam a nobis, vel Apostolicæ sedis legato si sit in prouincia de latere nostro missus dari non potest licentia sum de ferendi monasterium, & ad vestram Ecclesiam trāseundi.

Secundum exemplum est generaliter Confistorialibus, quæ coram Papa dumtaxat in Confistorio renūciantur, vt dixi lib. 8. quaest. 6.

Q V A E S T I O XII.

S V M M A R I V M.

- 1 Triplex est ordo Cardinalium.
- 2 Episcopi sunt sex.
- 3 Presbyteri quot.
- 4 Diaconi Cardinales quot.
- 5 Cardinales Episcopi possunt conferre vacantia in suis diocesis.
- 6 Cardinales Episcopi habent ius destituendi in suis diocesis.
- 7 Cardinales Episc. possunt recipere resignationes.
- 8 Cardinales presbyteri possunt recipere renunciationē existentium in suo tit.
- 9 Cardinales presbyteri possunt conferre, & destituere.
- 10 Cardinales in suis titulis habent correctionem, & in a Episcopalia.
- 11 Cardinales possunt visitare in titulis.
- 12 Vicarius vrbis non cognoscit de causis inter personas subiectas Cardinali ratione tituli.
- 13 Cardinales tenentur residere in vrbe.
- 14 Cardinales assistunt Papa.
- 15 Cardinalis dicitur pars corporis Papæ.
- 16 Cardinales sunt columna Ecclesie.
- 17 Cardinales sunt senatores.
- 18 Cardinales dicuntur Reges.
- 19 Cardinales dicuntur maximi, & Principes.
- 20 Abbatis dantur Cardinalibus, vt decentius vuant.
- 21 Cardinales possunt recipere renunciat. in Episcopali- bus, & Abbatibus, quæ retinent in commendam.
- 22 Cardinales possunt conferre beneficia vacantia in his.
- 23 Cardinales habent indulta conferendi beneficia.
- 24 Cardinales renunciantes Episcopatus retinent facultatem conferendi in mensibus Papæ ex indulto.
- 25 Cardinales post renunciationem Episcopatus non possunt recipere renunciationem, neque in mensibus suis, quando hoc spectat ad Episcopatum.
- 26 Indulta concessa absque causa sunt minoris auctoritatis.
- 27 Derogatio indultorum intelligitur de extraordinario.
- 28 Collatio beneficij resignati coram Episcopo in mensibus spectantibus ad Cardinalem, ex indulto spectat ad tuendum Cardinalem.
- 29 Collatio spectat ad Papam beneficij resignati resignati coram Ordinario.
- 30 Potest conferre, ergo recipere resignationem, non valet consequentia.
- 31 In facultate conferendi renunt vacantia per resignationem.

VAERO 12. principal. an coram S. Ecclesie Roma. Cardinalib. possint beneficia resignante quam quæstioni satisfaciā prgmitto triplicem esse ordinem Rom. Ecclesie Cardinalium, vt tradidit Gondisal. Villadiego in tract. de orig. Card. q. 3. nu. 3.

1 Manfred. de card. c. 4. & concl. 7. Pau. de visit. p. 1. q. 2. col. 2. & communiter doct. Nam quidam sunt Episcopi, quidam Presbyteri, quidam vero Diaconi. Episcopi autem sunt sex scilicet Hostien. & Velitren. qui est Decanus Cardinalium, Portuen. Tusculana. Sabien. & Prænestin. Albanen. Martinus Laudens. de Card. q. 88. Pau. vbi supra nu. 15.

2 Presbyterorum autem numerus, ac Diaconorum fuit diuersus retroactis temporibus, vt per Manfr. dic. trac. c. 4. hodie vero ex constit. 50. Sixti. V. Postquam ex anno, 2. prescriptus est numerus, vt presbyteri sint 50. Diaconi vero 14. quibus omnibus assignati sunt certi tituli, vt patet ex alia constit. eiusdem Papæ 56. inci. religio sanctorum. anno etiam 2. His breuiter prefatis distinguo, & constituo tria capita.

3 Quorum primum erit in sex Cardinalibus Episcopis qui possunt recipere resignationes beneficiorum existentium in suis diocesis, namq. in dictis diocesis habent ius conferendi beneficia ibi vacantia, vt communiter tota die seruari videmus in vrbe; tum vigore facultatis ordinariæ, tum etiam ratione concessionis factæ per Papam in adeptione illius Ecclesie, vt quotidiè seruiatur, & est cōmunis opinio, vt per Cardin. Alban. in tract. de Card. q. 46. Ac ibidem habent ius destituendi, vt late tradidit Mandof. in reg. 7. Cancell. q. 1. nu. 5. & est cōmunis opinio. omniū doct.

4 ergo, & pariter ad ipsos spectat ius admittendi seu recipiendi resignationes illorum beneficiorum cum regula cōmunis sit ad illum spectare admissionem resignationis ad quem spectat ius instituendi, & destituendi, vt supra late probauim, & hæc conclusio nullam habet difficultatem, nam ita communiter tenetur, ac practicatur, nam si alij Episcopi habent hanc facultatem, vt infra dicetur, tamen magis ist.

5 Secundum caput erit in Cardinalibus presbyteris, & Diaconis in quibus colluenda est conclusio, possunt recipere resignationes beneficiorum existentium in suo titulo, & ratio est, quia possunt conferre illa beneficia, & possunt destituere beneficiatos, quod ius tunc competit ratione titularum, vt tradit Mandof. in regula. 7. Cancell. q. 1. nu. 5. vbi allegat. Ioan. And. & Abb. in c. his, quæ de maior. & obed. Zabarel. in clem. ne Romani. num. 4. de elect. Sarn. regula de trien. q. 1. nu. 16. cum seq. nam Cardinales in suis titulis habent correctionem, & iura Episcopalia dic. cap. his q. de maior. & obed. Abb. in c. dilectus sub nu. 1. 2. vers. nec obstat de Capp. Monach. vbi dicit hanc opinio. esse quasi cōmūnem Iacobac. de eqne. lib. 2. art. 2. nu. 11. Gundif. Villadie. de orig. Card. num. 7. Manfr. de Cardin. decif. 106. Eneas de Falcon. de referu. benef. q. 2. princ. num. 10. Director. elect. par. 2. cap. 3. nu. 8. siue sint diaconi, siue presbyteri Arnul. Ru. de iur. regal. priuileg. 13. num. 14. & ideo Cardinales possunt visitare personas.

6 subiectas ratione titularum, vt voluit Pauin. de visit. part. 1. q. 2. num. 16. & ideo Vicarius vrbis non cognoscit de causis sub titulis Cardinalium Manfr. de Card. q. 106. & hac ratione Cardinales tenentur residere in vrbe Abb. in c. 2. nu. 2. vers. not. 13. & de cler. nō resid. Card. Alex. in cas. filium veltrum nu. 2. 1. q. 5. Hostien.

7 Et si tales Card. qui habent Episcopatus in commendam renunciant dictos Episcopatus solet eis concedi indultum conferendi beneficia in mensibus spectantibus ad Papam namq. in alijs mensibus Episcop. conferunt, & ita fieri, & practicari tota die videmus.

8 Dubium tamen est an d. Cardinales qui habent indulta in eorum Episcopatibus renunciatis possint recipere resignationes beneficiorum ibi existentium, & quidem in mensibus Episcopi clara, & communis est sententia non posse, quia nulam habent in his auctoritatem nam per renunciationem fuit abdicata, iuxta cōmunes regulas de quib. supra. In mensibus autem suis, in quibus potest conferre dubium est, sed vera conclusio est non posse, etiam hoc casu recipere resignationem, sed hoc spectare ad Episcopum, vt in terminis consilii Gabr. conf. 187. sub num. 5. vers. cum igitur Cardinali, & num. 6. vers. itaque lib. 1.

9 Et ratio est, quia ad Episcopum spectat destitutio, ergo ad ipsum receptio resignationis Card. Zaba. in clem. 1. q. 7. de rerum permu. Et q. magis hoc spectat in his, qui habent indulta in Ecclesijs Metropolitanis, vel cathedralibus absq. causa, vt quia scilicet illa habuerunt non ex causa celsionis, exemplum in indultis

14 stien. in c. bonæ memoriæ. num. 1. de postul. prælat. Gābar. de author. legaa Later. lib. 5. tit. an legatus possit. plura beneficij conferre, num. 227. & etiam quia satisfiūt Papæ illum coadiuuando in officio, vt per Ioan. Hug. de off. prælat. 1. part. tit. de pap. super nu. 3. & ob id dicitur pars corporis Papæ Coraf. de benef. par. 4. c. 2. nu. 13. Bellencin. tit. de chari. subhd. q. 66. nu. 5. Iacoba. de conc. lib. 7. art. 55. Gig. de pens. q. 59. nu. 12. & cardines orbis, Manfr. de Card. decif. 45. col. 1. Ecclesie Mant. de conc. nu. 69. fratres Papæ. Ioan. Hug. loco cit. Membra Papæ. Barbat. de præstan. Card. 2. q. Basil. 1. part. nu. 25. Senai orest. Ecclesie. Marfil. de eccles. redd. c. 13. nu. 17. & ideo dicuntur reges Iacob. de conc. lib. 1. ar. 1. Redoan. de spol. Ecclesie. q. 3. S. & in hac materia n. 11. ac Diui Manfr. dic. tract. decif. 70. lucernæ ardentes, Manfr. decif. 69. Iumina Ecclesie, Manfr. decif. 19. 54. † Maximi, Manfr. decif. 53. Patres Spirituales, Manfr. decif. 43. Principes, Manfr. decif. 49. & c.

15 Tertium caput erit in Cardinalibus habentibus Archiepisc. Episc. ac Abbatias, vel Prioratus in commendam ex dispensatione Papæ, & consuetudine, vt decentius viuunt, iuxta ea quæ tradant Mart. Laud. de Card. q. 5. Barba. de præst. Card. q. 12. Gundif. de orig. Card. q. 5. Camb. de auth. legaa Later. lib. 5. nu. 230. Alfonso. Hoied. de Incomp. benef. par. 1. c. 17. nu. 29.

16 In his enim constituenda est conclusio posse recipere resignationes beneficiorum, vt videtur firmare Gabr. conf. 187. n. 2. lib. 1. nam possunt conferre beneficia vacantia ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, Abbatias, Prioratus, vt est cōmunis omnium doct. sententia, ergo & recipere resignationes, iuxta cōmunes regulas sup. traditas. Accedit quia, si huic facultas competit Episcopis, vt infra dicitur, ergo, & his qui non minorem potestatem habent, & hinc possunt, vt alij visitare, vt voluit Io. And. quem refert, & sequitur Pauin. de visit. par. 1. q. 2. num. 17. in mo maiorem, namq. communiter omnes Card. expeditur indulta conferendi beneficia, ibi vacantia non solum in sex mensibus auctoritate ordinaria, sed etiam in omnibus, nam Papa eis concedit mentes suos, & ita quotidiè fieri practicatur, & adfunt multæ decisiones Ror. vt p. Puta & Caputa licet videre & egregie totam prosequitur materiam D. Anast. de indult.

17 Et si tales Card. qui habent Episcopatus in commendam renunciant dictos Episcopatus solet eis concedi indultum conferendi beneficia in mensibus spectantibus ad Papam namq. in alijs mensibus Episcop. conferunt, & ita fieri, & practicari tota die videmus.

18 Dubium tamen est an d. Cardinales qui habent indulta in eorum Episcopatibus renunciatis possint recipere resignationes beneficiorum ibi existentium, & quidem in mensibus Episcopi clara, & communis est sententia non posse, quia nulam habent in his auctoritatem nam per renunciationem fuit abdicata, iuxta cōmunes regulas de quib. supra. In mensibus autem suis, in quibus potest conferre dubium est, sed vera conclusio est non posse, etiam hoc casu recipere resignationem, sed hoc spectare ad Episcopum, vt in terminis consilii Gabr. conf. 187. sub num. 5. vers. cum igitur Cardinali, & num. 6. vers. itaque lib. 1.

19 Et ratio est, quia ad Episcopum spectat destitutio, ergo ad ipsum receptio resignationis Card. Zaba. in clem. 1. q. 7. de rerum permu. Et q. magis hoc spectat in his, qui habent indulta in Ecclesijs Metropolitanis, vel cathedralibus absq. causa, vt quia scilicet illa habuerunt non ex causa celsionis, exemplum in indultis

20 concessis triennio elapso pluribus Cardinalibus a Sixto V. Nam talia indulta sunt minoris auctoritatis Put. decif. 93. lib. 3. vbi refert derogationem indultorum intelligi de indulto extraord. non autem de ordinario, ita fuisse decilum in vna Tole. Canonicius, & p. bendæ coram Peregrino 26. Martij. 1548. Limitatur tamen hæc nō procedere, si in indulto concessa fuerit huiusmodi facultas, namque essemus in claris & c.

21 Dubium tamen est notabile, quia vt dictum est ex cōmuni opinio. resignatio est faciendā coram Episcopo, & non coram Cardinali. habente indultum, non solum in mensibus, in quibus Episcop. potest conferre, sed etiam in alijs. cōstantibus ad Cardinalem. Si resignatio beneficij fuerit facta coram Episc. in mensibus, in quib. habebat conferendi potestatem Cardinalis, an debeat conferre illud beneficium resignatum Episcopo, recipiens resignationem, an Cardinalis omittis quæ hinc inde adduci possent, vera est conclusio collationem spectare ad Card. quam opinio tenuit cōsulendo Gabr. d. conf. 179. li. 1. in questione, quæ erat inter Cardinalem Vrbis. habentem indultum super Archiepiscopatu Vrbinate. & inter Archiepisc. & sulcitur Primo, quia communis doct. sententia est, quod si renunciatio fiat coram Ordinarijs in mensibus referuat Papæ collatio spectat ad Papam, & nō ad Episcopum recipientem ipsam resignationem, ergo & pariformiter dēt spectare ad Cardinalem, qui succedit in iure ipsius Sum. Pontificis per indultum ab eo concessum, & habet amplissimam, & absolutam in beneficijs auctoritatem, c. 2. de pręb. li. 6. cle. 1. vt lit. pen. in li. Guil. Laud. in cle. si Roma. de præb.

22 Secundo quia diuersa sunt receptio resignationis, & collatio beneficiorum resignatorum, cum collatio possit pertinere ad eum, qui non potest destituere, resignatio autem ad eum dumtaxat, qui habet auctoritatem instituendi, & destituendi, vt supra latissime est cōprobatum, ergo non valet consequentia, potest recipere resignationem ergo potest conferre beneficia resignata, Ror. decif. 1. de reou. vbi ponit exemplum in Vicario Episcopi, Bellam. decif. 4. Zaba. in clem. 1. q. 7. de rerum permu.

23 Tertio quia si potest Papa ob maximam, & absolutam potestatem, quam in beneficijs habet, auferre facultatem conferendi competentem Episcopo, & alteri illi dare Sarn. de Grat. expec. num. 12. Ergo multo facilius potest providere, ne Episc. facultatem conferendi adipiscatur eamq. alteri, antequam Episcopus fiat reseruare arg. l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui vel aliorum.

24 Nec obstat, quod facultas conferendi non comprehendat vacantia per resignationem, nam respondetur quod huic nō datur de nouo facultas, sed indulgetur vt possit retinere illam, quam prius habebat.

25 Secundo respondetur in facultate conferendi contineri vacantia per resignationem sc. ex parte de off. de leg. Collec. in cap. pro illorum colum. prima de præb. glo. in c. si propter verb. vocarunt de refer. libro sexto Bellam. decif. 611. Castado. decif. quinta de præb. eo magis, quia in indultis solet apponi clausula, quomodocumq. vacauerint, vnde omnis modus vacationis venit, Felyn. in cap. in nostro corol. 37. de rescript.

26 Et hoc esse verum patet, quia excipitur in indultis vacantia per resignationem in curia, ergo aliter vacantia includuntur, vt late per Gabr. d. consilio. 187. col. vlt.

27

28

29

30

31

- * dub. Card. Alex. in c. denique nu. 4. 6. q. 3. & communi ter docto. vt supra dictum est.
- 6 Amplia primo, vt beneficia referuat possint resignari coram Episc. qui poterunt resignationes dictorum beneficiorum recipere, non autem illa conferre, Lap. in add. ad trac. Feder. de rer. permut. q. 3. sub nu. 62. in fin. Rot. decif. 4. de renun. per Bisignet. Rota de rer. permuta. in nou. Callad. decif. 4. n. 9. de preben. ex dicta autem resignatione vacat beneficium, & debet per summum Pontificem conferri, ita si permutatio beneficiorum referuatorum fiat coram ordinariis p mutantes debent recurrere ad Papam pro perfectione resignationis Ro. dec. 1. de rerum permuta. in nouis. Caputaq. dec. 78. par. 3. de qua re vide dec. 45. p. 1. eiusdem Caput.
- 8 Secundo Amplia, vt etiam beneficia iurispatronatus possint coram Episc. resignari accedente consensu patronorum, Ant. de But. in c. quod in dubijs nu. 7. ver. sed nunquid & in c. vlt. nu. 5. de ren. Abb. sub nu. 3. Idem Abb. in c. quod in dubijs. n. 6. de renu. Anan. in c. ex inquisitione de sim. Zabarel. in clem. 1. nu. 18. de renun. Bonif. Vital. ibid. num. 37. Fran. in c. 1. nu. 7. de rer. perm. li. 6. Put. dec. 4. 12. num. 2. li. 1. & communi ter* omni. Docto. vt supra dixi.
- * Quod probatur in c. in Lateran. de pre. & in c. ad hac §. vlt. de off. Archid. Turr. Cremat. in c. deniq. n. 2. 6. q. 3. Host. in sum. de renunc. num. 8.
- 9 Ex quo inferitur, quod si ad Abbatem aliquem, vel alium in maiori dignitate constitutum spectet presentatio in tali beneficio, & ad episcopum loci confirmatio, & institutio, renunciatio debet fieri coram episcopo accedente consensu Abbatis, vt in terminis voluerunt Inno. in c. vlt. sub nu. 2. ver. Abbas de renunc. Card. Zabarell. in clem. 1. nu. 18. ver. vnde, eo. tit. & ibi Anch. Ant. de But. in dict. c. vlt. nu. 5. Abb. nu. 3. ver. quareo de presbytero. de renun. Car. Alexan. in c. denique sub nu. 5. 6. q. 3. & communiter Docto.
- Amplia tertio in beneficijs electiuis, in quibus proceditur per viam electionis, quare exigunt confirmatio nem superioris Zabarell. in clem. quia contingit §. vt autem num. 2. de relig. dom. horum autem beneficiorum
- 11 Episcopus resignationem precipit cum consensu eligentium, Paul. quem refert, & sequitur Card. Zabarell. in dict. clem. 1. nu. 18. ver. dicit etiam & ibi Bonif. de Vital. num. 37. de ren. Ant. de But. in dict. c. quod in dubijs, num. 6. Franc. in cap. 1. num. 7. de renun. permut. lib. 6. Prapof. dic. c. denique num. 5. 6. q. 3. nam regula riter renunciatio fit coram confirmante gl. in clem. 1. ver. manibus, de renunc. Host. in c. vlt. nu. 2. eod. tit. extr. & est communis Doct. sententia.
- Amplia quarto etiam si ad Cardinalem ratione indulti concessi a summo Pontifice spectet institutio, nam nihilominus potest recipere resignationem Gabriel. con. 187. lib. 1. Episcopus enim in mensibus suis potest recipere resignationes, & conferre, in mensibus vero, in quibus collatio spectat ad Cardinalem ratione indulti, episcopus potest etiam recipere resignationem, non tamen conferre, sed Cardinalis habebit collationem, Gabriel. d. conf. 187. & dixi supra, & est communis opinio, vt episcopus habens alternatiuam ad sex menses, vt in alijs non possit conferre, vt fuit resolutum in vna Corduben. 10. Decemb. 1546. coram Ant. August. teste Put. decif. 107. lib. 2.
- Amplia quinto pari rationi etiam si ad inferiorem spectet institutio, nam nihilominus resignatio beneficiorum debet fieri coram episcopo Fed. de Sen. & Inno. quos refert & sequitur Fran. in c. 1. num. 8. & nu.

- 1. de rer. perm. Card. Zabarell. in clem. 1. nu. 18. de ren. vbi allegat. Arch. in c. deliberatione de of. le. li. 6. Abb. in c. quod in dubijs sub nu. 6. de renunc. & est communis Doct. sententia.
- Nam episcopus, vt supra dictum est, habet fundatam intentionem, & ille inferior habet dumtaxat facultatem instituendi, sub qua non includitur facultas destituendi, cum hac sint diuersa, Rot. dec. 5. de renun. in antiq. Gabr. d. conf. 187. col. 2. li. 1. sed est penes episcopum, qua ratione coram ipso debet fieri renunc. Rot. decif. 8. de renunc. in antiq.
- 17 Collatio autem debet fieri ab ipso inferiore habente ius instituendi, vel ab episcopo cum illius consensu Card. Zabarell. in clem. vnica. nu. 18. de rer. perm. Fran. in d. c. 1. num. 11. eo. tit. li. 6. arg. c. ad hac §. vlt. de off. Archid. cum alijs allegatis per Zabarell. Ad quod accedat quod dictum est in superiore ampliatione ex con. Gab. 187. li. 1. Vterius comprobatur, quia permutatio quoque beneficiorum spectantium ad collationem inferioris fit coram episcopo cum consensu ipsorum habentium conferre. Hostien. in c. questu, quem refert, & sequitur Franc. d. c. 1. sub nu. 8. Feder. de Sen. de permut. benef. q. 22.
- 18 Vnde constituenda test conclusio inferiorem episcopo posse conferre, non autem recipere resignationes & auctorizare permutacionem, nam hac spectant ad episcopum, Host. in sum. de renunc. ver. sed nunquid & ver. seq. Archid. lo. Monac. Gem. nu. 18. Fran. num. 8. & alij communiter in d. c. 1. de rerum permut. gl. penult. in clem. 1. eo. tit. Cald. conf. 7. eod. tit. Abbi. in c. questum num. 4. eod. tit. vbi attestatur de communi, vt episcopus habeat dumtaxat facultatem destituendi. Fed. de Sen. in trac. de perm. benef. q. 22. qui & si dicat esse mirabile vt hoc casu conferat episcopus, cum vacent beneficia per resignationem, licet ad ipsum non spectet collatio, tamen hoc dictum debet intelligi de consensu inferioris, per ea, quae sup. dic. sunt
- 19 Limita primo nisi sit inferior cum facultate instituendi habeat quoque ius destituendi, nam hoc casu potest recipere resignationes illorum beneficiorum ita in terminis Inn. in d. c. quod in dubijs nu. 3. ver. nisi de renunc. Abb. num. 6. ver. sed est dubium, & est communis opinio iux. ea, quae supra dicta sunt abunde.
- 20 Nam licet destitutio competat dumtaxat episcopis, vt est communis opi. teste Abb. in d. questum. nu. 4. de rerum permut. tamen potest alijs competere, & ius instituendi colligi ex vlt. statu tenuit Rota in vna Segobien. benef. coram Coua. 30. martij 1596. & in alia
- * placetin. Archid. de Medellin. coram R. P. D. Blanchetto die veneris 3. Maij. 1576. ita & ius destituendi. Limita secundo, nisi inferior praelatus habeat ius episcopale in resignandis beneficijs, seu permutandis, vt colligitur ex his, quae scribit Abb. d. c. questum n. 5. ver. idem tamen intelligas de rerum permut. Franc. in d. c. 1. num. 8. ver. hoc limita & nu. 9. ver. quod intellige eod. tit. lib. 6. Fed. de Sen. de perm. benef. q. 23. & q. 26. & communiter doct.
- Et ratio est, quia tales habent ius episcopale & iurisdictionem episcopalem, ac ideo exercent omnia iura episcopalia, quae sunt iurisdictionis, Inn. in c. 2. de transact. Abb. c. questum. num. 4.
- Tertio limita nisi inferior adquisiisset hanc facultatem recipiendi resignationes ex privilegio, seu consuetudine, nam tunc posset etiam, si ad illum non spectaret destitutio vt scribit Io. And. in c. significatum in verb. dimittere de praeb. quam ad hoc refert & sequitur Abb. in d. c. quod in dubijs sub nu. 6. ppe. fivcr. de

- de consuetudine, Bonif. de vital. in cle. multorum. nu. 60. de pen. vbi dicit, quod ita practicatur.
- Amplia 6. vt Episcopus possit recipere resignationem benef. existentium in sua dioecesi etiam in Curia, Gabriel. conf. 187 nu. 4. li. 1. alleg. dec. Rot. 23. col. 2. in nou. quae est. 1. de rerum permut. quamvis contrarium voluerit Gam. in c. 1. n. 31. de rerum permut. li. 6. adducti quoniam, quia id est voluntarie iurisdictionis. Sed tunc beneficia dicuntur vacare in Curia per resignationem, vt est communis opinio, de qua dicitur suo loco, & per consequens collatio spectat ad Papam, cui sunt specialiter referuata beneficia vacantia in Curia c. 2. de praeb. lib. 6. vbi omnes Doct. Sarn. de trien. q. 3. i. nu. 19. cum seq. cum alijs, vt per Mandol. reg. 5. Canc. q. 1. vel ad Card. habentem indultum, in quo solent dari facultas conferendi omnia beneficia vacantia perquam per resignationem in Curia coram summo Pontifice, videtur concessa facultas conferendi vacantia per resignationem in Curia coram Episcopo, ita arguit, & concludit Gabriel. d. conf. 187. col. vlt. lib.
- 25 1. Ex quo patet Episcopum tali casu non posse conferre beneficium resignatum coram ipso, vnde melius esset admittere resignationem, extra curiam in sua dioecesi, vel in alierius, nam tunc posset conferre beneficia coram eo resignata, etiam in Curia ipso Episcopo degenere, vt fuit resolutum in Rot. coram Put. teste eod. decif. 167. lib. 1.
- 27 Septimo Amplia procedere etiam in benef. voluntarium intrare religionem, Imol. in c. admonet nu. 7. de renun. Maiol. de irreg. li. 3. c. 6. vbi etiam dicit. num. 4. quod eorum professio fit incognito superiore inducit renunc. & vacationem beneficij, Sylu. verb. religio. 2. q. 8. Abb. in c. quod Dei de stat. monac. D. T. 2. 2. q. vlt. ar. 7. Abb. in c. Admonet 2. lectu. col. vlt. ver. oppono, quod de renunc. & est communis opinio.
- Octauo amplia, vt possit Episcopus solus recipere renunc. inferioris praelati sibi subiecti & honorabilis membri absq. consensu capituli, vt notat Abb. ex illo tex. in c. lecte. nu. 3. not. etiam, 3. de renun. & ibi Ant. de Butr. & est communis opinio.
- Nono amplia vt possit Episcopus recipere renunciationem beneficiorum obtentorum per alium Episcopum Abb. in c. ad supplicationem nu. 5. de renun. vbi notat calum singularem, quod propter beneficiu receptum par in parem habet potestatem contra Ina & magistratus sit. de arbitris, c. innotuit de elec. Ripa in l. si constat nu. 78. ff. sol. mat. quod potest vendicare sibi locum, vel quia Episcopus habeat retentionem beneficiorum in adeptione Episcopatus, quae datur quandoq. a sum. Pont. in Consistorio vt tota die videmus, vel quia relicto Episcopatu habeat beneficiu vt viuat, vt tradit Abb. in dict. c. ad supplicationem n. 6. & nu. 9. de renunc.

Q V A E S T I O N I S X V.

S Y M M A R I V M.

- 1 Abbas exemptus non potest recipere renunciationem.
- 2 Instituti ab Abbate non administrant nisi de licentia dioecesani.
- 3 Abbas exemptus potest renunciationem beneficij recipere.
- 4 Abbas exemptus habet ecclesiam pleno iure sibi subiectam.

- 5 Abbas exemptus habet magnam iurisdictionem.
- 6 Abbatis, & Episcopatus equiparantur.
- 7 Abbatis, quae.
- 8 Abbas exemptus potest destituere.
- 9 Abbas exemptus potest visitare.
- 10 Abbas exemptus habet correctorem.
- 11 Abbas exemptus maiorem potestatem habet in monachos, quam Episcopus in clericos.
- 12 Episcopi sunt Ordinarij.
- 13 Abbas est, praelatus, & Ordinarius.
- 14 Episcopus non potest se intrromittere in ecclesijs subiectis Abbati.
- 15 Habere ecclesiam pleno iure quid importet.
- 16 Abbas potest prestare consensum alienationi.
- 17 Abbas potest recipere permutaciones.
- 18 Renuncio facta coram Abbate habente temporalia est nulla.
- 19 Abbas non potest renunciare in manibus subditorum.

Q Vero, 15. principaliter an coram Abbatis possit fieri resignatio beneficiorum? distinguendum est, & duo capita constituenda quorum primum erit in Abbate non exempto nam iste non poterit recipere resignationes, neq. auctoritatem permutationibus prestare ita Collect. quem refert & sequitur Bell. de permut. benef. 1. p. q. 9. & Colle. dicit hoc auduisse a pluribus quia recipere resignationes Episcopale est, & vt supra dictum fuit, non valet consequentia, potest instituire, ergo & conferre. Hinc scribit Hugo de offic. Episc. ver. simpliciter. nu. 4. quod Abbates possunt in situere in ecclesijs sibi subiectis, & instituti tamen non administrant, nisi de licentia dioecesani, quia dicit. Abbates subsunt Episcopis, vt late deducit Durand. de mod. cong. gene. Conc. rubr. 4. nume. 35 & rubr. 23. num. 1. & 3.

Et huc tendit illud quod inferiores Episcopo quavis possunt conferre, non possunt recipere resignationes beneficiorum, Zabarell. in clem. 1. n. 18. de renun. & communiter Docto. vt supra dictum est, & haec conclusio nullum videtur habere dubium, nam communiter ita ab omnibus tenetur.

Secundum Caput est in Abbate exempto, nam iste poterit resignationes Beneficiorum recipere (preponendo habere ius conferendi) vt fuit resolutum in Rot. in vna Legionen. par. ocialis S. Lautentij. 1562. prout attestatur Orad. in recoll. manu. tit. de relig. lib. 1. incipien. in vna Legionen. & videt Firmare Abb. in c. questum. nu. 4. de rer. permut. Fran. in c. 1. nu. 8. de rer. perm. & est cois* Opi. Do. Ratio est, quia Abbates exempti habent ecclesias pleno iure sibi subiectas, & per hoc habent ius Episcopale, & iurisdictionem quasi Episcopalem. Inn. in c. 2. ver. de Abbatis de trans. & probatur in c. Abbates in fin. de priuil. li. 6. gl. in clem. 1. ver. proprii prope fi. de reb. eccl. non. alien. Inn. in c. cum & plantare §. in ecclesijs de priuile. Abbates exempti, omnimodam habent iurisdictionem in suos monachos, & lucis pleno iure sibi subiectis iurisdictionem, vel quasi capitul. 1. & c. in singulis de stat. Mona. c. sicut tuis de sim. c. significati de for. compet. gl. & Do. in c. c. ecclesiaru de off. ord. Are. con. 63. col. 3. nu. 4. Dec. in c. eam te in 1. not. de resc. Car. Paris. con. 22. n. 14. vol. 4. & ob id abbatia & Episcopatus equiparantur c. ne pro defectu §. statuimus iuncta gl. in ver. regularis c. dilectus filius iuncta gl. vlt. in fi. de concess. preb. Mandos. reg. 26. Cancel. q. 3. n. 8. nam Abbatia test Caput omnium ecclesiarum regularium tota

rium totaq. potestas monasteriorum ab Abbatibus dependet. c. nullam potestatem 18. q. 2. c. cum ad monasterium de stat. monac. Selu. de benef. 1. p. q. 2. n. 49. fed inferiores episcopo habetes iuri sicut. quasi episcopalē possunt recipere resignationes Franc. in c. 8. vers. hoc tamen limit. & n. 9. vers. & qd intellige de rerū pmut. in 6. Feder. de Sen. de permut. benef. q. 23. & q. 26. ergo & tales Abbates exempii.

Secundo accedat, quia qui possunt destituere, possunt recipere resignat. vt est cōmunis opinio de qua supra locuti fuimus, sed Abbates exempii possunt destituere vt scribit Car. Par. conf. 22. nu. 14. vol. 4. G. de crim. les. maiel. q. 19. n. 9. & cōmuniter Doct. nāq. hoc importat Iurisdictionē Episcopalis, vel quasi, quam hāt c. sicut tuis de simo. c. significalli de for. compet. & quia possunt visitare ex qua visitatione sequitur iurisdictione priuandi, & destituendi secundū Fed. de sen. conf. 5. per Visitaciones cum alijs, vt p. Felii. in c. dilectus il. 1. col. 2. de rescrip. correctio enim, quam habent supponit potestatem spuniendi, & castigandi iuxta not. in c. olim de accusat. & in c. Nemo 75. dist. Immo maiorem potestatem habet Abbas in Monachos, quam Episcopus in clericos Abb. in c. ad nostram n. 2. reprehensibilis, & vtrobiq. Philip. Franc. de appell. Fe. in c. super litteris col. 1. in 10. reg. de rescrip. cum alijs vt per Mandol. reg. 24. Cancel. q. 2. nu. 4. in fi. Hinc est quod non solum Episcopi sunt proprie ordinarij, vt dicitur in c. omnes basilicæ, & c. leg. 16. q. 7. c. de persona 11. q. 1. c. 1. de off. ord. extra. Io. xxij. Execrabilis S. ceterum sub tit. de prab. Card. in clem. 1. nu. 14. in fi. vt lit. pe. sed etiam Abbates dicitur vere Prælati & ordinarij c. nullus monachus, & c. nullā potestatem 18. q. 2. c. quanto, & ibi Inn. & Car. de off. ordin. Accedit quia, habent ecclesias pleno iure sibi subiectas ad eo quod illis Episcopus non potest se intrinicare, & Coras. de benef. c. 9. n. 5. & tamen habere i pleno iure subiectos nil aliud importat signatē quam institutio destitutio, visitatio, & correctio, Car. Par. conf. 22. n. 14. vol. 4. Idem Paris. conf. 35. n. 9. eod. vol. 4. post alios quos citat, quibus inspectis satis potest recipere resignationes beneficiorum.

Et ob id hi Abbates possunt prestare consensum & auctoritatem alienationibus ita cōmuniter seruatur teste gl. in cle. 1. ver. proprij de reb. eccl. non alien. Redoan. in tract. de reb. eccl. non alien. rub. 26. n. 8. & rub. 30. cal. 1. n. 64. & cōmuniter Doct. ac etiam poterunt prestare auctoritatem pmutare volentibus Abb. cōmuniter receptus in d. c. quæsitum. nu. 4. Dubium tamen est, si aliqua ecclesia circa tempora lia recognoscat N. Abbatem, circa vero spiritualia N. Episcopi si beneficiatus illius ecclesie velit renūciare an debeat hoc facere in manibus Episcopi, vel in manibus Abbatis respondet Inn. in c. vlt. in fi. de renun. qd sit facienda coram Episcopo, nam inquit si fuerit facta renun. coram Abb. illa non tenet. Hoc quoq. tenent Paul. & Host. quos refert & sequitur Car. Zabarella. in clem. vnica n. 17. de ren. Abb. in d. c. vlt. sub n. 3. verb. quæro de presbytero, & cōmuniter Doct. Quod ego probo, nam aut dicitur quod renun. tē poralia coram Abbate, & hoc non potest facere quia dicto casu temporalia, & spiritualia sunt ita coniuncta, quod vnum non potest esse sine alio c. si quis obiecerit 1. q. 3. & ratione etiam connexionis, c. quanto de iud. cum ibi not. aut vere dicit quod renunciat beneficium, & hoc neq. etiam potest facere Coram Abbate, sed Coram Episcopo duntaxat, nam Coram superiore ecclesiastico beneficia sunt resignanda, vt scribit

bit Fuf. de visit. li. 2. c. 28. num. 12. Roffiniac. de benef. c. 14. num. 41.

19 Ipsi vero Abbates debent renunciare in manibus superioris, non autem poterunt in manibus subditorum vt not. Abba. in c. vlt. 2. no. de ren. Ant. de Butr. numero 3.

Q V A E S T I O N I S XVI.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficiū non potest renunciari in manibus Præpositi
2 Beneficiū non potest renunciari in manibus Archiepiscopi
3 Beneficiū non debet renunciari in manibus Canonici
4 Beneficiū non potest renunciari in manibus Clerici
5 Renunciatio non potest fieri Coram inferiore.
6 Non habens destitutionem non potest recipere renunciatio.

Varo 16. principaliter an renun. beneficij possit fieri in manibus scriptorum communis opinio est negativa, & primo non posse in manibus Præpositi tradit Inn. in c. quod in dubij nu. 3. Abb. nu. 6. vers. sed est dubij de ren. Neq. in manibus, Archid. Prioris, Theaurarij, aut alterius Do. in d. c. quod in dubijs.

- 1 Neq. etiā in manibus Canonici Inno. in d. c. quod in his num. 3. Abb. num. 6. vers. sed est dubium Card. in clem. vnica num. 8. de renunc.
2 Neq. et in manibus clericis, aut psbyt. Host. in c. Dūdū. n. 2. de cōuers. cōiu. Maiol. de irre. li. 3. c. 6. n. 12. i. fi. Idemq. erit, vt coram talio inferiore non possit fieri resignatio, Card. Zabarella. in clem. x. nu. 18. de renun.
3 Et rō ē qd nō possint instituire & destituere, nā hoc pinet ad Episcopū, vt supra plene cōclusū ē, seq. tur corā eis nō posse renūciare beneficia, ac et corā laicis, et Impatoribus, & Regibus, Bald. in dic. c. q. in dubijs in prin. Amplia et si possint instituire, nā nisi habeant destitutionē, nō poterūt recipere resignationes, Feder. de sen. & Inn. quæ refert, & sequitur Franc. c. 1. n. 8. de rerum permut. & dictum fuit supra.

Qd limita nisi ex priuilegio, vel alias habeat ius Episcopale, iuxta ea, qd scribit Mádol. reg. 26. Canc. 96. n. 4. nam hoc casu possent recipere resignationē cum habeant facultatē constituendi, & destituendi, Car. Par. conf. 22. num. 1. vol. 4. & supra de hac re locuti fuimus.

Q V A E S T I O XVII.

- 1 Renunciatio pot fieri coram Vicecancellario, contra n. 5.
2 Vicecancellarius maior est post Papam.
3 Vicecancellarius habet administrationem Iustitiæ.
4 Vicecancellarius quas gratias signet.
5 Hodie Vicecancellarius non recipit resignationes.

Varo 17. an resignatio beneficij possit fieri coram Vicecancellario S. Ro. Ecclesie. Rot. dec. 5. si actor. n. 3. ver. facillime, de ren. i. no. tenet affirmatiue Sarn. i. Cōp. vtr. sig. n. 38. nāq. i. Ro. Curia post Papā, oib. alijs officialib. maior est, Petru. And. Gam. de actor. lega. late. li. 9. n. 77. Sar. i. pcc. reg. Cāc. q. 1. n. 27. vbi et dicit ipsū Vicecancellariū habere administratiōē iustitiæ regularū Apostolicarū, ac cōstitutionū tute lā & custodiā, Gūdif. Villadieg. de orig. ac dig. Car. q. 13. n. 71. & puiationes gratias signat i calib. in quibus sibi

bus si bi per regulas Cancellarię conceduntur, vt sunt gratiæ si neutri vsq. ad certam summam, & cum quadam limitatione, vt per Roman. con. 279. col. vt Sarn. in comp. signat. n. 11. Pavin. de off. & potest. p. 1. sed. va ca. ap. q. 1. nu. 12. & quia ratione non dicatur Cancellarius, vide Gam. dic. tract. lib. 9. nu. 75.
Hodie autem hoc recessit ab aula, & cōmuniter seruatur, vt receptio resignationis i nullocasu spectet ad Vicecancellarium, teste Ant. Mar. Papazono in addic. ad dic. tertiam dec. nu. 5. & ita practicaritota die videmus.

Q V A E S T I O XVIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Auditor Rotæ potest recipere cessionem litis coram eo pendente, non autem resignationem beneficij.
2 Auditores Rotæ habere sicutam potestatem.
3 Aliud est renunciare iuri, aliud liti.
4 Auditor Rotæ de speciali mandato potest renunciatioem beneficij admittere.

Varo 18. an Auditores Rotæ possint recipere resignationes beneficiorū cōis resposio est postre cipere cessionem litis, & causæ coram ipsi pēdētis super beneficio non autem resignationem beneficij, Rot. deci. 15. no. quod Auditor de renun. in Rot. & deci. 3. si actor. n. 3. vers. sed qd quid sit de facto seruatur de renunc. in nou. vbi etiam refert iua fuisse decisiū Caslad. decis. 2. nu. 7. de appel. Stafid. de lit. expe. tit. de variis mod. vacat. nu. 37. & dompnitter Do.

- 1 Sic coram eis non potest fieri renun. beneficij, quia Auditores Rotæ habent strictissimam potestatem & multa facere recusari sine speciali mandato, Vā ti. de nullit. Rubr. de null. defect. iurid. deleg. nu. 19. potest tamen, vt dixi, fieri cessio litis Coram proprio Auditore, nam aliud est renun. iuri aliud liti c. cum inter de elect. c. sane & c. venies de renunc. Inn. in c. in nāstra super verb. recepta in fi. de rescrip. cum alijs, vt p. Rot. dic. decis. 3. nu. 1. de renunc.
2 Limitatur tamen ius de speciali Papæ mandato recipere resignationes beneficiorum i nam hoc casu possunt Rot. Auditores d. dec. 5. in antiq. & 3. in nou. de renun.

Q V A E S T I O XIX.

S V M M A R I V M.

- 1 Referendarij possunt recipere resignationes beneficij contra num. 2.
2 Referendarij quare constiunt.
3 Referendariorum numerus.

Varo 19. principaliter An Referendarij vtriusq. signaturæ possint recipere resignationes beneficiorū. Ro. dec. 3. si actor. vers. tum etiam quia facillime de renunc. in nou. tenet qd sic, Sarn. in Cōp. sign. n. 38. vbi dicit hoc esse intelligendum de Referendarijs vtriusq. sign. Sed hoc hodie abijt in desuetudinem & recessit ab aula, vt tradit Ant. M. Papazono in addit. ad d. dec. 3. Rot. n. 5. & omnibus notum est hodie Referendarios etiā

gratiæ non habere hanc facultatem immo concludo numquam habuisse, nam Referendarij, vt rem Principii commode exponant & pauperum fac in eloquentium desideria insinuent, fuerunt constituti Gam. de aucto. leg. a. latit. qualiter legatus nu. 33. nam Princeps non poterat ob negotia innumera, Sedis Apostolicæ, & propter multitudinem supplicationum, examinare omnes supplicationes, deputauit igitur aliquos, vt hunc laborem subirent, examinarentq. prius, & discutere, num quæ in supplicationibus petuntur ab iplo Principe sine alicuius iniuria concedi possint in quorum signum visas supplicationes supralcriptione nominis sui, ppria manu, signaret, vt sic princeps cautiior, reddatur. Sarn. in compend. vtriusq. signa. nu. 26. Alex. VI. voluit vt Referendarij, gratiæ essent decem, totidem referendarij, iustitiæ, vt dicit Sarn. loc. cit. nu. 27. postea vero, numerus fuit, mirum in modum auctus, Hodie autem ex constitutione Sanctissimi Domini Sixti V. 39. incip. quemadmodū ann. 2. præscriptus est numerus, vt sint centum septuaginta signaturæ gratiæ, & triginta signaturæ iustitiæ, & ibi ponit priuilegia.

Q V A E S T I O N I S XX.

S V M M A R I V M.

- 1 Coadiutorum origo antiquissima est.
2 Qui coadiutores deligerunt.
3 Augustinus fuit coepiscopus.
4 Coadiutoria prohibita in quo Conc.
5 Coadiutor dandus cum causa.
6 Sepatus est causa dandi coadiutorem.
7 Aegritudo Episcopi est causa dandi coadiutorem.
8 Leproso datur coadiutor.
9 Dementi datur coadiutor.
10 Suspecto de dilapidatione, datur coadiutor.
11 Coadiutor datur contemplatione ecclesie, & prælati.
12 Propter impedimentum persone Episcopus non priuatur Episcopatu.
13 Coadiutor datur ad tempus, & in perpetuum.
14 Solus Papa dat coadiutorem.
15 Papa examinat causam dandi coadiutorem in Concilio.
16 Coadiutor ad quid datur, & quid debeat, facere.
17 Coadiutor dicitur prælatus.
18 Curæ exercitium est penes coadiutorem.
19 Coadiutor potest recipere resignationes, si hoc ei fuit concessum.
20 Coadiutoris potestas a forma procedit.
21 Coadiutor datus propter temporalia non potest, recipere resignationes.
22 Coadiutor datus propter temporalia non pot cōferre.
23 Coadiutor datus ad spiritualia potest conferre de sensu Episcopi.
24 Coadiutor datus ad spiritualia potest recipere renunciationem.
25 Coadiutor datus dementi habet liberam potestatem in spiritualibus, & temporalibus.
26 Coadiutor datus dementi, pot conferre oia beneficia.
27 Coadiutor datus dementi pot recipere renūciationē.
28 Varo xx. an coadiutor, datus Episcopo possit recipere resignationes beneficiorum? Antequam quæstioni satisfaciam, pmittendum, est Coadiutorū originē antiq. eē, vt colligit ex li. ii. hystoriarū eccl. auctore Rufinio c. 3. vbi fert Athanasū iā lenio cōfectū delegisse coadiutores, & successores, &

18 His tamentum obstantibus contraria opinio est
 * vera, & recepta ut Oeconomus possit conferre bene-
 * ficia ex sola supplicatione ante expeditionem literarū
 * quam opinionem tenuit. Rot. coram Pelegr. die. 25.
 Oñtoris 1549. teste Put. decil. 275. dubitavit lib. 3. nā
 ille erat deputatus Oeconomus in supplicatione, ideo
 10 sola signatura gratiam perficitur est communis opi-
 * nio, de qua per Felin. in rub. de const. & ex resolutio-
 * ne contrariorum apparebit de veritate huius conclu-
 sionis.

Non obstat primum argumentum quia responde-
 tur exercitium esse satis concessum per solam Signa-
 turam. Non obstat 2. loco dic. extrau. in iun. & quia re-
 20 spondetur illam loqui de titulari & ideo non habere
 locum in commendatario ad tempus fuit resolutum
 21 in Rot. 9. Decembris 1542. sed Oeconomus non dicitur
 titularis sed potius quidam commendatarius Put.
 dic. decil. 275. nu. 1. ergo dic. extrau. non habet locum
 in Oeconomio.

Ad tertium respondetur illam decisio. procedere
 quando alicui prelato in dicecesi aliena concessum est
 indultum conferendi beneficia in mensibus Papæ ut
 contigit Cardinalibus, nam isti non poterunt confer-
 22 re litteris non confectis, & ita procedit decil. supra
 alle. nam huiusmodi facultas est extraordinaria colla-
 toribus præiudicans, & restringenda. clem. 2. de off.
 ord. Caslad. decil. 8. num. 6. de præben. si vero proprio
 23 Episcopo in sua dicecesi, & ciuitate fuerit concessa al-
 * ternatiua, sufficit sola supplicatio, vt fuit resolutum
 in vna Portugallen. coram Put. 19. Octobris 1546.
 teste eod. decil. 5. sub. tit. de off. vic. in manu scriptis, de
 qua relate Mandof. reg. 26. Cancell. col. 1. & 2.

Ad quartum respondetur decisiones illas loqui in il-
 lis executoribus, qui non sunt in gratia nominati, sed
 eorum nominatio dependet a Cancellaria, ita declar-
 rat Put. dic. decil. 275. nu. 5. Mandof. dic. q. 27. in fine,
 quod fecus erat hic cum Oeconomus expresse in sup-
 plicatione esset deputatus.

Q V A E S T I O XXII.

S V M M A R I V M.

- 1 Executores gratiarum non possunt resignationes reci-
 pere, & beneficia conferre.
- 2 Resignationis receptio debet expresse committi.
- 3 Executoris officium quale.
- 4 Executoris potestas pendet a mandato.
- 5 Executor non potest conferre.
- 6 Executor non potest priuare beneficijs.
- 7 Executor potest recipere resignationes, si hoc ei fuit cō-
 cessum.

Varo XXII. An executores gratia-
 rum deputati a sede Apostolica ad
 prouidendum de beneficijs vacan-
 tibus, vel vacaturis possint recipere
 resignationem alicuius volentis
 in eorum manibus resignare, vt ea
 recepta prouideant negative fuit
 1 respondendum, vt tenet Rot. deci. 2. verum si Episco-
 pus nu. 3. de resig. per Bisig. in antiquior. Rot. dec. 13.
 queritur de renunc. in antiq. Corad. de benef. parte 1.
 cap. 8. num. 17. vers. qui vero, & est eōis opinio docto.
 Quod probatur primo quia necesse est, vt expresse
 2 committatur receptio resignationis, capitu. dudum

circa princ. cum ibi not. de. præben. in 6. sed his non
 videtur commissa, namque officium ipsorum est, vt ap-
 3 uideant nominato de beneficio vacante, vel vacaturo
 Bellam. de benef. permut. part. 5. q. 2. nu. 7. Selu. de be-
 4 nef. p. 3. q. 1. num. 109. & ipsius potestas pendet a mā-
 dato, & forma data, & ob id executor datus ad execu-
 5 tionem mandati de prouidendo non potest f. conferre
 beneficia, nisi ad hoc fuerit specialiter nominatus.
 Abb. per illum tex. in cap. super eo de off. deleg. & in
 cap. vlti. de præsup. communis opin. vt per Io. Selu.
 de benef. p. 2. q. 18. num. 1. cum. sequen.

6 Secundo Accedit, quia executores non possunt in-
 uitiu delituere; ergo neque recipere resignationes,
 Inno. 1. cap. quod in dubijs prope fin. de renun.

7 Limita nisi in mandato facultas recipiendi resigna-
 tiones esset data, nam tunc absque dubio possent.
 Corad. dic. c. 8. nu. 17. vers. qui vero, & habetur in dic.
 decil. 13. & communiter a docto. est receptum, quia
 in claris non est opus coniecturis. l. continuus. §. cum
 ita ff. de verb. oblig.

Q V A E S T I O XXIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitulum plena sede non potest recipere renun-
 ciationem beneficij.
- 2 Collatio & desitutio spectat ad Episcopum, & non ad
 Capitulum.
- 3 Capitulum cum Episcopo recipit renun-
 ciationem cū collatio, & desitutio spectat ad vtrumque.
- 4 In rebus communibus Capitulum non potest agere si-
 ne prelato.
- 5 Capitulum habens facultatem insititendi, & desitue-
 di potest recipere renun-
 ciationem beneficij.
- 6 In renun-
 ciatione recipienda per Episcopum non requi-
 ritur consensus Capituli.
- 7 Magna dignitas an possit renunciari sine Capitulo.
- 8 In arduis requiritur consensus Capituli.
- 9 In renun-
 ciatione prelati non requiritur consensus. Ca-
 pituli.
- 10 Stylus seruandus.
- 11 An Capitulum sede vacante possit recipere resignatio-
 nem beneficiorum & num. 20.
- 12 Capitulum sede vacante non potest aliquem licentiar-
 e ab ecclesia.
- 13 Capitulum non succedit in Iurisdictione voluntaria
 mortuo prelato, limita, vt num. 25.
- 14 Resignationis receptio est Iurisdictionis voluntariae.
- 15 Capitulum sede vacante non potest alienare.
- 16 Resignare est alienare.
- 17 Capitulum sede vacante non dat licentiam transeundi
 de loco ad locum, contra num. 29.
- 18 Capitulum sede vacante non competit Iurisdictione, nisi
 quatenus expressum reperiatur.
- 19 Capitulum sede vacante non potest conferre beneficia
 que vacant per renun-
 ciationem.
- 21 Renun-
 ciatio faciendā est in manibus illius qui potest
 desituerē.
- 22 Capitulum sede vacante potest desituerē.
- 23 Capitulum sede vacante potest corrigere.
- 24 Capitulum sede vacante dicitur Ordinaria.
- 26 Capitulum sede vacante succedit Episcopo in spiri-
 tualibus & temporalibus.
- 27 Capitulum sede vacante succedit in his, que sunt ordi-
 nis & Iurisdictionis.

28 Capitulum

28 Capitulum sede vacante potest omnia facere, que per-
 tinent ad iurisdictionem.

30 Conferre, & recipere renun-
 ciationem sunt separata.

31 Capitulum sede vacante potest prestare auctoritatem
 permutationibus.

32 Beneficium Iuris patronatus potest resignari coram
 Capitulo sede vacante.

33 Capitulum sede vacante potest insituerē presentia.

34 Capitulum sede vacante potest committere alteri re-
 nunciationem beneficij.

35 Capitulum sede vacante potest recipere renun-
 ciationem quando sit in resignantis panam.

36 Capitulum sede vacante succedit in his, que sunt in-
 sititijs.

37 Capitulum sede vacante potest recipere renun-
 ciationem beneficiorum spectantium ad collationem ip-
 sius, & Episcopi.

38 Capitulum sede vacante non potest recipere permuta-
 tionem beneficiorum spectantium ad collationem.
 Episcopi tantum.

39 Capitulum, & Episcopus considerantur, vt duo corpo-
 ra quorū collatio spectat ad vtrumque.

40 Capitulum sede vacante habens ex consuetudine ius,
 conferendi, potest etiam spectantia ad solum Episco-
 pum.

41 Ex vnica collatione sortita esse etiam acquiritur posses-
 sio &c.

42 Peritencia collationis probatur per Famam.

43 Clericatus probatur per communem reputationem.

44 Capitulum sede vacante non potest prescribere facultatem
 recipiendi resignationes.

45 Sede vacante non potest curere prescriptio & c.

46 Capitulum in casibus, in quibus potest recipere renun-
 ciationem, & conferre, debet hoc facere ante pro-
 positionem faciendam in Concistorio.

47 Facta propositione in Concistorio de Episcopo, Capitu-
 lum, eo ipso non potest conferre.

48 Vacatio durat vsque ad confirmationem.

49 Promissio Apostolica habet vim electionis, & confir-
 mationis.

Varo XXIII. An Capitulum cathe-
 dralis ecclesie, aut Metropolitanæ
 vel collegiatae insignis possit reci-
 pere resignationes beneficiorum
 distinguendum est, Aut loquimur
 in Capitulo plena sede, aut in Ca-
 pitulo sede vacante.

Primo casu constituenda est conclusio Capitulum
 1 Plena sede non posse recipere resignationes benefi-
 ciorum etiam ipsorum canonicorum, vt in terminis
 voluit Inno. in c. quod in dubijs num. 3. & ibi Abb. n.
 6. vers. sed est dubium de ren. Card. Zabarell. in clem.
 vnica nu. 8. eo. tit. docto. in c. vlt. eo. tit. extr. & commu-
 niter alij.

2 Ratio quia collatio, & desitutio regulariter spe-
 * cat ad prelatum, vt est * communis doct. sententia,
 ergo & receptio resignationis, Franc. in cap. 1. n. 8. de
 rer. permut. lib. 6.

Amplia etiam, si Collatio & desitutio spectaret ex
 priuilegio communiter ad Episcopum, & Capitulum
 nam hoc casu non possent Capitulum recipere resigna-
 3 tionem nisi cum Episcopo, Put. decil. 414. num. 3. li.
 2. in rebus enim communibus Capitulum sine prela-
 4 to agere non potest Abb. in c. 1. de refer.

Lim. nisi ex priuilegio, & consuetudine haberet Ca-
 pitulum facultatem insititendi, & desititendi ad que-
 5 dam beneficia: nam hoc casu possent recipere resigna-
 tiones illorum beneficiorum. Inn. communiter rece-
 6 ptus in dic. c. quod in dubijs num. 3. vers. Nisi, Abb. n.
 6. vers. est dubium, & alij omnes, & ita * practitari atte-
 statur Bonifac. de Vitall. in clem. multorum num. 60.
 de pen.

Dubium tamen est, an consensus Capituli debeat
 interuenire in renun-
 ciatione, vltra auctoritatem Præ-
 6 lati recipientis resignatione regula est negatiua. Inn.
 in dic. cap. quod in dubijs num. 2. Card. Zabarell. alios
 cit. in clem. vnica sub num. 8. de ren. & * communiter
 doct. a qua excipiunt duos casus, quorum primus est
 7 quando renunciaretur magna dignitas, Inn. dic. c. qd
 in dubijs nu. 2. vers. nisi Abb. nu. 5. Aug. cap. statimus
 1919. 3. c. si quod dist. 58. Secundus si esset persona,
 de qua magnus honor, vel periculum ecclesie immi-
 neret, Inn. & Abb. locis cit. Compoll. Hostie. quos
 refer. & sequitur Zabarell. in clem. vnica sub nu. 8. de
 renunc. nam tunc esset magnum negotium & arduum
 8 fin quo requiritur consensus Capituli cap. quanto. de
 his que fiunt a prel. Abb. in cap. at si clerici §. de adul-
 terijs num. 16. de iudi. sed quicquid sit de iure, huius-
 modi consensus nõ requiritur hodie, vt communiter
 in praxi obseruatur ab omnibus. Ideo dicit Card. Za-
 barell. dic. clem. 1. sub. nu. 8. quod satis est quod Cap-
 itulum non contradicat.

Inno. quod est plus communiter etiam practica-
 tur, vt consensus Capituli non requiratur * quando re-
 nunciat ipse prelatus, quicquid alij voluerint, ita fer-
 * 10 uat * communis stilus quo non est recedendum c.
 quam graui de crimin. fall. Marfil. ling. 17. Curt. Iun.
 conf. 178. num. 13. & communiter docto.

Secundo casu, an Capitulum sede vacante possit ad-
 mittere resignationes beneficiorum. Negatiua opi-
 ni. videtur tenere Glo. in cap. fraternitatem in verb.
 licentiam disti. 71. dum fertur Capitulum, dum sedes
 11 vacat non posse aliquem licentiarē ab ecclesia, & ibi
 Archid. in vers. in glo. sed numquid Vinc. in c. cum o-
 lim. de maior. & obedi. Rebuff. in prax. benef. tit. de de-
 uol. nu. 9.

Pro qua opinione primo adducitur, quia Capitulu
 13 non succedit in iurisdictione voluntaria mortuo pre-
 lato Ioan. Monach. in cap. vlt. de supplen. prelat. neg-
 lig. Archid. in cap. Episcopus eo. tit. Glo. in clem. 1. de
 14 haret. sed receptio resignationis est iurisdictionis vo-
 luntaria, quia Capitulum potest admittere, & non ad-
 mittere ex causa ad not. in cadmonet de ren. ergo & c.

Secundo, quia alienatio omnistest interdicitur Capi-
 15 tulo sede vacante c. si qua. 12. q. 2. Ioan. Monach. in c.
 vnico de maior. & obed. lib. 6. sed receptio resignatio-
 16 nis est quedam alienatio Cald. conf. 3. in fi. de renun-
 aut maior est, quam alienatio rei cap. præcipimus XI.
 quæstio. prima, & ideo non datur sede vacante licen-
 tia transeundi de loco ad locum distinctio. capitulo.
 17 fraternitatem Calderin. consilio tertio in fin. de re-
 nunc.

Tertio quia Capitulo sede vacante non competit
 18 iurisdictione, nisi quatenus expressum reperiatur, cap. ex
 indulgentia speciali, cap. ex parte de refer. late Archid.
 dic. c. fraternitatem, sed hoc non reperitur expressum
 ergo.

Quarto, quia Capitulum sede vacante non potest
 19 conferre beneficia, que vacant per resignationem
 Ion. And. in clem. vlt. in glo. penult. de rerum permut.
 ergo minus recipere resignationes, nam alijs capi-
 tulum posset donare, posset alienare, & alia
 R 4 facere

facere, q̄ ei interdicitur, iux. ea, quæ supra dicta sunt, & hæc opinio in puncto iuris est verior.

20 His tamen non obstantibus contraria opinio est communis, & ab ea non recedendum in iudicando, vt capitulum sede vacante possit recipere resignationes beneficiorum spectantium ad collationem episcopi, ita fuit resolutum in Rota a maiori parte, vt habetur de cl. 6. fuit dubitatum de rer. permut. in nou. Feder. de Sen. in tract. de permut. benef. quæst. 36. nu. 6. i. ver. sed contrarium videtur, Ant. de Butr. in cap. quod in dubijs 3. col. ver. numquid autem Capitulum, Abb. in 7. de ren. idem Abb. in cap. cum olim nu. 2. ver. sexto dubitatur de maior. & obed. Gemin. in cap. 1. sub. nu. 5. ver. vigesimo secundo, an possit eo. tit. lib. 6. Fran. in cap. 1. sub. num. 9. de rer. perm. lib. 6. Pauin. de potest. c. fed. vac. secunda par. q. 2. nu. 1. cum alijs vt per Felin. in dic. cap. cum olim, nu. 4.

21 Primo, quia resignatio debet fieri in manibus illius, qui potest inuitum destituere, vt supra conclusum est, & non in manibus collatoris, Inno. in dic. cap. qd̄ in dubijs Abb. & alij omnes, sed Capitulum sede vacante potest inuitum destituere priuando aliquem beneficio propter crimen, cum in iurisdictione succedat, dict. cap. cum olim de maior. & obed. vbi Abb. & alij Io. And. in c. primo de postul. prælat. in nouell. & est communis opinio teste eod. Io. And. dic. cap. cum olim relato a Pauin. trac. de sede vacan. 9. p. 1. par. sub. nu. 4.

23 ac sic corrigere, punire, Io. And. in c. vno de maio. & obe in 6. in nou. Hinc est, quod Capitulum sede vacante dicitur ordinarius extranea. execrabilis. S. ceterum. de præb. vbi postquam dixisset, quod recipientes secum dum curatum, debent dimittere primum in manibus ordinarij subdit *ceterum ordinarios intelligimus & c. vel Ecclesis cathedralibus vacantibus Capitula eorumdem.*

25 Non obstantibus contrarium adducta ad primum respondetur ex mente Fede. de Sen. loco cita quod plurima potest Cap. Sede vacan. de pertinentib. ad Episc. quæ sunt iurisdictionis voluntariæ. Io. And. in d. c. vno de maio. & obe. li. 6. in nou.

Ad 2. respondetur, quod Cap. succedit episcopo generaliter in spiritualibus & temporalibus. c. pen. & vit. in glo. 1. de suppl. negl. præla. & in his, quæ sunt ordinis, & iurisdic. Butr. Zabarel. Abb. in d. c. cum olim communis opinio teste Pauin. d. 2. par. q. 1. sub. num. 4. ver. ratio, & potest omnia facere, quæ pertinent ad iurisdictionem in c. 2. no. præla. vic. suas. Cum Cap. sit vni corpus, cuius Caput est Episc. nouit de his, quæ sunt a præl. c. cum non deceat de elec. li. 6. Pauin. de par. 5. q. 2. num. 1. & 2. ideo potest maxima crimina punire c. ad abolendam de hære. & alia facere, de quib. Abb. & Fely. in d. c. cum olim. Accedat, quia admittere resignationes non est proprie alienatio, cum non conferat, eoq. magis, quia falsa est opin. docto. antiquorū, quod Capitulum Sede vacan. non possit dare licentiā transeundi de vna Ecclesia ad aliam Rot. d. decif. 6. num. 3. de rer. permut. in nou.

Ad 3. respondetur, quod immo succedit in iurisdictione, cum succedat in omnibus Feder. de Sen. conf. 30. in fin.

Ad 4. respondetur, quod hæc sunt separata inter se scilicet conferre, & recipere resignationem, quando quidem potest ad vnum spectare collatio, & ad alium receptio resignationis, Gabriel. conf. 187. lib. 1. & plura adduxi supra.

Vnde concludendum est posse recipere resignationes beneficiorum Capit. Sede vacan. potest etiam aucto

31 ritatem præstare permutationibus beneficiorum, Feder. de Sen. conf. 30. col. 2. ver. propterea facere. Franc. in c. vni. nu. 5. ver. 2. dubitatur de maio. & obe.

Amplia primo, hanc conclusionem procedere in quibuscumq. beneficijs etiam iurispa. nam si beneficium est iurispatro. & possidens illud beneficium & renunciat coram Cap. si patroni seiant, & non contradicunt videtur factum Cap. & resignationem approbare, Host. in c. ex ore de his, quæ fiunt a maio. par. Archid. in c. si seruus dist. 54. cum alijs adductis per Pauin. de potest. Cap. Sede vacan. par. 2. q. 2. n. 15. Si autem post admissionem resignationis beneficij iurispa. factam a capitulo patronus præsentet aliquem, & Capitulum instituit præsentatum, institutio valet, vt habetur in deci. 6. de rer. permut. ver. ponamus in nou. sequitur Pauin. d. c. 2. sub. nu. 3. ver. subdit etiam, & est communis opinio, ratio, quia præsentando, videtur tacite renunciationem admittere, arg. eorum, quæ habetur in c. ex ore de his, quæ fiunt a maio. par. capit.

34 Secundo Amplia posse Cap. committere alteri resignationem benef. Pauin. de potest. Cap. Sede vacan. 2. par. q. 2. num. 15. ver. & licet.

Declarat primo conclusionem procedere, quando fit resignatio in resignantis poenam: nam hoc casu potest Cap. recipere resignationem. Ita Lap. in add. ad tract. de permu. benef. Fede. de Sen. q. 36. num. 62. in fin. Pauin. d. p. 2. q. 2. n. 12. & cõiter doc. arg. c. quidam de rer. permu. & extranea. execrabilis S. qui vero, & Scate rum de præb. & ratio est, quia admissio d. resignationis pertinet ad iustitiam, & in his quæ sunt iustitiæ succedit Cap. Sede vac. non autem in his, quæ sunt gratiæ. Io. And. in d. c. vno de maio. & obed. in nou. Ideo inquit Lap. resignatio nem gratiosam non posse admitteri Cap. Sede uac.

Secundo declara conclusionem procedere in his beneficijs in quib. collatio ad Episc. & Cap. pertinet simul, namq. horum beneficiorum mortuo. Episc. & Cap. potest resignationem admittere, ita declarat Rota d. decif. 6. num. 2. prope fi. de rer. perm. in nou. vbi ad hoc allegat Io. And. in cle. vnica de rer. permu. Pau. in cle. de hæret. & quamuis Pauin. d. part. 2. q. 2. sub. nu. 13. te neat Cap. Sede vac. posse recipere resignationem beneficiorum, etiam spectantium ad collationem solius episcopi dumtaxat, sed solum spectantium ad collationem vniuersi, vt attestatur Car. S. Crucis, decif. 11. alias 12. in manuscr. & Put. dec. 229. p. 2. nam quoties collatio spectat ad episcopum & capitulum simul, confideratur vt duo corpora, vt fuit decisum in vna Tol. Canonica, & præben. die 27. Aprilis 1648. teste Put. decif. 117. p. 3. vnde cum cesset vnum & alterum succedat in locū alterius Abb. d. c. cum olim, sequitur, & c.

Excipe tamen ab hac declaratione, quando capitulum sede vacante est in possessione conferendi, & recipiendi resignationes omnium beneficiorum etiam spectantium ad collationem solius episcopi, nam tunc potest recipere resignationem, & conferre totum beneficia, vt colligitur ex dec. 237. Serafini. Incip. domini dixerunt li. 1. in manuscr. nam in istis attenditur possessio c. consultationibus de iur. patr. Abb. in c. bene el. 2. nu. 9. de postul. præl. Immo ex vnica collatione fortita effectum acquiritur possessio conferendi. gl. in c. cum ecclesia verb. Trium de caul. poss. Dec. conf. 126. col. 1. com.

1. communis opinio teste Ferre. conf. 2. nu. 3.

42 Pertinentia autem collationis probatur per famā, & communem reputationem Mil. in reper. ver. probatio, Lap. alleg. 89. sub. num. 8. Dec. in c. r. col. 4. de ap. pel. Car. S. Crucis decif. 27. in manuscr. communis opinio, vt late per Malcar. de probat. conclus. 173. per totam. Ita clericatus probatur per communem reputationem, Card. S. Crucis dec. 23. ac legitimo Idē Car. S. Crucis dec. 76. hinc die veneris 27. Ianuarij 1584. coram R. P. D. Hippolito Aldobrandino, nunc Card. Amplif. sicut fuit tentum ad sublinendam collationem factam ab Abbate sufficere famam, & quali possess. conferendi, in vna Elucen. prioratus, & sufficere communem reputationem fuerat tentum in vna legion. parochialis S. Laurentij. 16. Februarij. 1562. vt habetur in recollectis manuscr. per Orad. li. 1. tit. de resig. incip. in vna legion.

* Alias aut fuit resolutum in Rot. Capitulum Sede vacante non posse describere hanc facultatem recipiendi resignationem, vt habetur dec. 7. de rer. perm. in nou. de qua facit mentionē Ab. in d. c. cum olim n. 2. sub. ver. sexto dubitatur, quia Sede vacante inchoari, nec ferre, nec etiā finiri potest præscriptio, cum careat ecclesia legitimo defensore, & sit pupil. c. 1. & de quarta de præf. Abb. in c. extran. mis. 2. col. ver. tertius Casus.

Tertio declara, vt in casibus in quibus Capitulum Sede vacante potest recipere resignationes benef. & illa conferre, debeat hoc facere ante prouisionem faciendam in Concilio de prælato, quia tunc vacat sedes, facta autem huiusmodi prouisione nequaquam potest, & hæc est communis opinio ab omnibus recepta, etiam antequam capiatur possessio nem vt fuit resolutum in similibus terminis in Rot. in vna Burg. Canonica die veneris 28. Ian. 1583. coram R. P. D. Scipione Lancelotto tunc Auditore Rotę nūc Car. Amplif. nam vacatio durat vsq. ad confirmationem. gl. in clem. 1. verbo collatio, vt lite pend. Fel. in c. cum Bertoldus num. 3. de iudic. & prouiso per Apoll. habet vim electionis & confirmationis, Cal. con. 4. de elec. Fel. in c. 2. col. de rescrip.

Q V A E S T I O XXIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Vicarius Episcopi non potest recipere resignationes benef.
- 2 Facultas admittendi renunciationem debet specialiter committi.
- 3 Episcopus potest dare vic. facultatem recipiendi renun.
- 4 Vic. non potest vni tunc generalis mandati recipere renunciations.
- 5 Vicarius non potest vigore generalis mandati conferre.
- 6 Vicarius habens facultatem administrandi spiritualia & temporalia non potest recipere resignationem.
- 7 Vicarius ex facultate omnia faciendi, vt episcopus non potest conferre.
- 8 Conferre plus est, quem admittere renunciations.
- 9 Commissio vic. interpretanda, quatenus sonat.
- 10 Vicarius ex facultate generali non potest priuare.
- 11 Qui non potest destituere non potest recipere, renū.
- 12 Mandatum habere cum libere, & in specie æquiparatur.
- 13 Vicarij receptio resignationis sustinetur, si prædeceffer id fecit cum simili mandato.

- 14 Interpretatio, vt actus sustineatur.
- 15 Vicario data facultate conferendi, non venit recipiendi renunciations beneficiorum.
- 16 Conferre, & recipere renunciations differunt.
- 17 Habens ius instituendi de iure speciali non potest destituere.
- 18 Iuris dictio voluntaria non includit contentiosam.
- 19 In facultate data vic. etiam destituitur, non venit facultas recipiendi renunciations.
- 20 Destituere, & recipere renunciations, differunt.
- 21 Habens ius destituendi de iure speciali, non potest recipere renunciations.
- 22 Episcopus potest dare vic. facultatem recipiendi renunciations.
- 23 Papa dat administratoribus Ecclesiarum facultatem recipiendi resignationes.
- 24 Papa dat vic. a post. facultatem recipiendi renun.
- 25 Vicarius dicitur Ordinarius.
- 26 Administrator habet Ordinariam iurisdictionem.
- 27 Iurisdictione simpliciter data facit quem delegatum.
- 28 Vicarius potest recipere resignationes beneficiorum electiuorum, & iurispar.
- 29 Vicarius sine speciali mandato instituit presentatos.
- 30 Vicarius cum speciali mandato potest recipere renunciations benef. reuatorum.
- 31 Reservata non spectant ad Episcopum.
- 32 Vicarius extra diocessum potest conferre.
- 33 Resignatio recepta per vicarium valet etiam mortuo Episcopo, eo tamen infuso.
- 34 Valent gesta legati post renouationem, ante quam fuerit certioratus.
- 35 Episcopo mortuo expirat iurisdictione Vicarij.
- 36 Renouatio per mortem operatur effectum absque intimatione.
- 37 Episcopo mortuo in longinquis valet prouiso vicarij.
- 38 Resignatio recepta per vicarium valet etiam postrenunc. aut translationem Episcopo infuso.
- 39 Sententia lata a renouatis valet ante scientiam renouationis.
- 40 Assententia vicarij post renunc. Episcopi valet.
- 41 Resignatio recepta per vicarium tenet ante scientiā.
- 42 L. si forte. ff. de off. præf. an procedat in beneficijs.
- 43 Renouationis ignorantia in dubio præsumitur.
- 44 Resignatio recepta per vicarium tenet, etiam si ipse esset irregularis inhabilis.
- 45 Sufficit quem reputari habilem communi hominum reprobatione.
- 46 Instrumenta facta per Notarium inhabilem valent, si reputatur habilis.
- 47 Communis reputatio an sufficiat quo ad spiritualia.
- 48 Renuncians scienter coram inhabili, nulliter renunciat.
- 49 Spoliato restitutio danda.
- 50 Vicarius non potest conferre beneficia resignata coram ipso nisi habuerit hanc facultatem.
- 51 Vbi requiruntur verba specialia, non sufficiunt generalia.
- 52 Collatio requirit speciale mandatum.
- 53 Plus conferre quam recipere resignationes.
- 54 Receptio resignationis est preparatorium ad resignationem.
- 55 Ex preparatorijs inferitur ad preparatum.
- 56 Mulier amittit dotem propter adulterium.
- 57 Mulier amittit dotem propter osculum impudicum.
- 58 In materia strictissima ex preparatorijs non inferitur ad preparata.
- 59 Mandatum ad renunciandum non extenditur ad petendam

- tendam translationem.
- 60 Mandatum ad locandum, non se extendit ad exigendum pensionem.
- 61 Mandatum ad petendum iudicem, non est sufficiens ad perscrutandam licentiam.
- 62 Vicarius potest conferre ex causa permutationis.
- 63 Vicarius, habens facultatem conferendi, non potest conferre referuata.
- 64 Vicarius, habens facultatem conferendi, non potest conferre ea, qua episcopus confert auctoritate Apost.
- 65 Vicarius habens facultatem conferendi, potest conferre beneficia, vacantia ante datam commissionis.
- 66 Vicarius non potest recipere resignationem beneficiorum obtentorum per Episcopum & c.
- 67 Episcopi, & Vicarij idem est tribunal.
- 68 Nemo potest renunciare in manibus inferioris.
- 69 Episcopus in cuius manibus debeat renunciare beneficia, que obtinet.
- 70 Vicarius Generalis non potest alium vicarium facere.
- 71 Ius prohibet infinitatem.
- 72 Vicarius potest alium deputare ad recipiendum renunc.
- 73 Vicarius potest committere vices suas ad vnam causam.
- 74 Administrator potest constituere vicarium generalem.
- 75 Locum tenens alium locum tenentem deputare possit.
- 76 Facultas recipiendi resignationem data vicario non transit ad eius successorem.
- 77 Delegatio non transit ad successorem.
- 78 Causa commissa vicario non transit ad successorem.
- 79 Vicarius etiam in choro precedit Archidiaconum.

Varo XXIII. An Vicarius episcopi possit beneficiorum resignationes recipere, regula communis & recepta communiter a docto. est negatiua non posse vicarium recipere resignationem beneficiorum, nisi fuerit ei data ab episcopo huiusmodi facultas, Cal. conf. 3. de renun. Fran. in c. v. nico. num. 9. de rer. perm. Rebuff. in prax. benef. tit. Form. vic. num. 104. cum seq. Io. Paul. Ptolom. decis. 1. 4. 1. alias 233. in manuscrip.

Et ratio est, quia necesse est, vt specialiter committatur facultas admittendi resignationem, cap. dudum de prebe. libr. 6. cap. qualiter de rer. perm. Calder. dic. conf. 3. Rot. decis. 1. 3. vers. & dic. de renu. in antiq. vbi dicit requiri speciale mandatum ad hoc, & posse episcopum committere, & dare generali suo vicario hanc facultatem recipiendi resignationem, sicut decisum in rota, vt habetur dec. 1. de off. vic. in antiq. arg. c. vlt. eo. tit. lib. 6. Rot. etiam dec. 5. eo. tit. in nou. & cit communis docto. sententia.

Amplia primo, vt non possit vicarius etiam virtute generalis mandati admittere resignationes beneficiorum vt communiter doct. supra allegati volunt, & probatur, quia ex vi mandati generalis vicarius non potest conferre beneficia c. vlt. de off. vic. lib. 6. vbi Archid. Io. Mon. Io. An. Gem. Franc. & alij omnes Ant. de Butr. in c. 2. eo. tit. lib. 6. Abb. in c. constitutus sub nu. 5. de concess. preb. Decius conf. 1. 27. sub. nu. 3. Card. Paris. conf. 80. nu. 17. & 18. vol. 4. Roland. a vall. conf. 47. nu. 19. lib. 1.

Amplia secundo procedere etiam si Episcopus constituit vicarium generalem cum potestate administrandi

randi in spiritualibus, & temporalibus, & cum stipendijs, honoribus, & preeminentijs datis alijs vicarijs, & cum plena, & omnimoda potestate de omnibus cognoscendi, nam nihilominus iste Vicarius non poterit admittere resignationes, etiam si adit in mandato alia verba generalia & pregnantia, inamque debet fieri specialis mentio de hoc, quam ampliationem primo probat, quia vicarius non potest conferre beneficia ex commissione amplissima ei data ab episc. etiam si in commissione dictum fuerit, vt possit omnia facere, quae ipse potest, vt late probat Ant. de Butr. conf. 19. col. 2. 3. 4. Paulin. de off. & potest. c. sede vacan. 2. p. 9. 10. in terminis egregie, Dec. conf. 128. col. 1. & tamen nemini dubium est plus esse conferre quam admittere resignationes, arg. Glo. in c. relatum de preb. ex quo satis colligimus, & ex alijs exemplis allatis a Rebuff. in prax. tit. form. vic. commissionem vicarij striete, & sequenter verba sonant esse interpretandam de qua re dicitur latus opportunitiori loco. Accedit quia ex dicta facultate non venit potestas priuandi aliam communis opin. vt resoluit Rebuff. dic. prax. in tit. for. vic. & tamen qui non potest destituere non potest admittere resignationes Inn. in c. quod in dubijs in fi. de renun. Card. in clem. 1. nu. 16. eod. tit.

Nec obstat decisio Rota facta in quadam causa coram Io. Paulo. 12. maij. 1538. teste eod. Io. Paulo de cif. 233. Moedan. decis. 320. Episcopus sub tit. de off. Vic. in manu. cr. dum conclusit subsistere resignationem receptam a Vicario Sibien. vigore facultatis sibi data, vt supra, nam respondetur, quod Rota non se mouit ex eo, quia habere mandatum cum libera, & in specie equiparantur procurator cum libera l. man. dato vbi gloss. & Bart. ff. de procur. Dec. conf. 493. nu. 2. Cur. iunior conf. 178. num. 20. Grat. conf. 159. nu. 7. lib. 2. Afflict. decis. 305. nu. 6. fed. quia probatum fuerat plenissime per plures testes predecesores illius Vicarij per similia mandata solitos fuisse admittere resignationes, & conferre beneficia resignata. Vnde ne tot resignationes, controuertentur, & ne tot lites oriantur, ob publicam vtilitatem fuit ita conclusum, vt dicit Moedan. dict. dec. 320. Episcopus c. vlt. ad qd jaccedit, quia semper fit interpretatio pro validitate actus l. quoties ff. de reguliur.

Amplia tertio etiam si Vicario fuerit data in commissione facultas conferendi omnia & singula beneficia vacantia, nam nihilominus vigore huius facultatis non potest recipere resignationes beneficiorum sine speciali mandato, Rot. decis. 1. de renun. in antiq. & decis. 5. & 13. eod. tit. & lib. Card. Zabarell. in clem. vica. n. 14. de rer. perm. Bell. & Rebuff. quos refert & sequitur Roffiniac. trac. benef. c. 14. in fi. Ratio, quia hanc duo scilicet conferre, & recipere resignationem inter se differunt vt per Archid. in c. ficur. sub verbo cedentium de verbo sign. lib. 6. & late per Gabr. conf. 187. col. 2. lib. 1. & diximus supra late, vnde ex concessione vnus, non venit alter. arg. l. Papinianus ff. de minor.

Accedit, quia ex huiusmodi facultate conferendi non potest destituere Vicarius, cum habeat ius instituti de iure speciali dicit. c. vlt. de offi. Vic. lib. 6. & qd habet ius instituti de iure speciali non potest destituere Hostien. in c. cum ex iniuncto de heret. nam voluntaria iurisdictione non includit contentiosam, Felin. in c. auditus num. 12. de procur. Comprobatur, quia in resignatione possunt euenire multa, in quibus propter factum resignantis posset damnificari ille, ad quem pertinet collatio, Rot. dict. dec. 5. de renun. in antiq. & hac opinio mihi videtur verior, quamuis Put. decisio 76. num.

76. num. quarto. libro tertio tenet contrarium. Amplia quarto procedere etiam, si in commissione Vicarij adit facultas destituendi omnes, & singulos beneficarios iuxta Conf. Anchar. duplici, nisi nihilominus non poterit recipere resignationes, nisi fuerit expresse dictum: nam hanc duo priuare & recipere resignationes differunt, vt tradit Rebuff. in prax. benef. tit. de voluntie num. 96.

Nec obstat regula communis, vt qui potest destituere potest conferre, de qua supra saepe locuti fuimus, nam procedit in eo, qui habet ius destituendi de iure speciali, & in casu nostro, ita declarant communi ter Docto. quia iurisdictione contentiosa non includit, voluntariam Abb. in c. accepta col. vlt. de refl. spoliat.

Si autem in commissione fuerit data huiusmodi facultas recipiendi resignationes quae datur vel ab Episcopo, Archiepiscopo, Patriarcha, vel Primate, qd pos sunt hoc facere vt fuit decisum in Rot. vt habetur de cil. 1. & decis. 4. de off. Vic. in antiq. decis. 5. eod. tit. in nou. Abb. in c. constitutus sub nu. 5. vers. in genere de Concessione preb. Io. Selu. de benef. 2. p. q. 2. 1. & communiter Docto. vel a Papa, qui solet quandoq. deputare administratorem, quem mittit ad regendas ecclesias cathedrales, & Metropolitanas, donec Episcopi perueniant ad eam legitimum, vt in casu Put. decisio 223. lib. 2. & quandoq. Vicarium Apostolicum, quem mittit cum Breuiter de Consilio Illustrissimorum Cardinalium super negotijs Episcoporum ad gubernandam ecclesiam, donec causa Episcopi iniqui cognoscatur & decidatur, vel suspensio tollatur, vt tota die experimur & dicitur habere ordinariam iurisdictionem, & ipsi dicuntur ordinarij, iuxta ea, quae scribit Bartol. in l. 1. §. ab eo num. 1. vers. quod potest ff. quis & a quo appell. Rot. dec. 1. de offic. Vicar. in nou. Roland. conf. 46. n. 26. lib. 1. cum alijs, vt per Alexan. in rubr. ff. de offic. eius num. 15. l. 1. nu. 2. communis teste Abb.

in c. 1. quis contra nu. 29. de for. compet. Ita & etiam administrator, nam & si aliqui voluerint habere delegatam iurisdictionem, ex his, quae dicit Bald. in l. 1. c. 1. ff. de off. conf. dum vult quod iurisdictione simpliciter data, faciat quem delegatum Docto in l. more ff. de iuris dic. om. iud. tamen in contrarium est veritas, vt ordinarius talis administrator, vt conclusit Rota in vna Altoric. 23. Ianuarij. 1545. coram domino Aquen. teste Put. decis. 223. lib. 2.

Vicarius enim Apostolicus & Administrator possunt recipere resignationes beneficiorum inspectis verbis, quae solent apponi in concisionibus, & ita praeterea in vicario Apostolico videmus, namque dat huiusmodi facultas.

Vnde regula est constituenda vicarium habentem facultatem recipiendi resignationes beneficiorum, potestas illas recipere, vt supra dictum est.

Amplia primo, vt possit recipere resignationes omnium beneficiorum, sicuti poterat episcopus, qui ei concessit huiusmodi facultate etiam si beneficia sint iuris patronatus, & electiua, nam in his quoque requiritur speciale mandatum scribit Calder. conf. 3. num. 2. de renun. cum ad sit eadem ratio, quod est notandum, cum vicarius sine speciali mandato instituat & presentatos Archid. in c. vlt. eo. off. vic. lib. 6. Rot. dec. 1. de renun. in antiq. Abb. in cap. ex frequenti n. 7. de inflit. Roman. singul. 601. Bellam. decis. 98. Duran. in tract. benef. li. 3. c. 7. Roland. a Vall. conf. 47. n. 47. lib. 1. vbi attestatur de communi.

Amplia secundo, vt Vicarius cum speciali manda-

to dato possit resignationes beneficiorum etiam reseruatorum admittere Lap. in addic. ad tract. Feder. de Sen. de perm. benef. q. 36. in fin. sub nu. 62. Rot. dec. 4. de renun. per Bisignet. & decis. 10. eo. tit. in antiq. Cassad. decis. 8. nu. 9. de preben. Hieron. Gabriel. cof. 189. num. 6. lib. primo & communiter docto. vt supra scripsi.

Limita non procedere, quoties facultas concessa vicario esset restricta ad beneficia spectantia ad collationem Episcopi dumtaxat, nam hoc casu non posset vicarius recipere resignationes beneficiorum reseruatorum, vt fuit resolutum in vna Salamantin. beneficij coram Card. de Sancta Cruce de anno 1355. teste Capta. decis. 357. lib. 1. in manuscr. & ratio est, quia reseruatorum non spectant ad collationem Episcopi pro vt loquitur concessio. Cassado. decis. 8. nu. 9. de preben. & commun. docto.

Amplia tertio, vt Vicarius habens talem facultate possit recipere resignationes beneficiorum etiam extra diocesim, namque etiam extra diocesim, & sic vbi que potest vicarius conferre quoties habet speciale mandatum conferendi, vt resoluit Rot. vt habetur in dec. vlt. incip. num. quid vicarius de off. Arch. in anti- quior. per Bisign. Gemin. in ca. vlt. num. 10. de off. vic. li. 6. secundum quam opinionem fuit alias iudicatum teste Boerio deci. 30. per totam quamuis Bal. in l. 2. n. 1. ff. de off. procen. tenuerit contrarium.

Amplia quarto vt resignatio recepta per vicarium habentem ad hoc speciale mandatum valeat, & subsistat, etiam si Episcopus, qui ei dedit hanc facultatem, erat mortuus ante receptionem resignationis, si obitus Episcopi non peruenit ad ipsius notitiam, vt tenuit Rot. die 27. Ianuarij 1546. in vna Iacen. seu Olfcen. Canonici catus & prebendae coram Antonio Augustino teste Put. decis. 370. lib. 2. & Moedan. decis. 313. fuit dubitatum in tit. de renun. Sant. Cruc. decis. 132. in manuscr. propter communem errorem & publicam vtilitatem l. Barbarius ff. de off. preto. l. 1. Cod. de telli. Alex. conf. 138. col. 1. & seq. lib. 1. Cuman. conf. 62. Card. Paris. cof. 136. col. 2. vol. 4. Hinc valent gesta legati reuocati in concistorio, antequam cernoretur Calder. conf. 4. de off. leg. ex quo non obstat, quod mortuo Episcopo, & spirat omnis iurisdictione, vicarij Abb. in c. penul. de off. vicar. Rebuff. in prax. form. vic. & communiter docto.

Immo reuocatio per mortem operatur effectum etiam non intimata, Felin. communiter receptus in c. ex parte decani. num. 18. vers. fallit octauo de refer. ga respondetur valere gesta ob communem, vtilitatem, vt dictum est supra.

Et haec conclusio ampliatur procedere etiam si vicarius potuit scire obitum Episcopi, nam si nihilominus constat non scuisse, resignatio, & in his terminis procedit decisio Rota supra allegata Put. dict. decis. 370. lib. 2. quod eo magis vendicat sibi locum, si Episcopus mortuus est in longinquis Card. Sanctae Cru. dic. decis. 132. in manuscr.

Amplia quinto, vt resignatio recepta per Vicarium habentem ad hoc facultatem subsistat si ante renunciationem episcopus renunciauerat in vrbe, vel fuerat translatus ad alium Episcopatum, si hoc ad notitiam vicarij non peruenit prout fuit resolutum in Rot. in vna. Quatenus Canonici, & prebendae coram Pelegrimo, teste eod. Peleg. decis. 157. lib. 2. alias 33. lib. 2. alias 158. ex eo, quod dicitur delegato reuocato ante scientiam reuocationis valere gesta per eum Cald. conf. 4. de off. leg. Put. decis. 370. num. 1. lib. 2. & valida est etiam

39 est etiam sententia lata a Iudicibus reuocatis ante scientiam reuocationis ad not. in caudita de rest. spol. Bal. in l. i. in fin. C. vlt. lite pend. & in l. mandatum. num. 17. Cod. mand. nec obstat conf. Cald. vlt. de re iud. vt non valeat sententia vicarij post renunciationem Episcopi, etiam si ignoret, quia communiter reprobat ex relatis.

40 Amplia sexto, validam esse resignationem receptam a vicario, etiam post reuocationem et expresse factam, si ignoret illa, vt colligitur ex his quae scribit Roman. sing. 57. & sing. 566. In l. more maiorum num. 8. ff. de iurisp. omn. Iud. Reb. in prax. tit. de simo. in resign. num. 34. in terminis Put. decis. 370. num. 1. lib. 2. nam quae dispositio legis, si forte ff. de off. praetid. procedit etiam in beneficiis. Glo. in l. tribunus ff. de test. mi. lit. quam ad hoc allegat. Roman. & Rebuff. loc. citat. Boer. late decis. 347. num. 17. & communiter sequuntur omnes doctores.

41 Et in dubio praesumitur reuocationis ignorantia Felin. in c. ceterum col. 8. vers. valet processus de resp. rip. quem refert, & sequitur Rebuff. loc. cit. num. 37. Rot. decis. 21 de concess. praeben. in nou. Crauet. cōf. 203. num. 5.

42 Amplia septimo, vt resignatio recepta per vicarium habentem hanc facultatem valeat et subsistat etiam, ipse vicarius tempore receptionis esset irregularis aut alias inhabilis, si communiter reputabatur habilis, vt fuit resolutum in Rot. coram card. de Sancta Cruce de anno. 1555. teste Caputaq. decis. 356. lib. 1. in manu sc. & ratio est, quia sufficit quem reputari habilem communi hominum reputatione, licet sit inhabilis l. Barbarius Philippus ff. de off. pret. vbi Bart. & alij Soc. late conf. 32. num. 29. lib. cum alijs, vt per Gabriell. com. concl. tit. de probat. concl. 8. num. 1. cum seq. Felin. plura adducens in cad. probandum col. 1. 2. & 3. de re iud. & sicut valet resignatio recepta per Episcopum inhabilem, qui communiter reputabatur habilis, Felin. in dic. cad. probandum, ita resignatio facta coram vicario cum eadem praesumptio, quae oritur pro Episcopo, oriatur pro vicario, nam habet iurisdictionem ordinariam, & idem tribunal. & per hanc rationem Rot. resoluit notabilem casum die veneris 22. Martij. 1585. in vna Regimen. Hospitalis coram Bubalo. Hinc valet instrumentum factum per Notarium inhabilem si reputabatur communiter habilis Spec. in tit. de instrum. edit. §. restat col. ante penul. vers. ex praemissis Inno. in cap. veniens de verb. signif. Ant. de Butr. in cap. veniens de verb. signif. Ant. de Butr. in cap. significauit de testib. magis communis opinio teste Gabr. dic. concl. 8. num. 25. & de nuntio scribit Card. Paris. 17. col. 2. volum. 4.

43 Nec obstat, quod communis reputatio non sufficit quo ad spiritualia, Bal. in l. mutar. C. de li. caus. Abb. in c. si vero circa fin. de test. cōf. Felin. in c. Rodulfus col. 2. de rescr. Soc. senior regul. 227. in fall. 5. Sarn. de pub. q. 3. Card. Paris. conf. 136. col. 2. volum. 4. nam respon. deo hoc non esse verum, quia nulla est differentia quo ad hoc inter spiritualia & temporalia Innoc. in cap. 1. de scismat. & in cap. veritatis de dol. & contum. Glo. in c. Dud. el. 2. de elect. cum alijs per Gabriell. dic. cōcl. 8. num. 36. procedit tantum quod dicitur dicti docto in sacramentalibus, Felin. in dic. cap. Rodulfus & dic. c. pbandū. Requirit tamen vt ipse resignans ignoret inhabilitatem Soc. de reg. 277. fall. vlt. Butr. in c. sufficatus de rescr. Gemin. in cap. si sacerdotes 2. q. 7. cum alijs vt per Gabriell. d. concl. 8. num. 32. nam tunc subsistit resignatio.

49 Et hinc alias fuit pulchrum dubium resolutum in Rot. 16. Iunij 154. corā Ptolomeo in vna Imolen. pa. rochialis, nā vicarius qui receperat resignationem, erat inhabilis ex capite iurisdictionis, quia non habebat mandatum, contulit tamen illud beneficium Titio qui Titius illud resignauit in curia ad fauorem N. q. N. fuit spoliatus, quarebatur, an esset restituendus, & dubium faciebat, quia resignans habuit beneficium ab eo qui non habebat ius, contrarium tamen firmavit Rot. teste eod. Ptolomeo decis. 141. in manu. quia id sufficit pro titulo colorato.

50 Limita primo, vt non possit Vicarius beneficia resignata coram ipso conferre, nisi habuerit etiam ultra facultatem recipiendi resignationes conferendi itidem Rot. decis. 1. de renunc. in antiq. vbi dicit, ita communiter teneri in Rota Cal. conf. 3. eod. tit. Roman. conf. 330. circa primom col. 2. in fin. Io. Selu. de benef. p. 3. q. 14. num. 9. vers. contrarium Felin. in caudita num. 13. vers. sicut de praescr. Rebuff. in prax. tit. for. Vic. n. 104. & in reg. 13. Cancel. vers. item Vicarius, Roland. a vall. conf. 47. nu. 20. vol. 4. & communiter Docto.

51 Et probatur, quia quoties requiruntur, verba specialia ad concedendum aliquid, non sufficiunt falsa quocumque nomine sint prolata l. i. quando §. & generaliter C. de non num. pecu. c. 1. de praeb. in 6. glo. in c. inquisitores verb. expresse de haeret. in 6. glo. in clem. dudum verb. pacta de sepult. & in clem. 1. verbo specialiter de iudic. Io. And. in c. 1. de rescr. in 6. Alexan. conf. 122. num. 13. lib. 4. Card. Paris. in addit. ad Barr. in l. vlt. §. omnem. ff. de admini. tu. sed collatio requirit speciale mandatum, alias non potest fieri a Vicario Rot. decis. 1. de off. Vicar. in antiq. & decis. 4. eod. tit. & li. & dec. 7. eod. tit. in nou. Io. Monac. Anchar. Gem. & alij omnes per illum tex. in c. vlt. de off. Vic. lib. 6. Dec. conf. 128. num. 3. Car. Pari. con. 80. num. 17. & 18. vol. 4. Roland. conf. 47. num. 19. lib. 1. ergo ex verbis generalibus non videtur data huiusmodi facultas.

52 Secundo accedat, quia aliud est recipere resignationem, & aliud conferre immo plus est vltimum consistit in acquisitione hoc in amissione glo. in c. relatum de praeben. & tamen in commissione quantumvis generalitatem veniunt maiora expressis c. qui ad agendum de procur. in 6. Bart. in l. 1. ff. si quis ius dic. non obt. Alex. conf. 23. lib. 3. Card. Paris. cōf. 41. col. 1. lib. 4.

53 Nec obstat quod receptio resignationis fit preparatorium ad collationem, vt colligitur ex his, quae scribit Io. Selu. d. p. 3. q. 14. sub num. 18. & ex preparatorijs sine fertur ad preparatum l. 2. C. de do. prom. l. qui quis C. de agric. & cens. l. 1. i. qui procurator. ff. de proc. Et ob id mulier, sicut amittit dotem propter adulterium. c. plerumq. de don. int. vir. & vxor. communis opinio teste Viceli. com. opin. verb. vxor. perdit Clar. li. 5. recep. sent. §. Adulterium vers. scias, Menoch. de arbit. l. iud. cōf. 287. ita propter osculum impudicum Bald. in c. tuae de procur. communis opinio teste Couar. lib. 4. decret. 2. part. c. 7. §. 6. num. 3. & Iudex in causa preparatoria est iudex in causa preparata Cald. conf. 2. de iud. communis opinio teste Felin. in c. 1. num. 34 de de sponsal. & late scripti in rubr. de iud. Namque respondetur hoc sibi non vendicare locum in hac materia, in qua strictissima fit interpretatio Bursat. conf. 406. num. 5. cum seq. lib. 4. & ideo mandatum ad petendam absolutionem a vinculo, quo quis tenetur alicui ecclesiae, non extenditur, vt possit eundem transferre ad aliam ecclesiam, Roman. conf. 330. num. 5. col. 2. Hinc habens mandatum ad locandum, quod est exigenda possessio, preparatorium, non censetur habere

bere mandatum ad pensionem ex locatione debitam exigendam, quae est ipsius locationis exequutio l. 1. §. igitur ff. de exerc. acti. Hinc habens mandatum ad iudicem impetrandum, quod est inchoandae litis preparatorium, non censetur habere mandatum ad prosequendum c. Nicolao de appel. & plura huius generis exempla adducit Roman. dict. conf. 330. col. 2.

63 Limita primo nisi fieret collatio ex causa permutationis, Bellam. dec. 94. col. 2. Gem. dict. c. vlt. nu. 10. de off. vic. lib. 6. Io. Selu. de benef. p. 3. q. 14. sub num. 9. & est ratio, quia huiusmodi collatio necesse debet fieri permutantibus clem. vnica de rer. permutat.

64 Et quoties Vicarius habuit facultatem conferendi resignata beneficia coram ipso, non potest conferre reseruata, Cassad. dec. 8. nu. 9. de praeben. & diximus supra. secundo, non potest conferre ea, quae Episcopus potest conferre auctoritate Apostolica Rebuff. dict. tit. form. Vic. num. 98. Tertio non potest conferre Episcopo, qui ei dedit commissionem Abb. in c. vlt. num. 6. vers. sic. aut transfuit vbi dicit hanc communem opinionem de Instit. Felin. in c. san. 2. num. 4. de off. delegat. Rebuff. in prax. form. Vicar. num. 82. & hic non est omitendus casus notabilis vt Vicarius habens facultatem conferendi, possit conferre beneficia, quae vacabant ante datam commissionem, vt fuit resolutum in Rot. Mediola. praepositura coram Cardinali sanctae Cruc. de anno. 1555. teste Caputaq. decis. 363. lib. 1. manu. ex gloss. in clem. 1. verbo notum de concess. praebend.

65 Secundo Limita, vt Vicarius habens facultatem recipiendi resignationem quorumcumque beneficiorum, non possit recipere resignationem beneficiorum ob tenentem per Episcopum, qui ei dedit huiusmodi facultatem & sic Episcopus non potest resignare beneficium in manibus sui Vicarij prout fuit resolutum in Rot. in vna Salamant. de mense martij 1541. teste Put. decis. 84. fuit tenentem lib. 1.

66 Idque probatur, tum quia cedere in manibus Vicarij, esset cedere in manibus sui ipsius cum sui Vicarij idem sit tribu. & Constitutum c. Rom. de appel. in 6. c. 2. de consuet. eod. lib. tum etiam quia quis non potest renunciare in manibus inferioris, & maxime sibi subditij, Inno. in e. quod in dubijs nu. 3. Host. nu. etiam 3. & alij omnes de renunc.

67 Debet igitur Episcopus renunciare in manibus superioris, Put. d. decis. 94. lib. 1. vbi ampliat etiam si fuerit data facultas providendi beneficia, quae tenebat ipse Episcopus, & sic debet renunciare in manibus Papae, vel in manibus Episcopi, in cuius diocesi situm est beneficium, Abb. in c. ad supplicationem de renunc. num. 5. vbi notat casum specialem, quod propter beneficium receptum par in parem habebit potestatem.

68 Tertio limita vt Vicarius Generalis habens facultatem recipiendi resignationes non possit alium Vicarium generalem deputare Host. in cap. clericos de off. Vic. Inno. in c. Romana in fin. eod. tit. lib. 6. & illum refert & sequitur Card. in clem. 1. num. 1. eod. tit. de Vic. & in clem. 2. num. 4. de rescr. glo. in clem. 1. verbo locum aliorum de regul. Bal. in l. aliquando num. 3. ff. de off. procon. communis opinio, de qua attestatur Car. Paris. conf. 80. nu. 15. vol. 4. quod satis probatur in d. c. clericos, vt ibi Doct. communiter ponderant, & ad vitandam etiam infinitatem a iure prohibitam c. cum in multis de rescr. li. 6. c. quoniam 11. 3. l. fidei commissa §. si quis alicui ff. de leg. 3. l. inter socerum §. vlt. ff. de pact. dot. cum alijs, vt per Card. Paris. conf. 92. in 4. vol. 3. per Port. Amol. conf. 110. nu. 3. & hęc concluduntur

gio nullam habet difficultatem, facit, quod scribit Put. decis. 224. nu. 9. lib. 2. & per consequens deputatus non poterit recipere resignationes.

72 Potest tamen talis Vicarius deputare alium Vicarium ad recipiendum resignationem omnium beneficiorum Rot. dec. 7. de off. Vic. in nou. Put. dec. 224. lib. 2. & consuluat Rebuff. conf. 86. num. 2. nam quamuis Vicarius non possit alium ex toto deputare, tamen bene poterit committere vices suas ad vnum articulum, seu vnam causam. Abb. d. c. clericos num. 2. vers. sed obstat praedictis Bald. in l. aliquando nu. 3. de off. pro. conf. glo. in c. Roman. verb. ipsius de off. Vic. in 6. Car. in clem. 1. num. 1. in princ. eod. tit. Hinc fuit resolutum in Rot. in vna Aitoricen. coram D. A quen. 4. Februarij. 1545. quod administrator, de quo supra potest constituere Vicarium generalem cum potestate conferendi beneficia, & recipiendi resignationes Beneficiorum, vt attestatur Put. d. dec. 224. lib. 2. Nec obstat, quod locum tenens alium locum tenentem deputare non possit Bald. in l. §. praefectis ff. de leg. 3. quia Respondetur hoc procedere ei dando totam iurisdictionem, & sic illam a se in omnibus abdicando, & illum ordinarium faciendo. Ita Alex. in l. a Iudice col. 2. vers. recipit, & ibi Iaf. col. 3. ver. 7. fallit C. de iud. & communiter Doct. sed hoc casu non abdicat a se totam potestatem cum penes illum remanet cognitio causarum civilium, & criminalium, ac collatio beneficiorum, ergo cessat argumentum c. cum cessante de adpell.

73 Quarto declara, vt huiusmodi facultas recipiendi resignationes beneficiorum non transeat ad Vicarium successorem ipso mortuo ciuilitur, vel naturaliter, & ita communiter practicitur ac tenetur sicuti dicimus de delegatione vt habetur in c. quoniam Abbas de off. deleg. nam causa commissa Vicario simpliciter non transit ad successorem, Simon. de Romano, qui legit in studio Parauino, Baro. in leg. quod principi in fin. ff. de leg. 2. Gem. in cap. statutum in princ. col. 2. vers. & per hoc de rescr. lib. 6. communis opin. teste Dec. in d. c. quoniam Abbas num. 6. 1. & hanc esse communem legistarum & Canonistarum attestatur Bero. n. 100. & ita reperio fuisse resolutum in vna Neapolitan. teste Caput. decis. 389. lib. 1. in manu. vide tamen Put. limitantem decis. 487. lib. 2. & late scripti in d. c. quoniam Abbas.

74 Vicarius enim habet dignitatem, seu praerogatiuam, dum est Vicarius, & ideo tunc etiam in choro si incedat, vt Vicarius, praecedat Archidiaconum, seu Archipresbyterum habentem primam dignitatem post Pontificalem, secus si ibi incedat, vt Canonicus, vt fuit resolutum in Ro. 9. Maij. 1557. coram Oradino, vt habetur lib. diuersarum decis. 280. in manu. script.

Q V A E S T I O XXV.

S V M M A R I V M.

- 1 Notarius non potest recipere resignationes benefici.
- 2 Renunciatio facta coram Notario est nulla.
- 3 Renunciatio facta coram Notario tenet quoad praedictum renunciantis.
- 4 Notarius potest recipere renunciationes nomine superioris.
- 5 Notarij Camerae, vel Cancel. recipiunt consensus.
- 6 Renunciatio iusta coram Notario valet in Bullis.
- 7 Cessio litis potest fieri coram Notario causa.

Quero

Varo 25. an Notarius possit recipere resignationem benefici...

- 1. Hinc data facultate conferendi beneficia...
2. Hinc data facultate conferendi beneficia...
3. Hinc data facultate conferendi beneficia...
4. Hinc data facultate conferendi beneficia...

Q V A E S T I O XXVI.

S V M M A R I V M.

- 1. Renunciatio beneficii non potest fieri coram iudice...
2. Renunciatio beneficii non potest fieri coram iudice...

Q V A E S T I O XXVII.

S V M M A R I V M.

- 1. Privilegium Principis latissime interpretatur in sui...
2. In facultate recipiendi renunciationes beneficiorum...
3. Data facultate recipiendi renunciationes beneficiorum...
4. In facultate conferendi non veniunt vacantia in curia.
5. Resignatio debet exprimi.

Varo 27. an data facultate recipiendi resignationes beneficiorum...

- 1. Interpretandum in sui praedictum in casu de verb.

sign. cum dilecti de donat. In contrarium se habere...
2. Hinc data facultate conferendi beneficia...
3. Hinc data facultate conferendi beneficia...
4. Hinc data facultate conferendi beneficia...
5. Hinc data facultate conferendi beneficia...

Q V A E S T I O N I S XXVIII.

S V M M A R I V M.

- 1. Renunciatio habetur pro mortuo.
2. Clem. vlt. de procu. habet locum etiam in morte civili.
3. Iura loquentia de morte naturali habent locum in civili.
4. Regula de impetr. benef. vac. per obit. famil. Card. non habet locum in beneficiis vacantibus per renunciationem familiaris Card.
5. Expresso non modo vacandi non venit alter.
6. Renunciatio habetur pro mortuo sicte.
7. Cardinales, ex qua causa habent privilegia.

Varo 28. an in resignatione beneficii, quae fit in urbe habeat locum...

- 1. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...
2. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...
3. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...
4. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...
5. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...
6. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...
7. Si ille in curia fuerit, eius ad id accedat consensus...

scri. lib. 6. eo magis cum regula sit exorbitans. & odio...
2. Hinc data facultate conferendi beneficia...
3. Hinc data facultate conferendi beneficia...
4. Hinc data facultate conferendi beneficia...
5. Hinc data facultate conferendi beneficia...

Q V A E S T I O XXIX.

S V M M A R I V M.

- 1. Habens facultatem recipiendi resignationes non potest hoc alteri committere, & collationem.
2. Habens facultatem recipiendi resignationes, potest committere hoc tantum.
3. Episcopus potest committere receptionem resignationis.
4. Collatio probatur per famam.
5. Clericus probatur per communem reputationem.
6. Legitimitas probatur per communem reputationem.
7. Prouisus ab habente facultatem conferendi praesertur alteri.
8. Praesentatus ab eo qui est in quasi possessione praesertur.
9. Quasi possessio ex vnico actu acquiritur.
10. Pertinentia collationis potest per privilegium probari.
11. Ordinarius potest prorogare tempus concessum patronis ad praesentandum.

Varo 29. an inferiores a Papa habentes facultatem conferendi, & recipiendi resignationes...

re locum in alijs collatoribus.
2. Declara tamen primo, ut praedicti possint committere receptionem resignationis dumtaxat, qua recepta, cum beneficium vacat possunt committere collationem, ita Gloss. communiter recepta in dic. cap. de liberatione §. prohibemus verb. cuiusque vers. puto tamen de off. legat. lib. 6. & ibi Io. Andr. Gemin. col. vlt. sub num. 6. Franc. sub n. 2. & est communis omnium Doctorum sententia.

3. Declara secundo non procedere in Episcopis, qui possunt committere vicario, aut officiali generali potestatem conferendi beneficia vacatura, & recipiendi resignationes...
4. Et huic materiae non est omittendum quod per famam probatur collationem talis beneficii pertinere ad aliquem Mil. in repert. in verb. probatio Lap. alleg. 89. Rot. dec. 4. 47. & 123. in nou. & 449. in antiq. cum alijs allegatis a Mascard. de probat. conc. 173. n. 1. vol. 1. & fuit pluries decisum in Rota vt Card. S. Cruc. de cit. 27. & nouissime in vna Eluen. prioratus die veneris. 27. Ianuarij 1584. coram R. P. D. Hippolito Aldo brandino nunc S. R. E. Cardinali meritissimo, in qua ad sustinendum collationem factam ab Abb. N. cum dubitaretur, an haberet facultatem conferendi vel ne fuit conclusum sufficere famam, & quasi possessionem conferendi, Dec. in c. 1. col. 4. de appell. & est communis opinio omnium DD. a qua in iudicando non erit recedendum. Ita clericatus probatur per communem reputationem Card. S. Cruc. dec. 23. manusc. & legitimitas probatur per communem reputationem, vt idem Card. S. Crucis scribit dec. 76. & ob id prouisus ab habente possessionem conferendi praesertur ei, cui ille, ad quem de iure pertinet contulisset Abb. in c. cu olim in 3. not. nu. 4. quem refert & sequitur Mascard. d. conc. 183. n. 7. Dec. col. 134. n. 1. & ceteri alij. Ita praesentatus ab illo, qui est in quasi possessione praesertur omnibus alijs c. consultationibus de iur. patron. c. que relam de elect. Oldrad. col. 312. Fed. de Sen. conf. 394. Calde. conf. 23. de praeb. & col. vlt. de iur. patron. Rot. dec. 4. de iur. patron. in antiquis, & est communis opinio. Et huiusmodi quasi possessionem ex vnico actu acquiri respondit Oldrad. conf. 312. Thema questio nis circa si. Dec. d. conf. 134. in princ. Mascard. d. c. c. 173. n. 8. Abb. conf. 14. li. 1. Cald. col. 12. de iur. patron. Potest etiam pertinentia collationis probari privilegium, & per testes, vt fuit decisum in Rota teste Mascard. loc. cit. num. 10.

Et scias, quod ordinarius in sui praedictum potest prorogare tempus concessum patronis ad praesentandum, ad quatuor menses, vel sex menses, vt fuit decisum in Rota teste Crescent. dec. 148. in manu scr.

Finis Septimi Libri, & Primi voluminis.

R E G I S T R V M. A B C D E F G H I K L M N O P Q R.

Omnes sunt quaterniones.